

UN REPÀS AL 2022

Joan Yll

Cronista oficial de la vila

Ajuntament de Sitges

UN REPÀS AL 2022

Joan Yll

Cronista oficial de la vila

Ajuntament de Sitges

Índex

I.	GENER.....	<u>7</u>
II.	FEBRER	<u>23</u>
III.	MARÇ.....	<u>44</u>
IV.	ABRIL.....	<u>60</u>
V.	MAIG	<u>81</u>
VI.	JUNY	<u>98</u>
VII.	JULIOL	<u>118</u>
VIII.	AGOST	<u>135</u>
IX.	SETEMBRE.....	<u>146</u>
X.	OCTUBRE	<u>159</u>
XI.	NOVEMBRE	<u>175</u>
XII.	DESEMBRE.....	<u>187</u>

UN REPÀS
AL 2022
SITGES

El dia a dia

Poder arribar a final d'any i donar la benvinguda a un de nou, representa un molt bon senyal. Perquè un any ens fa l'efecte que passa molt ràpid, per altra banda es diu que aquesta sensació significa que estàs bé en tots els aspectes, del contrari sembla ser que un any costa molt de passar, es fa més costerut. D'aquí que tot sovint escoltem dir, a les persones a les quals les circumstàncies no els són favorables, aquesta expressió: *"Tinc unes ganes que passi aquest any..."*.

Tornant a aquest transcórrer ràpid del temps, també és cert que en un any poden passar moltes coses, d'aquí aquesta incertesa que se'ns presenta al començament de cada any i que, igualment regint-se com ens ha anat a cadascú el passat, ens afanyen a dir: *"Que aquest any sigui millor que el passat, o almenys que sigui igual"*. Una conclusió que resumeix que el darrer no ha estat dolent del tot.

En les circumstàncies actuals, però, la situació canvia perquè quasi tot el 2020 i tot el 2021 estem sotmesos al dictat d'una pandèmia que ha malbarat tots els plans que teníem previstos. I això en el millor dels casos, perquè malauradament moltes persones hi han deixat la vida o arrossegueu seqüeles. De la mateixa manera que les repercussions econòmiques han estat molt adverses per l'economia en general i en la de les famílies en particular. Recordo que en el transcurs de les festes del Nadal del 2020, sotmeses a les restriccions pertinents, dèiem: *"Al Nadal de l'any que ve ja ho celebrarem com cal"*. I ara, quan tot just acabem de passar aquestes festes, durant les quals i segons els nostres optimistes presagis havien d'emmarcar-se amb la normalitat que les caracteritzava, resulta que aquest any tampoc. Hem tornat a les restriccions i a les limitacions fins i tot per portar a terme una de les menjades més emblemàtiques de totes les que es fan, com és el dinar de Nadal, on s'acostuma a reunir a tota la família.

Per tant, hem començat aquest 2022 amb la mateixa incertesa amb la qual hem acabat el 2021. Sobretot pel que fa a l'evolució del virus que s'ha complicat davant la presència d'aquesta variant anomenada òmicron, que és més contagiosa, tot i

que potser no tan perillosa. Perill que s'ha minimitzat gràcies al procés de vacunació que s'ha desenvolupat durant el 2021 amb uns bons resultats que, a excepció d'alguns casos, les persones que es contagien no ho pateixen amb la mateixa intensitat que si no ho estiguessin. Tant de bo que ben aviat pugui apuntar en el repàs d'aquest any que hem tornat per complet a la normalitat i que la pandèmia ja forma part del passat. Les persones aciençades així ho creuen i ens transmeten optimisme de cara un futur proper, malgrat que ho fan amb la prudència que requereix un tema d'aquesta envergadura. No deixa de ser un bon senyal que ens diguin que la situació va a millor i que ben aviat podrem parlar de normalitat.

El temps passa i amb ell els anys, prova d'això que sembla ahir que celebràvem amb festiva alegria que havíem arribat a l'any 2000 i d'això ja han passat vint-i-dos anys. Un temps suficientment important com per haver-se produït canvis en nosaltres mateixos i no diguem amb les noves tecnologies que han fet un avanç molt significatiu i que repercuteix en tots els aspectes.

Indiscutiblement, el poble també ha canviat, els més significatius amb la consolidació de nous sectors com a can Pei, la Plana i Santa Bàrbara. I han sorgit problemes, un de molt important la manca de sorra que s'observa en algunes platges i la que sembla ser la consolidació dels manters. Un problema de caire social, però que es converteix en un problema de difícil solució. En deixo constància de dos que afecten la nostra façana marítima, però que ens trobem amb molts més que s'associen amb que Sitges s'ha fet gran i res no és el mateix. Partint del fet que tot és millorable, l'evolució del temps, el progrés, els canvis de costums i moltes més coses, fa arribar a determinades conclusions. L'únic que no ha canviat és l'espectacle que ofereix el naixement d'un nou dia, contemplat des de qualsevol punt d'aquest privilegiat entorn com és la nostra primera línia de mar. Com també quan el sol, en aquests primers dies de l'any, ofereix unes postes de sol sensacionals. Dos espectacles a l'abast de tothom que malgrat els anys transcorreguts i els que vindran, res d'això no canviarà, o així ho pensem, del contrari ja podem plegar.

I amb això estan els qui conformen el Consistori, que treballen per ordenar o posar en solfa els serveis de les platges després que s'hagin donat per acabades les concessions d'aquests serveis de platja. En el primer Ple de l'any celebrat el dimarts dia 4 s'ha aprovat el Pla d'Usos de Platges, no sense polèmica per part de l'oposició. Un Pla que es preveu que estigui vigent fins al 2026 i que un cop aprovat ara s'ha de donar-lo a conèixer a la Generalitat i, si com està previst, aquest organisme superior no hi fa cap canvi quedarà aprovat definitivament.

No només s'hi han mostrat en contra la bancada de l'oposició, a excepció del regidor no adscrit Ignasi Rubí perquè se li van acceptar diverses al·legacions de millora que va presentar. Com també s'han rebut moltes pressions externes, degut a que hi han molts interessos en joc, sobretot per part dels familiars dels antics concessionaris que voldrien renovar les llicències i creuen que els hi posen molt difícil per tornar a il·licitat i obtenir de nou la concessió. Per contra, hi ha els qui, per motiu de l'edat, consideren que la seva activitat laboral arriba a la seva fi i no pensen seguir al davant de cap més projecte. També hi ha els qui, amb el suport d'en Manel Martínez president de l'Associació Turística dels Serveis de Platges, es queixen que la reducció de guinguetes i gandules, fa més difícil tenir opció a poder continuar en el negoci i perquè també es consideren en desigualtat davant de grans empreses hoteleres i d'altra índole que sembla ser estan esperant per poder accedir a les noves concessions per les quals ben aviat s'anunciaran els requisits que caldrà presentar per tenir-hi opcions i per aconseguir-ho.

Per la seva part el regidor de platges, Guillem Escolà, defensa totes les innovacions que s'han donat a conèixer, al·legant que es fan per a ser molt curosos amb el medi ambient, per oferir uns espais molt dignes pels usuaris de les platges i perquè aquests no es vegin limitats per la invasió de gandules. No trigarem gaire a saber quins seran els nous concessionaris i com seran les tan anunciades millores que es preveu que es portin a terme de cara a la propera temporada turística.

Un altre dels temes que preocupava l'any passat i que segueix fent-ho en aquest començament d'any, és el tema de la habitatge i de manera espe-

cial les condicions que es van saber que caldrà aportar per poder accedir a un dels Habitatges de Protecció Oficial en règim de lloguer que estan a punt d'acabar-se de construir.

Una de les condicions que han fet saltar les alarmes entre els sol·licitants és que s'haurà d'acreditar un mínim de 21.000 euros. L'altra dificultat que es preveu és que hi hagi una allau de sol·licituds davant els 175 habitatges que estaran disponibles entre els del sector de la Plana i els de la Bòbila. Sent la promoció més gran de habitatge de Protecció Oficial feta després del 1993. El lloguer es mou entre els 525 i els 660 euros.

I tornem a les dades que registra la pandèmia en aquest començament de gener, on la variant òmicron està fent pujar els indicadors dels contagis a xifres mai assolides i que es registren dintre aquesta sisena onada, on aquí s'ha arribat a més de 600 casos en una setmana. Malgrat l'embalum de la xifra, sortosament el nombre d'hospitalitzats es manté en un nivell baix. Cal insistir que això, com ja he dit, és degut a que els efectes de la vacunació fa que les conseqüències no siguin tan greus.

Seguidament, les xifres indiquen els increments en tots els marcadors: El risc de rebrot a passat de 2.745 a 3.999. La IA 14 de 422 a 2.855. La RT d'1,90 a 1,37. Positiu en una setmana de 292 a 636. En canvi, el nombre d'hospitalitzats que hi ha a l'Hospital de Sant Camil ha baixat de 42 a 37.

L'associació Colors Sitges Link impulsa el projecte Helping Hands, amb el qual pretén lluitar contra els problemes de salut i que, per evitar-los, impulsa la realització de proves amb la finalitat de detectar malalties de transmissió sexual com: el VIH, la sífilis, o l'hepatitis C. I no només això, sinó que també aposta per ajudar a persones que pateixen trastorns mentals sobrevinguts per diferents causes com poden ser les emocionals i també per les situacions sorgides per problemes de caire social que poden abocar a comportaments inesperats.

Aquest col·lectiu compte amb l'assessorament de persones especialitzades en tots aquests temes, el que permet oferir un bon servei a les persones necessitades de rebre les atencions pertinents.

Després de la festa de Reis, un cop acabada la campanya nadalenca i encetada l'època de les rebaixes. Tot i aquesta ja no és el que era, quan s'esperaven aquestes dates per acudir de forma massiva als establiments on es trobaven bones oportunitats. Dic que no és el mateix perquè tot i que no es poden avançar ni fer rebaixes fora de les dates permeses, observem com durant tot l'any els establiments anuncien aquestes disfressant el nom: que si promocions, ofertes, dia sense iva... Total, que quan arriba el moment l'anunciat ja queda deslluït. Els compradors ja han aprofitat els avantatges que ofereixen els comerços per la compra dels seus productes, per fer-se amb el que volien. A l'altre costat de la balança estan les botigues que han de fer mans i mànigues per poder vendre, perquè els mesos passen ràpids i han de fer front als lloguers dels seus establiments que no són baixos.

La campanya de Nadal ha estat negativa, pel que fa als comerços, la restauració i sobretot l'oci nocturn que segueix tancat, els seus responsables esperaven poder obrir aquests dies amb un horari limitat i amb un aforament del 50% i ni això. Era en aquestes festes quan més es treballava en aquesta època de l'any, a partir d'aquest mes de gener fins a Carnaval es farà llarg. Però el que més preocupa és la incertesa de si es podrà celebrar aquest Carnaval o aquest any tampoc.

Un any més no s'han complert les expectatives que hi havia en aquestes festes. La culpa, altra vegada, les conseqüències nefastes d'aquesta sisena onada de la Covid-19, agreujada per la nova variant òmicron. Amb molts positius i, per tant, això ha provocat que la gent hem limitat molt les sortides i això també ha frenat les ganes d'anar de botigues com hi havia durant aquestes dates, quan encara que no es tingués massa intenció de comprar, pel sols fet de freqüentar les botigues, al final amb alguna cosa ens firàvem, ni que fos per fer realitat la carta dels Reis.

La restauració no s'ha escapat de les males xifres enregistrades a les caixes, diuen que els dinars i sopars d'empresa que es feien per aquestes dates han estat anul·lades les reserves que hi havia en un 90%. De totes maneres han aprofitat les bones tem-

peratures que s'han registrat, per treure profit de les terrasses, el qui en tenen. Mentre que l'ocupació dels dinars de Nadal i sopars de Cap d'Any que feia dies que anunciaven restaurants i establiments hotelers, l'ocupació els ha baixat a un 60%. I és normal perquè fins a quasi bé la mateixa vigília del dia de Nadal no es va saber el nombre exacte de comensals que es podien asseure en una mateixa taula. Si la família era nombrosa ha buscat altres alternatives descartant anar a aquests establiments. Com sempre passa, ho han pogut trampejar millor aquells que el local és de propietat. De tots és sabut que els lloguers són un l'astre per poder tenir continuïtat, sobretot en temps difícils.

I també arribat al final de les festes, és el moment de la tornada a l'escola. I es fa enmig d'aquesta sisena onada que ja feia la guitza quan s'estaven a punt de començar aquestes vacances escolars. Pocs hores abans d'aquesta represa, els centres han rebut les noves mesures a tenir en compte. Entre les principals destaca la reducció del temps de durada de les quarantenes i el no haver de confinar tota una classe quan es produeixi un positiu en aquesta. No obstant el nou trimestre ha començat amb 142 confinats entre els escolars de la vila i amb la incertesa que provoquen les noves mesures, que no són el prou clares com per saber com actuar els directors dels centres. Dóna la sensació que no se sap ben bé quina és la manera més bona per trampejar el virus sense haver de veure's massa afectat la tasca docent. Una difícil combinació i més preocupant quan s'ha de prioritzar la salut sense gaire de banda l'ensenyament, perquè en segons quines edats i cursos la no assistència a classe de segur que es notarà a final del curs.

Mai abans del que portem d'aquesta pandèmia al nostre poble s'havia arribat al total de 5.000 positius. El major nombre de casos s'han sumat entre els dotze primers dies d'aquest 2022. Una data molt significativa i que no es presta a poder ser optimistes en aquest començament, no podem pas dir que l'hem començat bé, tant de bo no sigui aquesta la tònica que ens acompanyi durant la resta de l'any. Sort tenim de les prediccions que en fa la gent entesa, metges i investigadors, quan mostren el seu optimisme en coincidir que tardarem més o menys,

però que aviat es notaran moltes millores i ens podem anar apropant a la normalitat desitjada. És clar que això ja ens ho han dit moltes vegades i fa de malpensar si ho diuen per tal que no caiguem en el pessimisme o és que de veritat a l'horitzó s'entreveuen canvis de tendència.

Pel que fa als indicadors ens trobem amb un ball de xifres que és allò que sempre diguem: una de freda i una de calenta. Així el risc de rebrot passa de 3.999 a 3.765. La IA 14 de 2.855 a 3.87; la RT, d'1,37 a 0,99; positius durant la setmana, de 636 a 520. La xifra total, al desembre estava a 4021 i el gener hem passat a 5.693. Més de mil en un mes. En quant al nombre d'ingressats a l'Hospital de Sant Camil s'ha passat de 37 a 53.

Pel que fa al ritme de vacunació del 01/12 al 13/01/22, amb la primera dosi 22.697; amb la segona 19.955; amb la tercera 8.847; amb la pauta completa 21.956.

La vida no és fàcil i amb tot això que ens ha caigut a sobre encara menys. Però tot sovint els problemes ens venen per motius aliens a la nostra voluntat. Em refereixo que algunes vegades ens els busquem i altres ens venen de retruc.

És el que els hi passa als veïns dels pisos de protecció oficial que es troben a la Plana Est. Per a fer-los més localitzables diguem els que gestiona l'Obra Social de la Caixa i que es troben en la prolongació de l'avinguda dels Capellans i que donen als carrers adjacents. Al principi, quan es van construir i es van lliurar als qui semblaven afortunats per haver-ne aconseguit un, semblava una cosa i ara n'és una altra. I al final s'ha demostrat que no era cap ganga.

Transcorregut el temps han aparegut els signes evidents del pas del temps i sobretot una falta de manteniment per part de l'agència promotora, Inmo Caixa. Alguns dels problemes s'arrossegueuen des del primer dia, tant aquests com els que han anat sorgint s'han fet saber, una i més vegades, sense ser atesos i degut això els edificis, que sumen un total de 133 pisos, es van degradant. Aquest cronista el que li crida l'atenció són les zones que haurien de estar pensades per estar enjardinades i no ho han estat mai. Allà hi creixen males herbes i ofereixen una mala imatge, que malmet la bona imatge de tot el conjunt. Hom és de l'opinió que

si es fa una cosa, com és el cas, que requerirà una conservació i s'intueix que aquesta no es podrà portar a terme de la manera desitjada, és millor optar per altres opcions abans que oferir aquest està d'abandó que ofereixen les zones comunitàries dels edificis. Sobre els planells i les maquetes que realitzen els arquitectes és una cosa i a l'hora de la veritat n'és una altra. Amb la particularitat que se sabia que cap llogater no es faria càrrec de la conservació d'aquesta zona enjardinada, en tot cas hauria de ser una empresa de jardineria a càrrec de la comunitat o dels promotors. Sabent que ni uns ni els altres en voldrien aquesta responsabilitat i, sobretot, la despesa que comporta.

També denunciem, davant els jutjats, un col·lectiu de treballadors de l'Ajuntament, que demanen que es reguli la seva situació de temporalitat. Els denunciants aleguen que un 60% del personal es troba en aquesta situació de precarietat. Mentre que des de l'Ajuntament s'informa que s'està fent una política de consolidació de la plantilla, que comporta una reducció de la temporalitat. Moltes vegades aquestes situacions són bones per les dues parts, ja que d'aquesta manera uns i altres es posen, el que se'n diu: les piles.

El que no té aturador és el preu que costa travessar els túnels del Garraf. El 2002, quan es van obrir al trànsit, el preu era de 4,07 euros. Aquest 2022 fer el mateix recorregut val 7,26 euros. Curiosament, aquest mateix any acabava la concessió amb l'empresa concessionària Aucat, però abans el 1994 la Generalitat va renegociar el contracte i el va allargar fins, ni més ni menys, el 2039, amb la condició que havia de realitzar obres de millora entre el tram de Sitges i el Vendrell que havien d'acabar el 1998. Quan potser ja estan obsoletes encara hem de passar pel control de peatge fins aquest encara llunyà 2039. Entremig haurem d'anar suportant els constants increments de tarifes, i quan s'apropi la data de ben segur que hi haurà una nova revisió i qui no diu que la concessió es vagi allargant fins que els de la meua edat ja no veurem la barrera aixecada.

Com ha passat amb les altres autopistes que tenim més properes, que sembla que no pugui ser

passar-hi sense haver-se de rascar la butxaca. De totes maneres les veus enteses preveuen que això seràs en poc temps, doncs algun que altre import, sigui via impost o ves a saber, s'haurà de satisfer, perquè la conservació d'aquestes vies de comunicació s'haurà de realitzar i això, lògicament, té un cost. De moment via lliure i demà ja en parlarem.

Pel que fa a la política local, el PSC encapçalat pel regidor Luismi Garcia, amb els seus companys Elisabeth Pérez i en Xavi Roig, en el seu dia es van incorporar al govern local. Per bé que ara quan falten quinze mesos per a les eleccions municipals, es preveuen unes primàries entre en Luismi i l'Elisabet per decidir quin dels dos encapçalarà la llista en la propera convocatòria per escollir un nou consistori.

Aquesta nova situació ha destapat una certa rivalitat entre els dos companys de partit i de llista, fins dl punt de desvincular-se un de l'altre. En certa manera és bo que hi puguin haver opcions a alternances i que tots els afiliats d'un partit puguin tenir opcions a encapçalar, mitjançant unes primàries, el primer lloc de la llista. Però també és important que entre tots hi pugui haver la millor entesa possible pel bé d'ells mateixos i del partit que representen.

Per altra part, els regidors que representaven a la formació de Ciutadans, Manu Rodríguez, José Tendero i María Lores, abandonen Cs i s'integren a Valents. Més que valor el que han tingut ha sigut visió de futur, davant la desbandada que es preveu afecti el fins ara partit al qual estaven afiliats.

Aquest nou partit està impulsat per Eva Parera que havia estat la número 2 de Manuel Valls, quan aquest va saltar al camp de la política catalana amb l'objectiu d'optar a l'alcaldia de Barcelona. La nova formació pretén capitalitzar el travassament que es produirà des de Ciutadans. Un significatiu anunciat que ja compte amb aquests tres membres del consistori sitgetà que més que valents cal que estiguin disposats a treballar per Sitges, els qui els coneixem no dubtem que així ho faran.

Aquesta darrera setmana el nombre de positius per Covid, de la sisena onada, ha estat dels més elevats, amb 921 de comptabilitzats. Amb tot i això el nombre de persones que requereixen hospitalització és molt baix, un detall que demostra que mal-

grat les xifres la virulència no és ni de bon tros la mateixa de quan va començar aquest malson. No cal dir que si no acostuma a passar d'un refredat, més o menys fort, és gràcies a l'alt percentatge que hi ha de persones vacunades. També aquestes pujades són puntuals i d'una setmana a l'altra es poden produir canvis importants. L'exemple el trobem en el dilluns dia 10 que donaven positiu un 30,21% una vegada realitzades les proves i deu dies després, el dijous 20 aquest tant per cent havia baixat fins al 21,28. Això ens demostra que es produeixen oscil·lacions i la tendència no és sempre a l'alça.

A les escoles és on potser més repercussió té, hi han comptabilitzats 286 confinaments: 96 al Benaprès, 62 al Maria Ossó, 34 al Miquel Utrillo, 33 al Barrachina, 17 a l'Agnès, 16 al Vinyet, 12 a l'Escola Pia, 11 al British School, 3 a la Moixiganga i 2 al Cercolet.

Els indicadors epidemiològics reflecteixen, però, una alça en tots els indicadors que, com he dit, es van matisant. El risc de rebrot ha passat de 3.765 a 5.160; la IA 14 de 3.847 a 4.607; la RT de 0,99 a 1,16; positius en una setmana, de 520 a 921; ingressats a l'Hospital de Sant Camil de 53 a 56.

Pel que fa als vacunats el dijous 20: amb la primera dosi 22.824, amb la segona 20.134, amb la tercera 10.018 i amb la pauta completa 22.903.

Una representació del Govern local, junt amb responsables d'entitats que han dedicat molt temps a censurar l'abocador situat al mateix Parc del Garraf, han escenificat la seva clausura oficial. Tot i que ja feia temps que no s'hi abocava res, els veïns de les Botigues i de Garraf encara en pateixen les conseqüències, a causa dels gasos que es produeixen en el seu interior i provoquen males olors.

Abans de donar-lo per clausurat s'ha segellat tot el perímetre per tal d'evitar filtracions d'aigua i que aquesta arrossegui contaminants cap al mar. Amb tot i això es tardarà molt a què de les interioritats de l'abocador quedin totalment inactives.

Actualment, és molt complicada la tasca que desenvolupen els cossos de seguretat, perquè quan han d'acudir a un servei on és reclamada la seva presència no saben amb el que es trobaran ni com serà la reacció de les persones que es troben en el lloc.

A la matinada del dissabte 15 al diumenge es va donar l'avis a la Policia Local que en un bar del Primer de Maig, amb la reixa abaixada, en el seu interior es trobava ple de gent i amb la música molt alta, el que permetia que els que es trobaven fora del local, continuessin la gresca que hi havia en l'interior. Personada al lloc dels fets la Policia Local, davant el desordre que hi havia, van demanar reforços als Mossos d'Esquadra que hi van arribar i es va demanar que aixequessin la reixa. Efectivament, el seu interior estava ple, 26 persones, incomplint l'horari establert pels locals d'oci nocturn que han de tancar a les 12,30. Els serveis d'Ordre van ser rebuts amb puntades de peu i amb molt poques ganes de col·laborar i no només això, sinó que el responsable del local animava a desobeir, a la resta dels presents, les ordres dels agents, fins i tot els va voler agredir. Reduït va ser conduït a la comissaria dels Mossos d'Esquadra de Vilanova, com a presumpte autor d'un delictes d'atemptat contra un agent. Per la seva part l'Ajuntament ha decidit obrir un expedient al local.

Hi ha moviment en els partits locals de cara a les eleccions municipals del proper any. Si fa uns dies hi havia transvasament dels tres regidors de Cs a Valents. També s'ha anunciat que hi haurà primàries al partit del PSC entre els actuals regidors Luis Miguel García i l'Elisabeth Pérez per veure qui encapçala la llista. Ara s'ha conegut que també n'hi haurà a Junts, entre l'actual regidora Mònica Gallardo i que en el seu dia també ho havia estat, en Magí Almirall. Aquest té el suport d'en Miquel Forn.

Una nova situació que s'afegeix a la incògnita de quin serà el resultat dels propers comicis locals i de les combinacions que es puguin establir per formar govern. Encara queda molt temps per endavant però, aquest passa ràpid i no ens adonarem que ja s'hauran de definir les llistes, tot i que abans els partits que han de passar per primàries s'hauran d'avançar per escollir la persona que haurà d'encapçalar la llista corresponent.

Entre els dies 19 i 23, d'aquest mes, s'ha celebrat a Madrid la Fira Internacional de Turisme, amb la

presència de la nostra Vila, representada pel regidor de Turisme del nostre Ajuntament, Luis Miguel García, el qual ha mantingut trobades amb alcaldes de ciutats que són també destinacions turístiques. Sitges ja ha estat present en altres edicions i, tot i que la nostra població ja és un referent turístic, aquests certàmens contribueixen a no deixar de promocionar Sitges entre persones que, tot i haver-ne sentit parlar, no coneixen prou bé la diversitat cultural -museus i actes culturals de tota mena- també les tradicions, l'aspecte paisatgista -el que ofereix la nostra façana marítima, amb el Passeig que és la nostra més preuada joia- també la gastronomia, la bona comunicació existent entre l'aeroport i també amb Barcelona i per tantes coses més que ens distingeixen. Tant és així que quan surts a fer algun que altre tomb pel món, sempre et trobes amb gent que et dedica elogis de la vila, això significa que en alguns moments ens han visitat. Això fa possible que la presència de Sitges en la fira de Fitur sigui una destinació desconeguda. Tot el contrari.

I mentre la vila es promociona i aconsegueix influenciar entre els possibles visitants que acabaran decantant-se vers el nostre poble, l'impediment per fer-ho els darrers últims dos anys, la Covid, segueix present com a teló de fons i a sotmetre tots els nostres plans a la seva voluntat. Tot i que li hem guanyat una mica, bastant, la partida, gràcies a les vacunes, les quals han posat límits a la seva malèvola acció, el virus ho segueix intentant. Com ho demostra que en aquests darrers dies del mes de gener s'han registrat prop d'un miler de nous contagis, sortosament amb nivells d'afectació lleus, hi torno a insistir, gràcies als efectes positius de la vacunació.

En aquest mes hem arribat a comptabilitzar, des de que va començar tot, 7.777 positius. Malauradament, entre ells, ens han deixat un bon nombre d'amics i veïns que no han pogut superar les conseqüències de l'epidèmia.

Pel que fa a les xifres d'aquesta setmana del 29, el risc de rebrot ha passat dels 5.160 al 5.817; la IA14 del 4.607 a 5.289; la RT de l'1,16 a 1,13; positius de la setmana, de 921 a 861; hospitalitzats de 3 a 7; ingressats a Sant Camil, de 56 a 47.

En quant als vacunats: amb data del 20, amb la primera pauta 22.906, amb la segona 20.299, amb la tercera 10.981 i amb la pauta completa 22.89.

La dificultat per accedir a habitatges, amb preu accessible, és de tots coneguda, i això es fa palès amb el gran nombre de sol·licituds que s'han registrat per accedir a l'habitatge de Protecció Oficial que està promovent l'Ajuntament i que es canalitza mitjançant la regidoria de l'Habitatge que gestiona la seva responsable, la Júlia Vigó.

La que en podríem dir la primera fase, amb 43 habitatges, es preveu que es puguin lliurar les claus dintre de pocs mesos. De moment s'han registrat 950 sol·licituds i es preveu que la xifra augmenti perquè fins al 18 de febrer hi ha temps per trametre la petició.

També la regidoria va donar a conèixer altres ajuts en benefici dels més vulnerables, com: ajuts per poder pagar el lloguer a 387 famílies. Es faciliten 10 habitatges a persones que pateixen inclusió social. Dels quals 8 són dels pisos rehabilitats de les cases dels mestres. I 2 cedits als Serveis Socials provinents de les dues primeres promocions d'HPO.

Des de feia anys, els veïns del poble de Garraf, demanaven una nova depuradora i també des de feia temps s'hi estava treballant per fer-ho realitat. Amb una inversió de 827.000 euros, per fi l'alcaldeessa Aurora Carbonell, acompanyada per alts càrrecs de la Diputació, ha inaugurat les noves instal·lacions que dona resposta als 350 veïns que hi viuen en l'actualitat. Els quals ja no hauran de suportar les males olors i evitar abocaments d'aigües residuals que fins ara s'hi produïen.

A la mítica discoteca, l'Atlàntida, han començat les obres d'un enderroc parcial de les seves instal·lacions, amb la qual cosa es ve a complir diverses sentències que s'arrosseguen des del 2014, que és quan es va tancar aquesta icona de l'oci nocturn. Això ha estat així perquè la justícia ha considerat que, en el seu dia, es va construir sobrepasant els límits d'extensió permesos.

Hem de recordar que en aquest mateix enclavament circula un projecte pensat per a donar cabu-

da a un "Beach club", on la gastronomia sembla ser que hi tindria un protagonisme rellevant i, també, un centre d'interpretació de la natura centrat en l'àmbit marí de la zona dels Colls. És bon senyal que s'estudii alternatives pel que queda en peus i que no acabi sent unes ruïnes a perpetuïtat.

Cultura

Actualment, el tema del còmic té molts seguidors, però pocs s'editen en llengua catalana. Davant aquesta mancança un estatunidenc de Virgínia, l'Humbert Thomas González, des de fa uns anys establert a Sitges, ha tingut la bona iniciativa de treure al mercat editorial de còmics una col·lecció que s'aglutina sota aquest enunciat: "*Capità Catalunya*".

I que tindran continuïtat amb: "*Les quatre barres*". Seguit de: "*Els llegendaris*". I la quarta: "*Els poderosos Balears*". Cala lliurement se centra en diferents episodis històrics molt ben documentats, la qual cosa ha portat a l'Humbert a apassionar-se per la nostra Història, per a després traslladar als còmics. Una modalitat molt didàctica d'aprendre aquesta història mitjançant unes vinyetes que atreuen l'atenció dels joves i dels qui ja no ho són tant.

La història és sempre revisable i no perquè ja formi part del passat s'ha de deixar d'aprofundir en determinats detalls. Des de fa temps que s'està revisant les maneres com determinats personatges que ens són molt propers es van enriquir quan van anar a fer les Amèriques. De molts d'ells s'ha descobert que es van fer rics degut a que es beneficiaren dels avantatges que els proporcionava l'esclavisme. Això passava entre finals del segle XVIII i començaments del XX.

Per tractar aquest tema s'ha organitzat una taula rodona, que ha presidit el regidor de Cultura del nostre Ajuntament, en Xavier Salmerón. Amb la participació d'Anna Castellví coordinadora de la Xarxa de Municipis Indians de Catalunya. I també dels historiadors experts en esclavisme: la doctora en història medieval, Roser Salicrú i Lluch; el professor d'història contemporània, Martín Rodrigo i Alharilla i l'historiador local, Adrià Enriquez i Álvaro. Tots ells

han aportat detalls d'una realitat que ja es coneixia, però que no s'hi havia aprofundit mai tant com ara. Sempre s'ha dit que els diners no es fan treballant, una conclusió que tampoc és certa del tot, perquè hi tenim molts exemples de gent que han disposat d'una gran visió de futur, han desenvolupat molt bé els seus projectes, els ha acompanyat la sort i això sí, han treballat també molt per aconseguir els seus objectius. I llavors els humans només veiem els resultats però obviem els esforços i sacrificis que ha hagut de passar aquella persona per arribar fins a on ha arribat.

No es pot comparar amb aquells que s'han valgut de persones que els han explotat en els treballs que els hi han designat, generalment treballs durs, amb un horari laboral llarg i sobretot mal retribuit. Tampoc no tota la gent d'aquí que va marxar a fer les Amèriques es van valer dels esclaus per fer fortuna, sinó que eren negociants nats i que els projectes que van desenvolupar allà, per les circumstàncies que fos, van ser encertats i en van obtenir bons rendiments. Per contra, altres van passar per les mateixes experiències, les de marxar a terres llunyanes, també amb la finalitat de millorar les seves economies i van tornar, com popularment es diu, amb una mà a davant i una altra darrere. I no va faltar el qui deia que en passar l'Estret es va entaular un gran temporal que li va fer perdre la maleta que portava ben assortida de patacons.

Vist des d'aquesta perspectiva, sembla que es devien sentir fracassats si tornaven al poble sense haver aconseguit els objectius pels quals van marxar. Que analitzat de manera imparcial no era cap deshonor provar altres alternatives amb la intenció de millorar i prosperar com a persona i professionalment.

El dijous dia 13, La Pregonera es fa un espai a la Biblioteca Popular Santiago Rusiñol per presentar la programació cultural d'aquest 2022, amb el convenciment que a poc a poc s'anirà tornant a la normalitat i es podrà celebrar tot el que està programat, que no és poc.

El moment va ser presidit per l'alcaldessa Aurora Carbonell i el regidor de Cultura Xavier Salmerón, pare de la criatura, va anar presentat tot l'ampli ventall d'actes que es portaran a terme. Només 42 ac-

tivitats culturals, 17 exposicions, 5 actuacions musicals, 2 actuacions d'arts escèniques, entre aquestes: 13 de teatre, 4 de dansa i circ, 3 espectacles familiars.

Amb un destacat protagonisme de les entitats locals, artistes també de casa nostra i amb molta participació femenina i d'altres col·lectius que contribueixen a divulgar la cultura en totes les seves vessants.

I aquest any també hi ha esdeveniments a celebrar, els més destacats: el 350è aniversari de la consagració de l'actual Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla. Un fet destacat serà la publicació, amb el suport de la Regidoria de Cultura, de dos volums escrits per en Blai Fontanals, que ha comptat amb la col·laboració d'en Jacint Sastre, Vicenç Tomàs, Enriquez, on s'aplica no només la història del temple, sinó que també del seu entorn, l'anomenat Puig de Sitges.

Una altra celebració envoltada d'una gran popularitat, serà amb motiu de complir-se els primers cent anys del Drac, obra de l'Agustí Ferrer Pino i que va arribar per mar un 23 d'agost del 2022.

I per si això fos poc, celebrarem els 125 anys dels Gegants de la Vila. Quan es van celebrar els 100 aquest cronista va tenir l'honor de pregonar el seu centenari. Sembla ahir i ja han passat vint-i-cinc anys.

Totes aquestes celebracions aniran acompanyades de moltes activitats, que degut a la popularitat dels personatges despertaran passions a tots nivells.

Les presentacions i les sorpreses serà la tònica que porten en ment la gent del Cineclub Sitges-Cinema Prado, en la primera edició del Sitges Nights, un enunciat que ja és suggestiu per si mateix, primera projecció en pantalla, el dissabte 15, ha estat dedicada al Festival de Cinema Fantàstic. I el curtmetratge que es projectarà, "*Imaginario*", ha estat produït pel realitzador sitgetà Cristian Beteta. Mentre que el llargmetratge ha estat: "*l'Última Noche en el Soho*", del director Edgar Wright. Les dues van ser projectades en la darrera edició del Festival de Sitges.

El públic assistent s'ha trobat amb la sala ambientada i s'ho ha passat molt bé. També ha pogut seguir la presentació en directe que ha fet el propi Beteta del seu curtmetratge.

L'any 1963 es constituïa un dels tallers d'arquitectura que esdevindria una icona dels temples de l'arquitectura moderna. El seu cap visible era l'arquitecte Ricard Bofill que seria conegut mundialment. Precisament aquest mateix any tenia lloc a Sitges una expansió urbanística que aniria canviant la fisonomia del poble. Aquesta vegada les terres remogudes abastaven des del popular mas d'en Liri a tocar Les Torres ja en terreny ribetà. Naixia, després de Terramar, una de les urbanitzacions que va canviar el paisatge de l'entorn de l'emblemàtica creu de Ribes que serveix per limitar el terme de les dues poblacions veïnes. El nucli urbanitzat prenia el nom de Vallpineda.

Cinc anys més tard, el 21 de desembre del 1968, de la mà de l'arquitecte Ricard Bofill, s'inaugurava una de les primeres obres que formaria part del seu catàleg universal, l'edifici les Tres Corones que sorgia de la seva firma i direcció i que estava destinat a un Aparthotel. I que el propi arquitecte va rebatejar com la Torre de Kafra i que EU un principi lluïa un color violeta. Total el formaven 91 apartaments distribuïts en diferents nivells en forma de cúbics. El conjunt disposava de restaurant i de tot un seguit de serveis lúdics i de diferent índole que enlluernava als més snops del moment.

No va tardar gaire a aixecar les crítiques de propis i estranys, mentre que Ricard Bofill i el seu equip el presentaven com una obra agosarada que trencava els motlles de l'arquitectura més conservadora i de mercat tradicional. A la pràctica es va anar veient que una cosa és la modernitat, com l'obra esmentada la representava, i una altra completament diferent és la pràctica. La primera dificultat era que per accedir a la planta baixa ja s'havien de superar un bon nombre d'escales i que ven aviat, tot i la combinació del conjunt estava ben aprofitat, els espais eren petits i mal enjiponats. A tot i això, s'hi van anar afegint les diferents sorts per les quals va passar l'edifici, quasi sempre dormint la seva identitat en els jutjats de torn que acabaven declarant ordres d'embragament, en total sembla que en van

ser un parell, fins que es va consolidar com una comunitat de propietaris i es va evitar el que es hagués pogut convertir en un mas perdut, Haití res-sorgit d'entre les cendres.

Des d'aquest any 1968 ha passat molt temps i això ens ha permès seguir la trajectòria de l'arquitecte Ricard Bofill, fins a veure l'evolució de l'arquitectura en tots els corrents que s'han anat alternant. I que vist el que hem vist, l'obra que sobresurt de Vallpineda i que en el seu dia va generar crítiques ferotges i fins i tot a ser considerada un "nyap", ara ens ho mirem de diferent manera i fins i tot ens enorgulleix que tinguem entre nosaltres una obra de l'arquitecte Bofill. La fama i l'admiració que aquesta desperta ens fa canviar tot sovint d'opinió i una cosa és mirar-ho des de fora i un altre viure-hi, d'aquí que sorgeixi la reflexió corresponent: "Per a mirar-ho, molt bé. Per viure-hi, no hi viuria". Per a gustos, els colors.

El diumenge 16 es va representar una altra obra teatral al Casino Prado, els actors i actrius són els components del K.A.E. Teatre Social, el teatre inclusiu, on els participants han pujat una vegada més a l'escenari per a delectar-nos com ens tenen acostumats.

L'obra escollida ha estat "*La Famiglia*", sorgida de la coreografia de Vero Cendonya i amb la direcció de l'actriu Anna Barrachina. Una obra que ha girat a l'entorn d'una taula amb tots els ingredients amb què ens delecten els dinars familiars, amb la ironia que ens tenen acostumats però, que transmet una realitat.

De totes maneres el que més es valora en aquestes representacions, les quals ja esperem poder contemplar cada vegada que anuncien una nova representació, és el gran treball que realitzen els participants, amb la col·laboració de l'Anna Barrachina, que fan uns papers que es poden assimilar a persones molt vinculades al món del teatre. Elles i ells s'ho passen molt bé actuant i al públic els hi transmeten aquesta identificació entre uns i altres.

I per fer-ho encara més festiu i més nostre no hi va faltar el so de les gralles i la música divertida i engrescadora d'Abba en la seva interpretació de l'obra "*Mamma Mia*". No va faltar res per completar una vetllada teatral de grat record.

Encara no se sap si aquesta legislatura local, regidors i equip de govern, podran tornar a veure les portes del Museu Romàtic del carrer Sant Gaudenci obert. Van prendre possessió de l'Ajuntament que estava tancat i encara segueix igual des del 2014, poca broma. El que tenia de ser un canvi de la instal·lació elèctrica, que ja fa temps que es va portar a terme, o almenys de manera visible pel que fa a la connexió exterior. Des del departament de Cultura de la Diputació, el seu responsable Joan Carles García Cañizares, ja fa temps que va anunciar que s'obriria a finals de primavera, mentre que el regidor de Cultura de l'Ajuntament, Xavier Salmerón, no es mostra tan optimista i la situa a finals d'estiu. Mentre hi ha qui dubte de les dues versions i opina que fins que no es resolgui el "culebrot" de l'adjudicació de la plaça de Gerent dels nostres Museus, obrir portes sembla ser que no és d'avui per demà. O que no siguin que no troben les claus? No està la situació per a bromes, evidentment, però si no s'afanyen potser tots els treballs que s'han realitzat quedaran obsoletes.

Els amics són els amics i quan uns quants s'ajunten per a fer música d'aquesta amistat en sorgeix quelcom més: amistat i art. Que no és poca cosa. És el que passa amb tres amics de casa nostra a qui els entusiasma la música i després per passar per diferents formacions, com en el grup *K-liu*, ara esdevenen un trio que agafen per nom a un amic que els és comú i els deixa el local on assagen i de la seva amistat en fan l'anunciat: "*Els Amics de Manel*". Tres amics que a la vegada ho són del tal Manel, Pau Gonsalbes, Víctor Lisbona i Jaume Freixes, i tres exponents de la música que els uneix i amb un entusiasme ben assolit per dedicar-se a interpretar amb la il·lusió que comporta iniciar un projecte per promocionar la música que interpreten. Així ho han entès i ho donen a conèixer amb els videoclips que graven també en un espai que els hi és molt comú, el gimnàs de l'escola Esteve Barrachina. Compten amb la també preuada col·laboració de la reconeguda actriu Candela Antón, de *Merlí* i *Polseres Vermelles*. Amb tantes coses a favor, l'èxit no pot fallar.

A més de tenir un interessant patrimoni cultural, d'estar oberts a totes les iniciatives culturals que es

porten a terme a la vila -durant tot l'any- la cultura del vi també forma part d'aquesta sensibilització vers tots els aspectes que configuren la cultura de la vila.

Així, el Centre d'Interpretació de la Malvasia, ofereix la segona temporada del cicle Malvasia Power. Consisteix en què, durant dotze mesos -una vegada per mes- els participants tasten sis o set propostes de Malvasia de Sitges en cada sessió, però elaborats en diferents cellers i també pel que fa a les anyades, tot i que aquestes són consecutives: Llegat Llopis 2016 del Celler de l'Hospital de Sitges, Sasserra 2017 de Vega de Ribes, Masia 2018 de Torre del Veguer, Malvasia 2019 de Jané Ventura i La Temptació 2019 d'Oliver Viticultors.

Totes les sessions de Malvasia Power es portaran a terme en el pati del CIM i estaran conduïdes pel sommelier David Martínez i per la responsable de l'espai, l'Alba Gràcia.

Com a curiositat cal apuntar que hi ha més de 30 cellers que elaboren Malvasia de Sitges. La majoria els trobem al Penedès, però també a l'Alt Camp i l'Empordà. Tot i que es tracta de produccions no gaire grans, a l'entorn d'unes mil ampolles. La seva implicació, però, contribueix a promocionar la Malvasia de Sitges en els diferents mercats.

Al Mecat Vell s'exposen les obres seleccionades del concurs de Pintura Sanvisens i d'escultura Pere Jou. A més d'una mostra del guanyador del XXXIV Concurs de Pintura Sanvisens, Jorge Alba.

Mentre que en la planta baixa del Museu de Maricel, el Museu Nacional de Ceràmica i la Wood Monuments Fund, han fet possible que el trencadís, com a element molt comú en l'obra d'Antoni Gaudí, tingui la seva presència en el nostre espai museístic. On a més de poder contemplar les tècniques emprades els visitants poden col·laborar en completar un original mural de trencadís.

Festes i tradicions

Cada any acostuma a acabar i començar igual que sempre, malauradament ja fa dos anys que aquest començament i acabament ve marcat per la

pandèmia i, per tant, estem sotmesos als dictats que emeten les autoritats sanitàries que, un any més, aconsellen que aquestes celebracions estiguin marcades per la prudència. Per tant, reservades només a l'àmbit familiar i que el nombre de participants no sobrepassi de les deu persones. Una altra vegada parlem d'una celebració descafeïnada, però que tothom que ha tingut suficients ànims i no s'ha vist afectat per aquesta sisena onada, en el moment de les dotze campanades les hem acompanyat amb els preceptius gotims de raïm i hem brindat perquè l'any que ara comencem sigui millor que el passat, amb el propòsit que un any ho encertem. Per tant, podem parlar de celebració moderada i amb el desig que la situació canviï a millor.

Un detall que ho fa preveure és el tradicional concert de la Filarmònica de Viena que cada primer dia de l'any se celebra des de l'espectacular sala de concerts de la Musikverein de la capital austríaca. Aquest any l'encarregat de dirigir l'orquestra ha estat el mític director Daniel Barenboim. A banda de la qualitat interpretativa i del repertori de valsos i polques que ens transporten a una parcel·la de felicitat, hem pogut tornar a veure el públic assegut a la sala gaudint del concert. Una imatge que ens apropa a la tan desitjada normalitat i que no té res a veure amb la del concert del 2021 que es va celebrar sense públic presencial.

Des de fa anys és tradició celebrar el que se'n diu, el primer bany de l'any. No crec anar equivocat que el grup de sitgetans i sitgetanes que més secundaven aquesta remullada, eren els amics d'en Miquel Matas i altres esporàdics que s'hi afegien. Entre els més assidus, a més d'en Miquel, és el polític català en Josep Maldonado.

Curiosament, aquest any, a més dels esmentats i valents banyistes, la seva presència en aquest primer dia de l'any s'ha ampliat fins a ocupar la platja de Sant Sebastià, que vist des de la Torreta, la panoràmica que s'albirava sembla més pròpia del mes de juny que del gener. Pel motiu que he dit, que s'hi han concentrat molts banyistes. Moltes cares conegudes, com les populars bessones del carrer Sant Sebastià, la Juanita i la Rosa Maria Alexandre, que acostumades a participar de quasi tot el que es fa

en el poble, no s'han volgut perdre aquest primer bany en ple hivern tot i que la temperatura que marcava els termòmetres no ho semblava, detall que ha propiciat que ningú dubtes en el moment d'entrar en el mar, seguint la recomanació ben apresada en quant a les normes que han dictat els organitzadors. Com el que no era vàlid mullar-se només els peus, sinó que l'aigua, a poder ser, t'arribés al coll. Que és la millor manera de poder dir que estaves amb l'aigua fins a aquest part del cos, per voluntat pròpia i no pas perquè les coses et vagin malament.

No cal dir que per a molts serà el primer i únic bany de l'any, ja que potser a l'estiu no trepitjaran més la platja. Com ens passa a algun de nosaltres, que al tenir-la tan a prop, no trobem mai el moment d'anar-hi, tot i que també estigui entre els projectes de futur que es fan en aquests dies amb els quals, any darrere any, repetim: "aquest any aniré a la platja". I passen aquests i la cosa només queda en les ganes, ben segur que si visquéssim en terres de secà no ens faria mandra fer un munt de quilòmetres per venir a banyar. El que no es té sempre és el més desitjat.

Una altra de les festes més esperades d'aquest començament d'any és la festa de Reis. L'any passat, malgrat que les restriccions ja va ser prou digne i a petits i grans ens va agradar molt tot el que la Comissió, que presideix en Josep van Gorkom, va preparar. Aquest any la situació, encara movent-se dins la gravetat, ha permès poder fer més coses, com la principal que és la Cavalcada, la qual és molt difícil poder reemplaçar per una altra cosa. Sobretot perquè la mainada espera l'arribada dels tres Reis Mags i la desfilada que fan pels carrers del poble, és el que confereix més credibilitat a tot plegat, el que atrau més la seva atenció i garanteix que visitaran les seves cases per fer realitat el que han demanat en les seves cartes, les quals els hi han lliurat en el transcurs del recorregut. I d'una manera més massiva al final de la Cavalcada, que va acabar a la plaça de l'Ajuntament, i des d'on el Reis van tornar a baixar a la Fragata per acabar de recollir aquestes cartes.

Fins a l'últim moment els Mags d'Orient van estar negociant per poder saltar-se el toc queda a fi de poder realitzar la seva feina. Finalment, les autoritats es van mostrar comprensibles i els van au-

toritzar a fer cas omís de les normes restrictives. Per contra, el seguici de timbalers, que sempre els acompanya, van haver d'avançar l'hora del recorregut perquè a ells no se'ls hi va permetre saltar-se les mesures establertes.

Que els Reis van poder portar a terme la seva feina amb la més absoluta normalitat es va notar a primeres hores del matí, quan la mainada, nerviosa, no es va poder retenir més al llit i van guaitar, amb cara d'immensa felicitat, l'escampall d'il·lusió que els hi havien deixat. És la imatge que es repeteix cada any, veure'ls pel carrer amb les coses que els hi han portat mentre es dirigeixen a casa dels familiars per a recollir el que allà també els hi han deixat.

Els jovenets de la casa portant les joguines i els grans amb els embolcalls del típic tortell de Reis, les postres de l'últim àpat nadalenc. En poques hores passem d'una festa tan entranyable a la rutina quotidiana que no té res a veure amb l'ambient de les festes que van començar a principi del mes de desembre. Menys mal que aquest any aquesta tornada a la normalitat s'ha produït en divendres i la sensació no ha estat tan traumàtica.

Tot i que va ser el desembre quan es va reafirmar a Vinyet Esteban Martínez en el càrrec de presidenta de l'Agrupació de Balls Populars, tampoc passa res que en deixi constància en aquest començament del nou any, perquè la seva tasca seguirà aportant els resultats de la seva gestació i de la junta que l'acompanya, durant els pròxims anys. Amb un full de treball que va des de la preservació del nostre folklore, fent possible una alternança amb els components dels respectius balls, atenent que hi ha joves que estan esperant poder participar-hi. Com també han de vetllar per la conservació del patrimoni, com és aquest Palau del Rei Moro que és la seu social i una peça important de l'engranatge de l'Associació.

A més de la reelegida Vinyet com a presidenta, la junta queda de la següent manera; vicepresident, Oleguer Font i Fullera; secretaria, Maria Lluís Alcàzar; tresorer, Dani Picas Ribalta; vocals, Pol Arnau Malet, Judit Barlan Sánchez, Mònica Berlan Micó, Diana Carbonell Robles, Laura Cosials Rodríguez, Natàlia Hidalgo Rodríguez, Carlos Olivares Sànc-

hez, Núria Sales Miret, Marina Vergé Coletó, Aaron Vidal Díaz.

Després de la festivitat de Reis, la segona destacada del calendari festiu sitgetà, és la festa de Sant Sebastià, el dijous dia 20 d'aquest mes. I aquest any sí que s'ha pogut celebrar com sempre s'havia fet, amb l'Ofici a les 11, que ha presidit mossèn Josep Pausas, amb assistència de les autoritats i de molts fidels que han estat rebuts per l'administradora Sra. Maria Dolors Carbonell Tutusaus. L'ermita, com sempre, feia molt goig de veure, hi contribuïa l'ornamentació floral obra de l'Esteve Ferré.

En acabar l'ofici s'ha procedit a la benedicció de tres vitralls que decoren la part superior de la sagristia i també unes peanyes situades a cada costat del presbiteri. Tots aquests detalls corresponen a donacions, i les instal·lacions dels mateixos, amb els donatius anònims.

L'únic que ha canviat de la tradició, és que la novena que precedia els nou dies de després de la festa i es feia a l'ermita s'ha portat a terme a l'església parroquial després de la missa de la tarda-vespre.

I com ja ha quedat establert, el diumenge després dia 23, s'ha celebrat l'aplec. Amb una audició de sardanes que ha tingut lloc al migdia amb la Cobla La Sitgetana. Abans s'havia obert al públic la capella i va ser un constant anar i venir de gent. També les sardanes es van veure molt concorregudes i el dia es va voler participar de la festa, perquè ha lluit un sol com un dia de primavera, sense aire i amb una lluminositat d'aquelles tan característiques del nostre poble. Semblava que no podia ser perquè, abans de la pandèmia, es van succeir unes festes de Sant Sebastià que si no plovia feia un vent que no s'hi podia estar. Aquesta vegada el dia ni triat. L'ermita va estar oberta fins a les 17 h i en aquelles hores de la tarda, amb el sol de capa caiguda, decantant cap a la posta de sol, que en aquest mes de gener són espectaculars, un color ocre tenyeix la blancor de la paret, mentre que el propi sol xafardeja per l'interior de l'ermita abans de tornar-se rogenic i ajupir-se cap allà la platja de Vilanova. Amb aquests espectacles naturals de llums i colors, s'acaba la festa en aquest bocí de Sitges que manté inalterable dos elements que el pas del temps no ha

transformat: el mar i l'ermita i en ella s'ha recuperat la tradició que des de fa molts anys se celebrava en aquest mateix entorn.

I ja tenim el pensament posat en el Carnaval, com tots recordem el de l'any 2019 el vam poder celebrar sense ser conscients que ens queia al damunt. Com aquell que diu, només enterrar la sardina, el virus ens recluta va a casa, pensant-nos que com a molt era qüestió d'una setmana i, pràcticament, ens hi vam passar dos mesos. Una vegada una mica alleugerits, tornàvem a fer projectes de futur si més no, a mesura que aquests s'hi apropaven en el temps, les circumstàncies aconsellaven a reduir el mínim d'activitats i celebracions que en podíem prescindir. I això ha estat així fins fa quatre dies, quan sembla que els indicadors donen signes de millora.

Aprofitant aquesta mica de bonança "viral", les autoritats locals i els responsables de l'organització del Carnaval, s'han reunit amb les autoritats sanitàries i han arribat a acords que obren portes a l'optimisme. De primer, i molt positiu de cara als que estimen i viuen el Carnaval amb intensitat, que aquest es podrà celebrar. Amb mascareta de disfressa, a més de les obligatòries per tal de tancar la boca. Amb restriccions de participació, que afecta a cada colla i també amb un recorregut diferent, més curt. Malgrat que no podrà ser un Carnaval al cent per cent, com s'acostuma a dir, val més això que res.

Curiositats

La Mitja i Quart Marató, que s'ha celebrat el segon cap de setmana de gener, la Mitja és la segona més antiga de les que es celebren a Catalunya, per darrere de la que organitza l'Espirall de Vilafranca. La de Sitges va ser idea d'en Xavi García i d'en Josep Padilla.

Des de bon matí a la vila es registra una important concentració d'atletes que es van dirigint cap a baix a mar. Molts d'aquests venen acompanyats dels seus familiars i tot contribueix a que pels carrers es noti una animació que contrasta amb la calma dels dies del mes de gener. Una animació que es

torna a fer evident quan els participants passen corrent pels carrers i el públic que s'hi concentra aplaudeix el seu pas. i tot contribueix a que l'ambient sigui encara més festiu.

La zona del Passeig que és on comença i acaba tot, registra molta animació, sobretot quan els corredors van passant per la línia d'arribada. Allà es concentren la majoria dels familiars que volen deixar constància gràfica del parent en el moment just d'acabar la prova. Un cop ha acabat tot, alguns marxen i altres es queden i aprofiten per passejar amb la família i per anar a dinar. De retorn a casa els queda la satisfacció d'haver pogut acabar aquestes corredisses, per les quals s'han estat entrenant durant molt temps i si a més ho han fet quedant en bona posició millor que millor. Sigui com sigui una cosa està assegurada, que a la nit dormiran plans.

Esports

Va acabar l'any 2021 amb el ja tradicional Festival Internacional d'Escacs Sunway de Sitges. Com ja havia explicat la participació ha estat molt alta, 400 jugadors representants d'una cinquantena de països. I que segons els organitzadors aquesta VIII edició es pot considerar la de més alt nivell de les celebrades anteriorment.

En el Grup A ha destacat la presència de tres jugadors emblemàtics: l'ucraïnès Korob, L'indi Sarin i el búlgar Cheparinov que va ser el guanyador de l'última edició. Tanmateix, no es van complir les previsions sobre que fos un d'aquests el guanyador. La sorpresa la va donar una jove promesa, el jugador d'Uzbekistan, Abdusattorov, que amb només 17 anys va resultar el brillant guanyador.

Dels vuit jugadors que representaven a la Peña d'Escacs del Casino Prado, van destacar en Màxim Anguera que va quedar classificat en 12a posició. Mentre que Leo Gardner en la 17a posició.

El diumenge 16 de gener, després que a l'any passat no es va poder fer a causa de la pandèmia s'ha tornat a donar la sortida a la 38a edició de la Mitja Marató de Sitges i el 10è Quart de Marató. Amb la participació d'uns 5.000 atletes; entre 3.000 per la

Mitja i uns 2.000 per la Quart. Unes xifres que mostren la influència que tenen aquestes proves entre els corredors/es d'aquestes modalitats esportives.

Pel que fa a la Mitjana Marató va resultar vencedor Carles Montllor que va invertir un temps d'1 hora 8 minuts i 17 segons. En categoria femenina la primera corredora a travessar la línia d'arribada ha estat Elisabet Karlsson, amb un temps d'1 hora 22 minuts i 58 segons.

En la Quart el primer a creuar la meta ha estat Amaury Dehez, invertint 36 minuts i 8 segons. Però es dona la circumstància que el segon a creuar la línia, Enric Domingo, va començar un segons més tard i va invertir 36 minuts i 6 segons, per tant, ha superat en 2 segons al primer en passar virtualment per la meta. Per aquest motiu l'organització dona per vencedor al que representa al segon que ha acabat la cursa, però que amb el cronòmetre a la mà és el primer.

En categoria femenina la primera a completar El recorregut ha estat la Martina Alemany, emprant un temps de 42 minuts i 37 segons. Seguida de molt a prop de Maria Carme Olaya que va invertir 42 minuts i 37 segons.

Pel que fa als primers atletes locals a passar per la meta, han estat Joseba Arana i Laura Ríos pel que fa a la Mitja Marató. Joseba Arana va estar acompanyat al podi per Kiko Tomás i Alberto Lozano. I Laura Ríos ho va estar per Adriana Olivares i Kat Robb.

En el Quart Marató el primer sitgetà a creuar la meta ha estat Marc Miraball, que ha quedat cinquè a la classificació general, seguit de Jordi Fusté i Francesc Torremorell. I en categoria femenina, la primera sitgetana de passar per la línia d'arribada ha estat Serena Serra, seguida de Maria Hernández i Nicola Strattford.

El repartiment de premis ha estat presidit per l'alcaldeessa Aurora Carbonell, acompanyada del regidor d'Esports Jaume Monasterio. Tot s'ha desenvolupat entre un ambient festiu, el qual hi ha contribuït el dia assolellat i el gran nombre de participants vinguts d'arreu.

Ressaltar que els més joves ja van començar les proves el dissabte 15 amb les curses infantils i les curses infantils adaptades. Les dues proves obertes a nens de P3 fins a joves de 4t d'ESO.

Els dies 3 i 4 de gener ha tingut lloc a l'Hotel Sunway el ja tradicional campionat infantil d'Escacs de Nadal. Hi han participat un total de 56 jugadors, 35 dels quals de la vila, el que fa palès el que ja sabem, com és la gran tasca que fa l'escola d'Escacs del Casino Prado que atrau un bon nombre de joves jugadors que setmana darrera setmana participen en les classes que jugador de la Peña de l'entitat imparteixen. Per aquests joves, poder participar en aquests campionats els motiva enormement.

En la categoria sub-8 va resultar campió l'Antoni Marcet, seguit de Gerard Lozano. Pel que fa a la categoria Sub-10 va resultar vencedor el venedrellenc Pol Rovira seguit del sitgetà Adrian Chiochia. En la categoria Sub-12 el guanyador va ser el vilafraquí Josep Orozco seguit del sitgetà Bernat Moya. Mentre que en la categoria Sub-14-16 va guanyar el sitgetà Martí Marín seguit de Leo Gardner.

El lliurament de premis ha estat presidit pel president de la Peña d'Escacs del Casino Prado, Francesc González, i pel regidor d'Esports, Jaume Monasterio.

Més amunt em referia a la gran tasca que fa la Peña d'Escacs del Prado i també és digne d'elogis la tasca que porta a terme l'Hotel Sunway en l'organització de campionats d'escacs, fins al punt que s'ha convertit en un referent mundial d'aquest joc. Un bon nombre de jugadors de gran nivell, han passat per les seves dependències per participar d'aquests, ja prestigiosos, campionats.

En el primer partit de l'any la UE Sitges, que entrena la Luri Sorroche, s'ha saldat a favor de l'equip local que ha golejat a l'Atlètic Vilafranca. D'aquesta manera conserva el lideratge de segona. Una bona manera de començar l'any i que dona ànim per afrontar el llarg recorregut que encara queda fins a acabar la competició.

Fa tres anys que els llavors responsables de la UE Sitges, com en Ramon Llorenç, que coordinava l'anomenada àrea del futbol 11, conjuntament amb en Josep Serra, actual responsable de la secció, van tenir una bona iniciativa. Formar un equip on els seus integrants estigués format per noies i nois amb diversitat funcional.

De començament es van trobar amb pocs jugadors que van atendre la crida que els hi van fer, només van disposar de quatre incorporacions, a poc a poc la seva presència en aquest equip de nova formació va anar motivant a altres joves que s'hi van voler afegir fins a aconseguir una plantilla de setze jugadors. És així com ja porten tres temporades d'activitat i no només això sinó que disputen partits en la categoria de segona divisió de l'anomenada Weleague 7, composta per vuit equips que juguen entres si.

Es tracta d'una fundació, sense ànim de lucre, que acull combinats de tota Catalunya amb l'objectiu d'integrar a totes aquelles persones, majors de dotze anys, amb discapacitats intel·lectuals o físiques i d'aquesta manera integrar-los en aquesta parcel·la esportiva on se senten motivats. Poder entrenar i jugar els fa enormement feliços, amb una particularitat que supera als equips més professionals, per aquests joves el terme felicitat es mou amb uns paràmetres més allixonadora que els altres equips, doncs ells són igualment feliços tant si guanyen com si perden. El que més valoren és poder jugar i el treball que fan d'equip i compartint una convivència que és la pedra engaltar de tot plegat.

Potser el millor exemple el trobem en una història molt similar, portada a la pantalla dels cinema, es tracta de l'exitosa, emotiva i allixonadora pel·lícula *"Campeones"*.

El Rugby Club Sitges el cap de setmana del 15 es va desplaçar al camp de La Mar Bella, però ho va fer compungit després que es va conèixer la trista notícia de la mort de Stephane Cazalbou, que va ser jugador, entrenador, director de l'escola i membre de la junta directiva. A ell li van dedicar l'ajustada victòria que van obtenir en el resultat final de 18 a 20.

Des del 13 al 16 el Club Natació Sitges va estar present en el Campionat de Natació Absolut celebrat a Terrassa. Els participants en la categoria infantil van aconseguir classificar-se, després de les bones marques obtingudes per Mark Kramskoy, Ona Portillo, i Clara Peris. Destacant l'actuació d'en Mark que resta pendent de poder defensar el títol de campiona de la selecció catalana, per comuni-

tats, en el campionat estatal que s'ha de celebrar a Palma de Mallorca.

S'ha celebrat al Club Nàutic de Garraf la quarta edició del Trofeu President. El regatista del susdit Club, Tatu Uusitalo, va aconseguir la primera posició en la categoria N2 per la classe ILCA 4. En la categoria ILCA 6, el també regatista del mateix Club, Giulio Zunino, també va obtenir la primera posició. Total, una jornada rodona pels interessos del Club Nàutic Garraf, com així ho va ressaltar el regidor d'Esports Jaume Monasterio durant l'acte de lliurament dels premis.

El dia 16 els jugadors de la UE Sitges no van poder saltar al terreny de joc perquè hi havia jugadors que patien les conseqüències de la Covid, sortosament amb símptomes lleus, però que han donat positiu en les proves pertinents. El mateix els hi va passar als jugadors de Ribes. Uns i altres hauran d'esperar que passi la malura.

Deixades enrere les repercussions que va provocar la Covid entre els jugadors de l'UE Sitges, que no es van poder enfrontar amb el Ribes, aquest dimecres 26 es va disputar el primer partit de la maratò futbolística, anomenada així pel gran nombre de partits que els nostres han de disputar, el primer davant l'equip del Sant Quirze. Els de Luri Sorroche van patir la derrota per 2 a 1, mentre que el Sant Mauro va guanyar el partit que tenia pendent amb l'Olivella, que entrena Rafa Porrás. D'aquesta manera es situa quatre punts per sobre del Sitges. Malgrat que els nostres disposen d'un partit menys que disputaran, el dimarts 1 de febrer, al camp de l'Atlètic Prat Delta.

La maratò pròpiament dita es deu a que, després del partit amb el Sant Quirze, l'equip del Sitges haurà afrontat tres partits en momes set dies. El diumenge 30 rebrà l'Òdena, el següent jugarà amb l'Atlètic Prat, partit que tenia pendent de jugar. I el tercer compromís serà a l'Aiguadolç amb el Montserrat d'Igualada. Per anar bé hauria de sumar les tres victòries, una comesa difícil si tenim en compte que l'equip no està acostumat a jugar entre setmana i que entre el partit amb l'Òdena i l'Atlètic Prat, només tindrà dos dies per descansar.

Els màsters del CN Sitges, que ocupen la segona posició de la puntuació general per clubs, el cap de setmana del 22 van competir en les instal·lacions del CN Tarraco. Van destacar Iván Capo mostrant un bon nivell en els 50 i 100 braça i també en els 50 lliures i els 100 estils.

Per la seva part, Anthony Lewellyn també va fer un bon paper en els 50 i 100 braça i lliures. La suma de les puntuacions permet a l'equip màster seguir treballant per mantenir-se en les posicions al capdavant del Circuit de Trofeus Màster. Rol que només tenen per davant el CN Aqua Màsters.

I si la UE Sitges tenia una maratón de partits per disputar, quasi els passa el mateix al Club Patí Sitges. Doncs el diumenge 30 es van enfrontar a l'equip vilanoví amb el qual van perdre per 6 a 2. Aquest cap de setmana del 29 han de disputar dos partits. Així el dissabte visiten Els Monjos i el diumenge 29 viatjaran a Andorra per disputar el partit que tenen pendent de jugar. ♦

El dia a dia

En aquest començament de febrer s'anuncia una notícia que ha estat molt celebrada per la gent que els seus negocis es basen en l'oci nocturn. Serà a partir del dia 11 i sense limitacions d'aforament i amb els horaris que estaven establerts des d'abans de la pandèmia. L'única mesura que seguirà vigent és l'ús de la mascareta en locals tancats. Però sense haver de presentar el passaport Covid.

Cal recordar que aquests establiments, durant els dos anys que fa que hi ha hagut restriccions, només han obert cinc cap de setmana i no seguits. Perquè quan la situació empitjorava el primer que manaven tancar era l'oci nocturn. Aquestes mesures restrictives els hi ha causats enormes pèrdues econòmiques. Amb uns ajuts insuficients i amb la pèrdua també de molts llocs de treballs. Amb tot, sembla ser, que cap local s'ha vist obligat a tancar definitivament. Tots, empresaris del sector, treballadors i la gent del poble en general creuem el dits per a que aquesta nova apertura sigui definitiva i no s'hagi de retrocedir mai més. Perquè no només serà bo per aquest sector, sinó també per la resta del comerç de la vila i per altres activitats que necessiten que la gent hi acudeixi sense haver de contemplar unes restriccions que el que fan és limitar la presencial. Ho hem viscut de molt a prop amb la qüestió del aforaments limitats, que per accedir-hi prèviament ens havíem de registrar a expenses a que el susdit aforament ja s'hagués completat. Per altra banda, el simple fet d'haver de fer els tràmits per internet, potser ho deixàvem de fer o quan ens decidíem ja havíem fet tard.

Després d'un més de desembre i gener força complicat, en quant a l'augment dels contagis de la variant òmicron, aquesta primera setmana de febrer s'apercep una lleugera disminució de tots els indicadors. Així ho indiquen les xifres:

El risc de re brot ha passat de 5.817 a 3.438. La IA14 de 5.289 a 4.814. La RT de 1'13 a 0,74. Positius de 861 a 574. Ingressats a sant Camil de 47 a 39. Tant de bo aquesta davallada sigui la tònica de les properes setmanes i com ens agradaria, dintre de poc temps, poder referir-nos a la pandèmia com una cosa del passat.

El quant el nombre de vacunats des del 1 de gener al 27: amb la primera dosi 22.950, amb la segon-

na 20.403, amb la tercera 11.474 i amb la pauta completa 22.253.

La Junta del Govern Local, ha aprovat una proposta per introduir en el Nomenclàtor un determinat nombre de dones entre elles els dedicats a: Àngels Santos Torroella, Maria Dolors Mirabent i Muntané, Rosa Muntané i Estivill, Manuela Rosés i Capdet, Montserrat Almirall i Andreu, Mercé Sanabre i Roqueta, Maria de la Luz Uribe, Balbina Sentís i Solé, Teresa Ferrer i Oliver.

També es proposarà que una plaça porti el nom de la Moixiganga de Sitges i que hi hagi els jardins del Drac de Sitges.

Majoritàriament aquests canvis de noms de carrers es té la intenció que siguin en els nous carrers que s'han obert a la Plana i Santa Bàrbara. Tanmateix per a portar a terme això s'hauran de canviar per alguns dels ja existents. Entre ells he trobat que es vol canviar el nom del mestre Manel Torrens i Giroana i el temor d'aquest cronista és que el mestre que, ha costat anys que se li hagi dedicat, ara se li tregui quan com aquell que diu ni s'ha estrenat. Seria molt injust i no vull dir amb això que la persona que els substituirà no es mereix aquest mèrit.

De totes maneres la implantació no és definitiva i sembla ser que es portarà a votació entre la ciutadania.

A mesura que s'acosta el final del termini per presentar les propostes per tal d'obtenir una concessió de la platja, hi ha cada vegada més expectació per saber el desenllaç. I això es tradueix en un bon nombre de persones, establiments hotelers, bars i restaurants que estan interessats en aportar les susdites propostes.

Quan fa quinze dies que s'ha obert el període de temps establert, ja hi ha 75 persones que estan interessades en rebre informació al respecte, fent que aquesta situació que al principi semblava quer derivaria en una polèmica, es va convertint en un tema una mica apassionat que ens mantindrà amatents fins el moment en què es coneguin els qui podran optar a un xiringuito i serveis adjacents.

Pel que sembla l'Ajuntament descarta el trasllat de l'Escola Pia a uns terrenys de La Plana, tal com

es plantejava en les negociacions portades a terme entre el consistori i la Fundació Cultural que és la propietària dels terrenys de l'actuació ubicació de l'Escola. Als que s'hi ha d'afegir la direcció General d'Urbanisme de la Generalitat, que han considerat que l'intercanvi no s'ajusta als protocols requerits.

Per tot l'exposat, si no es produeixen canvis d'última hora, sembla ser que s'optarà per la reforma de l'actual edifici, quan des de la direcció també creuen que és el millor per l'escola i també s'adonen que aquesta es troba molt cèntrica i a tocar de l'estació del tren. Es creu que aviat la decisió serà ferma i es podrà posar fil a l'agulla.

Des de que s'ha establert el nou Servei de Mediació, a l'any passat, s'han atès 80 persones, s'han obert 40 expedients i han hagut 10 resolucions favorables. Aquest servei demostra que és molt necessari, perquè la feina del mediador pot aconseguir que situacions complexes es puguin resoldre sense haver de recórrer a la justícia. Només cal la bona disposició de les dues parts per saber escoltar i amb l'ajuda d'una persona, diguem-ne neutral, pot ser suficient per a desencallar malentesos i situacions on s'ha demostrat que en un simple estira i aflixa es poden superar desavinences que acaben provocant malestar entre veïns o de l'indole que siguin.

De tant en tant Sitges és notícia per una causa que no agrada que es produeixi, es tracta de la detenció d'algunes persones que ocasionalment s'estableixen a la vila. Així els Mossos d'Esquadra han aconseguit detenir a un estafador que formava part d'una xarxa que es dedicava a llogar pisos i locals i després els rellogava i els estafadors no pagaven els lloguers als autèntics propietaris.

Per altra banda també es va detenir aquí una dona de nacionalitat argentina que formava part d'una banda que proporcionaven passaports Covid falsos i on estaven implicades personal sanitari que eren els que introduïen les dades en el registre. Els falsificadors demanaven pel passaport fals entre 200 i 300 euros. Ja gent que només rumia, però amb maldat, a veure quina en pot fer.

Després d'aquests darrers mesos de pujades espectacular en quant el tema dels contagis de la pandèmia, sembla que arribem a la normalitat tan anhelada. De veritat que escriure amb aquest optimisme fa una mica de recel, perquè ho he apuntat tantes vegades que em sabia molt greu d'haver de tornar a escriure tot el contrari. Però no soc jo el qui fa aquests vaticinis tan optimistes, ja me'n guardaria prou. Són les persones doctes en el tema les qui vaticinen que estem arribant a punt on s'escau parlar amb optimisme, si més no amb la prudència que cal esmerçar en el tema, perquè ells mateixos, al mateix temps, ens recorden que encara no podem donar per acabada la pandèmia. Aquí està la qüestió, si no està acabada del tot, vol dir que la cosa es pot tornar a revifar i diuen que podria ser però que no amb la mateixa virulència de fins ara.

De moment vivim el moment, el *Carpe Diem*. i demà ja en parlarem tampoc ens podem posar al llit abans de tenir febre. Ja és una molt bona notícia que el risc de rebrot hagi passat de 3.438 a 1.753: Que la IA14 de 4.814 a 3.038. La RT de 0,74 a 0,59. En quant als positius de la setmana de 574 a 261. I dels ingressats a Sant Camil de 29 a 39.

Pel que fa a la vacunació, des del primer dia de l'any al dijous dia 10 d'aquest mes; amb la primera dosis 22.977; amb la segona, 20.483; amb la tercera, 11.701; amb la pauta completa, 22.302.

Sitges ha crescut en nombre d'habitants i més que ho farà a mesura que es vagi construint pel sector de la Plana i Santa Bàrbara on s'hi construeix a bon ritme. Aquest creixement en nombre de residents hi cal afegir les persones que durant els caps de setmana i en els mesos d'estiu ens visiten. A la força tot aquest augment de població, sigui de manera estable o puntual, es farà notar en els espais més centrals del poble, on cada vegada més la tendència es fer-los tots per als vianants, de fet les entrades principals a aquests carrers ja fa temps que estan tancades i sembla ser que, encara més, es restringirà el pas de vehicles.

Ja fa temps que es parla de dotar-se d'un centre de recepció de mercaderies i a partir d'allà els distribuïdors ho repartiran als destinataris mitjançant

vehicles elèctrics i de poc volum. Ja ho podem observar en les agències de missatgeria, que deixen la furgoneta aparcada en un espai que no és al centre i fan la distribució amb carretons.

Però encara hi ha més, l'Ajuntament impulsa una iniciativa on hi té molt a dir la ciutadania. Les sessions que es portaran a terme ho faran en l'Escola d'Adults i, a ara per ara, començaran tractant tres apartats. La primera basarà sobre la mobilitat rodada i de vianants. La segona tractarà de la mobilitat amb bicicleta, vehicles de mobilitat personal i el transport col·lectiu. I la tercera tractarà de circulació i aparcament. Com es diria amb el llenguatge actual, això pinta bé. Perquè qui millor que la gent del poble que es mou cada dia en ell i coneix i pateix molts dels problemes de mobilitat i aparcament que genera el conjunt de totes les conseqüències de viure o d'haver d'acudir al centre, per poder opinar i aportar idees que poden resultar edificants.

El dimecres 9 sobre les 21,15 es va produir un ensorrament parcial que va afectar el segon i tercer pis d'una casa del carrer Doctor Vidal i Barraquer cantonada amb Floreal. Sembla ser que els paletes estaven treballant en aquest edifici que tenia filtracions d'aigua des del terrat. Els mateixos treballadors van avisar als bombers per a que en fessin una inspecció ocular, com així van fer. Quan just en aquests moments es va produir l'enfonsament, atrapant a dos bombers a l'interior de l'edifici, que sortosament ni ells ni els seus estadants han patit danys físics, tot i que a l'edifici sí que se'n han produït de materials. A partir d'aquí la casa ha quedat precintada i els seus estadants no poden accedir a les habitatges.

Ha sobtat la notícia de la mort de l'Antoni Clarà i Atencia, perquè no sé ben bé el motiu però hi ha persones que et fa l'efecte que no moriran mai i en Toni era una d'elles. El veies tan lliurat a l'exercici de córrer que venia a corroborar el que acabo de dir. En Toni es cuidava i la seva presència al passeig s'apreciava d'una estona lluny, perquè tenia una manera molt peculiar de moure's i aquests moviments el delataven. Junt amb el seu germà regentaven l'estanc heretat del seu pare, en Josep Clarà

que també era músic i quan tenien l'administració de loteria, a l'any 1933 van vendre els dècims de la grossa de Nadal, bona part la van despatxar amb participacions d'una pesseta a la botiga de queviures de la Laieta, la mare d'en Joan Ramon Gimeno, que tenia al carrer Sant Francesc.

Un fet encuriosia al personal, els seus familiars tota la vida del Prado i ell anava a prendre el cafè de després de dinar al Retiro i després de sopar freqüentava el Janio's amb tamboret reservat des de sempre.

El seu germà el va influenciar en la seva afició futbolera, amb predilecció absoluta per l'Espanyol. Ell que tants cigars havans ha despatxat, com a complement dels aficionats que anaven als camps sigui del de l'Espanyol o del Barça, per fumar-lo mentre segueixen el partit.

Curiosament la seva vida sempre ha estat relacionada amb el foc i el fum. Amb l'encesa dels cigars que proporcionava i amb les "carratilles". Que encenia com a component de la Colla Jove de Diablers que era. De l'infern al cel, però envolat de fum i de flaïre de tabac.

El Departament d'Educació va emetre un comunicat que el proper curs escolar començarà el 5 de setembre en lloc de fer-ho sobre el 12 com venia a ser costum. I aquesta no és l'única novetat, perquè durant tot el mes prevaldrà la jornada intensiva. A diferència dels cursos anteriors que es començava en la data esmentada i ja es feia en horari de matí i tarda.

Unes normes que han calat en l'opinió pública d'arreu i també pel que fa a casa nostra. Fins haver comentaris per a tots els gustos, tot i que el professorat sembla no estar-hi gens d'acord i tampoc molts pares. Aquests perquè, com els dos acostumen a treballar, ja tenen organitzada la jornada per a que els fills no s'hagin de passar totes les tardes sols.

Es diu, pensa malament i encertaràs. Perquè no m'estranyaria, de fet ja se'n ha parlat, ni que sigui entre suposicions, que potser el que es vol que, en un temps no massa llunyà, es vulgui implantar la jornada escolar intensiva per sempre més. Curiosament d'això sempre se'n parla a partir de la primavera quan els escolars es noten una mica alterats i

els mestres han opinat que després de dinar decau l'atenció. Doncs que no per qui la cosa, que no deixi de ser una prova experimental.

El que sí sembla que va bé és l'experiment de les vacunes, perquè a mesura que ha anat creixent el nombre de vacunats amb la pauta complerta, es nota que el risc de rebrot baixa. Aquest és el cas d'aquesta setmana: des del dijous 10 al 17 baixa a 1.000 punts i des de fa tres setmanes el nombre de nous positius s'ha reduït un 400%. Això són xifres que activen l'optimisme, si més no els tècnics en la matèria no es cansen de dir que el virus encara està entre nosaltres. L'experiència ens fa tocar de peus a terra, perquè ja van moltes les vegades que els índex eren també molt bons fins que ho deixaven ser ser-ho i tornem a començar. Tot va d'acord amb la situació de cada moment, ja que llavors no hi havia tants vacunats com ara. De moment la situació està així i resulta millor ara que fa quatre o cinc mesos enrere. I això és innegable.

Risc de rebrot, s'ha passat de 1.753 a 857. IA 14 de 3.038 a 1.595. La RT de 0,59 a 0,58. Positius de la setmana, de 261 a 173. Ingressats a Sant Camil de 29 a 18.

Vacunats amb la primera dosi 23.009. Amb la segona 20.665. Amb la tercera 11.916. Amb la pauta complerta 22.455.

Un altre problema que persisteix és els preus dels lloguers que moltes vegades no estan a l'abast de les persones que volen llogar. A l'any 2020 va entrar en vigor la Llei de Contenció dels Preus del Lloguer, que han impugnat els propietaris, sembla que s'ha notat principalment en una cosa, en què al final del contracte si aquest es vol renovar no s'exigeixi un preu abusiu per continuar. I això és important de cara el llogater que no està amb la incertesa, a mesura que s'acosta la data de renovació, que el preu per fer-ho està regularitzat per llei. Amb tots els preus de lloguer a Sitges són alts i molts joves del poble han marxar a les poblacions veïnes, que tot i que els preus no queden curts, són més moderats que aquí.

Per altra banda des de l'Ajuntament s'ha posat en marxa el programa "Reallotgem". Promogut per

l'Agència catalana de l'Habitatge. Que consta en cercar habitatges buits i oferir als propietaris la possibilitat de llogar-los a famílies en situació d'urgència, amb informes favorables. Mentre que la Generalitat avala el pagaments dels lloguers.

Hi ha coses que sempre les has vist i n'hi t'imagines que mai puguin canviar. Així quan aquest cronista era jovenet havia acompanyat algunes vegades a la meva quan anava, en dèiem, a la plaça. Al Mercat Municipal que es trobava al costat de l'Ajuntament. I aquest anar a comprar la carn, el peix, les verdures, s'hi han alternat generació darrera generació. I els dijous hi havia el mercat, les paradetes que venien una mica de tot. I els dissabtes venien la gent de la pagesia a vendre fruita i tota mena de verdures. En temps de melons i síndries en Jaume Fontfria, *en Mec*, despatxava aquesta fruita a l'entrada de la plaça. Tota aquesta alternança semblava que no s'havia d'acabar mai, fins que un bon dia es va construir un nou mercat en l'esplanada del costat de l'estació, on havia l'antiga Oficina de Turisme i quan va estar llesta es va tancar el Mercat Vell i també es va desplaçar el mercat dels dijous cap el Pobles Sec i ja des de fa un temps a l'entrada del Parc Robert en el Passeig de Vilafranca.

A partir d'aquest trasllat el carrer Major va perdre molta activitat, o si més no molt moviment de gent que anava i venia de la plaça. Ara l'Ajuntament vol que els paradistes del mercat, que continua celebrant-se en dijous, disposin les paradetes ocupant una part de l'aparcament que es troba en aquest lloc. Sota la conclusió que en la mena de rambla que ara ocupen dificulten la mobilitat de les persones, coincidint en què també allà es troba la parada dels autobusos. Però els paradistes no hi estan d'acord i prefereixen seguir en el lloc de sempre argumentant que en la nova ubicació els aparta encara més del centre del poble. El tema està en vies de diàleg entre les dues parts.

El Carnaval és sinònim de festa, de disbauxa, que es preveu que involucrarà a 1.600 persones que participen en les rues i 40 carrosses. I s'espera que unes 300.000 persones serà el volum de persones que ens mourem pel poble. Això vol

dir que s'han d'extremar les precaucions en tots els aspectes, el que ha promogut la preceptiva reunió de la Junta Local de Seguretat, amb Mossos d'Esquadra, Policia Local, Bombers i personal Sanitari. Totes les mesures són poques per tal de prevenir i saber com s'ha d'actuar si es produeix qualsevol problema sigui de l'índole que sigui. Dóna molta confiança el saber que darrera tota aquesta moguda hi ha un gran equip de professionals que vetlla per garantir la seguretat en tots els aspectes.

Un senyor, del qual no recordo el nom, va recollir una gran quantitat de signatures per fer força davant a qui correspongui manar a les entitats bancàries que prestin l'atenció que es mereixen la gent d'una certa edat. Va començar amb la crisi financera del 2008, quan moltes d'aquestes entitats van començar a tancar oficines i acomiadar a personal. I la cirereta del pastís l'ha posat la pandèmia. Que al no poder entrar més de dues persones a les entitats, s'han format llargues cues a l'exterior, la majoria gent gran que no tenen on seure i que en molts dels casos, després d'esperar una bona estona, quan arriben a l'empleat aquest els anuncia que aquell dia no poden fer el tràmit o que l'horari de caixa era de 8,30 a 11.

El torni vostè demà ha deixat de ser exclusiva dels estaments oficials, per ara compartir formulisme amb aquestes entitats bancàries. Que degut a la situació han tornat a fer una reestructuració de personal, tancant altres oficines i per tant canalitzant totes les operacions i tràmits en una de sola. Aquests empleats que oferien una atenció personalitzada han estat substituïts per caixers automàtics, d'aquí que quan hom suporta tota la cua i arriba a poder parlar amb algú, aquest l'indica que el tràmit l'ha de fer per mediació del caixer. Cosa relativament fàcil pel jovent que hi està avesats, però a partir d'una certa edat necessiten d'ajut i avui els hi expliquen, però passat un temps, quan hi ha de tornar potser ja no recorden els passos a seguir davant la màquina.

Altres entitats han optat que no et poden atendre si no es demana cita prèvia per correu electrònic o per telèfon. Tornem a estar amb el mateix, gent que no disposen d'aquest avenç i, com a últim recurs, han de recórrer al telèfon i llavors passa que la feina

tenen per a que els atenguin, a l'altre costat ningú el despenja.

Sembla ser que les signatures recollides pel personatge en qüestió, ha fet l'efecte desitjat i algunes entitats ja s'afanyen a anunciar que allargaran els horaris d'atenció personalitzada al públic i que aniran canviant determinades normes que han creat el descontent entre una bona part de la seva clientela. Vaja que com es diu també en aquests temps: "S'han posat les piles". Falten que siguin de llarga durada.

I hem de continuar parlant del virus i pel que fa la seva incidència, tothom és de l'opinió que un cop s'acabi el carnaval haurem d'esperar els quinze dies per saber en quin lloc estem. Passat aquest temps si la incidència és poca, quasi podrem parlar de normalitat absoluta. Perquè amb el gran nombre de gent que hem coincidit, sobretot el diumenge i majoritàriament tothom sense mascareta i no guardant cap mena de distància, si els paràmetres es mantenen com es troben ara, les expectatives seran més que bones.

Ara per ara sembla ser que els indicadors estan a la baixa. Però segons comuniquen els experts encara es manté el risc una mica alt. Així estan les xifres:

Risc de rebrot, de 857 a 616; IA 14, de 1.595 a 931; RT, de 0,58 a 0,79; positius en una setmana, de 173 a 110. Ingressats a Sant Camil, de 18 a 7.

Pel que va l'evolució de la vacunació: des de l'1 de febrer al 17, amb la primera de 22.945 el primer dia d'aquest mes a 23.009 el dia 17. Amb la segona 20.759. Amb la tercera, 11.990. Amb la pauta completa, 22.544.

Ens deixa la Lourdes Coll Matas, sitgetana alegre i amant de les tradicions que va compartir vida amb el seu marit en Magí Pañella i els dos van regentar el negoci familiar de la cansaladeria del carrer Major, davant per davant de la casa del Dr. Benaprès.

La Lourdes tenia molt bona veu i prova d'això és que havia estat vocalista de l'orquestra Mozart que dirigia el mestre Manel Torrens. Compartia amb el seu marit i les filles, la Lourdes i l'Angi, l'evolució d'aquest Sitges que s'ha fet gran i mai més serà com l'havia conegut ella. Aquell Sitges on tothom es coneixia i que, enraonadora com era, en cada conversa transmetia la senzillesa d'un tracte afable i instru-

ït. El seu adéu deixa darrera seu el bon record de tots els qui l'hem conegut i l'hem tractat.

Cultura

El físic i poeta David Jou, publica un nou llibre: *"En la teva llum"*. Que aplega poesia en català i prosa poètica en castellà. Inspirat en el monestir de Pedralbes de Barcelona, d'on una integrant de la comunitat de germanes clarisses, sor Isaura Marcos, il·lustra amb fotografies seves el llibre, i que a través de la paraula, bellament inspirada, del poeta i el treball de la religiosa ens apropen al camí de la llum. Que sorgeix d'entre les ensenyances de la Providència.

Un llibre amb el qual en David vol retre dos homenatges: als 700 anys del Monestir de Pedralbes i el record al mestre de la l'escola Pia de Sitges, durant la dècada dels 60, en Pau Servat i Fontanilles. El qual un dia va apropar als alumnes fins al susdit monestir per poder contemplar l'obra de Giotto i de Ferrer Bassa, de la qual en David va quedar impressionat. Com del mateix monestir que guaita a la ciutat de Barcelona i on el recolliment, l'art i el silenci s'abracen fins aconseguir que de la inspiració del poeta en sorgeixi el contingut d'aquest llibre. La seva lectura esdevé com un bàlsam per l'ànima.

El dimarts dia 8 La Cubana oficialitza l'estrena de l'obra *"Adéu Arturo"* al teatre Coliseum de Barcelona. La flor i la nata de la cultura, la política, el món de l'espectacle i tots els àmbits socials, sense oblidar-nos de la gent de Sitges. Tots hi són representats. Amb una rebuda musical, a fora el carrer, a càrrec de la formació sitgetana, "El To Brass Band".

Moltes cares conegudes entre elles el president de la Generalitat, l'Honorable Sr. Pere Aragonés, acompanyat de la consellera de Cultura, Natàlia Garriga i de l'alcaldesa de Sitges, Aurora Carbonell. Autoritats que han estat rebudes pel director de la Companyia en Jordi Milán, que es mostrava radiant de felicitat de que la Cubana pogués tornar a pujar a l'escenari amb una obra que ha representat per tot Espanya, amb la qual ha omplert teatres i que amb motiu de la pandèmia havia quedat interrompuda

la seva activitat. I que s'ha aprofitat aquesta aturada per portar a terme la magna exposició que s'acaba de tancar al Miramar.

Content també de poder tornar a omplir el teatre a la nostra capital, on sempre han estat molt ben acollits. Èxit de públic i satisfacció generalitzada és el resum que podem fer d'aquesta nit. Amb les rialles garantides que ens han deixat un bon sabor de boca, que s'ha complementat amb el delicat detall que ens hem trobat a la sortida, una original disposició de brioixeria amb un gotet de xocolata desfeta que ha sabut a glòria en aquesta hora de la nit. Mentre el grup sitgetà continuava amenitzant el moment. Que s'afegeix als bons que també hem passat gaudint de l'espectacle.

Dos dies després de la festivitat de Santa Tecla, als jardins del Retiro, va tenir lloc un concert molt especial, coincidint amb els actes de celebració dels 50 anys de l'Escola de Grallers de Sitges, que va entusiasmar a tots els presents. Es va tractar d'una combinació molt estrambòtica, musicalment parlant, la de la música gralla amb la de banda. Els protagonistes: la colla de grallers Dinapontus, una formació que forma part de l'Escola de Grallers i la banda Mestre Montserrat de Vilanova que dirigeix l'Emili Serrano. I amb els arranjament que en fet possible aquesta fusió de la mà del també graller i músic, en Xavier López.

Com he dit el concert es pot tractar de memorable, per l'originalitat de la barreja i pel bé que va sonar tot plegat, amb les músiques més nostrades de les nostra a Festa Major, on dos sons, els de les gralles i la banda, tenen un paper molt rellevant, no només en la nostra festa, sinó que són el segell musical que aplega totes les festes d'arreu. Entusiasmats pels resultats, els protagonistes han tingut la brillant idea d'editar un disc que deixi constància d'aquesta fusió musical tan original com musicalment ben consolidada. El treball porta per títol un joc de xifres, "50&20". Que representen els 50 anys de l'Escola i el 20 aniversari de la colla Dinapontus. També cal fer esment que abans de començar un nou tema el precedeix unes molt adients estrofes poètiques del nostre poeta Joan Duran. El treball discogràfic acaba amb un tema que en un dels concerts també va sorgir de la gralla: "Sentiment graller",

del grup de rock sitgetà, Sr. Fong. Una altra combinació psicodèlica, però atractiva, com és la de les gralles interpretant música de rock. Avui dia no hi ha res impossible.

La tradicional Fira de l'Art tornarà a celebrar-se. Recordem que a l'any 2020 ja estava muntat l'envelat perquè aquell cap de setmana del 20-21 i 22 s'havia de celebrar el festival del Password, tots els expositors tenien els seus estands muntats, quan va arribar l'ordre del confinament i ja no van poder obrir. Quan acabava l'espai havia de ser ocupar per la Fira de l'Art i per aquelles dates l'envelat es desmuntava.

Ni aquell any ni el següent es va poder portar a terme. Serà aquest any, les dates són: 12, 13, 19 i 20 de març, dos caps de setmana en els quals els artistes participants exposaran les seves obres, però per aquesta ocasió ho faran en el Mercat Vell, l'espai que fa poc ha estat recuperat com espai polivalent.

Cal fer esment a l'enorme suport que ofereix el col·lectiu Malvasia de les Lletres a autors/res que volen presentar les seves obres. La darrera ha estat al Prado, on Jesús Castillo ha presentat el llibre *"Llum de far i converses de barana"*. Es tracta de 120 relats sorgits de les converses mantingudes per un faroner amb la barana del far i amb l'Elna una escultura de l'artista igualadina Teresa Riba.

Un original recull de converses que alliberen al faroner dels pensaments perturbadors, d'on sorgeixen metàfores i conclusions, amb les quals el personatge pretén omplir ampolles de missatges i llançar-les al mar per tal de que siguin profitoses per qui les trobi. Un relat molt interessant i curiós.

Fa nou anys que es va establir a la vila el Institute of the Arts Barcelona, especialitzat en dansa i teatre musical, transcorregut aquest temps actualment acull a 300 alumnes per cada curs i hi són representades 45 nacionalitats, amb un 13 per cent del total procedents de diferents punts del país. Els graus que imparteix entre cursos i màsters tenen una duració de tres anys i estan validats per la universitat anglesa Liverpool John Moores University.

Els alumnes combinen les classes amb actuacions puntuals dintre el mateix centre i en altres teatres. Tant n'és l'augment de l'alumnat que el centre s'ha expandit cap a Mas Alba obrint un altre Campus. Aquesta progressiva expansió ve avalada pel bon treball que es porta a terme i per la categoria del professorat, procedents de companyies de mol prestigi com: del Cirque du Soleil, del Royal Ballet i altres especialitzats en produccions del Western. Per a la directora financera de l'IAB, la Mireia Vázquez, un dels principals aspectes que consoliden aquest projecte que té molta acceptació, es deu a la qualitat de l'ensenyament de la mà d'uns professors d'un gran nivell.

I que entre les novetats aposta per atraure alumnat català i per oferir uns cursos destinats a joves de 16 anys que, per tal de no interrompre els seus estudis, es celebren els dissabtes al matí al Centre de Disseny.

Des de la direcció també donen a conèixer els objectius de futur, que no són altres que crear una gran universitat d'arts escèniques a Sitges.

Un altre projecte educatiu, aquest encara en les beceroles, es tracte de disposar a Can Milà d'un espai per acollir la formació digital. Però aquest es preveu que es porti a terme després de culminar la segona fase de les obres que s'hauran de realitzar amb la construcció d'un nou edifici polivalent en els terrenys on s'acaba d'inaugurar el Centre d'Atenció al Visitant. Poc a poc i bona lletra.

Per fi al Miramar Centre Cultural, el divendres 11, s'ha pogut inaugurar l'exposició: *"Un passeig per la història del Retiro"*. Van intervenir el regidor de Cultura Xavi Salmerón, la comissaria de l'exposició la Laura Gómez Ill, la presidenta del Retiro, Elena Ferré i van concloure els torns de paraula l'alcaldessa Aurora Carbonell. Tots van destacar la importància d'aquesta exposició que reflecteix el que diguem, la vida i miracles de la Societat. La Laura no s'ha deixat tema sense exposar, per la qual cosa ha rebut moltes felicitacions. L'amplia disposició fotogràfica il·lustra tota aquests 150 anys de vida retirista. A la vegada que es converteix en un homenatge a tots els qui han fet possible poder arribar tan lluny. També hi cap la part nostàlgica que es fa

evident quan veus tantes persones conegudes que ja no hi són.

Una exposició molt ben documentada, sobretot gràficament, i ben distribuïda per temes on bona part de la gent del poble en són protagonistes. Tornar-los a retrobar en aquest testimoni tan ben disposat, ens transporta a molts aspectes viscuts i compartits en aquesta seu del retirisme que, junt amb l'altra Societat, ha despertat passions que han portat a acèrrimes competències sorgides de les rivalitats entre totes dues i que en determinades èpoques han estat profitoses, perquè una per l'altra han procurat superar el que ha fet la societat rival, la qual cos ha anat en benefici del socis que han pogut gaudir d'actes i actuacions que si no hagués estat per aquestes rivalitats no s'haguessin portat a terme.

Al Miramar s'exposa la història del Retiro, mentre que en aquesta societat es va avançant pel camí que guaita al futur, com en el seu dia ho van fer els socis que ens han precedit i que nosaltres ho passarem a les generacions venidores. I que d'aquí, ja poso cinquanta anys més, en la mítica celebració dels 200 anys, serem nosaltres els qui formarem part de l'exposició commemorativa d'aquesta data tan emblemàtica.

L'endemà, dissabte 12 al migdia, en el primer pis d'aquesta mateixa casa, s'ha inaugurat l'exposició del fotògraf danès resident a Sitges, Thomas Wilhelm. Moltes cares conegudes que surten al nostre encontre en aquests sensacionals fotografies en blanc i negre, altres de color, però el conjunt de tot plegat mostren la gran professionalitat del fotògraf i sobre tot el saber captar la fotografia en el moment més oportú i a voltes la imatge està envoltada d'una senzillesa tal que la fa més elegant. Les imatges de Sitges comparteixen espai amb fotografies realitzades per tot el món.

En el transcurs del parlaments, que va iniciar el regidor de Cultura Xavi Salmerón i va cloure l'alcaldessa Aurora Carbonell, aquesta va tenir el detall de referir-se a l'Agrupació Fotogràfica de Sitges, que després va derivar en Sitges Foto-Film, també a la Secció Fotogràfica del Patronat i a l'actual que està emmarcada dintre del Grup d'Estudis Sitgetans. Venint-se a referir, amb aquesta menció a totes ells,

que la vila compte amb una consolidada tradició fotogràfica i que fotògrafs com en Thomas, com també el recordat Toni Keeler, han trobat aquí un marc i uns temàtiques que ajuden a motivar la seva sensibilitat artística. Per això a les moltes denominacions: vila florida, vila del llibre, hi podríem afegir vila fotogènica.

Aquest mateix dissabte a la tarda, a la sala Jofre Vilà de la societat Casino Prado Suburense, s'ha presentat el Llibre escrit per la Doctora en Art, la Isabel Coll i Mirabent sobre l'escultor Enric Clarassó. Un treball sensacional que ha portat a l'autora a realitzar un feina meticulosa de recerca, el resultat de la qual el podem apreciar en les seves pàgines.

La Isabel ha fet esment al que podem considerar la línia de sortida de tot aquest treball. S'ha referit al seu avi, el recordat Josep Mirabent i Magrans, i ho relacionat amb la gran amistat que l'unia amb en Noel Clarassó, fill de l'escultor, que vivia quasi bé al costat de la casa d'en Pepet de can Gori, com popularment se'l coneixia. Els dos estaven molt relacionats amb l'art i tenien amics comuns dintre el món de la pintura, el teatre, la literatura, que era l'apartat que concernia a l'escriptor Clarassó.

Doncs va ser ell qui va oferir a la Isabel els papers que guardava del seu pare, conscient que a la noia que era llavors, li podien interessar degut a les inquietuds que sobre el món de l'art ja mostrava. Va començar amb aquesta cessió el que culminaria sent una extens treball sobre l'escultor.

Escoltar a la Isabel, amb la seva conversa tan amena i alligadora, és un plaer que hem pogut reafirmar en aquesta ocasió, en la qual ens ha traslladat als anys en que van coincidir Casas, Rusiñol i Clarassó. Artistes i amics que s'ajudaven entre ells i que compartien les mateixes inquietuds, coincidint molt sovint en aquest bressol d'art que és el Cau Ferrat.

La Isabel ens va oferir una vetllada que se'ns va fer curta davant una obra tan extensa. I que fullejant-la t'adones que potser sobren les paraules i el més recomanable és la seva lectura.

Queda per dir que la presentació era organitzada pel Grup d'Estudis Sitgetans, però que va ser la pròpia Isabel la qui els va demanar fer-ho al Prado, pels lligams familiars que l'uneixen i en record al seu avi que en va ser president.

Abans de començar va ser presentada per la Núria Amigó que és la presidenta del Grup d'Estudis. Tot un formulisme, perquè a l'autora no li cal presentació. Una contraposició perquè ella, la Isabel ens ha presentat a un escultor molt conegut, però que fins ara era un desconegut biogràficament parlant de la seva obra i sinó que li preguntin a l'autora la feina que li ha suposat haver de fer seguiment de les seves obres sense existir cap inventari fet amb anterioritat i que ara aquesta obra pot servir per fer aquest servei i molt més.

La Cobla Maricel i el tenor ribetà, Andreu Miret, estan preparant un disc que comptarà amb el repertori de cançó i música popular que han portat a molts pobles de Catalunya, sota l'anunciat "*Catalunya terra de cants*". Una iniciativa que va sorgir arran de la pandèmia, quan ja es van anar podent fer incursions musicals, però no en format d'audiència de sardanes. La combinació de cobla i cant va agafar dimensió de concert i va ser una manera de poder sortir a fer música que és el que volen els músics. Una iniciativa que va ser molt ben acollida pel públic, també amb moltes ganes de gaudir de la música de casa nostra.

El guanyador del Premi de Pintura Sanvisens en l'edició de l'any 2020, en Jordi Alba Arias, exposa la seva obra en el Mercat Vell. L'especulació i la transformació socioeconòmica, dos conceptes diferents però amb determinats lligams, són els temes en els quals es centra l'obra exposada al Mercat. Que es distingeix per un estil molt propi que només l'autor sap explicar a través de les successives transformacions que experimenta cada quadre.

El Retiro ha tornat el protagonisme a Ocaña, arran de la posada en escena de l'obra musical: "*Ocaña, reina de las Ramblas*". Amb el protagonisme de l'actor i cantant, Joan Vázquez, que encarna el personatge del propi Ocaña, sota una versió teatralitzada a càrrec de Marc Rosich. En Joan Vázquez, acompanyat amb la guitarra de Marc Sambola, han interpretat les cançons més conegudes del repertori de l'Ocaña inspirat en la famosa Rambla barcelonina.

Continuen les sessions del Club de Lectura Santiago Rusiñol, que coordina l'Andreu al Cau Ferrat. El darrer protagonista de la lectura ha estat l'obra: "*Cigales i formigues*" de Santiago Rusiñol que es va publicar el 1901. Obra que va ser el motiu d' enemistat entre en Rusiñol i el que havia estat el seu amic, Raimon Casellas. Quan aquest el va acusar de plagi d'una obra seva. Tantes van ser les discrepàncies al respecte que, com s'acostuma a dir, van partir peres.

S'anuncia el programa i les dates del Festival dels jardins de Terramar. Entre els artistes que hi actuaran hi ha en Joan Manel Serrat, que ja estava programat per abans de la pandèmia, però degut a una indisposició de l'artista es va haver de suspendre l'actuació. Segons diuen que ja s'han posat a la venda les entrades i sembla ser que per tornar a escoltar en Serrat, les de la platea ja estan totes venudes, en una edició que, si les coses no canvien, l'aforament serà del cent per cent.

Festes i tradicions

Que el Carnaval escalfa motors ja ho sabem, m'atreviria a dir que des de l'any passat que no es va poder celebrar, que la maquinaria no ha parat de greixar-se per tal de tenir -ho tot a punt per l'edició d'aquest any. Que si a mesura que ens hi apropàvem la situació pandèmica no ens feia optimisme, un cop passades les festes de Nadal, la situació ha millorat i sembla ser que gaudirem d'un Carnaval quasi, quasi, com els d'abans.

Que hi haguessin dubtes i temors no volia dir que la Comissió que presideix la Núria Scarp estiguessin de braços creuats esperant com es desenvolupava tot plegat. Res d'això, han hagut de treballar per tenir-ho tot apunt i a més buscant alternatives per si s'havia de replantejar de diferent manera. I això requereix molta més feina i sempre amb el temor que no es pogués portar a terme ni una cosa ni l'altra. Sembla ser que poden respirar una mica alleugerides i que tot apunta a un celebració molt digna.

Per anar fent ambient aquest primer cap de setmana del mes, s'han celebrat dues xerrades de Car-

naval al Retiro. La primera ha tingut lloc el divendres dia 4, amb un títol llarg però de molt interessant contingut: *"Un carnaval amb història. Semblances i discrepàncies amb el carnaval de Vilanova"*. Amb la participació de Miquel Marzal, Jordi Milà, Xavier Miret i del vilanoví Joan Ignasi Gómez. Moderats per en Jordi Cubillos. Ha estat un passeig per la llarga trajectòria del nostre Carnaval, on no hi ha faltat comparances amb el de Vilanova i com és de suposar sitgetans i vilanovins han defensat i enaltit els seus respectius carnivals. L'exposant com evolucionava el Carnaval, el pas que es va produir entre el del "fardo" i el de lluïment i exposant arguments i opinions per tal que no arribi el dia que el Carnaval acabi morint d'èxit.

El dissabte dia 5 la segona xarrada ha estat dedicada a explicar: *"El carnaval no són (només) les rues"*. Amb la participació de Jordi Andreu, Isaac Bielsa i Brandon Jones. Moderats per en Sergi Molina. Un tema també molt interessant i que els participants van exposar tots els actes que es celebren, organitzats per les respectives Societats del poble, que no són exclusivament les rues. I que des de fa molts anys, abans que aquestes tornessin a sortir al carrer, ja es celebraven en la intimitat dels locals, als quals s'hi ha afegit altres actes nous que ja formen part de la tradició carnavalesca.

A partir d'ara, cada dia que passa, el Carnaval de Sitges estarà en boca de tothom. Queda poc per no només parlar-ne sinó també viure'l amb tota la plenitud.

Tot i que aquesta plenitud encara està condicionada per l'evolució de la pandèmia, perquè hem de tenir present que aquest continua vigent, malgrat que sembla que estem arribant al final de la sisena onada. Si més no l'experiència ens demostra que d'un dia per l'altra la situació pot tornar a començar a canviar i a partir d'aquí una altra vegada es poden malmetre els plans que teníem previstos portar a terme. Esperem i desitgem que amb aquest pràcticament quinze dies que encara falten res faci variar aquest nou guió. I per tal de ser conseqüents amb la situació, s'ubicarà un gran envelat en els terrenys de La Plana on en el seu dia es van ubicar les Barraques. El seu interior acollirà balls i altres actes que, en situació normal, es celebrarien dintre les Societats.

Que hi ha ganes de Carnaval fa dies que es nota en l'ambient. Si al començament d'any l'evolució de la pandèmia no afavoria gens a les aspiracions de poder celebrar la festa amb un mínim, el suficient estable com per poder dir que ens acostàvem a la normalitat. A mesura que ha passat el temps les dades són favorables i la permissivitat sembla que avança fins aconseguir que la celebració estigui limitada al mínim, decantant-se més cap a la normalitat que haver-nos d'abraçar al pessimisme, el qual tantes vegades l'hem patit des de que just va venir poder celebrar el del 2020.

Per començar a fer ambient, el diumenge dia 6 va ser escollida la Reina Infantil. L'elecció es va celebrar a la sala Jofre Vila i el jurat ha estat format per: Sofia Aldeco, Adaia Matas que van ser reines del Carnaval 2020 i 2018; David Valls, ballarí professional; Nacho Ruiz, director de la Gala Drag 2020; Maria Navarro i Anna Silo, caps de colla de Maracuya. Després d'una llarga deliberació han escollit a Mar Peisajovich, que regnarà amb el nom de Kaysa i ho farà al costat de la Reina "madre". La Mar ha demostrat tenir molta "marxeta", i que haurà de mesurar perquè li esperen dies de molt moviment i després apareixerà el cansament. Tanmateix en aquestes edats, com es sols dir, "hi ha corda per estona".

El dissabte 12, al saló teatre del Casino Prado s'ha presentat el Cartell i el programa d'actes que es portarà a terme. Amb un muntatge a l'estil d'aquell recordat noticiari del Tele-Fot, ens ha complagut tornar a veure i escoltar una sitgetana que va formar part d'aquelles retransmissions que compartia amb altres col·laboradors, la Vinyet Sánchez. Que junt amb el seu company de taula, han estat els encarregats de conduir, amb molt encert i ironia, l'acte de presentació.

Va obrir l'acte el parlament del regidor de Festes, en David Martínez Lluís, que va centrar-se amb el fet de poder tornar a recuperar el Carnaval i que es farà quasi bé com s'organitzava abans de la pandèmia, tot i que hi haurà unes mesures que s'hauran de complir perquè encara no estem lliures del tot de les repercussions que hi van aparellades. També ha volgut destacar la bona feina que porta a terme la Comissió que presideix la Núria Scarp, davant els

molts reptes que han hagut de superar per poder arribar fins aquí, a les portes d'un Carnaval que sembla ser es podran fer més coses de les que fa un mes ens pensàvem.

Va prendre també la paraula la Núria, que es fa referir a l'entusiasme amb el qual s'han contagiats la pròpia Comissió i totes les colles que hi participaran. A mode particular faig esment que aquest any no hi seran totes les colles dels altres anys, perquè algunes, quan encara planava la incertesa de si es podria fer o no, o amb quines normes es regiria, van optar per no participar-hi a l'espera que el proper any les garanties siguin absolutes.

També va parlar en Ricard Vicente com a portaveu de les dues colles que preparen l'organització del Carnestoltes. Anunciant molt espectacle i participació en l'arribada que aquest anys canvia d'escenari i serà a la Torreta. De la mateixa manera que la representant de la Reina, acompanyada de la Carme Artigas presidenta del Prado que és l'entitat organitzadora, van parlar d'estar molt il·lusionades amb aquest nou repte, del qual ja en tenien moltes ganes d'organitzar i que la reina es pugui lluir no només el dia de la presentació, sinó que també durant el recorregut de les rues.

Tot l'acte va transcórrer sobre el guió previst, però faltava donar dubte a conèixer un detall molt important: el cartell i el seu autor. Aquest de seguit va ser desvetllat, és tracta de l'artista sitgetà Artur Duch i Miret. Que va pujar a l'escenari per explicar detalls de mateix que, davant l'expectació creada, en pujar el teló se'ns va aparèixer majestuosos i molt acord amb l'estil de l'autor que ja ho va avançar en el seu parlament.

I tot seguit va tancar l'acte l'alcaldeessa Aurora Carbonell que es va congratular com a sitgetana que el Carnaval pogués tornar al carrer, perquè això significava un primer pas cap a la normalitat que ha de permetre seguir amb el calendari festiu que a casa nostra és molt ampli i ric en tradició.

Pràcticament l'acte estava acabat, però el regidor de Festes, en David Martínez, es guardava a la màniga una sorpresa, que ni els seus companys de consistori sabien. Va aparèixer a l'escenari, ni més ni menys que la Lucrecia. Ella amb les seves cançons i l'alegria que transmet, va fer aixecar de les butaques al públic assistent que es movien al ritme

que marcava l'artista, que va fer pujar a l'escenari a totes les persones implicades en el Carnaval, encapçalades per l'alcaldeessa i allà tothom es va contagiar de la millor pandèmia que ha de vèncer la que és fotuda: la pandèmia de l'alegria i la disbauxa carnavalesca, l'única que no voldríem que s'acabés mai. Amb més raó després d'haver passat tant temps patint els efectes per la salut i les restriccions. Al Prado semblava que el Carnaval s'hagués avançat. Tot seguit, en el jardí, la colla Maracuyà va presentar la cançó de la Reina del Carnaval, que com totes les músiques d'aquesta festa és molt engrescadora. De segur que també sonarà en el transcurs del tradicional Carrusel que es celebrarà en aquesta casa i que degut a la gran demanda d'entrades se'n faran tres representacions.

Un matí amb molta inspiració carnavalesca que ha acabat de la millor manera, amb una arrosada a l'Hort de can Falç, precedit per un vermut amenitzat per "Veneno en la Piel". Tot seguit a menjar l'arròs que estava molt bo, però el que més ha destacat ha estat que la gent ens poguéssim retrobar i compartir taula sense limitacions. Per a fer-ho més rodó el concert de Dantuvi. La felicitat complerta.

També l'associació de Colors Sitges Link ha convocat la taula que anomenen de la Memòria. La primera trobada és fa a l'espai Cultural Pere Stämpfli, amb una xarrada que porta per títol: "El Carnaval gai a Sitges". Que va tenir molt ressò en els anys de la represa del Carnaval al carrer amb l'afegit de les rues que antigament ja s'havien fet. El l'apartat de "Curiositats" ja m'hi refereixo abastament.

Per començar a escalfar motors amb la música de sempre, el divendres dia 18 va ser l'escollit per tornar a retrobar-nos amb l'Orquestra Maravella. En principi esta previst que actuaria a la carpa de la Plana i ja en el seu dia es va anunciar un canvi d'ubicació, passat a l'auditori de l'Hotel Melià, un bon encert per part dels organitzadors, perquè va lluir molt l'actuació de l'orquestra i el públic ho va agrair per la comoditat i la visibilitat.

Com sempre la seva actuació va ser molt emotiva i també molt aplaudida. I ha contribuït l'escollit repertori i la qualitat musical i interpretativa de tots els components. Entre els qual es troba el nostre

veí, en Juanjo Rocha. Com a cloenda es va interpretar l'engrescadora composició del recordat Janio Martí: "*Sitges Carnaval*". Que va fer aixecar de les butaques a tots els assistents, que van premiar als senyors professors amb un llar i sonor aplaudiment.

Si a l'any passat no es va celebrar el Carrusel que organitza el Casino Prado, aquest any tres tasses. Vull dir que hi haurà tres representacions amb totes les entrades exhaurides. Aquest espectacle és un clàssic del Prado. Amb més de 40 anys, els primers trenta sota la direcció del recordat Jofre Vilà que en va ser el creador i des de fa 10 anys n'és la directora la Marina Albadalejo, un relleu molt encertat. L'espectacle d'aquest any porta per nom: "*Celebrem i brindem*". Que com el mateix nom indica es tracta de celebrar aquesta represa i brindar per haver estat possible.

Tothom sap que els dos personatges que més desperten la curiositat, són la Reina del Carnaval i el Carnestoltes. El dissabte dia 12, de la mà de la colla Maracuyà i de l'esplai de dansa del Prado es va desvetllar el primer secret, la identitat de la Reina. Sunna és el nom que assoleix per aquest efímer però mogut regnat, sent el seu nom amb la que s'identifica la seva identitat, Sol Queralt i Tutusaus.

L'elecció va estar acompanyada per una posada en escena espectacular al saló teatre del Prado per la colla, tota integrada per noies, va oferir un espectacle que semblava sorgit d'entre gent professional. Contribuïa a realçar la bellesa d'aquesta posada en escena, les combinacions de llums tan ben sincronitzats, així com les músiques escollides. Tot estava meticulosament preparat i així ho vam poder apreciar.

Un cop es va acabar l'espectacle a l'interior del Prado, la Reina i el seu seguici van sortir al carrer. Quina sensació més sublim, veure avançar la colla pel carrer Jesús, passar pel Cap de la Vila, quins records de tants carnivals passats, quan aquesta plaça era el centre neuràlgic d'aquest carnaval de lluïment, però també en aquells anys de la dictadura que ens hi apropàvem per veure i gaudir d'aquells esporàdics que anaven i venien, amb la cara completament tapada i repetint a desdir la típica pregunta: "*¿Qué me conoces?*".

La Reina va decantar carrer Sant Francesc avall, per admiració i sorpresa de la gent que en aquell moment passejava per aquests carrers. I com incrèduls, fregant-se els ulls, com si es pensessin que el Carnaval s'havia avançat. N'hi ha tantes ganes que a les protagonistes d'aquesta vesprada el Prado se'ls hi va fer petit.

El diumenge dia 20, s'ha recuperat un altre acte molt sabor i molta salsa, ni més ni menys que el Concurs de Mestres Xatonaires, que organitza el Casino Prado. En el seu jardí, en un dia radiant i amb bona temperatura, han parat taula envoltades d'ingredients per a fer la salsa del xató el concursants de la 25e edició: la Pepi Orihuela, Sandra Campillo, Vinyet Galindo, Marc Martínez, Jaume Rodríguez i Sílvia Sentís.

Totes i tots han mostrat les seves habilitats xatonaires, amb un resultat que ho han posat difícil als membres del jurat que ha estat format per: Oriol Castro, Vinyet Capdet, Alba Gràcia, i Joan Pros. Al final de les seves deliberacions ha estat escollida Mestre Xatonaire la Vinyet Galindo. Sense desmerèixer el bon gust de boca que deixaven els altres xatos. Pel fet de poder-se tornar a celebrar ja és un èxit que satisfà a tothom. La Vinyet ha estat molt felicitada, mentre els jardins del Prado flairaven a xató i despertaven la gana, si és que no s'havia despertat abans, veient com els participants anaven progressant en la seva preparació i se'ns feia salivera.

Mentre la colla No K-lia i Asúcar són els responsables del Carnestoltes amb la col·laboració també de Huertos, XisPun, Paperets Club i Érem Pocs. Sota la coordinació d'en Joan Duran, qui ha comptat amb la col·laboració d'en Siscu Rossell, Victor Bragante, i Ricard Vicente. Que han complert a la perfecció l'encàrrec que els hi va fer el Retiro que, amb motiu del 150+1 aniversari, ha estat l'entitat escollida per organitzar l'Arribo d'aquest any.

Que com a primera novetat ha canviat d'escenari, de la Fragata a l'edifici del Miramar que s'ha convertit en un espectacular escenari per on s'hi ha alternat unes vistoses coreografies, mentre l'edifici anava canviant de colors. Fins que una estel de pirotècnia ha il·luminat el camí per a que el vistos i acolorit Carnestoltes, junt amb el seu nombrós seguici (150 persones), pogués arribar fins aquest punt es-

tratègic de la Torreta. Molt bé i originalment vestit per la Cristina López i el seu equip de cosidores que s'han lluit. Tant esperar i ja estava allà, entre el nombrós públic que estava de meravella per tot el que veïem i com sempre, el primer que es fa en aquesta irrupció del personatge, és saber de la seva autèntica identitat. La incògnita va durar poc, admiro la facilitat que molts tenen per identificar a qui s'amaga sota tants amagatalls. Si no és perquè m'ho diuen em passaria tot el Carnaval i no l'identificaria, fins el punt que m'ho desvetllen i encara hi dubto. Total que, per part dels qui amb poc en tenen prou, córrer la veu: "és en Ratxu". Llavors sí, es refereixen a en David Lanau. Bona elecció.

I comença la desfilada fins a la casa de la vila per a fer-se amb el poder. Lectura del predicot des del balcó i queda clar, ell és la màxima autoritat local mentre dura aquesta disbauxa. Tot seguit visita a les societats que celebren les xatonades. Al Prado, després de la xatonada, en el saló teatre, es posa en escena el seu emblemàtic Carrusel que es repetirà el divendres i també el dissabte amb un ple absolut en les tres representacions. I així acaba el començament de tot plegat. Queda per endavant molts actes, on ell i les reines seran el màxims protagonistes fins arribar a les rues, però això serà diumenge i dimarts.

El dissabte 26 es celebra al Cap de la Vila un acte carnavalesc molt singular, el nom amb el qual s'anuncia ja ho bé a dir tot: "La Rua d'Antes". Pels qui ens agrada el "fardo" és una oportunitat sensacional per guaitar a aquells anys en què es van deixar de fer rues, per les circumstàncies per tots conegudes, on fins i tot no s'anunciava el Carnaval, titular que era substituït per: "Fiestas de Invierno". Que malgrat tot ens ho passàvem molt bé disfressant-nos segons l'enginy i els mitjans de cadascú. El lloc on ens alternàvem fent varies passades era el Cap de la Vila. Vet aquí que en aquest punt neuràlgic del poble, torna a ser l'escenari d'aquest retrobament amb aquell carnaval tan original i satíric. Com en aquell hi té cabuda tothom i també la disfressa és lliure. El Cap de la Vila s'ha fet petit per acollir a tan nombrosos participants que han estat acompanyats per l'ambientació dels dj's de Ràdio Sitges. Amb Sa Majestat Carnestoltes, la Reina i amb

l'acompanyament engrescador de la xaranga, han iniciat una desfilada que ha passat pels carrers Parel·lades, Bonaire, passeig de la Ribera, fins arribar a la Fragata, on tothom ha mostrat la seva alegria saltant i ballant amb els grups la Década Prodigiosa i Las Daikiris. S'ha superat aquells anar i venir pel Cap de la Vila de les disfresses que no seguien cap ordre, sinó que ara en passava una, i un altra, en coincidien varies, si més no cadascú anava per lliure. D'aquesta manera, tots junts, encara fa més goig de veure i la implicació dels participants es fa encomanadissa. Pel que fa a la manera d'anar disfressats s'assembla molt a aquells anys. Amb l'apreciació que com llavors les butxaques estaven bastant plenes de teranyines, les persones es disfressaven amb quatre draps, disposats amb una certa gràcia i ja tenien el vestit que es completava amb la mascareta.

El dissabte al matí un altre clàssic del nostre Carnaval, la Cursa de Llits que ha tingut lloc en els carrers de la Plana, plens de gent que s'ha delectat amb la destresa dels participants que, com sempre, han ofert un espectacle carnavalesc de primer ordre. Sensacional. Com també ho és el protagonisme que té la carpa instal·lada també en aquests verals, amb plens absoluts i grans cues, amb espera de més d'una hora per poder entrar.

A partir del dijous, cada dos per tres coincideixes amb el Carnestoltes, Reina i els seus respectius següents, que van i venen de complir amb les visites que tenen establertes. Les seves agendes estan plenes a més no poder. Són set dies a no parar i ens podem imaginar al final d'aquesta apoteòsica disbauxa, com deuen quedar de castigats els seus cosos, que han d'acabar extenuats i la feinada hi deu haver per recuperar-se. Sort que la Quaresma són set setmanes de relativa tranquil·litat. Això també era abans, quan no hi havia balls fins el diumenge de Pasqua i la gent es dedicava anar a passejar, però avui dia aquí a Sitges no es para mai i no es pot descansar les hores que vols, si penses seguir el ritme actiu que marquen les agendes.

Mentre en el poble es vivia un ambient súper festiu, Ucraïna era envaïda per l'exercit rus. L'altra

cara de la moneda que ens fa ser solidaris amb els seus habitants. Sembla estrany que en el segle XXI, per l'afany d'un líder sense escrúpols i altres interessos, gent innocent, sobretot penso amb la mainada, es veuen abocats a la destrucció i haver d'abandonar les seves ciutats i pobles, les seves cases, per escapar d'una possible mort. Estem lluny i estem a prop amb el pensament. Tant de bo aquest malson s'acabi aviat i ells, igual com nosaltres, puguem viure per sempre més en pau, que ja és prou complicada la vida com que ens la vagin complicant encara més els que manen i ho fan malament. Malgrat tot, la vida segueix cada dia i mentre uns pateixen altres estem de festa, malauradament això forma part del panorama internacional i potser no apreciem prou bé quan el nostre viure quotidià transcórrer entre la pau. I potser no ho valorem prou fins que ens adonem que dea la nit al dia aquesta pot trontollar.

Seguint gaudint de la bona estrella que ens acompanya, el diumenge dia 27, des de bon matí ha anat arribant gent que de seguit han omplert tots els carrers principals. Un fet que demostra, una vegada més, que la gent té moltes ganes de sortir de casa per anar a passar-ho. El nostre carnaval ofereix aquest al·licient afegit que es busca després de tant temps de privacions.

A les 12 ha començat la rua infantil i al passeig de la Ribera no s'hi cabia. Des de sempre les rues infantils ens agraden anar a veure-les, perquè ofereixen un plus d'espontaneïtat, el protagonitzat per la mainada. Resulta molt divertit observar com reaccions, n'hi ha que sembla que no estan gaire convençuts i fan cara de circumstàncies, altres que es mouen com a persones grans i els pares que de vegades dones la sensació que són els qui s'ho passen més bé.

A tot això hi hem d'afegir que el temps ha acompanyat, el que ha fet que el lluïment de la festa hagi estat complert. Encara és aviat per conèixer les diferents opinions sobre l'avançament de l'hora de sortida, tant pel que fa a les rues infantils com per les dels grans. I atenent que s'acabava al carrer Espalter a una bona hora, abans de dinar, el recorre-

gut ha semblat curt. Com que l'hora es presta poder estar al carrer, amb aquesta de la mainada s'ha trobat a faltar que no arribés fins al Cap de la Vila.

Amb temps per dinar i poca cosa més, a les 19 h, es posava en marxa la rua de la Disbauxa. Amb molta gent que en va ser espectadora i sobre les 21,30 ja acabava. Aquest cronista que viu al carrer Pau Benazet, al coincidir que allà les colles es dispersaven, la gent del públic i participants, s'han congregat al carrer, quedant tot ple i l'espectacle que ofereix de vegades fa tenir el cor enconguit. Doncs la gran majoria es dedica a ingerir grans quantitats d'alcohol amb el perill que al no controlar les reaccions es pugui produir una desgràcia.

Amb tot, pel mateix motiu que no s'ha acabat tard, a hora més prudencial que altres anys, la gent s'han anat retirant. Molts d'ells ens suposo que s'han dirigit fins a l'envelat on ha continuat la festa fins a la 5 de la matinada. A aquella hora, em sembla que molt pocs tenien previst anar a treballar. També és cert que hi ha gent que es guarden uns dies de vacances per gastar-los en aquestes dates. Del contrari el cos no deu estar per a realitzar gaires feines que no sigui anar a dormir per a recuperar-se dels excessos els qui hi els hagin portat a terme.

Dilluns ens ve al pensament aquells "panaxes" i lunchs a l'americana que tenien lloc a la nit en les respectives Societats, amenitzades per les millors orquestres del moment. I amb la gent que hi participava que es mudava per a l'ocasió. Aquest, tot i no haver cap ball destacat, el Carnestoltes, la Reina i els seus seguicis respectius, no han parat d'anar a munt i avall complint amb els seus compromisos. I arribem al dimarts, quan aviat som a les 12 del migdia i es torna a posar en marxa la rua infantil. També sota un sol radiant i oferint bons angles fotogràfics, sobretot quan es capta la imatge dels participants amb la vista de l'església al fons.

També puntual a la vesprada comença la rua de l'Extermini, amb el mateix recorregut i amb el mateix entusiasme de totes i tots els participants. Però potser amb menys gent a mirar que el diumenge. Potser molts han escollit el primer dia de la rua i no han ho han fet el dimarts, trencant una mica els tòpics, perquè el dimarts a la nit acostumava a venir molta més

gent que el diumenge. També hem de tenir en compte que les circumstàncies continuen sent una mica excepcionals i encara que sembli que no ha canviat res, encara observem detalls com aquest que es diferencien una mica dels altres anys.

I el dimecres de cendra sardinada a l'Hort de can Falç i a esperar l'enterrament d'en Carnestoltes que, com sempre ha comptat amb un bon seguici que ha recorreguts els carrers més cèntrics fins arribar a la platja i després dels parlaments de comiat la foguera i els focs d'artifici han posat el colofó a aquest Carnaval del 2022, el qual feia just un mes que es va aconseguir el permís per tornar a celebrar-se.

Seguidament fa acte de presència la Vella Quarisma, organització que ha anat a càrrec de la Saca, a la seva presència ha seguit la lectura del Manifest de la Verdura, mentre que s'han repartit els tradicionals bunyols. Després d'això es fa evident que ja tot s'ha acabat. O quasi bé, perquè a les Societats té lloc un sopar que ve a reemplaçar les xatonades que es repetien en aquest dimecres. Al final és el moment de fer balanç i totes les parts implicades coincideixen que ha estat un Carnaval molt digne, que s'ha semblat molt als d'abans de la pandèmia. Aquest amb una mica menys de participació, doncs han deixat de sortir unes nou carrosses menys. Això és degut a que hi va haver colles que davant la incertesa de si es podria sortir, van preferir aquest any no participar. També el tema que es va fer sentir més va ser les queixes del Prado i del Retiro per no haver tingut a temps les llicències per poder donar acollida als actes programats a dintre dels seus respectius salons teatre. Per la qual cosa l'alcaldeessa Aurora Carbonell es va comprometre que de cara al proper any totes aquests entrebancs es puguin sol·licitar amb temps per tant de que puguin programar els seus actes.

Es va donar constància de la feina feta per la comissió del Carnaval que presideix la Núria Scarp que en tot moment han comptat amb la regidoria de Festes de la qual n'és responsable en David Martínez Lluís, com també els qui treballen a l'ombra, però que sense la seva feina seria quasi bé impossible coordinar-ho tot, la Judith Miró i l'Oriol Julià, del departament de festes. A la gran tasca que fan les Societats, amb els seus respectius presidents de les comissions de carnaval, la Sandra Rubí per part del Prado i en Jordi Andreu pel Retiro. També un reco-

neixement a la laboriosa tasca de la confecció del vestit del Carnestoltes, realitzat per la Cristina López que ha comptat amb la col·laboració de la Lolín Rocha i la Susi Franco. Com també molt meritoria ha estat la feina dels carrossaires i tractoristes. Les autoritats locals també han tingut paraules d'agraïment als cossos de seguretat, bombers i personal sanitari. Així com als responsables de la neteja que a primera hora del matí ja tenien pràcticament tots els carrers nets.

I amb poques coses més per dir, tota la gent del carnaval s'han emplaçat per a pràcticament dintre de poc quan tindran de començar a parlar del Carnaval del proper any. En aquestes converses, però, no hi seran ni l'Elena Ferré ni en Jordi Andreu que deixen els seus respectius càrrecs. Una felicitació també per a ells que durant els anys que han estat al front de la Presidència del Retiro, l'Elena i en Jordi Andreu, en la comissió del carnaval d'aquesta Societat, en portat a bon port la nau durant tants carnavals viscuts i treballats.

Amb tot el viscut i explicat encara queden dos detalls per esmentar: el vermut de comiat que ha tingut lloc a l'Hort de Can Falç, organitzat per la Comissió del Carnaval, s'ha aprofitat l'acte per fer el lliurament dels premis dels diferents concursos que hi coincideixen.

I ves per on la festa encara no es dona per vençuda, hi contribueix les ganes de gresca que segueixen mostrant els que han sigut Carnestoltes, des de que es va implantar aquest càrrec tan singular i divertit i que tot ells han ressorgit de les cendres a que queden reduïts. D'aquí el nom amb que es coneix el sopar que serveix per a reunir-los: el sopar dels Socarrimats. Que es celebra el dimecres següent al de cendra. Aquest any, però, degut a que només acabar el Carnaval es va produir un augment de contagis per Covid, el sopar el van aplaçar fins l'altre dimecres que ja era el 15 de març. Això no va ser motiu per a que la carrossa del Carnestoltes, carregada de socarrimats, fes un breu recorregut fins al lloc del sopar que la majoria dels assistents sabia on anaven. La gent que hi coincidia pel carrer, i no sabia de que es tractava, es fregaven els ulls perquè es pensaven que el carnaval encara no s'havia acabat. Hi influïa perquè a més de la singular carrossa

la música d'ambientació que portaven era del tot carnavalesca.

Tots ens podem imaginar com s'ho deuen passar i, entre tants, les nombroses anècdotes que deuen sorgir dels respectius regnats.

I passa que les Reines no volen ser menys i des de fa uns anys elles celebren el Sopar de les Eternes, per si en quedava algun dubte.

Bé, miro enrere, endavant i ara sí que es pot dir que ja puc posar punt i final a la crònica d'aquest carnaval tan digne que hem celebrat. I nos ens adonarem que ja hi haurà algú que farà projectes pel del proper any. El temps passa, les festes i les tradicions tornen i així anem passant la vida, sempre amb alguna cosa, un motiu, per endinsar-nos en celebracions.

Ei! Que encara hi ha un últim detall. S'acaben de donar a conèixer els diferents Premis que s'han atorgat: Concurs de balcons i façanes; Primer premi, Vinyet Galindo; Segon Premi, Jetza Alcázar; Tercer premi, Vinyet Cassolivé; Premi especial, Escola Pia.

Concurs de disfresses i carrosses: Millor disfressa de fardo i sàtira, Huertos; Millor disfressa de ploma i lluentó, Brisa Tropical; Millor disfressa de fantasia, Bon Rotllo; Millor maquillatge, Bon Rotllo; Millor espectacle, Sabor; Millor carrossa, Smile.

Curiositats

El temps que portem d'hivern s'ha observat una davallada de les botellades que es venien fent a les platges i en els espigons. El fred ha reduït considerablement aquesta pràctica, que tan neguitejava a la guàrdia urbana que havia d'actuar per intentar posar ordre entre els participants, alertats pels veïns i per els efectes que sorgeixen amb la desmesurada ingestió d'alcohol.

I si han disminuït en la via pública ha augmentat en les cases particulars, tot i que les repercussions són molt menors. I des de l'últim cap de setmana de gener els bars han pogut allargar el seu horari de tancament fins a dos quarts de tres de la matinada. A l'espera del dia 11 que és quan la festa serà complerta al poder ballar en el interior dels locals reservats per aquesta activitat.

La dedicació del darrer llibre de l'amic David Jou, *"En la teva llum"*, a la memòria del mestre Pau Servat, em transporta a la meua etapa de docència, a l'Escola Pia de la vila, que vaig compartir amb el mateix David, junt amb altres companys com: en Jacint Picas i Julià, l'Albert Paco i Vidal, en Jacint Sastre i Tutusaus, en Josep Soler i Fernández, en Rafael Nicolàs Belda, l'Isidre Junyent i Sabaté, en Joan Rossell i Plana, en Vicenç Rimbau i Sisniega, en Toni Candel i Carbonell, en Ricard Gassó i Aranda, en Ramon Martín, Robert Martínez Vide, l'Andrés Navas, Samuel Barrachina i Escoda i altres que involuntàriament em deixo. On mestres com en Pau Servat i Fontanillas, l'Antoni Vigó i Marce, en Joan Mirabent Castiel, s'alternaven amb la comunitat religiosa. Els darrers que vam tenir van ser, l'Ignasi Maria Muntaner, el pare Tarrós i la germana Rojas que era de la comunitat de les monges Mercedàries i es venia a fer Ciències i també Física i Química.

Era la dècada dels seixanta quan fèiem el batxillerat. Recordo que el primer any pels matins ens desplaçàvem als escolapis de Vilanova, on ens impartien les principals assignatures, perquè els escolapis de Sitges sembla ser que encara no estaven homologats per poder impartir el batxillerat. I per les tardes assistíem al col·legi de Sitges, anàvem i veníem amb un autocar posat a la nostra disposició. També per examinar-nos acudíem a l'institut Martí i Franqués de Tarragona. A partir del segon any ja ens vam poder quedar als escolapis de Sitges.

Vivències i bons records d'aquells anys que van anar forjant la nostra vida. Una etapa crucial i on vam fer bons amics. Amistat que perdura i perdurà per sempre.

Quan sembla que tot estava investat per portar a terme el Carnaval del "final" de pandèmia, una costura es desfila davant l'anunci de que no es podran celebrar a dintre dels salons teatre de les dues Societats les típiques xatonades Un detall s'imposava en aquesta determinació. Sembla ser que ja una normativa que no permet al teatre treure les butaques, que han d'estar fixades a terra, per tal de destinar l'espai a una altre activitat. Això es veu que es recent, o anteriorment es feia més la vista grossa, perquè quan s'esqueia retirar-les es feia sense més formulisme que la feina que això suposa. Però

ara sembla que s'ha de menester una llicència especial per poder-ho portar a terme. La falta de signatura dels tècnics municipals, d'aquí ens suposem que deu ser una normativa nova, perquè als responsables de tramitar la llicència sembla ser que no és tan fàcil com sembla. Assabentat les susdites entitats han buscat alternatives, el Prado la farà a la cantina i el Retiro aixecarà una carpa a la pista d'estiu. Ben mirat tot són problemes, no n'hi havia prou amb els sorgits d'on tots sabem, que en surten d'inesperats i incongruents davant la pregunta "si sempre s'havia fet, per què ara no?"

En els balls que es feien tant al Prado com al Retiro hi acudien unes disfresses que es feien mirar. L'aparença mostrava unes senyores molt atractives. Sabien de cada any aquestes aparicions, però tot i això alguns homes tornaven a caure en la temptació. Es passaven tot el ball ballant amb elles fins que a la mitja part les convidaven a fer el resopó, totes les atencions eren poques. Les elegants balladores treien el ventre de pena, hem de tenir present que a l'època a la qual em refereixo la gent anava prima d'armilla. Un resopó d'aquelles característiques aguditzava l'enginy. Total, quan ja havia escurat els plats, la protagonista s'excusava que havia d'anar a lavabo i allà quedava el ballador que havia de pagar la convidada i espera que guarda que tornès i ja no la veia més, havia marxat cap a casa tipa com un gínjol.

L'endemà tothom sabia que fulanito de tal, per posar un exemple, havia ballat tota la nit amb la Vargas, una veïna del carrer Sant Sebastià, gens agraciada, que per Carnaval es transformava i feia un goig que enamorava.

Una altra vegada un marit, amb el consentiment de la seva esposa, va anar al ball d'una de les Societats, amb l'excusa de guaitar a l'ambient. Estant allà va aparèixer un senyora també molt elegant. Al marit observador li va faltar temps per demanar-li si volia ballar, petició a la qual la disfressa va accedir. Van estar una bona estona ballant i ell l'anava dedicant paraules boniques, fins que ella li va dir que havia de marxar. L'home li va expressar el seu desig de tornar-se a veure a la qual cosa ella va accedir amb la condició que li dones el rellotge i que li tornaria quan ens retrobessin i ell també hi va accedir.

Quan va tornar a casa, la seva dona semblava que dormia plàcidament, però quina no va ser la seva sorpresa quan va veure que a sobre la tauleta de nit hi havia el seu rellotge. Enloc de Carnaval semblaria que ens trobessin en la Festa Major, pel Castell de Foc que es deuria muntar.

En els primers anys de la represa del Carnaval va agafar molta rellevància la participació del col·lectiu gai. Sobresortien per la vistositat dels seus vestits, d'una elegància extrema, que es feien mirar. Va coincidir que els bars d'ambient gai es pot dir que estaven concentrats al carrer Sant Bonaventura. El diumenge i el dimarts de Carnaval el carrer s'omplia de gom a gom, de protagonistes però també de gent vinguda d'arreu que, sabent d'aquestes concentracions, s'adreçaven fins a aquest carrer que acabava fent-se intransitable i es formava un gran tap de persones al capdamunt, ja en el carrer Sant Francesc. Per a millor lluïment dels protagonistes, alguns locals, havien disposat unes passarel·les per on desfilaven tot lluint els bonics vestits. Sobretot a la gent de fora els cridava l'atenció veure a homes vestits de dona i amb una elegància i estil sorprenent.

Les modes canvien i poc a poc el carrer Sant Bonaventura va anar perdent l'ambient que l'havia caracteritzat i ha tornat a la calma d'abans quan, curiosament, se'l coneixia pel carrer de les solteres, perquè en quasi cada casa en vivia una i en algunes fins i tot dos.

Abans em referia a les mesures de seguretat que calen prendre per a garantir que el balanç final del Carnaval sigui bo. Recordo de quan es celebrava d'amagatotis, era l'alcalde de torn qui davant el governador civil es feia responsable del que pogués passar, i només així s'obtenia no un permís oficial, però sí que les autoritats miressin cap un altre cantó. Amb tot, però, a l'entrada del Prado i del Retiro, al costat del porter, s'hi posava una parella de la guàrdia civil i a cada disfressa que anava amb la cara tapada i pretenia entrar al local, s'havia d'aixecar la careta i el porter havia de certificar que el coneixia i d'aquesta manera el deixaven passar. Sembla ser que mai es va produir cap incident remarcable.

A excepció de l'any 1916, ja a la matinada del dia 9 de març, just s'havia acabat el Ball de l'Extermini,

el Retiro va quedar destruït per les flames. Però mai es va poder saber si l'incendi havia estat intencionat o no. En quant al nombre de persones que sortien al carrer per veure l'anar i venir de disfresses, no direm que es podien comptar amb els dits de les mans, però sí que érem exclusivament la gent del poble i para de comptar. Unes nits amb més moviment que altres, però després que els "fardos" havien fet un parell de passades, es concentraven en les sales de ball de les respectives societats i d'allà a dormir.

De de l'any 1999 es celebra el Quinto Carnavaler organitzat també pel Retiro. L'any passat va ser l'únic que no es va poder celebrar per les causes per tothom conegudes. I com no s'ha pogut celebrar al saló teatre degut a que no tenen llicència per treure les butaques de la sala s'ha fet a sota la carpa de la pista i en horari de migdia. Com sempre ha estat molt participatiu i els afortunats han aconseguit nombrosos obsequis cedits per totes les colles del carnaval retirista. Aquest quinto és molt curiós, perquè ve a ser com una continuïtat de Nadal i aquesta vegada ha estat més celebrat, perquè per les festes nadalenques no es va poder portar a terme.

Durant aquests dies de carnaval, on el temps ha acompanyat, ens ha visitat molta gent. Un bon nombre d'aquests visitants han acudit als bars i restaurants del poble quan s'ha fet l'hora de dinar. En la majoria dels restaurants si no es tenia reserva feta, era difícil poder-se asseure's a taula, o com a mal menor esperar fins al segon torn. Tots aquests establiments han registrat un ple absolut, molt necessari per començar a entreveure que la situació està canviant a millor i de cara a la primavera i estiu, si res ho espatlla, les perspectives són molt bones. Perquè s'ha vist que la gent té moltes ganes de sortir i Sitges atrau, com es sols dir, té ganxo.

Una institució important en els restaurants és el cuiner, d'ell i el seu equip depèn l'èxit de l'establiment. Però també és important la sala, perquè és el personal que té un tracte més directe amb els comensals. Així ho valoren des de l'Escola d'Hostaleria de l'Institut Benaprès, que formen el personal que ha escollit les diferents opcions que són menester

per treballar a l'hostaleria i la restauració. Actualment molts són els alumnes que passen per l'Escola, sens dubte hi influeix a que porten uns anys, on han sorgit uns cuiners reconeguts mundialment i per programes televisius dedicats a la cuina, que incentiven l'ofici.

Sitges també ha estat capdavanter en l'hostaleria, recordem l'Hotel Subur i l'Hotel Terramar. On hi entrava un xicot fent d'ajudant de cambrer i podia arribar a ser maitre, però abans havia d'anar passant pels successius escalafons. En arribar a aquest posició, tenien la responsabilitat de cuidar els detalls més mínims, pel que fa el servei, del personal que tenien sota la seva responsabilitat. Feien posar els cambrers en renglera i els miraven des de les ungles de la mà fins a la sabates que estiguessin ben enllustrades i l'uniforme impecable. També tenien molta cura en ensenyar com havien de servir a taula; el tracte amb el client i un detall molt simple però amb ell hom s'adona si la persona que serveix a taula és un bon professional. Es nota, per exemple, en el moment de servir el vi, perquè no ha de caure cap gota a sobre les estovalles. I com aquests molts altres detalls que tenen molt present en la nostra Escola d'Hostaleria, d'on surten uns bons professionals.

El diumenge al migdia, quan s'ha acabat la rua infantil, davant els establiments de restauració del centre del poble s'han format unes cues com feia temps que no ho veiem. Sense dubte ha estat una bona injecció per a tots aquests establiments que van ser els primers en notar els efectes de les restriccions.

En segons quins locals, si oferien servei de menjador i venda de pollastres a l'ast, o menjar per emportar, les cues eren dobles. I no diguem dels locals que disposen de terrasses, que més lloc haguessin tingut per a ser ocupat. És curiós però el primer que fa la gent en arribar al poble és que a mesura que caminen pels carrers, s'aturen a llegir les cartes que en lloc visible ofereixen els restaurants. I si l'exposat els agrada als encuriosits i potencials clients, el que fan és entrar per a reservar taula. En molts llocs ja les tenien reservades amb força antelació i depèn dels torns que tinguessin pensats fer, tenien o no opcions de poder-se entaular.

No tinc constància que mai abans, Prado i Retiro, haguessin de suspendre les seves activitats per falta d'uns llicències que ara els hi demanen, però que tampoc l'Ajuntament ha tramitat a temps. Sense tenir actualitzat aquest tràmit burocràtic les dues Societats han vist que no podien portar a terme actes com les xatonades, ni tampoc els balls que es feien durant aquests dies.

Podien utilitzar la sala del teatre sempre i quan no traguessin les butaques com sempre s'havia fet. Avui les normatives són molt severes, sobretot en locals on hi tenen cabuda molta gent. Si ens centrem en aquest aspecte a voltes totes les mesures són poques, perquè mai passa res, tanmateix només que passi un dia ho podem lamentar tota la vida. Per l'altra banda hi ha el contrasentit de tot plegat: "si sempre s'havia fet..." És necessari buscar solucions que n'hi ha, que serveixin per prevenir i també que en dies puntuals es pugui deixar les respectives pistes lliures per poder celebrar no pas només els actes que organitzen les societats, sinó també altres compromisos als quals els hi donen aixopluc en el transcurs de l'any.

Així ho van exposar la Carme Artigas i la Elena Ferré en els seus respectius parlaments que van tenir lloc durant els sopars de cloenda del Carnaval. L'alcaldeessa, Aurora Carbonell, es va comprometre a agilitzar els tràmits per tal de que no es trobin amb aquests impediments burocràtics.

Esports

L'equip de la UE Sitges, després d'una meritosa remuntada al Prat, davant l'Atlètic Prat Delta, que després d'anar perdent per 1-0, els de Luri Sorroche van acabar imposant-se, sent el resultat final 1-2. Aquesta victòria els retorna al liderat de Segona.

En el derbi de basquet que va enfrontar l'equip de Sitges i el de Vilanova va acabar en derrota de l'equip sitgetà per un total de 65 a 73. No van tenir la mateixa dissort l'equip del Rugby Club Sitges que es va imposar als Gòtics de Barcelona, amb un ajustat 18 a 16. Una victòria que suma la segona consecutiva i sumen 10 punts, malgrat que estan situats

en la tercera posició començant per la cua, empatats amb el Gòtics, i els Barbarians de Calvià.

L'atleta sitgetà, en José Antonio Ramírez, no para d'aconseguir triomfs corrent. El corredor que entrena en Benito Nogales, va aconseguir pujar a la primera posició del podi després d'acabar primer en la cursa de 1.500 metres celebrada a Sabadell i també en els 3.000 metres de la categoria M55.

En José Antonio anava per totes i ho va aconseguir. Dues victòries a afegir al seu meritós palmarès, que és el resultat d'un constant entrenament per tal d'aconseguir poder arribar amb bona forma física a les competicions que participa i on els bons resultats avala aquesta constància i el no defallir davant els reptes que ha d'afrontar en cada prova que participa.

A Lloret de Mar s'ha celebrat el Campionat de Catalunya de Natació Aleví d'hivern. En el qual en la prova de relleu d'estils masculí els participants del Club Natació Sitges, van aconseguir la medalla d'or en el relleu 4 x 100 estils. Proclamant-se campions de Catalunya. En les proves individuals, en la categoria de 14 anys, Oliver Roch i Luca Hoek van aconseguir la segona posició en les combinades de papallona i esquena i que els hi val la medalla de plata. Mentre que en Jan Garcia va quedar en la cinquena posició en la combinada de braça.

Pel que fa a la categoria de 13 anys, van fer un bon paper en Roger Huete i l'Àlex Casalots, aconseguint la sisena posició en papallona i esquena respectivament.

En categoria femenina de 11 anys van destacar Angelica Tchernev i Liane Sánchez que van obtenir diploma en les combinades de papallona i braça amb una setena i vuitena posició respectivament.

Cal destacar la presència de la nedadora del nostra Club, la Marina Povedano, que va participar a Sabadell en el també Campionat de Catalunya de Natació per a persones amb discapacitat intel·lectual. Aconseguint una tercera posició en els 50m lliures i la sisena en els 50m esquena en categoria absoluta. En conjunt, una molt bona actuació del participants del Club Natació Sitges.

Els responsables de la concessió del Port Ginesta anuncien que invertiran 10 milions d'euros

per millorar les seves infraestructures. El port esportiu que està ubicat dintre el terme de Sitges, just a tocar amb el de Castelldefels, és considerat el més gran del país. Compta amb 1.400 amarratges, 120 locals, entre comercials i industrials i 80 habitatges. Genera uns 500 llocs de treball de manera directa i 1.000 d'indirectes.

Si la inversió anunciada es porta a bon port, representarà una bona millora, tenint en compte que bona part de la inversió està pensada per a fer aquesta infraestructura assoleixi tots els objectius en matèria de sostenibilitat, reduint al màxim les emissions de CO₂. Junt amb la instal·lació de dues plantes de generació d'energia fotovoltaica. Entre altres projectes destinats a protegir el medi ambient. Transcorreguts 12 anys el Port revertirà a la Generalitat de Catalunya.

Qui ens havia de dir que Sitges comptaria amb dos ports esportius, el d'Aiguadolç i el Port Gineseta. Això em recorda quan a l'abril del 1968 l'empresa Europort i el consultori Bureau Eludes Pierre Conti, presenten a l'Ajuntament els planells per a la construcció d'un port esportiu a sota el Baluard que s'estenia fins per sota el Maricel i s'endinsava cap a dintre el mar. Que d'haver-se construït, ara, quan guaitàriem des del lateral de l'església cap a mar, ja no veuríem com aquest besa el roquissar, sinó que tot serien terrenys ocupats per les instal·lacions del port esportiu.

La gent de Sitges es va mostrar molt contrària a aquest projecte i va ajudar a conduir aquesta oposició el sitgetà Miquel Utrillo i Vidal, que es va valdre de totes les influències que tenia a Madrid i que després va explicar en els seu llibre que va titular: *"El libro negro de Sitges"*. Al final es va escoltar al poble i es va retirar el projecte.

Conscients, però, de que Sitges havia de disposar d'un port esportiu es va tornar a recuperar la idea que havia protagonitzat l'estudi d'un projecte a l'any 1935. Si més no l'esclat de la guerra no ho va fer viable, fins que a l'any 1972 una Ordre Ministerial atorga la concessió administrativa per a l'explotació del port durant 50 anys a l'empresa Ortesa.

I el dissabte 7 de juny del 1975, quan encara faltava acabar la torre i el poblament mariner, es va inaugurar oficialment.

El Club Patí Sitges ha aconseguit a Andorra un triomf important al vèncer per 8 a 1. D'aquesta manera es treu l'espina de la derrota patida davant el mateix equip en pocs dies de diferència. És la primera victòria de la temporada que arribat just al final de la primera volta i a partir d'ara hauran de fer un bon paper si volen evitar el descens, quan sumen només 4 punts i es troben en la sisena posició.

Els nedadors més jovenets del Club Natació Sitges van participar en la 6a prova del Circuit Català que s'ha celebrat al Prat de Llobregat. Aconseguint uns excel·lents resultats, destacant en Raül Roch que va participar en l'apartat del trofeu de velocitat, nedant en les 4 proves de 50 metres de cada estil. Va aconseguir la primera posició amb un total de 2000 punts, sumant 200 més que el segon classificat. L'Anthony Llewellyn també va participar en el mateix trofeu velocista, aconseguint el top 10 de la classificació final.

El Club Natació Sitges va organitzar la segona jornada de natació escolar, amb la participació de: el Club Natació l'Hospitalet, l'AESE Santa Eulàlia, el Club Natació Vilanova, l'escola Bel-Air i, com no podia ser d'altra manera, els escolars del Natació Sitges. Els escolars, a raó de la seva edat van participar en les proves 25,50 i 100 metres esquena i braça. També a Sant Sadurní van tenir lloc la competició benjamí i prebenjamí de la Lliga Catalana.

Degut a les edats de tots els participants l'ambient que propiciaven era el millor premi a la seva participació i que tant el serveix per a estimular-los de cara a les competicions en què participaran quan siguin més grans. I sobretot aprenen a saber que el més important és participar i a administrar els triomf i a ser conscients que no sempre tot seran victòries, sinó que les derrotes, per amargues que semblin, han de servir per treure l'afany de superació que tot portem a dintre nostre i no caure en el desànim.

L'equip sènior del bàsquet masculí es va imposar al Viladecans, de manera contundent (65-40) després de la darrera derrota davant el CNB Vilanova.

Hi ha detalls que es converteixen en curiositats i fins tot amb coincidències, és el que ha passat amb l'equip de l'UE Sitges que ha perdut davant l'Olivella. Fins aquí res a realçar, el que és remarcable que

l'equip guanyador d'aquest partit l'entrena el sitgetà Rafa Porras.

El Sitges que dirigeix la Luri Sorroche, porta dos partits consecutius apuntant-se dues derrotes. Aquesta última s'ha produït jugant a casa contra l'Olivella per 0 a 2. D'aquesta manera perd momentàniament, la primera posició en la seva lluita per poder aconseguir l'ascens a Primera Catalana.

Al gimnàs de l'Escola Miquel Utrillo ha tingut lloc la fase prèvia del Campionat de Catalunya per edats d'escacs de les comarques del Garraf i Alt Penedès. Amb la participació de 85 jugadors que representen els Clubs de Vilafranca Vilanova i Sitges.

Els jugadors del la Peña d'Escacs del Casino Prado Suburens van aconseguir uns excel·lents resultats i van resultar vencedors en tres de les sis categories que conforma el campionat, aconseguint el sots-campionat en la resta. Pel que fa als vencedors: en Jack Monclús ho va ser en la categoria sub-10; en Martí Ripoll, en la sub- 12 i en Màxim Anguera en la sub- 14. Mentre que els guanyadors del sots campionat van ser Carles Diana en categoria sub-8; Leo Gardner en la sub-16 i Daniel Chiocchia en la categoria sub- 18/20.

Els nedadors del Club Natació Sitges, Antoni Ponce i Jaume Monasterio, van fer moltes bones actuacions en les seves respectives modalitats amb les que van participar en el campionat de Catalunya de natació adaptada celebrada a Terrassa.

En Toni Ponce va sobresortir a l'aconseguir victòries en les modalitats de 50 esquena, 100 braça i 200 estils. Mentre que en Jaume Monasterio va aconseguir una novena posició en els 100 esquena. Els dos es van classificar en la tretzena posició de la classificació general per clubs.

A Igualada es van desplaçar els nedadors infantils, júnior i absoluts, per a participar en la quarta jornada de la Lliga d'hivern i el Trofeu Hivern. Destacant en Mark Kramskoy, l'Ona Portillo. Que van superar les seves marques i apuntant rècords pel Club.

També es va disputar la setena edició del Trofeu Màster Swim-Faster Salt. Amb la participació de

l'Anthony Llewellyn i en Tommy Penagunda. Els dos van aconseguir els seus millors resultats d'aquesta temporada.

En aquest darrer cap de setmana del mes de febrer, El Rugby Club Sitges ha aconseguit una important victòria en la seva visita a València. Sumant la tercera victòria de la temporada, tot i que en la taula de classificació no estiguin gaire ben posicionats, tercer per la cua amb 16 punts, dependrà del resultat que obtinguin davant els Gòtics, el primer cap de setmana ja de març, per seguir amb opcions de salvar la categoria.

I en aquest final de mes cal destacar el paper de les participants del Rugby femení sitgetà, que han fet com a components de la selecció sub 18 i 16 d'aquesta modalitat. On ha destacat el paper d'Ainhoa Daviron de RC Sitges amb el triomf en el Campionat Autonòmic sub18 després de superar els conjunts de Castellà o Lleó, Andalusia i València.

El Sitges Hockey Club està d'aniversari, el primer. I ho va celebrar amb una festa al també flamant estadi dels Pins Vens. I es consolida el projecte que en el seu dia van presentar l'Annita Martínez i en Pato Melvin. Els mateixos que han donat a conèixer que el Club ja compta amb 160 socis i que té equips de totes les categories. Per festejar aquest primer any, va haver a disposició dels socis gimcanes, música en viu i altres entreteniments.

L'atleta sitgetà José Antonio Ramírez està en ratxa, en el Campionat d'Europa Màster d'Atletisme, celebrat a la localitat portuguesa de Braga, i dintre la categoria M55, l'atleta sitgetà va aconseguir la medalla de bronze, quedant només a un segon del segon classificat. Un triomf més a afegir al seu merítos palmarès. ♦

El dia a dia

Després de veure la gran quantitat de gent que ha sortit al carrer durant el passat Carnaval i la gran majoria sense mascareta ni guardant les distàncies, els mateixos que hem fet tot això ens diguem que ja es veurà com respondrà el virus. Ara per ara la tendència és anar a la baixa tots els indicatius, però tothom és conscient que, després de tot el que hem vist, els indicadors probablement tornaran a pujar. L'exemple més proper s'extreu de la colles que conformaven el seguici del Carnestoltes, doncs han arribat notícies que des de fa pocs dies el nombre de positius és de 26. Coincideix amb un altre nombre indeterminat de persones, que es suposa que una grip els ha afectat, amb temperatures corporals molt altes i molta tos. Li donem tractament de grip perquè els qui ho passen han donat negatiu amb les proves reiterades que s'han fet.

La situació en aquest començament de març està d'aquesta manera: Risc de rebrot, s'ha passat de 616 a 479; IA14, de 931 a 608; RT, de 0,79 a 0,84; positius en una setmana, de 110 a 91. Ingressats sant Camil, de 7 a 6.

En quant el nombre de vacunats, del 24 de febrer al 3 de març: amb la primera dosis, 23.038; amb la segona, 20.878; amb la tercera, 12.100 i amb la pauta completa 22.645.

Quan sembla que la pandèmia està una mica sota control, un altre problema està acaparant l'atenció del món. Em refereixo a la invasió de Rússia sobre Ucraïna. Aquest fet ha desencadenat una guerra d'incertes conseqüències, sobretot quan hi ha el temor que es faci ús d'armes nuclears que provocaria un desastre d'abast inimaginable.

De moment un gran nombre de civils, entre ells infants, han perdut la vida. I els que poden escapar ho fan buscant llocs més segurs. Per molt que ens ho imaginem, sempre serà poc davant la magnitud de la tragèdia. I sembla impossible que encara haguem de parlar d'aquests conflictes que es tornen a produir a dintre d'Europa i que no hi valguin les negociacions, al menys per poder fer un alto al foc i mirar de reconduir el conflicte per intentar retornar la pau a aquest territori. Gent que marxen dels seus pobles, abandonen les seves cases, molts d'ells no

hi tornaran o no ho podran fer perquè les hauran destruït.

I mentre això passa, aquí ens preocupa també les repercussions que això suposarà per l'economia local, en aquest cas concret, pel que fa a la repercussió que tindrà sobre el turisme de procedència russa. Per això ens hem de situar al 2014, que va ser quan el ruble es va devaluar, degut a una caiguda del preu del petroli i també per un altre conflicte entre Rússia i Ucraïna. Anys abans de tot això sí que és veritat que ens visitava un turisme rus, per cert molt mal educat i prepotent, però que gastava molt, inclús van comprar moltes propietats, aquí i al llarg de la nostra costa. A partir d'aquests desencadenants, em pogut observar com el turisme rus ha anat a la baixa fins a situar-se en un 5 per cent. Per tant, en aquest aspecte, repercutirà molt poc. Això, però, no ens deslliurarà dels temors a que aquesta guerra pugui anar a pitjor, la prova és que la gent va acumulant productes de primera necessitat, per si a cas. Ens recorda els primers dies de la pandèmia, quan els supermercats mostraven estanteries buides i amb problemes per abastir-les una altra vegada.

Que aviat es restableixi la pau, sobretot per la gran majoria de la gent, que s'han vist abocats a aquest conflicte sense ells tenir-ne cap culpa i haver de patir unes conseqüències del tot inhumanes en aquest món que camina, ni més ni menys, pel segle XXI, amb tots els avenços haguts i per haver.

Aquest 8 de març amb motiu del Dia de la Dona Treballadora, ha tingut un seguit d'actes, que han omplert l'agenda sitgetana amb el seu protagonisme. Actes que han començat en aquestes vigiles del 8 i s'ha allargaran uns dies més: amb teatre, ruta feminista i femenina, tallers, tertúlia literària, exposició de fotografies, exposició bibliogràfica... Actes han estat organitzats per l'Ajuntament, l'Assemblea Feminista "No em toquis la Tecla i l'associació Colors Sitges Link.

Va començar al Cap de la Vila, i han tingut continuïtat a l'Ajuntament on el mateix dimarts dia 8, degut a la pluja, l'entrada ha estat el lloc escollit per llegir el Manifest, en el qual s'ha posat de relleu el paper de la dona en el món laboral i no només això, sinó que també dintre de l'àmbit cultural, artístic i

en ocupar llocs de responsabilitat en el món de l'empresa i també formant part dels equips que dirigeixen els destins de la comunitat i la política local. Un clar exemple el tenim en el nostre poble del qual n'és l'alcaldessa l'Aurora Carbonell Abella i altres sitgetanes que l'acompanyen en el consistori. L'acte a la Casa de la Vila va acabar amb l'actuació de la Colla Jove de Castells que els van aixecar a dintre de la mateixa entrada.

Quan just fa uns quinze dies de la invasió de Ucraïna per les tropes russes, que ha desencadenat una guerra que ningú sap com acabarà. El que sí és evident la destrucció que està provocant a tot el país, amb el consegüent perill per a la població civil que ja ha patit moltes baixes i la gent viu atemorida, perquè han passat d'estar relativament bé, a haver d'abandonar les seves cases i fugir, els que poden i volen. Doncs hi ha habitants de ciutats i pobles que prefereixen quedar-se a les seves cases i esperar que la sort els acompanyi. Entre aquests també hi ha gent gran i persones malaltes que encara que vulguin no tenen prou forces com per viatjar a la busca d'una pau que allà no tenen que, incomprendiblement han perdut de la nit al dia.

És ben trist tot plegat, sobretot per aquesta gent més vulnerable com ho són també els infants i les mares embarassades que no saben com se'n sortiran. Sobretot la mainada que no deuen entendre res dels que els hi passa. Que han de viure amb la mateixa incertesa de no saber com i quan s'acabarà tot aquest malson.

Tots els que som pacifistes aquest horror que s'ha implantat en aquest indret d'Europa, estem compungits. Tanmateix, enmig d'aquesta barbàrie, resorgeix la solidaritat de la gent. El nostre poble no n'és una excepció i aquesta setmana hem vist decisions que ens honoren com a poble solidari i acollidor que som.

Tant des de Sitges i de tota la comarca del Garraf, s'han posat tots els mitjans necessaris per ajudar al poble ucraïnès. S'han habilitat centres escolars, instituts, entitats esportives, L'ANC local... que han canalitzat la recollida d'aliments i altres materials dels quals els ucraïnesos n'estan mancats. Des de l'Ajuntament estan coordinant i preparant per acollir els

refugiats que arribin al poble. Així el tinent d'alcalde, Luismi García, ha estat en contacte amb els responsables dels fons de cooperació de la Generalitat, l'Estat i el consolat d'Ucraïna, per tal de canalitzar els ajusts. Igualment des de la regidoria de Drets Socials, de la qual n'és responsable la Julià Vigó, estan realitzant gestions amb propietaris de pisos que estiguin disposats a cedir allotjaments per poder acollir a refugiats. Com també exploren empreses que puguin donar feina a aquesta gent. El problema és molt greu i molt complex. Quan s'ajunta tot: acabar de mig sortir d'una pandèmia, que ens ha deixat afeblits en tots els aspectes. I haver d'afrontar els danys col·laterals d'aquesta guerra com són: l'ostentosa pujada de la llum, el gas, la benzina i molts aliments de primera necessitat.

Per altra banda aquesta situació bèl·lica ha calat en la sensibilitat de molts particulars que han pres la iniciativa d'anar a l'encontre de les persones que fugen de la guerra. Fins allà s'han desplaçat amb vehicles plens d'aliments i productes de primera necessitat. I ho han fet pensant que descarregarien el que porten i el viatge de tornada aprofitarien per portar gent cap aquí.

Dels primers d'anar-hi ha estat en Dani Farrerons i la seva muller, l'Helena Llagostera, que s'han dirigit a Beregsurány (Hongria). Ells disposen d'un pis buit i la intenció és que s'hi acomodi una família. Però per fer-ho possible hauran de superar un seguit de gestions burocràtiques.

Component del Grup Fidel FCB és en Benjamin Cervera. El grup del qual forma part es dediquen a acompanyar l'expedició De FC Barcelona en els seus desplaçaments. Aquesta vegada es tracte d'un desplaçament solidari i ell i uns companys més es dirigeixen cap a Medyka (Polònia) amb bla mateixa finalitat que els Farrerons. A diferència que l'equip d'en Benjamin viatja amb vuit cotxes i dos autocars carregats fins als límits i de tornada tenen previst portar fins a 100 persones.

Unes iniciatives que els honoren als protagonistes, al mostrar la seva capacitat d'ajudar en aquests moments tan difícils per aquesta gent. Igualment de solidària és l'ajuda que canalitzen molta gent del poble mitjançant els canals de recollida i distribució que hi han establerts.

Després d'un Carnaval multitudinari, ara toca fer recompte de gent que han donat positiu transcorregut deu dies. Els entesos parlen que aquí a Sitges, davant la propagació del virus que es dispara a 2,81 i el risc de rebrot voreja els 3.000 punts, aquestes mateixes veus aciençades es refereixen a que podríem estar parlant d'una setena onada exclusivament sitgetana.

Si més no els casos que s'han detectat, especialment entre els joves, han tingut uns efectes lleus. Amb febre i malestar, tos, com si d'un refredat es tractés i sortosament la cosa no ha passat d'aquí. Si no és perquè tots els paràmetres s'han disparat. A més dels indicadors, aquí esmentats, la IA ha passat de 608 a 1.044. En una setmana els positius han passat de 91 a 251. Mentre que el nombre total d'hospitalitzats a sant Camil per Covid segueixen sent 6. Això ens demostra que no s'han registrat casos greus i per tant ha estat suficient quedar-se a casa i covar el microbi.

També fer l'observació que en deu dies no s'ha registrat un gran increment de vacunats. El dia primer de març la xifra dels vacunats amb la primera dosi eren 23.030, mentre que el dia 10 el nombre només havia pujat a 23.046. En quant a la segona 20.979 l'han rebuda. La tercera 12.195 i amb la pauta completa 22.734.

El dimecres 9 es va inaugurar, al Palau de Maricel, la quarta edició de les jornades d'economia i estratègia comarcals, promogudes per l'Agència de Desenvolupament Node Garraf. Entre Sitges, Ribes i Vilanova es repartiran les diverses ponències i per a que cada territori exposi els seus punts de vista mitjançant els agents econòmics, socials i polítics. I que van encaminats a demostrar que el Garraf té un potencial empresarial que, amb aquests encontres, vol donar a conèixer i també captar noves empreses que es vulguin instal·lar en la comarca.

Els temes principals a tractar giren a l'entorn de: la indústria 4.0, la digitalització i la sostenibilitat, l'econografia del Garraf, els polígons d'activitat econòmica, l'oferta de sòl i sostre industrial a la comarca, l'espai industrial en termes d'ocupabilitat, el campus de la UPC com a revulsiu, l'atracció d'iniciatives empresarials.

Temes prou interessants tractats per experts que han donat la seva opinió, aprofundint en els temes de màxim interès per les empreses que, durant aquest temps de la pandèmia, han donat exemple de la seva capacitat de reacció. Amb la preocupació que comporta la guerra que s'està lliurant a Ucraïna i que de ben segur que tindrà repercussions, l'abast de les quals encara és aviat per valorar-les.

En mig de tot plegat ens deixa un altre amic emblemàtic de la causa local, en Lluís Bayot i Sánchez. Com s'acostuma a dir, en Lluís era irrepètible. Pel seu tarannà tan obert i també per la seva vessant artística. Aquest cronista havia coincidit amb ell a casa de la família Torrens que vivien al Cap de la Vila, a la casa del rellotge, on hi ha la tribuna. Allà en Bayot també va aprendre solfeig i en Josep li donava classes de clarinet. Debutant, com tots els aprenents fèiem, a la banda en alguna que altre processó.

Mentre això passava, practicava una altra de les seves passions: el dibuix i l'aquarel·la. Sempre portava al damunt la llibreta i el llapis per dibuixar apunts del que veia, en les també nombroses sortides que feia a la muntanya. Amb un altre amic comú, l'Eduard Carreró, havien caminat per tot Catalunya. Essent un dels fundadors del Centre Excursionista de Sitges. No fa gaires anys que encara ens acompanyava en les sortides que el Centre fa desplaçant-se per anar cobrint etapes dels GR escollits. Un senyal que en Lluís anava perdent pistones, és que es queixava quan l'autocar que ens recollia quedava encara una mica lluny d'on havíem acabat l'etapa.

Però on de ben segur ha desenvolupat una afició que l'ha permès anar de Festa Major en Festa Major, ha estat en l'Escola de Grallers de Sitges, on ha estat un emblemàtic component. I on potser ha passat els millors moments de la seva vida.

Passen els anys i la corda es va acabant, fins que queda en no res. I així anem partint, però mentre no ens toca el torn som dipositaris dels records viscuts junt amb familiars i amics, com en Lluís, amb els quals hem compartit el mateix camí i moltes de les inquietuds per les quals aquesta, la vida, té sentit viure-la amb tota la grandesa que nosaltres matei-

xos li sabem trobar. I si a més ens envoltem d'aquesta gent tan excepcional, com en Bayot, aquesta mateixa vida ens ofereix un plus de satisfacció.

Vivim temps on la solidaritat és un valor que ens ajuda a no defallir. Si fa poc la pandèmia acaparava l'atenció i ens solidaritzàvem amb el personal sanitari que havia de fer un gran esforça per a fer front al gran nombre de pacients que acudien als hospitals, també aquesta corrent de solidaritat s'estenia a les famílies que patien les conseqüències de la Covid. En molts casos amb la pèrdua dels éssers estimats als quals havíem de fer costat per intentar afeblir el dolor que passaven.

Ara, fa quinze dies, ha començat una guerra que està tenint greus conseqüències per Ucraïna i la seva gent. Dones i canalla que han de deixar els seus pobles, les seves cases, per intentar sobreviure a aquest horror. Davant aquest èxode massiu creixen les mostres de solidaritat, com comentava fa molt poc una mica més amunt. Doncs aquelles expedicions de sitgetans i ribetans que es van dirigir cap aquelles les regions en conflicte, portant aliments i articles de necessitat i han tornat amb els refugiats que han volgut venir. I un cop aquí cal distribuir-los per a donar-lis aixopluc. L'ajuntament, el Gremi d'Hostaleria, Càritas i la Creu Roja han estat alguns dels estaments locals que han mogut els fils per acollir-lo i atendre les seves necessitats principals. Un dels problemes per relacionar-se és l'idioma i si el problema s'allarga molt es tindrà de seguir escolaritzant als infants i també el problema de l'idioma és una pedra a la sabata.

De moment s'ha fet un pas molt important, treure de la primera línia de foc a aquestes famílies que a partir d'ara viuran entre nosaltres. I a partir d'aquí les mostres de solidaritat és van succeint. Així restaurants i hotels de la vila ofereixen polseres amb els colors de la bandera ucraïnesa per 3 euros, amb la intenció de recaptar diners. És una iniciativa del mateix Gremi d'Hostaleria i hi col·laboren els vailets de l'Escola Pia, l'Esteve Barrachina, el Miquel Utrillo i el grup de ballet del Casino Prado. També l'associació Sitges Comerç ha posat en marxa entre 40 comerços una campanya per a recollir fons que es destinaran a una ONG.

Tot està pensat per mostrar la nostra solidaritat, ajudant a fer possible que la gent que ha arribat al poble, ja que estan molt lluny de casa seva i tenen els marits combatent al país, dintre del mal, poder alleugerir aquests moments tan difícils per a ells. Que de la nit al dia has vist com tots les seves vides i plans de futur s'han vist trastocats.

El professorat de la vila ha donat ampli suport a la vaga que té lloc als centre educatius. El dia amb un nombre més elevat de mestres que han secundat la vaga ha estat el dimarts dia 15 amb un total de 134, el dimecres han estat 71 i el dijous 23.

El descontent s'ha accelerat a partir de que el conseller d'Educació Josep González-Cambray, va exposar l'avançament de l'inici del curs després de les vacances d'estiu. També per no estar d'acord amb la sentència que obliga a fer el 25 per cent de classes en castellà. Entre altres reivindicacions que ja fa temps que exposen i sembla ser que no se'ls escolten gaire.

De totes maneres hi ha molts fronts oberts que causen malestar entre les persones que les pateixen i pels qui de retruc rebem les conseqüències. Els transportistes estan en vaga indefinida des del di lluns 14 i això comporta que algunes grans superfícies comencin a patir la falta de determinats productes. Que si bé influeix aquesta aturada del transport, també hi repercuteix la psicosis que es fomenta davant qualsevol situació adversa. Al començament de la pandèmia la gent va comença a proveir-se de productes tan curiosos com el paper de vàter. I ara, com que ja fa dies que s'anunciava aquesta vaga, hem començat a proveir-nos dels productes bàsics, això i pensant amb les repercussions que pot tenir la guerra pel que fa al subministrament. Entre una cosa i l'altre les prestatgeries s'han començat a veure buides, si més no algunes d'aquestes grans superfícies tenen unes flotes de camions exclusives per fer els seus repartiments i això els ha permès que no s'hagi notat tant les repercussions que està tenint la vaga entre altres sectors que l'acusen molt més.

Quan falta una mica més d'un any per a que es celebrin les eleccions municipals, tots els partits en

representació a l'Ajuntament, i altres que hi voldran treure el cap, comencen a fer moviments a fi de anar perfilant les persones que conformaran les llistes. Un dels primers a fer el pas ha estat el ja desaparegut Nou Horitzó que amb el seu ex regidor Ignasi Rubí que en el seu dia ja es va desvincular d'aquest partit i ara és regidor no adscrit de la Corporació Municipal, ha donat a conèixer el que serà el nou partit amb el qual es presentaran a les properes eleccions municipals. El seu nom és curt però concís: Fets. L'integren la majoria de les persones que en el seu dia van formar part de la candidatura del Nou Horitzó.

Cal recordar que el grup municipal que representava a Cs, també ha fet un canvi i en la pròxima cita amb les urnes ho farà sota l'enunciat de Valents.

El diumenge 13 de març ha mort en Marià Franco i Pacios a l'edat de 85 anys. En Marià va ser regidor de Cultura entre els anys 1983 i 1987 per la coalició de Convergència i Unió sent alcalde el Sr. Josep Cots. Actualment era simpatitzant de Junts.

De tots és coneguda la seva dedicació al món de la sardana que, junt amb la seva muller, l'Aurora, van organitzar i portar a terme molts projectes relacionats amb aquesta dansa. Impulsors també dels Amics de la Sardana, on van desenvolupar una bona feina, pel que fa a l'ensenyament a ballar sardanes i amb l'aportació de diferents colles sardanistes que han participat en nombrosos concursos, en els quals han obtingut molts èxits.

Potser una mica selectiu amb segons quines cobles, però això no vol dir que no s'hagi de reconèixer el mèrit de l'obra que en Marià ha portat a terme durant tots aquests anys. Amb l'afegit que quasi tots els fills del matrimoni són uns molt bons músics i que la seva professionalitat els ha portat a formar una reconeguda cobla, la Maricel.

Des del Port d'Aiguadolç arriben bones notícies, l'empresa que gestiona les instal·lacions i que presideix l'Albert Bertran, acaba d'aconseguir poder continuar fent-se càrrec durant el propers dinou anys. Això significa posar fil a l'agulla a les inversions que tenien pensat en portar a terme i que fins ara

es debatien entre la incertesa de si els renovarien la concessió per a tots aquests anys.

També hi surt guanyant el poblat mariner que s'hi troba, perquè d'aquesta manera podran mantenir el model actual amb els quals es regeixen els residents que són a l'entorn de 200 persones. De no haver estat així, que s'hagués d'hagut de plantejar un nou contracte, llavors sembla ser que perillava el seu ús i gaudi.

Cal recordar que el poble mariner està inclòs en el Catàleg de Patrimoni de Sitges i que l'Ajuntament està realitzant les gestions pertinents, per tal de que sigui declarat Bé Cultural d'Interès Local.

Que el Port porta a terme una gran activitat ho demostren les xifres actuals: 642 amarradors, 93 apartaments, 81 estudis, 19 camarots, 99 locals, 53 empreses, 402 aparcaments, 14 restaurants, 4 bars, 5 botigues destinades a la venda de vaixells, 7 tallers de reparació i manteniment de vaixells, es desenvolupen 6 activitats esportives i de lleure, 8 negocis de diferent índole, ofereix 335 llocs de feina directa i 1.485 de forma indirecta.

Haureu notat que ja no apareixen xifres que ens posen al dia de l'evolució de la pandèmia. No em fet net del tot, si més no els indicadors sembla que estan amb continu descens. Encara no n'hem fet net, però potser les autoritats sanitàries volen transmetre optimisme i confiança després de dos anys d'incertesa. També influeix que l'actualitat ens depara altres titulars, com els de la guerra d'Ucraïna. De les repercussions que comporta per a la gent que ha de fugir de les seves cases i poble pel perill que corren si es queden.

I no acaben aquí els problemes, un també de molta repercussió, és l'alça de preus que registren electricitat, gas i gasolina. El preu d'aquesta última és el que manté en vaga els transportistes autònoms, als quals els hi costen molts diners omplir els dipòsits de gasoils. Segons la cabuda d'aquest n'hi ha que han de pagar uns 3.000 € per omplir el dipòsit, que està dit aviat. Això significa que hauran de pujar tarifes, el que repercutirà en el preu dels productes que transporten

Avui dilluns 28, el president del Govern ha anunciat la rebaixa de 20 cèntims d'euro per cada litre

de carburant que el consumidor aboqui a dintre el dipòsit. Una mesura que beneficiarà a transportistes i particulars. A cop d'ull sembla poc, tanmateix davant una acumulació de litres potser sí que la butxaca notarà quelcom. Ja en parlarem.

Però la tònica que sembla que predominarà serà una alça de preus generalitzada, s'ha començat a notar en determinats productes i, segons els entesos, s'estendrà a quasi bé tots els sectors. També ja fa temps que es parla que els bitllets que coneixem com a "low-cost" sembla ser que acabaran anant a l'alça, sobretot degut a aquest increments en el preu dels carburants. Si això acaba passant podria ser que el turisme se'n ressentís. De moment esperar que els increments no siguin massa notable i en segon lloc, com sempre s'ha dit, no cal posar-nos al llit abans de tenir febre.

El que sí és cert que el comerç local en general està molt aturat, els mesos de febrer i març han estat fluixos i els comerciants estan a l'espera de que arribi la Setmana Santa per veure com es desenvolupa tot plegat.

Un servidor que és del ram del moble, el sector passa per molt mal moment. En contacte amb els fabricants m'han comentat que una part molt important de les seves exportacions anaven destinades a Rússia, que són uns bons consumidors del moble clàssic. Degut al conflicte bèl·lic els ha afectat el flux d'aquestes exportacions i de moment han perdut un mercat que els hi comprava molt. Fins el punt que els hi salvava la producció i per consegüent podien mantenir una plantilla estable de treballadors. Amb el mercat només nacional no els hi surten els números. Tot s'està complicant molt, és veritat quan també els experts ja fa temps que ens adverteixen que hi haurà canvis en el món. De moment els que ara trampegem no ens permeten ser gaire optimistes de cara al futur.

El dimecres 23 es va celebrar un Ple extraordinari. Amb un contingut de l'ordre del dia diferent a altres plens que es celebren cada mes. En aquest en concret estava convocat per avaluar on es troba Sitges en l'actualitat i cap on es dirigeix. L'alcaldeessa Aurora Carbonell ha reconegut, en el seu parlament,

que davant les circumstàncies que ens ha tocat viure, el present que ve del passat, no és tan bo com desitjaríem que fos, ni tan dolent com podríem estar després d'haver fet mans i mànigues, al menys per sobreviure.

La mateixa alcaldessa ha volgut encabir tota aquesta dinàmica en tres eixos. El primer l'ha anomenat "Endreçar", encaminat per a replantejar situacions del passat. Al segon li ha posat l'enunciat "Transformar", encaminat en donar suport i intentar sempre millorar les coses que van bé i per contra transformar. La mateixa paraula ho indica, tot el que és millorable. L'últim l'anuncia, amb una certa visió de futur "Avançar". Això sempre, i la definició pot anar acompanyada de molts projectes que facin que aquesta avançar doni resultats que permetin millorar totes els aspectes del poble.

Tot el que siguin projectes pensats per millorar el poble i fer més agradable la vida dels qui l'habitarem benvinguts siguin. El que passa és que estem molt acostumats a fer volar coloms, que no costa res, i recelem de que tot el que es parla s'arribi a portar a terme. D'altra banda hem de confiar amb els nostres polítics que de ben segur faran tot el possible per fer realitat el que tan convençuts exposen. Tenint en compte que els primers interessats a portar a bon port el poble són ells, perquè significa que hauran fet bona feina i, per tant, una bona gestió. Passa que després tot això topa amb la burocràcia, dit d'una altra manera, amb la realitat i aquí et vull veure. Els castellans tenen una dita que ho resumeix a la perfecció, quan diuen: *"Del dicho al hecho hay un trecho"*.

Durant les intervencions per part dels membres del consistori, les opinions han estat diverses. Més optimistes si han estat pronunciades pels components de l'equip de govern i més pessimistes quan han sortit de la bancada de l'oposició. Ben poques vegades hi ha unanimitat en quant a tirar tots del mateix carro. Però això no passa només en el nostre poble, a tots els governs i ajuntaments és molt difícil anar tots a una, perquè si el que governa diu blanc els que estan a l'oposició diuen negre. I d'aquesta manera, quantes oportunitats es perden pel camí?

Dos sitgetans, que en el seu dia també van ser regidors del nostre Ajuntament, són escollits per a desenvolupar càrrecs rellevants.

Es tracte d'en Jordi Mas i Castellà, Doctor en Biologia per La universitat de Barcelona i per Esade Business Scholl, ha estat nomenat director general de la Fundació Catalana per a la Recerca i Innovació. Especialitzada, com el nom de la mateixa fundació indica, en la recerca i en la innovació per tal de fomentar la cultura científica en tots els àmbits i per arribar a establir relacions entre el que és públic i privat a favor de la investigació.

Per la seva part, en Pau Pérez de Acha ha estat integrat al consell d'administració de la Societat de Gestió d'Actius procedents de la Reestructuració Bancària. La incorporació d'en Pau s'ha portat a terme per reforçar l'àrea de gestió de l'habitatge social. Amb l'objectiu de buscar un sostre a famílies que acreditin vulnerabilitat. L'amic té molta experiència en el tema, doncs ha sigut director de la Fundació de Foment de l'Habitatge Social de Càritas.

Cal desitjar al dos sitgetans, molts èxits en les seves respectives responsabilitats, on hi ha una bona representació sitgetana.

En Xavi Lahoz i la seva muller, l'Estela Campaña, durant tot l'any realitzen diferents campanyes per tal de recollir fons destinats a la investigació del càncer infantil. Podem dir que la prova més visible i la que reuneix més participació és la que es realitza a final d'octubre sota l'anunciat de la cursa de la Lluna Plena. Una iniciativa que va sorgir després que el fill del matrimoni, en Pol, se li diagnosticava un sarcoma d'Edwing que no va poder superar.

El mes de març ha estat l'indicat per fer donació de la recaptació obtinguda durant el 2021. La xifra total han estat quaranta mil tres euros, que ha estat lliurada amb un xec a un representant de l'Hospital de Sant Joan de Déu, que fan una feina extraordinària, científicament i humanitàriament. En aquesta darrera vesant també hi destaca la que demostren en Xavi i l'Estela.

Després d'haver de suspendre, el mes de desembre de l'any passat, el sopar que organitza l'Associació Local per la lluita contra el càncer, perquè la variant òmicron ens tenia una altra vegada empantanegats, per fi el dissabte 19 es va poder portar a terme a l'Hotel Calipolis, amb una bona assistència de comensals.

A l'hora dels parlaments tant la presidenta de la junta local, la Fina Fontanet, com el tresorer del Consell executiu de l' AECC i també la intervenció de l'alcaldesa Aurora Carbonell, van destacar el compromís que té la nostra societat per col·laborar en una causa important com és la de la investigació per aconseguir posar fre a aquest mal que cada any s'emporta moltes vides i que gràcies a aquests actes es contribueix a posar un granet de sorra en aquesta platja tan delmada i necessitada d'atencions. Hi va haver qui va destacar que gràcies a les aportacions s'ha pogut avançar molt en aquesta investigació que ha permès reduir la pena del que, quan es diagnosticava aquesta paraula, era com una sentència a mort. Reducció que equival a ser optimistes, perquè amb els avenços aconseguits, molts càncers actualment són curables.

A les postres es va rendir un emotiu homenatge a la Carme Craf a qui se li va lliurar una placa en reconeixement a la gran tasca que ha aportat durant els anys que ha format part de l'associació.

Va amenitzar el sopar en Juzz Ubach i la Mercè García que van oferir el millor del seu repertori, amb el qual s'hi van identificar els assistents que els hi van dedicar forts aplaudiments, que van repartir amb la colla Sabor, amb els seus acompanyants musicals, que també va oferir una actuació amb pinzellades carnavalesques, com no podia ser d'altra manera.

Abans de finalitzar va tenir lloc els sorteigs de regals, uns 60, oferts per empreses, comerços i particulars.

Sitges també ha estat un dels pobles adherits a l'Hora del Planeta, i per tant ha apagat durant un temps els llums de la façana de l'església parroquial.

La vila té comptabilitzats uns 350 refugiats ucraïnesos en regim d'acollida. Que es reparteixen: 138 ha gestionat l'Ajuntament i 190 que estan allotjats a l'Hotel Antemare, segons un acord entre el Ministeri d'Inclusió i l'Hotel. El que es considera una estada temporal a l'espera que es vagin distribuït entre diferents destinacions de l'Estat. Tampoc es descarta que en els pròxims dies en vagin arribant més. A més de proporcionar-los aixopluc

i atendre necessitats de primer ordre, des de la regidoria de Drets Civils, que dirigeix la Júlia Vigó, s'ha d'atendre l'escolarització dels menors d'edat. Alguns parlen anglès i amb ells els professors encara poden impartir classe, no és igual amb els qui només parlen l'ucraïnès que es farà molt difícil poder-se entendre.

La majoria d'aquests refugiats han arribat fins aquí atenent a la campanya Spain 4 Ukraine i per la que també s'ha canviat l'Spain per Sitges. Altres han vingut amb cotxes particulars com es pot veure en la llarga vorera de davant de l'establiment hotel·ler. Que per cert, la gran majoria, són cotxes d'una gama alta.

El dimecres, dia 30, es va celebrar el Ple ordinari d'aquest mes de març. L'ordre del dia va constar de 20 punts, sent el més destacat el debat i la posterior aprovació de les noves bases reguladores pel que fa als ajuts econòmics, destinats a les persones que aporten projectes per a la creació de noves empreses, i que canalitza el regidor de Promoció Econòmica, Guillem Escolà. Amb això es pretén la creació de noves empreses a Sitges, que significarà l'augment del teixit productiu i, per consegüent, la creació de llocs de treball.

El Govern municipal ha acordat tirar endavant l'ampliació del cementiri de les Pruelles, amb la construcció de 228 nínxols i 26 columbaris. Preveient que aviat es necessitaran perquè ja s'estan ocupant les poques que queden.

Tan el cementiri de Sant Sebastià com el de les Pruelles són molt dignes per la finalitat per la qual han estat construïts. El primer té aquest caire mariner que el fa molt especial i el segon, en plena natura, assolellat i envoltat per la vegetació autòctona del Massís del Garraf, també ofereix un recer de pau quan s'arriba al final del camí. Allà que n'hi ha tants per on caminar mentre es gaudeix dels petits plaers de la vida.

Cultura

Amb motiu del Dia Internacional de la Dona Treballadora s'ha realitzat un documental que ha estat

dirigit per Fabián Llanos i produït per l'Alba López, que han titulat: *"Retalls dins la foscor. Recosint històries mai explicades"*. Aquest projecte té com objectiu recuperar la memòria oral de les dones de Sitges que passen dels 65 anys. Esposes, mares i dones treballadores que des de les diferents vessants socials i dintre el món laboral, han treballat la majoria de les vegades sense estar assegurades. I que havien d'alternar la feina, amb el que sempre s'ha dit: portar la casa.

Els seus interessants relats ens permet seguir l'evolució de la vila, on les dones també han tingut un protagonisme destacat i que, potser per la seva sensibilitat, o moltes vegades perquè volen passar desapercebudes, han contribuït a fer el nom de Sitges més gran, o si ja era suficient, per mantenir que no decaigui entre relats sobreestimats. La seva visió i opinió permet seguir de prop el perquè el nom de Sitges té tant ressò mundial.

Acaba de sortir un llibre: *"La batalla de Sitges. Cine y disidència en vísperas del 68"*, del qual són autors en Jean Paul Aubert i en Xose Prieto Souso. En el qual s'explica detalladament els fets que van tenir lloc el dia 6 d'octubre del 1967, a l'Hotel Calipolis, en el transcurs del sopar que es va celebrar amb motiu de la cloenda de les Jornades Internacionals d'Escoles de Cinema, amb el consegüent repartiment de premis. Acte que va ser aprofitat per un nombre dels alumnes participants per mostrar les seves protestes. Aquests es van fer notar tant i van voler implantar la força de les seves desavinences amb el sistema, que tot plegat va acabar amb una batalla campal. Fins el punt que hi va haver d'intervenir la guàrdia civil. Fins i tot l'alcalde José Antonio Martínez Sardà va dedicar una sonora bufetada a una periodista, que no se sap si fortuïta o intencionada.

Els dies posteriors la premsa del moment informava de la notícia, fent constar les influents autoritats que hi van assistir, però van silenciar els fets de l'estomacada a que va derivar el sopar que s'anunciava de gala. I és que, per aquella data, la censura encara feia valer el seu poder.

Un altre llibre, aquest molt més íntim i envoltat de sensibilitat, és el que també acaba de sortir de l'impresament, del qual n'és autora la Cèlia Sánchez-Mústich. En ell recull uns escollits poemes que la Cèlia

dedica a la seva mare, a la qual estava molt unida, i ja fa uns anys que va morir. *"Mudança endins"*, com es titula la seva darrera obra, estableix un diàleg amb la seva mare i que millor per realçar els lligams que es resideix a perdre davant la seva absència, que expressar els seus sentiments amb la força i la delicadesa de la seva poesia. La mateixa sensibilitat que acompanya a la Cèlia en el dia a dia. Com quan coincideixes amb ella pel carrer i la veus com absent, potser fent rimar les estrofes que porta en ment i que vol aprofitar cada moment per avivar aquest món tan personal que l'acompanya, curullat de bons sentiments ver les persones que estima.

I aquest món no només és dels grans, sinó que la mainada també hi té el seu protagonisme. Aquest és el cas de les germanes Noa i Zöe Millán, que han estat escollides per a participar el rodatge d'una pel·lícula a Astúries. Es tracta d'un llargmetratge per retre homenatge amb motiu del centenari de la pel·lícula *"El Chico"* de Charles Chaplin.

Les dues germans, més la Zöe que la Noa, tenen una certa experiència en el rodatge d'espots publicitaris per diferents marques relacionades amb la moda, però mai abans, malgrat que la germana gran havia participat en diferents càstings per pel·lícules i haver arribat a la fase final, fins ara no ha estat escollida per poder-ho fer realitat. El rodatge està previst que comenci a final d'aquest mes de març i que arribi a les pantalles a l'octubre d'aquest mateix any.

També dos artistes molt vinculats a Sitges, en Pere Stämpfli i en Matías Krahn, són presents en dues fires d'àmbit mundial. En Pere participa en la Fira d'Art de Genève, com integrant de l'estand de la prestigiosa galeria GP & Vallois. Mentre que en Matías ha estat una firma amb bona acollida en la recent fira Arco celebrada a Madrid, on la galeria Jorge Juan hi va presentar tres obres seves.

Cap de setmana llarg on els artistes són els protagonistes- Que ha començat aquest dijous dia 10 amb la inauguració de la mostra Pinzellades de Primavera. Una exposició col·lectiva dels components del Cercle Artístic de Sitges que exposen a l'Estudi Vidal. Amb motiu de tenir la Fira de l'Art tan a prop focalitza l'atenció de tots els qui s'apropen per con-

templar una i altra mostra. Convertint aquest eix en el centre neuràlgic de l'art durant aquests dos caps de setmana següents.

El artistes participants en aquesta exposició són: Àngels Bretón, Dolors Duran, Isabel Espiga, Isabel Ferrer, Alicia Figueras, Carme Grau, Karin Kramer, Andreu Macià, Carmen Mocholi, Júlia Ovsianikova, Sandrine Perrotton i Daniel Scheveloff. Un bon col·lectiu d'artistes que viuen a Sitges o hi estan molt vinculats. I una bona diversitat d'obres i estils.

En arribar el dissabte dia 12 s'ha celebrat, en el Mercat Vell, la primera convocatòria de la Fira d'Art que tindrà continuïtat el proper cap de setmana. En aquesta primera posada en escena els artistes participants han estat: Toni Cabrera, Cristòfol Almirall, Marga Bori i Alícia Bori, Carme Coldecarrera, Rosa Gallarch Art, Chelsea Davine, Josep Bonet Subirats, Arantxa Liceaga Aguirre, José Antonio Serrano, Elisenda Llonch, Emilia Lloret Laszecki, Emili Morera, G.M. Escribano, Enric Solanilla, Enric Roca, Monica Proust, Antonio Ruiz, Laura Tietjens, Jordi de Torres. A més de l'estand dels alumnes del Batxillerat Artístic de l'Institut Joan Ramon Benaprès, on es mostren els treballs realitzats per aquests estudiants. Que vistes les seves obres ofereixen una àmplia variació d'estils, que són el reflex de les seves inquietuds artístiques. Una bona oportunitat per donar-se a conèixer i per poder exposar que és el que volen tots els artistes. La seva participació en aquesta Fira de l'Art és una bona oportunitat per dinamitzar el començament d'una trajectòria o demostrar la veterania en aquest món de l'art.

Si al primer cap de setmana el temps no va acompanyar, en aquest del 19 tampoc ha estat massa lluminós tot i que no ha plogut i al coincidir amb el Rallí, tot aquest entorn s'ha vist més concorregut. En aquesta segona convocatòria els artistes participants han estat: Katinka Hars (guanyadora del XXXIII Premi de Pintura Sanvisens). Miquel Alcofea. Josep Alonsa. Mireia Badia. Toni Becerra Watercolor. Thaïs Borri Bas. Noni Font. Lluís Garcia Ribes. Judith Gangolells. Ricard Guiu. Susanna Leiva. Montse Marcet. Elvira Rodriguez. Dolors Lujan. Màrius- Arts. Carme Parellada Cortés. Joan Rosell Roura. Roger Salvadó. Nancy Jack. Laurelle Cidoncha. Maria Barangé i Mercè Suñol.

Cal destacar també les parades que ofereixen de tot una mica i que es troben a l'exterior de l'edifici del Mercat Vell. On també s'hi alternen actuacions musicals, com els components de l'Escola de Música Gemma Casanovas, Escola Músic Express Art i Sergi Ramírez.

Les vitrines que trobem a l'entrada de la Biblioteca, hi havia exposades una mostra de llibres i objectes que han format part de la vida de Josep Carbonell i Gener que es celebra els 125 anys del seu naixement i de miquel Utrillo i Morlius que es compleixen els 160. Una mostra molt interessant que ofereix documents testimonials de la seva aportació cultural i artística, al llarg de la seva reeixida trajectòria.

El dijous 24 es va inaugurar una nova edició del Festival Nacional de Patchwork. I ho ha fet amb el seu format habitual, aollint les participants a l'interior de la carpa instal·lada al Passeig de la Ribera. Va ser molt fort quan en l'edició del 2020 ja estava tot apunt per inaugurar-se, amb les parades amb tots els seus productes exposats i ve que s'ha de suspendre per la Covid, la pandèmia que feia només uns dies que situàvem lluny i que se'ns va presentar en aquell any on només vam poder salvar el Carnaval i de ben just va venir. Amb la suspensió precipitada d'aquella edició, va agafar amb moltes senyores que ja havien arribat a Sitges i estaven hostejades en els hotels i que van haver de marxar precipitadament cap a les seves destinacions d'origen.

Com sempre també hi hem trobat, repartit en cinc espais, les exposicions de les obres realitzades amb aquest art tan curiós i laboriós. Els llocs són l'Estudi Vidal, el Centre Cultural Miramar, la sala Pere Stämpfli, el Mercat Vell i l'Ave Maria. Entre les artistes participants hi ha noms reconeguts mundialment com: Marina Landi (Sao Paulo), Erica Waaser (Alemanya), Maya Chaimovich (Israel), Chris Jurd (Austràlia), Olga González, Manoli Lozano i Orquidea García de Almeida (Espanya). I també els joves han tingut el seu protagonisme al tenir un espai reservat.

Quasi bé tota la setmana s'ha notat una aflluència important de senyores. Unes han estat allotjades en establiments hotelers, perquè la seva procedència era una mica allunyada. A ells hi ha que afegir

les que venien i tornaven en el mateix dia. Unes i altres havien de dinar, d'aquí que els establiments de restauració registraven una bona ocupació. El Gremi d'Hostaleria i Restauració considera que ha estat com un senyal que anima a sentir-se optimistes de cara a altres esdeveniments i congressos, que van perfilant les seves agendes de cara a un futur immediat i que han escollit la vila per emplaçar les empreses i directius fins al nostre poble.

Al pati noucentista de la Biblioteca Santiago Rusiñol s'exposa la mostra "De la nostra terra", que correspon al Col·lectiu Blauet, que està format per uns vint membres procedents del Penedès i el Garraf, entre aquests de Vilanova, Sitges i Sant Pere de Ribes. El cap visible del grup és en Joan Nadal, que és professor de l'Escola Municipal d'Art o Disseny de Vilanova i la Geltrú.

Tot sovint es reuneixen per a tractar i aportar els seus treballs artístics inspirats en la bellesa dels paisatges, així com altres singularitats que obsequia la natura. L'exposició de la Biblioteca ha sorgit d'una excursió que van fer a Horta de Sant Joan, on van poder admirar l'olivera que ha viscut més de dos mil anys, més coneguda per "Lo Parot", que és considerat l'arbre més antic de Catalunya. Inspirats amb les formes d'aquests arbres vells, com l'olivera i el garrofer, han dibuixat i pintat emprant diferents tècniques, les recargolades soques d'aquests arbres que ofereixen unes formes molt curioses i artístiques. L'exposició es complementa amb unes aquarel·les que pengen dins unes ampolles de plàstic que contenen una petita mostra de fauna marina. Com una mena de protesta davant la contaminació que pateixen els mars.

El dijous dia 31 és una data molt important per la cultura del nostre poble. Al Casino Prado s'ha fet la presentació de la web de l'Arxiu Digital de Sitges. Una eina de consulta sensacional, que sense moure'ns de casa ens permetrà accedir a totes les publicacions que s'han publicat a la vila, programes de Festa Major, de Corpus, totes les Xarmades, les fotografies de la col·lecció del sitgetà Josep Matas i Puig, les actes dels Plens de l'Ajuntament, les publicacions del Grup d'Estudis Sitgetans, enllaços que permet accedir a altres temàtiques, totes de caire

local, i a un gran nombre de documentació de tota mena.

Tot això ha estat possible gràcies al neguit de dues sitgetanes i dos sitgetans i a tot un gran equip que hi han col·laborat, quan fa dos anys i mig que van tenir la brillant idea de crear una web que aglutines tot el que he esmentat i més. Ells són la Marga Domingo, la Marta Fontanals, en Jordi Milà i l'Eduard Tomàs, sense oblidar-nos d'en Dani Massó Matas que ha realitzat un important treball informàtic. També l'advocat Josep Matas ha estat l'encarregat de la burocràcia que cal menester perquè tot el contingut que s'exposa, sobretot als permisos que s'han hagut de demanar per poder penjar a les xarxes determinats documents i continguts, s'adapti a les lleis vigents. Per altra banda, per aquesta iniciativa des de un primer moment han comptat amb el recolzament de l'Ajuntament i més concret de la regidoria de Cultura de la qual n'és responsable. en Xavier Salmerón.

El Prado presentava una platea amb un ple absolut i tots els assistents estàvem delerosos per conèixer l'anunciat amb el qual poder-hi accedir. L'Eduard ha recomanat que tinguéssim una mica de paciència i esperéssim una mica per fer-ho, segurament per no col·lapsar el sistema.

El resultat de tot plegat, és una eina fàcil de manejar que ofereix moltes possibilitats tan de recerca com per poder-hi treballar d'una manera molt senzilla i còmode, que pel contingut que guarda és pot considerar un tresor. Només per fer-nos una idea, l'arxiu digital consta de més de 15.000 documents, més de 400.000 pàgines digitalitzades, 9.000 exemplars de premsa local, 2.300 fotografies del fons de Josep Matas i Puig.

Amb una part de l'escenari del saló teatre del Pardo molt ben ambientat, va començar la presentació amb les paraules del regidor de Cultura, en Xavier Salmerón, que va posar en relleu tot el procés d'aquest valuós treball i, amb això va coincidir amb el pensament dels presents, per la utilitat que representa per a la gent de Sitges. Seguidament l'Eduard Tomàs en va fer la corresponent presentació i ha guiat el procés de recerca com si es tractés d'una pantalla d'ordinador, explicant els diferents apartats que s'hi troben. Ha tancat l'acte l'Alcaldeessa Aurora Carbonell, que ha coincidit amb el regidor i amb

tots els qui hi érem de qualificar aquesta eina de gran aportació per a tothom.

Cal destacar que els responsables d'aquest projecte hi han treballat de manera desinteressada i que també tot plegat és un fons que no queda limitat a tota la informació que actualment té, sinó tot el contrari. Està obert a les aportacions que hi vulguin continuar fent particulars, entitats i tots els qui guardin documents, fotografies... que els experts considerin que s'han d'incloure en aquest arxiu digital. Per tant no acaba aquí la feina, ja que serà un instrument que es podrà ampliar contínuament. I no només serà útil per a les sitgetanes i sitgetans, sinó que també pels nous vinguts que es senten atrets per la Història local i volen estar al corrent. Ja no diguem pels estudiants i historiadors que vulguin buscar quelcom que els interessa, o simplement per la curiositat d'obrir apartats i veure i explorar el seu contingut.

A aquest cronista només li queda agrair la feina feta i mostrar l'admiració per tot plegat.

Festes i tradicions

El Ral·li Internacional de Cotxes d'Època, encara que no s'anuncii com una festa ho podem considerar com a tal. Perquè des de la primera edició a l'any 1959, concretament el diumenge 8 de febrer i fins avui, l'ambient que l'acompanya és d'autèntica festa. I ja el trobàvem a faltar després de dos anys sense poder desfilar pels nostres carrers. Per aquest motiu veure retornar a la vila aquestes autèntiques joies del motor ha provocat una renovada mostra de simpatia i també de gratitud a tots els que ho han fet possible. Entre ells l'Ajuntament de Barcelona, el de Sitges i també el Foment de Turisme, Aquest últim malgrat que ara no té la rellevància que tenia, perquè s'han creat altres institucions, segueix organitzant el Ral·li i la Festa de la Verema.

La seva presidenta, la Maria Marín, és la continuadora de l'obra d'aquells emblemàtics presidents que van presidir el Foment de Turisme, un estament que va fer molt dins l'àmbit de festes i tradicions de la vila. Menció especial es mereix qui en va ser secretari, durant molts anys, el recordat Josep Casanova i Ter-

mes. Sens dubte la seva manera de ser i de fer va contribuir a fer gran la institució que representava.

Sobre les 10, 30 des de la plaça de Sant Jaume de Barcelona es donava la sortida a la 64a edició, per iniciar el també clàssic recorregut que els portaria a transitar per les Costes de Garraf, fins arribar sobre les 12, 30 al Port d'Aiguadolç 52 cotxes d'època, 24 centenaris i 11 motocicletes. En quant els cotxes la data de construcció no havia de sobrepassar de l'any 1928, el més antic de 1907 i pel que fa a la motocicletes fins el 1938

El primer a arribar a Sitges ha estat el Chenard Walker de l'any 1907. Després de l'aturada al Port, s'ha iniciat la desfilada pels carrers de la vila, amb gran acolliment del públic, fins a quedar aparcats a la Fragata. I els conductors i acompanyants s'han dirigit a l'Hotel Melià on ha tingut lloc el banquet oficial al qual han seguit el repartiment de premis.

El que no s'ha fet és la visita que feien a diferents pobles de la comarca a l'endemà. Si més no el Rallí ha pogut arribar a la vila i desfilat pels seus carrers, ja és molt. Poc a poc s'aniran recuperant altres costums i potser aquest de visitar altres indrets no sigui possibles a que potser molts dels participants prioritzen el dia principal i un cop a finalitzat cadascú a casa seva...

Curiositats

La coneguda Cova del Gegant no deixa de tenir protagonisme, perquè s'ha arribat a la conclusió que els neandertals la van habitar fa més de 50.000 anys. Davant l'evidència hom es pregunta com seria tot aquest entorn, doncs parlem de moltíssims anys enrere, ni més ni menys que aquesta singular xifra.

La cova acull un jaciment arqueològic de primer ordre, on s'hi segueixen trobant restes que fan possible situar amb més concreció els períodes que va ser ocupada i per qui. Aquest és un treball que realitzen constantment en Joan Daura i la Montserrat Sanz. La seva feina i la d'altres que els han precedit, han pogut arribar a situar fins a quatre neandertals diferents que hi han passat.

La primera troballa important la va realitzar a l'any 1953, mossèn Santiago Casanova que va recu-

perar una mandíbula humana, la qual no es va ser estudiada fins a l'any 2005 que és quan es va relacionar amb el neandertals.

Els treballs d'excavació i recerca que s'hi estan fent estan finançat pel Departament de Cultura de la Generalitat i on també hi col·laboren investigadors de l'Institut Català de Paleoecologia Humana i Evolució Social i també de l'Institut Català de Paleontologia. Això avala que els treballs i estudis que s'hi estan realitzant són de màxima importància.

Sembla ésser que les balenes han avançat el seu retorn a la costa del Garraf, així ho certifiquen els albiraments que s'ha fet de l'anomenat rorqual comú que és el segon més gran del món després de les balenes blaves. Aquestes espècies començaven el seus passeigs per la nostra costa entrada la primavera, però de ben segur que enyoraven el nostre litoral: la bellesa i la tranquil·litat del mateix i no han tingut espera en el moment de tornar.

La reina del Carnaval d'aquest any, després del consegüent càsting, ha estat seleccionada per formar part de l'elenc de ballarines i ballarins del programa de TV 3 que s'emet sota el nom de: "Euforia". La Sol ballarà en les primeres dues gales del programa i haver quedat entre les escollides li representa una gran satisfacció, perquè d'aquesta manera es va consolidar el somni de tota la seva vida, que és ballar.

A aquest cronista de la vila tot sovint se li desvia l'atenció al nostre poble veí de Sant Pere de Ribes, perquè ofereix moltes notícies que poden molt bé tenir un protagonisme compartit.

Com és el cas que fa referència a la jugadora ribetana, que juga en el primer equip del futbol femení del Barça. Em refereixo a l'Aitana Bonmatí que acaba de guanyar, amb la resta de l'equip, la tercera Lliga consecutiva i a més derrotant al Madrid per un contundent 5 a 0.

A aquest excel·lent triomf hi cal afegir l'haver estat guardonada amb el premi Barça Jugadors, pels valors que transmet a dintre i fora del camp. La jugadora ribetana va rebre el premi de mans del president de l'Agrupació Barça Jugadors, Ramon Alfonseda. Pel que fa al primer equip masculí, el premi a distingit a Frenkie de Jong.

Aquesta curiositat de la qual n'és protagonista l'Aitana, hi cal afegir-ne una altra. Que a la jugadora encara li queda temps per escriure un llibre que presentarà a començaments d'abril, amb un títol molt eloqüent: *"Totes unides fem força"*. Amb pròleg d'en Xavi Hernández, entrenador del primer equip i un referent esportiu de la jugadora ribetana. Que ha comptat amb la col·laboració de Cristian Martín.

En Toni Molina és un jove sitgetà que fa molts anys que està afectat d'esclerosi múltiple. De ben jove ha destacat per ser un gran dibuixant i com el seu esport favorit és el rugbi, en el seu dia va pintar un quadre amb aquesta temàtica. Seguidor del Rugby Sitges, ara que aquest Club fa poc ha estrenat camp en la zona de Pins Vens i procedent del de Santa Bàrbara, s'ha cregut convenient que l'obra del Toni presideixi el vestibul del susdit camp.

Amb un acte molt emotiu s'ha penjat aquesta obra, amb la presència d'en Toni, acompanyat de la seva família. També per l'alcaldeessa Aurora Carbonell, el regidor d'Esports Jaume Monasterio i pel president del Club Alejandro Villareal. En el seu parlament l'alcaldeessa ha destacat que des d'ara aquesta obra d'en Toni forma part del patrimoni artístic de Sitges.

L'Oriol Monzó també de ben jovenet ha destacat amb el Tennis de Taula, el que popularment coneixem per "ping-pong". Ara, als seus 38 anys, atresora un palmarès de victòries admirable. Destaquen els vuit títols de campió d'Espanya en dobles, dues Copes del Rei, un subcampionat individual i set títols de campió de Catalunya.

Actualment és el responsable tècnic de la Federació Catalana de Tennis de Taula i entre els molts projectes té en ment poder aconseguir el títol de la Superdivisió.

Un esportista sitgetà d'alt nivell i que es caracteritza per la seva senzillesa, que honora la seva persona i a l'esport que representa.

Aquests dies que el Port d'Aiguadolç és notícia per la renovació de la concessió a l'empresa que el gestiona, em ve al pensament quan de canalla els pares ens portaven a aquest indret a mena d'excur-

sió. Ho trobàvem lluny i sobretot molt despoblat, per la banda de mar hi trobaven l'habitatge desmantellat de la Pepeta de les cabres i un niu de metrallores. Per la banda de muntanya, després del mas Sant Bartomeu, les cases dels germanes Freixas on hi vivien amb les seves respectives famílies. I fins que arribàvem al camp de futbol. Pels voltants d'aquest s'hi trobava el que anomenàvem "la Bufera". Una profunda cavitat que donava al mar i quan hi havia una mica de temporal si es tirava al buit una farigola, la fúria de l'aigua la tornava a enlairar. Quasi bé era el final del trajecte de moltes excursions dels dies de festa a la tarda i allà hi berenàvem i campàvem a cor que vols, fins al moment de tornar cap el poble. Arribàvem a casa i ens feia l'efecte que havíem anat fins a no sé on.

Sembla estrany com ha canviat el nostre paisatge local. Ho podem apercebre si mirem fotografies d'anys enrere i veiem com darrera de l'església ja no s'hi veu cap construcció. Poc a poc van anar apareixent edificacions i a dia d'avui aquestes arriben quasi bé fins a dalt del Puig d'en Boronet. I no diguem del sector d'Aiguadolç que l'únic vestigi que queda és el camp de futbol i em sembla que no per gaire temps més.

Els diumenges a la tarda que hi havia partit, aquest indret es veia molts transitat per homes que, després d'anar a fer el cafè al Prado o al Retiro es dirigien al camp i segons el resultat, més d'un àrbitre havia sortit per cames del terreny de joc, empaïtat pels seguidors de l'equip que havia perdut i consideraven que l'arbitratge no havia estat bo, fins que les corredisses es van regular davant la presència de la parella de la guàrdia civil, que havia de protegir la integritat física del col·legiat.

Els més menuts estàvem al marge de tot això, només ens importava el bé que ens ho passàvem i si el berenar es complementava amb una tableta de xocolata. Llavors, felicitat complerta. Si costava poc fer-nos feliços. Als pares i als fills, uns i altres ens delectàvem del paisatge i ens reconfortava el flaire de les herbes i flors boscanes i dels fràgils però elegants refilets dels ocells. Ho apreciàvem més perquè encara no s'havien inventat els mòbils. I que n'estàvem de tranquils i contents, només amb el fet de sortir a passejar per les exterioritats del poble ja n'hi havia prou per sentir-nos contents i satisfets.

Durant tot aquest mes de març hem observat un fet curiós i poc habitual en el nostre poble. Em refereixo a que quasi bé tots els dies ha estat núvol i el sol ha lluitat a estones, potser que mai un dia sencer. Aquest dies rúfols han anat acompanyats de forts temporals de mar, també podem dir que han estat diaris. Resumint, un temps al qual no hi estem acostumats. Sortosament amb això encara no hi podem fer res.

Esports

El 7 i 8 de març es va celebrar a Santander el campionat d'Espanya de tennis taula, en el qual la parella formada pel sitgetà Oriol Monzó i el vilanoví Marc Duran es van proclamar campions per parelles. En Monzó forma part de l'equip gallec de l'Arteal de Compostela, amb el qual ha aconseguit quedar en tercera posició en el mateix campionat. En Duran forma part de l'equip de l'Asisa Borges.

En Marc Duran també va guanyar el Campionat en la categoria individual.

Bons resultats del Bàsquet Sitges, al guanyar els dos partits que va disputar el cap de setmana del 5 davant els Veterans de la Salle Reus (el divendres 4) i els Manyanet també d'aquesta població (el diumenge 6). D'aquesta manera tornen a aconseguir el liderat de la classificació per sobre de l'equip Casal de Vilafranca.

Un altre gran triomf l'ha aconseguit el nadador sitgetà Luca Hoek, al proclamar-se campió d'Espanya amb la selecció catalana en el campionat que s'ha celebrat a Màlaga.

L'actuació del sitgetà va ser impecable, aconseguint la primera posició en els 100 esquena i la segona en els 200 esquena i aquesta mateixa posició els 100 lliures. I va formar part dels relleus dels 4 x 100 estils i els 4 x 100 lliures on també va aconseguir la primera posició. I pel que fa a la classificació per punts en Luca va aconseguir la tercera posició entre més de 160 nedadors de la categoria masculina.

També cal destacar les bones actuacions que van tenir Nil Prat, en els 100 lliures; Clara Peris, Carla

Atienza, i África Garcia en els 200 lliures; Nil Huete, en els 200 estils; Noa Vinent i Emma Ronne, en els 400 lliures; Carlota Oller, en els 200 braça.

Quatre derrotes consecutives de l'equip de l'UE Sitges que entrena la Luri Sorroche, i en un total de sis derrotes entre els deu últims jugats, posa l'equip en una situació compromesa, tot i que encara mantenen les opcions d'ascens però no poden fallar gaire més. Malgrat el resultat, la junta directiva ha ratificat el cos tècnic i confia que uns i altres remun- taran aquesta mala ratxa.

La sitgetana Eva Blesa, neta del reconegut artista aragonès, Manuel Blesa, afincat a Sitges, s'ha proclamat campiona de Catalaunya amb la modalitat de taekwondo i en la categoria Superlleuger Femení de 44 a 47 quilograms. Les proves han tingut com a marc el pavelló de la Marbella de Barcelona i es va disputar el diumenge dia 13.

L'Eva competeix amb el club Taekwondo My Ju de Cunit i va ser una de les principals protagonistes de la victòria final de l'equip de Cunit, aconseguint 29 punts, després de que l'equip es fes amb quatre ors i un bronze. Per a fer-nos una idea de com va quedar la puntuació, l'equip que el seguia en la classificació va ser el Corbera amb 10 punts.

Durant el cap de setmana del 12, la Mònica Vives, que competeix amb el CE Penedès, es va proclamar subcampiona de Catalunya del Trail Running que s'ha celebrat a Lloret de Mar. Amb un recorregut de 22 quilòmetres i amb un desnivell de 1.100 metres positiu. La sitgetana va quedar per darrera de la campiona Núria Gil, del mateix equip, que va emprar un temps de 1h59:40. Mentre que la sitgetana ho va fer amb 2h04:34.

Es dones per completades les obres en el pavelló de Pins Vens 2, que han consistit en la instal·lació d'un parquet nou, l'adequació del sostre, millorant els tancaments laterals. Tant el regidor d'Obres, l'Eduard Terrado i el regidor d'Esports en Jaume Monasterio han coincidit que eren unes obres necessàries que milloren la instal·lació i formen part d'un programa de manteniment que s'ha d'anar revisant de tant en tant, perquè degut al pas del temps i l'ús que se'n fa els desgasts es fan evidents i s'han

de corregir si no es vol que les obres a realitzar acabin sent de més envergadura.

Des de l'Ajuntament s'ha agraït als usuaris la comprensió que han mostrat durant el temps en què ha durat la reforma. Reafirmant que és en benefici d'ells i de tots els esportistes que ens visiten. A la vegada informant que entre tots recau la responsabilitat de conservació i per tant s'han de tenir en compte un seguit de mesures destinades a aquests finalitat.

El dissabte 26, s'ha tornat a activar la Sitges Rock Trail, organitzada pel Centre Excursionista, amb un total de 431 corredors i amb dos recorregut, més suggestius que en edicions interiors. La sortida ha estat simultània i durant una estona els dos recorreguts s'han unificat.

Els dos plantejaments, amb sortida al Parc del Rocà, han estat: "La Sitges Speed Trail" que s'ha enfilat cap a la cova de Sant Llorenç i ha baixat per la Serra del Gegant. Mentre que la Rock Trail ha transcorregut per Mas Alba, la Serra del Gegant, els Masetes, jafre i cap al puig de Mata- rodona i d'aquí tornada cap a Sitges.

En la categoria masculina, el guanyador de la Sitges Rock Trail, de 27 quilòmetres, ha estat Carles Pérez, seguit d'en Marc Conesa i Gil López. En la categoria femenina, la guanyadora ha estat la sitgetana Mònica Vives, seguida de la ribetana Natàlia Butí i Raquel Picons. Els primers sitgetans més a prop del podi han estat Sergi Sala i Mari Cruz Cardenosa.

Pel que fa a la la Sitges Speed Trail, la cursa de 12,5 quilòmetres, el vencedor en la categoria masculina ha estat Lucas Said, seguit de José Miguel López i Vicens Ríos. Pel que fa a la categoria femenina la guanyadora ha estat Marta Segura, seguida de Maria José Andrade i de Laura Heras. El podi sitgetà el va completar Gerard Rosés i Maribel Cerdà.

Després de quatre derrotes consecutives la UE Sitges para el cop empatant a zero al camp de l'Sporting de Gavà. Aquests mals resultats anteriors han fet perdre la segona posició a l'equip que entrena la Luri Sorroche i els hi passa a davant l'equip del Prat B, quedant el Sitges a tres punts d'aquests i a cinc del líder que ho és el San Muro.

Els nostres han de seguir lluitant per estar entre la primera i segona posició que els permetria accedir de forma directa a Primera Catalana. Mentre que han oficialitzat l'acord que han arribat amb dos futbolistes per tal de reforçar la plantilla. Ell són el migcampista, procedent del Vilanova. Roberto Angulo. I del davanter, procedent del Roda de Berà, Arnau Moya.

Després de dinou diumenges consecutius, el que correspon al del 27 d'aquest mes va finalitzar la Lliga Catalana d'Escacs 2022. La Penya d'Escacs del Casino Prado hi ha participat amb cinc equips. Entre ells els participants de la categoria sub-12 que va acabar mantenint la categoria i el primer equip ha aconseguit quedar en quart lloc.

En aquest primer equip ha destacat MF Lawrence Webb, que fa poc que s'ha incorporat. Sent els segon jugador més efectiu en Jack Montclús del sub-12.

El nedador del CN Sitges, l'Antoni Ponce, en els Campionats d'Espanya de Natació Adaptada celebrada a Cadis els dies 19 i 20, ha aconseguit guanyar set medalles. De totes aquestes, sis d'or i una d'argent. La seva gran actuació en la categoria per equips, va contribuir a que la selecció catalana obtingués la victòria en el Campionat per punts al sumar 804, seguida de la Comunitat Valenciana i la d'Andalusia.

Continuant amb aquesta tònica de victòries, en el transcurs del també Campionat d'Espanya de natació infantil, celebrat entre els dies 10 i 13, també a Cadis, ha destacat la participació de la representació sitgetana. Concretament de l'Ona Portillo i en Mark Kramskoy.

L'Ona Portillo, de 14 anys, va quedar en la cinquena posició en els 100 papallona, aconseguint superar la marca del Club. I en Mark feia la setena posició en els 100 braça, també amb rècord pel Club. La novena posició, millor marca sitgetana de 16, anys, i l'onzena en els 200 estils.

Per la seva part el Bàsquet Sitges, que entrena en Baltasar Molina, aconsegueix una meritoria victòria en l'estrena del pavelló Pins Vens 2, imposant-se a l'AB Vendrell per 69 a 52. Per contra van viatjar a Vilafranca per jugar un partit de la primera, ajornat per causa de la pandèmia, i van perdre per 62 a 53.

Al camp de golf de la Peñaza (Santander), la jugadora del Club de Golf Terramar, la Camila Hedberg, es va proclamar campiona del campionat Santander Golf Tour de Saragossa. Va fer un recorregut impecable el que li ha valgut assolir la primera posició. Una satisfacció per a ell i pel Club al qual representa.

El CPS ha patit una derrota a la pista del Lleida al caure per 4 a 1. L'equip que entrena Jofre Vilà no es pot permetre gaires errors si vol mantenir la categoria. Perquè es troba en el tercer lloc començant per la cua, i són els tres últims classificats els que descendeixen. Toca no badar.

El recordat Johan Cruyff va morir el 24 de març del 2016. Com tots recordem en Johan tenia molts lligams amb la nostra vila. Ja retirat de totes les obligacions futboleres, tot sovint es desplaçava al camp Municipal d'Aiguadolç, junt amb un combinat de veterans del Barça, aquests i el nostres veterans, organitzaven partits on es feia palès la bona sintonia que existia entre ell, els seus antics companys i amb els bons amics que havia fet entre els futbolistes sitgetans.

Els actes celebrats a la seva memòria van comptar amb la presència del seu fill Jordi Cruyff, i van consistir en uns partits entre els veterans del Sitges i els del Barça. També es fa fer el llançament de 14 pilotes de golf, mentre ressonaven 14 trons i el lliurament de 14 tulipes sobre una bandera dels Països Baixos.

Es va comptar amb la presència de l'alcaldeessa Aurora Carbonell; del directiu de Barça, Aureli Mas; membre de la família Cruyff i també de la seva Fundació.

A l'equip de la UE Sitges sembla que li tornen anar les coses de cara, perquè després de quatre derrotes consecutives, va aixecar emportant-se un empat i dues victòries consecutives. Aquesta última contra el Marianao Poblet, cinquens classificats, als que van guanyar per 3 a 1. Amb gran actuació d'Àlex Frutos, amb dos gols i Geri feia el tercer.

La Luri Sorroche va fer debutar a les noves incorporacions, Arnau Moya i Roberto Angulo, que es van adaptar de seguida al joc. Davant aquests bon

resultats mantenen les opcions per pujar a Primera Catalana, si aconsegueixen fer un bon paper en els quatre partits que els hi queden per jugar.

El Bàsquet Sitges que entrena en Baltasar Molina, en pocs dies de diferència ha obtingut dues treballades victòries (contra el CB Salou i amb l'equip Casal de Vilafranca) Això els permet col·locar-se en la primera posició de la Primera Fase del Campionat de Segona Categoria Masculina. En les properes setmanes jugarà amb l'al·licient de poder ascendir al Campionat Català de Primera Categoria. Motivació no els hi falta i tenen nivell per poder-ho aconseguir. Només cal jugar i guanyar, així de fàcil. ♦

El dia a dia

Quan estàvem confinats amb motiu de la pandèmia, atribuïem la presència de porcs senglars en les zones cèntriques de la vila, a que els carrers estaven deserts i així els animals campaven al seu aire en buscar de menjar. Passa que les restriccions ja fa temps que s'han aixecat i resulta que els senglars no han perdut el costum de baixar de la muntanya al poble. S'han tornat barruts i no els espanta quasi bé res.

El nombre d'aquests animals és tan gran que s'ha considerat que es tracta d'una plaga. El problema es manifesta a les zones que estan cultivades, allà es mengen el que està plantat, així com la fruita i, sobretot, el raïm moscatell. Els responsables d'aquestes terres han tingut de tancar les vinyes amb filat metàl·lic que en molts casos al tocar-lo provoca una petita descarrega elèctrica que els aparta.

És un problema que s'arrossega des de fa molt temps, però ara es va més palès degut a aquest increment d'aquests animals. Per intentar afeblir el problema s'han realitzat unes 173 batudes, amb un resultat d'uns 573 senglars caçats. Aquesta caça, per altra banda, es considera molt perillosa, perquè té lloc per muntanyes molt transitades per caminants, i esportistes.

El senglar també és una espècie molt perillosa pel transit rodat, sobretot durant la nit que en el moment menys pensat pot travessar una bestia d'aquestes dimensions i si t'agafa desprevingut et pot causar molts danys de tota índole.

El tècnics hauran de buscar solucions, sempre i quan no sigui pitjor el remei que la malaltia. Vet aquí que quan no és una cosa és una altra, no podem estar mai tranquils. Queda, però, confiar en la teoria que es basa en què tot té solució, que no hi ha res impossible. A veure si és veritat...

Això pel que fa a les bèsties i en quant a les persones, la situació també és complexa. Hem mig superat el focus gros de la pandèmia, o almenys així ens hoensem, quan surt un altre estirabot. L'esclat de la guerra d'Ucraïna està fent molt mal, res comparable, però, amb el que estan passant les persones que pateixen les seves gravíssimes con-

seqüències. Indirectament el conflicte està influenciant amb els preus de les energies; electricitat, gas, combustible pel transport... I això equival a una alça de preus generalitzada, que veurem com a curt termini pot influenciar en la indústria i també amb aquesta amb la qual nosaltres més depenem: el turisme.

De moment les previsions per a les vacances de Setmana Santa són bones i es preveu que l'ocupació estigui al voltant del 90%. Una xifra que ens situa molt a prop de les reserves registrades abans de la pandèmia. El temor principal es fonamenta fins quan les companyies aèries podran mantenir els preus de l'anomenat "Low cost" que, gràcies aquestes ofertes, anima a la gent a viatjar. De moment fem honor al "*Carpe diem*"

El president del Gremi d'Hostaleria de Sitges, Oskar Stöber, ha estat reelegit per dirigir el Gremi durant tres anys més. Així ho ha acordat l'assemblea de l'entitat que s'ha celebrat, el dilluns, dia 4, a l'Hotel Meliá.

Els components de l'assemblea s'han mostrat satisfets per la feina portada a terme per l'Oskar des de que va ser escollit president a l'any 2019. I aquest s'ha compromès a seguir defensant els interessos del sector. President i associats també han mostrat les seves discrepàncies amb l'Equip de Govern, sobre temes d'interès general i sobretot en aquells que directa o indirectament repercuteixen en el turisme.

El dissabte, dia 2, es va produir un absurd a les dependències de la Piscina Municipal, davant l'enfonsament d'una part del sostre fals de la instal·lació en la zona del bar. Afortunadament va tenir lloc de matinada quan tot era tancat i això ha fet que no s'hagin hagut de lamentar danys personals. Sembla ser que ja feia dies que s'escoltaven sorolls estranys, però ningú s'imaginava que poguessin provenir d'aquest sostre decoratiu que no afecta a l'estructura de la construcció. Aquest enfonsament ha portat a precintat la zona afectada fins la seva reparació, mentre que la resta de dependències resten obertes al públic i es desenvolupen les activitats amb tota normalitat.

Davant el nou tancament del Roy, tot eren especulació i suposicions, fins que a les pàgines de *l'Eco* del divendres 8, ha aparegut una nota informativa de la família Matas-Arnalot amb la qual s'informava que el tancament definitiu del local està motivat per les exigències que planteja l'haver d'adaptar-se a l'anomenat Pla d'Usos, després de haver passat de cafeteria a restaurant.

El Roy ha estat un referent de la vida sitgetana, com abans ho havia estat el Cafè Orient que va ser fundat, en el mateix enclavament, per en Rafael Comas i Curull, era l'any 1919. Fins que el 7 de juliol de 1956, la família Matas el transforma en el cafè Roy, fins al nostres dies.

Els de la meua generació pràcticament sempre l'hem conegut amb aquesta darrera denominació, i hem estat testimonis de la seva presència durant tants anys, on la clientela i el servei que les atenia feien d'aquell lloc un enclavament privilegiat, que ha contribuït a formar part de la història del nostre poble. Fet que es fa més remarcable davant la presència de personatges de totes les tendències que entren i sortien del Roy, conferint-li una platina de glamour i popularitat.

Com també formava part del paisatge la seva singular tarima que va perdurar fins ben entrada la dècada dels 2000 i que per raons de que la gent que transitava pel lloc va acabar tenint poca cura en respectar el silenci, quan no només, a altes hores de la matinada, no es conformaven transitar per damunt d'ella, sinó que hi propiciaven sorolloses pràctiques de "zapateao", provocant el malestar dels veïns que veïen alterat el son davant els constants i inoportuns redobles de tacons damunt l'empostissat. Com que la tarima semblava atreure, cada vegada més, aquestes sorolloses pràctiques, es va decidir prescindir d'ella, i a partir d'aquí, per sempre més, pels qui sempre havíem vist la susdita tarima, es feia l'efecte que el local havia perdut una mica d'identitat. Ves a saber, ara vistes les coses, potser va ser el principi del fi. A banda de tot això, sap greu que un altre establiment emblemàtic de la vila tanqui les portes, perquè amb la seva desaparició la història local perd detalls del seu paisatge i a més de tots els ingredients que coincidien en l'interior i en la terrassa del local, que facilitaven la clientela fixa i també aquells que el freqüentaven de manera circumstancial.

Fa dies que no es dona informació dels indicadors dels nivells de Covid. Això s'ha d'interpretar com un bon senyal, i de fet ho és perquè els nivells i la incidència són baixos. Hem passat de rebaixar el risc de rebrot de 320 a 136; el IA 14, de 462 a 329; la RT de 0,68 a 0,59; els positius per setmana de 82 a 35; ingressats a sant Camil, de 9 a 5. Unes bones dades que permeten encarar la Setmana i els mesos posteriors amb un cert optimisme. Si més no conscients que, quan menys ens ho pensem, ens pot afectar un altre brot. És molt bo que fa dies que els indicadors estan per sota mínims, demà ni nosaltres mateixos sabem com estarem. Això no és excusa per no deixar de ser prudents i cadascú s'ha de prevenir de la manera que més cregui convenient. Diuen que a partir del dia 19 deixarà de ser obligatori las mascaretes a dintre d'espais tancats, malgrat aquesta supressió, ningú no podrà anar contra la nostra voluntat si creiem convenient que davant aglomeracions decidim seguir portant-la. És allò que es deia. *"Ande yo caliente, ríase la gente"*.

El Pla d'Educació és una eina que ha de servir per millorar el sistema educatiu de la vila. Tot i que aquest correspon al dictat de les directrius que estableix el Departament d'Educació de la Generalitat, des de l'equip de Govern local, són conscients que cada escola necessita una atenció personalitzada. Per aquest motiu han organitzat, a cada centre, enquestes amb l'AMPA, el professorat, alumnes, per a que es pugui fer una diagnosi de les necessitats i de les coses que van bé i es poden millorar.

Per exemple, el Departament d'Educació de la Generalitat i la regidoria d'Educació de l'Ajuntament, que dirigeix en David Martínez Lluís, es reuniran perquè de cara el curs vinent s'albira un problema en l'horitzó. Sembla ser que es produiran més inscripcions que places disponibles. Un tema puntual i local que potser en altres escoles no es produirà. D'aquí la necessitat d'aquest Pla local, que permeti tractar i donar solució a problemes i situacions que van sorgir durant el transcurs del curs i que no estan contemplats en cap protocol.

Continua l'èxode de refugiats que abandonen Ucraïna davant els estralls que està provocant la guerra que ha entaulat els russos. Produint destruc-

ció de pobles i ciutats i milers de morts entre la població civil, que es resisteixen a abandonar els seus llocs de residència, si més no arriba un moment en què la situació es fa insostenible i ho han d'abandonar tot per preservar el més important que tenen, la pròpia vida. Immensament trist i patètic que a aquestes alçades del segle XXI, els nostres veïns de la UE es trobin immersos en aquestes situacions mai desitjades.

El col·lectiu Spain 4 Ukraine, que comparteixen sitgetans i ribetans, ja ha fet una gran tasca humanitària portant fins aquí a famílies, sobretot dones i nens, es disposa aquest cap de setmana del 9, flotar un avió que han llogat a una companyia, mentre que els dos pilots que el comandaran ho faran desinteressadament, amb ells viatjaran 225 refugiats amb destinació a Madrid. On se'ls hi distribuirà tot el material que el col·lectiu ha recollit. A partir d'aquest viatge, el grup que ho ha fet possible es dissoldrà perquè no pertany a cap institució pública ni ONG. Ja han fet una bona i humanitària feina.

El dimarts dia 12 es van reunir a can Milà la Junta Local de Seguretat i va aprovar el primer Pla de Seguretat. És una eina important que permetrà planificar moltes accions conjuntes amb tots els cossos involucrats i així agilitzar la feina i poder donar resposta ràpida en situacions on la rapidesa i la celeritat són fonamentals per evitar que els mals vagin a pitjor.

Hem de tenir present que el nostre poble és d'una gran complexitat en tots els aspectes i per tant la seguretat és bàsica i no es tracta només de dir que el nostre poble és segur, sinó que s'ha de demostrar amb fets. Que és la finalitat d'aquest Pla que ha estat impulsat en bona part pel regidor de Governació, José Maria Martínez, de manera conjunta amb l'inspector de la Policia Local, Jordi Altarriba. I, per descomptat, amb el vist i plau de l'Alcaldia.

S'ha arribat a la Setmana Santa i tot i que les platges ja estan equipades amb les dutxes, el WC i altres serveis, es troben a faltar al menys les hamacs que em sembla recordar que eren els primers elements que es posaven per tal de que els qui disposaven de les concessions poguessin aprofitar una

mica aquests dies previs a la pretemporada. No ha pogut ser perquè les licitacions encara estan en ple procés. La regidoria de Platges que està gestionada pel regidor Guillem Escolà, s'ha sorprès pel gran nombre de peticions (222) que s'estan estudiant amb la meticulositat que es requereix. Es preveu, però, que aviat es donin a conèixer els qui tindran dret a les noves concessions.

L'Associació de Serveis Turístics a les Platges de Sitges, que representa a un segment dels licitadors, lamenta la demora, perquè entre que es faci públic i els 10 dies que s'han de donar per presentar al·legacions ens anem a les vigílies de Sant Joan. Un temps massa llarg, tenint en compte que els dies que passen aquests ja no es recuperen. De ben segur que hi haurà temps per a tot.

El drama de la guerra d'Ucraïna es viu des de diferents vessants. La més punyent és per la gent que es troba en aquell país, perquè estan exposats als immensos perills que els assetja i que crea un estat d'angoixa permanent. També malament pels qui han pogut sortir d'aquest infern, perquè han deixat enrere a familiars, molts dels quals estan combatent en la guerra, i aquesta circumstància els fa estar molt neguitosos davant la incertesa de que els pot passar. Un drama humà que només ho sap el qui ho passa. Ha de ser molt dur haver d'abandonar casa teva amb la incògnita de quan hi podràs tornar i amb quin estat estarà la teva casa. Moltes incerteses envolten a tota aquesta gent que en les seves cares reflecteixen la tristesa provocada per tants interrogants oberts.

A Sitges en total són 350 els refugiats. En l'Hotel Antemare que depenen del Ministeri d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions n'hi ha 190, 60 dels quals són menors de 18 anys. A aquests hi ha que afegir-ne 30 de 3 a 16 anys. Aquests últims ja estan repartits per totes les escoles de la vila: 11 d'Educació Infantil 14 són d'Educació Primària, 5 de Secundària i queden pendents d'escolaritzar els 60 nens que he esmentat.

En aquest aspecte de l'escolarització ens trobem amb dos problemes. Per una part trobar plaça en els diferents centres i després per adaptar-los al seguiment de les classes a causa de l'idioma. Aquesta és potser l'entrebanc més gran, perquè fins que no

agafin el mínim nivell de vocabulari i de comprensió de les lliçons que imparteixen els metres cal el seu temps d'aprenentatge. Tot i que es disposa d'interprets que faciliten la tasca als mestres i als alumnes, falta que siguin suficients.

Per altra banda tots els refugiats mostren el seu agraïment a les persones que els van anar a buscar i a aquelles que els acullen en les seves cases. Una gran obra solidària que diu molt a favor de tots els qui la practiquen. De ben segur que hi haurà que ja no tornarà al seu país, perquè potser aquí refaran les seves vides, doncs com ja he dit abans quan s'acabi aquest malson ves a saber si podran tornar a les seves cases i començar des de zero i potser haver d'avançar a partir d'aquesta línia qui no diu que prefereixin provar-ho des d'aquí. Tot són suposicions, les mateixes que els assetgen a ells que seran els qui hauran de decidir el que fan. Una situació que mai s'hagués hagut de viure. Tot plegat sap molt greu i sobretot per les vides que es perden i encara més llastimós per aquesta mainada la qual molts perdran els seus pares que han deixat allà defensant el que és seu. Per molt que ens ho imaginem, mai arribarem a establir proximitat amb la magnitud de la tragèdia.

L'associació Locomotora 21 ha activat el seu projecte que es coneix com a *Àgora Errant*, una tribuna oberta, de noms i de fets, perquè es desenvolupa en espais a l'aire lliure. Amb el suport de la regidoria de Drets Civils, on s'hi exposen els pensaments traduïts en opinions sobre temes molts sensibles i que han de ser tractats en profunditat i amb molta cura. Per exemple les malalties mental, on es posa més atenció en la persona que en la malaltia.

Els debats, n'hi ha programats cinc, aniran des d'aquest abril fins al novembre. I es celebraran entre dissabtes i diumenges i els dimecres següents es debatran els plantejament exposats i les conclusions a les quals es poden arribar. El primer dels debats s'ha celebrat el dissabte 19 i ha girat sobre: la justícia climàtica i social. I ha tingut lloc a l'esplanada de davant de l'ermita de Sant Sebastià. Amb l'assistència d'una trentena de persones procedents de casa nostra i d'altres punts de la comarca.

Setmana Santa amb molta gent, fins el punt que s'ha superat les previsions d'ocupació dels hotels, que es situava sobre el 90%, molts han hagut de penjar el cartell de complert. S'han vist molts anglesos però també francesos i alemanys. Això fa preveure que la temporada d'estiu serà bona, tant de bo es compleixin aquests bons auguris. La pandèmia ha fet molt mal a les indústries i comerç en general, si més no el sector de l'hostaleria s'ha ressentit molt. Dos anys treballant només a mig gas i fora de temporada que salvava la celebració de congressos de tota mena, aquests s'han trobat molt a faltar perquè molta gent treballa des de casa i en lloc de fer un congrés per reunir-se, fan la trobada mitjançant una vídeo conferència. El mal serà si aquesta modalitat s'estableix en detriment d'aquests congressos que tan aporten al negoci de la restauració.

El bon temps s'ha volgut afegir a aquesta remun-tada, fins el dijous el temps ha estat variable i precisament aquest dia va estar plovent sense parar fins a la nit. La resta de dies festius va lluir un sol que desprenia una lluminositat tan de Sitges. Amb temperatures altes, que ha segellat una Setmana Santa pràcticament perfeta en tots els aspectes.

Bona notícia, però amb matisos. La bona és que el Parlament de Catalunya insta al Departament de Salut restablir el servei d'urgències les vint-i-quatre hores del dia pel que fa al CAP. Els matisos venen de part de la plataforma ciutadana CAP Sitges que des del 2017 porta batallant per aconseguir aquesta obertura. Les seves sospites o recels es basen en què en una altra ocasió ja es va aprovar i no es va portar a terme. Per a tal motiu fins que no es vegi que es compleix la resolució, ni ells ni nosaltres, no podem certificar que es porti a terme. Aquí s'escau que la prudència es fonamenta amb allò que es diu: *"no es pot dir que és blat fins que no està al sac i ben lligat"*.

Els responsables de l'oci nocturn s'han trobat al Ricky's per tractar el tema tan complex com és això de la nit fer dia. És curiós observar com carrers que eren un emblema en el lleure de la nit, com el llavors conegut com el carrer Primer de Maig, on a cada costat hi havien locals que acollien a gent del poble,

forans i turistes els quals, només entrar en contacte amb el poble, preguntaven on era el carrer del Pecat. I ha acabat amb algun local tancat i altres convertits en farta pobres regentats per pakistanesos.

Per tornar a revalorar la marca tenen en ment diferents idees. Una de les quals la portaran a terme de dijous 28 d'abril a diumenge 1 de maig, la que han anomenat Festa del Carrer del Pecat, pensada per tornar a atreure la gent. Un escenari ha estat situat a la terrassa del Tito's, on han tingut lloc diverses actuacions, totes de caire musical.

D'extraordinària es pot definir la tasca que desenvolupa la Fundació Ave Maria, amb les persones que pateixen mancances importants en el seu desenvolupament intel·lectual. A més de les persones implicades també s'hi troben les institucions com la Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Sitges, Caixabanc i Node Garraf.

La Fundació amb el suport de l'Ajuntament, estan treballant per ampliar les ajudes a persones amb diferents tipologies de discapacitats, a fi de poder oferir, diguem un habitatge, fora del recinte de la Fundació. El projecte que es vol posar a caminar porta per nom: *"Les llars amb suport"*. La part que pertoca a l'Ajuntament es presta a la cessió d'un terreny de la seva propietat per a que l'Ave Maria hi construeixi uns habitatges pensats per aquest col·lectiu. El terreny està ubicat al sector de La Plana i s'estén cap a Santa Bàrbara i Vallpineda.

Segons la regidora de Drets Socials i Habitatge, la Júlia Vigó, aquesta idea de fer uns projecte de vida amb espais de residència compartits i els serveis que són menester per donar suport als usuaris, és d'una certa complexitat que es troba en les beceroles de les converses que es mantenen amb totes les parts implicades. El bo de la qüestió és que se'n parli, perquè d'aquesta manera es van consolidant propostes.

Tot està pensat per a que convisquin un màxim de 10 persones en cada casa, amb molts espais comuns, i d'aquesta manera descongestionar el centre actual. De portar-se a terme es convertiria en un projecte pilot que seria referendat per la pròpia ONU. A totes aquestes novetats s'haurà d'implicar el nou director de l'Ave Maria, que fa poc temps que ho és, el Sr. Jordi Cerezuela. Qui des

d'un bon començament està molt sensibilitzat amb la gestió que li toca desenvolupar.

En un dels altres projecte que ja fa molt que treballen, des del 2018, i ja s'aprecien els resultats. Es tracta de la incorporació de la informàtica, en concret en el projecte Never Alone. Que consisteix que un robot, d'acord amb el suport d'una tauleta digital, garanteixi l'acompanyament al domicili de les persones que pateixen aquestes discapacitats, i que compte amb l'ajuda dels fons europeus FEDER. La Informàtica avança a pas agegantats i a cada any que passa sorgeixen novetats que faciliten la feina a cuidadores i cuidadors de les persones en mancances i sense que aquestes hagin de ser primordialment de discapacitats intel·lectual

El dimecres, dia 27, s'ha presentat al Retiro la delegació del Consell de la República a Sitges, que ja compta amb més de 300 adherits dintre de l'àmbit local. I que coordina en Ferran Martínez Sancho. La voluntat de tots els integrants és fer un front comú, defugint dels partidismes i així treballar tots plegats per avançar cap a la independència. Aquesta és la voluntat que han manifestat totes les parts implicades.

El pianista Charles Miles tenia un posat de Robinson, potser hi contribuïa a la seva fisonomia de cara allargada i prima, amb cabells llargs. Nascut a Baltimore feia molts anys que estava entre nosaltres i de seguit va participar en les músiques que s'alternaven en el nostre poble, que va arribat també el seu. Molt sovint freqüentava a cal Xatet i la seva presència en el local esdevenia, també, com un personatge sorgit de la inspiració de Charles Dickens. Que s'adaptava a la perfecció a les característiques del propi local.

Passant pel carrer Sant Bartomeu, de darrera de la finestra d'aquesta planta baixa, en sorgien un repertori de boniques melodies al piano. La majoria li fruien d'una inspiració molt del seu talentós estil que omplia i acompanyava la calma del carrer amb aquest variat pomell de notes musicals que, com les flors, les seves pàgines musicals oferien una àmplia gama de melodies ben harmonitzades.

En Charles va ser durant un temps l'organista del nostre santuari del Vinyet. De les seves mans l'orgue sonava i la majoria de les vegades era per acompanyar a la núvia a l'altar amb la marxa nupcial i després, a la sortida, amb el nuvis acabats de casar, l'organista interpretava aquesta que la veu popular s'ha encarregat de posar-li la lletra: *"ja ens hem casat, ja..."*.

Acostumat a interpretar música celestial, ell mateix s'ha fet l'acompanyament en el moment del seu comiat, però amb el piano emmudit, però molt viu el seu record del seu pas per Sitges.

S'ha de creure que les decisions que es prenen es fan amb consonància amb unes regles de joc establertes. També és cert que hi ha decisions que tenen més repercussions que altres. És el cas que ens ocupa respecta a ocupar la plaça de director-gerent dels Museus de Sitges que va deixar la Vinyet Panyella amb motiu de la seva jubilació. Fins a trobar la persona que fos escollida per ocupar el càrrec, se'n ha fet càrrec en Pere Izquierdo, que al seu dia va optar per presentar-se oposicions per ocupar la plaça en propietat. Va resultar ser l'únic que es va presentar. Total que el tribunal de la convocatòria, ha arribat a la conclusió: que ni el currículum ni el projecte de l'única candidatura presentada, han estat considerades aptes per acordar atorgar-li la plaça per la qual aspirava.

El mateix interessat ha decidit recórrer a aquesta decisió i fins i tot no renuncia portar la qüestió fins als tribunals penals. El més segur, doncs, que hagi de ser la justícia la qui tingui l'última paraula.

Cultura

L'últim dia dels mes de març fins el 10 d'abril, s'ha celebrat el Festival Jazz Antic Sitges, promogut per la regidoria de Cultura de l'Ajuntament, que s'ha desenvolupat en un marc de festa i seguit per un gran nombre des seguidors d'aquest gènere de música.

El 31 de març ha vingut a ser com la crida a l'esdeveniment que s'apropa i, com no podia ser d'altra manera la música de jazz ha fet acte de presència

a tots els carrers més cèntrics de la vila, dec la mà d'en Joan Pinós i dels instrumentistes locals.

Però el Festival pròpiament dit a començat el dimecres 6 d'abril, amb una sessió al mercat Vell del que els entesos anomenen jazz manouche i que des de que es fa uns anys el nostre Festival començar amb aquest esmentat estil. I que ha posat el colofó a aquesta primera jornada una jam session dirigida per Albert Bello.

La programació ha satisfet a tothom, com no podia ser d'altra manera davant un cartell que ha estat de primera. Destacant artistes de reconegut prestigi com el Swing Trio format per Oriol Romani, Federico Mazzanti i Josemi Moraleda. Altres com el també trio Èlia Bastida. I un "mixti" promocionat per Ràdio Sitges amb un combinat d'artistes locals i d'altres de ben coneguts com: la Marian Barahona, Joan Chamorro, Xavi Plaza i Toni Solà, Joan Monné, Elisabet raspall. Pinyu Martí i Joan Pinós.

On tampoc hi ha faltat el concert de caire familiar amb la participació de l'Escola Municipal de Música Montserrat Almirall, celebrat al Centre de la Interpretació de la Malvasia. Com tampoc hi podia faltar l'actuació de la BKT BRASS BAND de la qual una bona part dels components són de casa nostra. Sense passar per alt la participació de Uroz Jazz Dealers. I d'artistes de la talla de la trombonista, cantant i compositora australiana, Shannon Barnett. Com tampoc han faltat els concerts vermut de la mà de: S.A. For Dixieland, un al Prado el dissabte 9 d'abril. Mentre que una de les notes simpàtiques també la han posat els sopars sorpresa, que consistia que el restaurants que s'hi acollien, oferien als comensals que hi acudien. La sorpresa de trobar alguna que altra formació tocant mentre es disposaven a sopar, ha estat que l'acollida sembles encara molt més personalitzada.

El Festival es pot dir que acabat el diumenge dia 10 als jardins del Retiro amb un altre vermut per la mateixa formació que l'ha amenitzat el dia abans al Prado. Després, en el moment del balanç, aquest ha resultat gratament favorable a totes i a tots que l'han seguit. L'organització no s'ha oblidat de ningú i des de les escoles als qui ja no tenim edat d'aprendre, no podem dir que ja no hi som a temps, perquè en aquests festivals hi aprenem molt i sobretot la seva música ens alegra l'ànima, mentre que el cor

ens fa sentir joves. I és que el Jazz és la música que igual motiva a joves que a grans. I quina no és la música que ofereix tanta varietat de bones sensacions?

El divendres dia 1 s'ha inaugurat al Miramar Centre Cultural l'exposició de la sitgetana Anna Sella, sota l'enunciat *Sellana: reflexes i orgia natural*. Als seus només 25 anys es mostra com una artista consolidada. Amb una obra pulcra de línies i de colors mol suaus, d'un blau impregnat de molts matisos. Aquesta és una exposició promocionada des de la regidoria de Cultura, amb la qual el responsable, Xavier Salmerón, aposta pel talent local i de manera especial amb l'afegit de l'edat.

L'Anna també sorprèn perquè ja ha exposat obra seva a Xile i a Mèxic, doncs la seva capacitat de creativitat no té límits. En aquesta exposició del Miramar, que es podrà visitar fins al 5 de juny, hi exposa un total de 22 obres, repartides entre 5 llenços, 2 maniquins, i bosses i ventalls. Una exposició que sorprèn i és un plaer per la vista.

Per segon any consecutiu s'ha celebrat una nova edició de la Vila del Llibre, que ha començat el dia 1 d'aquest mes per acabar el diumenge 3. Sota la direcció de l'Enric Bono i del coordinador, el sitgetà Jordi Barrachina i Sala. El cartell que ho anuncia és molt original: una de les típiques casetes de bany, pintades amb el blau de Sitges i com a coberta un llibre obert. Les altres, les casetes de fusta que donen aixopluc a les editorials, s'han tornar a arreglar des de més amunt de l'estàtua doctor Benaprès fins a l'Hotel ME de Sitges. Les han ocupat 40 editorials i també hi ha tingut cabuda el Grup d'Estudis Sitgetans, amb les seves publicacions, i una altra reservada al col·lectiu de la Malvasia de Lletres, on un bon nombre dels seus components hi han exposat i signat les seves publicacions. En total s'han celebrat 19 taules de diàlegs i conferències, 3 tallers i activitats familiars, 2 espectacles, 2 experiències, 5 food trucks.

Per aquest edició s'ha volgut repartir el protagonisme entre una parcel·la del propi Passeig, el Centre d'Estudis del Mar, el mateix Hotel ME, Sunway Playa Golf, els Museus de Sitges i el Centre d'Interpretació de la Malvasia, que s'afegeix a la programa-

ció amb un seguit de tast de vins que mariden amb la literatura. En el Centre d'Estudis ha tingut lloc una taula inaugural amb el cetacis com a protagonistes i que ha comptat amb l'especialista sobre el tema, en Xavier Argote. En el seu parlament, l'alcaldesa Aurora Carbonell, ha valorat molt positivament la continuïtat d'aquest esdeveniment, que serveix per posar en valor el lligam de la literatura amb el nostre poble, que ha comptat i té un bon nombre d'escriptors locals i altres que han escollit, des de sempre, el nostre poble per a fixar la seva residència.

En els llocs escollits per fer presentacions i tertúlies, s'han alternat des de la poesia a tota mena d'obres literàries. De la poesia en va ser una bona representant la Cèlia Sánchez- Mústich, destacant la participació d'en Joan Carles González – Pujalte. Com també ha estat present la commemoració de l'Any Gabriel Ferrater, amb l'espectacle "*In Memoriam*". Amb la participació de Xavier Miró, Andrés Noarde i Daniel Llandrich, que han recitat poemes d'en Ferrater.

Igualment els editors han tingut el seu espai i el torn de paraula. Ha estat en el transcurs d'una taula rodona moderada per la Matilde Martínez i amb la participació dels editors: Jordi Raventós, Jordi Solé i Jordi Cornudella, que s'han referit a la complexitat del món editorial.

La literatura fantàstica s'ha fet el seu espai amb la presència d'autors tan consolidats com Francesc Parcerisas. I la Tura soler ha participat en la taula rodona de novel·la negra, junt amb Jordi Ledesma, Xavier Borrell, Marta Gustems i Maiol Garcia. L'Albert Sánchez Piñol ha aprofitat per presentar "*El monstre de santa Helena*". I s'ha pogut comptar amb la presència de Sergi Belbel, guanyador del Premi Sant Jordi amb l'obra "*Morir-ne disset*".

Una de les tertúlies divertides i curioses, ha estat la protagonitzada per sis senyores de sitges, les quals amb motiu d'una simpàtica foto de l'any 1963, quan eren nenes, mentre berenaven i bevien "Pepsi-Cola", en l'antic Hotel Arcadia. Elles són: la Lluïsa Mirabent, Nati Matas, Rosi Matas, Montserrat Coll, Maria Butí i Araceli Muntané. En Jordi Barrachina ha tingut la brillant idea de reunir-les a totes, no n'ha faltat cap, i juntes han comentat de com s'ha transformat Sitges, sempre segons la visió i la seva opinió. A tot això

no hi ha faltat detalls succulents sobre els costums, les tradicions, els personatges de l'època, els locals de moda i un llarg etcètera que ha donat molt de si. L'encontre s'ha convertit en una mena de tertúlia, fascinant i molt divertida, on ben poques coses han quedat per explicar. Si ho haguéssim de resumir amb una paraula, ni ha moltes per escollir, deixem-ho amb aquesta: Sensacional.

El diumenge pel matí el dia no ha acompanyat, fred i pluja que ha desbarat una mica tot plegat. Amb tot, sembla ser que el balanç ha estat bo.

La nostra llengua és un preuat tresor que hem de preservar i expandir. En aquests moments, quan sembla que estem davant d'un retrocés social del català, diverses entitats que representen el teixit associatiu de la vila han presentat un manifest conjunt en defensa del català. Entre aquestes entitats s'hi troben: el Grup d'Estudis Sitgetans, l'Ateneu Popular i les delegacions locals de la Plataforma per la Llengua que representen a Òmnium Cultural, i l'Assemblea Nacional Catalana.

La presentació del manifest que s'anuncia: "*Sitges per la llengua*", ha tingut lloc el dimecres dia 6 a l'auditori del Miramar Centre Cultural, amb l'objectiu principal de posar en marxa una campanya que s'expandeixi entre la gent del nostre poble en favor de l'ús social del català.

I va comptar amb una interessant conferència a càrrec del professor i escriptor, Enric Larreula i Vidal.

L'Institut Joan Ramón Benaprès de la nostra vila, acull l'Escola d'Hostaleria de Sitges. D'aquí han sortit uns bons professionals que ja fa temps que desenvolupen els coneixements adquirits en aquest centre.

Des del passat mes de març i fins el maig, junt amb el Gremi d'Hostaleria i també la Llotja de Pescadors de Vilanova, participen en unes jornades gastronòmiques, on es posa en valor la formació que desenvolupen aquests estudiants i de com, amb el han après, ofereixen unes degustacions de productes variats que, cuinats de diferent manera, esdevenen un plaer pel paladar. Com també hi té una importància rellevant, el maridatge amb els quals s'acompanyen els plats que es serveixen.

A cada data que té lloc una d'aquestes jornades, les trenta – cinc places disponibles per assistir a la

degustació queden cobertes de manera molt ràpida. També s'aprofita per entaular una mena de col·loquis per parlar de temes relacionats amb la gastronomia, com per exemple: com afecta la constant pujada de preus en els productes que fan servir per coure en els fogons. Després d'assaborir tot el que ofereixen, tots els assistents coincideixen en la bona tasca que està portant a terme l'Escola d'hostaleria del IES d'on, com ja he dit, en surten uns bons professionals. I que el Gremi d'Hostaleria de Sitges organitza, a l'Hotel Calipolis, una jornada de reunions amb la finalitat de posar en contacte empreses del sector amb professionals d'hostaleria. D'aquests encontres acostumen a sortir contractes de treball que incentiven als estudiants que ja han acabat els estudis i s'han professionalitzat.

Al Miramar Centre Cultural, el dimecres dia 6, i promogut per cinc entitats locals: grup d'Estudis Sitgetans, Ateneu Popular i les delegacions locals de la Plataforma per la Llengua, Òmnium Cultural i l'Assemblea Nacional Catalana, han presentat el manifest "*Sitges per la llengua*". Un document que pretén ser el patró per promocionar la nostra llengua, dintre un context social que molts, en diversos punts del país, descriuen com d'emergència lingüística.

Una eina, aquesta del manifest, que es promocionarà entre tots els àmbits: cultural, esportiu, social i educatiu. I com que la nostra vila està arrelada amb el turisme, existeix la intenció de fer-ho arribar al sector empresarial i reunir-se amb hotelers, restauradors i comerciants, per tal de sensibilitzar a tots aquests sectors que han de promoure l'ús del català. Tenint en compte que molts turistes s'interessen per detalls de la llengua, amb l'afegit que intenten aprendre paraules bàsiques, amb les quals no tan sols les fan servir que tornen a la vila, sinó que intenten ampliar el vocabulari. Un exemple que els dignifica i els enriqueix culturalment. I si mai decideixen establir-se entre nosaltres no tarden en parlar amb una certa fluïdesa el català. Si mitjançant aquestes eines que es posen a l'abast de tothom s'aconsegueix, al menys que gent procedent d'altres països i castellanoparlants, puguin trobar-se amb facilitats per poder arribar a entendre i parlar el català, s'haurà fet un gran pas.

La Malvasia de Sitges ha trobat un gran comunicador i divulgador amb la persona de David de Yzaguirre, que és professor dels cursos que ofereix el nostre Ajuntament sobre el sector vinícola entre altres.

A més en David s'acaba de proclamar guanyador de la novena edició del concurs: "*Vols saber el que investigo?*" Que organitza la Universitat Rovira i Virgili amb la col·laboració de sis doctorats i doctorades que expliquen les seves recerques en format de monòleg en el Teatre Bartrina de Reus davant de 300 persones.

En David de Yzaguirre va exposar el seu monòleg: "*la Malvasia de Sitges enamora: la importància de les emocions en l'enoturisme*". Pel seu plantejament i per l'interessant del tema li va valer quedar en primera posició. El fil conductor ha portat a establir un vincle amb Sitges que el converteix en una mena d'ambaixador i que es fa palès en la tesi doctoral que està realitzant sobre diferents malvasies, on no hi pot faltar la de Sitges.

L'artista Sylvia Tuà, molt sensible davant les tragèdies que afecten de sobre manera a la societat en la qual ens ha tocat viure, no pot quedar indiferent davant la barbaritat que representa la guerra d'Ucraïna i no s'ha fet esperar per pintar un quadre, amb el qual vol transmetre la seva solidaritat amb els més febles i indefensos d'aquesta confrontació bèl·lica, els nens. Fins el punt que el quadre l'ha titulat: "*Els nens de la guerra*". On es veu un nen petit abraçat a un ós de peluix, i la seva mirada es perd al resplendor del foc que precedeix a cada combat. Que ens fa tornar a la resolució que resumeix moltes situacions on, verament, una imatge val més que mil paraules.

Coincidint i sent testimonis d'aquest disbarat que es salta totes les regles humanitàries, el Casino Prado també s'ha sumat a la causa ucraïnesa, amb un concert solidari, sota l'enunciat: "*Música per la pau*". Que ha tingut lloc el diumenge dia 10 a les 20 hores amb un saló teatre ple de públic que ha mostrat la seva solidaritat adquirint les localitats i altres realitzant donatius.

El concert ha comptat amb la participació de la Jove Orquestra Filharmònica de Catalunya, el cor Dyapason, el cor Per la Pau, la soprano Natasha tu-

pin, la mezzosoprano Nadia Ruseva, el tenor Patrick Tapiol i el baix Lluís Vergés. Tots sota la direcció Teodor Roure i Melani Serrano.

L'obra que s'ha interpretat ha estat, ni més ni menys, que el rèquiem de Mozart. Que al final ha fet aixecar de la butaca a tots els presents que han dedicat forts aplaudiments a aquesta magnífica interpretació i a la vegada amb la doble finalitat d'homenatjar, amb ells, als milers de persones que de la nit al dia s'han vist arrossegats a aquesta patètica situació.

L'August bover presenta el seu nou treball, sota el suculent títol: "*Tutti Frutti*", editat per la Documenta Balear. Que ha tingut lloc a la Biblioteca Santiago Rusiñol. L'obra es compon de 131 relats breus sobre temàtiques diverses, pel que fa a situacions viscudes o escoltades, amb aiguabarreig d'humor i de relats més seriosos.

Està dividida en tres apartats, la primera fa referència a l'anecdòtic, atenent que el conjunt de tot plegat segueix una línia gastronòmica: El propi *Tutti Frutti*, *la Llengua en tapers*, inspirat en un plat mallorquí. Per arribar a la darrera part que titula *Catalans pel món*, que recull històries protagonitzades per catalans que s'han mogut més enllà dels nostres límits lingüístics i culturals.

Sitges també hi és present i el conjunt de tot plegat fa que la seva lectura sigui molt atractiva, on no cal que els lectors segueixin un ordre correlatiu, sinó que poden anar saltant segons sigui la seva curiositat, perquè totes les historietes comencen i acaben en cada apartat.

Una altra de les simpàtiques novetats que han coincidit amb la festa de Sant Jordi, ha estat el llibre de: "*Rostres de Sitges*" que en certa manera s'afegeix als "*Retalls de Sitges*, dues obres del nostre amic Lluís que amb un any de diferència ha publicat.

Aquesta segona publicació es pot considerar com a més treballada, perquè es comença a perfilar quan el 2016 l'autor surt a retratar a persones de la vila, de ben segur atret per la curiositat de captar les cares amb les quals més coincidim en el nostre carrers. Però arribat el moment en què ha aconseguit recopilar 50 rostres locals, neix l'idea d'afegir el treball en una publicació on cada persona vagi

acompanyada d'un curta biografia de la seva personalitat. Una idea que neix i de seguida es fa gran i no sols això, sinó que d'un projecte ens sorgeix una realitat, de manera que es va apropant la festivitat de Sant Jordi i que, motivat per l'èxit aconseguit per l'anterior treball, considera que "*Els rostres de Sitges*" han d'acompanyar al Lluís en aquesta ocasió tan adient per a que 50, entre sitgetanes i sitgetans, assolim el protagonisme que ell, en el seu dia, va decidir retenir per a sempre més.

Es dona la trista casualitat que durant aquest temps transcorregut, cinc dels rostres protagonistes del llibre ja no són entre nosaltres. Però que en el moment de la compaginació, decideix incorporar a una persona que l'afegeix amb l'afegitó de 50+1. Es tracte del recordat Ramon Aliaga, ni més ni menys que el sogre de l'autor, i recordat durant molts anys com a majoral dels Cercolets. I tots els protagonistes que conformen el contingut del llibre, hem trobat molt encertada la decisió que en Ramon hagi estat afegit a la llista dels 50 que no són els més fotogènics, ni tampoc els més importants, simplement gent normal i planera que sorgeixen del viure quotidià i que passem un anonimat que, ara, mitjançant les fotografies de l'amic hem assolit una mica de protagonisme, però quer al final, tot plegat, pela amb cinc.

Al començament de la publicació del llibre amb les fotografies realitzades per en Lluís, hi trobem la salutació de l'alcaldesa Aurora Carbonell i el pròleg escrit per l'historiador local Roland Sierra.

L'Aramis Justiz, és escultor, dibuixant i gravador, que viu entre l'Havana i Sitges. Aquest artista cubà el 2019 va guanyar el primer accèssit d'escultura Pere Jou, reconeixement que l'ha permès poder exposar en el Miramar Centre Cultural.

L'obra que exposa està inspirada en dos mars: el del Carib i el Mediterrani. El resultat són 21 escultures, 5 pintures digitals i 3 grans panels amb dibuixos impresos en blanc i negre.

El 14 d'abril del 1931 és una data important, carregada de simbolisme, es va proclamar la Segona República Espanyola, com dos dies abans el president Francesc Macià va proclamar la República Catalana. Per a commemorar el 91è aniversari d'aques-

ta data històrica, els Museus de Sitges han inaugurat l'exposició *Artistes compromeses* amb la República. De la qual en són comissaries la Núria Rius i en Julián Díaz.

Van ser 14 artistes, entre catalanes i d'altres punts de l'Estat, que automàticament van prendre partit en favor de la República: Anna Aguilera, Lola Anglada, Manuela Ballester, Montseurrat Barta, Mari Batlle, Francisca Bartolozzi. Maria Ferrés, Mariona Lluch, Maruja Mallo, Carme Millà, Elisa Piqueras, Juana Francisca Rubio, Alma Tapia i Remedios Varo.

En el Museu de Maricel s'exposen un centenar d'obres, la majoria provinents de museus i biblioteques i altres que són exposades a Catalunya per primera vegada.

Coincidint amb la festivitat de Sant Jordi, a les vitrines que es troben a l'entrada de la Biblioteca Popular Santiago Rusiñol, s'exposen llibres i fotografies del *Sitges desaparegut*, del qual n'és autor en Roland Sierra, amb pròleg d'aquest cronista. L'exposició és una mirada retrospectiva de finals del segle XIX i principis del segle XX.

La mostra està formada de vint-i-cinc llibres, a més de l'esmentat, publicacions com *Sitges dels nostres avis*, d'Emerencià Roig i Raventós o *Esquema històric dels sis anys napoleònics a Sitges*, de Josep Carbonell i Gener. Il·lustra l'exposició deu fotografies de gran format, on es pot veure la vila des de diferents paratges. Tot molt interessant.

L'edifici del Patronat del carrer Parellades sembla ser que ja se li ha trobat utilitat. Ho ha donat a conèixer el regidor de Cultura, Xavier Salmerón. Des de l'Ajuntament estan treballant per mirar d'ubicar-hi una llibreria de titularitat municipal, que ocuparia la planta inferior. I en la superior està pensat com un a les trobades literàries espai dedicat.

Segons el regidor hi ha previst que el projecte tingui licitació aquest estiu i que les obres comencin i acabin el 2023.

L'edifici del Patronat arrossega una història fosca que cal situar-la des del final de la seva singladura fins al 2018, quan l'Ajuntament va adquirir l'edifici per un import de quasi mil milions d'euros que es diu aviat. És inaudit que un edifici que ja era del poble acabés embargat per la Generalitat i que per

tornar-lo a recuperar s'ha hagut de satisfer tan importat quantitat. Després de tornar ésser de titularitat municipal, complau saber que ja hi ha un projecte per tornar la vida i l'activitat de l'edifici. Una llibreria, amb una cafeteria integrada i un espai polivalent, es pot considerar un bon encert. Al menys es rescatarà de l'abandonament actual i serà de molta utilitat per a la cultura local. Tant de bo els terminis es compleixin i puguem tornar veure el Patronat obert.

Els llibres els trobarem al Patronat i a tots els quioscos que fan un bon servei atès que a la vila actualment no hi ha cap llibreria. Tenim, doncs, els llibres i els punts de llibre ens els posen l'Estela Campañá i en Xavier Lahoz. Ells cada any, amb la col·laboració de diferents artistes, impulsen aquest detall per tal de recaptar fons que són destinats als laboratoris de l'Hospital de Sant Joan de Déu que fan recerca en el camp del càncer infantil. Des de que va morir el seu fill Pol d'un Sarcoma d'Ewing no han regatejat dedicació, cal recordar que també organitzen la Cursa de la Lluna Plena, per aconseguir mitjans per a la investigació d'aquesta malaltia que, malauradament, nens i nenes també pateixen.

Cada vegada que girem el full d'un llibre i acompanyem el punt del llibre, a més del servei que fa, estem col·laborant en una gran obra.

A casa nostra hi ha comptabilitzats 10 clubs de lectura, que es reuneixen a la Biblioteca Santiago Rusiñol, la Josep Roig i Raventós, l'Ateneu i el Cau Ferrat. A partir d'ara s'hi ha afegit l'associació LGT-BIQ +Colors Sitges i compte amb tres grups: en català, en castellà i en anglès. Un cop al mes es trobaran a la seu dels Colors Sitges Link, que es troba situada al carrer Joan Tarrida.

Tots els participants que integren aquests clubs de lectura una gran activitat, la qual potencia l'interès per la lectura i la literatura en general.

Les singulars casetes de la platja del poble de Garraf, han estat declarades per la Generalitat de Catalunya, Bé Cultural d'Interès Nacional. Són 33 casetes que en principi estaven destinades per a l'ús dels banyistes i també per a guardar utensis-

lis de pesca, però amb el pas dels anys ens van anar adaptant com habitatges, convertint-se en un exemple de l'arquitectura popular mediterrània.

El nostre Ajuntament, al qual pertany el terme de Garraf, la consolidació del que en el seu dia van demanar aquesta declaració a la Generalitat de Catalunya, es mostra satisfet per la decisió perquè d'aquesta manera aquestes casetes tindran la màxima protecció i els propietaris les hauran de conservar tal com són.

El Govern ha aprovat en el Ple l'ampliació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg de Sitges, que ha passat de 1.072 fitxes a 1.123. Hi ha tingut cabuda des d'arbres a llegendes sitgetanes, pel camí s'hi fan constatar molts altres aspectes que es mereixen formar part d'aquest patrimoni.

Els grups que hi ha votat a favor han estat: ERC, PSC, GS, SGI, Em i també s'han sumat CVS i els tres regidors no adscrits exmembres de Cs.

El nostre Museu del Turisme ha incorporat una biblioteca amb 600 llibres sobre temàtica turística. El benefactor ha estat el Sr. Pablo Ignacio Dalmasas, que anteriorment ja ha fet altres donacions al fons museístic.

Com tots sabem el susdit Museu està ubicat dintre de l'Escola d'Hostaleria que es troba en el Institut Joan Ramon Benaprès. I correspon a la sala 34 dels Museus de Turisme que en total en són 40. A més consta de 223 peces; entre postals catàlegs, programes, fotografies, màquines d'escriure i de fotografiar i un llarg etcètera. Sense oblidar un fons de 384 cartells i dels quals n'estan exposats una quarantena. Des de que fa un any que està inaugurat es va incrementant el material exposat per a satisfacció del director de l'Institut i pel qui és el promotor, el professor Ivan Martínez, que ha acabat fent realitat dotar d'un Museu de Turisme, dintre la pròpia Escola d'Hostaleria. Una bona tasca i un espai museístic que no para de créixer.

El vi és també cultura i a Sitges parlar de vi, que també encara disposem d'unes quantes vinyes que en produeixen, el que més ho relacionem i ens sen-

tim orgullosos, és de la Malvasia. Des del Centre d'Interpretació d'aquesta no paren d'oferir novetats al respecte.

Així, el dijous 28, el Centre va ser l'escenari de la presentació de l'etiqueta de Malvasia més antiga de Sitges. Que correspon a la primera marca de vi documentada a Catalunya i qui sap si de tota la península Ibèrica. Segons les conclusions que ha arribat l'historiador Xavier Miret, al datar i situar l'etiqueta de la Malvasia de Can Falç a l'any 1811. Per tant, sempre segons l'arxiver municipal, la data d'aquesta etiqueta dona a entendre que, aquesta Malvasia de can Falç, es podria tractar de la marca de les més antigues de totes les altres marques del vi d'aquestes característiques. No només de l'àmbit del Penedès, sinó de molt més enllà.

El cap de setmana del divendres 29 al diumenge 1 de maig, s'ha tornat a celebrar el Dia Internacional de la dansa. Ben mirat es pot dir que va començar el dijous dia 28 amb la projecció, al Cinema Prado, de la pel·lícula: *"The Red Shoes"*.

Ha estat un cap de setmana molt intens en la programació d'aquests dies dedicats a la dansa. A aquest cronista li agrada molt les evolucions que les noies participants fan al llarg de la platja Sant Sebastià. On la barana que limita el passeig amb la platja, els hi serveix de la "Barra", on fan les seves evolucions. L'espectacle és digne de veure i el marc sembla ésser immillorable.

També ha resultat molt espectacular l'espectacle anomenat "Euforia". On els participants feien les seves evolucions en un habitacle allargat, penjat sobre l'altura del Baluard i que era aguantat per una potent grua i amb tancaments transparents i efectes lluminosos i de so que han agradat molt al públic que ens ho miràvem des de l'esplanada de La Fragata.

Un altre espai on ha tingut un protagonisme destacat a estat la Plaça Vidal i Quadras que, per la proximitat amb el mar, els grups participants, s'han mostrat privilegiats d'actuar damunt un escenari molt de casa nostra.

Durant els dies 25, 26 i 27, la Biblioteca Santiago Rusiñol ha estat escenari d'una programació de petit format per tal de ser present també en la cele-

bració del Dia Internacional de la Dansa. Ha comptat amb la participació de l'Escola El Prado de Sitges Balla, de Maite Ferré i de l'Espai de Dansa del Casino Prado que dirigeix Sílvia Paretas.

La biblioteca també ha volgut col·laborar amb una exposició de llibres i pel·lícules, del seu fons, dedicats a la dansa, que s'ha exposat en les seves vitrines.

Del divendres 20 fins al dissabte 28 de maig, es desenvoluparà el festival de cinema LGTBIQ. Que porta per títol genèric: Endimaris. En aquesta segona edició es reserva una jornada que estarà dedicada als guionistes. Essent la primera pel·lícula que es projectarà serà: *"Tu me manques"*. Amb Oscar Martínez i Rossy de Palma com a protagonistes i dirigit per Rodrigo Bellot, reconegut amb diferents reconeixements.

Seguiran altres projeccions i l'esmentada jornada dedicada als guionistes, que comptarà amb la participació de la directora i guionista Judith Colell, que és la presidenta de l'Acadèmia de Cinema Català. I també hi participaran: Alberto Evangelio, director i guionista, i David Matamoros productor del film *El Hoyo*, guanyador del festival de Sitges de l'any 2019.

El regidor de Promoció Econòmica, Guillem Escollà, s'ha referit al Festival com un referent, que vol ser, del Sud d'Europa en l'àmbit audiovisual.

Endimaris Sitges 2022 està organitzat pel Cineclub Sitges, Colors Sitges Link i el nostre Ajuntament. També compta amb el suport de Turisme de Sitges, la Sitges Film Office i el Casino Prado Suburensè.

Festes i tradicions

Amb la benedicció del Diumenge de Rams, tant a l'església de Sant Joan com a la parròquia, va començar els actes de la Setmana Santa. Pel que fa a la benedicció que va tenir lloc a la plaça de l'Ajuntament, que estava plena de feligresos i sobretot de mainada que portava a beneir palmes i palmons, mentre que els seus pares i avis brandaven branques de llozer i d'olivera. Allà es va produir uns moments d'incertesa, quan el senyor rector mossèn Pausas es

disposava a pujar les escales que accedeixen a l'entarimat que es munta per a l'ocasió. Entre que el mossèn mostra signes evidents de poca estabilitat i la poca confiança que provoca la susdita escala i fins tot la tarima que es mou, el mossèn va haver de ser ajudat i un cop a dalt va interpellar, a qui correspongui, que aquell material s'ha de substituir per altre que ofereixi més seguretat. Per les mateixes raons de certes dificultats amb la mobilitat, el propi Sr. Rector era de l'opinió d'esperar un any més per sortir la processó del divendres Sant. Potser perquè també considerava que encara s'havia de ser respectuós amb el virus. Tanmateix hi ha masses ganes per a tornar a la normalitat, portem dos anys sense que surti ni la processó ni les colles de Caramelles, massa temps per haver de desaprofitar un altre any. Més quan les autoritats sanitàries havien donat el seu consentiment. Al final va prevaler el sentit comú i la processó torna al carrer, això sí, els participants hauran de portar posada la mascareta. Un mal menor davant aquestes ganes de participar de les nostres tradicions.

Abans, l'exposició dels passos també ha estat molt visitada i elogiada la presentació que se'n ha fet. Paral·lelament en les dues esglésies s'han celebrat els oficis religiosos d'aquests dies. Entre els quals destaca un de molt entranyable per l'hora que es produeix, a les 8 del matí, i l'escenari per on transcórrer, des de l'ermita de Sant Sebastià fins a l'església parroquial, em refereixo al Via Crucis del divendres. On a més del seu significat, el recolliment que l'acompanya, ofereix una estampa molt significativa, en uns moments on encara el silenci es pot modelar, només poques hores després res té a veure amb aquells moments de recolliment. No dona la sensació que estiguem en el mateix lloc.

La processó ha sortit puntualment a les 22 h, i ha estat molt lluida. La banda de música que acompanya a la Mare de Déu dels Dolors, interpreta les dues peces musicals que l'acompanyen des de temps immemorials: "Desconsuelo" i "La Cruz". Per indicació dels responsables de la Congregació que, sota cap concepte, volen que es canviï el repertori. En canvi hi participa una banda forastera que interpreta, ni més ni menys, l'Himne Eucarístic, que és més propi per acompanyar la processó de Corpus. I això ja fa uns anys que es ve produint, s'haurà de fer la reflexió a qui correspongui.

Al final del recorregut, a la Plaça del Baluard, el senyor Rector, abans de la pregaria amb la qual s'acomiada aquest acte, va dirigir unes paraules a tots els participants de la processó i al nombrós nombre de persones que en aquella hora es congregaven en el lloc, per dir que estava molt satisfet, l'entusiasme que mostrava ho feia evident, per la resposta que la gent ha tingut a l'omplir les nostres esglésies per a seguir els oficis religiosos d'aquests dies i en la mateixa processó

Ja fa uns anys d'això, quan es feien dues processons, a l'acabar-se la del dimecres Sant, la imatge dels Dolors era acompanyada, al so de la mateixa marxa processional i amb els acompanyants/tes fins a la casa de l'altra administradora, on el divendres era recollida per portar-la fins a la parròquia per a participar en la processó corresponent. Finalitzada aquesta, amb el mateix protocol, era portada fins a la casa de la primera administradora del següent exercici. El lloc on més lluny recordo haver anat, com a component de la banda, va ser fins a la sinya de la Dionisia, tot passant per la carretera de Ribes que, en aquella hora de la nit, no registrava transit de cap mena. Com que el recorregut quedava molt fosc, es van posar uns punts de llum que van fer a que el recorregut no quedés tan en les penombres. L'altra administradora era l'Angeleta de can Mas. Les dues cases es van desviure per a que l'estada de la imatge de la Mare de Déu en els respectius llocs no l'hi faltés el més mínim detall, amb l'enrenou que tot això va comportar. Una tònica comuna a totes les cases que tenien el goig de poder aixoplugar a la bonica i expressiva imatge de la Mare de Déu dels Dolors

Això va ser així fins que es va adaptar un cambril a la mateixa casa parroquial, on cada divendres es fa el res del que es coneix per la corona. Quan la imatge es tenia en les cases, aquesta oració tenien lloc en els respectius domicilis de les administradores.

Al vespre del dissabte, les tres colles de les Caramelles han tornat a sortir al carrer: les del Retiro, Prado i les Sitgetanes. Aquestes darreres, quan les coses van anar maldades pels interessos del Patronat, es van veure obligats a canviar el nom per desvincular-se de l'entitat. Aquesta tradició té el mèrit que perdura per sobre de tots els canvis que s'han

produït davant l'evolució que ha experimentat la societat a la qual ens toca viure.

Per sort un altre pronòstic que no s'ha complert és el que vaticinava que quan ens deixessin els tres mestres que les dirigien, Pallarès, Torrens i Pañella, a casa nostra les caramelles passarien a millor vida. I no ha estat així, no només perduren, sinó que hi participen molts cantants i fins i tot veus femenines que les tres colles han incorporat.

I com ja fa anys, es manté inalterable la direcció de les tres colles. Amb els mestres: Pere Camps, pel que fa a les del Prado, Jordi Martí, les del Retiro i Joan Pinós les Sitgetanes. En quant al repertori es van alternant les peces, diguem-ne clàssiques, que van compondre els directors que els van precedir. Així el Prado ha incorporat el vals "*Cant a l'Amada*", lletra d'en Vicenç Morando i Grau i música del mestre Torrens. I la sardana "*La Nit de l'Amor*" amb lletra de Santiago Rusiñol i música d'Enric Morera. Les Caramelles Sitgetanes el vals "*Lligams d'Amor*" amb lletra de Lali Vergés i música d'en Jordi Pañella i la sardana "*Maria de les Trenes*" amb lletra de Ramon Ribera i Llobet i música de Josep Saderra i Puigferrer. Per que fa al Retiro, dos clàssics que es poden considerar dos himnes de la casa, el vals "*Dissabte de Glòria*" amb lletra de Trinitat Catasús i música de Gabriel Pallarès i l'americana "*Encís Amorós*", lletra de Felip Font i música també d'en Pallarès.

El dilluns els cants han tornat als carrers de casa nostra, com sempre amb sessió de matí i tarda. La primera cantada d'aquesta té lloc a l'Hospital i segueix conservant el seu encant que es barreja amb una certa nostàlgia o renovada il·lusió pels estadants de la casa, alguns dels quals havien cantat caramelles i altres que la presència de les tres colles els hi fan retornar el rècord de quan les havien seguit pels carrers de la vila. Al final es produeix la fotografia que la podríem anomenar oficial de cada colla. Aquesta també es presta a les comparatives amb les dels altres anys... En fi deixem-ho així, el temps no té aturador. La vida segueix i els cants ho fan en aquesta tarda mentre acompanyen al sol al seu retir. La nit es torna a fer present i poc a poc arribem al final de les cantades. En l'última casa els cantaires, a mesura que s'apropa el final de la composició, fan voltejar les barretines i fins tot les cistelles es mouen

incessantment i els picarols ofereixen un repic molt emotiu. Per fi tot ha estat igual que sempre. O quasi, perquè igual no degut a que la pandèmia s'ha endut a moltes sitgetans i sitgetans que, com nosaltres gaudien d'aquestes tradicions. A tots ells el més sentit record.

I igual que sempre tampoc, doncs algunes coses han canviat de les caramelles, sobretot pel que fa a l'ordre del guió. Perquè no es començava a cantar per les cases fins que no és feia la cantada a l'Ajuntament i després a la casa parroquial. I el ressopó no tenia lloc fins al final de la cantada, ben entrada la matinada. Ara quan es canta a l'Ajuntament ja s'ha fet el ressopó i es porten unes quantes cases fetes. Com que molts dels qui acullen els cants són restaurants, els responsables d'aquests volen que hi vagin a cantar quan el restaurant està ple de clients, tota una deferència vers ells. Si hi van passades les dotze ja no hi acostuma haver-hi comensals i els amos estan cansats i amb ganes de plegar, per tant no estan per a gaires cants.

La resta d'aquesta tradició és manté intacte, llevat d'altres detalls. Com per exemple que el dinar de Caramelles s'acostumava a fer el mateix dilluns de Pasqua i encara quedava temps, abans de fer cap a l'Hospital, d'anar fins a l'era dels Molins, els del Retiro i als Pins Vens els del Prado, a menjar la mona i fer una mica de ballaruga amb la col·laboració dels músics que acompanyaven la cantada.

A banda de les Caramelles la Pasqua va associada a les típiques mones que padrines i padrins obsequien als seus fillols. La típica eren les rodones fetes de pasta de mona i ensucrades per damunt amb un o més ous durs, malgrat que d'aquestes encara en podem comprar, la mateixa tradició les ha fet evolucionar fins a convertir-se en un pastís cobert de nata o confitura i amb els singulars ploomalls de colors que envolten a la figura o a l'ou també de xocolata. A can Massó i a can Sabaté són les dues pastisseries més antigues del poble que, com la Calderón i fleques de pa que també en fan, aquests dies, sobretot el diumenge i dilluns, no donen a l'abast per atendre els encàrrecs que els hi fan. Sent el populars muflons els que més es presten per menjar per esmorzar o a qualsevol hora de dia acompanyats d'un gotet de Malvasia. La temptació

és gran, davant aquesta exquisidesa, que per no pecar massa ens recolzem amb l'excusa que ens sembla que ens redimeix: *"un dia és un dia"*.

A les 11 del matí de dilluns de Pasqua s'ha celebrat a l'ermita del Vinyet el tradicional Ofici, presidit pel senyor Rector mossèn Josep Pausas. Per part de l'Ajuntament, el regidor de Festes, en David Martínez i el regidor no adscrit, Nacho Rubí. El Vinyet, una vegada més, feia molt goig i els feligresos ocupaven tots els seients disponibles.

En el transcurs de l'ofici ha estat presentat el nou administrador, En Josep Maria Roses i Castro que ha estat acompanyat de la seva muller, la Conxita Bartés Abella. En Josep Maria substitueix al recordat Joan Manel Enríquez i Farreras, que com tots recordaran ens va deixar. I s'afegeix a les tasques d'administrador que ve desenvolupant en Vicenç Tomàs amb companyia de la Carme García.

També s'ha dedicat un reconeixement a en Ricard Ruiz que, amb acurada sensibilitat, ha restaurat els exvots a mena de vaixells que pengen de les voltes laterals del interior de l'església. Una feina meticulosa que gràcies a ell podem tornar a contemplar com si fossin acabats de penjar. Al sortir tothom l'ha felicitat per la vesant artística amb la qual ens té acostumats, ja sigui per aquest treball i també per les reproduccions que fa dels edificis més emblemàtics del poble. Felicitacions a les quals aquest cronista s'afegeix.

I per acabar han tornat les Caramelles a oferir els seus cants des de l'altar. Un moment molt emotiu perquè les trobàvem a faltar al Vinyet en aquest dilluns de Pasqua. A la del 2020 no va poder ser perquè estàvem confinats, el 2021 es va celebrar l'ofici, amb limitacions, si més no les colles de Caramelles encara no van poder sortir. Celebrem aquest retrobament pel que significa i representa.

A la tarda d'aquest dilluns la tradició té un compromís amb els estadants de l'Hospital, la cantada de Caramelles que les tres colles els hi dediquen. Una visita que es porta terme des de temps immemorials. Immortalitzada per les nombroses fotografies que existeixen d'aquest moment. En moltes d'elles encara hi podem veure a les monges Concep-

cionistas que en tenien cura i sitgetanes i sitgetans que hi van residir molts anys. Entre tots un personatge molt popular de la casa, en Pepet Corella. Anessin a l'Hospital el dia que fos sempre el trobaves vestit amb el seu inseparable davantal. I si a les responsables se'ls hi passava per alt, i no li feien posar l'americana, fins i tot quan hi anaven a cantar les Caramelles. Algun cantaire, per tal de que estès ambientat amb la tradició, li treia la gorra que també sempre portava i li posaven una barretina i al Pep el feien feliç.

Sobre les 21 hores les tres colles davant per finalitzades les cantades, amb un dilluns molt intens, perquè han hagut moltes cases per fer. Curiosament aquest cronista s'ha fixat amb un detall. Sempre des de que vesprejava fins que es feia de nit, d'aquest dilluns, les Caramelles eren seguides per un nombrós personal, sobretot quan anaven a cantar al Palau del Rei Moro que. Aquest racó tan íntim es trobava ple de gent. Aquesta any trobo que l'ambient de la tarda-vespre en quant el seguiment dels cants l'he trobat fluix.

Continua, però, sent molt emotiu la cantada de la Colla del Retiro a dintre del cafè. És el sentit comiat de tots els components de la Colla que des de la Quaresma s'han trobat un parell de dies a la setmana per assajar. Els alguns/es és la primera vegada que en cantaven, la gran majoria són veterans. Abans de començar la segona peça el mestre, en Jordi Martí, dedica unes paraules a músics, cantaires i també té paraules de record per als qui no hi són. Paraules que són molt aplaudides i que dones pas a l'última peça i a l'última interpretació. La propera serà a l'any que ve si tot segueix com fins ara. Un any passa ràpid, però poden passar moltes coses. Esperem que totes siguin bones.

La colla del Prado va acabar la seva cantada a davant de la Societat, amb la mateixa emotivitat que aporta l'hora de l'adeu. I les Caramelles Sitgetanes, des de que no tenen el Patronat, acaben al mig del Cap de la Vila. Un bon lloc també per acomiadar la tradició i els qui la representen, de la manera que millor ho saben fer, cantant.

I de la Pasqua a Sant Jordi, d'un dia per l'altre canviem de temàtica com el qui canvia de camisa. A les 19 h d'aquest dimarts, encara amb el remor de la música nostrada i amb els llavis encara mig ensucrats per mones i mufllons, el pati del Miramar

acull als qui anem arribant per escoltar el Pregó de Sant Jordi. El primer que obre els actes d'aquesta altra carismàtica tradició.

I qui millor per a inaugurar pregó i el bon nombre d'actes que estan esperant, que les dues bibliotecàries, la Marta Sánchez Escutia de la Biblioteca Santiago Rusiñol i la Sonsoles Martín Peña de la Josep Roig i Raventós. Que ben poques com elles estan en contactes amb tants llibres de temàtica diversa, i amb el tracte amable i eficient vers els usuaris d'aquesta institució. Un tarannà que han heretat de les bibliotecàries que les han precedit.

Amb un cel de color gris com el plom, encapçat, on només els falcillots eren capaços de revoltellar per sota d'aquesta immensa capa que es mostrava com desafiant, però retenint un xafex que hagués desbaratat tot el muntatge i la bona disposició que mostràvem tots els qui asseguts ens disposàvem a escoltar les dues pregoneres.

Que com no podia ser d'altra manera han començat el pregó obrint les cobertes del llibre que havien compaginat per a desenvolupar l'encàrrec que els hi havia fet la regidoria de Cultura, en mans d'en Xavi Salmerón, el qual va ser l'encarregat d'obrir l'acte. Que van complir amb escreix. Amb veu clara, segura i actitud simpàtica en tot moment, el seu pregó a més de potenciar la utilitat de les biblioteques com la nostra, ens van motivar per freqüentar-la sovint.

Va posar el colofó al seu pregó les paraules de l'alcaldesa Aurora Carbonell que, amb termes semblants, va agrair la feina que fan les bibliotecàries i la sort que tenim de tenir dues biblioteques on hi tenim les portes obertes, per anar-hi a llegir, estudiar o per a que ens deixin un llibre per llegir-lo a casa.

El cel que restava pendent de quan s'acabava, es va donar de plas fins a poder fer les fotografies de rigor i poder tenir la copa de cava entre les mans. Complert això va deixar caure un bon ruixat. Fins i tot la meteorologia va voler ser respectuosa amb el primer pregó de Sant Jordi a casa nostra.

Abans d'aquest final que el cel feia estona que l'anunciava, vam poder saludar a la Maria Savorrit que va entrar a la Biblioteca Rusiñol ajudant a la també recordada Lolita Mirabent i quan aquesta es va jubilar, la va substituir com a directora. I també a

la Núria Amigó que vam coincidir amb aquell simpàtic rencontre amb la Maria.

Estem a Sant Jordi i ja es parla de Festa Major. Com es pot apreciar amb els responsables de Barraques que ja escalfen motors i aquesta vegada sembla ser que sense haver de tenir la galleda preparada per si, en un moment donat, era necessari tirar aigua i deixar el caliu apagat. S'espera que per aquelles dates: 12, 13, 14 i 15 d'agost res pugui malmetre la programació que han preparat. Que és molt completa i amb participants de qualitat.

Informen que es portarà a terme en el mateix encavament que a l'any passat, a la Plana de Santa Bàrbara, amb un aforament normalitzat i havent de també passar per taquilla com en l'edició anterior. Si més no els organitzadors puntualitzen que les entrades no seran tan cares com a l'any passat. Tot un detall.

Ja he dit que aquest any els personatges més carismàtics de la Festa Major estan de celebració, els gegant de la Vila fan 150 anys i el drac 100. Aquest últim, en aquestes vigílies de Sant Jordi, han sortit publicats dos contes adreçats al públic infantil. Es tracta de: *"I en Fera es va convertir en el Drac"*, amb els textos de la Belí Artigas i les il·lustracions de la Núria Fortuny. Que ha estat presentat el dissabte dia 16 al jardí del Prado.

L'altre conte pota per títol: *"La cua del Drac"* del qual en són autors els germans Susagna i en Marc Macià. I ha estat presentat el dijous dia 21 a la Biblioteca Josep Roig i Raventós. Les dues presentacions s'han vist molt concorregudes de mainada que no s'han volgut perdre aquestes dues cites amb el Drac que els hi explica historietes entre uns dibuixos molt ben aconseguits.

Per referir-me a la diada de Sant Jordi ho podia fer en l'espai que dedico a la cultura i en aquest de festes i tradicions. Com la festivitat de Sant Jordi és una festa que va de la mà de la tradició, crec que l'espai més adient és aquest.

I és una de les festes que malgrat la pandèmia s'ha celebrat amb diferents formats. Crec que quan el fort de la Covid aquell 2020 es va celebrar amb la col·laboració de les floristeries locals i dels quiosc de diaris, que també venen llibres, uns i altres van atendre les comandes de roses i llibres i ho van servir a domicili. A l'any passat, el 2021, ja es va celebrar

amb parades de llibres i roses al Passeig de la Ribera, establint les distàncies corresponents, amb mascaretes i un protocol adaptat a les mesures establertes. Aquest any 2022, la diada de Sant Jordi s'ha celebrat tal com estàvem acostumats a fer-ho. No més el temps ha estat l'element amenaçador, des de l'Ajuntament tenien previst un pla B per si plovia, es traslladaria a l'interior del Mercat Vell, Sortosament a la nostra vila els temps ens ha acompanyat millor que a Barcelona, on la pluja ha estat una constant durant tot el dia, fins el punt que s'han mullat llibres i no ha estat, per aquest motiu, una jornada del tot llúida, que no vol dir que la gent es quedés casa, tot el contrari. Sempre s'ha dit que el Massís del Garraf ens para el cop. Ho hem pogut comprovar, una vegada més, en aquesta diada quan a Barcelona no només plovia, sinó que queia calamarsa. Un dels tants privilegis de viure a Sitges.

A baix a mar s'hi han aplegat 30 parades entre llibres i roses. Amb la representació també de 20 entitats, associacions i centres educatius. I amb la participació, o protagonisme que han assolit, una vintena d'autors/es de Sitges o vinculats que han signat les seves obres que han aparegut durant aquest any. D'autoria local es comptabilitzen una quarantena.

No han faltat els castellers, mentre que les sardanes degut, a la pluja, s'han hagut de reprogramar pel proper dissabte dia 30 a l'Hort de Can Falç a càrrec de la Cobla Maricel. A excepció d'aquest canvi i cert moments de patiment que es desprenia de la meteorologia canviant. La resta es pot parlar d'una festivitat de Sant Jordi que s'ha celebrat pràcticament com abans de la pandèmia. Com ja he dit, la meteorologia ha fet de les seves, però si hagués estat en altres circumstàncies ens haguéssim enrabiat una mica, però hi havia tantes ganes de celebrar la festa de Sant Jordi com cal que la resta poc importava. La prova és que a l'estat del temps se li ha parat poca atenció.

Curiositats

Ho venien anunciant els homes del temps i les prediccions s'han complert, el dissabte 2 les baixes temperatures ja es feien notar, però el dia va ser molt solejat i això va fer que no es notés gaire la sensació de fred. La situació va empitjorar l'endemà, diumenge, quan sobre les 9 del matí van caure unes petites volves de neu que no van quallar. Això significa que la temperatura era baixa. Durant tot el matí va ploure de manera intermitent però sense produir-se cap ruixat. L'ambient va continuar set fred la resta del dia i de la nit.

Cada vegada més la gent és conscient de l'important que és menjar de manera saludable. I per consegüent s'intenta consumir productes el màxim de naturals possibles, perquè tenim molta més cura de la salut que els nostres avantpassats, degut a que aquests no tenien per costum fer-se controls analítics i només anaven al metge quan els problemes de salut s'agreujaven i no els quedava cap més remei. Acostumaven a menjar de tot i més o menys tot els hi feia profit fins que, fins que els hi deixava de fer. I llavors correu-hi tots, davant aquestes situacions de salut adverses la parla popular ho acostumava a sintetitzar amb aquest terme: "li ha agafat un treball".

Els hàbits en els menjars han canviat i s'ha passat de la gent estar acostumada a menjar de tot, amb preferència amb allò de bon plat i fondo, a no menjar tant i sobretot a limitar els menjars, segons les preferències de cadascú. Em decanto per la cultura culinària que hi havia en aquest passat al qual em referia, que consistia en menjar de tot. Aquest costum, sempre segons la meva opinió, han canviat perquè la mainada que s'obra camí no estan massa avesats a menjar aquelles menjades, encara perduren, que eren més elaborades que moltes de les actuals, o si més no més riques en vitamines i altres complementos igual de necessaris per a la bona nutrició. Davant un plat d'aquests ben condimentats com pot ser, per exemple, un potatge de cigrons, un vailet quasi segur que dirà que no li agrada i el que és més curiós a la pregunta de per què? No l'acostuma a respondre perquè no ha provat mai. I com això molts condiments. La seva preferència és

la pasta, pizza i altres menjades més actuals. Ho escric sense generalitzar, però els plats clàssics de cada dia van perdent el protagonisme que tenien a favor d'altres menjars no tan elaborats, perquè també és veritat que no queda massa temps per poder-se dedicar a la cuina que en requereix molt.

Entre els més grans les preferències també van decantant per menjar, el que en diuen, "*delicatesen*". Retornant el que ja deien la gen gran, però que tampoc ho practicaven: poc i bo. Això ve a compte per la presència en el panorama gastronòmic d'una generació de cuiners i cuineres que han posat de moda la seva manera de cuinar. I això ha creat expectativa i ha influït enormement en el culte al menjar, però amb poques quantitats i variat.

Tot això ve a tomb perquè l'Ajuntament organitza una campanya per promoure l'alimentació saludable. Que es va presentar el dimecres dia 6 al Mercat Municipal i que durarà fins a final d'any. En el transcurs d'aquest participaran un seguit de cuiners com l'Oriol Castro, Valentí Mongay, Carme Suñé, Javi Ptadanas, i Sandra Campillo. A més de la nutricionista, Alba Vigó, que farà quatre xerrades en les quals exposarà quins són els hàbits que cal seguir per menjar de manera adequada i sana. Que si de jovenet quasi bé no t'agrada res, de gran s'acostuma a menjar pels descosits i aquí rau l'equivocació. És quan la salut aconsella seguir els règims adequats. I com sortosament ara també ens fem més controls que els nostres avantpassats, també aquests delaten els excessos i el metge recepta la pastilleta corresponent i et posa les condicions a seguir si vols mantenir una certa qualitat de vida. I llavors passa que el que tens "prohibit" és el que més ganes tens de menjar.

Per prevenir desgavells, provocats per menjar poc saludable, és bo que des de l'Ajuntament es promoguin aquestes campanyes per saber, alimentàriament parlant, el que és saludable o el que pot perjudicar la salut. Que ben mirat ja prou que ho sabem, si més no ens ho han de dir els altres per parar-nos a reflexionar que tenen raó.

Ho venien anunciant els homes del temps i les prediccions s'han complert, el dissabte 2 les baixes temperatures ja es feien notar, però el dia va ser molt solejat i això va fer que no es notés gaire la

sensació de fred. La situació va empitjorar l'endemà, diumenge, quan sobre les 9 del matí van caure unes petites volves de neu que no van quallar. Això significa que la temperatura era baixa. Durant tot el matí va ploure de manera intermitent però sense produir-se cap ruixat. L'ambient va continuar set fred la resta del dia i de la nit.

Ara, quan ens trobem a la mitat i que coincideix amb la Setmana Santa, el canvi ha estat radical a partir del dijous, mentre que el divendres, dissabte i diumenge, més que de la primavera semblava que es estiguéssim al mes de juny pel que fa a les temperatures .

Aprofitant que el temps és tan primaveral, partir de dijous Sant el poble es va anar omplint de gent, una situació que ens recordava aquelles Setmanes Santes d'abans de la pandèmia, quan el pobre registra els primers plens del que tan caracteritzaran els ja propers mesos estivals. El temps també va acompanyar, tot i que els primers dies de la setmana la inestabilitat no retrocedia, el dimecres va ploure durant tot el dia, però les prediccions dels homes del temps anunciaven que a partir del dijous la situació s'estabilitzaria i lluiria el sol, com així ha estat. No podem dir el mateix del temporal que el dijous encara es manté, actiu des de fa més d'un mes que no remet i les platges estan en pessimes condicions per afrontar la primera prova de la temporada. Ja veurem com estaran quan aquesta, la temporada, comenci de veritat.

Cada Setmana Santa em retornen els records de joventut, quan els veïnat més proper, el convent de les monges vetlladores, el dijous exposaven el monument i a partir d'aquell moment es tancava la circulació rodada pels carrers. Hem de tenir present que era l'única vegada a l'any que es produïen aquestes restriccions de trànsit. Mentre que era un constant anar i venir de gent que es desplaçava per fer una visita a la capella de les monges de l'ordre de Sant Josep. Al cap dels anys on hi havia la susdita capella es va obrir un restaurant i els carrers es van convertir en zona de vianants. A partir d'aquí res no ha estat igual. Ja no ha estat ni serà mai més aquell poble que ens va veure néixer, la Blanca Subur. El Sitges Platja d'Or.

Divendres Sant, dia 15, dia solejat, molta gent, que mentre passeja s'atura a davant dels establi-

ments de restauració per a consultar les cartes. A primera hora la gent ja mostra interès pel dinar, quan potser tot just han acabat d'esmorzar. Si no reserven no podran menjar allà on voldran. I molt em temo que en aquesta hora del divendres, encara que sigui aviat, les reserves ja fa uns dies que s'han completat. De gana no en passaran, perquè hi ha moltes alternatives, que vulguin i puguin posar els peus a sota la taula, això ja són figures d'un altre paner. Els comerços també es veuen molt concorreguts. Que comprin o no, això també és una altra qüestió. El que és cert és que tothom està necessitat de fer calaix, després d'una època molt llarga i pèssima pel que fa a l'activitat comercial, atenent que la majoria d'aquests comerços han d'atendre unes despeses inajornables. Situació molt delicada que només ho sap el qui ho passa i les persones que directament en refien.

El dissabte, tot el llarg cap de setmana, ha continuat el flux de gent que ens ha visitat. Per la zona de Terramar s'apreciaven que quasi bé totes les torres i pisos eren oberts. És el costum que preval des de que es pot dir es va urbanitzar aquest indret. Els propietaris de les torres tenien establert fer la inauguració de la temporada per Setmana Santa, a partir d'aquesta l'assiduïtat prevalia durant tots els caps de setmana, fins que per Sant Joan s'hi establien fins després de la Mercè. Ben pocs hi residien durant tot l'any.

Amb tot això he coincidit amb la celebració de la Pasqua i amb el seguiment de les Caramelles, com ja m'hi he referit. Em queda dir, però, que cronista sent predilecció per la nit del dissabte, perquè hi coincideixen moltes singularitats, sobretot a partir de que aquesta avança i s'ajeu en l'últim tram, la matinada. En aquests moments, quan el silenci embolcalla els cants i les veus i els músics han baixat la seva intensitat, la cantada assoleix un nivell que ratlla la perfecció.

Durant molts anys he format part de l'apartat musical de la colla de les caramelles del Patronat, tanmateix m'han atret molt les del Retiro de les quals, musicalment, en formaven part el meu oncle i el meu pare, fins i tots en aquells anys que els va tocar viure van tenir el privilegi d'estrenar tot el repertori que el mestre Pallarès va compondre per la Colla. I no sols això, com alumne seu que vaig

ser durant uns quants anys, tot sovint el propi mestre, abans de començar la lliçó, em delectava amb les melodies d'aquestes composicions interpretades al piano i s'aturava en el passatge on, segons ell, es permetia saltar-se les normes de la composició per tal que l'acord aconseguís uns efectes sobresortits.

Allà en el quarto del piano que s'aboca a La Vall, a qualsevol moment ressorgia només la música de les Caramelles i quan era el dia s'escoltava aquesta i la lletra. Que si una era maca, combinada amb la poesia, tot plegat ho hem pogut reviuire en aquesta Pasqua. On a banda del sublim: *...De color de rosa, d'olor de clavell, / de pell setinada, de formosa mà...*. Hi trobem aquesta altra: *Sol, solet, or de la prada, / cel puríssim, dia clar, / quan la Pasqua és anunciada / qui diu Pasqua diu demà...*. Aquesta última estrofa tenia captivat a un puntal de la Colla del Retiro, en Lluís Curtiada i Rosés, que deia que transmetia un missatge que ho deia tot.

Per tantes coincidències no és estrany que ara, passats els anys, tornar-les a escoltar em transporta a aquella època, quan era un vailet i amb la mare seguíem la colla pels lligams familiars que ens unia a ella. I que amb el pas del temps, vaig compartir amb l'autor d'aquella música detalls que el reafirmaven com el gran músic que era.

Uns valors desaprofitats, en bona part pel seu propi tarannà que mostrava poca ambició per tal de fer valer el seu talent. La guerra i les posteriors repercussions l'havien marcat molt, així com el desencís que li va deparar la vida, quan ell i la seva muller, la Dolors Carbonell, van tenir un fill i al poc temps de néixer se'ls hi va morir. A partir d'aquí el conformisme es va instal·lar en la seva persona, i si algú intentava proposar-li projectes amb projecció de futur, els refusava amb la teoria que sempre esgrimia: *"per a mi per a la meva dona, ja en tenim prou"*. També s'havia de respectar una manera de viure la vida que era d'exclusivitat seva i de la muller. Res a dir.

Deia quan em referia que a la tarda-nit del dilluns hi havia poca gent seguint les Caramelles, després penant-ho bé, coincidia que a les 21 jugava el Barça en el seu camp, els qui no hi van anar esperaven veure-ho per la televisió. Analitzant-ho bé, pel que va fer, perdre davant el Cadis per 0-1, potser hagués estat millor no veure-ho. Si les coses es sabessin..

Esports

La notícia de la confirmació de Barcelona com a seu de la Copa Amèrica, que es celebrarà a l'any 2024, ha estat molt ben acollida per les institucions sitgetanes, perquè com va passar amb els Jocs Olímpics, la vila també se'n beneficiarà. El regidor Guillem Escolà ja fa uns mesos que està treballant en un projecte per potenciar l'economia vinculada amb el mar. Sense dubte amb aquest important esdeveniment a celebrar a Barcelona, que repercutirà tot el litoral català, en podrem veure els resultats que ens suposem seran favorables als interessos del poble.

De totes maneres la precaució ens ha de fer tocar de peus a terra i no fer números abans d'hora. El comte de la lletera, des de temps immemorials, és un exemple de que hem de ser cauts davant qualsevol triomfalisme que ja es ven com a fet.

El partit que enfrontava el Cubelles i la UE Sitges anava molt igualats i empatat a zero gols, fins que al minut 85 un ex jugador del Suburnense, Ysey Nakajima, marcava l'únic gol que va pujar al marcador. Allunyant d'aquesta manera l'equip que entrena la Luri Sorroche de les opcions que té de poder ascendir. Ho ha dificultat que els equips del Prat i el San Mauro, primer i segons de la classificació, s'escapen deixant als nostres a sis punts de distància. Com es sols dir no hi ha res impossible, però queden set partits per disputar i cada un d'ells serà com una final. On no es podran relaxar ni perdre punts si volen aconseguir l'objectiu que tenen marcat.

Que la practica de l'esport, amb la moderació que requereix, afavoreix la salut és de tots coneguts. Per tal de fer-ho més entenedor, enumerant els pros contres, s'ha establert un cicle de xerrades en clau femenina, amb l'enunciat: Salut i Dona, que organitza la regidoria de Salut Pública.

La primera de les intervencions ha comptat amb la traumatòloga Loli Villalba; la psicòloga, Anna Somoza i amb dues components del col·lectiu Les Sirenes, l'Elisenda Vives i la Núria Ribó, que a la vegada pertanyen al Club Nàutic de Sitges.

Totes es van referir als beneficis físics, socials i mentals, que aporta la pràctica de l'esport en les dones.

També el sitgetà Óscar Martí ha presentat un llibre: *"10 repeticiones para el éxito"* una publicació d'autoajuda que combina l'aspecte esportiu amb el nutricionista i és una guia tan pels esportistes d'elit com per les persones que no aspiren a altra cosa que fer esport per a mantenir-se, el que diguem, en forma.

Si guaitem al cos de l'Oscar, tan extremadament musculat i fibrat, hom entén com ha aconseguit, dintre el món del culturisme, cinc campionats d'Espanya, dos campionats d'Europa, una Arnold Clàssic i el Campionat del món per la Federació Internacional de Culturisme.

Va ser durant el confinament que es decidí escriure el llibre per a que els serveixi de guia a les persones que es decanten per aquesta modalitat d'esport.

El pilot sitgetà de motos, Nil Roig, ha aconseguit puntuar amb una novena i dotzena plaça en les dues cuses que s'ha celebrat al Circuit de Jerez, puntuables per al Campionat d'Espanya de Superbiques 2022. Ha corregut amb una Yamaha R6 i en l'equip amb el qual ha fixat recentment, GM Fuel-VRC Team, sota el patrocini del també sitgetà Javier García-Munté

Sembla ser que totes les aspiracions que tenia la UE Sitges d'ascens, en l'any del seu 75è aniversari, s'han esvaït. Com a conseqüència d'haver empatat a casa a dos gols contra el San Mauro. És el resultat d'una segona volta molt negativa ja que només ha sumat vuit punts en les nou jornades disputades. A només cinc jornades per disputar, sembla ser que s'hauria de produir un fet molt insòlit que canviés el panorama.

En canvi l'equip B, que juga a Tercera Catalana, que entrena en Toni Salido, porta vuit victòries consecutives, i des del començament està fent molt bona temporada. Potser perquè es mostren molt disciplinats i apliquen al peu de la lletra les indicacions que els hi transmeten des del cos tècnic. També s'ha de tenir en compte que el futbol és molt imprevisit, ja que no tot és tècnica, sinó que també i intervenen molts factors. El conjunt de tots ells moltes vegades decanten la balança a resultats que no s'avenen amb la lògica o amb la realitat. El que

una cosa està clara, per guanyar sempre s'ha de marcar un gol més que l'equip contrari. I això no és cap secret, és la realitat.

El divendres dia 8 la Blanca Subur va portar a terme la presentació dels seus equips a l'estadi Nou Pins Vens de la temporada 2021-2022. L'acte va comptar amb la presència de l'alcaldeessa Aurora Carbonell i del regidor d'Esports Jaume Monasterio. Que van acompanyar a tots els equips que integren la Blanca i a la Junta Directiva amb el seu president, l'Antoni Sardà que feien d'amfitrions. Aquesta presentació s'havia de fer molt abans, però també per culpa de la pandèmia s'havia hagut de aplaçar fins ara.

Feia molt goig el camp ocupat per totes les categories que conformen La Blanca i pels joves participants va ser un al·licient afegit. Quin gran mèrit el treball d'aquesta escola de futbol que fomenta l'esport, en concret el del futbol, entre els joves de diferents edats.

El Sitges que entrena la Luri Sorroche, el cap de setmana de Sant Jordi, es va trobar amb la victòria que els va somriure al camp del Sant Andreu de la Barca per 0 a 2. El gols els van fer en Carlos Henarejos i en Víctor Morillas. Aquest resultat li permet recuperar la tercera posició del campionat i resta amantent de poder aconseguir una de les dues places d'ascens. I que no ho té fàcil perquè a més de no poder fallar ha d'esperar que altres punxin. En futbol, però, de més verdes en maduren.

L'equip femení de Sitges del Hockey, en la categoria Mamis, després de dos partits empatats, un perdut i dos de guanyats, es va classificar per la final i després d'empatar a zero, finalment no va poder alçar-se amb la primera posició, però va quedar en una meritoria segona posició.

En el transcurs d'aquest torneig també van debutar l'equip masculí, en la categoria país, i que malgrat que porten un curt rodatge, les sensacions són molt bones i s'espera que ben aviat vinguin els èxits.

Gràcies a un triple d'en Bustos, jugador del Bàsquet Sitges, en els quatre últims segons de la prorrogua, davant del CB Quart en la seva pista, situa als nostres ben posicionats per assolir l'ascens a Primera Catalana. La prudència aconsella a ser cauts i fidels a

la teoria que diu que no es pot dir blat fins que està al sac i ben lligat.

Passa quelcom semblant amb el Futsal Sitges, que entrena Rubén López, que si guanya en aquest cap de setmana del 30, podrà celebrar l'ascens de categoria, només li cal superar al Cubelles. A falta de jugar el partit, es mereix l'ascens, perquè porta una trajectòria admirable, ho demostra el fet que de 19 partits jugats ha sumat un total de 15 victòries, tres empats i només una derrota. Ha sumat 76 gols a favor i n'ha encaixat 40. D'aquí que fa moltes setmanes que es manté com a líder i mostrant una còmode avantatge sobre el Gavà B que és segons. A només cinc jornades per acabar el campionat de Lliga, molt malament li haurien d'anar les coses per a que al final no pogués aconseguir aquest objectiu.

No és pot dir el mateix de l'equip del sènior del Rugby Sitges, que malgrat la victòria per 26 a 10 davant el Barbarians Calvià, no han pogut mantenir la categoria i han acabat la segona volta en la darrera posició del grup B de la Divisió d'Honor B.

Al final l'equip sitgetà depenia del resultat que fessin els Gòtics per intentar salvar la categoria. Si més no els barcelonins no han fallat davant de l'equip del Poble Nou i no han pogut salvar la categoria. És el que passa que s'ha de dependre dels resultats que facin els altres per guanyar el que s'ha anat perdent en el transcurs de la competició.

L'últim dissabte del mes, el 30 d'abril, coincidint amb la sisena jornada de la lliga infantil de Natació, es va competir pel Trofeu Primavera, amb competicions de matí i tarda en les instal·lacions del Club Natació Sitges.

Les millor marques les van aconseguir l'Ona Portillo, la qual va aconseguir establir nous rècords absoluts del Club. Ho va aconseguir en les proves de 50 i 100 papallona. Igualment en la categoria femenina, va destacar el bon temps que va aconseguir la Clara Peris. I en categoria masculina va sobresortir en Mark Kramskoy que va batre un nou rècord absolut del Club dels 400 estils, a més dels també rècords per les categories de 16 anys pel que fa als 200 i 800 lliures. Sense desmerèixer a en Nil Prat que va fer una bona actuació en les proves de 100 i 200 esquena, en la mirada posada als campionats de Catalunya. ♦

El dia a dia

La primera promoció d'Habitatges de Protecció Oficial, en total 43, amb traster i plaça d'aparcament, ja han estat adjudicats el dilluns dia 2. És un dels punts fet realitat del programa del Govern municipal i pel qual ha tingut un paper destacat la regidoria de l'Habitatge. Mentre unes altres fases estan en construcció o en un estat molt avançat.

Malauradament, però, sempre passa que hi ha més demanda que habitatges. Sembla ser que el nombre de sol·licitants doblava als pisos que s'acaben d'atorgar. Uns habitatges que els nou veïns tindran un lloguer mensual assignat entre els 525 i 660 euros. I que un cop acabats han quedat molt dignes i molt lluminosos.

Per donar-nos una idea de l'oferta i la demanda cal recórrer a les xifres: Pisos de regim general 34 i 247 sol·licitants; pisos destinats a persones amb ingressos baixos 6, mentre que el sol·licitants ha estat 209; per a persones amb discapacitat i mobilitat reduïda, disponibles 2 davant de 13 sol·licitants.

A tots els qui s'han vist afavorits està previst que se'ls hi lliurin les claus a final d'aquest mes de maig.

Un altre tema que preocupa són l'estat de platges de cara a la ja imminent temporada d'estiu, sobretot pel que fa a la sorra. Ja fa uns dies que des de la regidoria de Platges s'està treballant a peu de platja per a dotar-les dels serveis que depenen de la susdita regidoria. Però encara no es sap res dels qui tindran dret de gestionar la concessió.

Amb tot una bona notícia arriba de la Generalitat, la qual informa de l'aprovació del Pla d'Usos que, a principi d'any, l'Ajuntament va tramitar per a que el organisme competent ho aproves com així ha estat. Això també representa que els qui estan esperant que es resolgui el tema de les licitacions, tenen la garantia que les altes instàncies han donat el vist i plau, sense retallar ni metres ni altres elements que van ser presentats. Només cal esperar que a les nostres platges i torni haver-hi vida i amb les més optimes condicions.

Sortosament cada vegada més la gent es pren de manera seriosa les percussions que poden repercutir amb el canvi climàtic, que ja és una realitat.

Des de l'Ajuntament s'està dedicant atenció per conscienciar el que es pot fer per contribuir a mirar de frenar les moltes repercussions que això significa.

L'hostaleria de Sitges s'acaba d'adherir al projecte "*Sitges pel clima*". Que tracta de reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle, amb aplicacions i iniciatives que permetin als locals d'hostaleria i restauració reduir l'impacte ambiental. La crida ha mobilitzat a 46 establiments i es calcula que es superen les 800 accions per fer possible un estalvi d'aigua i altres pensades en l'eficiència energètica, fer la mobilitat sostenible i gestionar bé els residus.

Així ho ha explicat l'alcaldeessa Aurora Carbonell amb els representants de les entitats participants.

Els centres educatius de Sitges tampoc s'escapen a les sentències dictades pels tribunals de justícia, que obliga a fer complir el 25 per cent de les classes en castellà. Ordenant l'execució forçosa d'aquest tant per cent.

El professorat considera que aquesta quota és massa, raonant que el castellà ja es troba molt arrelat dintre dels àmbits amb els quals convivim. Però davant de la sentència del TSJC, obliga al Departament d'Educació a establir les instruccions i supervisar les garanties de control del susdit percentatge. Hi ha un termini de 15 dies per ajustar els dictats de la justícia. Si més no des del Departament ha donat a conèixer que recorrerà a la interlocutòria.

Preguntats al respecte els directors de l'Utrillo, Pau Canut i el de la Pia, Ramon Beringues, aquests manifesten que en els seus centres no pensen canviar res del que ja estan fent, perquè consideren que el tema de l'idioma en les seves escoles respectives no genera cap problema. I es reafirmen que els alumnes s'han adaptat bé al programa d'ensenyament establert.

De la mateixa manera que es preveu que a partir del començament del curs, el proper setembre, aquest sigui gratuït pels vailets de P2. Això compren de 0 a 3 anys, i estar pensat per garantir la igualtat entre els infants.

A l'any 1932 un grup de famílies sitgetanes va fundar l'Associació Cultural de Sitges, amb la fina-

litat de garantir la continuïtat de l'ensenyament que propiciaven els germans maristes i que degut a que havien marxat, van continuar la seva tasca uns professors laics, fins que l'Associació va fer les gestions oportunes per a que s'instal·lessin a la vila una petita comunitat d'escolapis que el 1933 van fer-se càrrec de l'escola situada al carrer Illa de Cuba 7. Fins que a l'any 1935 a la torre de can Montaner va continuar la tasca docent dels escolapis .

Fins que s'enderroca la torre, segons l'opinió d'aquest cronista, amb molt mal encert. Perquè el edifici que va substituir la bonica construcció, que es va inaugurar el 1970, ha estat un dels molts nyaps que han contribuït a malmetre una part important del nostre patrimoni arquitectònic.

Passats els anys aquest edifici actual, sense cap rellevància arquitectònica, ha quedat desfasat. Per consegüent fa temps que busquen solucions. Una d'elles era traslladar el centre a un terreny de la Plana i mitjançant una permuta es cedia l'actual edifici a l'Ajuntament. Vistos els pros i contres sembla ésser que el més factible, pels interessos de l'escola, és no moure's del lloc i reformar completament l'edifici.

Sortosament fa molts dies que la incidència de la Covid sembla que està estable, la incidència està a l'entorn dels 200 punts, el que significa que es troba per sota de la mitjana catalana. De totes maneres els científics recomanen la prudència i insisteixen a no abaixar la guàrdia. Si més no quan escoltem que algú dona positiu en els tets corresponents, no provoca l'alarma d'abans. La raó principal es deu a que la majoria de contagiats no presenten gaires complicacions, s'ha convertit com si passessis una grip fluixa, sense més conseqüències que el malestar que provoca un estat febril, el qual va la baixa en pocs dies. Tots desitgem que, amb la vida quasi normal que fem, no se'ns compliqui la situació que ara sí que sembla que tinguem força controlada. No ho diguem massa alt i massa fort.

Fa uns dies ha estat notícia el retorn a l'actualitat local d'un protagonista de la vida sitgetana que entre els anys 2003 al 2011, va assumir un càrrec de màxima responsabilitat en la govern del poble, em

refereixo a en Jordi Baiget que va ser alcalde de la vila entre aquests anys.

La tornada d'en Baiget ha despertat moltes reaccions. Coincideix que ens trobem a un any just de les eleccions municipals que s'han de celebrar el diumenge 28 de maig de l'any 2023. D'aquí que tots els focus s'han dirigit a la seva persona per tal d'interpretar o, millor, esbrinar les intencions que té en Jordi al decidir-se a fer aquest pas, el de trencar el seu silenci. Segons ell, i a cada moment no es cansa de repetir, que de moment no s'ha plantejat tornar la política activa, sinó la seva intenció és contribuir a aportar idees, des de la vesant de l'experiència aconseguida durant el seu pas per l'alcaldia , per tal de relançar propostes de projectes que puguin ser beneficiosos per la vila. I que recull en un llibre: *"Un projecte per a Sitges, des del mar"*. I que va presentar en l'auditori del Centre Cultural Miramar que va registrar un ple absolut.

Vista les característiques culturals de la presentació d'un llibre, aquesta crònica de ben segur que hauria estat més adient recopilar-la en la secció de cultura d'aquest Repàs. Tanmateix davant l'expectació creada, pot ser decau l'interès literari i creix l'expectació que produeix en el dia a dia de la vida quotidiana la notícia amb la qual no són pocs que hi busquen un doble fons. El pas del temps revelarà si existeix o ve a confirmar que moltes vegades la gent som mal pensats. Davant aquesta hipotètica conjectura també hi haurà qui manifestarà: "Pensa mal i encertaràs"- Temps al temps.

Després del parèntesi marcat per la pandèmia, aquests dies s'han celebrat les cinquenes jornades de Repensar Sitges. Unes jornades destinades a debatre sobre el present i el futur de Sitges, dintre el marc cultural, socioeconòmic, i polític de la vila.

Unes jornades organitzades per *l'Eco de Sitges*, que compta amb la participació de personalitats molt vinculats als temes escollits. Destaquen les intervencions de coneguts referents sobre el temes exposats que han mantingut un col·loqui amb gent de Sitges o molt vinculades a la Vila. Així ha creat molta expectació la intervenció del qui va ser responsable de l'organització dels Jocs Olímpics de

1992, Josep Miquel Abad, amb qui en va ser el cap de premsa olímpic, el sitgetà Pedro Palacios. També les jornades ha comptat amb la participació del qui va ser regidor d'Urbanisme de Bilbao i posteriorment alcalde d'aquella ciutat, Ibón Areso, que ha compartit temàtica amb el periodista Juanjo Corcuera, exdirector del diari *El Correo* i resident a la Vila.

La política local ha estat representada per dos alcaldes que no van coincidir en el temps si més no potser sí amb les seves maneres d'afrontar el dia a dia i el futur de dos pobles veïns Sant Pere de Ribes amb Xavier Garriga i Sitges amb Miquel Forn. Sense deixar d'escoltar al també alcalde que va ser en Jordi Baijet, que aquests dies ha assolit protagonisme després de donar a conèixer la suma de diferents projectes que resumeix en un llibre on ha recollit el que podríem anomenar una mena d'estratègia per avançar de cara al futur. Mentre que l'alcalde de Girona, la Marta Madrenas s'ha referit a la transformació que ha experimentat la ciutat després de portar a terme projectes semblants als presentats per aquests servidors de la política local.

Sitges dona molt de si quan es tracte de pensar i de repensar sobre temes que ens afecten molt directament. Un dels tants els han debatut entre dos executius molt considerats com són, en Rafa Esteve i l'Andreu Villalonga que viuen entre nosaltres. En concret han tractat sobre les oportunitats que presenta el poble, ara, i amb la mirada posada en el futur. Sempre tocant, com es sols dir, amb els peus a terra. Perquè sabem que Sitges és molt enganyador, els caps de setmana d'estiu ofereix una imatge molt enlluernadora, això motiva a que la gent s'animi a muntar negocis, sense tenir en compte que els dies de cada dia i sobretot els d'hivern la situació és completament diferent. Llavors es produeixen els tancaments de botigues, a la qual cosa segueix una altra obertura i així successivament. La qüestió seria trobar quelcom que Sitges tingués vida pròpia durant tots els dies de l'any, sense haver de dependre només de la temporada turística.

La Maria Sisternas i Jordi Artigas s'han referit sobre l'aspecte de l'urbanisme, un altre tema que dona

molt de pensar i repensar, degut a l'impacte que produirà el continuat creixement del poble, quan dintre d'uns anys les noves zones urbanitzades de la Plana i Santa Bàrbara estiguin tots els terrenys construïts i els pisos habitats.

Parlant de l'habitatge, aquest és un altre aspecte que no només fa parlar, sinó que també s'han de fer molts números per poder comprar un habitatge o simplement per llogar-los. Tant una modalitat com l'altra requereix un pressupost elevat per poder decidir-se a fer el pas. D'això ha tractat les dissertacions que han fet en Pau de Acha i la regidora Julià, que s'han centrat sobre l'habitatge social que, com sabem, s'acaben de concedir una de les primeres dels habitatges socials que estan acabats, mentre que uns altres la seva construcció es troba molt avançada.

En l'aspecte cultural, l'exconseller d'Ensenyament Josep Bargalló i la Vinyet Panyella abordaran un dels temes més agraiats d'exposar, perquè la cultura a Sitges es viu intensament, amb moltes propostes que s'afegeixen a les ja existents i que fa que tots els dies de l'any la cultura sigui una de les protagonistes del batejar del poble, potser la que atrau més progressió dintre els àmbits culturals de casa nostra i, per extensió, al nostre país.

La relació complerta de participants és aquesta: Josep Miquel Abad, exconseller delegat del CCOB 92; Ibón Areso, alcalde de Bilbao; Marta Madrenas, alcaldessa de Girona; Roger Torrent, Conseller d'Empresa i Treball de la Generalitat; Josep Bargalló, conseller en cap de la Generalitat 2004-06; Xavier Marcé, regidor de Turisme de l'Ajuntament de Barcelona; Andreu Vilamitjana, director general de Cisco; Rafa Esteve, inversor i publicitari; Pau Pérez de Acha, director de Sareb; Elena Massot, representant de Vertix; Vinyet Panyella, presidenta del CoNCA; Oskar Stöber, president del Gremi d'Hostaleria de Sitges; Aurora Carbonell, alcaldessa de Sitges; Miquel Forn, alcalde de Sitges 2011-19; Jordi Baijet, alcalde de Sitges 2003-11; Xavier Garriga, alcalde de Sant Pere de Ribes 1979-91 i 1995-99; Luismi García, regidor de Turisme i Projectes Estratègics; Júlia Vigó, regidora d'Habitatge.

El diumenge 8 de maig ens deixa el sitgetà Eugeni Farrerons Minguella a l'edat de 88 anys. L'Eu-

geni era fill del qui va ser secretari de l'Ajuntament, en Josep Maria Farrerons Tarragó. Ell mateix va formar part dels consistoris presidits per en Josep Antoni Martínez Sardà i per en Vicenç Ibáñez Olivella.

Va exercir la carrera d'avocat i va mostrar passió pel Retiro i sobretot pel RCD Espanyol, amb el qual es va involucrar, contribuint a formar, quan tenia 20 anys, la Peña Blanquiazul de Sitges, que va tenir poc recorregut, però que seria l'embrió de l'actual Peña Espanyolista de Sitges, de la qual n'ha estat soci dels del començament a l'any 1984.

L'Assemblea Nacional Catalana, el dissabte 21, a Vilafranca del Penedès han pres possessió el nou secretariat nacional sorgit de les eleccions celebrades entre el 10 i el 14 de maig. Entre els membres també ha estat escollit el sitgetà Chus Castillo en representació de la comarca del Garraf.

El diumenge 22 els simpatitzants locals ho han celebrat amb un vermut als jardins del Retiro, la música ha anat a càrrec de la nostra Big Band. Entre un ambient festiu i molt concorregut.

Per a commemorar el Dia contra l'Homofòbia, a davant del Triangle Rosa que es troba en el Passeig Marítim, i organitzat per l'associació Colors Sitges Link. Es va realitzar la lectura del manifest d'aquesta celebració i a més es va formalitzar l'agermanament entre les entitats SVS -Acció en Blau i la Fundació Esquel de l'Equador.

Va tancar l'acte l'alcaldesa, Aurora Carbonell, que va transmetre l'acollida que Sitges dispensa a aquests col·lectius, així com la feina que aquests estan fent per erradicar l'homofòbia de la societat. Tornant a insistir que l'Ajuntament està al seu costat i amatent per tal de garantir la convivència i, si cal, condemnar i perseguir qualsevol menyspreu a la dignitat de les persones.

La Candela és la nena sitgetana afectada per la PKU, els seus pares i altres impulsors fa set anys que organitzen una cursa solidària per a recaptar fons que són destinats a l'Hospital de sant Joan de Déu i en concret al laboratori de malalties metabòliques.

Els impulsors d'aquesta cursa que s'ha celebrat, el diumenge 22, compten amb l'organització de l'Associació Catalana de trastorns metabòlics hereditaris, amb el recolzament del susdit Hospital i del nos-

tre Ajuntament. Els nombrosos participants han pres la sortida des dels jardins de Terramar i ha esdevingut una prova cent per cent festiva, embolcallada per la solidaritat dels qui hi ha participant corrent i aportant el donatiu i també altres que no han corregut si més no han mostrat la seva generositat. El motiu s'ho val i així ha estat la resposta.

Sembla ésser que bars, restaurants i també els hotels, es troben amb dificultats per contractar cambrers professionals. I aquesta manca s'ha agreujat després de la pandèmia, degut a que l'hostaleria i la restauració va estar molt temps tancada o amb aforaments molt limitats i per tant no necessitaven massa personal. Davant aquesta situació, que es prolongava en el temps, molts dels qui treballaven a la restauració van optar per buscar altres feines. I altres que hi treballaven han considerat que fan masses hores i que aspiren a cobrar més del que cobren de normal. I també hi ha que troben que és molt difícil combinar aquesta feina amb la família. El refereixo que tot hi que pugin tenir uns dies de festa entremig de setmana, no poden gaudir dels dies festius - dissabtes i diumenges- sobretot quan es té mainada de curta edat.

Curiosament en la dècada dels 60 passava al revés, la gent aspirava a poder fer la temporada estiuenca treballant de cambrer. Fins i tot venien treballadors d'arreu del país els quals, durant l'hivern treballaven amb un altre ofici i a l'estiu venien el que ells mateixos deien: "venir a fer la temporada". I era, també, quan els treballadors de l'hostaleria i la restauració vestien adequadament a l'activitat que es dedicaven; així els cambrers anaven amb pantaló negre, camisa blanca i americana també blanca, amb corbatí o corbata negra, amb tots els botons cordats. I no necessàriament s'havia de treballar en el menjador d'un hotel de categoria o en un restaurant rellevant, res d'això, l'uniforme igual servia per a vestir els treballadors d'un establiment "normal" que per un de categoria. Les normes eren les que eren i tot anava en consonància, així per exemple, els cambrers anaven vestits sense faltar-hi detall i els turistes es mudaven per anar a sopar al menjador de l'hotel i després acudien als balls-espectacle que tenien lloc al Prado i al Retiro.

Aquest canvi d'ofici també es produïa entre gent de Sitges, que potser a l'hivern feien de paleta i a l'estiu de cambrer. O també els havia que treballaven tota la jornada de sabaters i a la nit es mudaven reglamentàriament per anar de fer de cambrers en bars i en els jardins d'aquestes Societats.

Curiosament, influeix en que d'un temps cap aquí s'ha produït una evolució en l'art de cuinar. S'està potenciant el valor de cuina innovadora, d'on han sorgit cuiners/eres de prestigi, d'aquí que s'ha notat en les escoles d'hostaleria que tenen més demanda per aprendre de cuiners que no pas per cambrers. Sense tenir en compte de l'important que es també l'ofici complert de cambrer i que consisteix a desenvolupar un treball meticulós i eficient en la sala. En aquest aspecte també s'han girat les tornes, doncs de cuiners no en sortien gaires perquè a l'estar en contacte amb els fogons i en els moments quant tothom vol menjar a la mateixa hora, la feina s'acumula i afloren els nervis i han de suportar temperatures altes, entre la calor ambiental i la que desprenen els fogons. Veurem com es soluciona aquesta manca de personal, sobretot ara que som a les portes de la temporada d'estiu.

Aquests dies de final de maig s'està treballant en la renovació de la canalització de les aigües entre el Calipolis i el carrer Francesc Armengol. Després de l'estiu es reprendran els treballs. Un treball necessari per donar més cabuda a les aigües i per evitar el trencament de les canonades velles de la platja a causa d'algun temporal o altre causa.

Si a l'abril la delegació de Consell de la República de Sitges va començar a posar fil a l'agulla, el dijous 26 d'aquest mes es va fer la presentació al Miramar Centre Cultural. Amb la participació de l'Antoni Castellà, Josep Costa i Toni Albà. Els components de la delegació sitgetana s'han posat per objectiu captar noves incorporacions per a mantenir la motivació de l'1 d'octubre del 2017.

Cultura

Diumenge, primer dia de maig, al saló d'actes de la Societat Recreativa del Retiro té lloc l'assemblea de socis, que ha presidit l'Elena Ferré que ha estat acompanyada per membre de la Junta i pel president de la Consultiva, en Pere Serramalera. Obert l'acte es procedeix a l'aprovació dels punts tractats en l'anterior assemblea i és fa esment als actes que es van celebrar amb motiu de la celebració dels 150 anys i que a causa de la pandèmia es van haver de postergar fins el 10 de juliol de l'any passat. També són aprovats els comptes que enumera la tesorera de la junta.

Si més no el punt de l'ordre del dia que més expectativa ha generat, ha estat el relleu en la presidència de l'entitat, després de deu anys en el càrrec de l'Elena Ferré. La qual amb l'emotivitat del moment s'ha acomiadat d'una presidència que s'ha caracteritzat per haver de presidir l'entitat en moments difícils. Des de que es va construir el pàrquing i la inversió no va donar els resultats tal com s'esperaven, la Societat ha hagut de trampejar un bon nombre de temporals, a quin més dolent. Traduït a la realitat, l'entitat ha arrossegat durant tot el mandat de la junta que ha presidit l'Elena, un deute que corresponia a la hipoteca que encara arrossegava del susdit pàrquing. L'eficiència amb la qual s'ha fet front les finances de l'entitat ha permès que si no recordo malament el mes de juliol quedarà pagat el deute contret amb els bancs. A partir d'ara la nova junta podrà comptar amb els ingressos que li proporciona el lloguer de les places d'una planta del susdit aparcament, entre altres entrades a les seves arques.

Això ha permès que l'emotivitat no hagi amagat la satisfacció que mostrava l'Elena, al deixar la presidència amb els comptes sanejats i amb molt bona feina feta, per part d'ella i de la resta de la junta que l'ha acompanyat. Com no podia ser d'altre manera, durant el seu parlament, les emocions han aflorat fins a fer-se visibles. Abans de precedir a l'elecció del nou President, en Joan Pinós, com a vicepresident, li ha lliurat una bonica pintura obra de l'artista Pilar Mena. A més d'un braçalet que se l'ha posat al canell de la mà per lluir-lo per sempre més.

Seguidament es passa a presentar el candidat a presidir l'entitat en la persona de Francesc Núñez, popularment conegut per en Franchu. Posada a votació dels socis assistents, aquests a mà alçada mostren la seva aprovació. Les primeres paraules adreçades als assistents, són per expressar la gratitud vers la junta sortint i a la seva presidenta. I tot seguit passa a enumerar els projectes que porten en ment realitzar la nova junta. De tots els enumerats destaca les obres que s'han de fer al saló teatre, sobretot per tal d'adaptar-se a les normatives vigents i de pas es vol intentar recuperar les arca des que va dissenyar en Miquel Utrillo i Morlius, a partir de que durant la nit del 8 al 9 de març del 1916, un cop acabat el ball de l'Extermini, es va produir un incendi en el qual només va quedar dret l'escenari.

El repte és gran i el pressupost també, es va parlar d'una xifra a l'entorn de 1.000.000 d'euros. I pel que sembla es busca una combinació entre l'antic i el modern, com ho seran les butaques que permetran recollir-se i desplegar-se amb uns 15 minuts. Això facilitarà poder canviar d'activitat sense la tasca carregosa que això representava.

Per ajudar a sufragar el cost de tot plegat, serà prioritari tornar anar a trucar a les portes dels bancs per aconseguir els crèdit corresponents. I a més estan disposats a aprofitar totes les subvencions i ajuts que puguin rebre de les institucions, oficials i privades. Com són conscients que la burocràcia és lenta, contempen fer diferents gestions de manera d'agilitzar els molts tràmits que caldrà realitzar. En la seva voluntat està poder començar les obres acabada l'edició d'enguany del Festival de Cinema i tenir-ho acabat en l'edició del proper any. Com es sols dir: "poc viurà el qui no ho veurà".

Tocat el tema econòmic, per part del ja nou president, ha tornat a fer menció del que ja sabíem, que el Retiro compte amb un nombre de benefactors, que segueixen estan en l'anonimat, que quan ha calgut han col·laborat a alleugerir les despeses econòmiques, amb les seves aportacions econòmiques. Això no significa que hagin de trucar a les seves portes cada dos per tres, però que saben que hi poden comptar i això, en certs moments i circumstàncies, les successives juntes del Retiro ho han agraït molt.

Tota aquesta detallada exposició va portar temps, al nou president, sobretot per explicar els successius projectes que afronten. Tot seguit en Francesc va presentar, un per un, els nous components de la Junta, disset en total, afirmant que és una Junta dels millors.

Al final es va brindar per la junta sortint i per l'entrant. I sobretot es va brindar pel Retiro. Aquest cronista considera que per a Sitges és un gran mèrit poder comptar amb dues Societats centenàries, que durant tota aquesta llarga trajectòria han contribuït mantenir el teixit associatiu de la vila, sota el qual hem avançat en tots els aspectes, fins el punt de convertir-se en dos entitats que havien estat enfrontades, en dues Societats amigues i amb moltes ganes de col·laborar en benefici del poble i de la seva gent.

La nova Junta està formada: Francesc Núñez (Presidència), Ciscu Rossell (Vicepresident). Els segueixen la Sivia Peñas, tesorera i presidenta del Carnaval de la Societat; Esther Adame, vicetresorera i secretària; Joan Pinós, coordinador amb l'Escola de Música; Quencho Alcazar, dinamització de socis i àrea de màrqueting; Oriol Pascual, coordinació de les obres del saló-teatre; Javi Quintanilla, coordinació de les obres del saló teatre; com també tindrà aquesta mateixa dedicació la Marta Torrijos; Ignasi Garrigó, dinamització amb la Societat Gastronòmica; Ester Serramalera, coordinació amb la junta consultiva i amb el pubillatge; Laura Martínez, coordinació amb l'Ajuntament i també amb el pubillatge; Sergi Molina, àrea de comunicació i xarxes socials; Xavier Alaman, àrea de comunicació, noves tecnologies i xarxes socials; Josep Maria Tubau, dinamització de sales; Dani Guerrero, vocalia de comissió de Carnaval del Retiro; Ricard Vicente, coordinació de la nova imatge.

El que havia estat conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull, ha estat a la seu de Junts de la vila per presentar el seu llibre: "*1 dia d'octubre i 2 poemes. Quan l'esperança venç la por*". L'acte va ser conduït per en Joan Duran i l'autor va explicar el per què d'aquest títol, una mica llarg si més no que recull les males experiències que ell, com el seus companys, van haver de patir al ser condemnats a ingressar a la presó. Una situació que va tenir

com a dues vessants. Per una part la impotència d'haver d'afrontar aquella situació tan complicada i perquè al mateix temps creava una angoixa als seus familiars que patien també molt directament les conseqüències. Pere una altra les vivències viscudes a l'interior de la presó convivint amb presos comuns que també complien les seves condemnes i que la situació a dintre la presó els feia iguals i que d'aquesta convivència en van sortir anècdotes de tots colors.

Josep Rull ha volgut visitar la seu de Junts del nostre poble, per presentar el seu llibre i per a que el seu exemple serveixi per a transmetre unitat entre tots els simpatitzants i l'equip que a un any vista hauran de presentar candidatura amb motiu de les eleccions locals.

Una nova edició del Tapa a Tapa ha començat aquest dijous 5 i s'allargarà fins el diumenge 15. Organitzat pel Gremi d'Hostaleria i amb la col·laboració d'Estrella Damm, aquesta edició es caracteritza, sobretot, per la fi de les restriccions. Perquè si al 2020 es van cancel·lar les dues edicions i a l'any passat, en l'edició de la tardor ja semblava que es celebrava amb normalitat, no era ben be així perquè hi havia restriccions en els aforaments dels locals.

Aquesta iniciativa ja fa anys que es porta a terme i les dues celebracions que es fan durant l'any, primavera i tardor, sempre assoleixen un gran èxit de participants i de consumidors. És un atractiu afegit, sobretot a les nits sitgetanes, que contribueix a que la gent surti de casa per anar a fer les degustacions corresponents i que després comenten el que els ha semblat. Tots els establiments participants s'esmenen per presentar tapes innovadores i a la vegada apetitoses. Cal també remarcar que són molts els tastadors que venen de diferents indrets de la comarca i de fora d'ella atrets per aquesta iniciativa, una excusa més per venir a Sitges, que s'afegeix als atractius ja existents. El preu que costa la tapa, quinto, o canya, són 4€, això permet que la ruta no és centri només a una, sinó a unes quantes més.

El nombre de participants s'eleva a 32 establiments, per aquest ordre: 13 Llunes, Alenti, Amb Gust, Bar Tomeu, Cañateca, casa Hidalgo, Casa Tecla, Cau del Vinyet, Hotel Subur Marítim, Cora-

zón de Ágave, El Cable, Els Jardins del Retiro, Federal, L'Artemisa, La Barata, La Formatgeria, La Granja de Sitges carrer Major, La Granja de Sitges carrer Parellades, La Guineu, Oyster Bar Beso Sitges, Pic Nic, Soca, Sports Bar, Vento Hotel Sunway Institut Joan Ramón Benaprès.

Aquest últim com que la cuina i la sala queden una mica apartats del centre, el migdia del dissabte dia 7 se'ls ha trobat en el carrer Parellades cantonada Bonaire.

Els degustadors poden puntuar per la millor tapa, la més saludable i la més sostenible. Tots els establiments competiran per emportar-se el premi. Però a vegades ja és coma una mena de premi que la gent parli bé de la seva tapa. Això independentment de ser considerat la millor de les tapes d'aquestes tres categories.

El dijous dia 12, a la Biblioteca Santiago Rusiñol s'ha presentat el llibre de les germanes Dolors i Montse Bassa, "Carregades de raons". N'ha fet la presentació l'alcaldeessa Aurora Carbonell. Amb una presentació tan col·loquial els assistents s'ha deixat portar per les vivències viscudes per les dues germanes. La Dolors des de la presó del Puig de les Basses, condemnada per l'1 d'Octubre, i la Montse que l'anava a veure i ni tan sols es podien abraçar perquè en el locutori les separava la fredor d'un vidre. Les seves converses reflecteixen el patiment de les dues dones i les seves famílies, atenent a la situació que va comportar haver d'entrar a la presó de la Dolors qui, per la seva exemplaritat mostrada durant tota la seva vida, ningú hagués pogut imaginar que podria arribar a ser condemnada a entrar a un centre penitenciari. El malament que ho van passar i tota mena de reflexions i fins i tot aspectes curiosos, ho expliquen en aquest llibre escrit a quatre mans.

Curiosament, al final de la presentació, el protagonisme el va assolir la pròpia presentadora, quan l'Aurora va fer públic que si a la direcció del partit li semblava bé, que ella està disposada a tornar a encapçalar la llista local d'ERC per les properes eleccions municipals. Moltes sorpreses s'haurien de produir per a que l'Aurora no obtingui el vist i plau de la direcció en aquest sentit. Com que tampoc, encara no es pot afirmar amb rotun-

ditat, que hagi de compatir amb una altra candidatura del mateix partit.

L'endemà dia 12, en el mateix espai de la Biblioteca, en Santi Terraza ha presentat el llibre: "La villa enmascarada" de Juanjo Corcuera. Es tracte de la recopilació dels articles de l'autor publicats al setmanari a *l'Eco* de Sitges, des de que va començar el confinament degut a la pandèmia. Un retrat de les moltes maneres com la nostra societat va reaccionar davant aquest fet insòlit, mai viscut, fins que ho vam patir com si fos un mal somni. El llibre reflecteix vivències, també les constants evolucions dels diferents estats d'ànim i altres repercussions que produïen en el nostre Sitges i també en altres parts de món que passaven per la mateixa situació que nosaltres.

Al nostre poble, cada vegada més, hi venen a fer cap empreses dedicades a les produccions audiovisuals. I qui diu això també, tot sovint, es converteix en un plató cinematogràfic. A més de comptar amb una trajectòria que va aglutinant festivals de cinema, com són: el Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya, el Festival Sitges Nex, com també la Mostra de Cinema LGTBIQ+ Endimaris Sitges. Per tal de gestionar tot aquest aglomerat cinematogràfic, es compte amb la Sitges Film Office, que precisament ara s'ha renovat.

Un organisme amb el qual l'Ajuntament vol canalitzar els projectes que cada dia sorgeixen dintre del món de l'audiovisual. On també hi pren part la regidoria de Promoció Econòmica, col·laborant amb el Sitges Film Office mitjançant el que es coneix per Producers Meet Producers. Pels qui no estem avesats en aquests temes de l'audiovisual, aquests noms ens diuen ben poca cosa. Si més no això del Meet Producers, ens informen que es tracta d'una trobada anual que es bé fent des del 2017 entre productores consolidades i d'altres amb no tanta experiència, amb la finalitat de promoure la feina dels productors audiovisuals, per tal de fomentar la indústria d'aquest sector i fer participar el talent emergent.

Abans he enumerat el Festival Sitges Next, que està pensat per impulsar la innovació en comunicació, destinat a empreses amb poc recorregut, a agències especialitzades en el temps i a persones

que innoven i experimenten en el camp de la tecnologia.

Pel que fa al Festival Endimaris, pensat per aprofundir en la producció cinematogràfica del món de LGTB+. Aquest any és el segon que es celebra i en l'agenda més propera hi trobem la primera jornada dedicada als guionistes d'aquest gènere i tindrà lloc el 24 d'aquest mes al Palau de Maricel.

Al Centre d'Interpretació de la Malvasia es celebra la segona edició del Cicle Literari de Primavera. Que ha començat el divendres 6 de maig i s'allargarà fins el dijous 16 de juny. I compta amb la col·laboració de Vinyet Panyella, Maria junyent, Lúdia Gázquez, i Carles Hervás.

I amb el suport de l'Ajuntament i les respectives delegacions locals d'Òmnium Cultural i Plataforma per la Llengua.

La programació, com he dit, ha començat aquest divendres amb "La vida autèntica" de Montse Barderi. El dijous 19 també d'aquest mes serà el torn de "Declaració d'Invencions" de Ricard Sunyol. Seguirà el dijous 2 de juny amb "Sola" de Carlota Gurt. I es tancarà el cicle el dijous 16 de juny amb "Com vas perdre el braç, Balchowsky" de Toni Orensanz.

Tot es desenvoluparà en el incomparable marc del que tots coneixem pel Corral de la Vila i on ara s'hi aixopluga un del xarops més apreciats arreu, la Malvasia. I també vins que sorgeixen de les vinyes de l'Hospital. D'aquesta manera la combinació de Malvasia, vi i literatura, ofereix un glamur sensorial.

Des del dijous 12 fins al dissabte 14, una de les institucions que ja fa uns anys que desenvolupa la seva tasca a la nostra vila, l'Institute of the Arts de Barcelona, oferirà l'espectacle "Momentos", al Prado. És l'obra escollida, a mena de final de curs, entre el gran nombre d'alumnes que participen en els cursos que l'Institut imparteix en l'apartat de Dansa Comercial i Contemporània, entre el bon nombre d'alumnes de totes les nacionalitats que estudien en aquest prestigiós centre. Que compta amb la col·laboració de prestigiosos coreògrafs d'arreu del continent.

Com cada maig la fotografia es recrea a Sitges de la mà del Fotomaig 22, organitzat per la Secció Fotogràfica del Grup d'Estudis Sitgetans, amb l'entusiasta Andreu Noguero i acompanyat de tots els integrants d'aquesta agrupació. L'acte de inauguració ha tingut lloc el dissabte 14, amb una prèvia el divendres al mercat nou, on hi han quedat exposades fotografies, de diversos autors, sobre la temàtica dels mercats que es celebren arreu del món.

La inauguració de la 18 edició, que ha tingut lloc a l'Espai Pere Stämpfli del carrer d'en Bosc, ha comptat amb la presència de l'alcaldesa Aurora Carbonell i del regidor de Cultura Xavi Salmerón. Que amb els seus parlaments, junt amb de l'Andreu Noguero, han donat rellevància a aquesta llarga trajectòria del Fotomaig, que com he dit enguany es celebra la 18 edició. El conjunt de totes les exposicions que es celebren mostren els bons moments pels quals passa la fotografia, perquè ara se'n fan més que mai, i que gràcies als aficionats/es de casa nostra, la fotografia forma part, des de fa molt temps, dels neguits artístics que han sabut transmetre a tots els qui hem seguit i fins i tot, en moments puntuals, hem participat exposant les nostres fotografies en aquesta cita anual del mes de maig i inclús en els concursos que organitzaven les entitats predecessores, com l'Agrupació Fotogràfica Sitges, que va derivar a Sitges Foto-Film, de grat record per tots nosaltres i que, gràcies a tots plegats, la cultura fotogràfica continua ben arrelada a la nostra vila.

Fins al diumenge 29 es poden contemplar una gran diversitat d'exposicions com també projeccions d'audiovisuals. Les sales són moltes i els autors convidats que hi exposen en són també molts. On menció a part es mereixen els autors locals que, majoritàriament exposen al Miramar Centre Cultural.

Les sales on hem pogut contemplar obra són: el propi Espai Pere Stämpfli, l'Estudi Vidal, el Centre Cultural Miramar, la societat recreativa El Retiro, Casino Prado Suburense, Capella de la Fundació de l'Ave Maria, la Biblioteca Santiago Rusiñol conjuntament amb la galeria Àgora 3, Club Nàutic de Sitges, Izarra taberna vasca, Arxiu Històric Municipal, Mercat de Sitges i fotografies exposades en diferents comerços de la vila.

El divendres dia 13 ha tingut lloc al saló teatre del Retiro un interessant concert de sardanes i música coral dedicat al centenari del mestre Manuel Oltra. Amb la cobla Maricel dirigida pel mestre Jordi León i la coral Lezare dirigida per Meritxell Tarragó.

La primera part s'ha interpretat: Vells Amics (1951) de Joaquim Serra; En Joanó (1947) de Rafael Ferrer; Amical (1951), R. Lamote de Grignon; La Roca dels Enamorats (1947), Manuel Oltra; Arborada (1966), Manuel Oltra; Montjoliu (1996), Manuel Oltra.

A la segona part la Cobla Maricel va continuar oferint sardanes per cobla i les tres últimes peces, per cobla i coral, hi va participar la Coral Lezare. Es van interpretar: Sitges, Palau de Maricel (2010) de Jordi León; Canticel (2004), Manuel Oltra; Margarideta (1965) per coral, Manuel Oltra; Campanetes (1949) (cor i cobla), Manuel Oltra; l'Empordà (1908) (cor i cobla), Enric Morera.

I el diumenge 15, en el marc de l'Hort de can Falç, s'ha celebrat el 38è Aplec de la Sardana de Sitges, amb sessió de matí i tarda, a càrrec de les cobles Marinada, Maricel i Jovenívola de Sabadell. En el transcurs del mateix ha tingut lloc el concurs de colles improvisades i el concurs "Sardapista".

Ha estat molt emotiu, després de dos anys sense celebrar-se, tornar a veure a les colles dansant. Si més no, tant en el concert com en l'aplec, s'hi va trobar a faltar a un ferm puntal d'aquest esdeveniment sardanista, en Marià Franco i Pàcios que ens va deixar fa poc.

El dijous dia 19, al Centre d'Interpretació de la Malvasia, l'escriptor Ricard Sunyol ha presentat la seva obra: Declaració d'Invencions", amb la qual ha obtingut el 24è premi Mercè Rodoreda. Es tracta d'un recull de relats que ens aboquen a una reflexió sobre la literatura. Ha estat l'encarregada de la presentació la Maria Junyent.

S'ha presentat la Mostra de Cinema LGTBIQ+Endimarís Sitges i que es posarà en pantalla entre el 20 i 28 d'aquest mes al cinema Prado. Tretze pel·lícules i tres curts protagonitzaran la Mostra, que està pensada per desmuntar tabús i apropar aquest cine-

ma a tots els públics. Així ho ha explicat el director de la Mostra Endimaris, l'Owen John Holden.

La primera pel·lícula que es projectarà serà: "tu me manques" de Rodrigo Bellot. Abans, durant la gala d'inauguració, rebrà el Premi Endimaris Sitges 2022, l'escriptor i crític, Bob Pop per la sèrie "Marricón Perdido", dirigida per Alejandro Marín. Mentre que la pel·lícula: "Mi vacío y yo", dirigida per Adrián Silvestre i que ha estat premiada en l'últim Festival de Màlaga, tancarà la Mostra.

Altres vegades m'he referit a que la Vila és un plató cinematogràfic molt apreciat. Directors, productores trien el poble per enregistrar tota mena de rodatges, ja sigui per rodar espots publicitaris i altres filmacions.

Aquests són els rodatges que s'han fet des del gener fins el proper mes de juny:

- "Marlowe"

(Llargmetratge) amb Llam Neeson i dirigit per Neil Jordan (A l'Atlàntida, Platja dels Grills:

- "30 Monedes"

(Sèrie) dirigida per Àlex de la Iglesia i emesa per HBO (al Baluard, Costes de Garraf).

- "Nacho Vidal, una industria XXXL"

(Sèrie). Produïda per Starzplay (a Les Botigues).

- "Culprits"

(Sèrie). Produïda per Disney Plus (a Puigmoltó, Els Cucons, Finca Mas Solers, Vallcarca).

- "Palomino"

(Sèrie) Produïda per Netflix a La Torreta, Santiago Rusiñol, Sant Damià, Àngel Vidal, Carretera de les Costes, Sant Honorat, Platja de les Anquines, Miralpeix, Vallcarca i Campdàsens).

- "Las invisibles"

(Sèrie) Produïda per Paramount + (Hotel Me, Terramar, Platja de la Marina de Aiguadolç)

- "The Diplomat"

(Sèrie) Produïda per Netflix (Plaça de l'Ajuntament, Costes de Garraf) "The Nada" (Llargmetratge) Produït per Netflix (Port de Vallcarca).

El que té aquests rodatges que de vegades és molt difícil d'identificar el lloc a no ser que nosaltres, per proximitat, ho reconeixem. Si no surt la imatge, la Punta, que és la icona de Sitges, també el Racó de la Calma, la Platja de Sant Sebastià la resta, pels qui no són d'aquí, és més difícil que ho associïn amb

el poble. Perquè potser l'acció passa en un altre poble i si intercalen imatges del nostre...

Una vegada l'amic Joan Sella i Barrachina, que de jove va marxar a treballar a la República d'El Salvador, allà va anar al cinema i la pel·lícula contenia moltes seqüències que estaven rodades aquí. Quan va començar a sortir en la pantalla imatges de l'església parroquial, el Cap de la Vila i el carrer Sant Francesc que era on vivia amb els seus pares, en Joan va engegar una plorera en què les llàgrimes no li deixaven veure amb nitidesa el que estaven projectant. Per sempre més ha recordat aquells moments quan ell, que estava tan lluny de Sitges, un cinema de l'altra banda del món li permetia apropar-se a allò que, després de la família, més estimava. Coincidències cinematogràfiques es solen produir. I més ara quant tants rodatges tenen lloc a aquí.

Ja fa uns anys que Sitges, a més de ser destinació turística, també ho és pel turisme d'empresa, que si no es poden considerar turistes com a tal, també freqüenten els hotels per assistir a congressos i convencions dispersos.

Això funcionava així fins que la pandèmia ho va trastocar tot. A l'estiu del 2021 la presència massiva de turistes quedava lluny dels altres anys. Tot i amb això els establiment hotelers, en dies punta, enregistraven una ocupació discreta però que era motiu d'optimisme en les futures campanyes. El que no donava senyal de reactivació era l'arribada de congressistes, ni tan sols repuntar una represa. Molts ho atribuïen que, durant els temps de confinament, les empreses havien optat per fer vídeo conferències i d'aquesta manera no calia forma presencial.

Ha estat aquest mes de maig que s'ha desmuntat totes les suposicions i dissipat els temors, davant a que molts hotels locals ja han ofert els seus serveis als congressistes que han tornat de forma presencial. El bon nombre de reserves, dintre aquest fragment, de cara els propers mesos ha ser optimistes als hotels que disposen de salons per donar cabuda i mitjans tècnics als participants. Ha arribat un moment en què els que practiquen el teletreball també es cansen de passar-se tot el dia a casa, sinó que molts tenen ganes de tornar a l'oficina per a com-

partir millor la feina amb els companys/es. I per descomptat tornar a viatjar fins allà on l'empresa reuneix als seus treballadors per tenir un contacte directe en el moment de prendre decisions, o exposar plantejaments.

El dissabte 14 de maig, la Clàudia, l'Iker, l'Ot, el Martí, en Fabián i l'Àlex -que són alumnes de quart d'ESO de tecnologia- van quedar subcampions del campionat de Catalunya de Robocat celebrat a Girona.

Aquest any s'ha celebrat la sisena edició ha estat dedicada al món casteller, i la prova consistia en fer un castell de cubs amb un robot de Lego. Qui aconseguia que el robot coronés el castell amb els cubs, guanyava la prova. Els campions han quedat un escola d'Olesa de Montserrat i en segona posició els alumnes de l'Institut Vinyet. Tot un mèrit pel treball desenvolupat en equip.

Un dels festivals que s'allarga més en el calendari, és el "Mediterranean Guitar Festival". Apunto que és el que ens ofereix més trajectòria, perquè comença el 20 de maig i l'últim que s'oferirà serà el 21 d'octubre. Com així ho ha anunciat el seu director, en Tono Blasi.

Com l'enunciat així ho deixa entendre, es tracta d'un seguit de concerts que tenen per protagonista a la guitarra, amb un total de trenta concerts d'aquest instrument. Amb un balanç molt positiu, de participants i públic, durant aquests tres anys que farà que aquí a la vila es porten a terme a la bonica ermita de Sant Sebastià. Uns concerts que són itinerants, doncs es celebren, des de l'any 2015, en deu localitats de la costa catalana.

La presentació ha tingut lloc el dilluns dia 16, a la mateixa ermita, i hi ha estat presents el propi director del Festival, Tono Blasi; Luís Miguel García, regidor de Turisme i mossèn Josep Pausas, rector de la parròquia. Mentre que la guitarrista Silvia Nogales ha ambientat la presentació amb un tastet de música de guitarra.

Un dels plats forts, i esperats pels seguidors de la guitarra espanyola, és la participació d'Ana Vidovic, que està considerada com la millor guitarrista actual del món. Serà l'únic concert que es celebrarà al teatre Prado el dia 3 de juliol. A la resta del

programa s'hi reflecteix la qualitat que caracteritza a la resta de participants.

El bateria sitgetà, Jaume Freixes, junt amb el cantant Victor Lisbona, porten una complerta trajectòria musical que es remunta a quan formaven part del grup K-liu i que posteriorment lideren el grup Els Amics de Manel. Amb els quals acaben de treure al mercat musical un disc que ha titulat: "Per ser feliç no cal demanar permís". La trajectòria d'aquest grup es mostra imparable i entre les cançons que conformen el grup s'hi troba una, "Per ser feliç", que esdevé un èxit dels programes radiofònics, com els de Rac 105 i Los 40 Principales, on la susdita cançó ha quedat situada en el top 20 de les cançons més radiades a Catalunya durant els mesos de febrer i març.

Prova de la seva evolució ho reflecteix les actuacions que tenen previstes a Barcelona, en el marc dels festivals Cruïlla i l'Amilly francès. Com també els nombrosos compromisos que tenen adquirits per amenitzar festes majors i altres esdeveniments que emmarca el calendari estival.

Es presenta un estiu farcit d'activitats musicals. Encara que falta pràcticament un mes per passar de primavera a estiu, l'agenda que té com a protagonista la música, se'ns presenta molt interessant i variada. A tots els festivals, concerts, recitals... Cal afegir-hi el que els organitzadors anomenen: "Capvespres Musicals".

Una iniciativa sorgida de les Biblioteques de Sitges. Es tracta d'un cicle de tres xerrades que girarà sobre els diferents gèneres musicals. Tot just el dijous, dia 26, va tenir lloc la primera xerrada que ha anat a càrrec del músic sitgetà Joan Pinós i que ha titulat i desenvolupat amb el títol: "Històries del jazz",

Tindrà continuïtat el dijous, dia 9, amb Sergi Ramírez que tractarà sobre "La música d'autor". I conclourà el cicle l'Oriol Nebleza, que parlarà sobre: "L'orquestració en el cinema film score".

El diumenge 29, en el Casino Prado, s'ha fet la presentació de la preestrena del curtmétratge "Aydame", que ha dirigit el director sitgetà Cristian Beteta. Ha intervingut en el rodatge celebrat a la vila: Pedro Casablanc, Dafnis Balduz, Georgina Latre, César Mateo, Xavier Teixidó i Biel Rossell. El curt es

basa en una historieta que protagonitza un vigilant que es veu, sense voler, involucrat en un seguit de circumstàncies que desperta l'interès de l'espectador.

Quan s'ha acabat la projecció s'ha celebrat un col·loqui on s'han comentat aspectes i detalls del que s'ha vist.

S'ha posat en marxa una iniciativa que permet que obres de la Fundació Pere Stämpfli s'exposin en les sales del Cau Ferrat. A aquest convit per poder entrar a la intimitat del Cau, en aquest tres mesos, estar pensat per a donar protagonisme a "El visitant". Un visitant excepcional que surt d'un espai que també és bressol de l'art i va de visita al Cau Ferrat i allà s'hi troba tan bé que li fan un raconet per quedar-s'hi durant tot aquest temps.

El primer d'aquests visitants ha estat l'obra titulada: "Autoretrat amb gavardina". Que representa al propi pintor Pere Stämpfli. Entre la gent del patrimoni museístic i en Ferran Sancho han fet possible que els visitants que van de visita al Cau, es trobin amb la presència d'una obra d'art exposada al museu que, com ells, també hi està de visita. El problema serà que si s'hi troba massa bé, podria convertir-se en el tema d'una novel·la, en la qual el visitant es vulgui quedar, per sempre més en tal acollidora casa.

Festes i tradicions

Per poc aquesta secció de Festes i Tradicions, aquest mes de maig, queda l'espai en blanc. Degut a que aquest any no coincideix ni cap festa rellevant ni cap tradició que s'hi aplegui. El mes de maig ha estat considerat el mes de les flors, també es celebrava el que es coneixia com el mes de Maria, amb associació inclosa i que es coneixia com "l'associació de les filles de Maria". Que assolía un gran protagonisme en el si de l'església.

També per aquestes dates es celebrava el dia de l'Ascensió del Senyor, una data en la qual es celebrava la festa de la Primera Comunió, que ja el dia abans requeria molts preparatius. Com el de confessar els pecats i que no recordo des de quina hora abans de combregar no es podia menjar res ni tampoc beure

líquids. Els combregants no acostumaven a tenir mai gana, doncs arribat el dia s'aixecaven amb més gana que mai i també amb més ganes de beure que mai. El hi havia que d'anar tan primos, l'emoció del moment, els nervis i el flaire de la cera del ciris cremant, es marejaven en el moment més oportú.

Les comunions es segueixen celebrant durant els diumenges de maig, mentre que la tradició s'ha quedat sense aquells tres dijous que es deia que lluien més que el sol: dijous Sant, Corpus Cristi i el dia de l'Ascensió.

Estem a les portes de l'estiu i ja estem pensant en Carnaval. El motiu d'aquesta antelació amb el calendari carnavalesc és fàcil d'entendre, i és que la seva organitzar-les necessita temps i molta implicació de les persones que hi participen.

D'aquí que entre les colles en sorgeixen les que han d'organitzar el Carnestoltes i la Reina. I aviat ja començaran a celebrar reunions per anar perfilant altres projectes que han d'implicar a totes les colles. Per la seva banda des de la Comissió de Carnaval, que presideix la Núria Escarp, de la regidoria de Tradicions i Festes, s'ha de coordinar tota aquesta posada en marxa. Hi ha molts dies encara per endavant però hi ha molta feina per fer.

De moment un jurat format per la mateixa presidenta de l'esmentada Comissió de Carnaval, el regidor de Festes, en David Martínez; la cantant Lucrècia; per organitzar el Carnestoltes, la professora Fina Fontanet i l'Ester Font, de Visit Sitges, han escollit la proposta feta per la colla 1,2,3 i... per organitzar el Carnestoltes. Mentre que de la Reina en tindran cura la colla Brisa Tropical. Els primers estan integrats a la Societat el Retiro, mentre que la Brisa Tropical està integrada en la colla dels independents. Tenen molt temps per endavant tanmateix els mesos passen molt ràpid i tot haurà d'estar a punt pel Carnaval del 2023.

L'Agrupació de Balls Populars ha omplert de festa l'Hort de Can Falç, sota l'enunciat: l'Agrupafest. Que ha volgut ser com un tastet de Festa Major, amb la participació de la Companyia Tager, també del cantant Dave Zulueta, amb espectacle de màgia i música a càrrec de Djs.

Mainada i de més edat, tots, s'ho han passat molt bé. Gràcies a l'entusiasme que hi posen els compo-

nents de l'Agrupada, on només sentir-ne a parlar el conscient ja perfila pinzellades de Festa Major. Aviat, aviat.

La Comissió de Corpus ja ha anat anunciant que aquest any hi hauran moltes novetats. Una de la que obre la capsa de les sorpreses és l'àlbum de cromos del qual se'n han repartit gratuïtament 2.500 exemplars amb cabuda per a 60 cromos que es poden aconseguir entre els comerços de la vila.

És obra de la il·lustradora Judit Sánchez, amb el disseny de la seva germana Anna Sánchez i ha tingut cura dels textos, l'Eduard Tomàs. En la iniciativa hi ha col·laborat l'Ajuntament i la regidoria de Promoció Econòmica. Amb l'objectiu de donar a conèixer la festa als infants. Durant aquests dies els veiem entrant i sortint dels establiments per anar completant els cromos en les successives pàgines de l'àlbum.

Curiositats

El divendres dia 6, degut a uns treballs de restauració d'una torre, ubicada en la Avinguda del Vinyet amb cantonada carrer Soler i Cartró, va ser desenterrat un obús, que durant la Guerra Civil van llençar les unitats antiaèries republicanes. Com que el lloc estava ocupat per vinyes l'obús va caure al revés i al ser el terra tou no va explotar i ha estat enterrat fins ara quan quasi bé es comptabilitzen uns 90 anys després.

De la troballa se'n va fer càrrec els artificiers de la Guàrdia Civil. Alertant que s'hagués pogut produir una desgràcia si, per exemple, una excavadora o altra màquina pesada podia acabar fent explotar l'artefacte. Els especialistes el van portar a una pedrera i un cop allà el van fer denotar.

Davant aquesta nova edició del Tapa a Tapa es fa palès el que tots coneixem, que anar a degustar tapes és cada vegada més motivador, a la gent en agrada, moltes vegades més que entaular-nos per menjar més del mateix. D'aquests entreteniments abans en dèiem anar a fer el vermut, es continua fent servir aquesta expressió. Però s'ha de tenir en compte que no sempre aquesta assiduitat es contemplava.

Doncs no era un costum massa generalitzat, per aquest motiu s'espera que arribes la Festa, perquè entre altres al·licients hi coincidia anar a fer el vermut. Sobretot en el Prado i el Retiro que oferien els respectius concerts mentre es feia això, el vermut. Potser s'havia d'esperar tot un any per degustar les olives, que en dèiem, "rellenes" o sense pinyol, junt amb les patates de xurreria. Mentre que l'entreteniment per excel·lència, eren els també anomenats "berverechos" que, com les olives, eren servits en uns platets allargats i estrets. De recordar-los encara provoquen salivera, perquè sabien a glòria. Després ben poques vegades, a les cases, es tornava a servir un vermut de semblants característiques i el diumenge que era el dia de la setmana que més si prestava, es deia que de vermut no perquè treia la gana, quan la realitat era que les butxaques no estaven per a sufragar menudeses de les quals es podia prescindir.

Només un escollit grup d'homes es permetien anar a degustar una beguda que es coneixia com a "Picón". A aquests consumidors locals se'ls va conèixer, popularment, per la colla del "Piconet".

Els de la meua edat, que llavors teníem entre 18 i 20 anys, havíem començat a provar la cervesa i recordo que anàvem al Teatre Vell, al carrer Sant Gaudenci, dependències de les quals en tenia cura l'Àngel Trigueros, qui avui dia seria un campió del joc de les "dames". L'home estava tan concentrat amb les jugades que disputava entre els seus contrincants de partides, el més sofert i qui més el sabia portar era el concertista Josep Pagès i Bussoms, que quan algú li demanava quelcom del servei de bar, es molestava perquè havia d'interrompre la partida.

Allà va ser on vam començar a acompanyar el quinto d'una tapa de boquerons amb vinagre que eren una delícia. Un privilegi dels dies de festa, mentre desafiàvem a en Trigueros a fer una partida a les dames o als amics a una partida del futbolí que precedia al vermut, en uns moments en què les butxaques ja ens permetien poder menjar unes olives "rellenes" sense haver d'esperar que fos Festa Major.

L'únic edifici que queda de l'emblemàtic cantó de can Perico, la "Pensión Julian", sembla tenir les hores comptades, si es fa realitat les informacions que apunten que durant aquest mes de maig

aquest edifici s'enderrocarà per a construir-ne un de nou i destinat a habitatges. Pels voltants del 2008 es va fer una temptativa, fins i tot ja s'havien desplaçat de la façana els cables dels diferents subministrament de les companyies der serveis, fins que només va quedar relegat a només una temptativa. El promotors, davant la devastadora crisi del 2008, aquests van optar per esperar a que vinguessin temps millors. Catorze anys, després sembla que ha arribat el moment. Davant la notícia de la seva desaparició, els més curiosos s'afanyen a retratar l'edifici perquè ben aviat formarà part de la història de l'hostaleria local i també del paisatge d'aquest enclavament tan conegut del poble.

Aquest cronista a les pàgines de *l'Eco*, corresponent al número del divendres 6 de maig, i dintre de la meva col·laboració setmanal, li dedico l'article a explicar detalls de la trajectòria de la susdita pensió.

A partir del dilluns 16 han començat a pujar les temperatures fins arribar aquest cap de setmana del 21. Ja feia un dies que ho venien anunciant els homes del temps i les prediccions s'han complert, assolint temperatures més pròpies del mes de juliol. Poca broma, el canvi climàtic cada vegada dona senyals que la cosa va en serio. Fins el punt que sembla ser que ja no existeixen referents, des de que es va començar a enregistrar els canvis meteorològics que s'anaven produint. D'aquesta manera, fins ara, sempre es trobaven referents: tal dia de l'any tal, es va registra la mateixa temperatura que ara ha marcat el termòmetre... Per posar un exemple. Aquest detall aportava tranquil·litat, però si comencem a no tenir referents, això significa que la situació està canviant i a partir d'ara poden començar a fer-se més visibles els problemes que a la llarga aniran capgirant moltes coses .

La primera que se m'acut en aquest moment és la recomanació que sempre havíem escoltat dir: "hasta el cuarenta de mayo no te quites el sayo". Vistes les temperatures tan enfilades, potser s'haurà de retirar del refranyer castellà aquesta teoria previsor.

Les platges ofereixen unes imatges de ple estiu, mentre els hi falta un ingredient important, els ser-

veis que els concessionaris ofereixen als usuaris. Es clar que la temporada oficial no comença fins el mes de juny, però a dia d'avui, 22 de maig, l'opinió pública encara no coneix a qui han estat concedides les concessions, pot ser sí que els interessats ja saben a que atendre's, però de continuar així aquesta tònica, la de les temperatures altes, potser seria convenient avançar aquest començament de la temporada al maig.

Sembla ser, però, aquesta propera setmana s'espera l'arribada de pluges i qui no diu que ha guem de recórrer altra vegada al "sayo". Ho comprovarem dintre de poc.

El mercat del dijous assolia un protagonisme especial quan els paradistes encerclaven l'Ajuntament i tot aquest espai era un ampli aparador dels articles més quotidians i de vestir. Al tancar el mercat vell, el del dijous va estar ubicat en diferents enclavaments, fins assentar-se en aquesta avinguda del Parc Robert.

Així s'ha desenvolupat fins que per raons d'estètica es creu que seria més oportú que ocupessin un espai, que ja fa dies que està reservat, dintre de l'aparcament.

Una decisió que ha estat rebutjada per part dels paradistes, raonant que en el nou enclavament passarà més desapercebuts. Les dues parts no desisteixen de les seves posicions i ja es veurà com acaba tot plegat.

Altra cosa diferent és que la renda per càpita de la població es situa a la tercera posició de Catalunya, on la primera és Sant Cugat, seguida de Sant Quirze del Vallès i Sitges, curiosament per davant de Barcelona. Des de l'any passat que ocupa aquesta posició, quan només en fa dos que estava en la sisena posició catalana i la setzena de l'Estat.

Això traduït en patacons, significa que el preu dels pisos són més cards, també els lloguers i omplir el cistell de la compra no queda al marge.

A raó de la presència de "El visitant" al museu del Cau Ferrat, provinent de l'espai Stämpfli, que s'hi quedarà durant tres mesos i degut a aquesta prolongada estada, em ve al pensament el que feien la gent quan una visita s'allargava més del compte. Dissimuladament, algun dels membres de

la pròpia família, procedien a posar l'escombra al revés: el pal a terra i les palmes a dalt. Seria un mètode eficient perquè era un costum que es posava molt a la pràctica.

Esports

Al final, degut als mals resultat que l'UE Sitges venia arrossegant, han fet saltar les expectatives que directius, jugadors i aficionats, havien posat amb l'entrenadora Luri Sorroche, la primera entrenadora femenina que ha tingut l'equip.

La derrota davant de l'equip de Sant Quirze del Vallès, van fer desaparèixer totes les opcions per ascendir a Primera Catalana. Malgrat que a començament de temporada van estar un temps com a líders del grup 2 de la Segona Catalana. Els començaments són importants però el que compte és arribar al final ben posicionat i això no ha estat així. A ben segur que hagués estat possible si la segona volta hagués estat més favorable als interessos de l'equip, que només van sumar 11 dels 33 punts que hi havien en joc.

El substitut de la Luri Sorroche serà el fins ara entrenador del Sitges B, l'Antoni Salido. Que estarà acompanyat per en Sergio Alcaraz. Mentre que el filial el dirigirà l'Àlex Villagordo, fins ara preparador físic de primer equip. A falta de tres partits per acabar la temporada, els directius no han cregut convenient esperar fins al final, sinó que el proper partit ja es jugarà a les ordres del nou entrenador.

Quan van saltar totes les alarmes va ser després de que perdessin quatre partits consecutius, però llavors encara hi havia opcions i tot i que l'entrenadora va posar el seu càrrec a disposició de la junta, aquest la va ratificar en el càrrec, garantint-li que passes el que passes, continuaria fins al final de la temporada.

El món del futbol, començant per les categories inferiors i passat per les de primera divisió, no hi ha res garantit i d'avui per demà es canvia la truita.

Al Parc de Can Robert s'inaugura, el dimarts dia 3, el Cruyff Court. Un espai dedicat a les persones

joves afectades per la inclusió social, i per tant vulnerables, a fi afecte que puguin practicar esport.

Aquest espai, un dels 15 que completarà aquest projecte a tot Catalunya, porta el nom de la jugadora ribetana, integrant de l'equip femení del CF Barcelona, l'Aitana Bonmatí. Que ha estat present en la inauguració, com no podia ser d'altra manera. L'alcaldesa Aurora Carbonell, amb representació de l'Ajuntament, que també ha col·laborat en el projecte, ha acompanyat a la presidenta de la Fundació Cruyff, Susila Cruyff i la directora de la mateixa Fundació, Pati Roura, Així com en Xavier Puig, responsable del futbol femení del Barça. I el director corporatiu d'Educació i Màrqueting de la Fundació La Caixa, Xavier Bertolín.

Durant el seu parlament, l'Alcaldesa, va realçar la implicació en el projecte de la Fundació de Veterans de Sitges, seguidors de Johan Cruyff, que no han parat fins a veure fet realitat aquest reduït camp que és com una capça de bombons. Tant de bo la seva conservació permeti mantenir-lo sempre impecable.

L'equip de futbol sala, que entrena en Germán Castiñeira, després de derrotar al Cubelles per 4 a 2 i a falta de quatre jornades per acabar la Lliga, ascendeix al grup 5 de la Segona Catalana.

El pilot sitgetà Nil Roig, va disputar la segona prova del Campionat d'Espanya de Superbikes, que s'ha celebrat al circuit Ricardo Tormo de la localitat de Xest.

Malgrat que el dissabte va tenir problemes electrònics en la seva Yamaha 600, el diumenge els van poder solucionar i va aconseguir una meritoriosa sisena posició. La seva propera participació serà durant els dies 14 i 15 d'aquest mes al circuit d'Estoril. Un dels detalls que caracteritza les actuacions del pilot sitgetà, és que desplega la bandera de Sitges i l'exhibeix amb l'estima que sent pel seu poble, que també és el nostre.

Ens informen que al juliol es tornarà a celebrar el torneig Ladies Open, Estrella Damm. Es parla del juliol en aquest mes de maig, quan les temperatures que estem suportant són més pròpies d'aquest mes

estiuenc. És d'esperar que aquesta anormalitat ens torni a la normalitat, que suposarà una rebaixa de les temperatures. Si no és així, i aquestes van en augment, no sé com arribarem al juliol que, de sempre, ha estat considerat el més calorós de l'estiu.

El prestigiós torneig es celebrarà del 7 al 10 de juliol al camp del Club de Golf Terramar. Un torneig que desperta molta expectació, com ho demostra el fet que serà retransmès a més de 100 països. Que a més de ser un bon aparador pel golf, en aquest cas femení, ho és pel nom de Sitges i pel Club de Golf que també ens identifica.

Les dades que faciliten des del Club Nàutic de Sitges són mereixedores d'elogis, perquè en total sumen 3.644 els alumnes que han passat per les seves instal·lacions. Aquesta xifra el situen com el club amb més alumnes de Catalunya després del de Barcelona. Per tot un seguit de mèrits, també se li ha atorgat l'acreditació Vela de Platí, màxim reconeixement a un club nàutic i també pel fet que la Federació Catalana de Vela posi com a exemple Sitges pel desenvolupament que fa del seu programa Esport Blau Escolar. En el transcurs del balanç que es va fer del 2021, la nova junta que presideix en Florencio Almunia, han fet propòsits per a que el Club segueixi en aquesta dinàmica de créixer i acollir les satisfaccions que de ben segur seguiran els esportistes que representen al Nàutic de Sitges en les diferents proves esportives en les quals, durant el transcurs de l'any, participen.

El Basquet Sitges, després de guanyar el Quart gironí, només està pendent d'aconseguir una nova victòria que li permetria ascendir al Campionat Català de Primera Categoria. No hi ha res fàcil i en l'esport no tot consisteix en jugar i que la sort t'acompanyi. Perquè si es fa un bon partit però passa que la pilota dona voltes a la circumferència de la cistella i no acaba entrant és com si no es fes res. Per descomptat que si es juga un mal partit, serà més difícil que la sort s'avingui a acompanyar-te. Una teoria que tampoc es fiable. El que compte és jugar i guanyar, tota la resta són suposicions. Queda esperar.

Quatre jugadors del Sitges Futbol Gaèlic, Sergio Bermúdez, Diego Fabra, Adrià Gallego, i Edgar

Mont-Roig, han estat seleccionats per la selecció catalana d'aquesta modalitat. Que tenen previst participar, del 14 al 17 de juliol, en l'Euro Gaèlic Football que es celebrarà a Pontevedra.

Tots els qui han format i formen part de l'UE Sitges han recordat que el 24 de maig fa 30 anys del seu ascens a Primera Regional, després d'aconseguir un empat a dos amb el Ribes. Entrenava l'equip en Vicenç Rimbau, mentre que el seu segon era en Porras. Era el president en Narcís Pardo i regidor d'Esports en Jaume Serra.

També ha coincidit amb 30è aniversari de la primera Copa d'Europa aconseguida pel Barça a l'estadi de Wembley, després del gran gol de falta que va aconseguir posar entre els tres pals en Ronald Koeman.

Entre els jugadors de la plantilla, que va jugar aquell memorable partit, hi havia Eusebio Sacristán. Trenta anys després, Eusebio ha rebut un entrançable homenatge al camp Municipal d'Aiguadolç, on el propi protagonista va destapar la placa amb el seu nom que, des d'ara, forma part de l'Avinguda de les Estrelles. Estava acompanyat per la seva família, amics i antics companys.

Abans es va disputar un partit entre exjugadors del Barça i la Fundació de veterans del Sitges. Entre eles excompanys que el van acompanyar en aquest entrançable homenatge són: Guillermo Amor, Julio Salinas, Albert Ferrer, Jesús Mariano Angoy, Antoni Pinilla, Óscar Arpón, Felip Ortiz, Jofre Mateu, Juan Carlos Moreno, Quique Álvarez, Delfí Geli, Tente Sánchez i Samuel Okunovo.

Hem de recordar que Eusebio va ser qui va provocar la falta que en Koeman va marcar el gol que li va valer la Copa al Barça. Tot això i més va ser recordat durant l'homenatge i de manera destacada en el parlament que li va dedicar en Jaume Bou de la Fundació de Veterans del Sitges.

Va tancar l'acte, l'alcaldesa Aurora Carbonell que es va congratular que la nostra vila aculli, per sempre més, el nom del qui va ser, ho continua sent, un jugador molt estimat per tota l'afició barcelonina.

Els escacs tenen un protagonisme destacat entre els jugadors de la vila. El cap de setmana del 21

es tancava una etapa del torneig privat més important de Catalunya, el Calculín. De les tres seus on s'ha disputat Sitges ha sigut una d'elles, que ha tingut per escenari l'Escola Miquel Utrillo. On han destacat els jugadors de la Penya del Casino Prado, sis dels quals han aconseguit classificar-se entre els quatre primers de les tres categories: sub8, sub10 i sub12, del grup blau. Aconseguint així el dret a poder participar en la fase final que tindrà lloc a Sabadell entre el 18 i 19 de juny.

El fet més sobresortit s'ha produït en la categoria sub10, on ha guanyat Jack Monclús encapçalant la classificació, seguit per Nathan Almog, en tercera posició i Pepe Trujillo en cinquena posició. Pel que fa a la categoria sub8, el protagonisme l'ha assolit Xavier Rosique que ha quedat quart.

Els nedadors dels equips aleví i infantil del Club Natació Sitges, en el transcurs del cap de setmana del 28, han participat en el torneig de les Copes Catalanes. En la qual s'han assolit una tercera i una sisena posició fila per equips respectivament.

Pel que fa als infants, els resultats més rellevants els han obtingut en la modalitat en el relleu d'estils mixt amb el Nil Prat, en Mark Kramosky, l'Ona Portillo i la Clara Peris. Que van aconseguir la primera posició de la prova.

En quant als alevins, els més destacats ha estat: en Luca Hoek, Jan García i Oliver Roch. I els equips de relleus han aconseguit classificar-se pels campionats estatals en les proves de 4x100 lliures i 4x100 estils.

El diumenge dia 29, al Pavelló dels Pins Vens, s'ha celebrat el VI Trofeu Vila de Sitges de gimnàstica rítmica. Que va comptar amb la participació de 16 Clubs, que han aportat 300 gimnastes de tot Catalunya i Andorra. Cal destacar que, per primera vegada, hi ha participat gimnastes amb discapacitats (14 del total amb discapacitat intel·lectual).

Aplegats en equips la suma total d'aquests han estat 44, entre escolars i federats, amb un total de 83 gimnastes, entre la categoria individual, escolars i federats. El proper dia 5 de juny tindrà lloc la final a Girona

Aquest mes de maig ha estat exitós pel pilot del Moto Club Sitges, en David Gómez. El qual, amb la

seva Montesa 360H6 ha guanyat en totes les proves que ha participat.

Començant pel triomf que va aconseguir a Les Comes (Barcelona), seguint a Morata de Tajuña (Madrid). A més les dues proves són puntuables pel Campionat d'Espanya de TT Clásico, guanyant amb autoritat en la categoria TT Superior, així com la classificació absoluta de les dues proves.

També els dies 26, 27 i 28, va participar en la primera prova d'Enduro Vintatge a la localitat de Mayet de Montatge (França). On en els primers dos dies de competició va quedar segon i en el tercer dia es va imposar a tots els seus rivals i va guanyar en el global de la competició.

El cap de setmana del 25, en el Club Nàutic de Sitges, s'ha celebrat la tradicional regata Copes d'Or. Amb la participació, en la modalitat de Patí Català a Vela júnior, catamarà i monobucs. La participació més nombrosa va ser la primera modalitat, amb 20 embarcacions.

On va dominar en Jaume Llobet del Club de Mar, el qual va quedar segon en la primera prova i primer en la segona. En segona posició ha quedat en Julián Vinué del Club Nàutic Sitges i Oriol Castellà, del Club de Vela Sant Antoni, va quedar en tercera posició.

En quant a la categoria júnior ha dominat Javier Gómez del Club Marítim Cubelles que va quedar primer. Van compartir podi: Àlex Canalda i Gala Planas, del Club Nàutic Sitges, quedant en segona i tercera posició respectivament.

En la categoria catamarà hi van competir 7 embarcacions totes del Club Nàutic Sitges. Va assolir la primera posició, Ivan García; en segona posició, Albert Gironès; en tercera posició, Tono Roca i Annete.

I pel que fa a la classe monobuc, Santiago Conde va dominar la prova, seguit d'Estanis Alcover i Sílvia Palà.

El dissabte 28 de maig, l'equip sub 18 de Seven del Rugby Club Sitges, va aconseguir alçar-se amb la Copa d'Or Catalana de Sevens. Després de guanyar amb ajustat final a l'equip de Sant Cugat, 19 a 17 favorable a l'equip sitgetà. ♦

El dia a dia

El divendres dia 4, després d'una Junta de Govern extraordinària, s'ha aprovat l'adjudicació definitiva de 6 dels 12 lots de les guinguetes i serveis corresponents de platges per les temporades amb les quals es regiran les concessions. En un procés lent, perquè després s'hi ha d'afegir el temps que ha de transcórrer per les possibles alegacions que hi puguin haver un altre factor que també alenteix el resultat final, és que moltes empreses que s'han presentat ho han fet apostant per a tres o més licitacions el que fa s'ha d'estudiar com resoldre a quina en concret han d'accedir, si es dona el cas que són beneficiaris de més d'una. Resumint, si totes les guinguetes i serveis paral·lels poden entrar en funcionament per Sant Joan ens podran donar per satisfets.

Pels usuaris es considera que ja es va tard, sobretot que des d'aquest començament de juny les temperatures són molt altes i les platges es troben molt freqüentades. Davant les evidències, molts són de l'opinió que el servei de platges, pel que fa a guinguetes i hamaques, ja tindria d'estar en funcionament en aquestes dates i no haver d'esperar fins a Sant Joan. Que si es va a mirar això beneficia més als responsables de donar aquests serveis que als propis usuaris. Perquè aquests, coneixent les mancances, ja es porten els tendals de casa, la cadira plegable i l'ampolla d'aigua i tampoc no ha de tenir cura de plantar-se en les zones reservades per l'explotació de les platges. Per tant els més perjudicats són els qui en tenen la concessió, que deixen d'ingressar la caixa que poden fer durant quasi bé un mes. I si per Sant Joan ja treballen a ple rendiment ja es podran donar per satisfets.

Tant de bo ens equivoquem de ple, però podria ser que no tot s'acabi amb la pandèmia que ens ha paralytat durant quasi bé dos anys. Perquè sembla ser que van sortint altres virus que segueixen provocant incerteses sanitàries. Doncs ara es parla molt de la verola del mico, però el que és més fora assenyat de la qüestió, és que hi ha qui focalitza l'atenció al col·lectiu gai com a transmissor d'aquesta nova cosa estranya que ha aparegut. Amb tota la raó el col·lectiu es troba molest per aquestes infun-

dades referències, al·ludint que qualsevol dels humans pot caure en la desgràcia de patir una d'aquestes noves, desconegudes i estranyes patologies i que a més en poden ser transmissors. Tant de bo que no haguem d'estar sempre pendents de noves amenaces per a la salut pública.

La sitgetana Mireia Rossell ha estat assignada la nova administradora de l'Hospital de Sant Joan en substitució de l'Albert Oliver-Rodés que ha ocupat el càrrec durant els quatre anys preceptius. La Mireia és coneguda per tots degut a que va ser regidora de l'Ajuntament durant els dos mandats de l'alcalde Miquel Forn. En el primer com a regidora de Cultura i en el segon de responsable del Benestar Social. La Mireia és mestra psicopedagoga, degut a la seva professió i per l'experiència aconseguida des del departament de Benestar Social de l'Ajuntament, ha estat considerada la persona idònia per dirigir aquesta institució sitgetana, tasca que desenvoluparà amb la col·laboració dels que coneixem com a patrons. El propi Albert Oliver passar a ser-ne, junt amb en Jordi Sans, l'Anna Grimau que ja desenvolupava aquest càrrec. No hem d'oblidar que quan és escollit un nou alcalde, aquest passar a presidir la junta de l'Hospital. Per tant l'alcaldesa Aurora Carbonell és qui ara n'ostenta la presidència.

Pel que fa als anys que ha estat l'Albert Oliver en el càrrec, el més destacat ha estat l'obertura del Centre de la Interpretació de la Malvasia. Com també l'ampliació del nombre d'habitacions de la residència i diferents aspectes que han permès dotar al centre de millores que sempre són necessàries. Però sobretot ha destacat la gestió que s'ha fet de la Covid, que ha fet possible que el virus es mantingués allunyat del nostre Hospital, en benefici dels seus residents i familiars que, en general, no han hagut de lamentar la pèrdua dels seus éssers estimats.

De cara a les seleccions municipals, que s'han de celebrar a la primavera del proper any, de moment s'ha dissipat un dels dubtes que es preveia dintre el panorama electoral i que consistia en saber qui encapçalaria la llista de Junts en el nostre àmbit local.

Sembla ser que els terminis per tenir dret a vot en unes primàries han de complir uns requisits, en

quant al temps que ha de transcórrer des de la incorporació d'un membre nou al partit, sis mesos, per poder tenir dret a aquesta votació en concret. Poc abans de Nadal es van inscriure 25 noves incorporacions, entre els l'aspirant a candidat a les primàries que s'havien de celebrar a l'haver dos candidats a encapçalar la llista: ell i la Mònica Gallardo. que s'havien de celebrar a l'haver dos candidats a encapçalar la llista: ell i la Mònica Gallardo.

Si aquestes primàries es celebraven abans de Sant Joan, no es complirien els sis mesos des de la incorporació dels nous afiliats i per tant no hi podien votar, si per contra es celebraven després sí que hi podien participar. Com sigui des de la direcció de Junts van obtenir la renúncia de presentar-se per part d'en Magí i per tant la candidatura de la Mònica Gallardo ha passat a ser la candidata a encapçalar la llista. De totes maneres s'han produït estires i arronses en el si de la formació local i aquest enrenou ha fomentat un ambient que no és precisament el d'unitat. Com que en cada casa toca rentar la roba, no és missió d'aquest cronista emetre opinions al respecte. I encara queda molt temps, tot i que aquest passa ràpid, per saber que pot passar abans de ser convocats a les urnes.

Dintre del marc de les Jornades Repensar Sitges, continuen les ponències i totes es centren en que cal fer per millorar Sitges, sense que la marca mori d'èxit, tot emmirallant-se amb altres ciutats. Per parlar-ne es van succeir un seguit d'entesos i alhora amb interessos creats amb la marca Sitges. Com és el cas del president del Gremi d'Hostaleria de casa nostra, Oskar Stöber, que representa a un col·lectiu fonamental en la principal indústria actual de la vila, el turisme. I que va estar acompanyat del publicista Enric Nel·lo, el qual aposta per innovar, de manera que les coses que es facin per apropar-se a aquesta innovació a la vegada serveixin per resoldre antics problemes que es ven arrossegant des de fa temps.

Pel que fa a l'Oskar Stöber la seva intervenció ha estat més crítica, quan es refereix que, potser sense adonar-nos, estem perdent pistonades. I no deixa, sempre que en té oportunitat, per incidir sobre un tema que preocupa a ell i a tots, com és el les platges que, poc a poc, també van deixant de ser el que eren.

També en aquesta jornada un apartat ha estat dedicat a Ribes i a Sitges, i hi va intervenir en Miquel Forns, que ha estat batlle de la vila durant dues legislatures, i l'exregidor del poble veí, en Miquel Muç Vall. Els dos es van centrar en el tema de l'Autòdrom de Terramar. Mentre el representant de Sitges es mostrava d'acord amb el projecte, pel de Ribes hi va mostrar un certs recels.

Interessant també va ser la participació de l'exalcalde de Bilbao, Ibon Areso, que va explicar com es va transformar la ciutat. I que gràcies a la cultura, amb la icona que representa el Guggenheim, el factor industrial ha conviscut amb la idea d'oferir una nova imatge de la ciutat que l'exalcalde considerava que s'havia aconseguit com així ho expressen nombrosos testimonis que coneixen la capital abans i com és ara, que no tés res a veure amb el passat. Mostrant una ciutat moderna i admirada per tot-hom.

En termes semblants s'ha expressat Josep Miquel Abad, exconseller delegat del COOB 92. Ell ha exposat el que tots hem pogut veure, com amb motiu dels Jocs Olímpics, entre altres els grans projectes que es van portar a terme, es va transformar el front marítim que estava molt degradat. D'on també es pot dir: qui ho ha vist i qui ho veu.

Exemples de ciutats que han experimentat evidents transformacions. On a més de les exposades hi trobem la ciutat de Girona, representada en aquesta Jornada per la seva alcaldessa, Marta Madrenas. Que ha estat acompanyada per Elena Massot (Vértix) i pel regidor de Turisme del nostre Ajuntament, Xavier Marcé. Que van tractar sobre la dinamització de les ciutats i pobles que reben un important gruix de turisme. I torna a aflorar l'aspecte de la cultura com a eix vertebrador i de cohesió. Aquesta vegada en presència de Josep Bargalló que a més de conseller del Departament d'Ensenyament, va ser conseller en cap del Govern de la Generalitat i que ha estat acompanyat per la sitgetana Vinyet Panyella presidenta del CoNCA. Que van ratificar l'aspecte cultural que s'ha de fer des de una perspectiva universal, però al mateix temps van afegir-hi un detall important: sense perdre mai la identitat pròpia.

Per la seva part, l'alcaldessa Aurora Carbonell va aprofitar per presentar el seu projecte de futur en la

vista posada en el 2030. On sense potser adonar-se va protagonitzar un eslògan, quan va dir: "un Sitges per viure i un Sitges per a treballar". Apostant per l'activitat turística i el mateix temps per altres economies que no en siguin exclusivament dependents. Fent menció a la importància que representa també la sostenibilitat, l'habitatge i els equipaments.

El conseller d'Empresa i Treball, Roger Torrent, que ja havia visitat la vila, quan era president del Parlament, va ser l'encarregat de cloure les Jornades de Repensar Sitges. Afegint a tot el que s'havia dit que: "s'ha de plantejar un nou model turístic. Qui no compleixi un model turístic responsable, es quedarà enrere". Tothom hi diu la seva i la complexitat del moment, amb guerres per entremig, amb una conscienciació als problemes i de manera especial a les repercussions que pugui tenir el canvi climàtic. Per posar uns exemples. Si la gent no en prenem bona nota de tot plegat i ens impliquen en portar la pau al món, com fer nostra la responsabilitat davant el que es pot fer per aturar les repercussions climàtiques i energètiques, si la gent mirem cap un altre costat, ja poden dir "arre" els entesos que si el burro no vol caminar...

Durant el cap de setmana de l'11, el poble va tornar a enregistrar una alta ocupació amb motiu de la celebració de la Sitges Pride. Un esdeveniment que es celebra des del dimecres 8 fins el diumenge 12. I que ha tornat a portar un nombre important de visitants, els quals s'han afegit als que ja fa unes setmanes trien la vila per gaudir d'unes vacances, potser avançades.

Aquests plens contracten amb els dos anys que hem passat a mig gas, i això que encara ens arribava. Bromes a part, hotelers, restauradors i comerços, agraeixen tornar a omplir els seus establiments. De totes maneres segons el president del Gremi d'Hostaleria, Oskar Stöber, sembla que els hotels omplert a l'últim moment. Es refereix que moltes de les reserves es fan d'avui per demà i difícilment va més enllà de les tres nit de pernoctació.

Això hi cal afegir la manca de personal, sobretot cambrer, per atendre els clients. Durant la pandèmia, aquest col·lectiu de professionals, s'han dedicat a buscar altres alternatives que els hi garantís un horari més flexible i més remunerat. El propi Stöber

ja fa temps que reclama més atenció a les platges, on veu preocupant la manca de sorra, falta d'aparcaments - em suposo que es refereix a aparcaments gratuïts- quan això ja és un problema endèmic.

Pobles amb molt menys carisma que el nostre ofereixen, a l'entrada del poble, aparcaments gratuïts per facilitar la seva visita. Per aquest cronista trobo que això ja s'hagués d'haver previst fa molts anys enrere, però també tots som conscients que tal com es paga el metre quadrat de terreny, és difícil canviar pisos per places d'aparcament i a més on s'hi pugui aparcar de manera gratuïta. Malauradament tot gira sobre el diner i allà on no s'hi pot fer negoci malament rai.

L'Oskar no veu amb gaire optimisme el futur, es torna a referir a l'octubre, quan ja hagi passat el Festival de Cinema... Curiosament ja fa molts anys que amb les previsions de cara a la tardor i hivern tendim a dramatitzar una mica. Jo sempre he escoltat dir: "ja veuràs quan arribi l'hivern...". I ja n'han passat molts i hem anat trampejant, potser aquest realment serà diferent. Perquè potser aquest any hi coincideixen factors que es presten a fomentar el pessimisme amb raó de causa: guerra, inestabilitat energètica, la inflació disparada, pujada de preus i tot un seguit de factors col·laterals que poden desestabilitzar el que fins ara anava, si no bé del tot, regular tirant a bé. Però també, com sempre s'ha dit, no ens cal posar-nos al llit abans de tenir febre.

En vigílies de començar les Proves d'accés a la Universitat, que es portarà a terme del dimarts 14 de juny a dijous 16. Pel que fa al Institut Benaprès, s'hi presenten 92 alumnes i pel Vinyet 30. Són dies de nervis pels estudiants i d'incertesa fins a saber si la nota de tall aconseguida el permet accedir a la carrera per la qual tenen preferència.

Just s'ha acabat aquest curs escolar, de cara al setembre que començarà el nou es parla i es prepara per les novetats que s'introduiran. La més iminent és la que fa referència a l'avançament del dia de començar que sembla ser que serà el dia 5 i durant tot el setembre la jornada serà en horari intensiu. Com també s'anuncia que a les vacances de Nadal s'hi afegirà un dia més. Així com el curs també s'acabarà un dia abans, el 22 de juny per Infantil i el 20 per a Batxillerat. A tot s'hi afegeix un dia més

dels establerts de lliure disposició. Quedant en suspens com s'aplicarà la sentència que obliga a fer un 25% de castellà a les aules. Tot això implica un adaptar-se a tots aquests canvis, la majoria del quals impliquen al professorat. De moment, tot i que no era d'obligat compliment, els nous mestres que a partir del curs que ve s'hauran d'incorporar a una nova escola, per part del Departament han aconsellat que durant una setmana d'haver acabat oficialment el curs, tenint en compte que aquests no acaben igual que els alumnes, sinó uns dies després, s'incorporin a la nova destinació, per posar-se al dia i preparar el nou curs, amb les normes de l'escola, que tot i ser les mateixes que la resta, hi poden haver un certs ajustos que s'han de perfilar abans de que comenci el curs en qüestió.

La seguretat de ciutats i pobles, i en concret el nostre, ve experimentant uns augments de delictes que si no són per posar-nos alarmistes, ho poden arribar a ser a la llarga. Si ho comparem en amb el 2021 que hi van haver en total 346 infraccions penals, aquest 2022 s'han comptabilitzat 669. Una xifra que quasi duplica la de l'any passat, si més no s'ha de tenir en compte que en el 2021 encara hi havien restriccions de mobilitat, com tampoc es va celebrar el Carnaval. Només aquest fet ja redueix el nombre d'aquestes infraccions, perquè per les festes de Carnestoltes aquestes incidències augmenten considerablement.

A títol personal voldria fer una apreciació sobre el tema de la seguretat. Fins fa poc ens congratulàvem que podíem caminar pels carrers de manera tranquil·la i segura. Actualment es va apreciànt com que en el carrer hi passen coses difícils de gestionar. Hem escoltat dir de la inseguretat que hi ha en certes ciutats del món, per posar-se una ens fixem en Brasil, on sembla ser que es complicat caminar pel carrer pel perill que puguis ser atracat a punta de pistola, simplement amb la intenció de robar-te unes vambes de marca. Això parlem a ple dia i per la nit, els carrers que no són molt cèntrics, sembla ser que a cap hora queden deserts.

Aquest exemple l'he pogut constatar amb gent que viuen a Barcelona de tota la vida, que havien transitat a peu per tot arreu sense cap mena de por. Doncs ara, freqüentant els mateixos llocs compar-

teixen espai amb gent molt estranya, i cada vegada en són més. Això provoca que també a cap hora de la nit, la gent ja no surt si no es va acompanyat. De moment, i sort en tenim, la violència extrema encara no l'han implantat del tot. Tanmateix al pas que anem aquest aspecte pot empitjorar molt...

En el Parc Natural del Garraf, just acabar de començar l'estiu, ja s'han registrat dos incendis en només quatre dies. Hi influeix les altes temperatures que portem suportant des de pràcticament el començament de mes i al no ploure també des de fa dies, els boscos estan molt secs i en qualsevol moment es pot desencadenar un incendi.

El dissabte 18 el foc va cremar 186 hectàrees, davant la preocupació de tothom, i va afectar la zona de can Suriol a Olivella i es va estendre cap Avinyonet. Que va començar al camí del Pou de l Vinya, de can Suriol. Els bombers hi van desplaçar 50 dotacions: 8 hidroavions i 42 terrestres. També hi van participar els ADF Penedès- Garraf, amb 65 voluntaris i 25 vehicles.

I quan el foc de dissabte estava sota control, el dimarts a la tarda se'n va declarar un altre a la zona forestal de can Pere de la Plana a Sant Pere de Ribes. La ràpida intervenció dels equips d'extinció, que degut al difícil accés al lloc els camions no hi van poder entrar i van haver d'actuar els hidroavions i generant foc tècnic, va permetre que el focs estigués aviat sota control. Com ho demostra el fet que només es van cremar 24Ha.

Les noves adjudicacions dels serveis de platja es van incorporant molt a poca a poca. Els qui han presentat les propostes estan preocupats, degut a que la temporada ja ha començat i veuen com les gestions burocràtiques enredereixen el poder ocupar l'espai que els hi pertoca i començar amb l'activitat per la qual han apostat.

Per part de l'Ajuntament confiaven que per a la revetlla de Sant Joan ja estiguessin totes les platges dotades d'aquests serveis de xiringuitos i hamaques en funcionament i ja veuen que no serà així.

Per altra banda s'havia informat que tant les guinguetes, tendals i hamaques, serien un model unificat per a totes les platges. Davant aquests retards s'ha arribat a l'acord que es podrà fer servir el material d'anys anteriors i de cara a l'any que ve

unificar un mateix model, tal com era la intenció de fer aquest any.

Quan menys ens ho esperem la Covid torna a ser notícia. Sí que és veritat que moltes vegades ho és perquè les persones que en fan un seguiment constant, tot sovint ens informen que el virus es troba sota mínims. Si més no quan sembla que l'anem deixant enrere apareix la notícia que es torna a revifar. Com està passant aquests dies, quan ja decantem cap a final d'aquest mes.

Així, segons les dades facilitades, entre l'11 i el 17 d'aquest juny a la nostra vila novament s'han registrat, que se sàpiga, 63 nous positius. Aquesta xifra es diu que no és prou verídica degut a que s'han notificat a Salut perquè els afectat han requerit que els hi tramitessin la baixa laboral. A l'altre costat es troben pensionistes, estudiants, aturats... que al no mostrar complicacions ho passen com si es tractés d'una grip i per tant sense haver de recórrer als serveis mèdics. Traduït a percentatges els experts han arribat a la conclusió que el nombre de positius ha arribat a un 40 per cent. Molt alt si es compara que la mitjana habitual feia un temps que es movia al voltant del 12 per cent. I per a que la comparació encara sigui més precisa, s'ha de dir que el gener aquesta mitjana era del 30 per cent. Per tant les xifres d'ara són altíssimes.

Davant l'augment s'ha tornat a publicar els indicadors epidemiològics. Mostrant el risc de rebrot que ha passat de 212 a 524; la IA14 de 200 a 300; RT de 1,17 a 1,93. Pel que fa als positius hem passat de 27 a 63; mentre que els hospitalitzats continuen sent 5.

Fins i tot es dona el cas que persones vacunades, que ja ho havien passat, han tornat a recaure. De moment sort n'hem tingut de les vacunes, perquè la gran majoria que ho agafa per primera vegada o hi recau, tenen un diagnòstic lleu. No em paro a pensar com estariem, si és que hi fóssim sense que encara s'estigués investigant per treure al mercat la susdita vacuna. Per altra banda hi ha moltes persones que han decidit no vacunar-se...

Mentre la pandèmia encara marca els temps i sembla com si ens deixes anar fent i quan sembla que l'hem vençut, va i aixeca el cap. Sortosament la vida segueix i cada vegada més preval el *Carpe*

Diem. I si guaitem una mica més enllà ja s'albira temps d'eleccions, que seran el maig del proper any. D'aquí que tots els partits polítics amb participació a l'Ajuntament i altres que de ben segur que es presentaran per primera vegada, tots estan ultimant les llistes.

Així, per exemple, a començaments de l'any se'ns va insinuar que el Partit dels Socialistes locals, convocarien unes primàries per escollir el cap de llista. A aquestes altures aquesta opció s'ha descartat i s'ha apostat per a que segueixi sent en Lluís Miguel García. A favor seu diré que és el regidor que més bé vesteix de tots. Perquè no cal que sigui un acte on l'ocasió ho requereix, sinó que sempre el veus vestit amb americana i pantaló a conjunt. Aquesta hauria ser la tònica de regidors i regidores, la de vestir bé. Uns texans o uns pantalons curs, poden ser molt còmodes però desmereixen la institució que representen.

L'endemà de la festivitat de Sant Joan ens ha deixat el bon amic Manel Martí i Mirabent. Veï d'aquest Cronista de tota la vida.

En Manel va dedicar la seva activitat professional, al costat del seu pare i del seu oncle, fent dipòsits de ciment i graons de pedra artificial per a les escales de nova construcció. Quan es va retirar d'aquesta activitat, ajudava a la seva família en la floristeria del carrer Sant Francesc, on havien nascut els dos germans, ell i en Toni. Les flors formaven part de la vida familiar. En Panxito de ca l'aixut ja tenia cura de la jardineria del indret conegut pel Rancho Grande i d'aquí que l'home portava rams de flors cap a casa que després la seva filla venia a qui els hi demanava. Mentre ella, ajudada per la iaia Francisca, cosien sabates en el quarto de reixa. Alternant aquesta activitat amb la venda de flors, que anaven a buscar, durant les matinades de determinats dies de la setmana, a Barcelona amb la companyia d'en Manel.

En Manel, com tota la família, tenia passió pel Barça, desplaçant-se fins el camp quan l'equip jugava a casa i acompanyant-lo en totes les finals europees que s'han jugat en les diferents capitals.

Feia uns dies que en Manel es planyia que no es trobava bé i que els metges li feien proves i no trobaven les causes de les seves dolences. Tot i no trobar-se prou bé, encara va tenir ànims de partici-

par en la processó de Setmana Santa d'aquest any, acompanyant el pas de l'Associació de l'Ecce Homo, de la quan n'era membre. I també va tornar a formar part de la colla de Caramelles del Retiro, de la primera cantada fins la darrera que, com és costum es fa al cafè de la Societat, amb un final emotiu on el director, en Jordi Martí, sempre té paraules per enaltir el més sobresortit de tota la cantada. No es va deixar de demanar un aplaudiment per en Manel que, no trobant-se en plena forma, no va fallar en una sola casa.

Després d'això observàvem, amb preocupació, com en Manel anava empitjorant, detall que s'apercebia en el seu estat físic. Tot i amb això no deixava de baixar a la floristeria on, al costat de la seva muller, filles, gendres i nets, estava en la millor companyia. Mentre que les flors hi posaven les olors agradables i el colorit que l'havien acompanyat sempre.

Amic incondicional dels seus amics i de nosaltres que n'hem estat els veïns més propers durant tota la vida, fins que aquesta ha volgut que en Manel ens deixes. El seu record serà sempre present entre els qui el vam conèixer i tractar.

Cultura

En el transcurs d'aquest curs els alumnes de l'Institut Joan Ramon Benaprès, han portat a terme el segon anys de l'assignatura optativa de Periodisme. Un tema, aquest del periodisme, que ha motivat a un bon nombre d'aquests alumnes a seguir amb els seus ensenyaments. Des del centre puntualitzen que no necessàriament els qui opten per aquesta assignatura es vulguin dedicar al periodisme, a la gran majoria els fascina aquest món i volen aprofundir en els seus ensenyaments.

Els professors d'una cosa n'estan convençuts, que els alumnes acaben aprenen a redactar, la qual cosa els serà molt útil davant qualsevol carrera que triïn.

El curs es complementa amb activitats radiofòniques, que els ha permès crear *podcasts* radiofònics. I pel que fa al curs periodístic, com no podia ser d'altra manera, han creat una revista digital: La Benvista. Que es pot consultar en la web del centre,

amb informació relacionada amb el dia a dia, amb especial atenció sobre el calendari festiu de la vila, que és de temàtica inesgotable.

No gaire lluny, des de l'Escola d'Hostaleria, els alumnes de segon curs del Grau Mitjà de Cuina i Gastronomia, en finalitzar aquest i com a projecte final, han organitzat un mercat de productes artesans que ha tingut lloc als jardins del Retiro.

Sense apartar-nos del tema, ha estat notícia la concessió, per part de l'Acadèmia Catalana de Gastronomia, al sitgetà Joan Junyent, el Premi Nacional com a millor cap de sala. En Joan és director de l'acreditat restaurant Windsor del carrer Còrsega de Barcelona. I al mostrar la seva satisfacció pel guardó, va aprofitar per donar visibilitat a la importància que té també, en un restaurant, el tracte que reben els clients en el menjador (el que ells anomenen la sala) i no només el tracte, sinó també el cap de sala ha de tenir cura dels més mínims detalls. Igualment aquests reconeixements, sempre segons les seves afirmacions, tenen molta projecció entre els estudiants d'hostaleria, perquè veuen que si la feina es fa ben feta, aquesta té un reconeixement. Ho estem constatant al veure com cuiners del nostre entorn més proper aconseguen importantíssimes distincions mundials.

Es dona la casualitat que el mateix restaurant ha rebut el també prestigiós premi Cartavi 2021, per la millor carta de vins catalans de categoria alta.

Un projecte amb el qual hi han estat treballant des del mes de febrer, i on es poden degustar productes casolans, sorgits dels ensenyaments adquirits durant el curs. Aquest mercat ha estat una oportunitat per a mostrar a la gent de Sitges una mostra de tot el que desenvolupen a l'Escola.

Des del 3 al 12 de juny es celebra el Dia de l'Orgull LGTBI. Amb diferents actes i exposicions, on un dels punts principal es centre en l'anomenada: Sitges Pride. Que ha estat presentada a l'Hotel Calipolis a càrrec d'un dels màxims responsables de l'organització, en Luís Enríquez. En el seu parlament va destacar el que tots van repetint al referir-se a actes i festes que, degut a la pandèmia, durant dos anys no s'han pogut portar a terme i que ara, sortosament, en podem tornar a gaudir sense cap mena de restricció.

El punt àlgid de tot plegat ha estat la desfilada que s'ha terme al llarg del Passeig Marítim. I com va dir l'alcaldeessa, Aurora Carbonell, al destacar els valors de la Pride, va aprofundir també amb l'impacte econòmic que aquest esdeveniment aporta a la vila. De fet ho podem corroborar degut al gran nombre de persones que arriben al poble desplaçant les seves maletes a la recerca dels hotels on s'allotgen durant aquests dies. M'he posat en contacte amb l'hotel que està situat a davant del meu establiment comercial i m'han informat que ja fa dies que han penjat el cartell de complet, pel que fa a aquestes dates.

Durant tots aquests dies, a més, en el mateix Passeig s'estan celebrant moltes actuacions en directe que atrauen a molt públic. Com també un gran nombre d'actes paral·lels i exposicions. Per tant ens trobem amb una agenda atapeïda de tota mena de per a tots els públics i contemplant les diferents preferències i diversitats de temes,

Dintre del cicle: "Capvespres Musicals", el músic i compositor sitgetà, Oriol Nebleza, ha ofert a la Biblioteca Santiago Rusiñol, una interessant dissertació sobre com s'escriuen partitures pels diferents instruments que conformen una orquestra i que després, aquí està la gràcia, que quan s'interpreti tots s'ajustin al que el compositor ha escrit. Perquè la composició és molt complexa, no es tracta que tots facin a uníson la melodia, sinó els acompanyaments, les variacions i melodies reservades per a determinats instruments, que fan que a al set escoltat produeixi aquesta sensació que fa que la música sigui agradable d'escoltar.

La novel·la negra es pot dir que està de moda i amb el tarannà innovador dels sitgetans amb el qual es caracteritza, no podíem viure aliens a una literatura que a reu fan concursos, o si més no es fan debats o certamen sobre aquest gènere literari.

Per aquest motiu el divendres, dia 4, a l'Abacus del carrer Urquinaona de Barcelona s'ha presentat en societat Subur Negre, on darrera l'anunciat hi ha Josep Vaccaro, amb lligams familiars amb Sitges, que és arquitecte i advocat de professió, amb unes quantes novel·les vinculades amb aquest gènere.

A més de fer-ne la presentació s'ha emplaçat als

seguidors a prendre part del festival negre, que també es porten a terme en altres poblacions. A la vila s'ha portat a terme el divendres dia 10. Amb un seguit d'actes que van des de la presentació, a dissertacions sobre: "la novel·la negra com a expressió del nostre temps i la nostra societat". La creació literària pel que fa aquest gènere. Intercanvi d'impressions entre escriptors d'aquesta modalitat. O com també, fins on arriba la realitat fins a decantar cap a la ficció. N'ha estat el comissari el propi Josep Vaccaro.

L'artista madrileny, Julio Campos, exposa una interessant exposició d'artesanía tèxtil, amb el títol traduït al català: "Filant fi". On les originals formes, moltes d'elles han estat realitzades amb fils daurats. Convertint el fil en el protagonista principal de la seva obra.

L'ermita de Sant Sebastià esdevé un marc sensacional per acollir els concerts que s'hi celebren, Aquest divendres dia 3 hi ha hagut una novetat que es pot inscriure en l'apartat de les curiositats. Perquè en aquesta ocasió la guitarra ha deixat de ser la protagonista per a donar pas al violoncel. Concert que ha anat a càrrec del violoncel·lista Ignasi Prunés, amb un repertori exclusiu de Johan Sebastian Bach. En el transcurs del concert el músic ha volgut que l'interior de l'ermita només estès il·luminada amb espelmes, per tal d'ambientar millor l'època on el compositor va compondre aquestes Suites.

La seguit en el torn d'actuació, ara sí, la reconeguda guitarrista, Sílvia Nogales. Això ha estat el divendres dia 10. La qual ha aprofitat el concert per presentar el seu nou àlbum: "Seda". Amb ell l'artista ha transportat al públic per diferents països, amb música de cada lloc, entre aquells han estat: Argentina Brasil, Espanya, Israel, Japó i els Estats Units.

La galeria especialitzada en temàtica africana, la Out of Àfrica, que es troba al carrer Nou, acaba d'inaugurar una exposició, que estarà oberta fins al 10 de juliol, sota l'enunciat: "Somrient i sofrint" De la qual en són els protagonistes dos artistes africans: Matthew Eguavoen i Daniel Onguene. Les obres estan inspirades en la cançó "Suffering and smiling" de la cantant i activista nigeriana Fela Kuti.

Les obres dels dos artistes són una reivindicació dels drets humans, tan malmesos en aquests països,

on s'hi barregen les misèries que acompanyen, durant tota la vida, a bona part dels seus habitants.

De la mateixa manera que al Miramar Centre Cultural, s'ha presentat l'obra de l'artista i professora japonesa, Karou Hirose, que resideix entre nosaltres des del 2006.

L'exposició consta de 19 obres, realitzades amb la tècnica Sumi-e. L'autora ha explicat que traduït del japonès significa pintura a tinta. Una tècnica mil·lenària que va néixer a la Xina en el segle VI i no va arribar al Japó fins al segle XII.

La seva obra està inspirada i desenvolupada sobre temàtica sorgida de la natura. Oferint un acurat traç i un colorit captivador.

També l'Associació LGTBIQ+ Colors Sitges Link, mostra en l'Estudi Vidal l'exposició: "*Cossos queer, ments diverses*". Amb la participació de quinze artistes, entre dibuixants, escultors i artistes plàstics.

Amb la finalitat de donar a conèixer una visió diferent de la realitat social. Apostant per treballar fins aconseguir superar de desigualtats que s'observen en matèria d'orientació sexual i identitat de gènere.

Una de les obres que impacte n'és autor l'Eloi Biosca i que consisteix en un nu masculí de mida natural. Dissenyat per ordinador i imprès en una impressora 3D. Li ha posat per títol: "*Què mires?*" Per si s'escauen discrecions. D'aquí que l'autor vol aconseguir que l'home es pugui convertir en un home-objecte sense que això signifiqui devaluar-li ni una mica la seva dignitat.

En Lambert Gràcia és, des de sempre, un gran aficionat a la fotografia. Afició que l'ha portat a participar en exposicions, particulars i col·lectives, on el seu estil l'identifica amb la seva persona. La fotografia i els viatges es complementen a la perfecció i així ens ho ha demostrat cada vegada que ha viatjat a països llunyans, alguns dels qual ofereixen una temàtica inesgotable. Si no que li diguin a ell que a cada viatge d'aquests ha realitzat milers de fotografies, després té la feina de seleccionar-les i d'aquests fer-ne una exposició. Quasi totes tenen lloc en la sala de l'Espai Cultural Pere Stämpfli.

Com en aquesta ocasió en què, el dissabte 11, n'ha inaugurat una diferent a les altres. Amb una

trentena de retrats on compte amb la participació d'una model, la Yasmina Polonio, que l'ha retratat en els llocs més emblemàtics del poble i de Garraf. I li ha posat per enunciat una expressió molt significativa: "*Il·lusió de Joventut*". Un títol que vol dir o recopilar moltes coses. O potser perquè així l'amic fotògraf es sent sempre jove. De dinamisme no li falta.

També, el dijous dia 16, s'ha inaugurat l'exposició del reconegut artista Eduard Aranz-Bravo. Que estarà oberta fins el 10 de juliol al Mercat Vell. I on s'hi exposen 20 obres seves de gran format. Una exposició, tot sigui dit, organitzada per la Fundació Ave Maria, amb la col·laboració de l'Ajuntament. L'exposició de l'Eduard té un caràcter solidaria, atès que és un col·laborador de la susdita Fundació, on ha aportat al fons pictòric d'aquesta algunes de les seves obres.

Amb la recent incorporació a la col·lecció de l'obra titulada: "*Cava a Sitges*", la mateixa Ave Maria ha aprofitat la inauguració de l'exposició per presentar, com cada any, el Cava Solidari 2022. Les ampolles així com les xapes han estat etiquetades amb un fragment de l'obra. Cava i art combinen a la perfecció, i quan la destinació final és per a una bona causa, encara més.

Per fi, sense restriccions, al teatre del Casino Prado, el 17 i 18 d'aquest mes, s'ha celebrat el 26é Concurs Josep Mirabent i Magrans. Hi han participat un centenar de músics vinguts de totes les parts del món, això exemplifica la importància que ha assolit aquest concurs.

Que ha constatat de dos apartats: Música de cambra i cant. Pel que fa als participants en l'apartat de música de cambra, el jurat va estar format per: Salvador Brotons, Isabel Fèlix, Asunto Nese, Xavier Pagès -Corella i Xavier Xavarria. Els participants els hi van posar tan difícil a aquest jurat que van decidir atorgar dos primers premis (van prescindir del segon) perquè van considerar que l'actuació dels dos quartets era mereixedora d'un primer premi cadascú. Els qui van fer els mèrits per a tal honor van ser: Delia Quartet, format per diferents categories de saxofons. Mentre que l'altre guardonat va ser el

Quartet Iberia, format per instruments de corda. Que van rebre el premi Ajuntament de Sitges i el de la família Mirabent i Magrans. Pel que fa al tercer premi Casino Prado Suburense va ser pel Trio AIAI-marts.

En l'apartat de cant s'hi han presentat 35 participants, al criteri del jurat format per: Carme Bustamante, Fiorenza Cedolins, Raúl Giménez, Roger Alier i Anna Crexells. Va atorgar el primer premi família Mirabent i Magrans a la soprano lleidatana Montserrat Seró. Segon premi, Ajuntament de Sitges, a Shengwu Ou, tenor. El 3r premi casino Prado Suburense a Fernando Cisneros, baríton.

Totes les proves són obertes al públic que omplen totes les sessions que es celebren. Assistir-hi és tot un privilegi, perquè es pot gaudir de la qualitat interpretativa de tots els qui han optat per presentar-se.

A tots els guanyadors, a més de la quantitat econòmica que va associada amb els premis, els hi ofereixen l'oportunitat de poder actuar als concerts que a l'estiu es porten a terme en el incomparable marc del Racó de la Calma. Un altre bon al·licient.

El Centre d'Interpretació de la Malvasia de Sitges va ser distingit amb el premi Vinari, amb el qual es premia a la millor activitat enoturística cultural i social de Catalunya. En aquest cas s'han considerat els mèrits assolits pel programa que potencia el CIME: *"Malvasia, l'art entre el mar i el cel"*. Que consta de combinar l'art i el patrimoni de Sitges, mentre es fa un tast de malvasia.

Establint així el fil conductor de la proposta enoturística i cultural del centre, dintre del ja consolidat *Sitgestiu*. Una proposta que, cada any, sorgeix dels Museus de Sitges.

L'acte del lliurament del premi va tenir lloc el dijous dia 9 en el mar del Celleret, propietat de la família Torres.

A la sala d'exposicions temporals de la can Rocamora, s'ha inaugurat l'exposició del polifacètic artista Pepito Zamora, comissionada pel doctor en Història, Isidre Roset. Que ha permès fer possible la iniciativa presentada per l'Associació Colors Sitges Link. Que també ha comptat amb la col·laboració

de la historiadora i divulgadora de temes locals, la Montserrat Esquerda.

Una exposició de 85 obres que esdevé un pas-seig per entre la trajectòria del polifacètic artista al complir-se els 50 anys de la seva mort.

El Club de Lectura Santiago Rusiñol, que s'ha reunit al Cau Ferrat, ha arribat a la darrera convocatòria de la temporada. Hi ho ha fet amb dos convidats de luxe: en Jordi Milán i la Mercè Comes, de la companyia teatral La Cubana.

La presència del director de la companyia i d'una de les actrius emblemàtiques de la mateixa, obeeix que l'obra de Santiago Rusinyol *"Gente bien"* que La Cubana va convertir en un èxitós musical, ha estat tema de lectura pels components del Club. Dues coincidències que es complementen a la perfecció.

Existeix a casa nostra un duo que es denomina Maison Bélier, que traduït del francès vol dir: Casa Àries. Està format per Elsa Formisano i Juanlu Leprevost i en seu repertori hi trobem quasi tots els gèneres de música: des de folk, chanson française, bossa, reage, rumba, i flamenc. I també amb la influència de diversitat d'idiomes: català, castellà, francès i portuguès. Per tant varietat en tot.

Ara són notícia perquè han tret un disc, *"Ojos negros"*, que s'afegeix a: *Las cosas del querer*. On s'hi alternen totes aquestes modalitats esmentades.

Ara se'n van de gira i aquesta comença el dis-sabte 18 amb una actuació a la Casa Seat.

Dintre dels actes de la Sitges Prade, en un saló de l'Hotel Calipolis s'han penjat obres del pintor mexicà Fabián Cháirez, qui va aixecar polseguera quan a l'any 2019 va fer una exposició que va titular: *"La Revolución"*, on en una de les obres es podia veure, ni més ni menys que, Emiliano Zapata nu, amb unes sabates de taló alt i sobre un cavall que presentava una erecció. Com és de suposar no va agradar als familiars que van denunciar a l'artista. Aconseguint amb això que el pintor aconseguís encara més popularitat.

Al Calipolis només hi ha penjat sis quadres i al títol li ha afegit un visca a la paraula revolució: *¡Viva la revolución!*. Aquesta mostra ha estat organitzada per *Siroco Room*, que promociona el galerista Be-

nito Padilla i l'agent de tendències Eva Nercader. Que fomenten l'art *online*. Aquest en concret trenca amb tots els prototips i es basa amb una temàtica on realça la masculinitat. Amb colors vius i detalls que conflueixen en l'erotisme masculí.

Resulta curiós que un pare i un fill exposin junts, doncs no hi ha res impossible. A la primera planta de la sala d'exposicions del Centre Cultural Miramar s'exposa, fins el 25 de setembre l'obra, conjunta de l'Artur i l'Edgar Duch. Amb dos estils de pintura diferent, el pare que s'ha especialitzat amb l'obra extracte i el fill amb emprant una tècnica que considero molt difícil: calligrafia volumètrica. Una obra de gran format, amb una calligrafia molt pulcre i on s'hi combina la geometria. L'Edgar ja ens va sorprendre quan va ser l'encarregat de realitzar el cartell de Carnaval d'aquest any.

Pel que fa a l'Artur em puc comptar entre els primers que el vam veure començar a iniciar-se en l'art de la pintura. Recordo que per fer referència a la primera exposició que va fer a Barcelona ens hem de transportar a cinquanta dos anys enrere. Ho escric amb tanta precessió perquè són els anys que fa que col·laboro a *l'Eco*. En Josep, fill de la casa, i un servidor ens hi vam apropar per visitar-la i amb motiu d'aquesta li vaig dedicar un article a les pàgines del setmanari, dels primers que vaig escriure. Per sempre més he seguit l'obra de l'amic i n'he estat un admirador, a partir d'ara l'admiració també serà compartida amb el seu fill.

Ha estat presentat el cartell de la 55a edició del Sitges Festival Internacional de Cinema fantàstic de Catalunya. És obra de l'agència publicitària China Madrid i està inspirada en la pel·lícula de ciència-ficció "Tron".

Festes i tradicions

El dimarts dia 6, al Mercat Vell, té lloc la presentació del programa de Corpus i a mes es donar a conèixer els que seran els protagonistes. L'escenari es presenta molt ben decorat, amb elements adients a la festa, destacant la presència d'uns quants cossis amb clavells ben florits.

La presentació ha anat a càrrec de la Laura Gómez Ill, que ha mostrat les seves habilitats de locutora, amb gran professionalitat i domini de la situació. Com a preàmbul ha dirigit unes paraules el regidor de Festes, en David Martínez Lluís, que s'ha congratulat de poder celebrar la festa del Corpus sense limitacions, amb tot el resplendor de sempre. Li ha seguit en el torn de paraula el president de la Comissió, l'Eduard Tomàs Sanahuja, que ha informat de les novetats que tindran lloc durant el transcurs de la festivitat. Tots dos, però, han coincidit en destacar el meritor treball que van realitzar l'antiga Comissió, encapçalada per l'Angelina Salesas, perquè durant els dos anys de les restriccions a causa de la pandèmia, es van haver de reinventar per a que la festa no decaigués, sinó que mantingués viva la tradició a base de fer treballar la imaginació, cosa que va ser un èxit gràcies també a la col·laboració del veïnat que no van defallir davant l'adversitat, tot el contrari.

Tot seguit es procedeix, de la mà de la Laura, a presentar els protagonistes de la Festa de Corpus 2022- El primer que ha donat a conèixer ha estat el cartell, prèviament ha presentat l'autor que ha resultat ser el fotògraf Joan Olivella. Sense encara destapar l'obra, en Joan ens ha explicat la tècnica emprada: una combinació perfecta entre la llum i els elements retratats. Una vegada coneguts els detalls, només quedava destapar l'obra que el mateix Joan, ajudat per la Laura, han retirat la tela negra la cobria.

I Oh! Sorpresa, ha aparegut un elegant gerro de vidre blau amb un ram de flor de Sant Joan que sortia del seu interior. Com a l'entorn dominava el negre el gerro i la flor assolien tot el protagonisme i només un petit detall distreia l'atenció, un parell de petxines sobreposades. Els elogis han estat unànimes, doncs la flor de Sant Joan transmet un missatge molt de Corpus –

La propera en pujar a l'escenari ha estat l'encarregada de pronunciar el pregó, la Lídia Gázquez. Que per les seves dots literàries, poètiques i com a il·lustradora, de ben segur que el seu pregó serà un cant molt seu a la festa i a la vida que hem tornat a retrobar i a gaudir.

I una altra sorpresa, pendentista de la processó, la persona docta en el cultiu de clavells i continuador de l'afició que va heretar de la seva família, en Joan Comas. Llargs i emotius aplaudiments després, també, d'escoltar les paraules que ens dirigeix als allà presents, perquè ha agradat molt tot el que ha dit.

I ja només quedava un secret a desvetllar, es tracte de conèixer als responsables que els hi ha estat encomanada la confecció de la catifa i altar del Cap de la Vila. El seu és un protagonisme que ve avalat pel centenari que aquest any celebrem. El centenari del Drac i vet aquí que els portadors i amics a partir de la vigília a la tarda es posaran mans a l'obra. Mentre que la seva presència, com la que també s'ha fet present damunt l'escenari del Mercat Vell, assolirà també el protagonisme de les grans festes, la del Corpus ho és.

I ha arribat el moment de posar el punt i final a aquest acte de presentació, però abans quedaven dos parlaments com a colofó. El que va dedicar l'Adelaida Moya, directora general de Cultura popular i Associacionisme Cultural, es va centrar en anunciar que estava molt avançat reconèixer la festa del Corpus de Sitges: Festa Patrimonial d'Interès Nacional que concedeix la Generalitat. D'aquesta manera s'afegirà al mateix reconeixement que va rebre la Festa Major de Sant Bartomeu i Santa Tecla. Si més no pel de Corpus sembla ser que encara s'haurà d'esperar al 2023, quan tot indicava que semblava que s'anunciaria en aquestes vigílies de la festa. Toca esperar, però la feina feta des de casa nostra, ha estat tan ben feta, com rigorosa, que fer-ho oficial ja és qüestió dels tràmits que s'han de seguir i aquests han de fer el seu procediment i que és a punt de finalitzar de manera favorable a la petició que en el seu dia es va cursar. La mateixa Adelaida reconeixia el treball i els neguits que mostra la gent de la vila per mantenir aquesta bonica tradició, per la qual Sitges és coneguda arreu.

Va finalitzar els parlaments, l'alcaldesa Aurora Carbonell que s'ha mostrat satisfeta de com el Corpus motiva a tanta gent a participar-hi. Destacant, també, la feina que va fer l'anterior Comissió que encapçalava l'Angelina Salesas que es van haver de reinventar durant els dos anys que la festa es va celebrar amb moltes limitacions i ells/es van saber mantenir el lligam i que ha recuperat la Comissió actual i que pot planificar la festa sense cap mena de restricció. En una situació i l'altra la feina que comporta només ho saben els qui ho fan possible.

Al final als protagonistes els han acompanyat, a dalt l'escenari, les autoritats i els components de la Comissió amb el president: Eduard Tomás. Vocals: Laura Arbonés, Lluís Chacón, Marga Domingo, Laura Gómez, Javier Quintanilla, Sònia Romà, Anna Sánchez, Marcela A. Sheveloff.

Amb tot l'aforament ple, ha agradat molt aquest acte que dona pas a tot el que vindrà, en mig d'un crescut entusiasme per celebrar la primera festa que es considera que és de les primeres festes del calendari festiu sitgetà que es podrà celebrar, després dels dos anys de restriccions, al cent per cent.

A fora al carrer ha estat servit un vi per gentilesa del Centre de la Interpretació de la Malvasia i s'han lliurat els programes de mà que han anat acompanyats d'una petita i original sorpresa, un petit pomell de flor de Sant Joan. Un detall que ha agradat molt.

El diumenge, dia 12, la tradició ens torna acompanyar. Es tracte de la festa o aplec, com li voleu dir, de la Trinitat. Amb un sol radiant i també amb molta calor, molt aviat han aparegut a la placeta de l'ermita els més matiners, sitgetanes i sitgetans que hi pugen a peu aprofitant que el sol encara no escalfa tant.

La primera de les misses és a les 8 i és celebrada per el rector mossèn Josep Pausas. N'hi ha que esmorzen coca d'arengada acabades de sortir del forn de can Sabaté. Poc a poc va continuar arribant gent, que el primer que fan és visitar la capella, però abans li compren una llàntia de les que despatxa la Pili Queralt, que aquesta vegada es mostra més contenta del que sempre està, perquè aquest cronista li ha dedicat el "tomb per casa" a ella. Amb un article que porta per títol: *"De can Badia a la paradeta de la Trinitat"*. Així la Pili de can Badia, com popularment

la coneixem per haver treballat en la botiga de queviures que hi havia al carrer Major quasi al capdamunt de la pujada.

Les administradores, la Núria Carbonell i la Blanca Mirabent, amb els seus respectius marits, es multipliquen per poder atendre les obligacions del càrrec que en un dia com el de la festa s'han de tocar, com popularment es diu, moltes tecles.

En el transcurs de la missa de les 11, ofici, també celebrat per mossèn Pausas, es procedeix a la benedicció d'una bonica imatge de Sant Josep, donació portada a terme pel doctor Antoni de Andrés i família. Que la trobem disposada quasi a l'alçada de l'altar en la banda de l'epístola al costat d'un Sagrat Cor.

A la sortida de l'Ofici hi balla el ball de les Cintes de l'Agrupació, acompanyada pels grallers de l'Escola de Grallers. Abans, durant la celebració de l'Ofici i després, hem notat que aquest any a la Trinitat no hi havia la gent que s'hi apropaven en el transcurs d'altres aplecs. Tothom ho ha atribuït a les altes temperatures que aquests dies es registren. Desconec si a l'any 2003, també en el dia de la festa la temperatura, que igualment era molt alta, es podia comparar amb la d'aquest diumenge. Però sí que també recordo que les temperatures es van mantenir igual d'altres fins a les acaballes del setembre. Aquell estiu la calor no va donar treva.

Acabada aquesta simpàtica sortida d'ofici, la Cobla Sitgetana comença l'audició. Malgrat el que comentàvem de l'alta temperatura, no ha estat motiu per a que balladores i balladors fessin una rotllana. No hi ha faltat el cantí pels músics amb l'aigua fresca i unes gotes d'anís, la Remei i la Rosó ens van acostumar malament i el costum l'han continuat les actuals administradores.

Una vegada acabada l'audició els mateixos músics són convidats a entrar al menjador de la casa dels ermitans, on som obsequiats amb un aperitiu. Aquest moment té un cert encant, perquè cada músic hi diu la seva i passem una estona molt entrañable. És també en aquest moment quan recordem als companys que ja no són entre nosaltres, mentre expliquem anècdotes que vam viure en aquest mateix lloc i parlar-ne sembla com si el temps no hagués passat. Recordes quan en Sou va dir...? I quan l'Olivé... És el moment de la intimitat viscuda i com-

partida durant tants anys, 58 menys un que fa que la Cobla puja a la Trinitat. En vam saltar un degut a una confusió, en Lluís Ràfols es va comprometre amb una audició a un poble sense pensar que coincidia amb la de la Trinitat. La Rosó no se'n sabia avenir i a partir d'aquell dia, quan ens acomiadàvem en aquest mateix menjador, ella li feia apuntar a l'agenda la data quan s'escauria la festa en el proper any. No ha tornat a passar mai més.

Un altre moment especial, és quan els músics ens acomiadem de les administradores que ens han acompanyat durant aquesta estona. A causa de la pandèmia feia dos anys que no hi pujàvem i potser per això hem coincidit amb uns petits detalls que ens han fet reflexionar. Quan deixem el susdit menjador sempre sortim per la cuina i era allà on, en aquella hora, s'hi aplegaven totes les senyores que ajuden a fer el dinar. Aquesta vegada només un parell o tres es trobaven en aquest laboratori de fer menjar. Ens diuen que algunes ja no hi són i altres s'han fet grans i ja no hi pugen. Però potser els comunsals que s'asseuen a l'hora de dinar en la llarga taula del menjador, el qui més troben a faltar és a en Jordi Ferret, el qui en el seu dia vaig anomenar: "el xef de la Trinitat, perquè era ell l'encarregat de fer l'arròs.

Mentre els músics empeníem la tornada, just arribava l'Esteve Ferré amb el senyor rector i el vicari, desconec si aquest any l'arròs també ha estat el plat fort. Que no s'hi podia tirar l'aigua fins que el mossèn arribava, per tal de no trobar-lo covat. En aquest país, per norma, tots els sacerdots acostumen a ser bons gourmets.

A la tarda s'havien de fer jocs per a la mainada i es van haver de deixar de fer perquè només n'hi havia dues. Vist tot plegat, es va recollir aviat i no va caldrà estar-se allà dalt fins a les tantes, com altres anys passava.

Malgrat tot, ha estat un retrobament esperat, però sí que és veritat que la calor xafogosa d'aquests dies, més pròpia del juliol, ha fet desistir a moltes persones d'anar-hi. Són les que hem trobat a faltar.

I comencem setmana amb el pensament posat en la propera festa, el Corpus Crhisti. Abans però, té lloc un esdeveniment molt peculiar, es tracta de la inauguració del que s'anomena, per art de màgia

Espai Festa, el divendres dia 17. Que es troba en la plaça del artistes allà a l'escorxador. I que ocupa l'espai on hi van haver les oficines d'una caixa d'estalvis.

Per poder entrar i sortir els gegants drets, es va obrir una porta lateral molt ample i alta i amés es va aixecar el sostre del local. Vist des de fora les mesures no semblen gaire generoses, si més no hi tenen cabuda els gegants de la vila, els cubanitos, el drac i l'àliga i el cabeçut Patufet. Però tothom es va estranyar que no hi hagués la parella de gegants moros. Que com tothom sap pertanyen a l'Agrupació de Balls Populars. El responsables de l'espai i l'Agrupació, sembla ser estan arribant a acords per a que la parella esmentada, en breu, s'hi pugui integrar.

Fa molts anys que es parla de poder arribar a fer realitat un Casal de Festa Major, com han fet a Vilafranca del Penedès i on es mostra tota la imatgeria festiva en un espai espaiós i amb uns panells informatius i descriptius de tots els balls i gegants, tots sense excepció, que fa goig de veure i convida a que la gent ho vagin a visitar. Doncs una cosa semblant voldríem i ho estem reivindicant, un espai més digne que aquest que s'ha inaugurat. Potser quan no s'esqueia fer-ho en aquestes vigílies... La gent que fa treballar la seva imaginació de seguit van canviar la denominació de l'Espai de Festa, per la de "l'armari".

Una vegada a fora, del digueu-li com vulgueu, el gegants van ballar al so de la grall i tot seguit es van desplaçar fins a l'Ajuntament per estar a punt per l'endemà poder sortir a fer la cercavila gegantera.

Si ja de per si es tracta d'una festa important, s'hi afegeix el complement que és la primera de les solemnes que es celebrarà al cent per cent, sense cap mena de restriccions.

Després de la presentació del programa que es va fer al Mercat Vell, el primer acte rellevant dels programats ha estat el corresponent pregó, que, com ja sabíem, ha anat a càrrec de l'escriptora i poetessa, la Lídia Gàzquez, el mateix dia 17 al vespre.

Abans, va aprofitar el moment per a presentar-se en societat, el propi president, i valgui la redundància, de la Societat Recreativa el Retiro, ja que era el primer acte que es celebrava en aquesta entitat sota

la seva recent estrenada presidència. On també va anomenar a tots els noms dels components de la junta que l'acompanyen. Després d'haver donat la benvinguda a tots els allà presents als jardins de la institució a la qual representa.

A continuació el regidor de Festes i Tradicions, en David Martínez Lluís, es va congratular de poder tornar a celebrar aquest acte del pregó després d'haver passat un parell d'anys reinventant el Corpus d'una manera més íntima, però a la vegada imaginativa i creativa, com es va posar de manifest amb el que van realitzar l'anterior comissió que presidia l'Angelina Salesas i que tanta admiració va causar. Seguidament el president de la comissió de Corpus, l'Eduard Tomàs va presentar a la pregonera. La qual es mostrava radiant i vestida amb molta elegància.

Un pregó, el seu, ben estructurat i on no es va deixar de pregonar tots els elements i a tots els qui ho fan possible. Causant una grata impressió quan es va referir als fonaments del Corpus i a l'aspecte religiós que, com no podia ser d'altra manera, hi coincideix amb un culte a la festivitat que es rellevant entre tots els catòlics. Amb un final apoteòsic, amb un muntatge musical, coordinat pel seu germà, on la música combinava amb el poema inspirat i escrit per ella, al mateix temps que la música anava pujant d'intensitat i els clavells es projectaven a darrera de l'escenari. Un final apoteòsic per acabar abraçant-se entre la satisfacció de la protagonista i els forts aplaudiment del públic posat de peu, com la millor manera de mostrar admiració i complaença.

Va tancar aquest acte les paraules de l'alcaldessa Aurora Carbonell la qual, després de felicitar a la pregonera, va mostrar la seva satisfacció per com s'anaven desenvolupant els actes per celebrar la festa de Corpus. Amb tota normalitat i amb la gent molt entregada a viure la festa després d'aquests anys de limitacions.

Abans de començar, a mesura que anava arribant la gent, tothom quedava sorprès de la decoració que mostrava el terra de l'escenari. On un combinat de la popular tela de galliner, es completava amb uns clavells incrustats i amb una llum molt adient, el conjunt de tot plegat mostrava una decoració elegant i original. Els qui coneixem a en Xavi

Quintanilla, que es un dels components de la comissió de Corpus, a més de la junta del Retiro, de seguida hi hem vist la seva mà i l'ajuda de tot un equip.

Al dia següent, dissabte 18, mentre les parelles de gegants oferien la seva tradicional sortida pels carrers de la vila. Una presència que és esperada per petits i grans, doncs fet i fet feia nou mesos, des de la darrera festivitat de Santa Tecla, que no havien estat entre nosaltres i per tant n'hi havia ganes.

Mentrestant als jardins del Retiro tenia lloc la inauguració de la 82a Exposició Nacional de Clavells. Un acte que aquest cronista va trobar molt desmantellat. Començant perquè no hi havia disposades les cadires per a que la gent s'anés seient. El qui ho volia fer l'havia agafar de la pila que hi havia. També l'alcaldesa, Aurora Carbonell, es va limitar a dir que quedava inaugurada l'exposició i res més. Una inauguració, aquesta molt fluixa i que els organitzadors tindrien de replantejar-la.

Mentre les autoritats i expositors passaven a veure i comentar l'exposició, va sortir la proposta que la inauguració es fes coincidint amb el pregó i d'aquesta manera quedaria molt més lluïda que en aquesta ocasió que, la veritat sigui dita, no ho havia vist mai tan deslluït. Quan es va arribar a la col·lecció d'en Joan Ortiz, aquest va llençar una altra proposta. En ella va raonar que com que el genuí dia de Corpus, que sempre havia estat en dijous, com que ara no es fa res, que el pregó es programés per aquest dia, doncs sols seria avançar-lo un dia de la setmana, en lloc de divendres, dijous. A ningú del responsables de la festa els hi va semblar malament aquesta idea, comproment-se a estudiar la proposta d'en Joan.

L'únic espai que estava més concorregut era on, per gentilesa dels paradistes de la plaça, es servia un complet pica-pica, que sí va tenir un èxit de participació total.

El mateix dissabte es va celebrar amb berenar-sopar al Poble Sec, que es va aprofitar per escollir la seva pubilla.

Mentrestant en els carrers on es feia catifa, veïns i amistats s'afanyaven a dibuixar el terra i altres a preparar la flor. En aquestes hores de la nit, aquesta activitat ofereix un encant especial. Els qui ho fan

mostren una gran pràctica degut a que fa anys que ho realitzen, pels qui ens ho mirem sempre hi trobem un detall, una escena nova que fins i tot mereix ser fotografiada. Al centre del Cap de la Vila, a aquella hora, sense gairebé res enllestit, el Drac, protagonista principal de la catifa i l'altar, ja feia unes hores que estava col·locat en el lloc on s'hi passaria més de vint-i quatre hores. Altres carrers, com el tram de carrer Major, entre el tram del Cap de la Vila a la que havia estat la pastisseria Estrella, no només tenien la catifa dibuixada, sinó que l'anaven omplint de flor.

Sobre les 10 del matí del diumenge, es feia palesa l'arribada de unes quantes comitives de gent, que per la manera que avançaven, agrupats, es deduïa que eren excursions que venien a veure les catifes. Recordava aquells anys, quan es celebrava en dijous, i ens visitaven moltes excursions. Curiosament ultrapassat el migdia, els carrers mostraven poca gent mirant les catifes. Un fenomen que ens atreïa l'atenció. De ben segur que totes aquelles excursions no es van quedar tot el dia al poble, sinó que van fer un tomb i van prosseguir viatge, anant a dinar a un altre destí.

No massa gent però sí molta calor, un altre factor que, com a la Trinitat, molta gent del poble no va sortir de casa o ho va fer molt aviat i així quan el sol es feia menys suportable, els matiners ja estiguessin a casa veient-les venir. Hi va haver gent, però lluny d'aglomeracions d'altres anys.

Dintre dels actes, n'ha ressaltat un que ens ha aprofitat a detalls interessants, com ho és l'ou com balla, amb la conferència sobre rituals i litúrgies de la cultura popular que ha tractat el tema a càrrec de Nil Rider. I l'altre conferenciant, Carles Freixes que ha dissertat sobre la festivitat del Corpus, ell que és estudiós de la festivitat a més de ser el director del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona. Les dues conferències s'han celebrat a l'Espai Cultural Pere Stämpfli.

Després de la missa de la tarda ha sortit la Processó. Les parelles de gegants i el bestiar, passen pel mig del carrer amb la intenció de no desbaratar gaire les catifes, intentant reservant al màxim les formes per a que siguin els integrants de la processó religiosa els qui ho trepitgin plenament. Amb un recorregut una mica més llarg d'altres ocasions, la

Processó ha estat molt lluïda i feia molt goig quan aquesta ha arribat al Cap de la Vila, que com ja se sap la colla del Drac, amb motiu de complir-se els 100 anys de la presència d'aquesta fera foguera, han estat els encarregats de confeccionar-ho.

A mossèn Josep Pausas, quan ha de pujar a l'altar que li han preparat, aquesta vegada simulant una barca que és el mitjà amb el qual va arribar a la vila, ha de superar les alçades dels graons de l'escala que acostumen a ser alts, que fan de mal pujar i de mal baixar. Els sacerdots del seguici agraeixen que, ja fa uns anys, la custòdia està disposada a sobre el tabernacle. Aspecte que el deslliura d'haver-la de portar agafada de les dues mans.

Quan va finalitzar la processó, després de les sentides paraules que adreça el senyor Rector, a la plaça de l'Ajuntament ha tingut la que coneixem com la ballada final de totes les colles de gegants que hi participen. A cada final d'aquestes la plaça assoleix una eufòria col·lectiva extraordinària. I quan els gegant per fi els deixen retirar, tothom hi posa un límit curt fins a la propera trobada. És quan tots diem: "Fins a la Festa Major, d'aquí dos mesos. Res molt aviat.

El diumenge 26 es celebra l'últim acte de la programació de la festivitat del Corpus, concretament em refereixo a la clausura de tot plegat. Amb el repartiment de premis en totes les modalitats, excepte en les catifes que ja fa uns anys que no concurren. I com també és tradició, al final, autoritats i qui va voler, es va traslladar fins al Vinyet per a fer ofrena dels clavells. Es tancava així una exitosa Festa de Corpus, amb tot el que s'hi aplega. A més, després de dos anys que es va fer molt poca cosa degut a la pandèmia, l'essència no es va perdre del tot gràcies a la comissió que presidia l'Angelina Salesas que es van haver de reinventar. Aquest any s'ha estrenat nova comissió presidida per l'Eduard Tomàs i també s'han esmerçat molt per a que aquesta festivitat, molt arrelada a les tradicions sitgetanes, hagi lluit amb tot el seu esplendor.

No ha passat ni una setmana de la festivitat de Corpus que el dijous 23 celebrem la revetlla de Sant Joan. Aquesta ni és una de les més màgiques de l'any, on s'hi barreja la tradició i hi ha qui també recórrer a determinades creences que s'associen a aquesta nit.

Després de dos anys de restriccions, els carrers han tornat a fer goig. Davant un constant anar i venir de gent que venien de comprar la coca. Ho de-lataven les capses de cartró que, a mena d'embolcall, les pastisseries i forns, faciliten per el seu transport. A la nit s'han tornat a produir les celebracions familiars o entre amics. Mentre balcons i terrasses assoleixen el protagonisme que havien perdut. A tots se'ls veu il·luminats i amb molta ocupació.

Unes hores prèvies al refrigeri o sopar s'han començat a escoltar l'esclat de petards. Rebombori pirotècnic que ha anat a més a mesura que avançava la nit. De totes maneres, la meva opinió personal és que dona la sensació que no se'n tiren tants com abans, perquè jo recordo que una setmana abans ja s'encenien molts més que ara. Si és veritat que ha minvat una mica el nombre, sobretot pel que va als dies anteriors, i que sí que els hi puc assegurar que és cert, els qui ho agraeixen són els animals de companyia, perquè n'hi ha que ho passen molt malament.

Després de menjar la coca i beure cava, la nit encara és jove i l'aprofiten més els qui per l'edat ho són. Per contra pels qui se'ns tanquen els ulls amb una certa facilitat, no esperem que es faci de dia, sinó que no volem desaprofitar el descans que va associat amb ella i així anem desfilant cap el llit. On quasi bé es van escoltant petards fins ben entrada la matinada. Però, repeteixo, res a veure amb nits de Sant Joan molt més bullicioses. Els experts en estadístiques apuntaven que aquesta i les nits de Carnaval eren les més bullicioses de tot l'any. I ara que m'hi refereixo aquest any la festa de Carnestoltes tampoc han tingut unes nits com les d'abans. Serà perquè, en general joves i grans, anem més cansats. O també pot ser que com l'oïda tampoc està tan fina ens passen molts sorolls per alt. Que també pot ser.

Entre tanta festa s'escau la celebració de la del Poble Sec que, després de tres anys sense celebrar-se, ha tornat als carrers i places del barri. Abans, a les 14 h, des de la Plaça Catalunya encesa dels vint-i-un morterets. Tot plegat amb ambient que ens transporta quan la festa es celebrava amb tota normalitat, però potser, també, sense tanta afluència com abans.

Amb revetlla popular a la nit, amb atraccions funcionant al cent per cent. Amb concert del grup "Veneno en la Piel" i Duuet DJ's.

L'endemà, festivitat de Sant Joan, a les 9 del matí es celebra la tradicional missa a l'Hospital. On per precaució ha tingut lloc al jardí d'aquesta Institució. Deixant per a les 11 l'Ofici Solemne, concelebrat per mossèn Josep Pauses i el vicari mossèn Josep Ramon. També sobta que al susdit ofici, on hi han assistit part del Consistori encapçalat per l'alcaldeessa Aurora Carbonell, la resta d'assistència ha estat molt fluixa. Segons com la gent encara es mostra una mica reticent d'ajuntar-se masses persones.

Seguidament al, mateix jardí de l'Hospital, ha tingut lloc la també tradicional audició de sardanes a càrrec de la Cobla Sitgetana. Una ballada que els estadants de la casa i els nostres sardanistes ja esperen. Sempre és molt gratificant aquest retrobament entre uns i altres que, degut a la pandèmia, feia també tres anys que no els havíem visitat. Encara tots amb mascaretes tot i estar en un espai a l'aire lliure. Acostumats a quasi bé no portar-ne quasi tots els músics ens disposàvem a entrar en el recinte sense portar-la de casa. Alertats al respecte, el mateix personal, molt amablement, ens l'han dispensat. Sempre sortim d'aquesta institució sitgetana contents de tornar a veure persones amigues i poder parlar amb elles.

Al vespre no hi podien faltar les havaneres a càrrec del grup Petita Havana, amb degustació de rom cremat. La festa s'ha allargat fins diumenge, dedicada a la mainada a càrrec dels Amics del Circ de Circ i de Jocs. I on hi ja canalla hi ha alegria.

Curiositats

Els gegants han sortit de l'armari, que ningú em mal interpreti, vull dir de l'anomenat Espai Festa. Aquesta va ser una expressió que de seguida els qui hi eren, no paraven de fer aquesta broma. Potser perquè a primer cop d'ull veritablement sembla tament un armari. Es suposa que falten elements i cartells explicatius de tot el que s'exposa i en concret una mica d'història de cada ball que hi tingui quelcom exposat.

Quan la festivitat del Corpus es va passar de dijous a diumenge, molts autocars paraven a la vila plens de passatgers encuriosits per gaudir de les catifes i es trobaven que precisament el dijous, que havia estat de Corpus, a Sitges i a la resta de Catalunya, es va traslladar a diumenge. Excepte a Berga que no han mogut la festa de la Patum. Curiosament van seguir venint excursions els dijous, fins que tothom es va assabentar que el dia pròpiament de Corpus, Sitges no fan res.

Ja fa uns anys que les escoles aporten a la tradició un bon nombre d'alumnes que comencen i acaben la catifa del tram de carrer que els hi ha estat assignada. La seva col·laboració és molt important, perquè de no ser per ells, hi hauria trams que no se'n faria.

La setmana passada, els qui anem a caminar de bon matí, ens vam trobar amb la sorpresa que un luxós iot, havia arriat l'ancora i estava parat a poca distància de la platja, per allà a l'alçada de la piscina. Tothom estava integrat per la procedència de semblant "barqueta", fins que se'ns va informar que portava matrícula russa. Es notava que la guerra no anava amb els ocupants del iot.

I de la mateixa manera que arriben marxen, perquè d'avui per demà ens trobem que ja no hi són.

Amb unes trenta mil tapes venudes, durant els 10 dies que ha durat aquesta XI edició del Sitges Tapa a Tapa, es tanca una simpàtica i apetitosa mostra de les nombroses degustacions que es porten a terme i que mobilitzen a molta gent que, atrets per aquesta modalitat, ens visiten d'arreu per provar el que els establiments han preparat i de pas aprofitar per tornar a Sitges que és una destinació que sempre atrau.

Com es sabut, els participants, obtenen un seguit de premis que es centren en dos apartats: els premis que atorga el Jurat Tècnic i el del Jurat Popular.

Pel que fa als tècnics: el 1r la tapa Entre Fum (Num 3 ric); 2n la Car xoff, (Jardins del Retiro); 3r Per que tu ho vals!, (Amb gust)-
Accèssits: Bollyxai (Oyster Bar); Reconeixement Km0: Galassi (Casa Hidalgo). Reconeixement saludable: Mango #5 (El Cable).

Premis Jurat Popular: 1r premi Perla d'ou ferrat, patates emmascarades i essència del vi (l'Artemisa); 2n l'ou d'ànec (Cañateca); 3r Entre Fum (Num 3 ric). Accèssits: Tun-Tun (13 Llunes); Galassi (Casa Hidalgo).

A cada Tapa a Tapa que es celebra resulta un èxit de participants i de persones que fins i tot es desplacen d'altres indrets per tal de provar el que els hi ha preparat. I tots són elogis perquè cada vegada les tapes són més sofisticades o, si més no molt ben elaborades, dintre una originalitat i sobretot fent servir matèria de primera qualitat.

Una cosa crida l'atenció, encara no han pres possessió de les platges la totalitat dels nous responsables de les concessions, que ens han concedit nou banderes blaves. El divendres dia 17, l'alcaldeessa Aurora Carbonell i el regidor de Platges, Guillem Escollà, es van traslladar a Palamós on els hi van lliurar les susdites banderes, que corresponen a les platges de: les Botigues, Garraf, Marina d'Aiguadolç, Balmins, Sant Sebastià, La Ribera, l'Estanyol, la Barra i Terra-mar.

És una distinció que valora la sostenibilitat, la qualitat de l'aigua, la seguretat i l'atenció a les persones amb diversitat funcional, entre altres consideracions.

També han atorgat banderes blaves als ports esportius: Ginesta, Garraf i Aiguadolç.

Als més crítics els hi encuroseix que es concedeixin aquestes banderes, quan algunes de les platges els hi falta sorra, perquè el mar se les ha anat menjant. També en el seu dia hi van haver veus que van dir que, per a que ens concedeixin aquestes banderes, l'Ajuntament sap el que li costa... En favor de tot plegat, també és cert que no es poden fer cas dels enraonaments sense cap prova que els avalii. Moltes vegades dona la sensació que hi entenem de tot i res més lluny de la realitat.

Deia que semblava com si aquest any no s'haguessin tirat tants coets, quan llegim una notícia que informa que aquest any s'ha incrementat la venda d'aquest material pirotècnic, si ho comparem amb l'any passat. Curiosament aquest fet es produeix, mentre que els preus han augmentat. El que no es pot negar és que: any enrere bastants dies abans d'e la revetlla ja s'escoltaven trons de petards i ara fins

que pràcticament no comença a fosquejar, ben pocs se'n tiren.

Esports

El sitgetà Erik Roqueta, que és preparador físic i té contracte amb el Bayern Leverkusen, forma part també del cos tècnic de la selecció catalana absoluta de futbol. Selecció que ha tornat a reprendre l'activitat després de l'aturada degut a la pandèmia. En aquesta represa els catalans s'han enfrontat a la selecció de Jamaica, a la qual han guanyat per 6 a 0 en un partit disputat a l'estadi de Montilivi a Girona.

Pel que fa a l'Atlètic Vilanova i el Sitges B, els dos equips estan molt igualats per aconseguir que, un dels dos equips, es proclamés subcampion del grup. Els dos estan empatats a 66 punts i a falta de dues jornades, els de Vilanova han guanyat als de la poblada de Claramunt. Mentre que el Sitges B s'ha imposat al camp del Torrellenc per 1 a 3.

L'equip de la UE Sitges no acabat la temporada de la manera que, jugadors i aficionats, voldrien. Perquè no han aconseguit l'ascens a Primera Catalana. I quan faltaven quatre partits per acabar la lliga la direcció del Club va destituir a l'entrenadora, la Luri Sorroche.

La va succeir a Toni Salido i en Sergio Alcaraz, els quals aposten per l'eix central de l'equip afegint reforços per a consolidar millor l'equip i que sigui més competitiu. Està en la intenció dels responsables de l'equip tramitar quatre o cinc baixes.

Mentrestant s'està posant les bases del que ha de ser un nou camp de futbol al que ja podem anomenar: Ciutat esportiva dels Pins Vens. El nou projecte està pensat que estigui redactat de cara al setembre del 2023. Que també ha d'incloure un aparcament i l'enjardinament de l'entorn de tots els espais esportius.

Això dona a entendre que paral·lelament s'anunciarà el final del camp d'Aiguadolç...

Els nedadors del CN Sitges, el cap de setmana del 4, es van desplaçar fins a Vilafranca per participar en el Trofeu Alt Penedès. Que va comptar amb uns 200 participants.

En la delegació sitgetana van destacar: la Clara Peris que va fer la mínima espanyola de la temporada, aquesta vegada en els 200 estils.

El diumenge dia 5 una selecció dels alevins es va desplaçar fins a Manresa per a disputar el campionat que porta el nom de la capital del Bages. Els nostres nedadors van destacar tan en les modalitats individuals i també les col·lectives. Si va ser exitosa la seva participació, que van sumar 15 podis. A la victòria dels dos relleus masculins, també cal afegir el trofeu al millor nadador per Luka Hoek i la tercera posició general per equips.

A banda de tot això, els sitgetans Mark Kramskoy, Luca Hoek i Oliver Roch, han estat convocats per la Federació Catalana de Natació, a raó dels seguiments que fa als nedadors, per a que participin en els entrenaments que mensualment organitza el CAR de Sant Cugat. I a més en Hoek i en Roch, han participat del que anomenen Clínic que la Federació Catalana i l'Espanyola organitzen conjuntament el desenvolupament de les tècniques de natació subaquàtica. Sota la supervisió de Santi Veiga que és responsable dels equips alevins i infantils de la Federació Espanyola. I Aschwin Wildeboer, que és tècnic del CN Sabadell d'aquesta modalitat. Sense oblidar-nos d'en Mark Kramskoy que ha realitzat un entrenament orientat de cara al campionat d'Espanya a finals de juliol a Logroño.

Just començar l'estiu s'acaba la temporada de les moltes modalitats esportives, on els esportistes locals hi han participat. Les instal·lacions de la Blanca Subur als Pins Vens han estat l'escenari de molta activitat, els equips de la casa, en bona part, han estat els protagonistes.

El palmarès de la temporada 21-22 de la Blanca ha estat: Preferent Juvenil grup 1, 9a posició; Juvenil 2a Divisió Grup 26, **Subcampionat**; Cadet 1a Divisió Grup 9, 7a posició; Cadet 2a Divisió Grup 28, 4a posició; Infantil 1a Divisió Grup 9, **Campionat**; Infantil 2a Divisió Grup 35, 3a posició; Infantil 2a Divisió Grup 34, 5a posició; Aleví 2a Divisió Grup 3, 6a posició; Aleví 2a Divisió Grup 2, 4a posició; Aleví 3a Divisió Grup 26, 7a posició; Aleví 3a Divisió grup 26, 7a posició. Aleví 3a Divisió Grup 25, **Campionat**; Benjamí 7 2a Divisió Grup 3, 5a posició. Benjamí 7 2a

Divisió Grup 1, **Subcampionat**; Benjamí 7 3a Divisió Grup 13, 3a posició; Benjamí 7 3a Divisió Grup 12, 5a posició.

Només hi ha paraules d'admiració per descriure la tasca que esta portant a terme la Blanca. Des de directius, entrenadors, jugadors i a tots els qui hi tenen encomanada una responsabilitat. A seguir així.

Es retira un mític del Bàsquet Sitges, el sitgetà Noel Guillén, on hi va entrar en 16 anys, va destacar en l'equip, per convertir-se en entrenador durant 14 temporades. Aconseguint, amb el primer equip, nou ascensos de categoria. Tot un mèrit que li ha estat reconegut per la Federació Catalana de Bàsquet al concedir-li la medalla de bronze. Molt ben merecuda.

El cap de setmana del 18 a Fontanals de la Cerdanya, es va celebrar el Campionat de Catalunya d'Enduro Clàssic, amb la participació d'uns 100 pilots. Destacant la presència del Moto Club Sitges, que van participar dintre la categoria Evo.

Va destacar l'actuació de David Gómez, que es va classificar segon en la prova celebrada dissabte i aconseguint, el diumenge, la victòria de la seva categoria i l'absoluta de la cursa. També van destacar les actuacions de Pere Salido, Oriol Pons i Quique Céspedes. En quant a la categoria TT90, on hi participava en Pere Caba, aquest es va classificar en la setena posició el dissabte i en el novè lloc el diumenge.

Al nadador vilafranquí del Club Natació Sitges, en Toni Ponce, a casa seva li faltaria espai per posar totes les medalles que guanya.

De l'11 al 18 de juny ha participat en Campionat Mundial de natació adaptada que s'ha celebrat a l'illa de Madeira. On s'ha proclamat campió del món en els 200 metres estils i en els 100 metres braça. Les dues medalles d'or aconseguides han estat en la categoria S5.

I no acaba aquí la proesa del nadador perquè a més ha aconseguit ser subcampionat en 50, 100 i 200 de la categoria lliure. I junt amb els seu equip de relleus ha obtingut la medalla de bronze en el relleu 4 x 50 lliure. Sense oblidar de dir que va batre el rècord del campionat en els 100m braça. Tot un prodigi.

El Port Ginesta s'ha convertit en un referent mundial del sector dels catamarans. A partir de que la companyia Catamarán Center va establir la seva empresa de distribució en aquest port. Li han seguit un bon nombre de marques que aposten per aquestes instal·lacions. Això és possible perquè els responsables del Port han apostat per incrementar els serveis que requereixen aquest tipus d'embarcació.

Fins el punt que el proper octubre es posarà en funcionament la primera dàrsena exclusiva per catamarans de tot Europa, amb una cabuda per a 36 unitats, que sumats als existents seran en total 55 amarratges.

Totes aquestes iniciatives ha permès que la marca líder mundial del sector, la Lagoon del grup Beneteau, hagi establert la seva única base internacional de proves a Port Ginesta. Totes aquestes coincidències han situat al Port sitgetà en un referent mundial. Ens ho demostra que en les seves instal·lacions es succeiran importants esdeveniments que contribuiran a que aquesta marca portuària es converteixi en un símbol de superació i de treballs continuats per atreure l'atenció de tots els fabricants i esportistes que tenen en el catamarà el seu mitjà de competició. Els resultats es van fer visibles.

Acabada la temporada de futbol és moment de fer balanç i plans de futur, entre els que entra el moviment d'entrenadors i jugadors.

Pel que fa al Sitges B, que juga a la Tercera Catalana del grup 12, i tenia per objectiu quedar en segona posició, per la qual també disputava les opcions l'Atlètic Vilanova. La plaça va ser per aquests després de guanyar al Vilanova del Camí. Tot i que el Sitges també va guanyar al Piera, la diferència de punts afavoria als de Vilanova i són els que es posicionen en la segona posició.

Mentrestant el primer equip del Sitges ja ha anunciat les primeres renovacions: Carlos Henarejos, Àlex Cubedo, Nito, Lucas Cajés, César, Dani Midgley, Over Ramos, Alejandro Sacristán, Fonoll, Geri i Roberto. I ha confirmat el fitxatge del central del At. Vilanova, Marc Cols. També el davanter del Vilanova Edgar Doblas i en Martí Mañé del Moja. I s'està negociant la incorporació del sitgetà, Alejandro Pascua, que ara també juga al Vilanova.

I les baixes anunciades són les de Martí Ferret, Alan i Àlex Frutos.

Entre els dies 11 i 12, a la localitat de l'Hospitalet de l'Infant, s'ha celebrat la primera prova del Campionat del Món de Trial GP.

Pel que fa a la categoria GP Women hi ha participat la component del Moto club Sitges, la Maria Girò, l qual a damunt de la Montesa ha aconseguit un dotzé lloc, el dissabte i una vuitena posició el diumenge.

Aquell cap de setmana també va coincidir amb la celebració de la segona prova del Campionat d'Espanya d'Enduro, el la localitat de Infiesto (Asturias). També amb una bona representació dels pilots del Moto Club de Sitges. La seva participació va estar sotmesa a un recorregut complicat i una meteorologia tampoc gens favorable.

Les posicions assolides pels nostres pilots van ser: en la categoria Sènior B 4 temps, Álvaro Gassol (Honda) va quedar en segona posició en la competició del dissabte i en tercer lloc el diumenge. Pel que fa a la categoria Màster 45, en Manuel Mora (Sherco), el dissabte va quedar en una cinquena posició i la tercera el diumenge. En categoria Màster 55, Joan Masó (KTM) el dissabte no va poder acabar la prova i el diumenge va aconseguir la primera posició. Finalment, Miquel Font (Husqvarna) el dissabte va quedar segon i en canvi el diumenge no va poder acabar.

Hem arribat a final de temporada dels esports punters i ara sorgeixen els que es celebren en aquests espais oberts, com és la platja i els esports nàutics. Pel que fa als primers, s'ha celebrat a la platja de la Fragata, el torneig de rugbi platja en una nova edició del Seven Platja. Que organitza el Rugby Club Sitges, amb el suport de l'Ajuntament. Ha comptat amb les categories Sub8, sub10, sub12, sub14, sub16, sub18, sènior masculí i femení i veterans masculí i femení.

També la vela pren el relleu als esports que es desenvolupen principalment. Entre els mesos de setembre a maig començament de juny. D'aquí que torna la tradicional regata Conde de Godó amb la

49a edició. Amb una notable participació, 75 embarcacions. Que representen a 13 països.

Ha transcorregut en aigües barcelonines, durant quatre jornades, i ha comptat amb representació de la comarca del Garraf. Entre aquesta amb embarcacions procedents del port de Garraf i de Vilanova.

Les embarcacions del terme de Sitges van quedar en la sisena posició de les seves categories. Pel que fa a la categoria ORC A Dos, ha comptat amb la tripulació vilanovina de l'Orana que ha obtingut la tercera posició. Mentre que l'embarcació Wawlau ha quedat en la sisena posició del seu grup.

Amb ambient d'eufòria, el Bàsquet Sitges, va cloure la temporada 2021-2022, amb diferents activitats i el preceptiu dinar de germanor.

La jornada va comptar amb la presència de l'alcaldessa Aurora Carbonell, el regidor d'Esports Jaume Monasterio. A més del president de la Federació Catalana de Bàsquet, Ferran Aril i la directora Miriam Pla. Que es va aprofitar per fer lliurament de les distincions als jugadors: Noel Guillen i Galdric Bover que van rebre la medalla de bronze que concedeix la Federació, que va ser lliurada de mans del seu president. Distinció amb la qual es vol reconèixer la seva trajectòria en el món del bàsquet.

En el mateix acte es va lliurar les medalles d'argent a Ignasi Vicente i a Joan Eduard Piñero.

Un dia complet per a un final de curs, on ben aviat un altre trucarà a la porta i contents de poder seguir amb la normalitat que tots desitjàvem que es produís en tots els aspectes i sobretot pel que fa al món de l'esport, darrera els qual hi han moltes hores ocupades pel que fa a la preparació dels esportistes que han de mantenir-se sempre en forma.

La categoria de màsters del Club Natació Sitges han participat en el XXXVII Campionat de Catalunya d'estiu que es celebra a Tarragona. Els de Sitges hi van ser representats per 9 nedadors. Destacant Joan Lluís Royo que es va penjar les medalles d'or en 100 i 200 esquena.

Per la seva part en Roch va aconseguir la medalla d'or en els 200 estils i plata en els 100 lliures.

I pel que fa a l'actuació d'en Llewellyn, aquest va penjar-se la plata en els 200 esquena i els 100 papallona. També Pujol or en els 100 braça; Trillo, bronze en els 50 braça; Guerrero, bronze en els 100 braça i Noriega, bronze en els 100 lliures. Aconseguint millorar les seves marques respectives, en els 50 lliures, en Capo i en Penagunda.

Sense que ens passi per alt la prova de relleu de 4x50 estils, on en Royo, Trillo, Roch i Llewellyn, es van emportar la plata.

Per la seva banda, les Piscines Bernat Picornell, a Montjuïc, van ser escenari de les proves de natació en la categoria benjamí. Que va comptar amb la participació de més de 100 nedadors entre els 8 i 11 anys.

Una vintena del nostre Club van participar en els relleus prebenjamins en les modalitats de 4x50 lliures, 4x50 estils i 4x50 esquena. I així, en les mateixes modalitats, es van anar alternant els participants en les diferents categories. ♦

El dia a dia

Dades optimistes pel que fa a l'ocupació hotelera d'aquest estiu, també en càmpings, pisos turístics i en bars i restaurants. En conjunt es preveuen dades com el 2019. Pel que fa el comerç la recuperació sembla més lenta.

Si més no a totes aquestes dades favorables s'hi afegeixen incerteses, sobre vingudes degut a les vagues que estan realitzant pilots de determinades companyies. Situació que afecta a un bon nombre de viatgers, alguns d'ells -molts- s'han trobat a la mateixa porta d'embarcament. Apunt per accedir a l'avió, i en aquest precís moment els hi han anul·lat el vol. Mesos preparant les vacances, cercant destinacions que potser feia anys que s'estava estalviant per poder fer realitat el somni, i quan aquest estava a punt de fer-se realitat, veu que tot se'n va en orris. No cal dir que ha de provocar un gran desencís i despeses als perjudicats, perquè en la majoria de casos fins i tot ha vençut el plaç per poder anul·lar la reserva a l'establiment hotelier del destí on es viatjava. Sempre i quan l'afectat no hagi pogut trobar plaça en altres companyies que volaven a la mateixa destinació i, el més difícil, que encara li quedessin seients lliures. Tota una aventura on els més afectats en aquestes situacions són sempre els mateixos, els usuaris del servei.

El nostre poble sembla que la repercussió de la vaga no ha afectat massa en l'inici del fort de la temporada, hi ha bona ocupació hotelera, els carrers són plens de gent i també es formen cues davant de restaurant per poder-hi accedir. Més ben dit, si abans no s'ha reservat, difícilment podrem menjar on teníem pensat fer-ho.

I com s'ha repetit no passa el mateix amb els comerços, davant l'evidència que la gent ens visita atret per altres prioritats que les de comprar quelcom. Tot i amb això s'acaba comprant algun cosa. Queden lluny, però, aquells anys en què el turisme visitava massivament els establiments dedicats a la venda de "souvenirs", on els turistes els freqüentaven abastament. Els costums, o preferències han canviat i aquest sector que als finals dels cinquanta i tot els seixanta, era molt apreciat i de gran projecció econòmica, actualment la demanda d'aquest producte ha decaigut. També hi ha influït la gran

diversitat de mitjans de tecnologia que avui disposem. Per posar uns exemples, quan arribàvem a la destinació, des de la recepció de l'hotel es feia una trucada a la família per informar que havíem arribat bé i tot seguit a la primera ocasió que hi havia es compraven les postals que mostressin el més sobresortit del lloc on es trobàvem. Això requeria escriure-les per a després dipositar-les a la mateixa recepció de l'hotel o pensió i que ells mateixos s'encarregaven de donar-li curs.

Els mitjans als quals em refeia els permeten enviar un missatge de text al destinatari que rep a l'instant i al mateix temps anar enviant fotografies dels llocs que anem visitant. D'aquesta manera l'enviament de postals ha minvat considerablement, mentre que les fotografies que anem fent es van emmagatzemant en aquest anomenat núvol que no té res a veure amb la meteorologia. I si no n'ha propi amb això, aquestes mateixes fotografies es pengen a les xarxes socials i d'aquesta manera tots els qui tenim agregats s'assabenten d'on estem i fins i tot del que mengem, perquè hi ha qui fins i tot fa participis a les mateixes amistat el que ens han servit a taula. Particularment no comparteixo aquesta obsessió que consisteix a donar a conèixer tot el que fem, per on ens movem i el que mengem. Perquè trobo que forma part de la nostra intimitat i, per moltes raons, no cal fer públics tots aquests detalls. Cal respectar, però, als qui agrada compartir singularitats del seu viure quotidià.

La majoria del turistes que ens visiten fan el mateix, d'aquí que retraten tots els racons de la nostra Vila i les imatges volten per tot el món i, arribat el moment, fotografien també la paella que els hi serveixen i les imatges contribueixen a donar testimoni que Sitges és un poble bonic, amb una gran oferta cultural i, a més, s'hi menja bé. Poca cosa més poden demanar que no tinguem.

Des de la nostra perspectiva la cosa ja canvia: hem d'acceptar el turisme perquè és la major font d'ingrés del poble. Mentre enyorem aquell turisme de qualitat que ens visitava, que es mudaven per anar a sopar i després a ballar. Que els establiments que els acollia i, fins i tot, locals de restauració, oferien un tracte exemplar que, com he dit en altres ocasions, ja es feia palès en la manera de vestir del personal que els atenia. Un seguit de detalls que a

mesura que s'han anat perdent, hem notat com el poble i les diferents normes que prevalien per damunt del ja està bé. Quan tot ha decantat cap a la banda de no bé d'un pam, és quan Sitges ha anat perdent pistonades. Malgrat que encara conserva part del glamur que va aconseguir gràcies a les moltes identificacions i qualitats que va saber captar i transmetre. Més o menys encara vivim d'aquesta renta, però hem de fer l'impossible per a no acabar menystenint l'herència que ens van deixar els nostres avantpassats.

Aviat l'Ajuntament farà lliurament de 62 nous habitatges que s'han acabat en el sector de la Bòbila. Com a requisit indispensable és que els qui hi aspirin han de demostrar que com a mínim han de tenir uns ingressos anuals de 21.000 euros com a mínim i 41.000 com a màxim. Una norma que ve dictada des de la Generalitat, s'ha de recalcar perquè, per contra del que es pensa, l'Ajuntament no hi té res a veure amb aquesta disposició.

L'adjudicació serà repartida de la següent manera: 47 habitatges de règim general, és a dir, els que hauran de demostrar els ingressos mínims de 21.000 euros; 12 habitatges destinats a unitats familiars amb ingressos baixos; 2 per a persones amb discapacitat o mobilitat reduïda; i 1 la gestió del qual es cedeix als Serveis Socials.

Pel que fa a la quota que correspon demostrar als qui obtén per un habitatge i tenen ingressos baixos, aquests es regeixen segons sigui el nombre de components de la família: 1 persona sola, ingrés mínim anual de 13.279,55 euros; 2 membres, 13.690,26 €; 3 membres 14.279,09 €; 4 membres, 14.755,05 €. Aquests paràmetres s'estableixen perquè tot i el lloguer que s'ha de satisfer cada mes, és més baix que els que s'acostumen a pagar actualment, el que està estipulat s'ha de pagar. D'aquí que també es demani, com es fa sempre, demostrar rebre uns ingressos els quals mitjançant els quals es garanteix que el beneficiari hi podrà fer front.

L'últim dia de juliol, que ha coincidit en dijous, s'ha oficialitzat el canvi d'ubicació dels paradistes del mercat. Una representació d'aquests, el dimecres havien assistit al Ple amb la intenció d'aturar aquest trasllat, al·ludint que es portés a terme durant els

mesos d'hivern que és quan registren menys activitat. En aquest aspecte hi entren en joc les opinions dels propis paradistes i també el compliment dels acords presos en el transcurs d'un Ple que són d'obligat compliment. Tot i amb això ja es va donar un plaç als paradistes abans no es va posar mans a l'obra.

Els raonaments que esgrimeixen les dues parts són raonables. Pel que fa als afectats raonen que a dintre l'aparcament, on se'ls vol ubicar, no hi ha cap ombra ni banc per seure els usuaris... Per part de l'Ajuntament al·leguen que el passeig que han ocupat fins ara, la seva presència dificulta la lliure circulació de vianants i de les persones que esperen o arriben amb el bus. I també, aquesta discutible, que la distribució del mercat enllesteix l'entrada del poble. Ja dic que això pot ser motiu de moltes reflexions, tenint en compte que molts pobles el lloc destinat per fer el mercat, que és reservat a un migdia de la setmana, es porta a terme fins i tot en la plaça principal d'aquest i no desmerèixer res, tot el contrari. Fa poble.

Bé sigui com sigui, aquest dijous la Policia Municipal es va encarregar de fer complir el que s'havia aprovat. I els paradistes per mostrar el seu rebuig a l'ordre, ho van fer palès al no muntar les parades i mantenir una actitud de protesta.

Veient que l'administració no afluixava en la seva actitud, el proper dijous ja van muntar i sembla ser que al final no ho van trobar tan malament, si més no entre diversitat d'opinions. Les rutines són difícils de canviar. En aquesta vida tampoc hi ha res per sempre, així que sempre s'ha cercat aspectes destinats a millorar tot el que es pugui. Per saber si una cosa funciona s'ha de provar i això és pot aplicar a aquest trasllat. I si s'arriba a la conclusió que no s'adapta a les perspectives per les quals s'havia cregut oportú fer el canvi, sempre s'és a temps per tornar a l'anterior ubicació. En aquest cas sí que la despesa és mínima. Sempre s'ha dit que rectificar és de savis

La pandèmia ha deixat al descobert moltes mancances, la més greu en el sistema sanitari que és on més han acusat moltes d'aquestes mancances. Sobretot al que fa al nombre de facultatius que són inferiors al que es necessiten per atendre bé a les

persones que necessiten dels seus serveis. Atenent que és un servei al qual no s'hi va per gust, sinó per necessitat. L'exemple de professionalitat que han demostrat tot el personal sanitari per atendre les persones afectades per la Covid, demostren el grau vocacional i de servei que acompanya la seva professió.

Controlats i alleugerits aquest enrenou tan descomunal, és fa evident una realitat: falten metges. I aquesta situació és fa més palesa en aquests mesos d'estiu. En arribar aquesta època, en el CAP de Sitges, el Departament enviava algun que altre metge i infermera de suport, per tal de poder donar un millor servei en uns mesos que, entre turistes i residents que tornen a la segona residència, la població augmenta considerablement. Estem a començament del mes de juliol i només s'ha destinat una infermera de suport. Molt poc per poder fer front un servei tan bàsic com és el sanitari.

Precisament quan hem de tornar a referir-nos a la irrupció d'una nova onada de contagis, perquè els positius sembla ser que es multipliquen. Els entesos ho atribueixen a la interrelació que ha tornat a produir-se durant la festivitat de Sant Joan. Que ha deixat el risc de rebrot a Sitges en 651 punts. Quan una setmana abans era de 524 i fa un mes es trobava en 121. Pel que fa als positius de la setmana, s'ha passat de 63 a 72. I pel que fa als ingressats a Sant Camil de 14 a 39. La prova que més en servirà per determinar la situació, es produirà els dies posteriors a la Festa Major que és quan es preveu -hi ajuda els dos anys on quasi no s'ha pogut fer gran cosa- una festa molt multitudinària. Serà, i mai millor dit, la prova de foc.

Ja quasi bé ens havíem oblidat del que abans era una normalitat, venir al món a casa. Perquè aquesta realitat ja fa anys que s'ha traslladat a les clíniques i hospitals que, arribat el moment, acullen a les dones que diguem van de part.

Doncs vet aquí que fa unes setmanes que la Lúcia de Mata, parella d'en Jordi Marzal que havia treballat molts anys a la farmàcia, va portar al món a la Laia Victoria just a la porta de l'edifici de casa seva, quan es dirigien al centre sanitari que els havia d'atendre en el part. Pares i filla sempre podran indicar el lloc exacte on va néixer la criatura, allà a la porta a un pas del carrer.

Fa dies que es parla d'un tema que presenta molts interrogants, la inflació. I això es tradueix en l'augment de preus que afecten quasi bé tot, però on més ho notem la gent de Sitges, és en el cistell de la compra. I el fet més evident, per posar un exemple, és que quan no fa gaire portàvem un bitllet de 50€ a la cartera, ara, amb la mateixa quantitat podem comprar menys coses o hem de reduir el pes de determinats productes. Dit d'altra manera: no comprar tant.

També influeix negativament les repercussions de la guerra i, com ja es preveu que serà llarga, l'economia continuarà en aquesta espiral d'incertesa. Sembla ser que es prepara un hivern complicat, d'altra banda no cal caure abans d'hora en el desànim. De tot hem sortit endavant, no serà aquesta una excepció.

No s'acaba de fer net, ho reflecteixen els indicadors epidemiològics. Amb un augment considerable de proves PCR i tests d'antígens que reflecteixen un nombre creixent de positius, segons els resultats obtinguts durant la setmana del 2 d'aquest mes de juliol.

Així el risc de rebrot ha passat de 651 a 672; el IA14 de 429 a 506; la RT de 1,64 a 1,34; positius de la setmana de 72 a 78; hospitalitzats de 8 a 7. Si més no el total d'hospitalitzats han passat de 39 a 56, això amb una setmana de diferència.

Repeteixo, sort en tenim de la vacunació, que sinó no hauríem pogut deixar el confinament. No podem agrair mai la tasca dels científics i, més propers, tot el personal sanitari que encara han de veure-se-les amb casos on la Covid segueix present i persisteix.

Els xiringuitos de la platja estan donant molt de parlar, sobretot perquè a aquestes alçades de la temporada ja haurien d'estar tots al màxim funcionament i no és així. A data de 15 de juliol només han obert cinc xiringuitos. Les irregularitats que sembla han sorgit en els criteris de resolucions que s'han de prendre, sembla ser que tres lots (La Barra Ponent, La Barra Llevant i Balmins) troben dificultats per desencallar la situació, esdevinguts entre els governants del municipi i els òrgans jurídics de l'Ajuntament.

Tant és així que es podria donar el cas que aquests tres enclavaments es quedin, tota la temporada, sense aquest servei. I si això és un problema, s'hi afegeix que a aquestes alçades els concessionaris tampoc troben el personal que es suposa necessiten. I les cuines que es suposa havien de formar part del conjunt de les guinguetes es troben que hi dificultat per trobar la persona que encengui els fongs. Problema darrera problema.

Pel que fa a l'activitat que guarda relació amb les gandules i para-sols, vuit d'aquest serveis ja estan en actiu.

S'anuncia que durant tot l'estiu una embarcació, amb els seus responsables, s'encarregarà d'anar netejant l'aigua del, fins el 15 de setembre, de tot el que floti damunt la superfície o estigui mig submergit. Si ens fixem amb la temporada passada es van recollir 505 quilograms de brutícia, que es diu aviat,

És una llàstima però a l'incivisme se li ha de posar barreres. És el que ha passat en l'ermita i la masia de Santa Bàrbara. On s'ha hagut de tancar tot el seu perímetre per evitar els actes vandàlics que fins ara s'hi ha produït. La solitud que plana sobre aquests indret facilita aquests degradació. Després de 4 anys que s'havia restaurat l'ermita i celebrat el fet de portar una imatge de la Santa en processó cívica des de la parròquia fins allà, quan encara l'indret encara no estava del tot urbanitzat i que va protagonitzar escenes pròpies d'una pel·lícula italiana, va durar poc la integritat de l'ermita, la masia ja estava malmesa, feia mal al cor veure-la amb el vidre de sobre la porta trencat, la mateixa porta esberlada i pintades en les parets exteriors. Amb bon criteri s'han arranjat aquests desperfectes i s'han tancat els excessos. De moment aquesta mesura sembla que és efectiva: veure'm el que dura. És una llàstima que no puguem tenir res salvat. I el que és més trit és que la situació no millora, tot el contrari sembla que amb el pas del temps anirà a pitjor. Tant de bo aquest cronista s'equivoqui.

Diguem que Sitges és diferent i en certa manera és certa. Amb lo bo i el que no és tan bo. Així, fixem-nos amb el detall, A tota arreu el seguiment que es fa de la Covid, els indicadors mostren que baixa menys entre nosaltres. Tampoc són uns indi-

cadors alarmants, si més no el nombre de contagis és superior als de fa uns dies, Perquè durant la primera setmana del juliol el nombre de positius ha estat de més de 85, quan feia uns dies eren de 72.

El risc de rebrot en una setmana ha passat de 672 a 806. I el indicador de propagació del virus aquí és superior de 1,45, respecte a la mitjana catalana que és de 0,92. Ens hem de diferenciar en tot.

El que també preocupa són les altes temperatures que fa dies venim registrant, a l'entorn dels 36,3 graus. La preocupació recau de cara a les persones graus que en pateixen més les conseqüències. Només en un mes a l'Hospital de Sant Camil han atès a 15 persones a causa del calor.

Degut a a questa onada de calor, la Generalitat ha activat el protocol del Procicat, Infocat i el pla Alfa 3. Tots ells es basen amb un seguit de mesures per tal de prevenir aquests cops de calor i també per tenir molta cura dels incendis que es poden produir amb aquestes altes temperatures i la falta de pluja.

Ja no ens recordem que a l'any 2003 també va ser molt calorós, va començar pràcticament al maig i no va afluixar fins el setembre, sense cap dia de treva. Mentre hi hagi altres referents la situació no es considera excepcional. Tot i que poques persones recordem el que hem passat altres estius. I el que més preocupa que aquestes situacions de calor extrema es vagin repetint per culpa del canvi climàtic que, davant les evidències, sembla ser una realitat.

Definitivament sembla ser que tres platges es quedaran sense xiringuitos aquest any. El motiu que argumenten les autoritats locals és que s'han produït errades tècniques en la tramitació per sol·licitar els permisos. Davant això un informe tècnic proposa desestimar els tres lots afectats: la platja de la Barra Ponent, platja de la Barra llevant. I la platja dels Balmins. Així que la Junta de Govern Local té previst declarar deserts aquests tres lots. Anunciant que es tornarà a convocar un nou concurs de licitació a finals d'estiu.

Des de les Botigues arriben bones notícies, finalment sembla ser que el seu Passeig Marítim serà

remodelat. Una demanda que havia estat al capdamunt de la llista d'entre les moltes preferències que tenen els seus veïns i que ara l'Ajuntament ha anunciat que té previst començar les obres al gener del 2023 i tenir-les acabades el desembre del 2024.

I estan implicats diferents administracions, des de l'Ajuntament de Sitges al Ministeri per a la Transició Ecològica que sembla ser aportarà els 4 milions d'euros que costa el projecte. Per la seva banda l'Ajuntament es farà càrrec del tram que arriba fins a l'entrada de Port Ginesta. La cosa sembla que va per bon camí. Temps al temps.

Feia temps, els anys que han durat les obres del nou hotel "Sabàtic", que quan passaven a frec de la plaça 1 d'octubre, en el sector de Santa Bàrbara, teníem els dubtes de si el que anava creient seria verament un hotel o un bloc de pisos. Ja en el seu dia van sorgir els dubtes, sobretot aquests es centaven amb l'alçada total de l'edifici. Els responsables de totes les administracions implicades raonaven que si es tractés un bloc de habitatges, les normatives actuals no els hi haguessin permès construir, però que al tractar-se d'un hotel poden sobrepassar-ne no se ben bé si una o dos...

El que feia dubtar eren les obertures que donen a l'exterior: amb un finestral central i dos de més estrets a cada costat. La lògica ens feia raonar que si era habitacions ens sobraven les dues obertures a cada costat de la central. Inaugurat l'hotel ens hem assabentat que quasi les 90 habitacions són suites, amb menjador i habitacions o saló adjacent, d'aquí les obertures que no s'avenien amb la lògica que havíem fet nostra i que no ha estat com ens pensàvem.

Darrera aquest projecte hotelier hi trobem la promotora Vértix, la companyia hotelera AC, avalada per la multinacional Marriot.

Aquest juliol fa 30 anys que es van celebrar els Jocs Olímpics de Barcelona. On la participació sitgetana va ser molt extensa i prolifera. Començat pel qui va ser alcalde de la vila, en Jordi Serra. Designat pel propi Pasqual Maragall com a director de l'Oficina Olímpica. Un altre sitgetà que va tenir un càrrec destacat dintre de l'organització va ser el periodista Pedro Palacios, director de Comuni-

cació dels Jocs. Sota la seva responsabilitat va coordinar i facilitar informació als més de 10.000 periodistes que van venir per donar cobertura a aquest importantíssim esdeveniment. Un altre sitgetà que va participar-hi activament va ser en Tàlino Plana que va fer possible l'aterratge a la vila d'empreses com: Nike, Adidas o Samsung, així com buscar allotjament per a periodistes. Com també va ser la peça clau per fer possible el telèfon d'emergències en tots els idiomes dels participants. També és mèrit seu reunir la participació de 1.000 voluntaris a casa nostra. Com el fet curiós de la participació de la Colla Jove de Diables en la cerimònia de cloenda.

La llista de sitgetans, de residents o vinculats a Sitges que van participar en l'organització dels Jocs és important, tant pel que fa als noms com els càrrecs que van desenvolupar:

Albert Bertran, organització de la competició de vela en quant a temes relacionats amb la premsa; Andreu Clapés, programes de selecció i formació de voluntaris; Rosa Maria Garriga, Directora d'Operacions al Centre Principal de Premsa; Anna Grimau, Departament de Premsa; Julio Molinaro, Secretari dels òrgans del comitè executiu i de la Comissió Permanent, així com assessor jurídic; Pedro Palacios, Director de Comunicació; Pedro Ruiz, relacions amb les Federacions i la Direcció General d'Esports; Carmen San Miguel, Àrea de Planificació i Control; Andor Serra, tècnic en competició de vela; Jordi Serra, Director de l'Oficina Olímpica; Joan Tarrida, Departament de publicacions; Antoni Tintorells, Departament d'informàtica i Gestió de Resultats; Edwin Winkles en el departament del Centre Principal de Premsa.

Sense oblidar-nos que molts esportistes d'elit van escollir la nostra vila com a lloc de residència durant el temps que van durar els Jocs. Així com altres personalitats de tots els àmbits. De Sitges van sortir molts nadius i residents que van desenvolupar tasques importants en llocs claus de l'organització. I a la vila hi van arribar gent important que competien o ostentaven càrrecs de govern i de màxima responsabilitat dintre de l'organigrama Olímpic.

Ha coincidit aquests dies que hem celebrat les 5es Jornades de Repensar Sitges i s'ha aprofitat per

que hi participessin en Josep Miquel Abad, màxim responsable de l'Organització dels Joc Olímpics de Barcelona, i el nostre compatrici Pedro Palacios. Els dos han explicar, abastament, detalls d'aquells Jocs que fa 30 anys que van resultar un èxit clamorós i van contribuir a col·lar a Barcelona a dalt de tot del podi.

La Carola Shisel va néixer a Hollywood, Califòrnia. El seu pare era enginyer i treballava en llocs de màxima responsabilitat, com el departament de defensa dels Estats Units i a la Nasa. Càrrecs que van condicionar molt la joventut de la Carol, perquè sempre hi havia el perill que patís un segrest per tal de fer xantatge al seu pare per a que revelés secrets d'Estat. Malgrat tot es considerava molt feliç.

Ho va continuar sent al costat del seu marit, el reconegut artista Miguel Conde. El matrimoni i després amb els fills, van viure per tot el món, fins que l'11 de desembre de 1969 van arribar a Sitges i van anar a viure a la casa de l'Artur Carbonell al carrer Illa de Cuba. I allà han estat units fins ara que la Carola ha emprès el seu últim viatge. Persona culta i molt comunicativa es trobarà a faltar, sobretot en Miguel. Fa poc al matrimoni i a la seva filla Pili, els va sorprendre la mort del fill i germà, l'Amadeo. Tot sovint la vida resulta cruel.

I mentre "la calma" plana per l'entorn de l'ermita de Santa Bàrbara, al centre del poble s'ha celebrat la Shopping Night, entre el bullici de l'últim dissabte d'aquest mes de juliol, organitzat per Sitges Comerç amb la col·laboració de l'Ajuntament. Han participat una quarantena de comerços que han tingut obert fins a les 24 h dintre un ambient festiu que hi contribuïa la música de DJ.

Cultura

El dia 3 de juliol hem pogut gaudir, al teatre del casino Prado, de la qualitat interpretativa de la que és considerada la millor guitarrista clàssica del món. Es tracta de la croata Ana Vidovic. Guanyadora d'un nombrós i prestigiós palmarès de premis internacionals. Havent actuat en les millors sales de concert

del món. A partir d'ara podà incloure la de Sitges, que es va omplir de gom a gom per veure-la i escoltar, mentre es complien totes les expectatives, després de la seva magistral actuació.

El dimecres 6 de juliol ens reunim al Miramar Centre Cultural per assistir a l'esperada presentació de l'obra que descriu els 350 anys de l'actual església parroquial de Sitges: "*Traient la Punta a la història*". Editat per la regidoria de Cultura del nostre Ajuntament. Un extensíssim treball amb la qual en Blai Fontanals i Argenter hi ha estat treballant durant vint anys, que es diu aviat, i on quan ha calgut ha anat incorporant entesos en les diferents matèries en l'equip de treball que l'ha ajudat, dintre cadascuna de les especialitats, per poder escriure, amb més veracitat el que s'explica en el seu interior.

Una magna obra composta de dos volums, amb pròleg de la Carme Muntaner Alsina. En el primer s'hi tracta les diferents evolucions experimentades en la pròpia església i en l'exterior. Quan aquest també resulta molt interessant, perquè s'hi pot apreciar les successives incorporacions d'un veïnat que es va anar expandint, la qual cosa feia que anés canviant la fisonomia de l'entorn. Tot il·lustrat amb mapes que detallen les successives expansions.

El segon volum mostra i detalla tot l'interior de l'església: les obres que podem admirar, com altars, imatges i altres interessants curiositats que s'hi apleguen. Sense deixar de fer un meticulós estudi sobre les quatre esglésies que han precedit a l'actual: la preromànica, la romànica, la gòtica i la barroca.

Durant la presentació que va estar presidida pel regidor de Cultura, Xavi Salmerón, hi van prendre part l'equip que ha participat en el treball i que van anar explicant en què va consistir la seva col·laboració. Ells són: l'arquitecte tècnic, Vicenç Tomás i Acosta; el medievalista, Jacint Sastre Tutusaus; el mestre d'obres, Josep Lluís Enríquez Ruiz; l'enginyer, Jordi Mestre i Arbonés, i el fotògraf Jordi Piqué i Vericart. A més de l'autora del pròleg i doctora en història medieval Carme Muntaner i Alsina i també la Sitgetana i historiadora de l'art Júlia Pascual.

Durant la intervenció d'en Blai Fontanals, aquest va manifestar que aquest era el somni de la seva vida. Poder fer un treball d'aquesta importància, tan necessari per afegir altres treballs que fan referència

a la història local. Amb la particularitat que no existeix cap altre documentació tan exhaustiva com aquesta sobre la nostra església parroquial.

Hi va assistir una representació de les autoritats locals. L'alcaldesa va justificar la seva absència per motius familiars. Feia pocs dies que la seva parella va patir un important problema coronari que el va mantenir ingressat uns dies en un centre especialitzat, on l'Aurora s'hi desplaçava cada dia per seguir l'evolució del seu estat. No hi podia faltar la presència del senyor rector, mossèn Josep Pausas, que té el privilegi d'estar al capdavant de la nostra parròquia en la celebració d'aquests 350 anys.

El divendres dia 8 s'ha donat el tret de sortida de la 15a edició de la Festa de la Poesia. També aquesta s'ha vist deslliurada de les restriccions a causa de la pandèmia. Puntuals a les 18 h arribaven els poetes i poetesses convidats: Pere Joan Martorell, Biel Mesquida, Àngels Marzo, Josep Piera, Esteve Plantada, Xènia Dyakonova i Corina Oprovae.

A mi particularment sempre m'ha entusiasmat aquesta rebuda i em poso a la pell dels convidats, de com els deu fresar l'arribada a Sitges. Alguns d'ells ja en tenen referència per les explicacions que els hi ha dispensat els convidats passades edicions. Però baixar del vehicle i trobar-se amb la música que sona per a ells/es, que els reben, un a un, les autoritats, deu venir a ser com un somni. Una rebuda excepcional, única, que la recordaran sempre.

A l'estil de les rebudes que feia Santiago Rusiñol, la comitiva va avançant carrer enllà. Al passar per davant del Casino Prado, La Cubana, amb el seu director en Jordi Milán, han guarnit el balcó on no hi faltava de res, fins i tot el pal de la colla de les Caramelles, amb una representació de la mateixa que han cantat.

Un recorregut que ha acabat a la Plaça de l'Ajuntament, amb unes parades més sota els balcons, per a després tallar la cinta en què es dona per inaugurat el carrer dedicat a tots els poetes convidats. Aquest és un moment que té molt encant, o al menys a aquest cronista m'entusiasma. Les imitacions de les rajoles amb els noms dels protagonistes estan molt ben aconseguides i són col·locades a damunt de les existents, les que perpetuen el nom de la persona o el nom del lloc. De manera que, a

cop d'ull, sembla que sempre hi hagin estat sempre. Poetes i poetesses són retratats a sota de les rajoles corresponents al seu nom. D'aquesta manera, mig podran dir que a Sitges un carrer porta el seu nom. Res més lluny de la realitat.

La recepció, per part dels responsables de l'Ajuntament, com sempre s'ha celebrat al mig de la plaça. On tothom tenim la vista posada en la casa dels pares de la Vinyet Panyella. On després de la lectura de la corresponent benvinguda, la Vinyet llença, des del balcó, els quaderns (Quaderns de Terramar) enquadrats especialment per aquest dia, on hi apareix la fotografia de cada poeta, com a signe els identifica i a continuació una poesia de la seva collita.

Tot seguit i després de les salutacions de les autoritats locals, presidida per l'alcaldesa Aurora Carbonell, del regidors de Cultura, Xavier Salmerón. També de les paraules dels organitzadors, la Cèlia Sánchez- Mústich i en Duran, la mainada de les escoles els hi dediquen un dibuix que ells han realitzat a cada participant. Entre ells hi havia un xicotet procedent d'Ucraïna que junt amb la seva família i altres compatriotes, que viuen aquí gràcies a que, en el seu dia, un grup de sitgetans i sitgetanes, els van anar a buscar per estalviar-los els horrors de la guerra.

La festa segueix amb el també tradicional sopar al claustre de Maricel., Un marc incomparable que tan aprecien i valoren els nostres convidats. Al qual segueix un recital de poesia molt personalitzat en el no menys bonic i entranyable Racó de la Calma, amb la participació dels joves poetes: Núria Contreras, Max Codinach i Irene Gómez i la també participació del cantant Ramon Mirabet. Una nit de privilegi, que si ens sorprèn a nosaltres mateixos ens podem imaginar com repercuteix en la sensibilitat dels propis poetes i poetesses.

El dissabte es desperta assolellat i calorós com ja fa molts dies que es produeix la mateixa situació. Per començar bé el dia, amb la col·laboració del Club Nàutic de Sitges, s'ofereix als convidats la possibilitat de navegar amb veler pel llarg de la nostra costa, o un massatge reconstituïen al Palau del Rei Moro a càrrec de l'artista de Les veïnes i fisioterapeuta, l'Anna Mataró. Hi ha per a tots els gustos.

Tot seguit a la Biblioteca Santiago Rusiñol, es porta a terme un altre clàssic de la festa, la mostra de 7 llibres d'Artista per a 7 poemes. Que també captiva a tots els assistents. Que després a sota la palmera de davant de la rectoria es fan la fotografia de família.

I acompanyats per la formació musical Apocadixie, arriben al jardins del Retiro per celebrar el també tradicional dinar dels poetes. Tota una festa on es combina la gastronomia amb unes certes excentricitats que fan que el dinar transcorri en un ambient que s'ha de viure'l per poder explicar. El menú és conegut per tothom excepte pels protagonistes, els poetes, i consisteix en un entremès i com a plat for les mandonguilles i per postra, sorbet de llimó.

Just en aquest moment el dinar assoleix un clima especial. Perquè els organitzador designen a alguns dels presents, tal com poetes/esses són, per a que els hi dediquin un original brindis, segons la inspiració de cadascú. I com si es tractés de recitar el vers de Nadal, els qui dediquen el brindis ho han pujats a sobre de la cadira. Com a sintonia entre un hi altre, tots els presents canten el famós brindis de la Traviata. Tot seguit no hi faltes una emotiva tocada de gralles i una pinzellada de reminiscències del cabaret, entre acudits i un ambient sensacional.

A la tarda, altra vegada en el marc del Racó de la Calma, la també tradicional captura d'ànimes a càrrec del grup local La Tija sota la direcció d'en Josep Milan, on s'ha aconseguit tota la implicació dels poetes i del públic assistent. Uns i altres ens ho hem passat d'allò més bé.

I després de sopar al Palau del Rei Moro, té lloc als jardins del Retiro, el recital de cloenda. On cada poeta recita uns poemes del seu patrimoni particular. Amb la implicació del músic Pantaleó que acompanyant-se de la guitarra ha dedicat unes molt aplaudides interpretacions a cada un dels convidats.

A aquella hora de la nit, escoltant de pròpia veu les estrofes poètiques dels poetes i poetesses, el moment és d'una sublimitat que penetra fins a vitaminar els sentiments que es resisteixen retirar-se a dormir. Un fi de festes excel·lent, conduït amb l'experiència i sensibilitat que mostren la Cèlia i en

Joan Durant totes les seves intervencions. Tot plegat ens permet anar cap a casa relaxats i admirats per la feina global dels poetes convidats i pels resultats que han assolit els organitzadors.

A l'endemà diumenge, s'ha realitzat una visita als 7 aparadors amb el poema de l'autor/a a qui va dedicat. I tot acaba amb els poetes a casa. Aquesta vegada s'ha visitat el taller de l'escultor Pere Jou, on han fet d'amfitrions els seus nets, en David i en Lluís. Una experiència que tan ha agradat als poetes com als acompanyants, perquè l'art entre les vessants de la poesia i l'escultura s'han fusionat en una sola obra. Degut a la similitud de les dues arts: l'escultor fa sorgir de la pedra l'obra que porta en ment, mentre que els poetes van despullant el llenguatge fins a entrellaçar les paraules que delaten el que el poeta i la poetessa han modelat enmig del dictat que sorgeix del cor.

I després d'un "tente en pie", el vermut per fer-ho més entenedor i de la fotografia de rigor, només queda acomiadar-nos els uns dels altres. Moltes gràcies, ha estat un plaer tenir-vos entre nosaltres. I fins a l'any que ve, quan altres poetes i poetesses ens visitaran, perquè la poesia té molts representants i Sitges ha estat sempre un poble acollidor i on s'han inspirat plomes molt avesades a escriure entranyables estrofes que tot sovint les fem presents.

Abans ho coneixíem per la Selectivitat, ara s'anomena Pau. La paraula no és el mitjà, el que compte és la nota obtinguda a partir d'aquest procés. D'aquí que 9 estudiants han tret de nota final una qualificació que supera el 9. Els que provenen de l'Institut Benaprès són: Jordi Granja amb un 9,6 i la Morgan Shockert amb una distinció de la Pau. De l'IES del Vinyet: Anna Alaman amb un 9,4, Jana Argilagós amb un 9,26, Sara Diez un 9,2, EriK Bola un 9, Lupe Vila un 9. De l'Escola Pia Claudia Rodríguez un 9,1 i Alejandra Mejino un 9.

Una llavor que, entre aquests i tots/es que les han passat amb diferents qualificacions, germinarà el seu futur.

Un altre certamen musical es recupera després d'aquests dos anys de privacions de mobilitat i de les limitacions en quant a freqüentar espais on es concentrés un cert nombre de gent.

Amb la cosa més estabilitzada tornen els Concerts de Mitjanit al Port d'Aiguadolç, que es celebraran del 9 de juliol al 14 d'agost. Un total d'una dotzena d'actuacions musicals i on es combinaran amb projeccions curtmétratges a la gresca, gràcies a la col·laboració del Sitges Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya.

Entre els participants destaquen: *Veneno en la Piel*, *Atomic Funk*, *la Sitges Big Band*, *Escarbeats*, *Vamp's Soul*, *Canela N'drama*, *Carla Meyer*, *Marta Duran Quartet*, *Atomik Funk*, *Pop'n Roll*.

Un extenses i variades propostes per amenitzar les populoses nits del Port, on es reuneix un ambient molt entranyable i distès.

Dintre del festival *Mediterranean Guitar*, continuen celebrant-se, en l'entranyable marc de l'ermita de Sant Sebastià, els concerts de guitarra. Aquest mes de juliol ha estat el torn de: Javier Gavara, amb el seu tribut a Paco de Lucía; Trio dauris, amb un repertori de peces clàssiques; el grec Giorgos Takakis, que ha ofert un escollit repertori de música grega per a guitarra elèctrica de 8 cordes, el Dúo Lupino s'aparta de la guitarra per oferir un concert de piano i clarinet; els Koins Guitar Duet (format per en Josep Soto i Ignas Sestakovas), han delectat amb un interessant repertori de jazz.

Un dels plaers més entranyables que ens ofereix aquest mes de juliol, és el que ha tingut lloc en el Palau de Maricel en el capvespre de lluna plena. Un espectacle natural, amb la lluna com a protagonista, i amb la companyia de les obres d'art que el Palau exposa i que tan magistralment expliquen les persones que tenen cura de la seva conservació. Amb un moment culminant com és el que té lloc al bonic claustre on és servit un tast de Malvasia. No es pot demanar res més.

No és gens agosarat dir que l'artista Pere Stämpfli va sempre sobre rodes. Dic això perquè la seva obra es basa en les formes dels pneumàtics que pinta. En la seva obra que es pot visitar, de manera permanentment, en la seva Fundació s'hi poden veure una mostra.

Tanmateix ara ha presentat, per a primera vegada a Sitges, cinc obres de gran format repartides en dues sales. Realitzades a l'any 1998 amb motiu d'ha-

ver estat convidat a exposar en el gran *hall* que dona accés a l'auditoria del Palau de Congressos de París. Estem parlant d'unes mesures de 3 x 3 metres i pintades en acrílic entre una combinació de colors: vermell, rosa, blanc, verd, i groc.

Acompanyen aquestes obres una vintena més de treballs que s'agrupen sota el títol: *Mon exposition*, i que Sitges té el privilegi de ser la primera població de Catalunya on s'han exhibit. És la sort que tenim que en Pere i l'Anna hagin escollit l'entorn del carrer d'en Bosc per portar a terme el que feia molts anys tenien en ment. Gràcies a ells el nostre poble es pot sentir beneficiat de poder comptar amb un altres espai museístic de primer ordre.

El dimecres, dia 20, a l'església parroquial s'ha celebrat un concert d'orgue a càrrec de l'organista Miquel Carr. Les obres interpretades ha estat composicions de J. S. Bach, F. Mendelssohn, J. Brahms i J. Alain. Resulta un autèntic plaer escoltar l'orgue de la nostra parròquia. La seva sonoritat és extraordinària, però aquesta no seria tal si no fos per la gran professionalitat que mostren els organistes que participen en aquests cicles dedicats a aquest instrument.

Els grallers de la Sitja, el divendres dia 15 han celebrat els seus 15 anys d'existència i ho han fet amb un concert de gralles. On també s'ha fet palès el retorn del grup Soma Club i ha comptat amb la participació de DJ's convidats. Tot en un ambient molt amical en el local de La Sitgetana Craftbeer que ha acollit als grallers i al seguidors que hi han acudit.

Els Nou gats tornen l'Estudi Vidal amb la seva exposició anual. L'han presentat amb un enunciat molt de Sitges: "*Blau*". Atenent-se a aquest els artistes participants ho fan amb un parell d'obres per autor i on ha de predominar el color blau i també les mides han de ser les mateixes, 80 x 61 cm.

Totes les obres tenen el seu encant i el color blau contribueix a que, d'entrada, la vista rebi una grata sensació. La inspiració artística que ho ha fet possible ens demostra que no hi ha res impossible. Els artistes que participen en aquesta exposició així ens ho demostren. Ells són: Jordi de Torres, Maribel Olivares, Asun Batlle, David Sánchez, Mercè Soler, Montse Virgili i Jaume G. Soler.

Malgrat tot, el nostre poble encara pot presumir de que, els neguits d'una bona part dels convilatans, assoleixen èxits arreu on van. La majoria de les vegades que això passa es deu a la bona feina que desenvolupen en tots els camps. Uns resultats que no venen sols, sinó que es produeixen després de molta aprenentatge, dedicació i esperit de superació.

És el cas de la nostra DJ's Núria Scarp que segueix acumulant èxits en la seva carrera. El diumenge 24 de juliol ha participat en el macrofestival internacional Tomorrowland de la ciutat belga de Boom, davant de 400.000 espectadors que està aviat dit. On ha compartit cartell amb els reputats DJ's del moment, fent valer els seus valuosos coneixements de la música electrònica i la tècnica de mesclador que tan bé domina.

A la capella de la Fundació Ave Maria acull l'obra de dos artistes sitgetans de meritós recorregut, la Carme Escribà i en Pepe Nebleza, per tant qui millor anunciat per posar en relleu l'obra dels dos: "*Sitges a quatre mans*". Cadascú en el seu estil i empat diferents materials i formes, han plasmat la seva pintura. Els dos coincideixen a transmetre el mateix missatge: la gran varietat temàtic que ofereix el seu poble.

On entre l'ahir i l'avui s'estableix una fascinació que atrau als protagonistes que busquen, amb la seva obra, retornar el visitant al passat, amb còpies de pintures d'autors, com les que presenta en Pepe, d'Arcadi Mas i Fondevila o de Santiago Rusiñol. I per apropar-los al present amb espais que, passat els anys, encara atrauen la curiositat de qui ho contempla al natural, com ho reflecteix l'obra de la Carme. Amb una recreació per part dels dos de portes finestres, espais com el Pati Blau, les escales de la Punta, amb les variacions corresponents que els hi saben propiciar els dos artistes.

El setmanari local, *L'Eco de Sitges*, ha fet uns canvis pel que fa als membres que conformen el Consell Editorial. Arran de la sentida absència de l'Antoni Sella i Montserrat, s'ha acordat que el periodista Marçal Sintès sigui el nou president. També s'ha aprofitat per a incorporar al susdit Consell a dos periodistes sitgetans de llarga i meritosa trajectòria:

en Pedro Palacios i Salvador i en Joan Sella i Montserrat. La resta de components ja en formaven part: la Núria Escalona, Cristina Muñoz, Albert Sáez, Santi Terraza (director de l'agència Hydra Media i president del Consell d'Administració de Premsa de Sitges) i Magi Fortuny (que és el director de *L'Eco*).

El dijous dia 28, obre les portes el Festival de Terramar i ho ha fet amb 21.000 entrades venudes anticipadament i amb un cartell selecte: 28 Joan Dausà, 29 Joan Manel Serrat, 30 Duo Dinámico, 31 Julio Alvaro Soler, 2 agost Rozalén, 3 agost el Pot Petit, 4 agost Rosario, 5 agost Vanesa Martín, 6 agost Stay Homas, 7 agost Brothers In Band, 8 agost Nil Moliner, 11 agost God Save The Queen, 12 agost Hombres G, 13 agost Carles Sans.

Abans de començar cada actuació es celebra el cicle "Imprescindibles", on en l'escenari Village hi actuen artistes que aspiren a que la seva feina acabi sent reconeguda. Des de la regidoria de Cultura es fomenta aquest cicle per a donar una oportunitat als qui intenten obrir-se pas.

En total serà 13 actuacions. El mateix dia 28 ha actuat la cantautora Markia Sierra, el 29 la poeta i compositora cubana Mane Ferret, el 30 el duo femení de sou ballable Soulنامi, el 31 la rumba de la mà de Duminagu. El 2 d'agost la vilanovina i compositora Núria Garcia, 4 d'agost la rumbera Roka Curtiada, el 5 d'agost el pop a amb la cantautora Lydia Ruiz, el 6 d'agost música ballable de la mà de Atomik Funk, el 7 d'agost arriba l'hora de la dansa amb la interpretació de l'obra "Memòries", amb la seva autora la ballarina Trudi Morillas que comptarà amb la col·laboració de la ballarina sitgetana Eva Vilá, el 8 d'agost una comèdia interpretada per la ballarines Eva Vilá i Iñigo Zubiri, l'11 d'agost continua les obres per a ballet amb la participació de Sandra Ortiz i Riti i Sunil Guijarro, el 12 d'agost el protagonisme també és per la dansa amb Alberto Serrano i Julio León Torres, el 13 d'agost és el dia reservat per a la coreografia de la Solt Queralt que ha estat la Reina del Carnaval d'aquest any.

Un bon començament si a més tenim la sort que el temps ens ha acompanyat i de moment, pel que fa aquest mes de juliol, no s'ha hagut de suspendre cap concert per culpa de la pluja. Tant de bo que així sigui fins que acabi el Festival.

El grup sitgetà de pop/rock, Veneno en la Piel, ha actuat, aquest diumenge 31 de juliol, en el port d'Aiguadolç, amb molta audiència. El grup està format per: Sergi Ramírez, Albert Alcazar, Carles Batalla, Jordi Trinquell, Juli Casado i Marc Llorià. L'actuació ha consistit en una recopilació dels grans èxits del pop i rock de tots els temps. El públic assistent ha premiat l'actuació amb prolongats aplaudiments.

Festes i tradicions

La celebració de revetlles i festes són un clar exemple com, poc a poc, anem tornat a una normalitat desitjada. La celebració més propera és aquest divendres, dia de juliol, que és quan comença la celebració de la Festa de les Cases Noves.

A l'Ofici Solemne en honor a l'Apòstol Sant Pere, celebrat aquest divendres, a la tarda-vespre en l'ermita de Sant Sebastià, i oficiat pel mossèn Josep Pausas, ha seguit el tradicional homenatge a una de les persones de més edat del barri que anat acompanyat d'un aperitiu popular.

El dissabte, a la tarda, no hi han faltat les Havaneres a càrrec del grup Barcarola. I al vespre ball amb l'actuació de D'antuvi Trio i disc mòbil amb Dj.

Malgrat que aquest any es compleix el 40 aniversari de la festa del barri de les Cases Noves, la manca d'un pressupost que cobris les despeses, a les quals es calia fer front, d'una celebració generosa, s'ha optat per no estirar més el braç que la màniga. De manera que els actes s'han centrat en dos dies: divendres i dissabte i deixant lliure el diumenge. Un dels actes que s'ha despenjat ha estat el tradicional correfoc que es celebrava. Com diguem, no es pot matar tot el que és gras. Ja vindran temps millors. Segur.

El mateix diumenge dia 3, sitgetanes i sitgetans es retroben al bonic llogaret de Campdàsens per celebrar la seva festa. Aquesta va començar de bon matí, quan anaven arribant els assistents. Aquell moment revesteix totes les essències d'una festa camperola, quan just la llum del sol es refrega per tota la façana de la petita església, on darrera l'altar es

poden contemplar les pintures que va realitzar el pintor Agustí Ferrer Pino i que fa qüestió d'uns quatre anys va restaurar en Joan Ortiz que pertany a la colla dels Amics del Garraf. Hem de fer constar que en Joan es va dedicar a aquesta restauració en el transcurs d'uns quants mesos. Aconseguint un resultat admirable i si tot això no fos poc, al final no va voler cobrar res per la feina que va fer. I amb la condició, també, que no es donés a conèixer la identitat del restaurador. Com que ja han passat uns anys i potser els terminis ja han prescrit, aquest cronista desvela el secret tan ben guardat. Més que res ho faig per a que quedi constància en l'apartat de la Història local que en Joan, casat amb la Gloria Mirabent, ha estat l'autor d'aquest acurat treball.

Moments abans del començament de la missa sona la campana que ho anuncia. Una campaneta que resta en silenci durant la resta de l'any, però que havia repicat quan totes les masies del contorn eren habitades per tal de convocar als feligresos durant les festes de precepte.

Autoritats, senyor rector, el poble, es retroben en l'interior de la petita església i allà mateix el mossèn es posa els ornaments i comença a oficiar la missa. Sempre que hi he assistit em ve al pensament l'entranyable i típic que seria celebrar-hi la Missa del Gall, però ara som al juliol i el que toca és celebrar la seva festa que cada any organitzen el Amics del Garraf. Amb ballada de la Colla Vella del ball de bastons, amb l'acompanyament dels grallers de La Sitja i que té lloc després de l'ofici. Mentre els qui ho volen poden adquirir les bosses amb herbes remeieres.

I com també és tradicional, després es celebra l'esmorzar davant de la massiva de Can Lluçà, on no hi falta de res fins i tot el Ron cremat. Però per sobre tot destaca l'ambient amical i distès. En una festa on tampoc no hi falta el preceptiu acte cultural, amb la lectura del pregó, que aquest any ha anat a càrrec de l'Alba Gracia Panyella. La lectura del vers pel seu autor, en Joan Duran i Ferrer, a més del sorteig del quadre que per aquesta ocasió ha realitzat l'artista local, en Llorenç Baqués Nicolàs. Tanca aquest acte una altra ballada dels balls populars, mentre es comença a recollir per tornar a iniciar el retorn a casa. Amb el record inesborrable d'una festa diferent a totes les altres, en plena natura, entre

camps i vinyes. Les poques que queden productives dintre del mateix Massís del Garraf.

Amb només pocs dies de diferència es celebren dues festes ubicades dintre d'un paisatge de muntanya: la de la Trinitat i aquesta de Campdàsens. Les dues conserven el privilegi de la intimitat sitgetana, em vull referir amb això que la majoria de persones que hi participen són de casa nostra. El que permet retrobar-nos amb amics i persones conegudes que de per si és difícil coincidir en el poble. El sitgetanisme en tot els seus exponents.

La festivitat de la Mare de Déu del Carme s'escau justa a la mitat d'aquest mes de juliol, concretament el dia 16. I com mana la tradició sitgetanes s'han organitzat uns seguit d'actes pensats per fer honor a la festivitat i el que representa per a la gent del mar.

Curiosament a la vila queden molts pocs pescadors que encara surten a pescar amb la barca. Lluny queda el record de les nombroses que hi havia a la platja de la Fragata i que cada dia treien i entraven els pescadors. Quan arribaven ja els esperaven un nombre de gent que els ajudaven a varar aquestes barques a la sorra. Els pescadors corresponien a aquest ajut oferint uns grapats de sardina. Unes imatges que es repetien cada dia que el temps ho permetin i després, el mateixos pescadors, descalços i amb els pantalons arremangats, portaven el peix a vendre a la plaça.

D'aquí ve que aquesta festivitat segueix lleial a la tradició com s'ha fet sempre: amb un Ofici a les 11 h, presidit per les autoritats i el patró major de la Confraria, concelebrat pel senyor rector i el vicari.

Tanmateix l'acte més esperat és la processó de les barques. És curiós veure com la gent es va aplegant pels miradors més propers a la nostra costa i molts saluden amb els mocadors les nombroses embarcacions de recreo que acompanyen a la barca que porta la imatge de la Mare de Déu. No hi ha faltat l'ofrena floral quan les barques han passat per l'alçada del cementiri de Sant Sebastià. És molt bonic per la gent que ens ho mirem des de la costa però també des del mar. Privilegi reservat a les persones que ocupen les embarcacions. Perquè és la imatge poc vista que ofereix la façana marítima vista des del mar.

Un cop acabada la processó, es comença les havaneres, que han anat a càrrec de: "A tota Vela", amb peixet fregit i Malvasia de Sitges, deferència de la Confraria de Pescadors. Un bon colofó a una festa que celebrem el dia de la Mare de Déu del Carme que va substituir, com a festa patronal dels pescadors, la que es celebrava per Sant Pere.

El dilluns dia 25, festivitat de Sant Jaume Apòstol, ha estat una data significativa per la nostra església parroquial es commemoren els 350 anys de l'església tal com la contemplem ara. Per a celebrar-ho el senyor rector mossèn Josep Pauses i el vicari mossèn Josep Ramon han concelebrat la missa vespertina, atorgant-li la categoria d'un Ofici Solemne. I com a tal Missa cantada amb l'acompanyament de l'orgue. L'altar lluïa els mateixos ornaments que el dia de Nadal, d'aquí la categoria que li ha volgut conferir el senyor Rector. Acabada la missa la Maria Loreto Almirall Malivern ha llegit l'emotiva poesia que ha escrit per a l'ocasió.

Abans de marxar hem pogut tornar a veure l'exposició de les maquetes que ha realitzar en Ricard Ruiz, on es mostra les diferents construccions que s'havien alternat fins arribar a l'actual. Una exposició que es va inaugurar el dissabte abans i va estar presentada per en Blai Fontanals, el mateix que, junt amb el seu equip, ha fet possible poder disposar d'aquesta gran obra que deixa testimoni de tots els detalls, important o curiosos que conforma la Història del nostre singular temple parroquial.

I del cel al nostre singular infern. Perquè el divendres 22 de juliol, dintre del Centenari del Drac, ha estat presentat el llibre del que en el seu dia es coneixia per Fera Foguera però que per la gran majoria de nosaltres sempre serà el Drac. El llibre, "*Dra, de l'aigua al foc. 100 anys de Fera Foguera*", ha comptat amb la col·laboració de la Beli Artigas Coll, coordinadora de la publicació, i autora del capítol dedicat a l'artista Agustí Ferrer Pino, autor de la fera. Li segueix un capítol històric del qual n'és autor en Sebastià Gimenez Mirabent, investigador i antic portant del Drac. Completa la trilogia en Josep Pasqual Peris que s'ha centrat en el procés de restauració portat a terme el 2011, que va propiciar retornar al disseny i els colors que van lluir el 1922. En el llibre

hi trobem un bon nombre de fotografies que documenten, gràficament, tot el que els seus autors expliquen en les seves pàgines.

El dia següent, dissabte 23, s'inaugura al Mercat Vell l'exposició que porta per enunciat el mateix que el llibre, organitzada per la colla del Drac i l'Ajuntament de Sitges i que ha comptat amb la col·laboració de l'empresa sitgetana de disseny gràfic, Ou Estudi.

En un mateix espai han coincidit autoritats, portadors del Drac, gran quantitat d'admiradors, petits i grans. I públic en general: veïns i passavolants. Tots han coincidit en ressaltar la feina porta a terme per fer realitat l'exposició, que la presideix el mateix protagonista, ni més ni menys, el Drac. La seva presència ha captivat a tothom.

Un altre element molt curiós el que permet recrear la posició com si ens trobéssim a l'interior de fera, fins i tot amb els agafadors corresponents. Agafats a ells un audiovisual, vist entre les mateixes obertures que porta el Drac, ens fa sentir-nos uns autèntics portants que s'obre pas entre la gent que córrer o no s'immuta davant la seva presència. El mateix muntatge es repeteix, però adaptat a les mesures de la mainada i d'aquesta manera poden descobrir les mateixes sensacions dels grans. Història escrita en ressaltats, fotografies, vestits, timbals... i una altra curiositat: en un panel se'ns representa les cinc pintades que ha lluit durant aquests 100 anys d'història. L'exposició estarà oberta fins el diumenge de després de la festa de Santa Tecla.

Santa Marta és la patrona de l'Hostaleria. Aquest any el dia 29 ha coincidit en divendres. La nit del 28, organitzat pel Gremi d'Hostaleria, ha tingut lloc el segon sopar benèfic que s'ha celebrat a l'hotel Me Sitges Terramar, els beneficis del qual es destinaran a favor dels infants ucraïnesos.

L'endemà, dia de la festivitat, no ha faltat la missa oficiada pel senyor rector, mossèn Josep Pausas i amb assistència de les autoritat i de molts agremiat i també de treballadors de l'hostaleria. Al final, com també és tradició, ha tingut lloc l'esmorzar en els jardins de l'hotel Sitges Royal Romms, entre un ambient de fraternitat i companyerisme. Al final s'han lliurat els reconeixements a persones i establiments i tampoc han faltat els parlaments que han coincidit

a realçar la tasca que fan les persones que atenen a la clientela en tots els àmbits professions del sector.

Curiositats

Com en cada festa de les Cases Noves, s'ha celebrat l'homenatge a les persones més grans del barri. La Carme Sánchez, esposa del clow Rudy Lla-ta, ha estat la protagonista. Formada en el món del circ en el trapezi, la veïna de les Cases Noves ha estat, tota la seva vida, un exemple de perseverança. Abans i després de quedar-se cega degut a una falla mèdica al receptor-li unes gotes pel ulls equivocades.

Una circumstància que no la va acovardir, sinó tot el contrari. Ha caminat sola per tot el poble, acompanyant-se d'un bastó i no ha deixat mai d'anar a la platja on es lliura a una disciplinada gimnàstica que la manté en plena forma física. Tant ha estat la seva constància que el mes proper complirà cent anys i segueix sense abaixar el llistó.

Malgrat que els serveis de platja encara no funcionen al cent per cent, el servei d'hamaques que el responsable les pot desplegar, es produeix un fet curiós que el banyista que acudeix a llogar-ne una, si no ha fet la reserva d'un dia per l'altre, no hi pot accedir. Un fet que no s'havia produït mai. I que els banyistes, sobretot els que estan allotjats en un hotel, al no poder disposar d'una hamaca ni poder prendre un refresc, per la manca de xiringuitos, sembla ser que arriben a la platja, es banyen i tornen a l'hotel i prenen el sol a la terrassa, I molts ni això, si l'hotel disposa de piscina, es banyen en ella i no trepitgen la sorra.

Un fet insòlit que no s'havia produït mai, el tenir de reservar amb antelació, si no et vols estirar a sobre la tovallola. Si pretens fer-ho damunt d'una hamaca, sembla ser que hi ha llista d'espera. Arribarà un dia que fins i tot haurem de reservar si volem anar a determinat carrer en un dia i una hora concreta. Viure per veure.

L'Ajuntament ha posat a prova un pla pilot que consisteix en destinar un espai on els transportistes,

de manera especial els repartidors de begudes, aparquin el camió i des d'allà facin el repartiment en vehicles reduïts i elèctrics, per tal de no haver d'aparcar en zones reservades als vianants i trobar-se ple de camions aquests espais semblen d'ús exclusiu d'aquests transportista. Que també han de treballar i ho han de fer amb l'ai al cos per a que no els multin per desenvolupar la seva feina que l'han de fer sí o sí. Una feina feixuga perquè, en molts dels casos, han de disposar en llocs insòlits i de difícil accés en els respectius locals on els serveixen el encàrrecs.

Una marca de cervesa que distribueix en Gestí, ha estat la primera en posar a disposició dels responsables dels camions un vehicle lleuger, amb zero emissions, per fer el repartiment, seguint les indicacions de l'Ajuntament. Es van veure circular aquests vehicles durant els primers dies d'aquest mes, si més no aquest cronista no hi ha coincidit, o ja no té la continuïtat que seria de desitjar.

El dijous, 14 de juliol, va ser vist a la nostres platges un tauró que es trobava a uns cent metres de la platja. Els experts van explicar que es tracte d'un tauró solraig, una espècie protegida i se sap que no ataca a les persones.

Per si a cas es va prohibir el bany a les platges de la Fragata, la Bassa Rodona i l'Estanyol, on va ser hissada la bandera vermella. Després d'un temps, quan es va comprovar que havia desaparegut, es va aixecar la prohibició del bany, tot i que els serveis de vigilància van estar en tot moments atents a l'aigua del mar.

Amb els problemes que van i venen de les platges, només en falta que els taurons es trobin bé en la llenca de mar que ens pertoca. Que se'n vagin lluny que a nosaltres ens agraden els peixets més petits, tots els que són inofensius. Perquè d'amenaques ja ens en surten per tots els cantons.

Hi ha jubilats que no es limiten a seguir l'evolució de les obres, anar a fer la partideta o simplement anar a caminar. D'entre tots en trobem que volen orientar a empresaris i emprenedors i per això es presten a posar els seus coneixements, desenvolupats en les empreses on treballaven o dirigien al llarg de la seva vida laboral, a favor de qui necessita de la seva experiència per a rebre una bona orientació

D'aquí que va sorgir l'Associació de Sèniors de Catalunya per a l'Orientació del Talent Emprenedor. L'anunciat és llarg com ho és la trajectòria de les persones que en formen part. A la vegada d'aquesta Associació signa un conveni amb la Mancomunitat Penedès-Garraf, amb la mateixa finalitat. D'aquest centre en formen part en Josep Jubert i en Pere Castellet, dos jubilats amb molta experiència en el món dels negocis i que, arribats en l'etapa de la jubilació aporten, de manera desinteressada, unes coneixements molt útils pels qui, es pot dir, comencen en aquest complex món dels negocis, la indústria i tot el que fa rodar la roda del present i el futur.

L'administració de loteria del carrer Sant Francesc a despatxat una sèrie del número 75863 de la Loteria Nacional. En total haurà repartit uns seixanta mil euros. Des del Nadal del 2014 que va vendre par d'un cinquè premi, de la loteria estatal no havia repartit cap més premi fins ara. Si que ha segellat butlletes guanyadores de la quiniela i la Bono-Loto.

A l'any 1933 una part de la grossa de Nadal va caure a Sitges. El dia de la rifa del 2014, el llavors president de la Generalitat, Artur Mas, junt amb altres autoritats, inauguraven la restauració dels Museus: Maricel i Cau Ferrat. En un moment del seu parlament, conscient del dia que era, va fer un símil al referir-se que, amb les obres de restauració enllestides, a Sitges li havia tocat la rifa. Tot seguit algú del seu seguici li va apuntar que sí, que li havia tocat per partida doble pel que ell acabava d'esmentar i perquè li acabava de tocar un cinquè premi del sorteig que s'estava celebrant. Tot seguit tots els de Sitges allà presents van intentar memoritzar si havien comprat algun número a la susdita administració i si coincidia amb el premiat. Els telèfons mòbils van facilitar poder sortir de dubtes, quan trucàvem a casa per a que comprovessin els números amb els quals jugàvem: la gent o va ser prudent o la sort no havia afavorit als presents, perquè no es va poder apreciar cap expressió d'alegria o eufòria.

Durant la matinada del dimecres dia 31 va caure una forta tempesta, que aquí a Sitges es van recollir 45 litres per metre quadrat. Ploure tan fort i en tan poc temps, és un dels motius pels quals l'aigua es

descontrola i produeix inundacions en aparcaments i baixos. Les aigües que baixen per les rieres o torrents acaben desembocant al mar. Que fa que la platja quedi molt malmesa, emportant-se la sorra, o aportant pedres i tota mena de vegetació.

El dimecres dia 31, a la matinada, va ploure de manera desmesurada, es van registrar 45 litres per metre quadrat. Tot que va durar poc, va ser suficient per provocar inundacions puntuals i, sortosament, sense massa repercussions. Si més no sí que va perjudicar espais concrets de les platges, allà on desembocuen rieres i tots els carrers que van a parar a mar.

Després de la tempesta aquests indrets presentaven un evident deteriorament de la platja. Que els operaris de l'Ajuntament es van afanyar per a tornar a deixar-ho en perfectes condicions.

I si una cosa va ser favorable va ser l'important baixada de la temperatura que, després de la pluja, els termòmetres van registrar. Després de tants dies, ininterromputs, de temperatures extremament altres, la frescor amb la qual ens hem aixecat ha estat molt ben rebuda.

Esports

La central sitgetana, la Xènia Pérez, després de jugar vuit anys al RCD Espanyol, acaba de fitxar per l'Atlètic de Madrid. La Xènia de 20 anys, ha estat formada en el Subense i a partir de l'1 juliol entre en vigor el contracte de tres anys que la lliga al club matalasser.

L'adjudicació de l'organització, per a l'any 2024 de la Copa Amèrica de vela a Barcelona, ha estat una molt bona notícia. I de retruc situa al nostre poble per aconseguir ser subseu d'aquest important esdeveniment.

Entitats sitgetanes i persones influents en l'àmbit de l'esport i de l'economia local: Albert Bertran, gerent del port de Sitges; el president del Gremi d'Hostaleria de Sitges, l'Oskar. Stöber; l'ex-alcalde Jordi Baiget. També el regidor de Turisme Luismi García, tots estant treballant davants els estaments organitzadors, Ajuntament de Barcelona i com

també la Generalitat de Catalunya, per tal de que Sitges tingui un paper destacat en l'engranatge.

El Rugby Club Sitges ha viscut una situació rocambolesca. Resulta que l'equip del Rugby de Vilafranca del Penedès s'ha proclamat campió de la Divisió d'Honor Catalana, però és un club relativament jove i no té suficients recursos per jugar a la categoria de Divisió d'Honor Catalana B. Que segons el president del club sitgetà, Alejandro Villarreal, jugar en aquesta categoria vol dir haver-se de desplaçar també a fora de casa: a l'Aragó, País Valencià i Illes Balears. Sortosament el club que presideix, gracies als patrocinadors, poder fer front a aquestes despeses.

Al renunciar els vilafranquins es beneficien els sitgetans que accediran a la categoria esmentada. Pel president, la junta i els aficionats, tampoc és que els hi sembli molt bé pujar de categoria en aquestes circumstàncies i el seu objectiu és que durant la propera temporada puguin demostrar que són mereixedors de jugar en aquest lloc.

Aquest dijous dia 7, es posa en moviment el prestigiós Mediterranean Ladies Open, on es juga el trofeu Estrella Damm Ladies. Aquest campionat es coneix com el mundial de golf femení. Un dels més importants del golf europeu que es celebra en el camp del Club de Golf Terramar.

Abans, el dimarts, es va disputar el Sitges Beach Golf Show, on hi van participar dotze golfistes: mentre que dimecres es va celebrar el Pro-Am, on hi van participar 36 equips, formats per una professional i tres amateurs. Un bon començament que preveu que sigui un campionat molt disputat pel gran nombre de golfistes d'alt nivell.

El final ha estat molt disputat i emocionant, perquè en l'última volta del torneig tres jugadores han lluitat pel títol fins a l'últim moment.

Al final la navarresa Carlota Ciganda es va imposar, després que en aquesta última volta el lideratge anava canviant de protagonista a cada moment, entre l'argentina Magdalena Simmermacher, que al final va quedar en tercera posició. Una altra jugadora que es va mantenir amb opcions pel triomf va ser l'escolesa Laura Beveridge, quedant finalment en segona posició.

En l'àmbit més local ha destacat l'actuació de Miriam Ayora, la qual ha aconseguit ser la millor jugadora amateur del torneig. Aquesta jugadora del Club de Golf Terramar ha estat la catalana més ben classificada, quedant en la 22ena posició, per davant de les professionals Mireia Part i Elia Folch.

Totes les participants han coincidit en el moment d'enaltir les instal·lacions del Club de Golf Terramar. La seva ubicació privilegiada i el constant afany de superació dels responsables del Club per aquest present continuades mostres d'expansió i sobretot de conservació.

Amb els projectes en ment, quan passin aquestes dies de descans estival, pels responsables dels clubs de futbol local, haurà arribat el moment de posar fil a l'agulla per tal de fer-los realitat. Els dels Sitges ho tenen clar: treballar per fer possible aconseguir l'ascens a Primera Catalana. Per aquest motiu s'han fet un total de 10 fitxatges. Quedant la plantilla formada per 23 jugadors.

Pel que fa al Sitges B, que juga a Tercera Catalana, la plantilla es manté quasi bé igual que la temporada passada. Quinze jugadors han renovat.

Només cal desitjar que els projectes s'acabin materialitzant, el que significarà que el futbol local ha consolidat el que al principi només és un objectiu. Acompanyat, però, de molta il·lusió i ganes de fer-ho realitat.

Entre els dies 14 i 17 d'aquest mes s'ha celebrat a Jaén el Campionat d'Espanya de Natació en la categoria aleví. On l'equip del Club Natació Sitges ha quedat en la setena posició per equips d'aquesta categoria, aconseguint ser el primer equip català classificat del campionat.

Ha destacat en Luca Hoek que va aconseguir classificar-se per competir en quatre finals. Amb un resultat final de dos bronzes en 200 lliures i 100 esquena, a més del títol de campió d'Espanya en els 100 metres lliures, aconseguint així ser reconegut com el millor nedador del campionat.

Oliver Roch va nedar els 100 i 200 papallona, aconseguint quedar en la 9a posició en els 200, la llàstima que només el van separar 3 dècimes per classificar-se per la final.

Pel que fa a Jan Garcia, aquest va nedar els 200 braça i els 200 esquena, en aquesta última prova es va classificar en la 11a posició, a només 1 segon de la final.

En les proves de relleus, cal destacar que els participants del Club Natació Sitges van ser l'únic dels cinc clubs estatals que es van classificar per disputar els 3 relleus. Els que formaven els nedadors Luca Hoek, Jan Garcia, Oliver Roch i Roger Huete es van classificar en la novena posició pel que fa en els 4x100 lliures i en els 4x200 lliures. Mentre que en els 4x100 estils van quedar en la 11a posició.

La selecció catalana del futbol gaèlic, el cap de setmana del 16, va debutar en competició oficial disputant l'Europeu que va tenir lloc en les localitats gallegues de Pontevedra i Poio. La selecció catalana va comptar amb la participació de quatre jugadors del Sitges Futbol Gaèlic: Sergio Bermúdez, Diego Fabra, Adrià Gallego i Edgar Mont-roig. Es dona la casualitat que l'Edgar ha jugat l'últim partit davant la selecció Alemanya, després de que hagués pres la decisió de penjar les botes.

La selecció catalana va sumar la primera victòria al vèncer per 10 a 4 a Itàlia. Cal esmentar que els catalans van disputar 7 partits en 28 hores, sent la selecció que en va sumar més. La classificació final els va situar en la vuitena posició.

Després de dos anys d'interrupció, al casino Prado Subense es celebra la 46a edició de l'Open Internacional d'Escacs Vila de Sitges, convertint-se en el torneig degà d'escacs de Catalunya.

Entre la participació internacional (amb un total de 182 jugadors representant a 20 països) destaca la participació de 22 jugadors sitgetans. Una altra novetat és que aquest any s'ha produït el relleu en la direcció del torneig. Després de 25 anys en mans d'en Francesc González ara agafa el relleu en Toni Ferret. I la darrera novetat, l'espai s'amplia, així com l'augment de la dotació dels premis que pujarà un 20 per cent més.

Al final el Guanyador del grup A estat pel mestre anglès, Clarke Brandon. El segueixen: Frank Bracker i Dylan Berdanyes.

El millor jugador local va ser Lawrence Webb , que va acabar 15è.

Els guanyadors del grup B han estat: Manuel Gómez, em segona posició el jugador de Singapur que només té 11 anys, Tan Yi Rui Ray. Mentre que el tercer ha estat Florian Shilling.

Millor jugador local en aquesta categoria: Leo Garden en la 15è lloc.

S'han produït canvis en la banqueta del primer equip masculí del Bàsquet Sitges. Edu Piñero agafa el relleu al que, fins ara, ha estat l'entrenador, en Balta Molina.

Gran protagonisme i activitat està tenint l'esport de la vela. Influenciat pel ressò que acompanya la designació de Barcelona com una de les seus de la propera edició de la Copa Amèrica.

A la Vila tot això es tradueix en l'activitat que, des de fa anys, porta a terme el nostre Club Nàutic. Que a més esdevé un promotor d'una cantera de noves promeses en aquest esport. La seva Escola de Vela és l'eina on es canalitzen tots els neguits navegadors dels seus participants.

La representació de la Peña d'Escacs del Casino Prado en el Memorial Arturo Pomar, ha estat encapçalada per en Martí Marín. El qual després de cinc disputades partides, durant tres dies, va acabar en tercera posició del campionat. I va ser l'únic jugador que va provocar unes taules amb el campió del torneig, Xavier Mompel del CE Valls. ♦

El dia a dia

Durant la pandèmia tots els sectors comercials i de serveis van patir les conseqüències de l'aturada. Però dintre d'aquests uns ho van notar més que altres.

A mesura que es va anar restablint una insinuació de la normalitat, obrint comerços i hotels, aquests últims van començar a rebre hostes. Si més no la majoria eren turistes de proximitat o com a molt del resta de la península i per tant arribaven al poble amb el seu propi cotxe. Això feia que els taxistes no tinguessin quasi bé feina.

Ara, i sortosament per ells, aquest estiu no donen a l'abast de fer desplaçaments, fins el punt que els usuaris han d'esperar bastant temps per a que els atenguin.

Les platges també passen exàmens i els examinadors són, ni més ni menys, els responsables del Sistema Comunitari de Gestió i Auditoria Mediterrània de la Unió Europea. Després de veure el que s'havia de veure, els hi van concedir una nota alta a les nostres platges. Que traslladat al certificat corresponent, aquest correspon: al ISO 14001.

Un fet luctuós va sacsejar els ànims de la gent del poble. En Joan Lago Farreras es va dirigir amb la seva família fins a Terramar per banyar-se. En Joan es va acomodar a la sorra mentre els seus entraven al mar. Quan van sortir es van trobar que el cap de família ja no atenia a les salutacions de la família. El informe del metge certificava que havia mort a causa d'una aturada cardíoc-respiratòria.

Guaïtant al mar, així va ser com ens va deixar, ell que tantes vegades hi havia acudit mogut per la seva afició per la pesca amb canya. Home discret i molt servicial, el recordem al capdavant del bar de la Peña Barcelonista i després el de davant de l'escola Esteve Barrachina. Sempre acompanyat de la seva, muller, la Margarida, i dels molts clients amb els quals es van saber envoltar, mentre aquest corresponien al bon tracte que empre el matrimoni va saber dispensar a la seva clientela. Ara que gaudien de la seva merescuda jubilació, en Joan ens deixa. La vida és injusta, quan pots estar bé, aquesta té la complica de mala manera. Descansa en pau, amic.

A vegades fa l'efecte que hem perdut la xaveta, la vida és prou complicada que encara hi posem ingredients, gens saludables, per fer-la encara més. El problema ara es centra en l'oci nocturn, on la maldat d'alguns arriba fins a uns límits exasperants. Hi ha qui es dedica a injectar una substància que sembla ser que anul·la a la persona, fins al punt que aquesta obeeix a les males intencions de qui ha provocat aquesta situació. En un lloc on hi ha molta gent és molt difícil poder assenyalar qui et provoca una punxada i seguidament introdueix el líquid que conté la xeringa.

Un mètode que ara s'estén per arreu. A Catalunya ja s'han produït 23 casos a Sitges 1 una punxada i a Vilanova 2. Tant el cas de Sitges com els dos de Vilanova no han tingut repercussions en la salut de les persones que les han patit. Hi ha gent que és tan cruel que gaudeix amb el patiment dels altres. Molts d'aquests només en tenen prou amb l'agulla de la xeringa per provocar l'alarma. Són situacions tan rocambolesques que no ens ho haguéssim imaginat mai. Com tampoc que podia existir gent amb tanta maldat. Quina llàstima.

L'ocupació hotelera d'aquest estiu està complint amb les expectatives que s'havien creat. Que es comparen amb les del 2019, fins i tot s'aprecia un lleu augment. Així ho fa saber el gerent del Gremi d'Hostaleria de Sitges, Alejandro Eguía. Que afegeix que a aquest increment també es reflecteix en què els preus han pujat aproximadament un 5,5 %.

Pel que fa el percentatge de la procedència dels visitants: el 59,56 % són internacionals i entre aquests destaca el turisme francès amb un 19%; Regne Unit, amb el 14,3%; Estat Alemanya, 10,2%; Estats Units, 5,9%.

Procedents de l'Estat sumen el 40,44%. De Barcelona i província, 22,3%; Saragossa, 5%; Madrid, 4,5%.

Una bona notícia pels veïns de Terramar i per a tota la gent de Sitges. Feia molts anys, moltíssims, que una gran part de les voreres dels Carrers d'aquest sector estaven molt malmeses degut a que les arrels dels pins havien trencat les rajoles de les voreres. I no només s'havien trencat, sinó que trosos i trossets es mantenien en aquell terra malmès.

Entre una cosa i l'altra, per aquelles voreres, era quasi bé impossible transitar-hi.

Veïns que feia els mateixos anys, uns cinquanta, que no és poc, que reclamaven una actuació urgent. I no només ells, també els qui tenim el sa costum d'anar a caminar pels seus carrers, fins el punt que s'havia de prescindir de transitar per les voreres i fer-ho pels límits dels carrers per temor a no caure. I si difícil era transitar durant el dia, per la nit era pràcticament impossible si no volies anar a buscar el que no tenies. Que si hi afegim la poca llum que hi havia, el més aconsellable era o no sortir de casa o buscar altres alternatives.

Finalment aquella deixadesa que s'havia perpetuat en el temps, s'ha mig solucionat, perquè molts carrers, des de la mateixa Avinguda Navarra i adjacents, les seves voreres i el propi carrer han estat arranats completament, a més de canviar els llums per uns de LEEDS que han contribuït a que la il·luminació sigui molt òptima.

He apuntat que mig s'ha solucionat, perquè encara queden carrers on cal fer la mateixa actuació.

Si més no, com ha informat el regidor de la Via Pública, Jaume Monasterio, aquesta millora correspon a una primera fase que, en el seu dia, s'havia aprovat, ara caldrà pressupostar-ne altres per poder continuar arranats les que falten.

De moment s'ha començat i el resultat final llueix una millora que, després de tants anys, sembla que no pugui ser. El que aquest cronista veu que entrarem en un any electoral i que la continuïtat d'aquest projecte, en concret, haurà d'esperar que estigui constituït el nou Ajuntament que sorgeixi de les urnes el mes de maig, per tornar a posar fil a l'agulla. I això quan serà ...?

Sortosament pels interessos del poble la vaga indefinida de treballadors de la neteja, que havia de començar el diumenge 21 d'agost ha quedat ajornada sense nova data per tornar-la a convocar. a l'arribar a un preacord amb l'empresa.

No ens podem arribar a imaginar el caos que hagués imperat de portar-se a terme. Si tenim en compte que si durant el mesos d'estiu el tema de la neteja ja és complicat, s'hi hauria d'afegir la brutícia que es genera per Festa Major.

Cultura

La Rosser Aldabó, sitgetana d'adopció nascuda a Osca, és una artista que es fa notar entre la multitud pel color del seu cabell, de tonalitats llampants. Si més no la gent de Sitges la associem a l'art que plasma en les seves teles i que tant l'identifica amb el seu peculiar estil.

Aquests dies de juliol exposa a la capella de l'Ave Maria. I la seva obra transmet el colorit extret de les flors. Un tema que l'apassiona perquè de ben jove neta li agradava estar en contacte amb la natura, recreant la vista amb les flors que trobava. Apassionada per la pintura, influenciada pel colorit que li brollava del seu interior, va decidir entrar a estudiar a l'escola Massana de Barcelona on va perfeccionar el que ja portava a dintre, perquè per ser artista s'hi ha de néixer.

El recorregut per la seva exposició és com passejar per un jardí florit de roses, cada una diferent, que semblen penjar del cel blau, a voltes d'un Blau de Sitges on es fa evident que la sensibilitat de la Rosser ha quedat captivada per aquest blau amb el qual tan ens identifiquem.

També a l'hotel Me de Terramar, l'artista argentí Hugo Lazzarini exposa la seva obra sota l'enunciat: "*Clars i foscos, sota l'aigua i sortint del mar*". El conjunt de tot plegat ofereix una obra inspirada en la perfecció, del ben fetes que estan hom cau en el tòpic que fem servir davant una obra realista: "*sembla una fotografia*". Un mèrit que pocs es poden vanagloriar de fer un treball tan pulcre i meticulós. I des enganyem-nos, a les coses ben fetes la vista se'n hi va sola. I si a més l'acompanyem compartim tots els plaers de trobar-nos amb un conjunt d'obres que ens apropen a la perfecció absoluta. Encara que tots sabem que la perfecció no existeix.

Amb "Hombres G" i Carles Sans es tanca aquesta edició del Festival Jardins de Terramar. I ho fa amb èxit d'assistència, fins i tot per sobre de la darrera edició d'abans de la pandèmia. Amb un total de catorze concerts o recitals, com se li vulgui dir, hi han assistit 26.350 espectadors, el 85% de l'ocupació.

Amb un cartell molt variat i, com és normal, amb actuacions que han despertat molt interès fins el

punt d'haver-se venut les entrades mesos abans de l'actuació. La més esperada i corresposta ha estat la d'en Joan Manuel Serrat, Vanessa Martín, Rosario, Hombres G, Álvaro Soler i God Save the Queen. Tots han aconseguit un aforament de més de 2.000 espectadors. Resumint, un Festival que es va consolidar i que escalant posicions en el rànquing de reconeguts festivals que es celebren durant l'estiu.

El pintor barceloní Gonzalo Centelles és un artista que, amb aquesta, ha exposat tres vegades a l'Hotel Estela d'Aiguadolç. En aquesta ocasió ho fa amb 14 quadres que mostren diferents estils. Amb un toc de pintura naïf quan tracta els paisatges. El conjunt mostra aquesta diversitat que captiva pel seu colorit i on s'aprecia el domini dels diferents estils que plasma en aquestes obres.

L'exposició es porta a terme amb el suport de la Fundació Josep Puigmartí.

Festes i tradicions

La Comissió de Festa Major, que presideix l'Agustí Marcet, ha tingut de reinventar-se constantment, durant aquests darrers dos anys, degut a les restriccions imposades a causa també de la pandèmia. Fins que per fi aquest any, que és l'últim que té l'encàrrec d'organitzar la festa aquesta comissió, ho han pogut preparar sense haver d'estar pendent dels dictats del Procicat, que era qui deia el que es podia fer i el que no, amb l'agreujant que a l'últim moment tot es podia alterar.

Així, doncs, com abans d'aquest malson, els jardins del Retiro, el dimecres, han acollit la presentació dels protagonistes de la festa i del programa d'actes que hi van aparellats. Amb l'originalitat que ve caracteritzant aquest preludi, s'ha anat desvetllant tots els secrets més ben guardats.

El primer ha consistit a desvetllar l'autor del cartell. La sorpresa ha estat molt agradable quan hem vist que la silueta que presidia l'escenari s'ha il·luminat del tot hi ha aparegut, ni més ni més ni menys, que en Modesto Caballero. Que ha descobert la seva obra: un cartell molt ben aconseguit amb la imatge de la Fera Foguera desplaçant-se per da-

munt la blavor del nostre mar, simulant que fa cent anys que va arribar per mar. L'autor l'ha situat entre el paisatge més emblemàtic de la vila: l'església i el conjunt de Maricel i el Cau Ferrat, també vist des del mateix mar que ofereix una visió diferent a la que estem acostumats a veure. Tothom ha coincidit que és un bon cartell, per a satisfacció de l'autor que no cabia dintre la pell.

I a partir d'aquí és desvetllat el nom del pregoner, en Jordi Martí i Camps; el pendonista, en Toni Muñoz; la pendonista de Santa Tecla, la Dolors Ojedá; l'autora del cartell de Santa Tecla, la jove Laia Domínguez Paretas.

L'acte va ser conduït pels periodistes: Anna Grima i Jaume Freixes. I ha comptat amb participació musicals de Els Amics de Manel i d'una de les colles de grallers coneguda pels Marcet i, per aquesta ocasió, ha estat el cap de colla en Manel Sabaté Aleacar. La coreografia a càrrec de Júlia Matas i Quique López. A més de comptar amb la col·laboració de Victor Bragante i Joan Pagés.

No han faltat els parlaments del regidor de Festes, en David Martínez, del propi Agustí Marcet, del senyor rector Mossén Josep Pausas. I ha tancat l'acte l'alcaldeessa Aurora Carbonell, la qual s'ha congratulat que aquest any hem recuperat la Festa Major tal com sempre l'hem conegut i ha convidat que també la visquem intensament, que és com ens agrada.

Al final les fotografies de rigor i les felicitacions que han rebut tots els protagonistes per part del nombrós públic assistent. Una bona vetllada que ens ha servit per anar a dormir sabent tots els secrets més ben guardats pel que fa a la Festa Major.

Entre les novetats destaca l'estrena dels vestits nous dels Gegants de la Vila, que seran com els que portaven quan fa 125 anys van sortir per primera vegada al carrer. Per aquesta ocasió també s'han restaurat les seves cares i el gegant lluirà ulls de vidre. El que sorprèn que malgrat l'edat no ha de fer servir ulleres. Ells envelleixen però fan el mateix goig, mentre que els qui van poder ser testimonis de la seva estrena ja no en queda cap. L'avantatge de ser de cartró, que per cert fa temps que no escolto dir allò de: *"un sant de guix que no fa caca ni fa pix"*.

Uns altres a estrenar vestits són el Llucifer i la Diablessa del ball de diables de l'Agrupació de Balls

Populars. N'ha fet el disseny la il·lustradora Núria Fortuny, mentre que els han cosit les conegudes com a cosidores de l'Agrupació, de les quals n'és la cap visible la Carme Comas.

Ara que aquest cronista s'hi refereix, haig de posar en relleu la important tasca que fan aquestes cosidores. Una feina que no es veu, si més no acabada la Festa Major han de posar fil a l'agulla per repassar tots els vestits de tots els components de les colles de l'Agrupació, per tal de tenir-los a punt per a Santa Tecla i un com passa aquesta altra vegada el mateix i després guardar per tenir-los a punt per quan calgui. També si n'han de fer de nous per reemplaçar els vells. Sigui el que sigui pràcticament han d'estar tot l'any cosint. Per tant la seva feina, sense retribució econòmica, té molt mèrit.

L'acte de presentació, al Palau del Rei Moro, va comptar amb la presència del cap de colla, en Pau Plana que va explicar tots els detalls dels vestits, que es pot dir que són unes obres d'art.

El divendres dia 5 s'ha celebrat la festa de la Mare de Déu del Vinyet. A les 8 el sitgetà i monjo de Montserrat, el pare Josep Maria Enríquez, ha oficiat la missa amb assistència d'un bon nombre de feligresos. I a les 11 ha tingut lloc el Solemne Ofici Concelebrat, presidit pel senyor rector mossèn Pausas i amb el vicari mossèn Josep Ramon. Amb assistència de les autoritats presidides per l'alcaldesa Aurora Carbonell. Aquesta celebració omple l'església i es fa palesa la devoció que la gent de Sitges sentim per la nostra Mare de Déu.

Aquest any la portada de l'estampa ha estat obra de l'el·lèctric de l'Anna Grimau, artista i poetessa molt inspirada en les seves respectives aportacions.

En un moment de la celebració el senyor rector va anunciar que al final de la missa hi haurien novetats. Les hem esperat delerosos de conèixer-les. De tots es sabut que al deixar-nos el recordat Joan Manel Enríquez, el va substituir com a administració del Santuari en Josep Maria Roses. En arribar aquesta festivitat, si s'escau, s'aprofita per fer el relleu dels administradors. Així que completa la seva tasca com administrador, en Vicenç Tomàs, cal buscar a la persona que ocuparà el lloc que deixa vacant. Davant l'expectativa que fomenta mossèn Pausas, tothom

espera descobrir el secret més ben guardat. La primera sorpresa, l'administrador entrant no serà un home, sinó que serà una dona. L'expectativa creix. Es fa públic que serà la Marta Jordà a qui acompanyarà la seva germana Angi. Forts aplaudiments de felicitació per les dues sitgetanes que acompanyaran a en Josep Maria Roses i a la seva esposa Conxita Bartés.

Els assistents a l'ofici han trobat molt adient aquesta incorporació de les sitgetanes com administradores del Vinyet, demostrant així que la vàlua que poden aportar les dones en el si de l'església ja s'ha demostrat que és important.

Les previsions meteorològiques de cara a la tarda no són gaire bones, s'anuncien pluges. Malauradament no fallen cap a les 19 h el cel està encapotat i una negror en augment fa presagiar el pitjor. Fins que comença a llampegar i a tronar. Els músics de la Cobla esperen, fa un rugim i para. La vista pendent del cel que sembla que els núvols comencen a donar pas a les clarianes. Comença l'audició i a prou feines es pot acabar d'interpretar la sardana, torna a ploure i els músics es retiren, Esperen i entre l'espera la pluja tornar a donar una treva. Tornem-hi! Balladors i balladores es solidaritzen amb els músics i tornen a dansar, fins que la pluja mana i aquesta sembla que no vulgui deixar continuar, aturada la música. Un altre intent, fins que desistim definitivament.

Una llàstima perquè després de dos anys que no es podia celebrar amb tot l'esplendor, una inoportuna pluja aigualia el que semblava seria una festa com sempre l'havíem conegut i viscut. El temps sempre té l'última paraula. Ja ho deien aquelles proclames castellanques al final d'un anunciat, generalment, d'índole festiva: "...Si la autoridad pertinente y el tiempo lo permiten".

A mesura que s'acosta la Festa Major es van coneixent detalls de la mateixa. I no només pel que fa a la nostra, sinó que també pel que respecta a la dels pobles veïns. Així a Vilafranca, que s'han quedat sense el ball de la Moixiganga, han convidat a la nostra per a que participi de la Festa de Sant Felix i Sant Ramon. De ben segur que el nostre senyor rector, mossèn Josep Pausas, que és un vilafranquí

de pro, haurà influenciat en aquesta decisió. Perquè qui millor que ell, que des de la seva posició en la processó de Sant Bartomeu, veu com fa les evolucions el ball, per saber que la Moixiganga de Sitges representa els quadres de que consta el ball amb molta dignitat.

Bromes a part, la nostra Moixiganga té ben mereixeda fama arreu i no necessita l'aval de cap recomanació.

Per altra banda, la sitgetana Lolín Rocha i Montané ha vestit a les colles de les Gitanes, el Ball de Diables Petits i Mitjans i del Ball de Nans, que pertanyen a la Festa Major de Vilanova. No és per treure pit però els veïns de Vilanova i Vilafranca s'emmirallen amb el que es cou a Sitges. Tot i que cada població s'estima les seves festes i tradicions i treballen per a que cada una d'elles es celebri amb el millor lluïment possible i, des enganyem-nos, cadascú estimem les nostres coses i, portats per aquests sentiments, moltes vegades és fàcil arribar a pensar que el nostre és el millor.

La Lolín té una meritoria trajectòria en la confecció de vestits dels diferents balls que participen de la Festa. Ara mateix també està confeccionant els pantalons dels portants de l'Àliga i els dels timbalers. A banda de que ella és un puntal més de les eficients cosidores de l'Agrupació de Balls Populars de Sitges.

I si la Lolín està implicada amb la Festa Major, quan arriben aquestes vigílies n'acabem estan implicats tots. Tots aquests dies previs hem viscut un llarg pròleg: ja sigui amb la presentació dels vestits nous dels gegants centenaris. Que els vam rebre amb una expectació molt lluida, complint-se les expectatives perquè ha agradat molt el nou-vell *look*. I és que amb els gegants passa que quan més els veiem més ens agraden i a partir d'aquí, quan coincidim amb gegants d'altres indrets, sempre s'escau comparar-los amb els nostres i encara no n'hem trobat cap que els superin, amb majestuositat i elegància. I ara que estrenen vestits, que són com els que portaven fa 125 anys, aquesta presència es veu enalçada per aquests canvis tan encertats.

A la plaça de l'Ajuntament se'ns mostrava un abans i un després, al coincidir amb els gegants que són una replica exacta dels vells. Ni uns ni altres es desmereixen entre ells, perquè els antics-nous,

també ens han agradat des de que anaven vestits amb la capa de color granat.

Amb pocs dies de diferència ha estat el torn del Drac. Aquest, a banda de l'exposició que s'ofereix al Mercat Vell, dintre de la celebració del seu centenari, a la mateixa plaça de l'Ajuntament s'ha celebrat un acte molt original que ha estat conduït per la Karola Fernández i en Sebastià Giménez Mirabent. Que junt amb diferents protagonistes convidats, han desfullat l'exitosa Historia del nostre Drac. Obra de l'artista Agustí Ferrer Pino i davant del qual han corregut infinitat de sitgetans i tants altres que al seu pas han buscat refugi per tal de no ser cremats davant les seves malèvoles intencions.

Una de les curiositats que més ha acaparat l'atenció ha estat els fantàstic i meritós muntatge que ha permès poder veure desfilar el Drac enfundat en les diferents decoracions pictòriques que ha mostrat durant aquests cent anys, cinc de diferents. Pels de la meva generació ha prevalgut el color verd amb escames de colors groc combinades amb vermell. Tant havia estat la seva influència que quan en Pep Pascual va retornar a la Fera Foguera els seus colors originals, la veritat és que a molts ens va semblar que el Drac havia perdut part de la seva personalitat. Si més no si volem recuperar la pàtina de la seva Història hem de ser curosos en respectar la idea que va desenvolupar l'artista que va ser el seu creador. Un altre dia de gloria per les nostres tradicions.

Han estat actes que han aplegat a un bon nombre de sitgetanes i sitgetans, acompanyats d'una mainada que han gaudit tant que no es pot explicar amb paraules. Perquè els gegants i el drac són els seus ídols, haver-los tingut tan a prop, durant tant temps els ha colmat de satisfacció.

Però tot això ha estat el pròleg del que ha de venir, tot el gruix de la Festa Major. Que oficialment ha començat amb el Pregó. El Satíric i el de debò, els dos han tingut lloc el divendres dia 19, entre el dijous, amb la presentació dels vestits dels gegants centenaris i el dissabte amb la celebració del centenari del Drac.

El Pregó Satíric ha reunit davant de la porta del Palau del Rei Moro a un bon nombre de persones

que no s'han volgut perdre l'original pregó que ha pronunciat la Maria Junyent. La Maria ha sabut combinar a la perfecció l'originalitat i la dosis de crítica que s'escau en aquesta intervenció, la qual ha estat fortament aplaudida i ha rebut la felicitació de tots els presents.

Després de la pandèmia l'horari del pregó, el de veritat, s'ha avançat a les 20 h. El que permet començar en claror de dia i acabar amb llum artificial. Sembla ser que això es fa així per a que els concerts que tenen lloc a la Plana de Santa Bàrbara no hagin de començar massa tard.

També s'ha de dir que el mateix pregó ha anat derivant a un petit espectacle. I potser no sigui, aquesta, la paraula més adient per descriure amb exactitud a que realment ha derivat el pregó, si el comparem amb aquell que es feia al Saló d'Or del Palau de Maricel que era com a més acadèmic, per dir-ho d'alguna manera.

Un ple fins a la bandera, com s'acostuma a dir, oferia la Plaça de l'Ajuntament en els moments previs al començament del pregó. Sembla ser que aquest espai és el preferit per seguir l'acte del pregó. La veritat que el lloc ofereix molta cabuda i a més queda molt recollit. Amb un espectador d'excepció: la figura del Dr. Robert que, assegut en el seu pedestal, sembla que segueixi amb molta atenció el que diu el pregoner/a de torn.

Per en Jordi Martí i Camps ha arribat el moment de la veritat, el qual apareix amb el vestit de moxiganguer i després de les salutacions pertinents, comença el seu pregó evocant al que va fer el seu pare en el Racó de la Calma, on va combinar la paraula i la música, fent parlar el piano de la manera que ens tenia acostumats. Aquest començament ja va fer entreveure l'emotivitat que sorgiria de cada instant. On no hi va faltar l'espai per la crítica constructiva i sorpreses, com ho va ser el donar a conèixer que la sardana la Festa Major tenia lletra i que ell mateix va recitar amb la seva música de fons.

Un pregó molt intens que va reflectir l'autèntic i genuí sentit de la nostra Festa Major. Per acabar d'una manera apoteòsica. Primer interpreta amb la gralla junt amb els companys de la colla de grallers La Malvasia, formada pels germans Sella, per ell mateix i amb el seu germà Pinyu. Una bona colla

que ja feia uns anys que no sortien i que s'han re-trobat en aquest pregó i fins i tot han participat de l'entrada de gralles d'aquest any. Però el més apoteòsic encara havia d'arribar. Com va ser una tocada conjunta amb tots els grallers de la vila. El sùmmum de tot plegat i la pell de gallina a punt d'esberlar-se. La gent posada en peu va tardarà temps en deixar d'aplaudir i tot seguit va rebre la felicitació de l'alcaldeessa Aurora Carbonell, del regidor de Festes, David Martínez i del president de la Comissió, l'Agustí Marcet, que el va presentar al començament del pregó. A partir d'aquí a en Jordi li va costar poder arribar fins on estava la seva mare i la seva companya que forma part de la Comissió i que, segons ell, va ser l'únic membre d'aquesta que va votar en contra de la seva designació... Dic que li va costar apropar-se a la seva família, perquè tothom l'aturava per felicitar-lo. A l'amic se'l veia molt feliç, tenia motius per estar-ho.

Tot seguit s'han iniciat els concertes de Festa Major celebrats a la Plana de Santa Bàrbara.

Totes les Festes Majors semblen que siguin igual i no ho són pas. Sí que hi ha els actes que es celebren durant els dies previs, la vigília i el dia. Com l'exposició de la imatge del Sant, que s'ha portat fins al Casal dels Avis del carrer Pau Casals, on l'esperaven en Toni i la seva família. A l'amic se l'ha vist molt feliç, no n'hi ha per menys. La decoració exquisida, com sempre ens té acostumats l'Esteve, al qual l'ajuda la Fina, la seva mare, i el seu equip. Molta gent ha esperat aquest moment a l'entrada del recinte.

Un altre acte previ a la vigília, és el lliurament de la bandera que s'ha fet el dilluns 22. L'autor del bonic poema ha estat inspirat per en Pere- Juventí Balcells: I després del cant dels Goigs de sant Bartomeu, el senyor rector, mossèn Josep Pausas, li ha fet el lliurament al president de la Comissió l'Agustí Marcet. No hem d'oblidar que la bandera, (penó) pertany a l'església, no així la imatge de Sant Bartomeu, que la custòdia la parròquia però que és del poble. D'aquí ve el criteri que s'ha de seguir en el protocol del lliurament de la imatge al pendent de torn. Un moment que es prestava a la confusió perquè el també rector de torn moltes vegades s'avançava a recollir la imatge del tabernacle i era ell qui la lliurava. Al final s'ha arribat a la con-

clusió que ha de ser el president de la Comissió el qui té reservat aquest moment del lliurament. Si més no, en l'interior del temple, és l'autoritat eclesiàstica el qui igual lliura la bandera, com la imatge al responsable de la Comissió

Antigament la imatge la guardava, a casa seva, el secretari de l'Ajuntament fins que es va optar per dipositar-la a l'església i la podiem trobar a la sagristia. Fins que es va considerar col·locar-la en un lateral de l'altar de la Puríssima, junt amb la imatge de Santa Tecla, una a cada costat. Contra aquesta decisió s'hi han aixecat veus crítiques que consideren que aquest no és el lloc més adient. Aquest cronista no entra en la qüestió, però soc de l'opinió que potser aquest no serà el lloc definitiu de la seva ubicació. Qui no diu, que amb el temps, es vulgui retornar al poble, que n'ostenta la propietat i potser la imatge se li confiï al president de torn de la Comissió. Una cosa semblant com fan a Vilafranca amb la imatge de Sant Fèlix que la custodien els Administradors.

També, i com que la susdita imatge no s'exposava al lloc escollit pel pendentista perquè no s'havia instaurat aquest protocol, aquesta, la imatge de la sagristia passava directament al domicili de l'Antoni Mirabent, cap de protocol de l'Ajuntament, que vivia al carrer Jesús, a can Vicenç Forner, i d'allà s'incorporava a la processó cívica quan passava per allà.

Tot el programa d'aquesta Festa Major s'ha desenvolupat sense incidències remarcables. Destacar que ha estat molt participativa i sobretot sense cap mena de restricció com les que vam patir durant dos anys per motiu de la pandèmia. Normalitat que s'ha fet evident en el gran nombre de persones que aquests dies ens han visitat. I sense que la intensitat de les famoses 36 hores hagi minvat.

Mentre que cal fer menció que aquest any es celebra els 40 anys del Ball de Cintes, que va sortir per primera vegada el 23 de setembre del 1982, de la mà de l'Agrupació de Balls Populars. Entre altres detalls que serviran per celebrar l'aniversari, han fet el llançament dels 21 morterets de la vigília. Durant tots aquests anys moltes noies sitgetanes han format part de la colla. Moltes d'elles casades amb fills i fins i tot nets. El temps passa, les generacions s'al-

ternen i el ball segueix dansant pels carrers de Sitges a cada Festa Major de Sant Bartomeu i Santa Tecla.

Per altra banda el Drac ha estat l'encarregat de fer l'ofrena a l'hora de l'Ofici. Feia 10 anys de l'última entrada de la Fera Foguera a l'interior del temple, amb una sobrietat enaltida pel so dels timbals que l'acompanyaven en el curt recorregut que va des de la porta al peu de l'altar.

Després va ser protagonista d'un detall: a la mateixa Sortida d'Ofici, va encapçalar la comitiva festiva, passant a davant dels Gegants de la Vila en el recorregut que va des del Baluard fins a l'Ajuntament.

Aquesta mateixa variació, la de l'ordre establert en les cercaviles i processons, també va experimentar aquesta modificació durant la Festa Major de l'any 1922 que és quan es va incorporar la Fera Foguera al seguici de la mà del seu artífex, el pintor Agustí Ferrer Pino.

I a esperar just d'aquí un mes quan tornarem a estar de Festa Major.

Curiositats

Les intervencions que fa el senyor rector de la parròquia, mossèn Josep Pausas, durant els actes de Festa Major sempre són esperades i ben acollides. Com així va ser en el transcurs de la presentació del programa i els protagonistes, en el seu torn de paraula per presentar a la pendentista, la Dolors Ojeda, també va tenir paraules per l'autor del cartell, de qui ens va fer saber que ell el va batejar quan era rector de la parròquia de Mollet. Quina casualitat que els dos hagin coincidit a Sitges.

Amb el seu peculiar sentit de l'humor, es referia al bateig d'en Modesto amb aquell eh! Que vol dir moltes coses i no diu res en concret. En aquest cas com si es volgués referir que el va batejar bé, com es podia apreciar. Mentre que aquells instants de silenci, amb un somriure delator, donava la sensació que en dubtes... Imaginacions o realitat.

Per a després convidar al president de la Comissió, l'Agustí Marcet, a que anés a veure'l que el confessaria. Garantint-li una penitència suau. Total,

una vegada més, magistral la seva intervenció que va ser molt ovacionada.

D'entre els molts problemes que arrossega el Club Natació Sitges, el més acusat de caire econòmic, es troba el que indica que diàriament es perden uns 4.000 litres d'aigua. Si aquesta xifra és certa això és una barbaritat, més quan la sequera és un problema que, de persistir, pot interferir negativament en les nostres vides. No està la situació per a que es desbarati tan cabdal d'aigua, per no fer res per aturar aquest malbaratament.

Tots els aparcaments de pagament que hi havia el poble, s'havia de recórrer a la persona que en tenia cura per tal de fer el pagament corresponent. Recordo que en el de la Fragata el propi responsable portava una cartera penjada i restava amatent al cotxes que hi aparcaven i ell mateix anava a l'encontre del conductor i li cobrava l'import.

La qüestió és que la modalitat es va modernitzar i es van imposar l'anomenada zona blava, on es paga a la màquina que dispensa un tiquet que s'ha de posar en lloc visible del cotxe. N'hi ha que no dispensen cap comprovant de cap mena, sinó que la matrícula li queda registrada a l'aparell que porta el vigilant i a aquest li surt reflectit la informació que precisa. A partir d'ara es podrà pagar també amb el mòbil com es fa en establiments comercials. Qui. Ens havia de dir que amb un mòbil es podrien fer tantes coses com es fan.

La sitgetana Carme Sánchez, trapezista, casada amb en Josep que era un dels germans dels reconeguts pallassos els Rudi-Llata, ha fet 100 anys. La Carme per una errada mèdica va quedar cega, però això no ha estat impediment per moure's per arreu i sobretot per no deixar de fer gimnàstica que l'ha mantingut en plena forma, a més del bany diari a la platja de Sant Sebastià.

L'alcaldesa Aurora Carbonell i la regidora de Drets Socials, la Júlia Vigó, li han lliurat la Medalla Centenària que atorga la Generalitat, en el transcurs d'una festa en el seu honor que ha tingut lloc al Casal de la Gent Gran del carrer Joan Maragall. On no hi ha faltat el corresponent pastís amb les espelmes que ha bufat la Carme.

Al tancar una nova edició de Barraques, en van nou, és el moment de fer balanç per part dels organitzadors. Els quals coincideixen en dos aspectes: el canvi d'ubicació de la platja de la Fragata a la Plana i a l'haver deixat de ser gratuïta l'entrada. Pel que fa al primer aspecte ve sotmès a que quan es va planificar per aquesta nova edició encara hi havia Covid i per tal d'assegurar que es pogués portar a terme s'ha hagut d'escollir de nou aquesta ubicació, que ha estat la mateixa que en la de l'edició de l'any passat. Això representa que les despeses són molt més copioses, raó per la qual s'ha de passar per taquilla. A més, per tal de que el públic es desplaci fins aquest indret, el cartell dels qui hi han d'actuar ha de ser atractiu, conjunts de primera fila, per atreure els assistents. Entre una cosa i l'altra tot influeix i tot i que el públic a respòs, han notat que no s'ha consumit tan a les barres com es preveia. També influeix en aquest aspecte que els horaris de tancament s'han avançat i per tant la gent no es pot quedar més temps consumint.

En un any també ha succeït que en aquesta zona, les edificacions que llavors s'estaven construint moltes ja són habitades. Això ha fet augmentar el nombre de queixes que s'han materialitzat mitjançant la guàrdia urbana degut al alt volum de la música que els veïns han de suportar. Que malgrat que dura pocs dies, la gent s'han d'aixecar aviat per anar a treballar i si no es descansa es va d'esma tot el dia. Trobar un equilibri entre els qui estan de festa i els que necessiten descansar sempre és molt difícil d'aconseguir. Per no dir impossible. Si més no és molt probable que per a l'any vinent es torni a traslladar a l'antiga ubicació de la platja de la Fragata.

No lluny d'aquí, del sector de la Plana, en l'espai que hi ha entre el carrer Jacint Picas i Cardó i el Passeig de Vilafranca, s'ha posat una placa on s'hi llegeix: Jardins del Drac de Sitges. L'acte de la inauguració ha comptat amb la presència del regidor de Festes, en David Martínez; el regidor de Cultura, Xavier Salmerón i el president de la Comissió de Festa Major i Santa Tecla, l'Agustí Marcet. A partir d'ara la Fera Foguera no tan sols tindrà prota-

gonisme durant les festes on hi participa, sinó que té un espai que honora la seva popularitat.

Esports

Ja fa temps que la situació econòmica del Club Natació és preocupant: Aquest dijous dia 4 s'ha celebrat una assemblea extraordinària, amb l'assistència d'un centenar de socis i de la junta que presideix en Jordi Roch, on es va decidir entrar en un concurs d'acreditadors, que ha de fer possible que les coses no vagin a pitjor.

En el seu dia, ja per pel mateix motiu econòmic, es va crear un Consorci, del qual en formen part el Club i l'Ajuntament. Sembla ser que, davant les extremes circumstàncies, l'Ajuntament actual, com altres que l'han precedit, hi han aportat molts diners públics i com es diu: això és pa per avui i gana per demà.

L'alcaldeessa Aurora Carbonell proposa liquidar el Consorci i vendre-ho a un operador que pugui fer-se càrrec del Club. Una proposta que no és acceptada per tots els socis, obrint-se així un dilema. On des de la part de la ciutadania, i amb tota lògica, es considera que l'Ajuntament no pot anar posant diners de les arques municipals en una causa que no fa altra cosa que allargar l'agonia i el final està abocat a l'abisme. Tot plegat no és gens fàcil nedar i guardar la roba.

Deixant de banda l'aspecte econòmic del Club, pel que fa a l'esportiu aquest no reflecteix, en absolut, la negativitat del primer. Tot el contrari, els seus nedadors formen una plantilla que aconsegueix els millors resultats, convertint-la en la capdavantera de les moltes modalitats que es practiquen en el camp de la natació, o potser estaria més ben dit, en les piscines on competeixen.

S'acaben de celebrar els campionats d'Espanya de Natació Infantil. L'escenari, la piscina del nostre Club i Las Norias de Logroño.

On ha destacat les actuacions dels nedadors i nedadores del Club Natació Sitges, es van classificar en Mark Kramskoy, l'Ona Portillo i la Clara Peris. En Mark va realitzar el seu millor campionat d'Espanya, aconseguint el bronze en els 100 braça, i la segona

posició en els 200 braça i també va aconseguir ser finalista en els 200 estils.

Pel que fa a Clara Peris, va nedar en els 200 metres esquena, igualant la seva marca personal. L'Ona Portillo va fer un gran campionat, classificant-se per primera vegada en una final estatal de 100 papallona i on va acabar en la novena posició. En els 50 lliures va quedar en la 42a posició. En els 200 estils en 31a i en els 200 papallona va ser la 15a classificada. Uns bons resultats si tenim en compte que havia acabat de superar la recuperació d'una lesió.

Una altra estrella torna a brillar al Passatge de les Estrelles al camp de l'Aiguadolç. Es tracta del record que, l'Associació de Veterans del Futbol de Sitges, li han dedicat a Ladislao Kubala, un dels grans futbolistes de la història. Qui a l'any 1955 va jugar vestint la samarreta del Barça en aquest camp. El seu fill Lazzi va rebre els honors dedicats al seu pare.

El diumenge 7 d'agost s'ha celebrat la 71a edició de la Travessia de Sitges Nedant. Cal recalcar el nombre d'edicions amb que compte aquesta tradicional prova, una xifra molt respectable i darrera la qual ho és també el nombre de nadadores, nadadors i organitzadors que s'hi han alternat que si comptem una travessia per any en sumen 71. Es miri per on es miri assolir aquesta fita té un mèrit que dignifica a tots els qui hi han fet possible. Aquesta vegada ha comptat amb la participació de 360 nedadors/es. Una xifra també molt important.

En la categoria de participants de menys d'11 anys, han estat guanyadors, pel que fa a les participants femenines: les sitgetanes Irene Capitan, Liane Sánchez i Angèlica Tcherneve. **La mateixa prova en categoria masculina:** Marco Jaurez (del CN Sabadell), Hèctor Gallego (CN Salou) i Jan Casalots del Sitges.

En la categoria de 12 a 13 anys noies: la primera en arribar ha estat Peyton Reed (CN Banyoles), Teresa Núñez (CP San Agustín de Saragossa) i Jana Sans (CE Mediterrani). **Pel que fa als nois:** el primer classificat ha estat Siro Juárez (CN Sabadell) seguit de Jan Díez (Vic ETB) i Roger Huete (CN Sitges).

Pel que fa a l'anomenada Travesia Gran, en la categoria dones, va acabar en primera posició: Aida Bertran (CE Mediterrani), seguida de Laura Ro-

dríguez (CN Barcelona) i de Jèssica Rodríguez (CN Igualada). **En categoria homes:** en primera posició Pablo Nevado (CN Sabadell), seguit de Pepe Vendrell (Lleida) i Lachlan Reed (CN Banyoles).

El dissabte 13 i diumenge 14 la Fragata ha tornat a ser l'escenari del torneig de bàsquet 3x3 i, ni més ni menys que la 29è edició. Organitzat pel Club Bàsquet Sitges i el Club Esportiu Sitgetà de Basquetbol, també de la Federació Catalana d'aquest esport i la col·laboració de l'Ajuntament.

Hi han participat, ni més ni menys que uns vuitanta equips, amb un total de 344 jugadors i un total de 180 partits jugats. Xifres que mostren l'interès que el torneig desperta entre els practicants d'aquest esport. Que durant dos dies s'ha desenvolupat en un marc excepcional, a tocar del mar amb el teló de fons de la nostra incomparable imatge de la nostra església parroquial.

El torneig s'articula en diferents categories: Mini, Infantil, Cadet, Júnior i Sènior. Tant masculins com femenins. Ressaltant el bon nivell mostrat en tot el torneig per part dels equips participants. Amb finals emocionants. Com a curiositat també explicar que es va produir un concurs de llançaments a cistella, tant a la petita com a la gran. Entre els participants a llançament a cistella d'acord a l'alçada dels participants, n'ha resultat guanyador Guillem Pla seguit de la Gala López. I pel que fa a la cistella gran, el primer classificat ha estat Max Olveda i el segon Hèctor Alcalà.

Al final la taula de classificats del Torneig de 3x3 ha quedat de la següent manera:

Premi Femení, per les Vilanovines; **Premi Masculí**, Súper Marios; **Mini Femení**, Barbies Shooters; **Mini Masculí**, los 3 al cuadrado; **Cadet Femení**, Boet Vsuem; **Cadet Masculí**, Kosmonoto Tim Chamber; **1r Júnior Femení**, Feel the Red; **1r Júnior Masculí**, Flow NPC's; **Sènior Femení**, Bebitas Flu Flu; **Sènior Masculí**, Avui Ricky's.

Degut a l'enclavament on es disputava el torneig, el nombrós públic que l'ha seguit ha estat un altre dels detalls a ressenyar.

Una fita important pels components del Moto Club Sitges, com és la seva fusió amb el Vinaròs per participar en la propera edició dels Sis Dies Internacionals d'Enduro. Una prova que va començar a

l'any 1913 i que aquest arriba a la 96a edició. On es preveu una alta participació (700 pilots i prop de 125 equips de tot el món). Els components de l'equip Moto Club de Sitges i Vinaròs són: Arturo Casanova, Javier Castejón i Joan Masó. Enguany farà quaranta edicions consecutives que hi participa el nostre Moto Club, des de 1983, Afegir que també comptarà amb la participació dels pilots també del Club: Miquel Font, Francesc Parramón. Aquests integrats amb l'equip Calet/ Moto Club Igualada, juntament amb el pilot Ricard Martínez.

El dijous 25 es va presentar, al Camp Municipal d'Aiguadolç, la primera edició del Memorial Jaume Serra, dintre del format del Torneig de Festa Major. L'acte va ser molt emotiu, però senzill. On, per part de la UE Sitges es va proposar que la zona esportiva dels Pins Vens porti el nom de Jaume Serra i Ribes, que va ser regidor d'Esports i impulsor de molts projectes que ara es fan realitat.

Hi van assistir l'alcaldeessa Aurora Carbonell, el regidor d'Esports, Jaume Monasterio, altres regidors del govern sitgetà, el delegat del Penedès-Garraf de la Federació Catalana de Futbol, Jaume Plaza, la vídua d'en Jaume, la Montserrat Farreras i familiars, el president d'Honor del Sitges, Juan Cruz i el president actual, Jordi Martínez i la junta directiva.

El dissabte s'ha jugat el partit entre el Sitges i el Sarrià. Ha fet la sacada d'honor la Montserrat, vídua d'en Jaume Serra. El partit l'ha acabat guanyant el Sitges per 2-1. L'endemà, diumenge, el Sitges ha rebut el Sant Feliu i han empatat a dos.

S'ha celebrat el VIII Trofeu Guifré el Pilós de patí a Vela. Amb la participació del Club de Mar de Sitges, el Club Nàutic de Sitges i el Club Marítim de Cubelles. Joan Roura del Club de Mar de Sitges es va proclamar campió absolut i campió juvenil masculí. Marc Giralt, del Club Nàutic Sitges, va ser el campió infantil masculí. Mentre que la Gala Planas també del Club Nàutic sitgetà va ser la primera classificada infantil femenina.

I organitzat pel Club de Mar de Sitges s'ha celebrat la Copa Espanya de patí a vela categoria júnior, que ha comptat amb la participació de quinze embarcacions i es van disputar nou proves.

Com aquell que diu fa una setmana que en les nostres aigües es va celebrar la Copa Espanya de patí a vela en la categoria júnior, organitzada pel Club de Mar de Sitges. En aquesta prova, que es va celebrar entre el divendres 26 i el diumenge 28, hi van participar quinze embarcacions. I es va proclamar campió de la categoria el regatista del Club de Mar, en Joan Roure. El van acompanyar en el podi: en Javier Gómez del Club Marítim Cubelles i en Jordi Sans del Club Nàutic Sitges, que va acabar en tercera posició.

El quadre definitiu dels guanyadors ha quedat de la següent manera: **Campió absolut de la Copa Espanya**, Joan Roura del Club de Mar de Sitges; **Classificació juvenil**, 1- Joan Roura (Club de Mar Sitges), 2- Gerard Oferill (CM Cubelles), 3- Roger Colomer (Club Nàutic Sitges). **Classificació Infantil**: 1- Javier Gómez (CM Cubelles), 2- Jordi Sans (Club Nàutic Sitges), 3- Àlex Canalda (Club Nàutic Sitges). **Classificació open**: Blanca Tous (CM Cubelles) ♦

El dia a dia

El dissabte dia 3, les xarxes socials divulgaven una notícia molt trista. Ens havia deixat l'Oscar Rosés i Bartés, després de patir una greu complicació mentre l'estaven operant en una operació que aparentment no era de risc, ni amb afectació a cap òrgan vital.

Havíem coincidit amb l'Oscar just feia una setmana, en plena Festa Major que, amb la seva esposa Marta i les dues filles, l'Ona i la Jana, amb els seus pares, Conxita i Josep Maria i amb tots els amics amb els quals va trobar-se. I mentre estava amb els seus familiars va mostrar el seu estat d'ànim, que transmetia la felicitat viscuda durant aquelles hores intenses, quan deia: "que bé que m'ho he passat".

La vida ens ofereix aquestes amargors, sobretot quan ens deixa una persona jove com ho era ell. Quan la Marta i les seves filles necessitaven de la seva companyia. En una parcel·la de la vida quan es fa palesa la satisfacció que suposa pels pares saber que els fills estan bé. Les mateixes paraules de satisfacció que va manifestar l'Oscar resumeixen el seu estat de felicitat i amb ell, el de tota la família més propera.

Quan tot això, en un moment, en poques hores, res no és com abans, costa molt d'assimilar aquest canvi. Mentre ens adonem del fràgils que som. I vulguis o no, apareixen el dubtes, els interrogants: per què ...? és fàcil caure en la confusió, el revelar-se contra la vida. Només el pas del temps permet, poc a poc, refer-se d'aquesta pèrdua que, per anys que passin la família no oblidarà mai.

A tots ells els hi ha arribat les nombroses mostres de condol. I la cerimònia de comiat, amb l'església plena arrebossar, les emotives i sentides paraules de mossèn Josep Pausas, el so de la gralla interpretant els quadres de la Moixiganga. Tot plegat va ser com un bàlsam que reconfortava els ànims tan abatuts Res, però, no pot substituir la vida d'un ser estimat, si més no tot plegat va servir per vincular la seva vida, amb un cúmul de rècords que no s'oblidaran mai.

La vida continua i ara entre la polèmica que ha sorgit davant l'avançament del curs. Que ha començat aquest dilluns dia 5, pel que fa als alumnes d'In-

fantil i Primària i el dimecres dia 7 els de Secundària. Els mestres s'hi van incorporar el dijous dia 1 per tenir-ho tot preparat.

Sense gaires incidències, a banda de les previstes o que sorgeixen al moment i són de fàcil solució. Altres ja són més difícils de gestionar, com per exemple que hi ha hagut 85 alumnes que el dijous encara no sabien a quin centre havien d'anar. El total d'alumnes matriculats, de P3 a 4t d'ESO, són 2.956. Als qui s'ha d'afegir aquests 89 que no troben ubicació.

Al final quan el dia 7 s'han incorporat els de Secundària, ha anat ubicant a tots els escolars que no sabien si podrien començar el curs perquè encara no tenien col·legi assignat.

També els dies de vacances han estat aprofitats per a fer treballs de millora o manteniment en tots els centres de diferent índole. Per a que ens donem una idea de la importància de tot plegat. La quantitat suma 141.800 euros, que tampoc és poca cosa.

La Fundació de l'Hospital de Sant Joan Baptista té nou director de la residència. Es tracta del Sr. Moisès Sumoy Liesa. Arriba al nostre centre després d'haver exercit també les funcions de director en altres residències.

El dilluns dia 19 es va produir un ensurt que hauria pogut tenir conseqüències greus. Una nena de tres anys es va quedar tancada a l'autobús que a les 9,30 la portava a l'Escola Maria Ossó junt amb el seu germà. Seguint instruccions d'aquest li havia dit que no es mogués del seu seient fins que la monitora l'anés a buscar. La nena va seguir el peu de la lletra les instruccions però va acabar abandonada dintre de l'autobús i en la cotxera d'aquest. A les 16 hores quina no va ser la sorpresa del xofer, al tornar al vehicle per anar a buscar els nens a l'escola per retornar-los una altra vegada al lloc de recollida, quan es va trobar amb la nena. Sortosament aquesta es trobava bé, gràcies a que havia anat bevent aigua d'una ampolla que portava. I també la sort la va acompanyar perquè el xofer havia deixat el bus a la cotxera i per tant, la calor que encara fa aquests dies, no ha influït tant en la seva situació que si hagués estat aparcat a la solana. La Laia, malgrat les

circumstàncies, va tenir molta sort i la seva situació no va passar de l'ensurt. Perquè la van porta a un centre hospitalari i després de fer-li una exhaustiva revisió, la van donar d'alta perquè la llarga estada dintre el vehicle no li va malmetre la seva salut.

Quan es va saber aquesta notícia tots els mitjans de comunicació se'n van fer ressò. Mentre que els pares denunciaven davant les autoritats competents aquest fet. Sobretot per a que es tingui més cura i s'eviti que es torni a produir un fet com aquest. L'aspecte més positiu d'aquesta anormalitat és que la Laia es troba bé, malgrat que a la primera nit es mostrava com a neguitosa. El mínim que li podia passar. Tothom ens hem alegrat d'aquest feliç final.

La Carme Gasulla repetirà de cap de llista per la formació Els Verds en Comú Podem, de cara a les eleccions municipals que es celebraran a la primavera de l'any vinent. A la Carme l'acompanya una llarga trajectòria dintre del govern municipal. Tant com quan ha format part del propi govern com quan li ha tocat estar a l'oposició.

El fort de la temporada turística es pot dir que ja ha passat, tot i que encara podem comptabilitzar un bon nombre de persones de diferent procedència, sobretot anglesos, que segueixen omplint els carrers, ara de manera més moderada, Els suficients per no donar per acabada la temporada. També les temperatures acompanyen, propiciant que la tardor, com aquell que diu acabada d'estrenar, encara sigui calenteta.

Pel que fa a l'activitat i els resultats extrets del resum de la temporada, cal apuntar que l'augment del cost de les despeses redueix els beneficis dels establiments hotelers i també els comercials. Així ho resumeix l'Àlex Eguía que és el gerent del Gremi d'Hostaleria. En una temporada on la demanda s'ha mantingut alta (84%) , en moments puntuals superant les xifres del 2019. Malgrat que els beneficis han minvat una mica degut a les raons esmentades. I això sembla ser que és nota més en restaurants i bars, perquè mentre en els hotels els clients assumeixen més bé les pujades, en els establiments de restauració els propietaris no poden fer una pujada, per posar-se al dia, perquè la clientela se li queixaria.

Segons paraules del president del Sitges Comerç, Carlos Prieto, el comerç local encara està assumint els perjudicis ocasionats per la pandèmia i per si això fos poc, ara han topat en l'augment de preus en tots els aspectes. Això, davant d'una venda discreta, el panorama no és gaire engrescador.

El divendres 30 s'ha celebrat el sopar per commemorar el 35 aniversari de la Fundació Ave Maria, amb l'assistència de més de 250 comensals que s'han aplegat a l'hotel Dolce Sitges. Amb assistència l'alcaldeessa Aurora Carbonell, la presidenta del Consell Comarcal, Mónica Gallardo i la directora de Serveis Territorials de Drets Socials a Barcelona, Lluïsa Nicolau.

En el moment dels parlaments Justo Molinario, president de l'entitat i Jordi Cerezuela, director general de la Fundació, van coincidir en els seus agraïments als assistents, a més de tornar a insistir en la gran tasca que desenvolupa la Fundació i, en especial, les persones que hi treballen, en quant a l'atenció a les persones que pateixen discapacitat intel·lectual. Com també els serveis que presten a les persones amb perill d'exclusió social. Les seves paraules van ser contestades amb fortes ovacions.

Es va encarregar de conduir l'acte el presentador de Ràdio Sitges, Ramon Hernández. Mentre que el final de festes el van amenitzar les ballarines de SitgesCreart amb un popurri del seu espectacle: "Homenatge". I l'apartat del ball va anar a càrrec de DJ sitgetana Núria Scarp.

Cultura

El dijous dia 1 s'inaugura al Casino Prado la quarta edició del Festival Dona-Art en Femení. Des de l'1 al 9 s'alternaran un conjunt de propostes que van des del cinema, teatre, música i cabaret. I com a novetat comptarà amb els concursos Femi-Films, pel qual s'han rebut 400 treballs.

A més de fer visible el talent gastronòmic de la dona, amb la participació de dotze establiments de la restauració i de l'oci nocturn de la vila. Les sitgetanes participants tindran l'honor de comptar amb un prestigiós jurat, especialitzar en l'alta cuina, que

valoraran les seves propostes i les seves conclusions seran donades a conèixer en un acte que comptarà amb la presència de la prestigiosa cuinera, la Carme Ruscalleda.

En l'acte inaugural la presidenta del Prado, la Carme Artigas, es va centrar a enaltir el paper de la dona en la nostra societat. La projecció artística i cultural que ha assolit, sense oblidar-nos dels llocs de responsabilitat que està ocupant. Aquest Festival pretén posar en relleu aquestes capacitats artístiques que en tot moment es posen de manifest. Per això s'ha programat un extens i variat programa, amb el qual la dona en té un protagonisme destacat.

El dijous dia 1 ha centrat el protagonisme el concurs de curtmetratges en femení, seguit del Vermut Musical amb Diagnosis. El Master-class Dona i publicitat, Mostra de Curtmetratges i Taula Rodona, amb la participació de: Ona Anglada, Sònia Herrera, Isabel Benabarre i Javier Rueda. Tanca la jornada el repartiment de premis dels audiovisuals i la projecció de la pel·lícula "The Invitation" de Karyn Kusama.

El divendres, dia 2, ha estat el torn del Ritme al Carrer amb la banda Street Groove, Una Masterclass a càrrec de Clara Martínez. I la representació de l'obra Monopoli amb Sara Espigui i Eduard Buch.

Dissabte, dia 3, un Vermut Musicali l'Under The Pelucas, amb Judit Martín i Emma Bassas. A més d'Una Noche con Ella amb Loles León.

Diumenge, dia 4, Els Someliers. Amb veu, piano, violoncel, clarinet i violí. I l'obra, Saldremos Mejores amb Nerea Pérez i Inés Hernand.

El diumenge dia 8, és el moment de la xerrada amb la Carme Ruscalleda i seguidament el lliurament dels premis del 1r Concurs del Talent Gastronòmic en Femení. El jurat format per: Oriol Castro, cap de cuina del restaurant El Bulli i actualment copropietari del "Disfrutar"; la sitgetana Vinyet Capdet, Coordinadora d'Estudis de Cuina i Gastronomia del Campus d'Hostaleria i Turisme CEETT; Trinitat Gisbert, periodista gastronòmica del diari Ara. Després d'acompanyar a la Carme Ruscalleda en la seva intervenció, de la qual tots han participat, s'ha donat a conèixer el veredicte:

El premi a la tradició artística de la cuina de l'àvia ha estat: per Zuleima Capo del restaurant La Oca.

Premi a la innovació, novetat i tendències del segle XXI: a Sílvia Cerezo copropietària de l'Artemisa.

Premi Productes de Temporada del territori amb caràcter de terra i mar: per a Sandra Campillo i Paola Riveros, xef i propietària de La Pícaro.

La Carme Ruscalleda, durant la seva intervenció, va ressaltar que actualment les dones cuineres mostren una brillant professionalitat, després d'haver-s'guanyat a pols.

Divendres, dia 9 té lloc la gala de Cloenda, amb l'espectacle l'Oreneta, d'Emma Vilasau i Dafnis Balduz.

El Festival Dona es dona per acabat, tanmateix fins el dia 11 la mostra de Gastronomia en Femení es pot seguir en diversos restaurants de la vila.

Tots els actes s'han celebrat en el Casino Prado i s'ha superat la participació del públic d'anteriors convocatòries. Tot un èxit, que honora a les organitzadores, davant el repte i la feina ben feta que acompanya a aquest èxit.

L'artista francesa, resident a Sitges, la Mathilde Arthaud, exposa la seva obra a l'Hotel Dolce. Una obra on predomina una gran variació de colorit que la fa molt atractiva, d'aquí l'èxit que està tenint entre el públic que s'hi apropa i queda meravellat de la seva pintura, abstracte però amb molt vida i la sensibilitat que li aporta l'autora.

A la Societat de La Palla estan enllentint el projecte de remodelació del seu saló-teatre. La nova junta, que presideix en Francesc Núñez, des de que va prendre possessió porta en ment aquesta important reforma, que pretén recuperar l'aspecte original que lluí a l'any 1916 que es quan es va fer de nou, després d'haver patit un incendi. I que va comptar amb la direcció artística d'en Miquel Utrillo i Morlius, el qual va projectar unes voltes que ara es volen recuperar.

I no només això, sinó que urgeix adaptar la sala i l'escenari de les normatives actuals que, ara per ara, les té totes caduques.

Parlar d'això és referir-nos a diners, el que costaran fer-ho realitat. D'aquí que els responsables de l'entitat s'han afanyat a recórrer a tots els estaments oficials, per tal de que hi contribueixin a base de subvencions. Els interessats fins i tot no han dubtat de recórrer a aquest manà anomenat: programa Next Generation. Abans que la mamella s'assequi.

A mesura que s'apropa una nova edició del Festival de Cinema Fantàtic es van coneixent detalls del mateix. Com l'anunci que s'ha fet que el director i productor italià, Dario Argento, se li ha concedit el guardó: Golden Honoray Award. Per la seva aportació al subgènere de suspens: "*giallo*", a més de la seva reconeguda trajectòria professional.

Un palmarès de guardons que continua amb el director francès Quentin Dupieux, l'estatunidenc Ti West i el japonès Masaaki Yuasa, al qual se li concedirà el Premi Màquina del Temps. Uns directors que no vindran a Sitges amb les mans buides: Quentin Dupieux aportarà dues pel·lícules de comèdia absurda: "*Incredible però cert*" i "*Fumar fa tossir*". Per la seva part Ti West vindrà amb la pel·lícula "*Pearl*". Mentre que Masaaki Yuasa portarà: "*Inu-oh*".

També ha confirmat la seva assistència l'actriu francesa Eva Green que presentarà el seu darrer treball "*Nocebo*", de Lorcan Finnegan. Pel que fa a la secció oficial, es projectarà l'estrena de la pel·lícula espanyola: "*La Piedad*", de Eduardo Casanova. I pel·lícules també estrangeres com: "*Nightsiren*", de la directora eslovaca Tereza Nvotová. I "*The Knocking*", de Max Seeck i Joonas Pajunen. Per la seva part el guionista cambotjà arribarà al festival per presentar el documental: "*Everything Will be Ok*". Premiat amb l'Os de Plata a la Berlinale.

I pel que fa el cinema en català: "*Denver*", de Carles Balagué i "*El barco del pescador*" del recordat Josep Maria Forn. També es celebrarà la segona edició de WomaninFan, on s'alternaran bon nombre de xarrades, taules rodones, masterclass, com també la versió de les experiències viscudes darrera les càmeres. Com l'autora del primer film de ficció en tot el món, Alice Guy Blanché.

Un Festival que promet molt, ho avalen les prop de 200 pel·lícules que es projectaran en el transcurs dels dies del Certamen. A partir d'ara és un degotall de notícies que sorgeixen a l'entorn del festival i que generen cada vegada més expectació.

En el Miramar Centre Cultural té lloc l'exposició: "*Lesbofòbia. Vers i revers d'una violència patriarcal*". Que vol ser com un crit de protesta cap a la violència que es genera dins la societat provocant marginació, "lesbofòbia", a les persones per la seva sexualitat.

A través de fotografies, vídeos i collages, se'ns mostra una realitat, d'aquí que l'exposició està pensada per fer reflexionar sobre aquesta classe de violència. Que sorgeix d'entre la marginació de les desigualtats de gènere per ser dona.

Una exposició que ha estat organitzada per la Regidoria de Drets Socials, Ciutadania i Igualtat. Coincidint amb els actes de celebració del 28J, Dia de l'Orgull LGTBI a Sitges.

En Tony Keeler era un fotògraf Nord Americà que va quedar meravellat de Sitges i el 1960 hi va establir la seva residència, junt amb la Linda i les seves filles. En Tony passejava un posat d'artista despreocupat, com absolut amb la seva feina. Les seves fotografies, en blanc i negre, transmetien un missatge amb molta força. Aquí a Sitges va posar de moda les fotografies de cares, on sobresortia un granulat intens, amb el qual ressaltava el rostre de la persona, també hi contribuïa el fons desenfocat. Tant va ser l'impacte d'aquelles fotografies que tots els fotògrafs locals, aficionats, van intentar imitar. Els resultats s'hi assemblaven però distaven molt de les obres del fotògraf professional. Que passejava cada dia les màquines a la recerca de la instantània desitjada.

Ara el Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya li dedica una exposició retrospectiva amb l'anunciat: "*Keelerscope*". Dintre del festival Revela T i que es centra en la seva trajectòria des del 1960 a 2010. Emprant i experimentant diferents tècniques en Tony Keeler va aconseguir ser un fotògraf reconegut arreu. El 2013, el Ministeri de Cultura li van concedir l'honor de poder formar part del: "Diccionario de Fotógrafos de España". Una publicació on es recull la història de la fotografia estatal des del començaments fins a l'actualitat. Que passa per l'època creativa que va desenvolupar a Sitges on hi segueix residint la seva vídua.

Dintre dels actes de la festa de Santa Tecla s'ha celebrat 32a edició del concurs de colles sardanistes: Trofeu Vila de Sitges. Amb la participació de 17 colles. Com sempre ha estat organitzat pels Amics de la Sardana i la part musical ha anat a càrrec de la Cobla Maricel.

Feia goig veure l'espai de la Fragata amb totes les colles distribuïdes i dansant de manera conjun-

ta amb uns moviments de peus coordinats de manera mil·limètrica.

Torna al Mercat Vell la segona edició del Sitges Queer Fest, organitzat per Colors Sitges Link i amb la col·laboració de l'Ajuntament. Entre la programació destaca: el Taller Xpressa(t), Cabaret teatre cardozo, Conferència a càrrec de l'escriptor Luís Antonio de Villena (per motius aliens a l'organització no s'ha celebrat), Espectacle Queer Varietés, Ruta Pepito Zamora, Taller de Poesia, Cermut i col·loqui, Ruta Sitges Queer, Concerts d'Alexia Riva i Rey del Glam (tribut a Alaska), Contacontes i música, Vermut i jazz amb Vicky Branch, Concurs Queer Talent Show.

A més d'un Queer Market, on es trobaven joguines, roba, art fotogràfic, llibres i una barra de bar. Tampoc hi ha faltat els tallers: un amb la participació de joves artistes, amb la col·laboració de la Núria Corretgé. I també un altre sobre poesia i un col·loqui sobre gènere, identitat i orientació sexual. En són els responsables: la jurista Maria Melgarejo; el periodista, Juan Ramón Quintana i la sexòloga Lorena Gimeno.

En el cartell anunciador si pot veure un dibuix de l'il·lustrador Ignasi Blanch. Molts actes i detalls honoren el Sitges Queer Fest.

La galeria d'art del carrer Nou, Out of Africa, com el seu nom ho indica està especialitzada en pintura africana. Les seves exposicions són molt interessants, amb un conjunt de pintures, moltes d'elles amb la temàtica de rostres. Ofereixen un gran impacte visual.

Aquests dies l'exposició porta per títol; *"Tots els homes neixen iguals"*. De la qual són protagonistes dos artistes africans: el nigerià Emeka Udemba i el kenyà Onyis Martín.

Del primer destaca la utilització de materials reciclats, plàstics i papers de diaris. Com voler transmetre que els seus paisans ho aprofiten tot. Per altra banda retrata a personatges anònims: generalment immigrants i persones empobrides, on hi afegeix elements propis del collage i també els envolta de remolins de paper. El conjunt assoleix una originalitat que tan bé s'avé amb la realitat.

L'obra de l'artista Onyis Martin ve a ser com un resum dels pobles actuals que afecten no només el

continent africà, sinó també la resta del mon. El seu art reflecteix el drama del tràfic d'ésser humans, la migració, però també altres temes actuals, com la llibertat de comunicació, el fenomen tecnològic i gran consumisme que es produeix en països desenvolupats. Tot això es reflecteix, com he dit en la seva obra, i per a fer-la més visible i conferir-li curiositat, s'apropa més als missatges que tot sovint s'enganxen en les parets exteriors de pobles i ciutats. Allà on els vianants s'hi paren per a llegir i assabentar-se que altres han escrit i enganxat a mena d'informació destinada als altres.

Aquesta exposició s'emmarca en la línia que segueix la galeria: donar visibilitat i protagonisme a l'obra d'artistes emergents d'origen africà. I qui millor que ells que amb la seva pintura es pugui conèixer millor una realitat que només, de tant en tant, el cinema ensenya i que, malgrat tot no té la força que transmet la pintura que conforma una exposició com la que mostra la galeria esmentada.

La vuitena edició de la Trobada de Festivals LGTBI que s'ha celebrat a Euskadi, dintre de la programació del Festival de Cinema de Sant Sebastià, hi ha estat present el col·lectiu sitgetà: LGTBIQ+Endimaris.

Ha estat la primera vegada que la mostra de cinema de Sitges hi ha participat. Ha aprofitat l'ocasió per fer contactes amb altres festivals per tal de també poder-hi col·laborar.

La Fundació Ave Maria és una entitat molt activa. La causa per la qual dirigeix tots els seus esforços és, com tots sabem: per donar servei a les persones més vulnerables o en risc d'exclusió, als quals ofereix programes d'inserció laboral. Entre ells, també, a les persones que pateixen trastorns severos de diferent índole, sobretot amb discapacitat intel·lectual.

Ara ha presentat el projecte Atelier que ha estat seleccionat per la Fundació Pinnae. Amb els 15.000 euros obtinguts, els destinarà a desenvolupar el projecte que consisteix en digitalitzar els seu important fons d'art, més de 700 obres, a més de donar l'opció d'artistes d'arreu per a que, virtualment, formin part d'aquest fons. Aportant la seva obra, de manera di-

gital, cosa que permetrà la seva difusió i estar present en aquest fons, de consulta ràpida i de manera permanent, tot i que sigui a través de les xarxes virtuals.

Festes i tradicions

Com és tradicional Sitges ha celebrat amb tot esplendor, la Diada Nacional de Catalunya. Sent l'acte més rellevant, el de l'ofrena floral que es porta a terme al peu del monument del Doctor Robert. No hi ha faltat ningú, començant pels integrants dels diferents partits local. Així com els regidors que conformen el consistori, encapçalats per l'alcaldessa Aurora Carbonell, que ha llegit el manifest. Així com a entitats i particulars que s'hi ha volgut sumar.

La plaça de l'Ajuntament feia goig i transmetia emotivitat i respecte vers aquest acte tan important dintre del calendari de les celebracions catalanes. Amb el cant d'Els Segadors amb acompanyament de gralla i al la Colla Jove de Sitges que han aixecat el tradicional pilar, s'ha viscut un matí assolellat que ha contribuït a realçar la importància de l'acte. La Diada s'ha prolongat fins el vespre en què la Cobla Maricel ha amenitzat la també tradicional ballada de sardanes.

Avança el setembre i s'apropa la festivitat de Santa Tecla, però abans haurà de ser escollida la Pubilla i l'Hereu de Sitges. En total són 10 pubilles i 5 hereus que opten al nomenament.

Pel que fa a les pubilles aquestes són: Anna Alaman, de la Colla Jove dels Castellans de Sitges; Berta Medialdea, Carrusel del Casino Prado Suburense; Cecília Vicente, Societat Recreativa El Retiro; Clàudia Vidal, Agrupació Balls Populars; Isabel Ripoll, Penya Espanyolista de Sitges; Lola Garcia, Comissió de Festes del Poble Sec; Lupe Vilà, Associació Veïns del Vinyet; Martina Cusidó, Club Natació Sitges; Mar Aleacar, Penya Barcelonista de Sitges; Vinyet Delgado, Casino Prado Suburense.

Pel que fa als Hereus: Adrià Saumell, Agrupació de balls Populars de Sitges; Pere Milà, Colla Jove de Castellans de Sitges; Pol Saltó, Societat Recreativa El Retiro; Rudi Hugo Rushton, Carrusel del Ca-

sino Prado Suburense; Sergi Valls, Penya Barcelonista de Sitges,

El divendres dia 16, al saló teatre del Casino Prado Suburense, en mig d'un gran ambient es celebra el sopar i la posterior elecció de la Pubilla i l'Hereu d'aquest 2022. Resultant escollits com a Pubilla: Lola Garcia, del Poble Sec. I pel que fa a l'Hereu: l'Adrià Saumell, de l'Agrupació de balls Populars.

Arribat aquest moment de l'elecció, les emocions afluoren i tant pels protagonistes que surten com pels que entren es forma una singular combinació de llàgrimes i parlaments on els protagonistes se'ls fa difícil acabar, perquè venen a ser com a manuals de l'emotivitat portada fins a uns límits que es fa encomanadís entre tots els assistents. Sobretot també per les respectives famílies que els acompanyen. Els qui surten fan balanç de les bones experiències viscudes i els que entren els il·lusiona pensar amb l'any que tenen per davant.

El centenari del cabeçut Patufet també ha tingut el seu protagonisme. El va tenir a la sortida de l'Ofici de la Festa Major, on hi van participar uns 30 cabeçuts. Els que representen personatges de la vila van ser portats pels seus familiars.

El dissabte dia 10, hi ha hagut una trobada d'una desena de colles de capgrossos i tot seguit ha tingut lloc una cercavila amb la participació de tots ells, presidint el nostre Patufet. L'endemà 11, seguint amb els actes de la Dansaplaça, ha comptat amb la presència de l'Esbart Ciutat Comptal de Barcelona, per aglutinar dansa i música. Aquesta mostra ha estat organitzada per la companyia sitgetana, la Saca. A més de comptar amb el suport de l'Agrupació de Balls Populars, on pertany en Patufet.

Any de centenaris i celebracions, la del nostre cabeçut no ha estat menor. Perquè també ha estat acompanyat pel mateix entusiasme popular que va acompanyar als gegants de la vila i al Drac. Ha hagut tota mena de celebracions. Que vol dir, festa per a tothom.

Després de dos anys sense celebrar-se la Nit del Foc, tel dissabte dia 17 es torna a celebrar aquesta nit tan flairosa a pólvora i al tro continuat dels coets. I ho fa amb un seguit de novetats: com el Vermut Espetegafoc que ha tingut lloc a la Fragata amb una bona participació i amb l'animació

que ha anat a càrrec *"deVizurri i la Prèvia"*. També a la Fragata i a les 19 h s'ha fet la presentació del nou vestuari de l'Espetegafoç, que han estat dissenyats per l'Adrià Berlán. Qui ha volgut representar a l'aire, la terra i el foc. Mitja hora més tard, i des del mateix enclavament, ha sortit la Timbalada que ha acabat a la plaça de l'Ajuntament.

A les 20,30 el primer plat fort de la nit és l'Espetegafoç, que ha iniciat el seu recorregut al Balaard, endinsant-se pels carrers del casc antic per acabar a la plaça de l'Ajuntament. L'espectacle que ofereix la combinació del foc en aquest entorn tan suggestiu, és sensacional.

I això no acaba aquí, una hora després, comença el Correfoc, sense enceses de lluïment i començant a la Plaça del Doctor Robert, ha passat per la Platja de Sant Sebastià i ha decantat cap el carrer d'en Bosc, fins a l'Ajuntament. Foc per donar i vendre.

Les colles que hi ha participat han estat: Ball de Diables de Ribes, Ball de Diables de Ribes (Colla Jove), Ball de Diables de la Bisbal del Penedès, Diables Tro de Flaguera de Sant Feliu de Llobregat, Ferafoç de Sant Quintí de Mediona. A més de l'Àliga que ja hi participava en anteriors edicions, en aquest s'hi ha incorporat el Drac.

La Nit del Foc s'ha acabat amb un concert protagonitzat per Músics de Carrer, (amb el seu tribut a Xarango), Les que FaltaBand i Vizuri. Tot un èxit de participació i espectacle de foc, que és del que es tracta.

I sense perdre el ressò del centenari del Drac, el divendres dia 16, a la sala d'actes del Retiro s'ha presentat el llibre: *"Retrobестиari"*. Que fa referència a aquestes Feres Fogueres que trobem arreu i, com no podia ser d'altra manera, no hi falten ni l'Àliga ni el Drac. La publicació ha estat impulsada per l'Agrupació del Bestiari.

La presentació ha comptat amb la intervenció d'un mític del Drac: en Joan Pros i d'en Jordi Cubillos. Aquest, presentat com ambaixador del bestiari festiu (2022). A la vegada de ser un exmembre de la colla del Drac.

Llibre molt interessant i curos on s'expliquen detalls i curiositats de les feres fogueres que en són protagonistes.

Però no ens hem d'oblidar del protagonisme del més petit de tots: el cabeçut d'en Patufet. Que par-

tir d'aquest any ja és centenari. Una edat que ha merescut la publicació d'un Quadern que porta per títol: *"El Patufet, un cabeçut de 100 anys d'història"*, del qual en són responsables, en Francesc Parra i en Miquel Marzal.

El treball que s'ha presentat el divendres 16 al Centre Cultural Pere Stämpfli, consta de tres parts. En la primera en Francesc Parra fa un recorregut sobre els orígens i el significat dels cabeçuts. En la segona, també d'en Francesc, s'endinsa en la seva evolució, des del segle XIX fins a l'actualitat. Recreant-se en el paper de la nostra Agrupació de Balls Populars que vetlla per la seva conservació i per potenciar el protagonisme que tenen a cada cercavila i processó que participen.

Per la seva part, en Miquel Marzal es refereix estrictament al cabeçut d'en Patufet, establint un paral·lelisme amb el Nan Cucut de la plaça Nova de Barcelona. Un altre capítol el dedica a explicar la presentació dels nous cabeçuts en l'any 1922. I en el darrer apartat fa esment a permanència d'aquests personatges fins a l'actualitat.

El quadern ha estat editat pel Grup d'Estudis Sitgetans, com ha fet amb altres temàtiques sempre de caire local.

A una setmana de la festa de Santa Tecla, aquest dissabte dia 17 i diumenge 18, han tornat les mostres de balls populars infantils. Els protagonistes han estat els gegants, cabeçuts, i dracs petits. El lloc de trobada per aquesta exhibició del dissabte és l'Hort de can Falç, amb la participació exclusiva dels més menuts.

El diumenge ha estat el torn dels més grans i l'espai escollit ha estat la Fragata, amb cercavila incorporada, també amb gegants, cabeçuts i dracs i la representació de les colles com: el Ball de Bastons, Cercolets, Pastorets, Panderetes, Cintes, Gitanes i Moixiganga. Mentre que a la tarda ha estat el torn del foc. Colles de diables i Dracs infantils han sortit des del Pont d'en Domènech fins a la Fragata. I per acabar la jornada hi ha hagut la demostració dels balls parlats. Tot pensat i dedicat als més petits que són la llavor de la Festa Major del futur, quan demà ja és avui.

El dimarts dia 20, s'ha fet realitat una simpàtica iniciativa que, en el seu moment van tenir la Vinyet

Ferrer Panyella i la Tea Hill Llorens. La cosa no ha estat altra que una capelleta amb la imatge de Santa Tecla anés rotant per les llars de les que han fet costat a la idea i també han contribuït, mitjançant els seus donatius, poder comptar amb la capelleta. Aquesta la van aconseguir en un mercat de brocanters, en Pep Pascual l'ha restaurat i en Robert Franco, en Roby, ha fet la imatge. El conjunt ha quedat molt bonic.

En el moment de la presentació curiosament no hi ha pogut ser present les promotores, degut a que les dues patien el Covid. Delegant amb el fill de la Vinyet, en Joan Duran, ha suplert a la perfecció l'absència de les dues protagonistes. També hi ha intervingut la Beli Artigas que ha basat la seva intervenció en la història de la imatges de Santa Tecla i el que representa pel nostre pobles. Apunt històric que s'ha publicat en un fulletó que s'ha repartit entre els assistents i, amb una esplèndida fotografia de la qual n'és autor en Josep Ma. Alegre.

Tot i que la protagonista principal ha estat la pròpia capelleta. D'aquesta i de la seva imatge, s'ha projectat un documental on surt totes les passes que s'han seguit per a la restauració de la capelleta, com per l'elaboració de la imatge que en Robert ha fet amb molta cura i precisió. En el reportatge també hi surten testimonis, com l'Angelina Vivó que explica l'antiga tradició de portar les capelletes per les cases, amb la Sagrada Família l'Ecce Homo... A partir d'ara la de Santa Tecla serà rebuda per les sitgetanes que han col·laborat a fer-ho possible.

Mentrestant la capelleta era rebuda pel Sr. Recor, mossèn Josep Pausas que ha dirigit, com ens té acostumats, unes sentides paraules. Ha tancat l'acte el regidor de Festes, en David Martínez Lluís, que s'ha congratulat d'aquesta iniciativa i de la incorporació de la imatge en moltes llars sitgetanes, que tindran un record permanent i itinerant de la nostra patrona.

En aquestes vigílies de la festa de Santa Tecla llueix el cartell anunciador, realitzat per la Laia Domínguez Paretas. Una sitgetana de 11 anys que es va presentar al concurs per escollir el cartell i que es va portar a terme entre els seus companys/es de l'Escola Esteve Barrachina. La seva obra va resultar

la ser guanyadora. I hi són representats tots els balls, amb molt color i que la fa encara més atractiva.

La Laia es mostra molt contenta per ser l'autora del cartell que, des de un primer moment, va tenir clar el que volia fer i ho va aconseguir, per admiració de tothom.

A partir de l'encesa del vint-i-un morterets la Festa de Santa Tecla ha desplegat tot el programa de celebració a cor que vols. Destacant, com sempre, la simpàtica i participativa matinal infantil. Abans va destacar, i molt, l'exposició de la imatge de la Santa en el domicili de la pendonista Dolors Ojeda que es mostrava radiant i feliç acompanyada de la seva família. La Dolors que no ha cessat de reivindicar les paraules que portava preparades per llegir en el moment de la seva presentació, el dia que aquesta es va fer en els jardins del Retiro. Ella es plany perquè els presentadors de l'acte, davant les presses que mostraven per agilitar l'acte, involuntàriament, no li van concedir l'oportunitat de manifestar el seu agraïment i la satisfacció que mostrava per haver estat ella l'escollida. Si més no tot la resta de "parabiens" que ha rebut potser podran suplir el descuit que no acaba de pair.

Destacar també que les ofrenes les van fer els Gegants de la Vila, al complir-se els seus 125 anys. No cal dir que la seva presència, en l'interior del temple. Captiva i ajuda a enaltir la litúrgia de celebració de la festa.

Tot es va continuar desenvolupant segons estava previst en el programa. Fins que a la tarda, després de dinar, els núvols semblava que s'anaven fusionant més com per fer la guitza. Com així va ser, va començar a ploure just quan s'apropava l'hora de sortir la processó. Altra vegada tothom pendent del cel, d'on hi regalimava una pluja, no gaire tempestuosa, però persistent. Tant que totes les parts implicades van decidir suspendre la seva sortida, davant les evidències s'arriba a la conclusió que, a l'entrada o a la sortida, la pluja la té jurada amb aquesta festa.

Curiositats

Amb el començament de curs, alumnes i mestres tenen el seus corresponent protagonisme. El primers perquè per a molts serà el primer dia d'anar a escola, per altres representa passar a un curs superior. I pels mestres tornar a la seva feina. Per haver viscut la situació de prop, vull intentar desmuntar la teoria que els mestres viuen bé. Referint-se que fan moltes vacances i res més lluny de la veritat. Així, per a ells, no són tan llargues com la gent es pensa. Relacionant-les amb els mateixos dies de festa que fan els alumnes. I res més lluny de la realitat, perquè si els alumnes acaben l'escola per les vigílies de Sant Joan, els mestres ho fan ben avançat el mes de juliol. Perquè, abans, han de tancar molts fronts oberts i comencen abans que ho facin els alumnes perquè han de preparar el començament.

Després, algunes o quasi totes les assignatures que imparteixen, la gran majoria no compten amb llibres de text i, per tant, el mestre les ha de preparar d'un dia per l'altre. Això comporta treure's de les hores de dormir la preparació que requereix cada assignatura. Així que per aquest motiu no poden dormir les hores que voldrien. Una feina intensa, diària, que no es veu però que l'han de fer. Per a que aquests mestres hagin d'escoltar: "vosaltres els mestres rai, que feu moltes vacances".

Mentre s'està parlant de la possibilitat que ben aviat no es podrà fumar a les terrasses que ocupen bars i restaurants, a les nostres platges s'ha col·locat, en llocs visible de l'entrada, uns cendres originals que, com sempre han despertat la rialles dels qui se'n foten de tot i d'altres que tampoc els hi sembla aquest cendrer que té forma de cadireta. Com tot faltaria saber si verament fa un servei dissuasori de que a la sorra no es poden tirar burilles. Veurem si serà veritat. És una llàstima que sempre haguem de dubtar de moltes coses que es fan en benefici del poble i que després, malauradament, no tenen recorregut perquè existeix gent que fan cas omís a a tot el que està pensat per millor la qualitat de vida de nosaltres mateixos.

En carrer Pau Barrabeig té un detall que li confereixen encant. Primer de tot: un carrer cèntric que

comunica el carrer Major amb la platja i viceversa. Amb unes escales, que és una característica de molts pobles de pescadors. I un esvelt xiprer que contribueix a donar-li una personalitat única.

Fa uns dies va córrer la veu que les seves arrels dificultaven el bon funcionament del clavegueram i per tant els tècnics aconsellaven serrar-lo. Un rumor que de seguit va ser desmentit pel regidor de la Via Pública, en Jaume Monasterio. Per si a cas el veïnat ja s'havia posat en guàrdia i estaven disposats a organitzar una manifestació per intentar aturar les suposades males intencions. Les declaracions del regidor sortint al pas del malentès ha calmat els ànims i de moment el xiprer encara està en peu.

Per altra banda qui ens hauria de dir que el bitllet de tren, per viatjar a Barcelona seria pràcticament gratuït. Només cal abonar 10€ i es pot viatjar de manera il·limitada fins el 31 de desembre. Amb la particularitat que durant tot aquest temps si es realitzen setze viatges o més, seran retornats aquests euros de dipòsit.

La mesura, que ha entrat en vigor a l'1 de setembre, com és de suposar ha estat molt ben rebuda, sobretot per les persones que han de viatjar cada dia a la capital catalana. A més de que el transport metropolità també ha fet un descompte d'un 50% de l'import dels bitllets.

El govern de Madrid s'ha decidit a fer aquest pas amb la intenció d'ajudar a les economies precàries. També per mirar de reduir les emissions de gasos que tant contaminen el medi ambient.

No és massa freqüent que un dia els ciutadans americans s'aixequin de dormir i al fullejar el prestigiós diari el *New York Times*, es trobin amb un article dedicat a Sitges, del qual n'ha estat autor el periodista nord-americà afincat a París, Alexander Lobrano, L'enunciat (traduït a l'espanyol diu així: "*El poble de la costa espanyola que et crida que hi tornis*").

L'autor es recrea en l'arquitectura, l'art, els museus, les platges i alguns dels nostres comerços. És aquí on el periodista destaca una conclusió que li va transmetre la Rosa Maria Raventós, de la botiga "*Els pastissos de l'avia*" que tenia al carrer Santiago Rusiñol, que li va dir: "*la vida és dolça*". Venint d'una pastissera no podia trobar millor conclusió.

La Rosa Maria és la muller d'en Pito Nebleza, un artista dels pinzells, a més va ser músic. També és la mare de l'Oriol Nebleza, un bon músic, compositor i arranador. Actualment component de l'Orquestra Metropol.

Una família d'artistes i amb la Maria Rosa que n'és la pastissera que endolcia la vida d'uns i altres. Així ho va entendre un periodista nord-americà, de la mà del qual Sitges ha sortit al diari d'allà.

Es compleixen 30 anys del primer assaig de la Colla Jove de Castellers de Sitges. Va ser en el transcurs del mes de setembre de l'any 1992 al palau del Rei Moro, que no sols els acollia sinó que formaven part de l'Agrupació de balls Populars de Sitges. Una iniciativa que va capitanejar en valentí Mongay i altres companys, als quals els sabia greu que després de desaparèixer els antics Castellers de Sitges, la vila no tingués representació en el món casteller.

Que per cert, degut a un seguit de baixes puntuals, han anunciat que no participaran en el Concurs Casteller que es celebra el dia 1 d'octubre a Tarragona. Amb la gent de que disposava com a molt haguessin aixecat castells de 7, quan els reptes sobrepassen aquesta alçada. Per tant ara es centre a preparar el 4 de 8. Un castell que ja comença a ser competitiu, si ho comparem en què a cada actuació castelleria és cada vegada més alt.

No sé si ens hem de congratular que hi hagi tan bon planter d'aprenents dels balls, ho veiem cada vegada que es celebra la matinal infantil de Santa Tecla i també amb les exhibicions prèvies, o potser que en siguin tants pot col·lapsar les aspiracions a poder formar part del planter del grans que ballen en la categoria superior.

I que no se m'interpreti malament, doncs tota la mainada té el mateix dret per poder sortir quan s'escau el seu moment. Jo miro més enllà, quan arriba un punt en que ja no es té l'edat per ballar en la categoria que ho fan i, per tant, haurien de passar a formar part de les colles, diguem-ne, dels grans. Aquí rau la problemàtica; si ningú deixa el seu lloc, el relleu es fa difícil pel fet que les places segueixen cobertes i així un any darrera l'altre. Resumint: hi ha més demanda que oferta.

Hem escoltat dir que molts anys enrere en segons quins balls hi havia feina per trobar gent. El mateix passava amb els portants del Drac que eren quatre de mal contats i no sempre aquesta plantilla es trobava en les millors condicions per a carregar el seu pes. A diferència d'ara que potser arribarà el dia que, per entrar-hi, s'haurà de superar unes oposicions.

Al país Basc existeixen un bon nombre de clubs gastronòmics, la gran majoria freqüentats per homes que són els qui condimenten els àpats. N'és tanta la tradició i afició que són nombrosos els participants que els freqüenten.

Curiosament al nostre poble, sense ser de l'envergadura de les terres del Nord tenim dos clubs gastronòmics: el de la societat del Retiro i la del Prado. Aquests, els Carpantes acaben de celebrar el sopar número 500. Per aquesta ocasió, però han volgut que els cuinessin i els servissin a taula la gent de la Taverna del Port de l'Aiguadolç, sopar de celebració on no hi va faltar. Abans van fer una visita al Centre de la Malvasia, on van fer una visita guiada i un tast de diferents varietats.

Recordo que en el sopar del mes de desembre, recordar que aquests sopars cada membre porta el que ha cuinat, convidaven a un o dos personatges del poble per a compartir taula amb ells. I em sembla que la mateixa nit de Nadal pujaven a sopar a la Trinitat acompanyats d'una persona que estigués sola a casa seva, cada any una de diferent.

A la taula i al llit al primer crit. De llits no se'n parla, però quan es reuneixen a l'entorn de la taula el culte a la cuina i a l'amistat està assegurat.

A la Pujada de l'Estació, antiga avinguda Artur Carbonell i més antiga encara, avinguda General Sanjurjo, hi ha la casa propietat de la família Rossell, en Teodor i la seva muller que eren de Vilanova i allà hi tenien una sinya, tenien la casa de pisos llogats i els baixos el llogater era en Pepet Mirabent, de can Gori, que hi tenia el magatzem de material i l'oficina estava situada un parell de portes més enllà, veí amb la família Almirall-Viñola i amb en Joan Ossó del Bar Espanyol.

El matrimoni Rossell van tenir un fill i una filla, la Gudelia que alhora es va casar amb en Lluís també de Vilanova, i aquells baixos hi van posar una fleca

pel fill del matrimoni. Al poc temps el xicot va cedir el negoci a la seva germana Anna qui junt amb el seu marit, en Josep Ma Montreal han continuat amb el negoci.

Just fa uns dies, al rascar un tros de la façana per tornar a pintar va aparèixer un antic enunciat sobre un fons blau, on es llegia: Garatge Subur. Que corresponia a l'antiga activitat a la que estava destinat el susdit local per allà els anys 40 del segle passat. Són sorpreses que de tant en tant sorgeixen per a deixar al descobert testimonis del Sitges d'abans i que ofereixen tema per parlar i per a indagar detalls que desconeixiem. Que ni deu haver de testimonis, com aquest, amagats que desconeixem de la seva existència.

Esports

Si al final d'agost s'ha celebrat el final del Campionat Copa d'Espanya de Vela en categoria Júnior, en aquest cap de setmana del començament de setembre, es disputa la Copa d'Europa de la mateixa categoria. Amb uns 25 inscrits que representaran als clubs: el CN Sitges, Club de Mar, Club Marítim Cubelles, Club Patí Vela de Barcelona, Club Marítim del Prat i Club Mar i Vent.

D'entre els regatistes participants ha destacat en Roger Colomer del Club Nàutic Sitges, que ha quedat primer en la susdita categoria junior. Seguit de Jordi Sans i Àlex Canalda.

Per la seva part Jordi Sans també ha aconseguit el títol de campió en la categoria infantil. Seguit de d'Àlex Canalda en segona posició, el dos del Nàutic de Sitges.

En la categoria femenina es va imposar la Gala Planas, també del Nàutic. I en el transcurs del campionat, l'organització va voler retre un reconeixement a la regatista més jove, la Laia Saldaña del Club de Mar de Sitges.

En total van participar 19 regatistes, que van haver d'afrontar fortes ratxes de vent, que va provocar que moltes embarcacions bolquessin, on es va demostrar la perícia dels tripulants que, sense perdre temps, van haver d'afanyar-se per redreçar la situació i continuar navegant.

Del 29 d'agost al 3 de setembre s'han celebrat a le Puy en Velay de França, el campionat del món d'Enduro, amb la participació de 550 pilots vinguts d'uns 25 països de tot el món. Que han fet una mitjana de 290 quilòmetres diaris.

La participació sitgetana va ser important i amb bons resultats obtinguts. Així en les categories d'equips lub, el guanyador va ser l'equip KBS Team de Txèquia, que va comptar amb pilots del Moto Club Sitges/ AC Baldrich; amb en Miquel Font, Francesc Parramón i Ricard Martínez, que van quedar en la setantena posició. L'altre combinat integrat pel MC Sitges/ Vinaròs; integrat per Arturo Casanova, Javier Castejon i Joan Massó, van acabar en la vuitanta-tresena posició.

Per altra banda el diumenge dia 4 de setembre es va celebrar la segona prova del Campionat Europeu d'Enduro Vintage que va tenir lloc a Costa Volpino (Itàlia), es va proclamar vencedor el pilot del Moto Club Sitges en David Gómez, en la categoria Clàssic Sup 250cc. Cosa que fa que es situï al capdavant del campionat.

S'ha tornat a celebrar la Setmana de l'Esport, amb la finalitat de donar visibilitat a l'esport local i als esportistes que durant tot l'any han destacat més entre les múltiples disciplines que es practiquen a la vila. En el marc d'aquesta setmana ha tingut lloc una àmplia mostra d'iniciatives que ha tingut a l'esport com a protagonista. On hi tenen cabuda la diversitat d'edats, el gènere i les capacitats individuals de cada esportista. Com en altres convocatòries ha tingut un cabdal protagonisme la regidoria d'Esports de l'Ajuntament, de la qual n'és responsable en Jaume Monasterio.

Entre les propostes del cap de setmana del 17, destaca un torneig de hoquei femení sobre herba que s'ha celebrat al nou camp de Santa Bàrbara. I també el memorial Francesc Conesa Otón de basquet femení, així com altres activitats a la piscina municipal.

Però on estava posada la vista i el pensament era a la 37a edició de la Nit de l'Esport, que s'ha celebrat el dimecres 14 als Jardins de Terramar. En el trans-

curs de la mateixa, en companyia de les autoritats, encapçalades per l'alcaldesa Aurora Carbonell, esportistes, familiars i amics, es va procedir al lliurament de guardons als esportistes que han sobresortit durant la temporada 2021-2022.

Pel que fa als esportistes que han aconseguit èxits d'especial rellevància:

Leonardo Oliver Severin, Club de Golf Terramar; **Miriam Ayola Gómez**, Club de Golf Terramar; **Jorge Rubio Rivero**, Club de Golf Terramar; **Luca Hoek Le Guenedal**, Club Natació Sitges; **Joaquín Lara Ruiz**, Moto Club Sitges; **David Gómez Carrión**, Moto Club Sitges; **Nicolàs Moletí**, Rugby Club Sitges; **Tony Llewellyn**, Club Natació Sitges; **Joan Lluís Royo Rodés**, Club Natació Sitges. **Gerard Pujol Hernández**, Club Natació Sitges; **Raul Roch Blom**, Club Natació Sitges; **Oriol Monzó Montero**, tennis taula; **Antoni Ponce Bertrán**, Club Natació Sitges.

En quant als èxits aconseguits pels equips de les diferents entitats esportives:

Equip pre-mini A masculí, Club Bàsquet Sitges; **Equip mini A femení**, Club Sitgetà de Basquetbol; **Equip mini A masculí**, Club Bàsquet Sitges; **Equip sots-21 femení**, Club Sitgetà de Basquetbol; **Jorge Rubio Rivero i Juan Manuel Leach Cucurella**, club de Golf Terramar; **Equip femení**, Club de Golf Terramar; **Equip Interclubs Terramar masculí**, Club Golf Terramar; **Equip aleví masculí**, Club Natació Sitges; **Equips sots -18**, Rugby Club Sitges; **Equip infantil A**, Club Futbol Blanca Subur; **Equip Aleví C**, Club Futbol Blanca Subur; **Equip Aleví B**, UE Sitges.

Reconeixements especials concedits per la Federació Catalana de Basquetbol, **Joan Eduard Piñero Vázquez**, Club Bàsquet Sitges; **Ignasi Vicente López**, Club bàsquet Sitges; **Galdric Bover Arnal**, Club Bàsquet Sitges; **Noel Guillén Ferret**, Club Bàsquet Sitges.

Reconeixement a l'expresident de l'Associació cultural i Esportiva del Futbol Gaèlic de Sitges, al Sr. Michael Collins.

Va tancar la Nit de l'Esport el parlament de l'alcaldesa Aurora Carbonell que, després de felicitar a tots els guardonats, va esperonar a esportistes, membres de les entitats, a no defallir. Tot i magnificant l'esport com a eina amb la qual treballar per assolir i superar reptes, però també com a engranatge de la salut. I tot seguit va anunciar una mena de primícia, com ho és que el projecte per a la construcció del nou camp

de futbol a Pins Vens ja va agafant forma i que també s'està estudiant la possible construcció d'un nou pavelló d'esports.

En la 36a edició del Memorial de Bàsquet, Manel Llopis, jugat contra l'Almeda de Cornellà, l'equip local va fer un bon partit però no va ser suficient per guanyar. El resultat final va ser de 72 a 77.

I un altre Memorial: el Francesc Conesa, aquest en categoria femení. El van disputar les noies de casa que es van enfrontar al Samà, L'equip sitgetà presentava moltes baixes que contrastava amb l'alt rendiment de les noies de l'equip del Samà que també van acabar imposant-se a les locals.

El Sitges que entrena Toni Salido, va perdre davant el Gavà (0-1) en el seu debut a la lliga. Ha estat una llàstima perquè el marcador es mantenia a zero pels dos equips. I a Punt d'esgotar-se el temps afegit, un rebot a la frontal de l'àrea portava la pilota al fons de la xarxa.

Des de l'Ajuntament arriba la notícia que en la junta de Govern del dia 19, s'ha tornar a posar les bases per presentar un nou concurs per a la construcció d'un nou camp de futbol als Pins Vens. Amb un cost que es preveu sobre uns 150.000 euros. Amb la seva construcció es consolidaria la que podria denominar: Ciutat Esportiva dels Pins Vens.

Aquesta informació tan podria estar ubicada a l'espai cultura com en aquesta d'esports, perquè el tema és compatible en les dues seccions. Doncs es tracta de l'exposició de fotografies que ha organitzat la Unió Esportiva Sitges com a cloenda dels actes de celebració dels seus 75 anys d'història.

El Club ha penjat a les parets de l'Espai Cultural Pere Stämpfli una mostra de fotografies on es poden veure imatges d'alguns dels clubs que van precedir a la UE Sitges, des del 1913 fins el 1946, com també interessants reportatges fotogràfics de les primeres plantilles amb les quals va comptar aquest Club, fins a les imatges més recents. No hi falten els documents gràfics de la seva escola formativa, com tampoc els equips veterans que al llarg de la seva trajectòria s'han alternat.

Una exposició molt interessant i curiosa alhora, perquè hi surten retratades infinitat de persones: sitgetans i d'altres procedències, que pels aficionats al futbol de casa nostra han deixat una petjada inesborrable .

Quan es passeja pel Parc de can Robert, ja cap al final i a tota hora, hi trobem esportistes que practiquen taules de gimnàstica, o fan exercicis en les barres fixes que hi ha. D'això se'n diu cal·listènia. I que consisteixen diferents exercicis que es desenvolupen només amb el pes del cos. Això afavoreix el desenvolupament muscular, a més de potenciar la força, la resistència, l'equilibri, la coordinació i la flexibilitat.

Alguns dels practicants locals s'han erigit en club: els Monkey Warriors. La nova entitat esportiva ja compta amb una cinquantena de membres, son els caps visibles l'Aitor Torres i l'Alfons Gregori. Independentment dels membres del club i altres esportistes que van per lliure que es penjen a les barres amb les mateixes finalitats.

Quan hi passes a tu mateix te'n agafen ganes, tanmateix és l'edat la que et tira enrere, no sigui que t'hi pengis i et trenquis per la mitat, o no. Però per si a cas més val no provar-ho.

El Rugby Club Sitges ha organitzat el Campionat d'Espanya Territorial de Touch masculí i femení i micxt, que s'ha celebrat en el Nou Santa Bàrbara. Amb victòria de la selecció catalana, en les tres categories, hi ha comptat amb la participació dels jugadors del RC Sitges: Javi Carracedo, Juandi Romero, Yann Català i Jaume Sauret.

Pel que fa a la participació femenina, ha destacat el joc realitzat per la sitgetana Susana Monclús que ha participat el campionat femení i mixt. En els dos combinats catalans es van imposar a Castella i Lleó i al Madrid. Montclús va jugar amb les dues seleccions, femenina i mixta.

Els escacs han creat un nou campionat d'escacs que porta per nom: Minicopa. La primera població on s'ha celebrat ha estat Pallejà, amb la participació de la Peña d'Escacs del Casino Prado, amb jugadors i jugadores integrats en els equips sub8 i sub10.

Aquests darrers van acabar en vuitena posició. Destacant els participants del sub8 que van aconseguir el subcampionat de la Minicopa d'entre els 17 equips que hi van participar. L'equip format per Carlos Diana, Xavier Rosique i Matías Sticca, va desenvolupar un joc excel·lent, superant les expectatives que els responsables de la Peña tenien posades en ells. ♦

El dia a dia

Ja fa cinc anys de la celebració del referèndum de l'1 d'octubre, que a Sitges, a diferència, d'altres llocs, es va celebrar amb tota normalitat.

Amb un cens de 19.070 habitants amb dret a votar, ho van fer 8.229. El sí va comptabilitzar 8.229 vots; el no, 762; en blanc, 203; nuls, 63. Després de cinc anys han passat moltes coses, no totes favorables a la causa per la qual es van posar les urnes, que molts van defensar exposant la seva integritat física. Per sobre de tot ha prevalgut la responsabilitat de tot un país que, sense renunciar als seus anhels, ha mostrat prudència serenitat mentre s'espera que la situació sigui la més favorable pel bé de tots.

També el primer dia d'octubre, dissabte, s'ha celebrat la Cursa de la Lluna Plena, coincidint amb el seu desè aniversari. Un projecte solidari que van impulsar en Xavier Lahoz i l'Estela Campañá, pares d'en Pol Lahoz, que els va deixar quan tenia només 14 anys. Des deleshores els seu pares han organitzat aquesta Cursa amb l'objectiu de recollir diners que es destinen a la investigació de càncer infantil i que porten a terme l'Hospital de Sant Joan de Déu des del laboratori de Recerca d'Oncologia Infantil.

Cada any la Cursa es porta a terme en divendres el primer dels mes d'octubre que coincideixi amb el ple de la lluna. Aquest any, però, s'ha celebrat en dissabte i sense que la lluna mostres la seva plenitud. Aquest canvi es degut a que s'ha fet coincidir amb el congrés Internacional d'Oncologia Pediàtrica (SIOP) que es celebra a Barcelona i davant la voluntat que van manifestar alguns dels seus participants de desplaçar-se fins a Sitges per poder-hi participar.

També com sempre el recorregut a començar a l'Institut Vinyet, dirigint-se fins a Terramar i d'allà pel Passeig en direcció a l'església però a l'alçada del Calipolis hem girat cap a l'interior, fins arribar una altra vegada a l'Institut, i ens esperava un entrepà de botifarra, que després de caminar o córrer entra bé.

No han faltat els sorteig de productes que ofereix el comerç local i alguns establiments hotelers. Destacar la presència de joves que estan procés de tractament. Tots han coincidit en enaltir la tasca que porten a terme: investigadors, metges i personal

sanitari d'aquest Hospital que és un referent mundial.

Va tancar el torn de parlament l'alcaldesa Aurora Carbonell, la qual es va afegir als elogis de la tasca que porten a terme tots plegats. Així com també va tenir paraules per la tasca solidaria que porten a terme en Xavi i l'Estela, organitzant la Cursa amb aquesta finalitat tan lloable.

Aviat es donarà a conèixer la quantitat recollida, l'any passat es va recaptar 29.304 euros. I aquest any s'esperava superar la xifra, tot i amb això l'Estela comentava a aquest cronista que la participació havia estat una mica menor que en l'anterior edició. Si per mi fos, jutjaria que hi havia més gent si ho comparem amb l'any passat. Però la seva font és més fidedigna del que jo em pugui imaginar, perquè tenen tots els comprovants de la gent que s'ha inscrit. Haurem d'esperar per saber la suma total.

D'un temps cap aquí es parla de reconvertir Vallcarca en un complex cultural i tecnològic. Amb la construcció d'un gran centre de dades de 80.000 metres quadrats. Tot plegat donaria feina a uns 4.500 treballadors qualificats en les noves tecnologies. Entre les empreses que sembla que hi estariem implicades sonen amb força Fomento de Contratas y Construcciones que presideix l'Esther Koplowitz i el tal Carlos Slim té la majoria d'accions.

La ubicació d'aquest entorn és immillorable: al peu de l'autopista, estació de tren, un port, al costat mateix de Sitges i a molt poca distància de l'aeroport. Sembla ser que només té en contra que l'indret es troba situat en un Parc protegit del Garraf. Tot això sembla ser que està contemplat i diuen que afectaria poc al paisatge i a més s'integrarien moltes zones verdes i amb la construcció d'habitatges residencials es naturalitzaria un espai que fins ara era industrial. Tot i que en el projecte es contempla que la fàbrica es conservaria un 70% de les seves instal·lacions.

Tot i aquests rumors i hipòtesis el Govern municipal és mostra prudent i fuig de fer valoracions. Tot està tant en les beceroles que membres del mateix consistori han manifestat el seu desconeixement al respecte. Però com diuen els castellans: *"cuando el río suena, agua lleva"*.

Quan dos o més no es posen d'acord, esgotades totes les vies de diàleg, només queda la mediació de la justícia que és qui ha de posar llum a la foscor. Però tot aquest procés, que acostuma a ser llarg, entre les parts implicades existeix el que se'n diu: "mal rotllo". Això fa que famílies, veïns i coneguts no es parlin i no només això, sinó que moles vegades quasi es fa present la violència dialèctica o també la física. La major de les vagades s'arriben a aquests extrems per manca de diàleg o també, emprant una altre expressió nostrada, per no voler, cap de les dues parts que discrepen, baixar del burro.

De vegades només amb la participació d'un mediador, sense haver de recórrer als jutjats, es pot arribar a una entesa i, el que és més agradable, que les dues parts tornin a fer servir el diàleg com la millor manera per desenredar la troca i, així, tornar a restablir una amistat que, en més d'una ocasió, per un simple ofuscament s'ha perdut l'harmonia que hi havia.

Conscients d'això la Regidoria de Participació i Transparència, de la qual n'és responsable l'Elisabeth Pérez, ha posat al servei de la ciutadania uns mediadors que tenen per missió poder arribar a acords, entre aquells que n'estan distanciat i d'aquesta manera evitar a les dues parts uns tràmits que poden tardar molt temps fins a poder tenir una solució.

Des de que fa un any i mig que es disposa d'aquest servei s'han registrat 103 casos, d'aquest s'ha resolt 88,36 amb un acord, mentre que els 52 restants no s'han pogut resoldre. No vol dir això que no hi ha hagut entesa possible, sinó que degut a aquesta mediació molts han retirat la denuncia i altres es va en camí de resoldre's. En definitiva una bona eina per millorar la convivència i reduir els tràmits burocràtics,

Malgrat que aquest curs s'ha incorporat una nova escola, l'Agnès, a Quint Mar. Cal puntualitzar que aquesta escola ja donava servei en els barracons de can Pei, vulguis o no la nova escola ha donat cabuda a molts més alumnes. Amb tot això falten places per poder atendre els alumnes amb edat d'escolarització. Les aules estan per sobre de les places establertes. La raó més destacable d'aquesta manca de places cal buscar-la a que la població ha crescut i amb ella la mainada amb edat escolar.

El problema és tan greu que torna a planar l'ombra dels barracons, també de manera provisional fins que es torni a construir una altra escola que ja està prevista. Però d'això a fer-se realitat poden passar uns quants anys. El problema també és que els barracons es van retirar molt aviat. Massa, perquè ara es podria tornar a recórrer a ells provisionalment. Aquesta també va ser la paraula emprada quan es van col·locar i la provisionalitat ha durat un nombre important d'anys, ni més ni menys que quinze.

Com cada any el dia 15, data en què va ser afusellat el president Lluís Companys, se li ha dedicat el record que Sitges li ofereix cada any. Representats per les autoritats locals, entitats i públic, que al coincidir en dissabte van ser molts, s'han reunit just a sota on havia estat l'era dels Molins, per fer-ne una ofrena floral al monòlit que allà s'hi troba. Com no podia ser d'altre manera, després dels corresponents parlaments, l'acte s'ha acabat amb el cant dels Segadors.

Les estadístiques pel que fa a l'interès per aprendre el català mostren una tendència a l'alça. A l'any 2017 hi havia a la vila 155 inscrits a cursos de català i en aquest 2022 el nombre ha pujat a 365. Amb un 70% que assisteixen als cursos són ciutadans vinguts de l'estranger i una bona part procedents d'Amèrica del sud i centre. I també del nord de l'Àfrica. Com també altres ciutadans procedents d'Europa.

Diferents són els motius pels quals els nous s'inscriuen a cursos de català, la raó principal moltes vegades correspon a que els hi exigeixen un nivell de català a la feina. També s'hi troben els qui es volen integrar al nostre poble, i una de les maneres més adients és parlar també la nostra llengua. Resumint: és molt bon senyal que cada any el nombre d'inscrits en cursos de català augmenti de manera progressiva.

Els Comuns Verds de Sitges, han portat fins al Parlament de Catalunya la seva oposició al projecte per instal·lar, en l'antiga fabrica de ciment, un nou campus tecnològic. No només s'hi oposen, sinó que demanen el desmantellament d'aquestes instal·lacions, perquè es troben en el Parc del Garraf i per tant en un espai protegit.

Ja fa temps que es produeix un fenomen del qual en són protagonistes els nouvinguts, es tracta de que cada vegada són més les famílies que venen a viure entre nosaltres. Altres vegades ja ho hem comentat, persones que deixen l'entorn metropolità per instal·lar-se a la comarca del Garraf i dintre d'ella el destí més preuat és el nostre Sitges, que augmenta la població a passos agegantats. No cal enumerar, una vegada més, els motius d'aquestes preferències. Els qui tenim la sort, ja no de viure-hi cada dia, sinó d'haver-hi nascut, estimem el nostre poble, com no podia ser d'altra manera i a més ens sentim uns privilegiats per poder gaudir d'un entorn privilegiat. Que, per proximitat, es pot dir que ja ho trobem normal. Però imaginem-nos al visitant que hi ve de tant en tant i es troba submergit entre aquest paisatge tan bonic. No és d'estranyar que li sobrevingui el desig de venir-hi a viure, i molts persisteixen en aquesta voluntat fins que ho aconsegueixen. No és estrany doncs que en 20 anys la població a Sitges s'ha duplicat. Hi ha contribuït no només els vinguts de l'entorn metropolità, sinó també vinguts de la resta de Catalunya, d'Espanya i fins i tot arribats d'altres indrets d'Europa, sobretot anglesos que han decidit establir la seva residència entre nosaltres.

Entre els residents de tot l'any un 47% d'aquests es desplacen cada dia per anar a treballar, una important majoria a Barcelona, però també a altres destins repartits el cinturó metropolità. A tot aquest augment de població estable hi cal afegir les persones que ens visiten els caps de setmana. I d'entre tot plegat sorgeixen els dubtes si, sobretot, les infraestructures de serveis seran suficients per donar bona cobertura a totes aquestes necessitats de primer ordre. Uns dubtes que de ben segur ja van aflo- rar a la dècada dels 60, amb l'arribada massiva del turisme, i que també se'n va sortir. Sí que és cert que la qüestió l'han de prendre seriosament els responsables de garantir aquests serveis bàsics, Però també a la ciutadania ens correspon contribuir amb el bon compliment de les normes bàsiques de convivència. D'aquesta manera tot serà més fàcil.

Després d'anys de buscar solucions per a l'ampliació de l'Escola Pia, o l'adaptació de l'existent als nous temps i necessitats, ja fa un temps que les dues parts: la propietat de l'escola i l'Ajuntament, han ar-

ribat a un acord, pel qual es va descartar que l'Ajuntament cedís uns terrenys a la Plana per tal de que se'n construís una de nova, a canvi de cedir l'actual edifici a l'Ajuntament.

Això ha permès que en el Ple d'aquest mes d'octubre s'hagi aprovat el projecte presentat el qual, a més de modernitzar aules, equipaments i rendibilitzar millor els espais, aquest projecte inclou modificar el pati que s'estén al llarg de carrer Sant Isidre. Aportant un important nucli de vegetació que millori la imatge d'aquest espai que faci possible donar més visibilitat a tot plegat i que servirà per integrar-lo a aquest carrer que transcórrer al llarg d'una paret que actualment no té cap atractiu.

El projecte a més de rebre el vistiplau del consistori també ha estat avalat pel Departament d'Educació i pels Bombers. Dir que aquest cos té un pes decisiu en el moment de l'aprovació de qualsevol pla, on la seguretat prima per damunt d'altres qüestions, encara que aquestes també siguin de pes.

En aquest mateix Ple, s'ha aprovat el reglament del Fons de l'Habitatge Social, pel que fa a 10 habitatges propietat de l'Ajuntament, 8 són les Cases dels Mestres pràcticament acabades de rehabilitar. D'aquesta manera s'han establert les bases que han de regular el criteri a seguir respecte als sol·licitants de les habitatges, segons sigui la seva vulnerabilitat social i econòmica. I també l'acompanyament que se'ls haurà de fer per garantir la seva integració.

Per a final d'any s'espera l'adjudicació d'aquests habitatges.

El dimecres dia 26, Sitges va rebre una visita important, ni més ni menys que el president de la Generalitat Pere Aragonès. Es dona la casualitat que és el primer President de la Generalitat que és d'ERC de Catalunya que visita la vila i ho fa sent, també per primera vegada, alcaldessa una dona, l'Aurora Carbonell, que a més és militant del mateix partit d'ERC. Sembla ser que existeix un costum intern que aconsella que el President de la Generalitat, abans d'acabar el mandat, ha de fer una visita a Sitges.

Pere Aragonès ho tenia subratllat a la seva agenda des de feia temps, fins que ha trobat el moment de fer-ho. El Molt Honorable ha estat acompanyat

per la pròpia alcaldessa i per regidors de diferents partits que tenen representació al consistori.

A més d'interessar-se per l'amplia oferta museística que ofereix la Vila, el president venia per interessar-se presencialment per tres temes de suma importància pel govern local: pel que fa al nou pla d'usos de les platges, que comporta la posterior licitació dels operadors de serveis. El segon dels temes que ha interessat a l'il·lustre visitant ha estat la preservació del litoral, que en certa manera va de la mà del nou Pla Director Urbanístic de la Generalitat, gràcies al qual s'ha frenat la construcció de 46.900 habitatges a la façana marítima del país, dels quals 562 a la vila. I el darrer tema pel qual s'ha interessat ha estat per la segona promoció d'habitatges de protecció oficial que s'està acabant en la zona de la Bòbila. Habitatges que el president ha visitat, felicitant al consistori i en especial a la regidora Julià Vigó, per la gran tasca portada a terme que ha fet possible la construcció, en dues fases, d'Habitatge Social.

El president Pere Aragonès s'ha congratulat de la marxa del municipi, on al capdavant hi ha una alcaldessa del seu mateix partit. Abans ha signat en el Llibre d'Honor i ha aprofitat la seva estada per clausurar l'Internacional Mobility Congress que ha tingut lloc a l'Hotel Melià. On, aprofitant l'ocasió i que el Congrés anava de mobilitat, ha demanat el traspàs de Rodalies per a la Generalitat.

Ha tornat a Sant Martí Sarroca un fill del poble que hi va néixer a l'any 1940. Allò que es diu: "volta el món i torna al Born". Malauradament en Joan Noguera Ventura, ha tornat definitivament al seu poble per a ser enterrat. Un viatge trist aquest, però ell volia descansar al costat dels seus pares, en el poble on va néixer hi va passar la seva infantesa.

Criat en un ambient camperol, els seus pares es dedicaven a la pagesia, a la vinya, a en Joan li agradava la restauració i atret per aquest ofici va arribar a Sitges a l'any 1964, on el turisme estava en el seu auge i així va ser com va entrar a treballar a l'Hotel Calipolis, procedent de l'Hotel Avenida Palace de Barcelona. Fins que a l'any 1972 junt amb la seva muller, la Rosa, i un altre familiar regenten el restaurant, La Masia.

Moltes hores de feina, ni ells mateixos es poden imaginar el nombre de clients als quals els han servit dinars i sopars. De tracte molt agradable, el matrimoni i els fills, han sabut fer-se amb una clientela nombrosa.

A en Joan sempre el trobaves content i molt propers, fins i tot quan el seu cor es feia valer i li limitava els moviments, a l'haver de portar una vida tranquil·la. Díficil d'adaptar-se l'amic que era persona dinàmica inquieta. Que el cor li fes la guitza no vol dir que se li va endurir. Sempre desprenia generositat i estima als seus, als amics i a tots els qui el tractaven. Que bonic que quan se'n va anar va fer cap al seu poble, va tornar als orígens, encara que ho fes des d'una situació fotuda. Fotuda del tot. I malgrat la tristesa del moment, contents per haver-lo conegut.

El diumenge 30 d'octubre s'ha celebrat la jornada de sensibilització contra el càncer de mama, organitzat per l'Ajuntament de Sitges i l'Associació Contra el Càncer de casa nostra. El marc de La Fragata ha acollit la susdita jornada que ha tingut com a finalitat conscienciar a la població sobre aquest tipus de càncer que el pateixen moltes senyores, però que si es diagnostica a temps les conseqüències no acostumen a ser un problema que no tingui solució.

També s'ha aprofitat per fer una recapta destinada a la investigació de la malaltia. Gràcies a aquestes aportacions s'ha pogut avançar molt i d'aquí que és uns dels càncers que és cura en una ampla majoria de casos. Per atreure l'atenció i per fer d'altaveu del que s'estava celebrant ha hagut una masterclass de Zumba i una sessió de "body combat".

Cultura

El dijous dia 6 és el dia escollit per obrir la 55a edició del Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya, que ocuparà els 11 dies següents al límit de projeccions. Durant aquests dies es passaran 283 projeccions, que es projectaran en 7 sales de cinema. Amb un total de 10 estrenes i amb 350 artistes convidats. Amb la presència d'un nombre important de dones directores, 40 en total. A banda del protagonisme del cinema i dels seus responsables es portaran a terme més de 100 activitats paral·leles i 5 exposicions relacionades amb el cinema.

Abans de començar el certamen ja s'han donat a conèixer els premiats aquest 2022: El Golden Honorary Award, serà pel director Darío Argento; el Gran Premi Honorífic recaurà a Colin Arthur; Premi Maquina del Temps, al director Ti West, Edgar Wright (Director), Quentin Dupieux (Director), Neil Marshall (Director), masaaKi Yuasa (Director); Premi Nosferatu, Brigitte Lahale (Actriu); Premi Maria Honorífica, Astrid Frank (Actriu i directora); Premi Melies d'or, Claudio Simonetti (Compositor).

El Festival es va posar a rodar amb la projecció de la pel·lícula "Venus", dirigida pel director lleidatà Jaume Balagueró i protagonitzada per Ester Expósito. Una pel·lícula carregada d'intriga i d'escenes banyades de sang, si més no tot seguint el fil d'un bon argument que manté l'atenció de l'espectador fins al final.

Ple absolut en aquesta gala de la inauguració de Festival, on s'espera batre records d'espectadors, superant els dels 2019 que ja va ser un èxit. Degut a la pandèmia que va limitar escalar posicions dintre l'escala que mesura el nombre d'assistents, tot just acaba de començar aquesta edició que es comptabilitza una gran aflluència que des de el poble es dirigeixen cap a l'auditori de l'Hotel Melià d'Aiguadolç. El carrer que transcórrer en paral·lel amb la via del tren no es veu mai tan confluïda de gent que durant els dies que dura el Festival. És un constant d'anar i venir de gent que passen amb ells la credencial que els hi dona accés a totes les sessions.

Els organitzadors del festival han tingut també l'encert de desplegar un gran nombre de garlandes amb bombetes que van des del mateix Hotel fins al torrent de la Platja Sant Sebastià. Això permet que

tot aquest recorregut, sobretot el tros que va des de l'esmentat Hotel fins al cementiri, estigui adequadament il·luminat.

L'activitat d'aquests dies no només es centra en les sales de projeccions, sinó que les ofertes de tota mena, totes vinculades amb aquest cinema en concret, són molt variades i desenvolupades en diversos escenaris. Com el Mercat Vell que acull activitats destinades als menors. També les casetes que es despleguen al llarg del passeig de la coneguda pel Platja de Sant Sebastià, on s'ofereix el marxandatge del Festival i articles de tota mena que atrauen l'atracció dels vianants que s'hi apropen encuriósits.

Tampoc el popular King Kong ha perdut protagonisme. En la seva Àrea, de recent creació, es desenvolupen bona part de les activitats que es fan de manera paral·lela al Festival. Qui vol participar o visitar tots els espais més estratègics, com el punt de trobada entre fans que hi ha a disposició d'aquests a davant mateix de l'ermita de Sant Sebastià.

Tampoc han faltat la visita dels artistes convidats, que tornen a venir a Sitges després de les edicions marcades per les restriccions. Entre els convidats, els que han vingut, hem pogut veure: al director Michel Hazanavicius, l'actriu Eva Green, Robert Englund, Lee Jung-Jae.

Essent la pel·lícula "Irati", de Paul Urkijo, una de les revelacions del Festival. Si més no la que ha esgotat totes les entrades per assistir a la seva projecció ha estat: "Cerdita" de Carlota Pereda. Que ha destacat per la seva vestimenta, com si portes una bata de dormir de color groc vistos. La pel·lícula ofereix unes impactants escenes de terror centrades en l'àmbit rural i amb un tema molt actual el *bullying*. Pel·lícula que ha estat premiada en altres festivals i que aquí ha rebut la notícia que se li havia concedit el premi Meliès d'Or, concedit per la Federació Internacional de Festivals de Melidès, organització que es dedica a promoure el cinema europeu i més en concret el gènere de fantàstic, ciència i ficció i terror.

El dissabte dia 15 es clou el Festival i la pel·lícula que hi posa el colofó és: "Hasta los huesos", del director Luca Guadagnino, que ja ha estat premiada al Festival de Venècia. Més sang i fetge i una mica dura d'assimilar.

Ha estat una edició de rècord i amb un organització impecable. L'èxit ve avalat per les quasi 75.000 entrades venudes i amb un total de 130.000 espectadors, que es diu aviat. Ho hem presenciat en l'ambient que hi havia al poble i, com ja he comentat, el gran nombre de persones que diàriament anaven i venien a l'auditori del Melià.

Una de les pel·lícules que ha despertat més expectació ha estat "*Sisu*", del director finlandès Jalmari Helander, que ha rebut tres guardons, entre ells el de la millor pel·lícula. L'altra que ha aconseguit també despertar l'entusiasme dels espectadors ha estat *Pearl*, que ha rebut el premi a la millor direcció, honor que ha recaigut per l'estatunidenc Ti West. Mentre que el jurat ha considerat que el premi a la millor interpretació femenina sigui per Mia Goth. I també la pel·lícula basca. *Irati*, del director Paul Urkijo ha estat guardonat per reconeixement del públic i pels millors efectes especials. La resta de guardons els han rebut: Premi especial del jurat per "Project Wolf Hunting (Kim Hong-sun); millor interpretació masculina, Jorma Tommila (*Sisu*); Millor guió, Ex-aequo, Quentin Dupieux (*Fumer fait tousser*); Millors efectes especials, Ex-aequo, *Irati* Paul Urkijo/ Hanna Bergholm; millor música, Juri Seppä & Tuomas Wäinölä (*Sisu*); gran premi del públic a la millor pel·lícula, *Irati* de Paul Urkijo.

En el transcurs del Festival ha planat el rumor que en l'edició del 2023 és possible que es modifiquin les dades de celebració. Segon el seu director, Àngel Sala, sembla que es plantegen que tingui lloc dues o tres setmanes més tard, a fi de fer-ho coincidir amb el pont de Tots Sants i per d'aquesta manera coincidir amb Halloween. I de retruc s'allargaria una mica més la temporada turística.

Hem celebrat el festival Sitges Queer Fest, del Garraf, organitzat per l'associació Colors Sitges Link. L'acte inaugural ha tingut lloc a la sala Jofre Vilà del Casino Prado, i ha comptat amb la presència de Rubén Cardoso, que té un protagonisme molt destacat al Candil i al Cangrejo. Excel·lent actuació la seva.

Es va trobar a faltar la conferència que havia de portar a terme Luis Antonio de Villena, però que ell mateix uns dies abans va cancel·lar. I a partir d'aquí

el gruix del festival s'ha desenvolupat al Mercat Vell, on e va poder apreciar les bones arts de la Nau de Boigas que va centrar-se a l'entorn de Dave Zulueta (OT) que va esdevenir un excel·lent presentador de totes les actuacions que s'han anat succeint: Dante Martin Lewuton, la màgia de Berni, també la dansa de la mà de Labitti, els poemes de Lucas, la comèdia d'Alèxia Luna i la veu de Marta Baldellu.

El dissabte va ser el torn d'Alèxia Riva, Rei del Glam amb el seu tribut a Alaska. I diumenge no hi podia faltar el vermut amb Jazz, protagonitzat per Vicky Branch.

Cal destacar de tot plegat el gran nombre de voluntaris que ha crescut des de la primera edició. Amb l'artista Ignasi Blanc autor del cartell. I la Mari Carme i les Bioxeres s'han encarregat de recuperar per a la memòria el Sitges d'antany i de tot temps.

Tot dintre un Festival que la seva originalitat i els protagonistes el fan diferent a tots els altres. Com ho demostra el gran nombre de seguidors que han assistit a tots els actes programats.

Un dels actes que desperta molta curiositat i registra una gran participació, és la *Zombie Walk*, que aquest any se'ls havia organitzat una rua. Dels qui van passar per a que els maquillessin durant tot el dia van ser 400, però en el moment de la veritat la xifra de participants no va arribar ni de bon tros a les previsions, els motius cal buscar-los entre diferents circumstàncies. El que sí que hi havia era molta gent a veure-ho, fins el punt que el Cap de la Vila era quasi bé intransitable.

Dintre dels dies que es centra el Festival hi ha un seguit d'actes que s'hi associen, entre tants la Creu Roja de Sitges, de la mà de l'activa Patrícia Iglesias, ha retornat a la festa que s'organitzava sota la denominació de la "Première", un esdeveniment cultural, cinematogràfic i solidari. En aquesta edició s'ha celebrat al Clos La Plana, sota el protagonisme de la pel·lícula "*La Piedad*", dirigida per Eduardo Casanova. També els assistents van participar d'un sopar que ha estat amenitzat amb unes actuacions del col·lectiu LGBTIQ+.

Una vetllada que va comptar amb la presència de l'alcaldeessa Aurora Carbonell i altres autoritats locals i de Sant Pere de Ribes. Així com el director del Festival, Àngel Sala; la presidenta de la Funda-

ció, Mònica García; la presidenta de la Creu Roja a Barcelona, Lídia Lanuza; Josep Quitet, President de la Creu Roja de Catalunya. Van seguir un seguit d'actuacions que van ser molt aplaudides i entre els assistents es consolidava la finalitat de la Premièra que consisteix en la promoció de projectes solidaris destinats a persones vulnerables mitjançant de la Creu Roja.

Una de les col·laboradores de la secció d'anglès que es publica a les darreres pàgines del setmanari de *l'Eco*, la Saskia Lange, ha estrenat el seu poemari, amb un títol suggestiu i de terminologia dolça: *"Des de Sitges, en confitura"*. Que va presentar al jardí de la casa de l'Antoni Carreras i Robert, que els llogaters li han posat per nom: els Jardins de Beyrouth. En honor de l'Elias, parella d'en Victorià, que és d'aquell país.

El poemari que l'autora acaba de publicar ha estat portat a terme durant el confinament. De gran bagatge cultural, s'ha de ressaltar el seu talent teatral, que va estudiar i perfeccionar a Londres i a Barcelona i va treballar com actriu i d'això que ara en diuen *coach* en una coproducció internacional. A partir d'ara una altra finestra es manté oberta davant de la seva mirada: la poesia i la literària. On s'espera que la Salikia esdevingui també una *coach*.

Després de tenir a l'abast l'Arxiu Digital de Sitges, per poder consultar totes les publicacions que s'han editat a la vila i que també permet accedir a altres continguts, el nostre Arxiu Històric també és per consultar en línia. Això és possible a través del portal de l'Arxiu en Línia de la Generalitat de Catalunya, on l'usuari hi trobarà el contingut de 9.372 documents.

Això ha estat possible a partir del conveni signat entre l'Ajuntament de Sitges i el govern català. El regidor de Cultura, Xavier Salmerón ha manifestat que els dos arxius, el Digital i l'Històric, han estat posats a disposició dels usuaris de les xarxes, com a resultat dels projectes impulsats des de la regidoria que s'han pogut materialitzar per a satisfacció de tots i en benefici del poble. I sobretot dels estudiosos que constantment han de consultar en aquests arxius. Poder-los tenir de manera tan accessible els estalvia moltes hores del seu temps.

Els amants del jazz s'han retrobat amb el Memorial Josep Vadell, que ha programat cinc concerts d'aquest gènere, un més que l'any passat. El primer s'ha celebrat el divendres 14 i l'han protagonitzat pel conjunt Terrassa Jazz Spiriti, del qual en formen part els mítics: Adrià Font i Josep Maria Farràs.

Seguiran el divendres 28 d'octubre amb el cantant Agustí Burriel. I ja passem a l'11 de novembre amb Irene Reig Trio. I més enllà, el 2 de desembre amb la Big Mama Montse; i el 16 d'aquest mateix mes serà el moment del nostre Retrio.

Aquest Memorial és una gran iniciativa, que a més d'honorar la memòria del qui va ser un intèrpret de jazz i un gran impulsor del jazz a la seva vila adoptiva. Cal recordar que va ser un dels impulsors d'aquell sempre recordat jazz Sitges Festival de l'any 1976, on per l'escenari hi van passar alguns dels millors intèrprets mundials d'aquells anys.

Aquest divendres 14 els Museus de Sitges han organitzat una jornada dedicada a l'estudi del col·leccionisme. I l'impacte que té aquest en el mercat de l'art. Que segons les pretensions de compradors i venedors, moltes vegades fa difícil poder arribar a un acord. El col·leccionisme és com un fons sense fons i sembla ser que sempre en la ment del col·leccionista hi ha una peça determinada que la vol tenir en la seva col·lecció, això fa que la seva afició no té mai límit.

Aquestes jornades serveixen perquè diferents veus especialitzades expliquen detalls que s'escapen pels neòfits i així aprenen dels qui en saben. I en canvi són molt profitoses per tots els que el col·leccionisme forma part de les seves vides.

Els ponents que s'han alternat són: en Fernando Alcolea, Eric Forcada, Nadia Hernández Henche, Francesc Miralpeix, Rafael Cornudella, Ester Baron i Sara Vila Gomà, Laia Soler.

Les jornades es celebren en un indret: el Cau Ferrat, i els Palaus de Maricel, que en el seu dia van ser una realitat degut a l'afició al col·leccionisme que va acompanyar als qui van ser els seus propietaris: Santiago Rusiñol i Charles Deering.

I així arribem a una nova edició del Correllengua, aquí a casa nostra està organitzat per l'Ateneu Popular de Sitges i compta amb la col·laboració del

Grup d'Estudis Sitgetans, la Plataforma per la Llengua, la secció local de l'Assemblea Nacional Catalana, Òmnium Cultural Garraf, la Colla Jove de Castellans de Sitges i l'Ajuntament de Sitges. I que, com comentava en l'apartat del dia a dia, serveix per donar testimoni de la vitalitat de la llengua catalana, quan aquesta es troba en un moment en què la gent hi mostra interès i acudeix a cursos de Català.

Aquest any està dedicat a l'escriptor valencià Joan Fuster, un exemple de culte a la llengua.

La Fundació PINNAE ha concedit una de les beques al Servei d'Intervenció Socioeducativa de Sitges, per interactuar amb la metodologia de la Dra. Maria Montessori, que fa 100 anys va introduir. Malgrat el temps transcorregut encara és una eina educativa que aconsegueix bons resultats. El seu mètode consisteix en fer un seguiment dels alumnes, en qualsevol curs escolar on es trobin. I aquest seguiment es basa principalment en l'observació dels docents vers els alumnes, incentivant que aquests es desenvolupin segons la seva personalitat, en un entorn estimulant i que s'hi trobin a gust.

El SIS ofereix, a més dels infants, ofereix un servei global d'atenció a les famílies. Per part de l'Ajuntament es posarà en funcionament un nou servei destinat a famílies amb infants de 0 a 3 anys i portarà per nom La Cala, que treballaran amb la metodologia de la Montessori. Les que conformen el SIS locals són: la Lorena Lucas, Mireia Baqués, Sònia Cruz d'Actua i Glòria Puertas.

L'Enciclopèdia Castellera ja va pel setè volum, això permet valorar la importància i trajectòria que conforma el món casteller. Una bona publicació que compren des de 200 anys enrere fins a l'actualitat. I no només les entrades fan referència als castells i als castellers, sinó que també s'hi troba informació de tots els aspectes i detalls que hi van associats: afeccionats, mecenes, activistes culturals, artistes, grallers, músics...

Entre les seves pàgines també hi trobem reflectit la implicació de quatre sitgetans que han aportat i segueixen aportant al món casteller. En Ricard Baqués, en Josep Antoni Falcato, en Tito Suárez, en Santi Terraza, aquest últim molt integrat al món casteller, amb diferents responsabilitats a la colla

Jove de Sitges i en l'àmbit de comunicació del món casteller. És cronista d'aquesta temàtica a *El País* i *La Vanguardia*, també editor de la revista Castells. El protagonisme sitgetà el tanca en Josep Maria Esteban, membre dels Castellans de Sitges i cap de colla dels de Barcelona. La muller d'en Josep Maria és la Pepi Martínez, també vinculada al món casteller en els primers anys dels Minyons de Terrassa.

Com a curiositat, en Josep Antoni Falcato és fill del Sr. Falcato que era el responsable de l'oficina de telègrafs que hi havia en aquesta casa propera al Cap de la Vila que, per cert, porta molts anys tancada. Encara recordem que l'oficina es veia des de la finestra que tenia una mica de sobresortit i barana, que donava al carrer a una alçada molt còmode per a les mirades.

Un any més s'ha celebrat a arreu les 48H Open House, que durant dos dies hi ha hagut jornada de portes obertes no només als museus, sinó que també a altres edificis i cases, algunes tancades durant l'any o que del normal no es poden visitar. Els que s'han obert al públic han estat: el Centre d'Interpretació de la Malvasia, la Biblioteca Santiago Rusiñol, el Palau Maricel, el Cau Ferrat, l'Hotel el Xalet, la Fundació Stämpfli, el Mercat Vell, l'Hospital de Sant Joan Baptista i la casa Josep Planes Robert i també l'Autòdrom de Terramar.

L'Escola Agnès, de recent construcció, ha rebut un dels premis de la Primera Mostra d'Arquitectura Garraf Penedès, que ha estat organitzada per la delegació de Barcelona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. De la qual han estat els arquitectes: Fèlix López, Joan Nogué i Txema Onzain.

Sota l'anunciat: *Els Museus Creixen*, en el Museu de Maricel s'exposen 300 obres que no havien estat exposades en el nostre àmbit museístic. El conjunt de tot plegat provenen de donacions, adquisicions i també obres que ha estat cedides pels seus propietaris. Entre els autors destaquen obres de: Picaso, Isidre Nonell, Ramon Casas, Santiago Rusiñol, Miquel Utrillo, Sisquella, Olga Sacharoff.

A tota aquesta interessant aportació d'obres que estaran exposades fins el 15 d'octubre del 2023, es

pot contemplar una de les col·leccions més importants de vidre de Catalunya. Amb peces que van des de l'antic Egipte fins el segle XVIII. Tot plegat, molt interessant de veure.

Els artistes també tenen el seu dia, que a Sitges es fa coincidir a l'entorn del dia 23 d'octubre, que és quan en aquesta data de l'any 1891 Santiago Rusiñol va arribar a Sitges.

Aquest any l'oferta cultural comença aquest dissabte dia 22, en un dels espais que està molt implicat en aquesta celebració, el Cercle Artístic de Sitges. On es celebra una jornada de portes obertes i una sessió de dibuix amb model i al natural. Al mateix temps s'ha celebrat, al pati del Miramar, un espectacle de dansa contemporània protagonitzat per la companyia Humanhood. Mentre que el diumenge 23 el protagonisme l'ha assolit la gran plantada de cavallets i la trobada d'USk. Una jornada que s'ha acompanyat d'una suggestiva ruta artística-gastronòmica, amb tastos succulents que han elaborat els alumnes de l'Escola d'Hostaleria de l'Institut Joan Ramon Benaprès. Que s'ha alternat amb un acte més institucional, com és la desfilada de l'Art, protagonitzada per la companyia la Tija, des del Cap de la Vila fins al Miramar. On s'ha llegit el Manifest del Dia de l'Artista a càrrec dels components de la mateixa companyia, al mateix pati del Miramar, on es podia tornar admirar alguns dels recordats muntatges que realitzava en Jaume Sabater el el carismàtic quarto de reixa. Ha seguit les intervencions del regidor de Cultura, Xavier Salmerón i de l'alcaldeessa Aurora Carbonell, que han coincidit en realçar l'important que és per a la vila el protagonisme que han tingut sempre els artistes, ja siguin de Sitges o establerts aquí. On sempre han trobat el caliu i la inspiració que els ha retingut entre nosaltres. Igual com li va passar a Santiago Rusiñol que en va quedar tan prendat del nostre poble que fins i tot i va parar la seva casa.

Per acabar dir que els alumnes del batxillerat Artístic de l'Institut Joan Ramon Benaprès, han organitzat diferents activitats; des de pintar un mural, sessions de dibuix davant les escultures de la galeria mirador del Museu de Maricel o el que se'n

diu una sessió "d'sketching" per l'entorn del nucli antic del poble. Sense oblidar que el cartell ha estat inspirat i realitzat pels alumnes de 1r de Batxillerat dintre de l'assignatura optativa de Publicitat.

També els artistes locals residents entre nosaltres, com sempre, no han tingut cap inconvenient d'ensenyar el seus tallers a totes les persones que han sentit curiositat per guaitar a l'espai on desenvolupen la seva obra.

El divendres dia 21 el Retiro ha celebrat una junta extraordinari de socis, on aquests han aprovat el projecte de reforma del Retiro, en concret el seu saló teatre que es permet remodelar completament, deixant al descobert les voltes que estan tapades per l'actual decoració i tornar a donar vida al projecte que va fer en Miquel Utrillo i Morlius a l'any 1916. Es tindrà molta cura pel tema de l'acústica i, un altre detall important, es dotarà a la sala d'un modern sistema de butaques que en uns vint minut serà possible deixar la sala lliure.

I potser el tema més important de tot, és adaptar al local a les escrupoloses normatives que els diferents estaments exigeixen per poder seguir fent actes en el seu interior. Tot això comporta fer front aproximadament a 1.700.000 euros. Més o menys la mitat l'entitat el pot assumir mitjançant una hipoteca, mentre que obtenir la resta s'haurà de recórrer a subvencions i altres ingressos que es puguin obtenir.

Es va acordar amb els socis que l'entitat no tirar endavant el projecte fins que no disposi dels diners de l'hipoteca i assegurades les subvencions que també es demanaran. El desig de tota la junta és que es pugui tenir enllestit pel proper Festival de Cinema. En aquí les opinions divergeixen: els més optimistes ja ho veuen fet, si més no, vist sense cap apassionament i tocant una mica de peus a terra, altres són de l'opinió que encara el més calent és a l'aigüera. Els diners que ha de deixar el banc no són tan fàcils d'aconseguir i les subvencions fins que no s'aproven i es fan efectives passa un temps. Més quan des de l'Ajuntament no confien gaire com obres també importants i previstes per a començar el proper any es puguin mantenir els terminis establerts i s'hagi d'esperar per a més endavant. Tant de bo que si sura una mica de

pessimisme, aquest desaparegui davant d'una realitat, la que tots desitgem que es porti a terme amb els terminis previstos.

El dissabte dia 22 d'octubre al Parc de Can Bota, una representació dels amics d'en Ramon Soler i Fernández (l'Isidre Gómez, Josep Maria Rosés, Josep Gràcia, Àngel Lorenzo i Jordi Cubillos) li van dedicar un record, al qual s'hi va sumar l'Ajuntament, amb nodrida presència fel regidors i pràcticament totes les entitats de poble i associacions.

Amb la presència de l'Olga Riera i l'Anna, filla de tots dos i de la resta de la família Soler, encapçalada pel seu germà Josep, va començar un acte senzill però molt emotiu, en el qual hi van intervenir un dels amics que ho van organitzar, l'Isidre Gómez. A qui va seguir la Mònica Gallardo, que va glosar la polivalent trajectòria d'en Ramon, que junt amb el seu germà Josep van portar el pes de "l'Éco" fins a deixar ben encarrilada la nova etapa. Tot seguit van prendre la paraula la presidenta del Prado, Carme Artigas i del Retiro, Franchu Núñez, els quals van destacar la predisposició que tenia per a les dues Societats, a més de tenir un tarannà associatiu. Van seguir esporàdiques intervencions, com va ser la d'en Modesto Caballero i Alba Gràcia,

La sorpresa i també la nota emotiva la va posar un tastet de festa, amb la participació dels grallers de l'Escola i també del Marcets, una representació dels cabeçuts amb el centenari Patufet, la Colla Vella de Diables i la Colla Jove dels Castellans de Sitges.

Va concloure l'acte l'alcaldesa Aurora Carbonell que es va participar plenament de l'emotivitat de l'acte i no va estalviar paraules per realçar, una veu més, els mèrits i les virtuts que atresorava en Ramon. I va acabar lliurant a la família una rajola que recorda la seva persona i totes les entitats on va col·laborar. Va recollir-la l'Anna, la filla de l'Olga i en Ramon a qui acompanyava el nebot en Josep Soler Marcé. L'objectiu és que la rajola es pugui exposar en un espai de l'Escorxador que acaba d'iniciar una important reforma, on es destinarà un espai per acompanyar la rajola d'en Ramon per altres persones que en siguin mereixedores.

Pablo Lara Dàvila és un jove escultor de Jaén, que l'any passat va ser el guanyador del XXV Con-

kurs d'Escultura Pere Jou. I aquest any, coincidint amb l'exposició dels finalistes del concurs Sanvisens i Pere Jou, exposa una mostra de la seva obra al Miramar. I ho fa amb la col·lecció "Jondo", inspirada en aquesta expressió flamenca. L'acte de inauguració ha comptat amb la presència de l'alcaldesa, Aurora Carbonell i del regidor de Cultura, Xavi Salmerón. Que han posat en relleu el traç tan simple com elegant, del conjunt de la seva obra.

A la planta baixa del Museu de Maricel s'exposa una interessant exposició d'obres (pintura i escultura) on moltes d'elles no havien estat exposades mai per pertànyer a col·leccions privades o que han estat cedides per a l'ocasió. Com també hi trobem noves adquisicions i donacions que han fet particulars, bona part d'aquestes obres encara no estan exposades de manera permanent.

En total una selecció de 300 obres de les 1.382 (que es diu aviat) que ha rebut els Museus de Sitges en els conceptes abans esmentats. Entre les obres inèdites hi trobem: quadres de Santiago Rusiñol, Ramon Casas, Isidre Nonell, Olga Sacharoff o Pablo Picasso. Amb escultures d'Ismael Smith, Gustau Violet o Pere Jou. També una col·lecció de nines de finals del segle XIX i primera meitat del XX. Amb un espai dedicat a la fotografia on s'hi troba una mostra de la qual n'és l'autor en Norman Cinnamon Planàs, besnet de Santiago Rusiñol, col·lecció cedida per la seva vídua Pilar Garrigosa.

I s'ha aprofitat la presentació, que ha comptat amb un guia excepcional, l'Ignasi Domènech que és el cap de Col·leccions dels Museus de Sitges i comissari de l'exposició, per presentar també la que és una de les col·leccions privades de vidre més importants de Catalunya, propietat d'Alfons Macaya i Sanmartí. Peces que van des del segle VIII abans de Crist fins a l'era moderna.

La sitgetana Sara Colomino, que és professora de l'Institute of the Arts Barcelona, junt amb la seva companya Gisela de Paz i Solvas, han guanyat el tercer premi en el festival de dansa contemporània celebrat a la ciutat alemanya d'Erfurt. Amb una coreografia inspirada en les persecucions que van patir les dones acusades de practicar la bruixeria durant l'Edat Mitjana. Aquesta mateixa obra es va

representar durant la cerimònia d'inauguració de la darrera edició del festival Sitges Dona.

A més el festival alemany els hi ha obert les portes per a que presentin el seu espectacle davant alumnat de dos instituts del país.

El dissabte 29, a l'Hort de Can falç, s'ha celebrat la tradicional ballada de sardanes de la Castanyada a càrrec de la Cobla Contemporània. Amb castanyes, panellets i, sobretot, no hi ha faltat el vi bo. Una audició organitzada pels Amics de la Sardana i que, com cada any, s'ha vist molt concorreguda de balladors/es i públic que es delecta amb la música de cobla i veient ballar.

El cap de setmana del 28,29,30, es torna a celebrar el Festival Creative Connexions Irleand, que és un compendi de música, dansa, teatre i arts juvenils. Sota la direcció artística de Caroline Wynne. El primer festival es va celebrar a l'any 2013, amb la també implicació del nostre amic afincat a Sitges des de fa molts anys, en Bradon Jones, i ha anat creixent cada any. En aquesta edició hi ha participat 60 músics irlandesos, catalans i espanyols. Aquest any a més dels escenaris del Prado i del Retiro s'hi ha sumat el Mercat Vell. La directora ha explicat que entre artistes i seguidors, que s'han desplaçat des d'Irlanda, creu que han estat unes 1.000 persones. És veritat que durant aquests dies s'ha notat un increment de persones joves que ens han visitat, fet que ho corrobora l'alegria i la joventut que es feia evident pels nostres carrers. Pel que fa a les actuacions aquestes s'han repartit entre els diferents escenaris:

El divendres dia 28, en el Jardins del Retiro s'han celebrat les Retiro Sessions; "Walting" de Jennifer Johnston i Geraldine Plunkett en el Mercat Vell; actuació "Ana Liffey, Mercat Vell; Concert de Mary Coughlan, Mercat Vell; Concert de Bruel i Soul Ceol, Mercat Vell.

Dissabte 29: Retiro Sessions, als Jardins del Retiro; "Cor Nua", Mercat Vell; "Call to the dance", Mercat Vell; Concert de NoCrows, Mercat Vell; Concerts de Bridin i Pancho, Mercat Vell.

Diumenge 30: Retiro Sessions, Jardins del Retiro; Festival Collaboration at Work, Mercat Vell; "The Dublin Song Live", Mercat Vell.

Tots els actes han estat molt concorreguts de públic, mentre que els artistes participants s'han emportat un molt bon record de la seva estada a la vila. Els organitzadors ja estan pensant en l'edició del proper any. I la gent de Sitges satisfets de que tots; participants i espectadors, hagin gaudit de tot plegat. Fins aviat.

Festes i tradicions

El divendres 30 de setembre en Miquel Agustí Torres va pronunciar el pregó de la Verema, l'escenari escollit va ser en el bonic marc de l'exterior del Palau del Rei Moro, en ple carrer d'en Bosc. L'amo de la casa, qui millor que ell per explicar l'evolució de les bodegues familiars de can Torres. I així va ser, en el resseguit que va fer esment a moltes anècdotes viscudes tan per ell com pel seu pare. I com va ser que es va establir aquesta festa de la qual la seva mare n'era una entusiasta fins el punt de cuidar el detalls més petits d'aquesta a fi de que tot sortís bé. Va ser un encert que fos ell qui pregonés la susdita festa perquè hi ha col·laborat abastament. D'aquesta manera s'ha trencat la tònica de que el pregó el fessin escriptors/e, que el que acostumaven a fer era enaltir el protagonisme del vi en tots els aspectes, fins al punt que molts d'ells havien fet com una classe magistral del vi, seu entorn i les excel·lències que hi van associades. El Sr. Torres ens va apropar més a un món creat per la seva família i que no ha parat d'expandir-se. Així com el gran coneixement que té de les vinyes de Penedès i, sobretot, la seva vinculació amb Sitges, que ja ve dels seus pares.

Diumenge tampoc a ha falta el premsat i l'ofrena a l'església, amb la participació de mossèn Pausas i les Pubilles i Hereus

Dintre dels actes és molt esperat el concurs de trepitjadors de raïm, en el qual hi participen les entitats amb representació en el pubillatge. Amb la mateixa expectació de sempre, s'han erigit guanyadors els trepitjadors del Poble Sec amb 22,5 litres. Seguits per la Penya Espanyolista, amb 21,8 litres. Mentre que el tercer lloc ha estat per la Penya Barcelonista, amb 20,6 litres.

També, com és tradicional, es va procedir al pesatge de la Pubilla que se'n va emportar 47 ampolles, mentre que l'Hereu en va aconseguir 75. I a la inauguració de la font de vi. La qual aviat deixa de rajar. Ja fa uns anys que aquests actes es fan el diumenge al migdia i es clou a la tarda amb la cantada d'Havaneres a càrrec del Grup Xató.

A diferència del format que havia establert durant uns quants anys, en què el pregó es feia el diumenge al migdia al Saló d'Or del Palau de Maricel, seguia i l'ofrena, després tenia lloc el dinar. I a la tarda es procedia al concurs de trepitjadors, el pesar la Pubilla i la inauguració de la font del vi pròpiament dita. Mentre tenia lloc una audició de sardanes, per la Cobla Sitgetana, que interpretava sardanes d'autors locals o vinculats a la vila.

Actualment durant aquest cap de setmana de la festa, també es pot fer degustació de vi, dins de la Mostra de Vi que té molt bona acollida. Tant la Festa com la Mostra ha tingut molt bona acollida entre el gran nombre de gent que ho han seguit tot.

La Colla Jove de Sitges torna aixecar un 4 de 8, que no va poder descarregar, i ho ha fet a casa, al Cap de la Vila i en el dia de la Festa de la colla el dissabte 22. Va completar la seva actuació, a més del 4 de 8, un 3 de 7 i un 4 de 7. Bons castells per celebrar el seu dia.

L'últim dia d'aquest mes d'octubre, el dilluns 31, després de sopar, s'ha donat pas a la tradicional i popular castanyada, que la converteix en un motiu per a que les famílies es reunixin per celebrar-la plegats, amb castanyes, panellets i malvasia.

Hores abans hem pogut veure com molts, cada vegada més, passaven pels carrers vestits amb les indumentàries típiques de Halloween i amb els nens trucant a les portes per a que els hi donin caramels. Vivim en un món globalitzat, i malgrat que aquests tradició no és pròpia de casa nostra, haurem d'anar acollint tradicions vingudes d'altres països. Quan avui, entre nosaltres, hi conviuen altres cultures que, lògicament, aporten els seus costums i les seves tradicions. Quelcom semblant passa amb el Pare Noel. En aquest aspecte els qui hi surten guanyant és la mainada, perquè la majoria té regals, els que li

porten aquest personatge i també algun detalllet aprofitant la generositat dels Reis Mags.

Curiositats

Ja he explicat que la Cursa de la Lluna Plena havia canviat de dia, en lloc del divendres s'ha fet el dissabte, pels motius exposats de coincidir amb la celebració del Congrés (SIOP). Això ha influït en què la lluna plena encara no s'havia imposat i, segons els organitzadors al no fer-se en divendres com era el dia escollit en totes les altres edicions, s'havia reduït el nombre de participants.

Sense que la lluna fos plena i mig ennuvolat com estava, no li hem pogut veure la cara. Cal recordar que va ser un metge de l'Hospital de Sant Joan de Déu, qui va proposar invertir la capçalera de la cursa. Es a dir en lloc de sortir i passar per l'interior fins a enfilar el Passeig en direcció de tornada a l'Institut. Què passava obeint aquest sentit de la marxa? Doncs que es deixava la lluna darrera. La modificació ha servit per caminar o córrer de cara a ella, el que fa que aquest tram faci honor a l'enunciat i es corri com si s'anés al seu encontre.

Cada any que hi participo, em ve a la memòria el record d'en Jordi Vidiella, en Jordi de *l'Eco*, que en una de les edicions, trobant-se d'espectador a l'alçada de l'ermita del Vinyet, va sofrir un infart del qual no el van poder reanimar.

A la casa de la Vila passa com en les famílies, en un moment ens engresquem i tot sembla poc. Després quan tornem a tocar de peus a terra ens adonem que hem tirat de beta però ara s'ha de pagar i aquí venen els ais i "uis". És el que ha passat després de tantes celebracions per la Festa Major: vestuari i restauració dels gegants vells, celebració del centenari del Drac i per a fer front el cartell de primeres espases que han actuat en les Barraques. Tot i haver presupost, 668.000 euros, aquest s'ha accedit en 31.000 euros més que no estaven contemplats.

De primer l'Ajuntament declinava haver de pagar aquesta quantitat, si més no la llei que fins ara es mostrava inamovible, en quant a poder recórrer al romanent, ara sembla que, un cop llegida la lletra

petita de la modificació d'aquesta llei, es pot recórrer al susdit fons per, en aquest cas que ens ocupa, poder fer front al deute: Un plantejament del qual no tots els grups polítics hi estan d'acord, a l'opinar que s'ha produït una mala planificació i que els diners que es troben en el romanent són allà per tal de fer front a necessitats imprevistes que sorgeixen quan menys t'ho esperes: imprevist o urgència que no es produeix en el cas que ens ocupa.

El calendari de l'octubre remarca la festivitat de la Verge del Pilar, festa gran a l'Aragó i per extensió la colònia manya que resideix a Sitges, també ho celebren des de l'any 1982, total 40 anys. Per a sorpresa de tots ens han informat que aquest any és l'últim que ho celebren, sembla ser que el col·lectiu que era el qui ho organitzava, es dissolt. Les raons que esgrimixen es centren amb l'edat, amb sentides absències que s'han produït des de que es van organitzar, passant pels qui hi són, aquests s'han fet grans.

Total, com si aquest any fos el primer, ens tenen preparat els actes de celebració de sempre: les rondalles a càrrec del grup Aires de Monegrinos, la Missa Baturra, Certamen de Jotas al Retiro i Dinar de Germanor al Calipolis. Qui no diu que en el transcurs del dinar, amb l'eufòria que aquesta àpat acostumen acompanyar-se, decideixen allargar la convocatòria un any més. Coses més impossibles s'han fet realitat.

Quasi bé després d'una setmana de la inauguració del Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya, on la pel·lícula "Venus", del director Jaume Balagueró, va ser l'encarregada d'obrir el Festival. El dissabte 15 (festivitat de Santa Teresa) tenia lloc la gala del lliurament de la 71a edició del Premi Planeta. La sorpresa va ser majúscula, quan es va anunciar la finalista del susdit Premi, que va recaure en l'escriptora Cristina Campos. Sorpresa perquè l'autora de "Historias de mujeres casadas" és la parella de l'esmentat director de cinema, Jaume Balagueró. Una setmana rodona i triomfal pels protagonistes de dos certàmens que es celebren en aquest mes: el cinematogràfic i el literari.

La clausura del Festival de Cinema coincidia amb la gala del Premi Planeta i pels que desconeixiem la història, ens va estranyar l'absència, entre els nombrosos convidats, d'en Jaume Balagueró. Poc des-

prés, davant la notícia que donava a conèixer els guardonada amb el Premi Planeta i la Finalista, vam comprendre que, en aquelles hores de la nit, en Jaume tenia un altre compromís no menys suggestiu i important, com era el d'acompanyar a la Cristina en una de les vetllades més felices de la seva existència. Cinema i literatura van sempre de bracet i en aquella nit més que mai.

Un altre enclavament que es veu molt concorregut és l'espai que queda darrera el cementiri, on hi ha instal·lada un bon nombre de parades que ofereixen menjar i beure, el que facilita al públic haver de desplaçar-se fins al poble per poder fer les menjades preceptives., El curiós és que molta gent del poble es desplaça fins aquest lloc per fer el mateix que aquells que els espectadors del cinema. Perquè el menjar que s'ofereix és apetitós i a més hom s'ho pot menjar assegut davant una taula i en un marc espectacular.

Aquest mateix cronista algunes tardes s'hi apropava i just damunt les roques de la franja de costa que va des del Vivero al camí que va en paral·lel amb la cala Balmins, allà al començament d'aquest, en el mirador que queda, hi havia aparcat un d'aquest vehicles que ofería cafès en totes les modalitats conegudes. La meva preferida és el flatwaid (doble de cafè amb una mica de llet. En aquella hora, quan la tarda es prepara per abraçar-se a la vesprada, assegut en aquesta talaia que s'alça damunt el mar, el plaer resultant és de pel·lícula i no precisament de terror. Tot el contrari.

Esports

Els més joves de la secció d'escacs del Casino Prado han participat a Pallejà en un nou campionat d'escacs, amb el nom de Minicopa i on hi ha estat presents els millors equips de la lliga territorial de Barcelona .

Els de la Peña del Prado hi van estar representats per dos equips: el sub8 i el sub10. Aquests darrers van acabar en vuitena posició. Però la millor actuació la van protagonitzar els components de la sub8, a l'aconseguir quedar subcampions,

entre un total de 17 equips. El nostre va estar format per en Carles Diana, Xavier Rosique i Matías Sticca.

Per altra banda ha arribat ha notícia que el Festival d'Escacs Sunway Sitges, ha tornat a ser escollit com el millor torneig obert dels que s'organitzen a l'Estat Espanyol. Un reconeixement que es repeteix durant tres anys consecutius (2019, 2020, 2021). Els mateixos anys que porta en Francesc González com a director del Festival.

Tanmateix aquest torneig d'enguany, els propers dies 11 i 12 de desembre, celebrarà la novena edició. Amb una participació que s'espera que arribi als 500 participants. La setmana abans de l'11 serà l'escenari del campionat mundial femení, el Training Camp, organitzada per la Fide i Chesable, després de que a l'any passat es va celebrar a Dubai. Aquest torneig també reunirà els millors joves talents dels escacs a Sitges.

Per Oskar Stöber, director de l'Hotel Sunway, considera que totes aquests torneigs que es celebren a l'Hotel que dirigeix, consoliden els Escacs a Sitges. Convertint-se en un referent mundial

Amb la participació de jugadors i jugadores del Rugby Club Sitges, s'ha celebrat al Nou de Santa Bàrbara, el Campionat d'Espanya Territorial de Touch, en les categories masculines, femenines i mixt.

En la masculina va destacar la presència en la selecció catalana del jugadors del RC Sitges: Javi Carracedo, Juandi Romero, Yann Català i Jaume Sauret. Amb ells la selecció es va imposar al Madrid per 3 a 1.

Pel que fa al campionat femení va destacar la jugadora sitgetana, Susan Monclús, que va jugar en el campionat femení i mixt. Aquest dos combinats es van imposar a l'equip de Castella i Lleó per un contundent 11 a 3. I pel que fa al Madrid van guanyar per 3 a 0.

El Rugby sitgetà va ser doblement felicitat, pel bon joc dels seus jugadors/es i per l'impecable organització d'aquest campionat en el nou estadi sitgetà.

El dimecres 12 va començar a caminar el projecte de les anomenades caminades saludables. En

aquesta primera sortida van prendre part 35 persones que va estar acompanyades per l'alcaldeessa Aurora Carbonell i pel regidor d'Esports Jaume Monasterio. Aquests primers participants van tenir la sort de com he dit estar acompanyats per l'alcaldeessa i el regidor, els quals els van anar comentant el creixement urbanístic que experimenta les zones del nou desenvolupament urbanístic, La Plana i el Vinyet.

A banda de caminar es pot observar els canvis que van experimentant aquests indrets, avui encara molt tranquils i amb carrers on dona gust caminar, lluny del transit rodat i del bullici del centre.

Aquesta és una iniciativa engegada des del la regidoria d'Esports de l'Ajuntament i del nostre Centre d'Atenció Primària (Cap). Reservades a majors de 50 anys i amb l'objectiu de realitzar activitat física. Com la que van practicar aquest dimecres caminant un total de 4,6 quilometres, previ exercicis de posada a punt al començament i al final.

Cal recordar que a la vila hi ha molta gent que caminen durant tots els dies de l'any i en un escenari privilegiat, el Passeig Marítim. Però també és molt interessant que quan es va a visitar al CAP et puguis trobar no sols amb les recomanacions que aconsellen caminar, sinó que també poder comptar amb una organització que vetlla per a que es porti a terme amb les recomanacions dels entesos en la matèria sanitària.

Dintre de dos anys i una mica més, el Club Natació celebra els 100 anys de la seva fundació. Tal i com estan les coses en el si d'aquesta entitat esportiva, que es consolida com un dels Clubs que millor ha fomentat la natació dintre de l'àmbit de Catalunya, en l'ensenyament i en la consolidació de l'escola de natació adaptada, en aquesta s'han assolit grans èxits esportius i de manera especial marques olímpiques. Amb tot, però, degut a les dificultats econòmiques que, des de fa temps, està passant, fa molt difícil preveure que hi arribarà a temps per poder celebrar el seu centenari.

Que la situació econòmica està molt malmesa ho confirma que, molt a contracor, s'ha hagut de reduir la plantilla de 30 empleats a 16. I sense parar de buscar a on es poden reduir despeses. A més de que el Consorci que es va signar en el seu dia entre

el Club i l'Ajuntament fa aigües. Uns i altres no es posen d'acord i, és clar, tot gira sobre la qüestió monetària. També és cert que l'Ajuntament no pot estar aguantant una entitat que, sigui dit de pas, és privada, quan ja fa legislatures que s'han fet moltes aportacions. Vist des d'aquesta banda, els qui manen estan desitjant treure's de sobre aquesta patata calenta, però també són conscients que deixant caure el Club faria mal a la natació local, que com s'ha dit té un bon planter de nadadors i nadadores que despunten en les competicions que es celebren arreu.

Per la seva part l'entitat esportiva es queixa que l'Ajuntament no ha complert amb els acords que en el seu dia es van signar, un d'ells i important, el que fa referència a la conservació de les instal·lacions i, segons els mateixos responsables, altres incompliments que ajuden a que el Club els pateixi. Per tot, i resumint, des de l'Ajuntament són de l'opinió que la solució passa per vendre l'immoble i que un operador privat exploti les instal·lacions, amb la condició que mantingui l'escola de natació que, com ja s'ha dit, és de les millors de Catalunya.

Davant d'aquest marró, només queda desitjar que es trobi la millor solució per a tornar a fer viable el nostre Club Natació. Seria una de les millor notícies del proper 2023.

Mal començament pel Garraf de Waterpolo, que el seu debut han estat derrotat per l'equip del Club Esportiu Picornell, s'ha de reconèixer que el resultat, com se sols dir, no fa honor a la realitat, per la seva contundència 18 a 5 gols. Però dels fracassos se'n aprèn i de ben segur que s'ha après la lliçó i, el que és més important, el que toca és aixecar-se i no mirar enrere. L'esport, en general, té aquestes coses.

Com ja sabíem el fins ara president de l'Escola de Futbol de la Blanca Subur, en Toni Sardà, feia dies que havia anunciat la seva intenció de deixar la susdita presidència. Doncs ara ha arribat el moment de materialitzar el relleu, al prendre possessió l'Agustí Marcet al capdavant de l'entitat.

En Toni ha estat 26 anys en el càrrec i ha considerat que ja són molts anys i que hi havia d'haver un relleu i qui millor que un home de la casa per fer-se'n càrrec. Perquè l'Agustí ha passat per les cate-

gories inferiors del club: com a jugador, entrenador i delegat. A més de tenir experiència recent en l'àmbit de direcció, perquè com tots també sabem ha estat al capdavant de la Comissió de Festa Major i Santa Tecla. I també feia tres anys que era membre de la junta directiva que encapçalava en Toni. D'aquí que a la seva junta no es produiran grans canvis, sinó que s'hi afegiran dues noves incorporacions: l'Òscar Alquézar i en Rubén Cortés. La resta de components seguiran sent els mateixos.

En Toni durant la seva gestió ha viscut moments històrics amb l'entitat, com el canvi que es va produir de l'antic cap al Nou Pins Vens. O com també l'ascens del juvenil a la Divisió d'Honor. Si més no tot han estat moments feliços. El pitjor que ha viscut ser president ha estat la pèrdua sobtada d'en Josep Pascual.

El president sortint deixa l'escola amb 16 equips federats i amb l'infantil A i el propi juvenil, jugant a Preferent. Per l'entrant els objectius es centren en continua en la mateixa línia i, aprofitant l'auge de les xarxes, donar a conèixer, abastament, tot el que es fa i els resultats que s'obtenen de la feina ben feta.

L'últim dia d'aquest mes d'octubre ha arribat a la vila les seleccions d'Espanya i de Polònia de rugbi 7, les quals s'han allotjat a l'Hotel Subur i s'entrenaran i jugaran en el Nou Santa Bàrbara.

Des de que Sitges compta amb aquesta nova instal·lació, seu del Rugby Club Sitges, que és escollit com a camp per a jugar partits internacionals i també d'aquí com la Supercopa Catalana, que va enfrontar els dos equips més punters de Catalunya, el Barça i la Santboiana.

El diumenge dia 30, Sitges ha acollit per primera vegada una prova de Copa 100x100 Half. De suma importància per aquesta competició perquè es tracta de l'última prova del circuit, on es decideix la classificació final de la Copa.

I s'ha desenvolupat en tres modalitats: la Olímpica, la Half i la Aquabike. Amb les proves de natació al llarg de la platja que comprèn tot el Passeig Marítim, el circuit ciclista ha transcorregut pels paratges del Massís del Garraf, mentre que la carrera a peu s'ha desenvolupat també pel Passeig.

Ha aportat a la vila un gran nombre de participants, acompanyants i seguidors d'aquest esport. Ha vingut a ser com una mostra del que a principis del proper mes de gener, en quant a la gent que ens visita, en la Mitja i la Quart de Marató que es celebrarà també aquí.

Després de quatre partits de hoquei disputats pel Club Patí Sitges, finalment ha sumat els seus primers punts i ho ha fet davant el filial del Vendrell per 4 a 0, en el partit disputat en el camps dels Pins Vens. ♦

El dia a dia

La festivitat de Tots Sants enceta el mes de novembre, hi ho fa amb una bona aflluència de la gent de casa nostra als cementiris per portar flors als seus familiars. Al cementiri de Sant Sebastià, el més antic i mariner, s'hi afegeix el de les Pruelles, situat en ple Parc del Garraf. No es tracte de buscar comparacions, pel que fa a la bellesa, entre un i l'altre, perquè cap d'aquests llocs han estat pensats i creats per convertir-se en espais per a ser admirats. Una observació del tot sobrer, doncs tots sabem de la seva finalitat. Si més no un cementiri ben ubicat i ordenat ofereix, dintre la tristor que l'envolta, bones sensacions. Perquè enlloc com en ell el silenci s'abraça amb la sensació de pau que transmet.

I que potser aquests dies no són els més adients per perdre-t'hi. M'agrada visitar aquests espais un dia qualsevol, no pas quan la tradició ens hi porta. Potser perquè passejar-hi en solitud s'aprecia millor la calma i el silenci. Aquest, només és desbaratat pel remor del mar que s'esclafa contra les roques damunt on s'aixeca l'ermita de Sant Sebastià i el cementiri.

S'ha anunciat que a l'any vinent acollirem, de manera estable i continuada, la Nit de la Comunicació i els Premis Impacte. Així ho han decidit: el Col·legi Oficial de Màrqueting i de Comunicació de Catalunya. L'Ajuntament de Sitges i el Festival Sitges Next. D'aquesta manera la vila es convertirà en la capital del món de la comunicació i el màrqueting de Catalunya.

La trobada de la Comunicació es desenvoluparà el mes de Juny, entre el Festival Sitges Next, amb una trentena de ponències i taules professionals. Mentre que els Premis Impacte i Premis Next seran reconeixements a companyies. I la susdita Nit de la Comunicació esdevindrà la trobada social de professionals.

Es celebra, al saló teatre del Casino Prado, una nova edició del TEDxSitges. Dóna nom a aquest anunciat una organització, sense ànim de lucre, que pertany a la xarxa mundial TED i que és coneguda mundialment per les conferències que imparteixen els seus ponents.

En l'edició d'aquest any hi participen el cuiner Oriol Castro; Anna Baqués, enginyera agrícola i enò-

loga; Lluís Amiguet, periodista; Núria Miret, astrofísica; Irene Tato, emprenedora; Antonio Villalonga, metge anestesista.

Des de fa vint-i dos anys el consistori sitgetà està format pels representants de la ciutadania que ha votat el poble i també hi té representació el Consell d'Infants. Els components han estat escollits entre els companys de l'escola. En total 22 aprenents a regidors, els quals potser tenen més clares les idees que els que de veritat ens representen.

Van prendre possessió en presència de l'alcaldessa Aurora Carbonell i el regidor d'Educació, David Martínez. Hi ha intenció que es reuneixin una vegada al mes l'Espai Jove, amb l'objectiu de consensuar propostes de projectes que després es presentaran al Consistori amb la voluntat de millorar Sitges. Entre els que estan treballant es troba: la instal·lació de fonts públiques, la creació d'un parc infantil inclusiu, també un altre per a majors de 8 anys, un projecte Anti-Bullying i habilitar més carrils bici. Si ho aconseguen, potser que la ciutadania es dirigirà a ells per a que intercedeixin davant de qüestions que no s'acaben de resoldre. Perquè: "amb sants i minyons no prometsis si no dons".

En Francesc Borderia i Soler, que és un entusiasta del cinema, va publicar un llibre que va titular: "*Sitges plató cinematogràfic*", al qual jo li vaig fer el pròleg, on en les seves pàgines hi surt reflectit totes les pel·lícules que s'han rodat a Sitges i que l'autor acompanya amb tota mena de detalls: directors, guionistes i els artistes que les han protagonitzat...

Han passat els anys des d'aquells rodatges i Sitges segueix acaparant l'atenció de les productores i dels directors. Per a que ens hem fem una idea, aquestes peticions de rodatge s'han duplicat en quatre anys. Això no vol dir que la vila sigui la protagonista de la trama, sinó que a l'hora de la veritat representa que els carrers que hi surten fan creure que pertanyen a uns altres indrets que el propi Sitges. Altra cosa és l'impacte econòmic que generen les taxes de lloguer dels espais on es produeixen els rodatges. La gent del cinema acostuma a pagar molt bé aquests lloguers puntuals. I si les pel·lícules o series assoleixen un determinat èxit els seguidors venen a la vila per poder trepitjar els espais on han

estat rodades. Aquest interès fa possible la presència de curiosos, que a banda de la propaganda que es fa del poble, genera també uns beneficis: ja sigui en el comerç, bars i restaurants.

Això fa que des de l'Ajuntament es donin tota mena de facilitats per a que la gent del cinema es trobin ben acollits i al mateix temps vagin optant per la vila com el plató més ben posicionat en el moment d'escollir l'escenari.

Mentrestant torna, com ja m'he referit, el festival d'innovació en la comunicació, es tracta del Sitges Next. Tres són els escenaris que l'acullen: el Mercat Vell, el Palau de Maricel i la Fundació Stämpfli. On tenen lloc 25 sessions de curta durada, on es tracta d'oferir diferents reflexions i anàlisis sobre els mètodes de comunicació que fan servir les marques mitjançant les noves tecnologies per promocionar-les. El total d'inscrits són més de 600 participants.

El dijous dia 10 ha sigut l'acte d'inauguració la presència de l'alcaldeessa Aurora Carbonell; el director del festival, Xavier Duran; el director del Col·legi de Màrqueting i Comunicació, Antoni Traugott i el vicedegà Carles Ortet. En aquesta edició hi han confirmat la seva presència un important nombre de professionals del sector de la comunicació.

Aquesta setena edició del festival serveix per plantejar nous projectes que han d'anar transformant el món de la comunicació, quan un es pensa ja està tot inventat. Però no pensen el mateix les agències "start-ups" i creadors tecnològics. D'aquí aquestes sessions que reuneixen a gent entesa i implicada en el tema i per tant hi surten fructíferes iniciatives.

Dintre de les novetats tecnològiques hi trobem un mitjà que empeny cap un futur molt proper el que ja coneixem per metavers. Que ha sigut el protagonista d'aquest Sitges Next. Metavers que es desenvolupen des de fa temps dintre l'àmbit català, que va impulsar el Departament de Polítiques Digitals i Territori, m'estic referint quan aquest departament el dirigia el conseller Jordi Puigneró i amb el català com a llengua vehicular.

Curiosament, en aquest novedós univers, Sitges també hi és present. Estem a tot arreu. La presència sitgetana es va evident a Ràdio Sitges, que per cert

ha estat una dels primers mitjans de comunicació del país que s'hi han adherit. Això fa possible que els usuaris de la pàgina CatVers, podran visitar la sala virtual de Ràdio Sitges, la qual es recrea a la Fragata. Un treball realitzat conjuntament amb l'equip de desenvolupadors del Centre de Bolckchain de Catalunya i l'arquitecte Maria Elena Pla i Cuyàs de l'Institut de Tecnologia de la Construcció de Catalunya.

Malgrat que s'hi pot accedir, com he dit, per la pàgina web CatVers, si es fa amb unes ulleres de realitat virtual els efectes són sensacionals. Tampoc s'ha d'oblidar que aquesta iniciativa compta amb el suport d'un centenar d'institucions del país entre càmeres de comerç, universitats, centres de recerca, diputacions, ajuntaments i empreses de diferents sectors.

Davant la imminent encesa de l'enllumenat de les garlandes de Nadal, des de l'Ajuntament informen que es preveu una baixada del consum si es compara amb l'any passat. En total s'han instal·lat 329 ornaments contra els 400 de l'any passat. Per suplir aquesta disminució, en segons quins carrers i trams s'ha substituït per unes banderoles amb missatges relacionats amb les festes nadalenques.

Atenent que les bombetes són de baix consum i les garlandes resulten igual de decoratives durant el dia com en la nit. Quan la claror és diürna, preval la composició que aporta un seguit de plaques de metall amb efecte mirall, el que fa que el moviment de les mateixes amb l'efecte "rata" ofereixi una original combinació. Amb tot el consum disminuirà ostensiblement.

El pressupost municipal de cara el 2023, que es va aprovar, és de 49 milions d'euros. Crida l'atenció que si el comparem amb el que està en vigor hi ha un reducció de 3,5 milions menys. La raó principal d'aquesta reducció cal buscar-la en que les plusvàlues han baixat 1,5 milions d'euros i que el govern va aprovar congelar l'IBI. Aquesta rebaixa, però, també afectarà a projectes que estaven damunt a la taula, com la rehabilitació de l'antic edifici del Patronat, per posar un exemple, que hauran d'esperar com a mínim un any més.

Ens ha deixat la Montse López Martínez, a qui tots coneixíem per la Montse Luna que era el segon

cognom del seu pare i amb el qual va donar nom a l'Hotel Luna ubicat a la platja Sant Sebastià.

La Montse era massa jove per emprendre aquest camí sense retorn. I d'això n'estem molt dolguts, nosaltres i els alumnes de l'Institut Can Puig de Sant Pere de Ribes, on impartia classes de Català i d'Història de l'Art.

Una dona baixeta d'estatura i gran en saviesa i virtuts, a més de cor gran i generós. La trobarem molt a faltar.

Sitges ha rebut els distintiu Blosphere Gold, que premia l'interès i les actuacions que realitza per a preservar el turisme sostenible i de qualitat. En un acte que s'ha celebrat al Club de Golf Terramar i en un marc de la tornada a la normalitat, com ho demostren les xifres, per l'augment del turisme estranger que han tornat a escollir la nostra vila per passar-hi les vacances.

Es parla que el nostre poble es mostra més segur que en altres ocasions. Així ho han donat a conèixer els diferents cossos de seguretat, després de fer un balanç positiu i informar de la reducció d'un 8,8% de les infraccions sobre el patrimoni i d'un 20% en l'accidentalitat viària.

Aquestes són molt bones notícies si ho comparem, per exemple, amb la capital Barcelona, on sembla ser que el tema de la seguretat és molt preocupant. A Sitges aquestes bones dades pel que fa a la seguretat, sens dubte es deuen a la bona feina que realitzen els agents dels diferents cossos: Mossos d'Esquadra, Policia Local, sense oblidar-nos de la Guàrdia Civil i Policia Nacional. Amb els seus respectius caps, que són els qui dirigeixen les accions pel que fa a prevenció i actuació. És molt important que la nostra, al ser una destinació turística molt sol·licitada, els visitants que hi venen es sentin segurs i protegits. I no només ells, també els que hi vivim durant tot l'any. Curiosament moltes vegades són els mateixos turistes els qui provoquen problemes d'ordre públic.

Una nova promoció de pisos de Protecció, 61 més dels ja construïts, s'acaben de sortejar i està previst que a finals d'aquest desembre es lliurin les claus als qui els hi ha correspost un pis. Amb aques-

ta nova fase en total, durant l'actual mandat, s'han construït 175 habitatges de Protecció Oficial. Dintre. De pocs dies s'organitzaran unes jornades de portes obertes per a qui els nous beneficiats puguin veure els pis que els hi ha tocat. I a finals de desembre, abans de les festes de Nadal, està previst, com he informat, fer el lliurament de les claus.

L'Associació Dones de Sitges, es va crear l'any 1997, té més de 25 anys de trajectòria i per tal motiu ha rebut el reconeixement de la Generalitat. La seva presidenta, la Carme Fabregat, ha explicat que l'Associació porta a terme moltes activitats de tota índole, el que fa que unes 300 dones sitgetanes en formin part de manera activa i sobretot mantenint el caliu associatiu que fa que les seves accions trobin una resposta molt participativa.

Torna el Tapa-Tapa de tardor, del 24 de novembre al 4 de desembre, amb la participació de 22 establiments, per la tardor sempre la participació és menor que per primavera, i amb absències destacades, com El Cable i els Jardins del Retiro. Malgrat tot la resposta és molt atractiva i també molt corresposta.

Els establiments participants han estat: 13 Llunes, Amb Gust, Bart Tomeu, Bo Food&Drinks, Cañateca, Casa Hidalgo, Casa Tecla, Casa Roy, Infinity-Hotel Calipolis, L'Artemisa, La Barata, La Formatgeria de Sitges, Oyster Bar-ME Sitges, Pic-nic, Sports Bar, Vento-H.Sunway

El divendres 25, a la Plaça de l'Ajuntament, s'ha llegit el Manifest del Dia internacional per l'eliminació de les violències contra les dones, que ha anat a càrrec de les Veïnes. Les quals, a més de reivindicar el valor de les dones i clamar per a que totes siguin respectades tal com es mereix qualsevol persona, amb el seu peculiar estil ho van fer tan entenedor que tant de bo ho haguessin pogut seguir tota la ciutadania, que de ben segur hagués fet reflexionar a tots els qui hi interpreten de manera molt diferent.

Cultura

El periodista sitgetà, en Rafael Font i Farran, pels qui hem tingut la sort de conèixe'l, ha estat un personatge que ens captivava. Sobretot pels qui compartim neguits literaris, com és el meu cas, que trobàvem en ell al mestre de llarga experiència en l'ofici de periodista i a la persona culta i propera. El seu pare va ser un dels fundadors del setmanari Sitgetà "La Punta".

Es va exiliar a França un cop acabada la guerra i allà va conèixer qui seria a la seva esposa i on va néixer el seu fill, Rafael Font i Vaillant. El matrimoni feia molt goig, els recordem a ell amb un abric llarg i de color gris i amb capell a joc. A ella també molt elegant, alta i rosa i de tracte molt agradable. Cada vegada que venien a Sitges feien estada a la casa familiar del carrer Illa de Cuba, fins que es van comprar un pis en l'edifici on havia estat l'oficina de correus en el carrer Francesc Gumà.

Una de les festes que el matrimoni no es perdien mai era el Ralli de Cotxes d'Època. Hi participaven en un cotxe d'uns amics francesos. També estava molt vinculat amb el setmanari *l'Eco* de Sitges, on hi col·laborava amb unes interessants cròniques que enviava des de París. Va ser guardonat amb la Ploma d'Or que atorga l'Ajuntament, curiosament va ser qui em va seguir a mi en la concessió d'aquest guardó.

Ha estat el fill del matrimoni qui ha escrit la seva biografia: *"Rafel Font i Farran, vida d'un revolucionari"*. Que ha editat la Fundació Josep Irla. En un acte organitzat per Esquerra Republicana de Sitges, al Mercat Vell, s'ha fet la presentació que ha anat a càrrec d'en Josep Manuel Tresseres, president de la Fundació Josep Irla; en Roland Sierra, autor del pròleg; la Carme Almirall, regidora d'Esquerra Republicana, en representació de l'alcaldeessa i per l'autor d'aquesta interessant publicació.

El ribetà David Puertas i Esteve, a més d'un músic complert, amb un gran domini de la flauta travessera i el flabiol i un excel·lent docent, escriu llibres. El darrer que ha publicat porta per nom: *"La rutes de la música clàssica"*, amb el qual s'endinsa per les capitals musicals amb més tradició i compren des del Barroc fins a l'actualitat. La música i els

seus compositors més rellevants, situant-los en els llocs i amb les orquestres on van actuar. Aquest dijous 17 l'ha presentat a la Biblioteca Santiago Ruíñol. Una publicació molt interessant pels amants de la música i pels curiosos que a través d'ella poden fer un tomb per les principals capitals del planeta.

La influència que té la nostra Malvasia es fa molt present en tots els àmbits. Així la Biblioteca Roig i Raventós acull la quarta edició de Biblioteques amb DO. Sota l'enunciat: "Les lletres i els vins". Una combinació molt sucudenta, malgrat que s'ha de tenir mesura a l'hora de beure si no es vol que les lletres es vegin petites i borroses.

Amb la complicitat del CIM, que es troba a poca distància de l'esmentada Biblioteca, presenten una programació variada amb: narracions, tertúlies literàries, concerts, clubs de lectura, contes, tallers de pintura, on com a pintura es fa servir el vi.

Totes les activitats esmentades tenen un rerefons vinyataire, entre el vi i el protagonisme que assoleix la vinya. Es diu que els catalans de les pedres en fem pans i els sitgetans podem dir que dels nostres vins en surten diversitat d'aspectes, els quals combinen molt bé amb les lletres, l'art i per incentivar el paladar amb bones sensacions, aquestes que sorgeixen d'uns vins tan excepcionals.

Al Casino Prado s'enceta un nou cicle de cant i música. I ho fa amb els guanyadors del 26è Concurs Josep Mirabent i Magrans d'aquestes dues modalitats. Inaugura aquest cicle de concerts, el quartet Ibèria, guanyador ex-aequo del susdit concurs. El dia 26 d'aquest mes ha estat el torn del baríton mexicà Fernando Cisneros, tercer del concurs en la modalitat de cant.

I d'aquesta manera arribem al mes de desembre, qual el dia 10 serà el torn del tenor xinès Shengwu Ou, segon en el concurs de cant. El cicle acabarà amb el Trio Almarts, format al Conservatori del Liceu i classificat en tercer lloc en l'apartat del concurs de cambra.

El poeta sitgetà i bon amic, en David Jou i Mirabent, ha presentat la seva obra teatral al teatre Prado: *"Del caos a l'èxtasi"*, protagonitzat per Francesc Bravo i Jordi Corominas, en una combinació de

poesia, ciència i teatre. Una barreja molt atractiva d'entre totes les experiències que domina en David: la poesia, les matemàtiques tan lligades amb la física, també la religió, sense deixar de faltar-hi unes pinzellades d'humor.

Un espectacle que ja s'ha pogut veure en diversos teatres del país i que amb tots ells ha tingut una bona resposta per part del públic. En David es mostrava content de que l'obra s'hagi representat al seu poble i en l'escenari del teatre Prado que és on, de jovenet, el va trepitjar per primera vegada per participar en una de les representacions dels Pastorets. I ja en l'època escolar, al sortir de l'Escola Pia, els amics l'acompanyàvem a veure el seu avi, l'escultor Pere Jou, que pujat a dalt una envestida esculpia els capitells dels finestrals del Prado i que va deixar inacabats perquè va morir.

Ja es coneixen els guanyadors dels premis de pintura Sanvisens i d'escultura Pere Jou. D'entre tots els finalistes de pintura (47) i d'escultura (24), amb totes les obres exposades al Miramar, el jurat ha escollit. Com guanyador de l'apartat de pintura, l'obra del pintor valencià: Alejandro Martínez García titulada: "*Mientras tanto*". Realitzada sota la tècnica d'acrílic i oli, mentre que l'obra de Joan Vikajoana Cots ha aconseguit un accèssit. Pel que fa a l'apartat d'escultura el premi ha estat per a Rayda Maria Guzmán González per l'obra: *Capes perdudes*. Es tracta d'una peça de porcellana francesa fornejada i amb fils de coure. L'escultora Viola Hoffmann ha estat guardonada amb un accèssit.

Una de les poetes que el 2011 va participar en la nostra Festa de la Poesia, la Glòria Bosch, ha tornat a Sitges per a presentar a la Biblioteca Santiago Rusiñol el seu nou poemari: "*volar con una pluma*". Que ha dedicat a les dones que. El llibre es divideix en tres parts: la primera aplega poemes sobre l'escriptura i la soledat; la segona tracta de l'amor, el desamor i el desig; pel que fa a la tercera hi reflecteix el pas del temps i la memòria i també inclou poemes de temàtica social. Dedicant un poema a les dones migrades i un altra a les dones afganeses. Una temàtica que l'ha portat a participar en l'exposició: *29 mirades* en defensa de les dones afganeses.

La seva obra es centra en el món de la dona, en la seva exaltació vers elles i també en la seva defensa. Particularitats que l'han porta a ser una de les fundadores del grup Veus de Dones. Mitjançant el qual es dona a conèixer la poesia i de manera especial l'escrita per dones.

Al Centre Cultural Miramar s'han lliurat els Premis Josep- Lluís Palacios, que han estat convocats per la delegació d'Òmnium Cultural del Garraf i que estan dedicats a premiar els treballs d'investigació dels alumnes d'ESO de la comarca del Garraf. En aquesta edició, la vuitena, s'han presentat tretze treballs.

El jurat n'ha escollit quatre, així els premiats han estat: en la categoria segon Cicle de ESO, 1r premi, "Salvem la flora de la Riera dels alumnes de 3r d'ESO de l'Institut Montgròs, Daniel España, Miquel Messeguer i Martí Vert; 2n per "Els indians: el retorn", dels alumnes de 4r d'ESO de l'Institut Alexandre Galí: Rocío Fuentes, Arin Jané, Marta Martínez i Kevin Parra; en la categoria primer cicle d'ESO: 1r premi "L'evolució del plànol urbanístic de Sitges", realitzat pels alumnes de 2n d'ESO de l'Institut Joan Ramon Benaprés: Emma Marín, Danill Matsulev, Ferran Santervás i Ona de la Torre; 2n premi: "Com es desplaça la gent al Garraf?", treball portat a terme pels alumnes de 2n d'ESO de l'Institut Joan Ramon Benaprés: Oriol Borderia, Helga Picas, Vinyet Verbo i Eva Blesa.

El Castellot del Garraf, un edifici militar document al segle XII, és motiu de restauració, pel que fa als murs i la porta d'accés. Facilita la restauració que les pedres es troben disseminades pel seu entorn i així només es tracte de tornar-les a posar bé. Aquesta actuació obeeix al projecte: "Garraf: camins, patrimoni i natura", desenvolupat pel Consell Comarcal i quan s'hagin acabat els treballs s'inclourà en el conjunt d'itineraris de la Ruta del Patrimoni del Garraf. En el mateix recorregut que uneix el poble de Garraf amb el poblat abandonat de Jafre, resseguint el GR-92 que passa també per Can Lluçà, Campdàsens i la Trinitat. Unes rutes que faran possible conèixer diferent indrets d'interès patrimonial com: el Castell de Ribes, el Castell de Miralpeix, el Santuari del Vinyet, o L'ermita de Sant Pau.

Un exalumne de l'Escola Pia de Sitges, en Martí Folch i Pascual, ha guanyat el premi de Recerca Jove per un treball que va realitzar fa dos anys, el títol ho diu tot: "Com calcular les constants de la química de batxillerat: NA, R, e, h, c". Que tracta d'una recopilació de diferents assajos científics que expliquen constants universals, com la velocitat de la llum.

Es dona la casualitat que en Martí, a l'any passat, va ser premiat per la Societat Catalana de Química amb el primer premi (ex-aequo) en la 15a edició dels Premis de Treballs de Recerca de Batxillerat, dins l'apartat de la Química.

En la Setmana de l'Art, que es celebra entre el 17 i el 25 d'aquest mes, Sitges ha tingut el seu protagonisme. Amb una ruta a peu i una visita guiada a la Fundació Stämpfli. També s'hi ha afegit la galeria Out of Àfrica del carrer Nou que exposa l'obra d'artistes africans contemporanis. Aquesta setmana dedicada a l'art està organitzada per l'Associació de Galeries d'Art de Catalunya.

La presidenta del Prado, Carme Artigas Ojeda, es mostra molt satisfeta de totes les reformes que s'han anat portant a terme, i encara continuen, durant tots aquests anys que es van iniciar amb la teulada que s'ha fet nova i seguint amb la restauració de tota la sala. Així fins arribar a aquesta sisena fase de les obres que, des d'un començament dirigeix l'arquitecte Ramon B. Artigas.

La majoria de les obres estan destinades a adequar el teatre a les exigents normatives que s'han de complir en quant el tema de seguretat i mobilitat que, de no portar-se a terme, no s'hagués pogut donar cabuda a un acte multitudinari. Mentre ja es parla d'una setena i vuitena fase, que consistirà en la renovació de la climatització. La Carme ha informat que s'espera que a finals del 2023 o començament del 2024 podran obtenir la llicència definitiva d'activitats. La Carme i amb ella la junta que l'acompanya han fet i estan fent un meritor treball que, pas a pas va donant els seus fruits i es fan perceptibles les millores en tots els aspectes.

El curtmetratge del director sitgetà Cristià Beteta, que porta per nom: "Ayúdame". I que ha estat rodat

a Sitges, ha estat escollit, entre una seixantena de treballs, com a candidat als XV Premis Gaudí, que cada any atorga l'Acadèmia del Cinema Català. Hauré d'esperar el 22 de gener del 2023 per saber les conclusions a que han arribat els membres de Jurat.

La sitgetana Marta Sanahuja s'ha especialitzat en les postres que les qualifica de dolces però també de salades. La Marta, des del començament, ha sabut treure profit de les xarxes social, tant que ara compta amb 734.000 seguidors que es diu aviat. Xifres que van associades a títols que atorguen aquestes mateixes xarxes: "foodies o influencers" gastronòmiques de referència del país.

La Marta acaba de presentar el seu tercer llibre, que porta per títol: "Mis 100 mejores recetas dulces y saladas". N'hi ha per a tots els gustos i preferències.

El 27 de juny va ser el dia escollit per a fer una prova vinícola amb la qual s'hi van implicar l'Ajuntament en col·laboració amb l'Hospital de Sant Joan Baptista. Que va consistir en submergir 504 ampolles de vi Blanc Subur en aigües del Port d'Aiguadolç.

Ha transcorregut el temps i ara, coincidint amb els actes de la Setmana de la Malvasia, se n'han extret 25 per tal de tastar-les. Els experts certifiquen que les propietats d'aquest vi Blanc Subur s'han vist alterades, no només degut a la salinitat, sinó també degut a les altes temperatures que han assolit les aigües del mar. Moltes de les ampolles també han expulsat el tap de suro que estava segellat amb cera, degut a que aquestes altes temperatures han fet augmentar el gas carbònic.

Per aquests motius, els que fan el seguiment de l'experiment, aconsellen modificar el calendari que tenien previst portar a terme. Així s'avançarà la segona extracció, que serà abans del proper estiu, pel motiu de l'alça de les temperatures. Llevat les rectificacions que es puguin produir, el calendari queda de la següent manera: Juny del 2022 immersió de les ampolles; novembre del 2022, primera extracció; febrer del 2023, segona extracció; maig del 2023, tercera i última extracció; juliol del 2023, comercialització.

El diumenge, dia 20, té lloc a l'església parroquial el tradicional concert d'orgue que cada any es ce-

lebra amb motiu de la festivitat de Santa Cecília que organitzen els Amics de l'Orgue. I que ha estat a càrrec de l'organista Bernat Balbé, que ha interpretat obres de J. S. Bach, F. Liszt, R. Goberna i J. Cimarosa.

També l'Escola de Música, tota la setmana ha desenvolupat un extens programa, amb la finalitat d'honorar a la patrona. On hi han participat els alumnes i també les famílies i fins i tot la creació d'un vídeo clip.

El Consorci del Patrimoni ha organitzat una exposició amb el vidre com a protagonista. En la ment dels artistes que han modelat les peces de vidre que s'exposen, hi ha predominat el desig de retenir la llum en cada una de les seves obres. El títol de l'Exposició és prou eloqüent: "Atrapar la Llum. Mirades al vidre català contemporani":

Els artistes participants són: Pilar Aldana, Anna Alsina, Philippa Beveridge, Jabier Blanco, Ferran Collado, Joan Crous, Quim Falcó, Laura Fluxà, Xavier Grau, Anna Marco, Stella Rahola, Pròsper Riba, Meritxell Tembleque i Javier Vidal.

Una exposició molt interessant i fràgil, d'aquí que hom s'imagina la quantitat de proves que els artistes hauran fet fins aconseguit el resultat desitjat i això comporta una gran trencadissa de vidres que, per la seva fragilitat, sucumbeixen en l'intent.

El documental: "Retalls dins la foscor. Recosint històries mai explicades", recull la història de 15 sitgetanes, amb un període de temps que va des d'abans de la guerra fins a l'actualitat. I ha estat entre una de les tretze produccions seleccionades pel programa "Conegudes (també) a casa", que a la vegada forma part del festival itinerant que porta per nom: "Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona".

El dia 15, l'espai Montserrat Roig de Castelldefels, va projectar aquest documental que ha estat dirigit per Fab Llanos i amb l'Alba López Varas com a productora. Elles, junt amb la Mireia Paretas, responsable del departament d'Igualtat de l'Ajuntament de Sitges i Júlia Vigó, que és regidora de Drets Socials, Ciutadania i Igualtat, al final de la projecció van participar en un interessant col·loqui. El el qual l'Al-

ba López va explicar que tot i que els hi neguin el protagonisme aquestes dones sitgetanes, moltes de les dones, en general, que el vegin si sentiran identificades.

D'una manera més austera, si la comparem a l'edició de l'any passat, potser perquè al complir-se l'edició número vint-i-cinc de la Nit dels Premis Sitges se li ha volgut donar un caire com a més institucional, el cas que el format no hi hagut tant teatre i s'ha anat més al gra. L'acte ha estat conduït per una única persona, l'actriu i narradora vilafranquina, Jordina Biosca. La qual ha portat a bon terme les tasca que li havia estat confiada.

Després de les paraules de benvinguda de la Carme Artigas, presidenta del Casino Prado Suburense, entitat que ha acollit l'acte, com ve a ser costum el regidor de Cultura de torn, en aquest cas en Xavier Salmerón Carbonell, ha dirigit unes paraules als assistents, que ve a ser com un resum del que s'ha fet i el està programat, culturalment parlant en el transcurs de l'any. Tot ha estat magnífic i el que ha de venir encara serà millor.

Tot seguit es procedeix a donar pas al lliurament de premis que, per cert, la identitat dels guardonats es manté en secret fins al mateix moment en què la presentadora anunci el premi i el guanyador/a. Això confereix un plus d'enigma al públic que segueix l'acte, no així pels guardonats els quals prèviament ja han estat informats. Un dels premis amb més glamour és la Ploma d'Or que atorga l'Ajuntament de Sitges, que en aquesta ocasió celebra la 50 edició i ha recaigut al filòleg, poeta i escriptor, August Bover; pel que fa al XXV Premi Especial Sitges, han rebut el reconeixement Els Pastorets de Sitges, per la seva llarga trajectòria en aquesta tradicional representació nadalenca; el XLI Premi Trinitat Catasús, que atorga el col·lectiu de periodistes de la vila, ha distingit la bona feina que han portat a terme els responsables de l'Arxiu Digital de Sitges (Marga Domingo, Marta Fontanals, Jordi Milà i Eduard Tomàs); IV Premi Janio Martí d'Arts Escèniques per a Cristina López; XXXI Premi de Folklore Jofre Vilà que premia la Cultura Popular i tradicional, ha estat per a. Eduard Tomàs; XLI Premi Carbonell i Gener per Júlia Massó i Marc Rubí (categoria B); XIII Premi Josep M. Joanet de Fotografia Amater, Pere Stämpfli; III Premi Pepito Zamora, Josep Maria Ros-

selló; III Concurs Literari Breu Antoni Sella i Montserrat, Lucía Araque (12 a 17 anys), Lúdia Gázquez (majors de 18 anys); XXXVI Premi de Pintura Sanvicens, Alejandro García; Premi Escultura Pere Jou, Rayda María Guzmán; XXVI Premi Josep Mirabent i Magrans, Delia Quartet i Cuarteto Ibèria (modalitat cambra), Montserrat Seró (modalitat cant).

Com estableix el protocol va tancar l'acte l'alcaldeessa Aurora Carbonell, la qual va realçar la importància d'aquest Premis i l'haver aconseguit arribar al 25 anys amb aquest format. I, com no podia ser d'altra manera, va dedicar unes emotives paraules de felicitació dedicades a totes i a tots els guardonats. Mentre va ressaltar el bon moment cultural que travessa la vila. Una prova d'això és el gran nombre de guardons que es lliuren en el transcurs d'aquest nit. També, com ja havia fet menció el regidor de Cultura Xavier Salmerón, a tot això hi cal afegir l'ampli ventall d'opcions culturals que, durant l'any es van alternant. Sense oblidar-se de l'oferta museística que oferirà a la nostra gent i als visitants. De tot això, com no podia ser d'altra manera, l'alcaldeessa es mostrava molt satisfeta.

Després de les fotografies de rigor, vam marxar a sopar. Contents i feliços per tot el que havíem vist i viscut. Sobretot tots els guardonats i guardonades que se'n van anar a dormir colmats de mèrits i reconeixements. Aquest Cronista s'afegeix a totes les ben merescudes felicitacions que han rebut.

L'amic Andreu Bosch, després de les passades edicions, torna a dirigir el Club de Lectura, que es centra en l'obra de Santiago Rusiñol i a més es porta a terme en la que va ser la seva llar sitgetana, El Cau Ferrat.

L'obra amb la qual s'ha començat el treball de lectura d'aquesta nova temporada, ha estat "Del Born a la Plata, on Rusiñol explica el viatge que va fer a l'Argentina a l'any 1910. Circumstància que es va aprofitar per iniciar un col·loqui centrat en fer comparacions sobre l'Argentina que va conèixer l'artista i l'actual. Interessant tema envoltat amb molts matisos de tota mena.

També com la passada edició que es va dedicar una sessió a l'obra "Aigües Encantades de Joan Puig i Ferrer, en aquesta ocasió hi serà present: "Visió i Cants" de Joan Maragall. Amb les mateixes afinitats

literàries i tenir vides paral·leles amb Rusiñol. Cal recordar que va participar en la Tercera Festa Modernista celebrada a Sitges.

La reconeguda Gala de Ballarins Catakans al Món, en aquesta cinquena edició, es celebra al Teatre Auditori de Sant Cugat, sota la direcció artística de Marisa Yudes, La ballarina sitgetana, Sara Colomino, hi participa en dues peces: "Primary Question" i en "Tender Skin". La Sara està molt contenta i satisfeta que hagin pensat amb ella per a fer aquestes intervencions. Ho considera com un reconeixement a la seva trajectòria artística, que a més ve avalada per la concessió, recentment. Del tercer premi en el Festival Internacional de Dansa Contemporània, celebrat a la ciutat alemanya d'Erfurt.

Festes i tradicions

Si existeix una setmana dolça, aquesta té lloc a Sitges. Perquè celebrem la Setmana de la Malvasia, que aquesta serà la vuitena edició. Quan fa poc que s'ha conegut que la Guia de Vins de Catalunya ha premiat la Malvasia Dolça com el millor vi dolç del país; la Seca, com a millor vi ranci i el celler de l'Hospital de Sitges ha aconseguit situar-se en el dotzè lloc entre els 200 participants.

La data escollida ha estat entre el 10 i el dia 20, amb una quinzena d'activitats com poden ser: l'hora del conte; maridatge a cegues; vi i maridatge amb música clàssica gran mostra de vins a la Malvaseria; la Malvasia, un llegat ètic, tast de malvasies i embotits artesanals; tast de Malvasia de Sitges+DO Penedès; II jornades pedagògiques; Malvasia de nova generació, Tast de vins de Malvasia de Sitges; taller familiar, la Malvasia de Sitges al got; Perfumats de malvasia, tast de malvasies i taller de perfums; Malvasia de mar, tast experimental del Blanc Subur 2021 amb envelliment submarí; Ruta Sitges-DO Penedès, segona parada; Degustacions de Malvasia de Sitges de diferents cellers a copes i gimcana familiar. També aprofitant el protagonisme de la Masia en el transcurs de la seva setmana, els comerços oferiran descomptes. I també estarà present en els mercats de dijous i dissabtes.

Els escenaris on es celebra són variats: des de restaurants, hotels, el port d'Aiguadolç, fins i tot té ressò a Barcelona. I sobretot en el Centre d'Interpretació de la Malvasia de Sitges. Vist i tastat no podem dubtar que es tracta d'una setmana dolça i molt atractiva.

El folklorista sitgetà, Jordi Cubillos, conjuntament amb l'Agrupació del Bestiari Festiu de Catalunya, han impulsat el Consolat del Bestiari de Catalunya, del qual en Jordi ha esdevingut ambaixador del Bestiari Festiu d'aquest any 2022. La idea de crear aquests consultats obeeix a la intenció de visualitzar aquestes bèsties festives que troben reparades pel nostre país.

El primer consolat del Bestiari ha recaigut en el Centre de Cultura La Violeta de Gràcia. Mentre s'anuncia que el segon serà l'Espai Festes de Sitges.

A un mes just de la vigília del dia de Nadal, aquest dijous dia 24, s'ha procedit a l'encesa de L'enllumenat especial que es disposa per aquestes dates. És veritat que les llumetes enceses de les garlandes contribueix a engalanar els ànims d'il·lusió i de compartir la joia del Nadal.

Els encarregats de portar a terme l'encesa ha estat l'alumnat del Projecte d'Emprenedors a l'Escola, que de manera significativa s'ha materialitzat amb l'encesa dels llums de l'arbre del Cap de la Vila i tot seguit hi ha hagut xocolata amb xurros, dispensada per la Xurreria de Barri, per a tots els qui n'han volgut. El grup Apocadixie Cotton Pickers, junt amb artistes amb xanques i malabars, han estat els encarregats de posar-hi l'animació. Que després del Cap de la Vila han recorregut els principals carrers del poble. Ara sí que un altre Nadal és més a prop.

Curiositats

El dia de la castanyada es va poder apreciar dues curiositats. La primera, que degut a l'alt preu de compra dels pinyons, els panellets fets amb ells van baixar la demanda. Tot i que se'n van despatxar els consumidors no en van comparar amb les mateixes quantitats d'altres anys.

La segona curiositat la trobem entre els veïns de la veïna població de Sant Pere de Ribes, que ens han explicat, com un fet insòlit, que la pastisseria de can Pasqual aquest any no ha elaborat els tradicionals panellets.

Ja fa uns dies que ha corregut el rumor que aviat tancaran portes. La notícia ha caigut com una galleda d'aigua freda no només entre els ribetans, sinó també entre nosaltres, perquè la pastisseria de cal forner vell, havia aconseguit un prestigi que s'estenia per tota la comarca. Amb la Lluïsa, l'esposa d'en Nemesi i amb ell mateix a l'obra, els aparadors i les vitrines exposidores feien un goig tal que t'ho haguessis menjat tot.

Tot va començar amb la separació de la Lluïsa i en Nemesi i finalment la mort d'aquest ha precipitat aquest tancament que ha estat molt sentit per la gent de Ribes. S'ha arribat a dir que potser els treballadors/es podrien erigir en cooperativa i seguir amb el negoci, si més no les despeses que això els hi suposa fa que la cosa no sigui del prou clara. Entre rumors, però una cosa sembla que està prou clara: que un dia d'aquest s'anunciarà el tancament definitiu de la pastisseria i també de la fleca. Una llàstima tot plegat.

Després d'un estudi, encarregat per l'Ajuntament de Sitges i realitzat per l'Institut d'Opinió Investstrategia, s'ha arribat a la conclusió que, d'entre les 1.000 persones que s'ha consultat telefònicament, sobre els mitjans de comunicació local, el setmanari "l'Eco de Sitges" ha resultat ser el més valorat amb un total d'un 30% de sitgetans que el llegeixen setmanalment i un 11% que ho fan mensualment.

Una de les curiositats d'aquesta enquesta referent al setmanari, és la que fa referència a que el major nombre de lectors es concentra en el sector de la Plana i Santa Bàrbara (amb un 43% que el llegeixen cada setmana i amb un 28% un cop al mes). Seguit pel centre de la vila (41,3% setmanalment i un 8% mensual). Segueixen el Poble Sec, Cases Noves i els Molins (32,5% setmanalment i un 12,1% mensual). Per altra banda "l'Eco" punxa a Garraf i a les Botigues, només amb un 2'2%, pel fet que en cap dels llocs es pot adquirir.

Un altra curiositat relacionada amb el tema, després de molts anys de no actualitzar la cartera de subscriptors, va arribar el dia que els responsables de la part administrativa del setmanari ho van fer. Amb la sorpresa que molts als qui el repartidor els hi deixava *l'Eco* no estaven al corrent de pagament, perquè la subscripció potser anava a nom d'un familiar i aquest ja feia temps que no hi era. I com la majoria, en el seu dia, no van informar d'un canvi de nom, seguien rebent el setmanari amb unes condicions immillorables. Actualitzat el tema, un divendres es van trobar que el repartidor no els hi va deixar i tots van esperar trobar al responsable del repartiment per fer-li saber que s'havia oblidat de deixar-lo. Quan els hi van comunicar que s'havia d'actualitzar la subscripció hi va haver que ho van fer, altres van preferir comprar-lo al quiosc i una àmplia majoria ja no els hi va interessar més. Els descuits comporten aquestes coses, després d'aprofitar-se, sense cap mala fe, d'aquests errors, al final el qui acaba tenint les culpes, i patint les conseqüències, és el propi perjudicat. En aquest cas, *l'Eco*.

Després que la primera temporada dels Mater sèries de Rugbi femení s'hagi celebrat en diferents capitals d'Espanya, la segona edició s'inicia a Sitges durant el cap de setmana de l'11. Amb més de 150 jugadores de més de 35 anys, vingudes també de diferents llocs.

Pel que fa a les jugadores sitgetanes van competir junt amb l'equip Rauxa Grana de Barcelona, sitgetanes i barcelonines van guanyar els dos primers partits davant d'un equip que sortosament el nom no fa honra a la qualitat de les jugadores: *Malas Madres de Mairena del Aljarafe*. Mentre que el segon el van guanyar en front de l'equip de Mungia i van ser derrotades en el darrer partit contra les *Verdes del Puerto de Santa Maria*. També els noms és un reflex de tan bé com s'ho van passar.

Celebrada la cinquena prova del Campionat d'Espanya de Hard Enduro, en el municipi D'Almedina, província de Ciudad Real, el pilot sitgetà Xavi León, que corra amb l'equip Sixlyon GM Fuel, es va posar a la línia de sortida portant 1 punt d'avantatge sobre el segon i 4 sobre el tercer. A l'hora de la

veritat el campionat es va decidir només per segons de diferència, així va quedar primer, en France Miret i en Xavi va aconseguir el subcampionat. Un resultat molt bo i pel qual n'estava més que content ja que li queden poques hores per poder entrenar, els seus contrincants són més joves que ell... Però, com ho ha demostrat, no són raons insuperables.

Esports

El regatista Oriol Castellà s'ha proclamat campió d'Europa de patí a vela, i ho fa fet competint amb el Club de Vela Sant Antoni. Hem de recordar que l'Oriol també ha estat vinculat al Club Nàutic Sitges.

En la mateixa competició, celebrada a Sant Antoni de Calonge, el regatista Julián Vinué, del Club Nàutic Sitges, va aconseguir fer-se amb la segona posició. En el transcurs d'aquesta temporada en Julián ha aconseguit també quedar tercer en el Campionat d'Espanya celebrat a Formentera.

Altres participants del nostre Club Nàutic ha fet un paper destacat en la prova del campionat d'Europa, com és el cas d'en Yannic Márquez que ha acabat en novena posició i en Xavi Roca, del Club de Mar de Sitges que ha finalitzat en la tretzena.

En la darrera prova de la 100 x 100 Half 2022, celebrada a casa nostra, hi van participar prop de 600 atletes. Les quals van competir en tres modalitats: el triatló olímpic, Aquabike i Half.

En categoria masculina del triatló olímpic el triomf va ser per a Miker Ibergallartu, amb un temps de menys de dues hores. En categoria femenina la guanyadora va ser Eneritz Urritia. En la modalitat Half el guanyador va ser Amaury Dehez, mentre que en la modalitat femení a va ser per Sara Hernández. I en la modalitat Aquabike el guanyador va ser Àlex Pla i la guanyadora Neus Vidal.

A la ciutat Alemanya de Rüdesdorf s'ha celebrat la darrera prova del Campionat d'Europa d'Enduro Vintage, La cursa presentava grans dificultats per les condicions del terreny, que no ha estat obstacle per a que el pilot del Moto Club Sitges, en Daniel Gómez (amb Montesa) hagi aconseguit classificar-se en

primera posició en la prova del dissabte i segon en la del diumenge. Resultats que li han permès proclamar-se Campió d'Europa de la Categoria 80 sup. 250 cc. L'èxit i el mèrit també es deu a que en totes les curses ha assolit la primera posició a excepció de dues que va quedar en segon lloc en cada una.

L'equip Sub-8 d'escacs del Prado ha participat a Lloret de Mar del Campionat de Catalunya d'Equips. On l'equip del Prado format per: Xavier Rosique, Matías Sticca i Carles Diana, han aconseguit la tercera plaça del podi.

L'equip Sub-8 de l'esmentada societat pradista ja venia d'haver fet una bona actuació a la Mini-Copa de Barcelona, on va quedar subcampionat. El que ara acaben de fer els joves escaquistes té un gran mèrit i que ajudada a consolidar el prestigi de l'escola d'escacs del Casino Prado

El Sitges aprova el pressupost per a la temporada 22-23. L'Assemblea General de Socis ha donat a conèixer que el club té previstos uns ingressos de 242.600 euros i calcula unes despeses de 233.000 euros. També s'ha anunciat la incorporació de quatre nous membres de la Junta Directiva: Josep Carbonell, Jordi Fusté, Anna Correas i el director esportiu del Club, Àngel Calvo.

Pel que fa al terreny esportiu l'equip arriba a la jornada de descans sent líder del subgrup 38 de la Segona Catalana, després de guanyar per 0-2 al camp del Sant Vicenç dels Horts, gràcies a un doblet que va fer l'Edgar Doblàs.

El patinador oriünd de Parets del Vallès i entrenador del Patinatge Artístic de Sitges, ha tornat a proclamar-se campió del món en la modalitat de lliure en els World Skate Games que s'estan celebrant a Argentina. Es dona la circumstància que l'any passat també es va proclamar campió del món de la mateixa modalitat. Aquella vegada a Asunción (Paraguai), en el seu primer any de patinar en la categoria sènior, en la qual també es va proclamar campió d'Europa i d'Espanya.

La sitgetana Mònica Vives s'ha proclamat subcampiona del Món de Mountain & Trall Running que ha tingut lloc pels voltants de la ciutat tailandesa de

Chiang Mai. I ho ha fet amb la selecció espanyola femenina d'Ultra Trall Running. Amb un temps de 9 hores, 36 minuts i 6 segons, amb un desnivell positiu acumulat de 4.807 metres.

Després que el cap de setmana del 18, el Sitges guanyés per 2 a 0 el Cambrils, al camp de l'Aiguadolç, l'equip que dirigeix en Toni Salido, tanca la primera volta classificat en segona posició per darrera del Cubelles.

El sitgetà Carles Martorell és tècnic, entrenador de futbol. Fins aquí tot normal, però passa que en Carles desenvolupa la seva activitat molt lluny de nosaltres. Concretament és el director tècnic, ni més ni menys, de l'equip Al-Rayyan Sports Club de Qatar.

Això passa quan Qatar celebra el Mundial de Futbol i el tècnic sitgetà ho descriu com un fet extraordinari per aquell país, fins a on s'hi han desplaçat gent d'arreu del món per tal de seguir de prop el campionat. D'aquesta manera en els carrers hi ha molt ambient.

En Carles afegeix que el futbol que es practica allà és molt diferent a l'europeu, si més no s'hi van apropant. Pel que fa a la seva estada a Qatar, en parla molt bé i afegeix que el tractament és excel·lent tant per ell com per la seva família. Les seves dues filles van vestides com volen i es relacionen sense cap problema amb les amigues que han fet en aquest país. La prova que s'hi troben bé, és que en Carles, que té un contracte indefinit, pugui seguir tenint la confiança dels directius del Club.

També explica que, tot i que el joc que practiquen del jugadors d'allà és molt diferent als dels europeus, poc a poc el seu joc va assimilant-se a les tècniques d'aquí.

L'equip del Bàsquet Sitges, que juga en el Campionat Català de Segona Categoria, ha patit la primera derrota de la temporada al caure a casa davant de l'Esparraguera. S'ha de tenir en compte, però, que ha jugant tenint a molts titulars de l'equip de baixa.

L'equip de golf Terramar 1 s'ha proclamat campió de Catalunya Interclubs, que organitza la Federació Catalana de Golf. I ho ha fet després de dominar

NOVEMBRE

---

durant les dues jornades de competició d'aquest torneig per parelles. Un cop acabat el campionat , tots els equips participants, van felicitar als responsables del Club, per les òptimes condicions que presentava el camp. ♦

El dia a dia

Des de les institucions, ja fa temps, s'està treballant per a que les persones amb discapacitats es puguin independitzar de l'entorn familiar. Depenen del grau, moltes d'aquestes persones poden perfectament viure sols, però el problema és que no hi ha suficients pisos per a collir-los. D'aquí que a començament d'aquest any va néixer un moviment social a fi de poder aconseguir quantes més millores que repercuteixin en la seva qualitat de vida. El col·lectiu es denomina: "Moviment per a una vida Independent i d'Inclusió en la Comunitat de les Persones amb Discapacitat del Garraf". Entre les principals demandes hi trobem: Disponibilitat econòmica, Accés a l'habitatge, Suport d'assistència personal, Accessibilitat universal.

Tot són bones intencions i bones paraules per part de l'administració, però en el moment de la veritat el tema no es desencalla i no sols això, sinó que les solucions es veuen lluny. Des dels mateix moviment s'informa que quan es planifica la construcció d'habitatge social, s'hauria de destinar un 3% del mateix per aquestes persones amb discapacitats diverses. Aquestes i altres demandes que va sorgint les han fet arribar a les alcaldies de la comarca, al Consell Comarcal i fins i tot als polítics, amb l'esperança que els escoltin i de veritat prenguin consciència de les seves justes peticions.

Un altre de les reivindicacions que fa temps que es porta a terme és la reducció del peatge de Vallcarca. I que gràcies a la Taula de Mobilitat del Penedès, on hi ha integrats diferents consells comarcals, sembla ser per el primer trimestre del proper any han aconseguit una rebaixa del 50% en aquest tram, des de Cubelles fins a Castelldefels i viceversa.

Prèviament els conductors d'automòbils, furgonetes i camions s'han d'inscriure en el registre de Mobilitat Obligada, fent constar que fan servir el vehicle per motius de feina. La validesa del descompte és de dilluns a divendres i els dos trajectes, el d'anada i tornada, s'han de realitzar durant les 24 hores. I també en el termini que parla del primer trimestre del 2023, es dona per segur que el tram de la mateixa autopista, de Cubelles al Vendrell, quedarà deslliurat del peatge. El temps serà per testimoni.

Al grup municipal de Junts hi passen coses i aquestes no són favorables pels interessos del partit, en aquests cas en l'àmbit local. Com es recorda la cosa va començar amb la qüestió de les primàries que s'havien de celebrar per escollir qui havia de ser el cap de llista en les properes eleccions entre els dos candidats: la Mònica Gallardo i en Magí Almirall. La qüestió és que en Magí, amb desacord amb la manera que es volien portar aquestes primàries, que al final no ho van acabar sent, va retirar la seva candidatura i ha tornat a revalidar la primera posició la Mònica Gallardo. Quan semblava superat tot plegat, malgrat que el desacord ha continuat existent entre els antics membres de CiU, PDeCAT i de Junts, fins l'extrem que deixa el partit el fins llavors coordinador local de Junts, en Manel Haro. Tot plegat la situació es complica i del 4 membres que tenen representació al consistori: Mònica Gallardo, Rosa Tubau, Natàlia Matas i Rafel Font, aquest darrer discrepa amb les seves companyes i acaba força desvinculat d'elles.

Entre els motius d'aquesta discòrdia és que molts dels companys de partit, entre ells en Rafel, avalen la tesis d'obrir-se a altres partits tal com va fer l'alcaldede Miquel Forn, per si s'escau poder governar amb altres forces locals. No s'ha d'oblidar que en la primera legislatura d'en Miquel, aquest va pactar els pressupost amb tots els representants del consistori, des de la CUP fins al PP.

Vist aquest panorama la Mònica tracta de compensar la pèrdua de suport d'antics companys amb noves incorporacions. Hi ha encara temps per adreçar la situació abans que estiguem convocats a les urnes. En unes eleccions locals molt competitives degut al nombre de partits que han anunciat la seva intenció de presentar-hi. Tot un repte per aquests i una incògnita en quant als resultats finals.

Amb el creixement de la població tot queda curt. Sobretot els serveis que s'han de dispensar a la ciutadania. Una d'aquests mancances es tradueix en la falta de places escolars per tal de donar cabuda a tots els alumnes amb edat d'escolarització.

I això passa quan s'acaba d'inaugurar una escola, l'Agnès, i des del propi Ajuntament ja es demana al Departament d'Educació que es plantegin cons-

truir-ne una altra. Des de la regidoria d'Educació, de la qual n'és responsable en David Martínez, explica que en el seu dia, en el moment de projectar aquesta nova Escola, ja es va fer la proposta que aquesta tingués més capacitat, que la que contemplava el projecte, preveient que de seguida quedaria curta de capacitat. Cosa que ja es pot apreciar.

En una reunió recent amb els Serveis Territorials, el consistori va insistir amb el continuat creixement demogràfic que cada any experiment el nostre poble. Les dades aportades ja les coneixien des dels Serveis Territorials, als qui segurament els hi toca fer aquests estudis. I fins i tot, des de l'Ajuntament, per facilitar la cosa, se'ls hi va proposar uns terrenys de propietat municipal en el sector de la Plana, que en el seu dia n'estaven interessats l'Escola Pia, per tal de construir-hi una nova escola. Però no tot és tan fàcil, recordem els anys que han passat des de que els barracons van acollir alumnes fins a construir-se l'Escola Agnès. Per a molts els hi semblarà una eternitat. Maleïda burocràcia i maldecaps de pensar d'on han de sortir les misses. Una qüestió important, molt.

S'ha celebrat la tercera edició dels Premis Empresa Origen Garraf, entre els premiats hi ha diverses empreses sitgetanes com: la web Visit Sitges i la xarcuteria Mauricio. I entre els finalistes un altra xarcuteria sitgetana, la xarcuteria Fontanals.

El jurat ha estat format per representants d'entitats de l'àmbit socioeconòmic de la comarca. Mentre que el Premis els convoca el Pacte per a l'Ocupació del Garraf i Node Garraf. I estan pensats per fer un reconeixement als projectes empresarials més arrelats al territori, així com els implicats amb la millora de l'ocupació.

El dijous, dia 1, el tapis que va fer la Isabel Pruna torna a penjar del balcó de l'Ajuntament, per commemorar el Dia Mundial de la Sida. Amb aquest gest es volt tornar a recordar a la ciutadania la permanent lluita contra el VIH.

Aquest mateix dijous, al Prado, dintre de l'espai del cinefòrum s'ha projectat la pel·lícula: *"Vivir de prisa, amar despacio"*. Seguirà una Gala Solidària, el dissabte dia 3 i el proper dimarts 20 una xerrada informativa sobre els estigmes que envolten aquest virus.

Com ja sabem i molts esperem, el començament de desembre es caracteritza per aquest seguit de dies en què un treball i a l'altre descanso, o els descanso tots si practiquem la teoria del pont. És curiós perquè quasi bé tothom critiquem el contingut d'aquesta successió tan estrany, si més no en el fons ens agrada practicar aquest "ponting". Altra cosa, s'ha de reconèixer, que per a les empreses, per la producció, no és gens bo aquestes interrupcions i sobretot quan es produeixen en pràcticament a les vigílies de Nadal, que és quan s'han de servir stoks i que el funcionament de tot plegat es tornarà a parar en aquestes dates nadalenques.

Però, ha passat sempre. El que és bo per uns no ho és tant per uns altres. Així pel sector turístic i el de restauració, aquests dies els hi va molt bé per treballar després d'uns mesos de tranquil·litat. Segons informen des del Gremi d'Hostaleria, l'ocupació hotelera a Sitges ha estat d'un 44%. Amb molt bona ocupació en restaurants i bars. I des del sector comerç la venda ha estat més aviat fluixa.

També hem d'apreciar que Sitges no és una destinació d'hivern, perquè la gent aprofiten per anar a la muntanya, sobretot si hi ha neu, que tampoc ha esta el cas, tanmateix sembla que es presta més anar a la muntanya per poder asseure's al costat del foc. Pel que fa aquests dies la tònica o les preferències han estat sempre així. Però tenim l'avantatge que la vila tots els caps de setmana d'hivern hi ha un flux de visitants important del qual també se'n beneficia molt la restauració i el comerç no gaire, però per aquest és més bo que durant els primers dies de la setmana quan, sobretot a les tardes, les botigues són molt poc freqüentades. És en aquest aspecte que Sitges, des de la vesant comercial, diguem que és molt enganyador. Molt moviment de gent els caps de setmana i molta tranquil·litat la resta dels dies. Pel que fa durant aquests mesos, perquè com diu el refrany: *"a l'estiu tota cuca viu"*. I no hi ha més.

A l'Hospital de Sant Joan Baptista s'ha produït un intercanvi de càrrecs. Com tots recordarem per allà al juny de l'any passat va ser escollida administradora d'aquesta casa la sitgetana Mireia Rossell i Pascual. A començament de juliol va haver de deixar aquest càrrec perquè els estatus de la Institució

contemplen que el càrrec d'administrador/a no el pot exercir cap persona que sigui funcionari de l'administració pública.

Han calgut cinc mesos per desencallar la provisió amb la qual es trobava l'administració d'aquesta institució. Així, el fins ara patró veïnal, en Jordi Sans i Massó, assoleix el càrrec d'administrador, Mentre que la Mireia Rossell passa a ser la patrona veïnal.

En Jordi Sans ha aplaudit la gestió que s'ha fet de la pandèmia, ja que ha tingut molt poques repercussions en la residència, gràcies als enormes esforços de prevenció que han realitzat el personal i també els familiars, la comprensió dels quals ha estat també determinant.

En quant al programa que té previst per a la seva gestió, ha informat que el projecte que més prioritza és continuar consolidant la gran tasca que es realitza a la residència. I pel que fa al centre d'Interpretació de la Malvasia, la seva idea és continuar amb l'expansió que ha tingut lloc en el transcurs d'aquesta darrera etapa, que s'ha caracteritzat per promoure i divulgar aquest important llegat que l'Hospital, a través del Centre, gestiona.

Acabem l'any amb la ment que ja barrina de cara al primer semestre del proper any. I sobretot pel que fa als polítics locals, perquè a Sitges, com arreu, es celebraran eleccions locals per escollir els membres que conformaran el Consistori.

De moment és segur que a les eleccions hi concorreran 14 llistes pel que fa a Sitges i no es descarta que, fins a l'últim moment, -el que estableix el calendari-, s'hi puguin afegir altres, fins a 14.

D'aquesta manera la intenció de vot queda molt fragmentada i inevitablement s'haurà de recórrer a les aliances posteriors. També s'observa que entre els caps de llista, els que tenen opcions de poder aconseguir representació, són els mateixos que van concórrer en la passada convocatòria electoral amb la mateixa finalitat que ara. Això significa que no hi hagin altres alternatives que les que ja coneixem. Tot i que les sorpreses es poden produir i que les aliances agafin altres caires. El que sí que és segur que fins al maig viurem uns mesos de molt rebombori polític, més quan no hi ha res segur i tot és possible. Com sempre m'agrada dir: "poc viurà el qui no ho veurà".

Mentre els polítics locals escalfen motors, les treballadores de les nostres llars municipals d'infants consideren que, el personal que està per damunt d'ells, van a mig gas. Quan denuncien que la seva situació és "indigna" (aquest és l'adjectiu que fan servir), davant la presentació que ha fet l'administració dels plec de clàusules, ja aprovades, de nova licitació per als dos propers anys. Les educadores del Cercolet i la Moixiganga hi han mostrat el seu desacord, perquè consideren que la licitació ha estat mal plantejada, al que consideren que només beneficia a l'empresa adjudicatària.

Davant de tot plegat no pensar creuar-se de braços, sinó que es mobilitzaran fins que siguin escoltades les seves demandes. Entre les queixes que sorgeixen dels desacords hi trobem. Que no s'ha pressupostat el benefici industrial de l'empresa licitadora. No es contempla la pujada del 5,5% del Salari Mínim Interprofessional. Greuge Comparatiu entre les treballadores. Falta d'inversió en manteniment, material, projectes i recursos de personal. Seguiment i millores en la comunicació amb l'Ajuntament.

Sempre que una personalitat d'alt rang, com pot ser d'una ministra, ni que aquesta sigui del Govern Central, es prengui la molèstia d'arribar fins a Sitges per fer-nos una visita, això es pot interpretar com que hem fet alguna cosa bé. I molt bé que s'ha fet pel que fa a les diferents promocions d'Habitatge de Protecció Oficial que, durant aquests anys, s'han portat a terme i de les quals n'ha estat una peça cabdal la regidora Júlia Vigó.

Com tampoc fa gaire va fer el president de la Generalitat, el Molt Honorable Pere Aragonès, la ministra de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, Raquel Sánchez, ha volgut visitar la segona promoció d'aquests habitatges del sector de la Bòbila. A qui va acompanyar, a més de l'Alcaldessa i altres autoritats locals, la secretària d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya, Marina Berasategui i el direcció de Promoció de l'Habitatge, Albert Toledo.

Tots els visitants van quedar molt complaguts de la visita, efectuada just a una setmana dels lliurament de les claus, on van poder apreciar les característiques dels habitatges i que estan situats, tant aquests com els de la primera promoció, en

unes zones molt ben ubicades i també molt solejades.

I dels qui estan a punt d'aconseguir un sostre, als qui no en tenen cap, i mal dormen en espais poc protegits de les inclemències meteorològiques, com el fred. Des de la regidoria de Drets Socials tenen preparat un pla per donar atenció, durant els dies de més fred, quan la temperatura baixa a zero graus, a les persones necessitades d'un aixopluc on poder passar les nits sense haver d'estar exposats al rigors del carrer. Altra cosa és que vulguin acceptar les recomanacions dels agents que vetllen per aquesta gent. Perquè moltes vegades no es volen moure del carrer, malgrat tots els inconvenients.

L'Associació Sitges Comerç, ha renovat la seva junta en el transcurs de l'Assemblea General d'Associats. Quedant constituïda de la següent manera: Presidenta, Noelia Jiménez; Secretari, Xavier Nadal; Tresorer, Francisco J. Martínez; Vocal1, Isabel Vilalta; Vocal 2, Dani Farrerons; Vocal 3, Juan Reina; Vocal 4, Enric Ocaña; Vocal 5, Justo Sancho.

Segons la valoració que ha fet la Societat Mercantil Estatal per a la Gestió de la Innovació i les Tecnologies Turístiques, el nom és llarg, Sitges obté un 58% de grau de compliment del total dels requisits. Una xifra que situa Sitges per davant de la mitjana de la resta de destinacions, que ve sent d'un 39,1%. La diferència és ostensible.

Uns tants per cents que són la conclusió d'unes altres valoracions com: Governança, 83,2%; Sostenibilitat, 71,4%; Tecnologia, 56,6%; Accessibilitat, 34,8%; Innovació, 21,9%. Això ve a demostrar que es fan els deures.

El darrer mes de l'any, amb les festes nadalenques per entremig, és un bon moment per a que el comerç local aconsegueixi fer més caixa. Passa a tot arreu. Que comprin o que no, això ja és una altra qüestió, el cas és que la gent entre a les botigues per mirar, i també per remenar, a la recerca del típic regal que també és el protagonista de les festes. Contribueix a aquest moviment l'ambientació de les llums decoratives i altres elements que ens submergeixen en aquest ambient tan propi d'aquests

dies. És curiós però, està demostrat, que aquesta ambientació esperona els ànims i la gent compra.

Si més no sembla ser que els comerços no comencen a notar que les vendes es van incrementat, fins just en aquestes vigílies. Fins ara, tot i que les ornamentacions nadalenques ja llüien des del darrer cap de setmana de novembre, les vendes semblava que no espavilaven. Fent palesa la tònica de la resta de l'any, en què s'observa que pel carrer es veu molta gent i poques bosses amb articles. Aquest és un detall que permet valorar el moviment comercial de les botigues de la vila. De ben segur que també influeix, en el temps que ens ocupa, que després del gran pont de festes de començament de mes, la gent que ha sortit per aprofitar els dies de festa, han gastat uns diners i que ara, de tornada a casa, afronten les compres amb més moderació. Això no vol dir que la gran majoria s'estiguin de comprar els regals, perquè aquests formen part de la tradició que ara toca.

Quan es va obrir a can Milà, una vegada restaurat i adaptat, ja s'informa que en la part posterior del solar s'hi construiria un nou edifici de planta baixa destinat a conferències i, sobretot, per a donar cabuda al desenvolupament digital. D'aquesta manera es complementarà la finalitat de la casa pairal de can Milà, que principalment es centra amb donar atenció al Turisme, amb la nova incorporació es pretén, també, posar l'espai a disposició de totes les empreses turístiques i del sector en general per a desenvolupar actuacions i, com ja he dit, a conferències, entre moltes altres activitats. Segons ha informat el regidor de Turisme i de Promoció Econòmica, Lluís Miguel García.

Ja s'ha aprovat l'expedient de contractació i s'ha pressupostat la despesa en 67.298,20 euros. Que un cop acabat es procedirà al condicionament de tota la zona on hi han de lluir els jardins.

Els castellans, davant els rumors, fan servir una expressió molt encertada: *"Cuándo el río suena, agua lleva"*. Fa uns mesos en una portada de *l'Eco* hi apareixia una notícia curiosa. Una fotografia de la fàbrica de ciment de Vallcarca encapçalava la primícia que es treballava en un projecte destinat a convertir aquest indret en un districte tecnològic

d'alt nivell, transformant la fàbrica amb el que anomenen: un "hub" tecnològic i audiovisual. De seguida, dintre els partits polítics hi ha haver qui s'estripaven les vestidures, fins i tot els que manen declaraven no saber-ne res de res i per a molts que això era inviable.

De totes aquestes contradiccions i negatives, aquest dijous dia 22, ha visitat el Consistori el secretari de Territori, Urbanisme i Agenda Urbana de la Generalitat, Francesc Sutrias. I ha vingut amb la finalitat de programar les línies d'actuació. Això vol dir que la cosa, com s'acostuma a dir, va en serio. Es comencen a aixecar els recels i potser els qui manen i els manats, ens adonem que de la manera com està la fàbrica és una andròmina gegant que fa més nosa que servei. I si es reconverteix en quelcom profitós se'n poden treure moltes utilitats, ja que el camp tecnològic i audiovisual aporta un horitzó molt ampli d'oportunitats i desenvolupament. Això comporta la contractació d'un gran nombre de gent especialitzada i la creació d'una indústria neta en el Parc del Garraf, que els responsables de fer un seguiment del projecte asseguruen que serà molt respectuós amb l'entorn i no només això, sinó que es millorarà.

Dels rumors a estudiar com s'ha de portar a terme tot plegat. Caldrà saber més coses per valorar si el que s'ofereix és bo o... Com sempre acostumo tancar els interrogants: temps al temps.

En total han estat 62 famílies les que el dissabte, dia 17, van rebre les claus de la segona promoció d'habitatges de Protecció Oficial, repartits en quatre edificis en el carrer Felip Font i Falp. Tot i que s'ha de pagar un lloguer "assumible", l'alegria i la satisfacció es notava en les cares dels qui es sentien agraciats. Van presidir el lliurament l'alcalde de Sitges, Aurora Carbonell; la regidora d'Habitatge, Júlia Vigó; el president de la Fundació Salas, Manel Rodríguez; el president de la Fundació Nou Lloc, Pere Esteve, i el president de la Fundació Família i Benestar Social, Josep Maria Puig.

Mentre això passava, ja se sap que des de l'Ajuntament ja s'està treballant per a que la tercera promoció d'aquests habitatges (70 més), ubicats al carrer Lola Anglada, es puguin lliurar en el transcurs del 2023.

Tot això és possible gràcies a l'eficiència de la Júlia Vigó i també a l'externalització d'aquest procés a entitats privades. I perquè ha estat una de les prioritats d'aquest Govern. Fins a dia d'avui s'han impulsat 175 pisos de protecció oficial.

En Paco Varón Cruz ha servit de beure a tot Sitges i part de l'estranger, des de que amb 24 anys (en tenia 79 quan ens ha deixat) va obrir el Bar Barón que ha assolit una gran popularitat. Home tranquil, mai l'havia vist enfadat, ha sabut acollir dintre el reduït local i a fora de la vorera a una clientela que l'hi és lleial. Uns amics que després de les seves respectives cases, la segona és a can Barón. Amb el davantal blanc encerclant la cintura i amb un somriure que mig li dissimulava el frondós bigoti, en Paco quan es dirigia al client, per a servir-lo, ho feia sempre amb la mateixa pregunta: "*Company, què et poso, xato?*".

Junt amb la seva muller, l'Emília i després s'hi van incorporar els fills, és dels típics bars de poble on la clientela s'hi troba bé. I aquest plus d'acollida fins i tot l'han valorat, i molt, la gran quantitat de turistes que el freqüenten. M'atreveria a dir que molts dels qual no tornen a Sitges atrets pels nombrosos encants del poble, sinó que si són clients del Barón, hi tornen per freqüentar l'establiment i per coincidir amb aquesta clientela tan solidaria amb la causa.

Fins que es va morir venia un oficial de l'exercit anglès que es passava tot un mes hostatjat en l'hotel de davant de la nostra botiga, al carrer Sant Francesc. Doncs l'home, després d'esmorzar, ja es dirigia cap a can Barón i allà s'hi passava fins que tancaven a primera hora de la tarda. Tornava a l'hotel, devia fer la becaina i quan es despertava tornava a fer el mateix camí fins que tancaven a la nit i tornem-hi cap a l'hotel. La majoria de les vegades feia just per arribar-hi, sort que el recorregut és curt, fins i tot la porta de l'establiment hotelier se li feia estreta. I així cada dia, fins que empenia el retorn al seu país, de ben segur meravellat dels xarops que servia en Paco, perquè de ben segur que apreciava més la graduació d'aquests que la que ell podia lluir a la solapa de l'uniforme.

I com aquest anglès tants altres turistes, que s'asseuen blancs a la taula i s'aixequen vermells a més no poder, com si a davant de ca l'Arnabat hi hagues-

sin posat un semàfor. Als clients habituals, els d'aquí, això no els hi passa, van hi venen sense alterar-se, li tenen la mesura presa als de can Barón.

Fa relativament poc van celebrar els 50 anys de l'establiment i la van armar grossa. Fins i tot a l'amo li van fer un cabeçut i les gralles s'hi van abocar. I si en Ciré hagués estat en els seus millors temps, hi hauria plantat els Cubanitos, millor així perquè això no tocava. Vull dir que van fer festa grossa i a en Paco i família se'ls veien molt contents. L'ocasió s'ho mereixia, bé prou que els mals moments es presenten quan menys t'ho esperes, tanmateix en Paco se'n anat satisfet de la feina que plegats han fet i content que el Barón segueixi obert. Allà on estigui es trobarà amb molts client i no sé si fins aquest punt això de l'infinit, en aquest cas, avarca molt, perquè si és així es trobarà fins i tot amb els seus clients internacionals. Perquè en Paco, en vida, ja ho era d'internacional. Un ambaixador de Sitges fins als confins de la terra.

Les responsables de les llars d'infants del nostre poble, venen arrossegant les seves reivindicacions de fa molt temps i s'emplanten a fer una vaga si no tenen resposta a les seves demandes. Com són les desigualtats salarials entre companys (unes diferències entre 200 i 300 euros per fer la mateixa feina). També es queixen que els sous estan congelats. De fet ja van marxar de l'últim Ple d'aquest any, perquè no van considerar acceptables les respostes del regidor d'Educació, David Martínez.

Cultura

La periodista sitgetana, Anna Grimau i Bigaire ha estat distingida com la Millor Cobertura d'Informatius de Televisió, en la primera edició dels Premis Agenda 2030. Uns premis impulsats per l'Ajuntament de Barcelona, destinats a reconèixer iniciatives innovadores per tal d'aconseguir Objectius de Desenvolupament Sostenible que estableixen les Nacions Unides.

Amb una llarga trajectòria als mitjans de comunicació: com a Ràdio Televisió Espanyola a Catalunya; col·laboradora des de fa anys a "l'Eco de Sitges".

La seva carrera periodística li ha valgut diverses distincions: com la Menció Especial dels Premis Montserrat Roig de Periodisme i Comunicació Social de l'Ajuntament de Barcelona, el Premi Biocultura de Ràdio, en dues ocasions, i a l'any passat va ser guardonada amb la Ploma d'Or que atorga l'Ajuntament de Sitges.

Han passat deu anys que un grup d'artistes, elles i ells, es var aplegar en un col·lectiu que per arrodonir les seves inquietuds el coneixem com el Cercle Artístic i que té la seva seu a l'Estudi Vidal. Per celebrar aquesta dècada d'inquietuds i projectes junts, han organitzat una exposició col·lectiva en el mateix Estudia Vidal i on hi participen: Sònia Aguado, Rosel Aldabó, Josep Maria Also, Pepa Barberà, Àngels Bretón, Neus Carrasco, Pilar Córdoba, Maria Albina Correa, Dolors Duran, Isabel Espiga, Isabel Ferrer, Alicia Figueras, Joan Figueras, Rosa Gallach, Irene Gil, Trini Guiu, Karin Kramer, Dolors Luján, Andreu macià, Carme Mocholi, Cristina Molina, Pilar Ramon, Joan J. Salas i Glòria Selvaggio.

Durant aquests anys han realitzat nombrosos tallers i han fet intercanvis amb altres Cercles Artístics, on el components d'uns i altres també han intercanviat tertúlies, conferències i gran nombre d'activitats. Participen de la nostra Fira de l'Art, col·laboren en els actes del Dia de l'Artista i molts dels seus integrants han estat seleccionats per a pintar cartells de les festes més carismàtiques de la vila. Una dècada ben profitosa i creativa que honora el Cercle i a totes i tots els qui en formen part.

La regidoria de Cultura, la de Drets Socials i Igualtat s'han fusionat per impulsar diferents iniciatives amb les dones com a protagonistes. Aquesta vegada es pot dir que el paper de les dones sitgetanes ha estat enaltit en dues mostres. La primera va sorgir el mes de març amb el documental "Retalls en la foscor", on es recull el testimoni oral de setze sitgetanes que expliquen la història de Sitges des de la seva condició de dona i de les experiències viscudes. Pel que fa a la que es pot considerar continuació d'aquell relat el trobem en l'exposició, oberta al Miramar, "Inoblidables. Dones a la memòria", on treu a la llum la biografia de deu sitgetanes, així com les monges de la Immaculada Concepció. Tot

ha estat coordinat per la periodista Alba López Varas, amb la col·laboració de la Núria Araña i la Fabiola Llanos pel que fa el documental.

El testimoni de les dones que surt exposat és el de: Montserrat Almirall i Andreu, Joaquina Caballol i Moreu, Teresa Ferrer i Oliver. Dolors Mirabent i Muntané, Sita Muntané i Estivill, Manuela Roses i Capdet, Mercè Sanabre i Roqueta, Ángeles Santos i Torroella Balbina Sentís i Solé, Maria de la Luz Uribe Fernández i les Monges missioneres de la Immaculada Concepció.

El Palau Robert de Barcelona acull, fins el 29 de gener, una interessant exposició que centra l'interès entre dos entorns molt propers al centre de Sitges. Sota la visió fotogràfica del fotògraf de Gabriel Casas i Galobardes i sota el títol: *"Modernitat"*. La mostra es porta a terme sota el patrocini de la Fundació Palau.

I on s'exposen dues temàtiques: la de l'Autòdrom de Terramar, tot i que estava ubicat en el terme de Sant Pere de Ribes, però que formava part del que pretenia ser la Ciutat-jardí de Terramar. Pel que fa al primer, el Circuit de l'Autòdrom, construït el 1923, es va convertir en el tercer circuit permanent d'Europa, després de Brooklands (1907) a Anglaterra i el de Monza (1922) a Itàlia. Després d'una aturada de l'activitat en el nostre circuit, aquesta es va reprendre a l'any 1931 de la mà de l'empresari Edgar de Morawitz, que és quan el fotògraf Gabriel Casas va fer el reportatge fotogràfic que es mostra a l'exposició. Conjuntament amb les fotografies que va fer per a la *"Revue de Sitges"* (Revista de Sitges), centrant també la seva temàtica en la Ciutat-Jardí de Terramar, que comptava amb uns magnífics jardins (en part avui tornats a obrir al públic), on també hi havia un Hotel, no confonguem amb l'enclavament de l'actual, tot i que porta el mateix nom. Sembla ser que es pretenia convertir aquest indret en un balneari de moda, emmirallant-se amb Biarritz, Deauville, Cannes o Niça.

Malauradament no es va acabar de portar a terme, però per aquella època ja van freqüentar la platja de Sitges personatges amb tant atractiu com: Buster Kearton acompanyat de la seva muller Natalie Talmadge i l'actor Gilbert Roland, entre altres esportistes i artistes que es deixaven fotografiar per

aquells indrets. Reportatges gràfics, on darrera el visó de la màquina fotogràfica hi havia l'ull d'en Casas Galobardes, unes imatges que han servit per documentar aquesta exposició.

"Rumbalmins", aquest és el nom d'un grup de rumba que si es fixen bé amb aquest nom s'hi insinua el nom de "balmins" que en trasllada a la cala Balmíns que és on va sorgir el grup. Concretament en un xiringuito que es troba allà i de la mà de l'Adrià Roca i Curtiada, popularment conegut per Roka Curtiada. Doncs bé, acaben de treure el seu primer àlbum: *"Un any que corre i que passa"* i que ha comptat amb la col·laboració dels músics: Pau Gallardo,, Victor Lisbona, Pau Mercadé, Adrià Pinto, Biel Solsona i Salva Pérez.

L'escriptor Francesc Puigpelat i Valls va néixer a Balaguer i, de des fa uns anys, resideix entre nosaltres. Aquests dies ha estat notícia perquè ha estat el guanyador del Premi Fiter, el qual organitza el ministeri de Cultura del Govern d'Andorra, per l'obra *"Abril"*.

Es dona la coincidència que amb aquest premi, que s'ha lliurat en el transcurs de 44a Nit Literària del Cercle de les Arts i de les Lletres d'Andorra, ja són tres les obres seves premiades en aquest Principat. Amb tres títols per a tres premis: l'esmentat; el Premi Carlemany de Novel·la, per *"Els Llops"* (2005), i del Premi Carlemany per al Foment de la Lectura, per *"La Nedadora"* (2019). A banda dels nombrosos premis que ha aconseguit i títols que ha publicat en altres àmbits.

El dissabte dia 10 s'ha celebrat en el Mercat Vell el tradicional concert de Santa Llúcia que organitza i dirigeix el músic sitgetà Juanjo Rocha i Muntané, recent nomenat director de l'Orquestra Maravella de la qual n'és component, com intèrpret de saxofon, clarinet, flauta, tible...

El concert s'ha anunciat amb un títol molt reivindicatiu: *"La Nostra Música"*. I es nodreix d'un fons musical dipositat en el nostre Arxiu Municipal, en el qual en Juanjo ha trobat nombroses peces que ningú sabia de la seva existència i que ell ha tret a la llum i ha donat a conèixer en el transcurs d'aquests concerts que fa anys que organitza.

El Mercat Vell ha estat l'escenari idoni per oferir aquesta programació musical. La d'aquest dissabte l'han protagonitzat un conjunt format per piano, dos violins, viola i violoncel, que han interpretat un repertori molt nostre, molt amè i que ha sabut a poc, malgrat els visos, pel gran nombre d'assistents que han omplert la sala que, curiosament, també ofereix una bona acústica. Va ser molt celebrat l'Himne a Sitges que va musicar el mestre Manuel Torrens.

Gastronomia, literatura i art es complementen a la perfecció. Potser perquè la pròpia gastronomia és un art i que millor que la literatura per descriure els plaers del paladar i tot el que va associat al plaer de menjar. La Núria Camps és una sitgetana que ens demostra que és una apassionada de la cuina de casa nostra. I, com que sap escriure, transmet aquesta afició mitjançant la paraula escrita. Així, tot sovint, escriu a les pàgines de *l'Eco* els seus coneixements sobre la temàtica culinària que ens és propera. I ho fa amb una destresa i coneixement de causa que, a més de captivar-nos, deixa constància escrita de plats, de receptes de cuina, que poden tendir a desaparèixer, o si més no a perdre's, davant possibles variacions, els seus orígens sorgits de l'ampli receptari de les àvies.

Seguint amb aquesta tònica acaba de publicar un llibre que ha titulat: *Havent sopat*. Un encapçalament que considera molt adient, perquè és en aquest moment, quan es comença el procés de la digestió del sopar, sobretot durant les nits de l'hivern, amb el televisor apagat, així ho descriu i recomana, és una de les estones més gratificants, per no dir la millor, de tota la jornada. On es presta la conversa, perquè a les paraules de les nits d'hivern les acarona una intimitat que ajuda a magnificar-les.

Així ho ha entès la Núria, amb tots els ingredients: culinària i d'agradable tertúlia familiar, només li faltava envoltar-se d'unes pinzellades d'art i aquestes les ha trobat amb el talent en què la Flori Coll sap transmetre amb la seva pintura. Així que amb tants bons ingredients n'ha sortit un llibre que té la particularitat que, a més d'estar envoltat de curiositats pel que fa a costums de casa nostra i la seva gent, hi trobem un menú per a cada mes de l'any, el qual t'acaba provocant salivera.

Davant una acurada i popular gastronomia, una literatura amena i interessant, l'art amb que es complementa tot plegat, no és estrany al llegir-lo ens caigui, literalment, la baba.

Els responsables del Cineclub de Sitges han arribat a un acord amb els responsables del Retiro que permet, mentre no comencin les obres que hi ha projectades fer al saló-teatre, es reprenquin les sessions de cinema que té programades el Cineclub. I Ho farà amb la projecció de l'estrena de la segona part de la pel·lícula Avatar. Una bona manera de celebrar el desè aniversari d'aquest Club cinematogràfic que aposta per projectar pel·lícules a casa nostra, a Ribes i a les Roquetes. En uns moments en que les sales de cinema passen per situacions difícils, degut a la manca de públic. La millor manera de garantir la permanència és que corresponguem a la programació que aquests entusiastes del cinema exhibeixen. Pocs pobles tenen la sort, a dia d'avui, de poder comptar amb dues sales centenàries de projeccions en actiu.

La guanyadora del XXXV premi del Concurs de Pintura Sanvisens, Marta Casas Cuixart, ha inaugurat exposició al Miramar. Les seves creacions les qualifica de molt mediterrànies. És la primera vegada que exposa a la vila, després de fer-ho en altres punts de Catalunya i Itàlia. Exposar a aquí ha manifestat que ve a ser com un somni fet realitat, perquè considera que és una vila amb molta sensibilitat i neguits artístics. I té tota la raó.

En el transcurs del Ple Municipal d'aquest mes, s'ha aprovat, per unanimitat, declarar a les societats: El Retiro i el Prado Suburense, entitats d'Especial Interès per a la vila. Argumentant que tant una Societat com l'altra, són un referent de cultura, esbarjo i de projecció social, des de la seva fundació. Aquesta declaració els hi és del tot beneficiosa, doncs podran optar a una bonificació del 95% de l'IBI. Que és molt.

Al final del mes de novembre a Cervelló, coincidint amb els actes de la celebració de la tercera Setmana de la Pedra Seca, es va lliurar el Premi Pedra Seca 2022, que concedeix l'Associació que por-

ta aquest mateix nom, i que va recaure en el grup barracaire Drac Verd de Sitges, amb motiu dels seus 25 anys de treball a la recerca i catalogació de barraques de pedra seca que es troben per arreu de Catalunya. I que n'han fet diverses exposicions i publicat un llibre. La seva feina va associada i registrada a la base de dades que té l'Observatori del Paisatge.

Han començat les obres a l'Escorxador per convertir-lo en el Centre d'Arts Vives, que permetrà disposar d'un espai escènic modern, destinat a activitats culturals de petit format.

La sala comptarà amb l'última tecnologia pel que fa a so, llums i audiovisuals. També es distribuïran grades retràctils, tarimes desmuntables i cortinatges, a més d'una total insonorització. I sembla ser que per fi la plaça dels Artistes quedarà dignificada tal com es mereix: sense ser un aparcament de cotxes i on hi haurà una zona enjardinada i una pèrgola i d'aquesta manera si podran realitzar actes culturals a l'aire lliure i així també s'obtindrà un nou espai. Es preveu que les obres puguin estar acabades per Santa Tecla de l'any 2023.

L'Eugènia Kléber és una escriptora de projecció recent, que combina literatura i teatre. Va publicar per primera vegada el 2019 i ja suma quatre títols: del seu primer llibre en va sorgir una lectura dramatitzada que va tenir lloc al Prado, escenari on acaba de presentar, el dijous 22, els seus dos darrers llibres, a la presentació a comptat amb la col·laboració de la Lídia Gázquez i del cineasta i dramaturg Misael Sanroque. També cal realçar la seva faceta com a col·laboradora de *l'Eco*.

A la basílica de la Sagrada família és costum, quan s'apropen aquestes dates, de celebrar un concert nadalenc. El divendres dia 16 va ser el dia escollit i aquest any, per a joia de sitgetans i ribetans, perquè hi van intervenir el director i compositor Xavier Pagès i Corella, nascut a Ribes amb forts lligams sitgetans, i el poeta sitgetà Joan Duran i Ferrer. La peça que estrenaven, amb música d'en Xavi Pagès i lletra d'en Joan Duran, porta per títol *"A les mans d'aquest infant"*. Sota la interpretació de l'Orquestra Simfònica del Vallès i el Cor Bruckner Bar-

celona, sota la direcció del mestre Xavier Puig i Ortiz. El Concert va ser un èxit de públic, que va aplaudir tot el repertori que es va interpretar i de manera especial la nova composició que els nostres amics van crear per a l'ocasió.

Hem de recordar que en Xavier i en Joan han col·laborat diverses vegades junts, assolint i compartint els èxits corresponents.

L'agència NODE Garraf ha organitzat les primeres jornades Garraf Actua, que té com a finalitat promoure les entitats i empreses que porten a terme les arts escèniques i de caire creatiu a la comarca. I això ha portat a crear un catàleg per impulsar el talent cultural local. Una eina que serveix per tenir accés directe a l'oferta de serveis culturals que s'ofereix a la comarca.

Aquestes jornades que ara s'han fet a Vilanova, en el Foment Vilanoví, serveixen també per valorar el paper de les entitats locals, que és molt important en quant a la difusió cultural i en la promoció d'artistes de proximitat.

S'han acabat les obres de restauració del Castellot de Garraf. Que van començar el 2018 amb prospeccions arqueològiques. Ara, l'arqueòleg Joan Garcia Targa, ha explicat que els treballs han deixat al descobert una estructura circular pel seu entorn, que creuen que es pot tractar d'un forn de calç. El Castellot els experts el daten sobre el segle XII i que no se sap si es tracta d'una fortificació o d'un monestir.

El regidor d'Urbanisme i Espais Naturals, l'Eduard Terrado, ha manifestat que s'ha decidit fer aquesta obra, per consolidar la porta d'entrada a l'edifici i una part de la façana lateral, per tal de que aquesta construcció, que està considerada com un Bé Cultural d'Interès Nacional, no acabés enrunat del tot.

A més d'aquesta acció s'ha arranjat l'entorn per a que sigui més accessible, fent uns graons per salvar el desnivell. També un aparcament i la col·locació d'unes baranes de protecció. Tant l'alcaldeessa Aurora Carbonell, com la presidenta del Consell Comarcal, Mònica Gallardo, van coincidir en què ha estat una obra necessària per a la conservació del nostre patrimoni. I això li permet que el Castellot entri a formar part del projecte: *Garraf, camins, pa-*

trimoni i natura. I es visualitzi dintre el conjunt d'itineraris que conformen la Ruta del Patrimoni del Garraf, en concret dintre el GR-92.

Aquest projecte ha estat possible gràcies a les aportacions fetes per l'Ajuntament de Sitges, el Consell Comarcal del Garraf i també pels Fons Europeus de Desenvolupament Regional (FEDER).

Salvador Casas ha presentat a la Biblioteca Santiago Rusiñol, la seva darrera novel·la negra, *Matrioshka*. En Salvador podem dir que és un especialista en aquest gènere, amb el qual ha guanyat diferents premis. La trama d'aquesta obra està inspirada en el saqueig del Palau de la Música Catalana. Un fet que, en el seu dia, va causar gran estupor entre la societat catalana. De ben segur que l'autor a l'inspira-se en aquest saqueig hi haurà barrejat fantasia amb realitat. De ben segur que dubtarem on comença una cosa i n'acaba l'altra. El tema convida a llegir la novel·la sense perdre temps.

Festes i tradicions

Sembla ser que l'elecció de Pubilles i Hereus, sobretot les Pubilles, ha estat qüestionada. Una apreciació que no ha sorgit de les Pubilles i Hereus de casa nostra, sinó que ha estat la Meritxell Benedí, que és la presidenta de l'Institut Català de les Dones, qui ha arribar a la conclusió que cal revisar, principalment l'elecció de les pubilles, des d'un punt de vista femení i ha qüestionat els criteris d'elecció. I sembla ser que la consellera d'Igualtat i Feminisme, Tània Verge, també s'ha mostrat favorable de canviar les maneres.

Davant la notícia s'ha alçat la veu de la Maria Marín, presidenta de Foment de Sitges i que és l'entitat que ha gestionat des de fa anys l'organització i la gestió del pubillatge a casa nostra. Puntualitzant que mai en les proves que precedeixen a l'elecció de la Pubilla i l'Hereu de Sitges, no s'ha tingut en compte aspectes físics ni de bellesa, sinó que ha estat escollits previ a un examen oral i escrit. Garantint una elecció lliure de discriminacions.

Tot això no vol dir que actualment, totes aquestes i aquests joves, que dintre l'àmbit local, repre-

senten a unes entitats, al poble de Sitges i fins tot al pubillatge de Catalunya, el cas més recent el de la Marta Ferret que just ha finalitzat l'honor d'haver estat Pubilla de Catalunya. Doncs bé, molts d'aquests jovent el passejar durant tot l'any tal honor, els ha permès interessar-se encara més per les coses del seu poble. Cosa que ha fet que una bona part d'elles i ells s'hagin integrat en associacions, i diferents comissions que, moltes vegades des de l'anonimat, treballen per a l'èxit dels molts projectes, culturals festius o associatius que es porten a terme a la Vila.

D'aquí bé que Pubilles i Hereus reivindiquen la possibilitat de tenir més veu en alguns actes institucionals i més protagonisme que el sols fet de tenir una funció protocol·lària.

A pocs mesos de l'inici del Carnaval 2023, el dijous dia 1, la presidenta de la Comissió Núria Escarp, amb la resta de membres que en formen part, anuncien la seva dimissió irreversible. Aquesta decisió no ha estat fruit de l'atzar, o una decisió poc meditada. En l'edició posterior a la pandèmia i la que es va poder fer l'any passat, la Núria ha anat mantenint les seves discrepàncies en molts aspectes. Els més destacats: la falta de persones que acompanyin a la Comissió per tan d'assessorar en aspectes de caire tècnic. Com també la falta de més pressupost per fer el Carnaval que la gent vol.

I ha vingut a dir que sense aquests suports, tècnics i monetaris, no caldria que l'Ajuntament comptés amb una Comissió organitzadora. Sempre segons les opinions manifestades per la presidenta de la susdita Comissió.

Sembla ser que davant les reiterades demandes, que consideren que no han estat ateses del tot, la Comissió ha decidit presentar la dimissió.

Per la seva part el responsable de la regidoria de Festes, en David Martínez i Lluís, ha manifestat que la notícia l'ha agafat de sorpresa i que en certa manera entén les raons, tot i que no les comparteix del tot, i que la Comissió està en el seu dret de presentar la dimissió. I com el temps juga en contra del calendari, conscient que no hi ha temps per encarregar aquesta responsabilitat a una nova comissió, anuncia que des del propi Ajuntament, conjuntament amb les entitats i representants de les colles,

tiraran endavant el projecte d'organitzar un Carnaval que no desmereixi el nom de Sitges que, com tots sabem, ha aconseguit en el tema del carnaval una certa fama. I sobretot, això és un afegitó d'aquest cronista, que mai el Carnaval de Sitges acabi morint d'èxit. Malauradament apunten indicadors que si no s'hi fa front, acompanyat d'una certa renovació, o més dosis d'enginy, pot acabar passant el que no voldríem que passés.

Després de l'encesa de les llums de Nadal, el darrer cap de setmana de novembre, aquest diumenge dia 18 de desembre, podem parlar del segon acte dedicat a aquestes properes festes. Es tracta de fer el lliurament dels tions als infants que han nascut durant aquest any. Cosa que s'ha fet amb la presència de l'alcaldeessa Aurora Carbonell, el regidor de festes, David Martínez i del president de la Comissió de Reis, Josep Van Gorkom, que són els qui també organitzen aquest acte.

Com a prèvia el dissabte al matí s'ha celebrat una gimcana per a infants entre 5 i 12 anys als jardins de Terramar. I per la tarda, del mateix dissabte, a la plaça de l'Ajuntament ha tingut lloc la Festa del Tió on els nens i nenes n'han fet cagar un de molt gran.

Com cada Nadal, tornen Els Pastorets que és l'abreviatura de: "*El primer Nadal dels Pastors*" de mossèn Rossend Fortunet, estrenats a l'any 1923 i que es van representar per primera vegada a la vila durant el Nadal de l'any 1932.

Actualment la representació està dirigida per en Josep Maria Esteban, amb arranjaments musicals de l'Esteve Molero. Entre els dos han aconseguit fer una versió més modernitzada i més entretinguda. Recordo que en els primers anys de la represa d'aquesta representació, els vaig anar a veure i els vaig trobar avorrits. A l'any 2015 en Jordi Cubillos ja els hi va conferir un toc de modernitat. Amb la mateixa línia han continuat l'Esteban i en Molero. El primer com a director i el segon en l'apartat musical. Entre tots han deslliurat la rigidesa que caracteritzava al guió, fins a fer-los més amens i distrets.

Aquest any tornen a l'escenari del Prado i ho fan quan recentment han estat condecorats, a l'haver aconseguit la Distinció Especial que atorga l'Ajuntament i que els hi va ser lliurada en el transcurs de la Nit dels Premis Sitges.

Entre les novetats, abans de començar la primera funció, el dia 27, els assistents seran obsequiats amb una xocolatada. I l'endemà, dia dels Sants Innocents, es farà una versió especial amb gags sobre l'actualitat sitgetana.

En la representació intervenen un centenar de persones: entre actors, músics, ballarins, figurants i l'equip tècnic. L'autora del cartell és l'artista sitgetana tan vinculada als Pastorets, com és la Dolors Duran i Sanahuja. I és un gran encert que Els Pastorets s'hagin recuperat i adaptat als nous temps. Una representació que, junt amb el Quinto, no es poden deslligar del Nadal sitgetà.

Com tampoc la tradició de fer el pessebre. Pessebre que tenim el goig de poder admirar en diferents enclavament de la vila, com el que trobem als peus del monument al Dr. Robert i que el fa la brigada de jardiniers, el pessebre del Miramar, el de les Cases Noves, l'exposició de pessebres a la Biblioteca Santiago Rusiñol, el del Retiro del qual n'és autor en Tomàs Lucas, els preciosos diorames que fan els components del Grup Pessebrista de Sitges i exposen en les dependències del Palau del Rei Moro. I sense oblidar-nos del senzill, però emotiu pessebre que es posa als peus de la Creu de Sant Isidre. Unta tradició que va començar en Ramón Durán i Ossó i l'han continuat els seus amics que cada any, en aquestes vigílies, el porten i disposen la cova amb les figures envoltada de pedres per evitar que les besties el facin caure. I només passar la festivitat de la Candalera el van a recollir, fins que el cap de déu mesos el tornen a portar. Perquè la tradició del pessebre és de les poques que es para, es despara i es torna a parar dintre del mateix any.

No han faltat les sessions de Quinto, tant al Prado com al Retiro i a l'Agrupació de Balls Populars. El Parc de Nadal... No ha faltat de res i sense les restriccions que aquests darrers anys es van fer evidents degut a la pandèmia. Millor dit hi ha hagut quasi de tot, perquè hem trobat a faltar la presència del Senyor Rector, mossèn Josep Pausas, qui a causa d'un problema de salut no ha pogut presidir els oficis religiosos de la Missa del Gall, els del dia de Nadal, ni el tradicional Ofici del dia de Sant Esteve al Vinyet, ni el del primer dia de l'any.

I la veritat és que l'hem trobat a faltar, perquè quan presideix a l'altar sap mantenir l'atenció dels

feligresos i fa uns sermons que tenen la seva essència, com a bon comunicador que és. Un herpes per la zona de l'ull li ha provocat dolor i molèsties de visió. A mesura que passen els dies sembla que es va trobant millor. Tant de bo ens pugui tornar acompanyar aviat. Com diu ell: a guiar el ramat. I també a signar les seves col·laboracions a *l'Eco*.

L'última nit de l'any, han tornat els sopars en entitats i establiments hotelers i tots s'han vist molt concorreguts.

Curiositats

L'autopista que en diem dels túnels, sempre ens ha semblat molt cara el fet de transitar-hi. Quan va entrar en funcionament a l'any 2002 el preu pels turismes era de 4,07 €; el 2007 va pujar a 4,65 €; el 2012, a 6,20 €; el 2017, a 6,68 €; el 2020, a 6,94 €; el 2021, 6,89 €; el 2022, a 7,26 €.

Aquesta última pujada evidencia que si, com és normal es fan dos trajectes, de la suma dels dos la butxaca es ressent. D'aquí que davant les múltiples protestes, sembla ser que s'ha acordat que de cara el primer trimestre del proper any s'apliquin uns descomptes de fins un 50% per aquells usuaris que per motius de feina hi passen cada dia. De moment està aprovat ara faltaria veure si els compromisos es portaran a terme en l'espai de temps acordat.

Després de la presentació de la capelleta de Santa Tecla, com un dels actes del programa de la seva Festa Major, la capelleta ha visitat les residències de la vila: l'Hospital de sant Joan Baptista, les Magnòlies, el Sitges Park i la Fundació Ave Maria. A partir d'ara inicia el seu recorregut pel domicili dels integrants del col·lectiu dels Amics de Santa Tecla, on hi estarà exposada una setmana en cada casa.

Port Ginesta, que pertany al terme de Sitges, és considerat el port esportiu més gran d'Espanya, amb una superfície d'amarradors més gran de 60.000 metres quadrats, 6.000 dels quals destinats a multicascos. Amb 150 locals destinats a comerç i indústria nàutica, a més de 200 marques representades.

Fa poc que acaba d'inaugurar la primera dàrsena d'Europa destinada a donar cabuda a les anomenades embarcacions multicascos, amb una capacitat per a 30 unitats més sumades a les ja existents (17) en total la suma és de 47 amarratges per a catamarans d'entre 40 i 80 peus.

Com cada any, per aquestes dates l'associació gastronòmica del Casino Prado, els Carpantes, han realitzat la seva sortida anual. Aquesta vegada no han anat gaire lluny. La destinació escollida ha estat Barcelona, una bona elecció.

I com que han de fer honor a la gastronomia, van començar esmorzant a la Barceloneta, un esmorzar de cullera i forquilla, servit en plat fondo. Després han visitat la basílica de Santa Maria del Mar, el barri de la Ribera i el Born i cap a dinar falta gent. Aquest ha tingut lloc en el prestigiós restaurant: L'Asador d'Aranda i mentre el païen s'han dirigit fins a l'administració de loteria de can Valdés, que si els toqués els dècims que van comprar, sí que podrien parlar d'èxit total. El més important de tot plegat, que hi hagi salut, que permeti poder gaudir del plaer de fer un bon àpat, sempre sota l'atenuant que un dia és un dia.

Ja s'ha anunciat que el primer dia del proper any i tornarà haver la també primera capbussada de l'any, gràcies a l'èxit obtingut a l'any passat (206 banyistes). I el lloc escollit, el mateix de l'any passat, la platja Sant Sebastià. Amb acompanyament musical a càrrec de la Dj Núria Scarp i es servirà una xocolatada i els qui ho prefereixin un caldo calent. Molta gent ja ho espera.

El dia de Nadal d'aquest any es compleixen 60 anys d'aquella impressionant nevada que va deixar tot el pobles amb uns gruixos considerables de neu. El més curiós que es va produir durant la nit de Nadal, ja a la vigília pel matí van caure unes volves, si més no cap al migdia fins i tot va sortir un sol esmortèit, se'n vam anar a dormir i al menys la matinada no ens vam adonar de res, però quin immensa sorpresa quan ens vam despertar i tot estava cobert de neu, ni els més grans havien vist una cosa semblant, ni nosaltres ho hem tornat a veure més. Una nevada tan copiosa en una data tan adient. La

gent volia sortir al carrer, però seguia nevant, feia molt fred i no venia de gust. Com va entrar de bé la sopa de galets, la carn d'olla i el rostit. I per a fer-ho encara més entranyable s'havia anat la llum i es van suspendre els balls del Retiro i Prado i el Quinto, tothom estava a casa al costat de les estufes o del foc a terra. Quin Nadal més bonic! Sorgiren els contes a la vora del foc, la gratificant vida contemplativa que es delectava entre el ble tremolós del quinqué de petroli. Perquè si la neu tenia el seu encant, la vesprada en família, amb el fred que no gosava franquejar la porta, semblava que tornàvem a la vida d'abans. Quantes vegades no he recordat aquella tarda-vespre del dia de Nadal.

L'endemà, dia de Sant Esteve, ja havia deixat de nevar i no només això, sinó que lluia un sol que ajudava a fer encara més bonic el paisatge. La gent no sabíem cap om decantar, si cap a mar o cap a muntanya, volíem estar a tot arreu, per contemplar un paisatge que s'havia vestit de gala com per voler-nos obsequia amb els encants que van associats a la natura.

La mainada, que érem nosaltres, ens ho passàvem genial, perquè els grans, després de gaudir també de l'espectacle, es van començar a preocupar de si les teulades i terrats suportarien el pes de la neu i es van afanyar a deslliurar aquests espais de tan pes al damunt. Una feinada, rere la qual, ja no sembla tan bonic. Sortosament no va passar res, tot i que tot plegat va donar pas a forts estats gripals, doncs no estàvem preparats, sobre tot de calçat, per caminar per sobre la neu i d'aquesta manera el fred va anar calant fins al moll de l'os. Una circumstància perfecta per a que la grip es convertís en protagonista. Vam haver de guardar llit i quan vam tornar a ser el que érem, la neu ja s'havia fos i ens semblava haver despertat d'un somni, que encara avui el recordem.

Per aquestes dates tots esperàvem el dia per anar a veure el pessebre que feia en Vicenç Marrades en una finestra del garatge de can Selfa. L'home, que era borni d'un ull, unes setmanes abans de Nadal, desplegava una cortina que tapava les interioritats que es podien veure des d'aquesta finestra. Quan la trobaves així, amb el taló baixat, sabies que en Vicenç estava fent el pessebre. Fins que un dia aixecava el taló i ja era Nadal a can Selfa, per admiració de tothom.

Mentre que acomiadem aquest any, on les restriccions podem dir que quasi bé s'han aixecat totes, la normalitat torna a ser la tònica imperant. També s'havia parlat que a la tardor i a l'hivern la situació econòmica patiria un sotrac, degut a moltes causes i sobretot l'energètica. Total, que pintaven el panorama molt negre i sembla ser que fins el moment no s'apercep la gravetat que s'anunciava. Potser els qui en saben han pogut adreçar la situació. O també que els mateixos que en saben s'han equivocat. Sigui el que sigui, millor que hagi estat així. Tot i que no deixa de ser molt preocupant és la guerra d'Ucraïna que no s'atura. I és una autèntica llàstima que hi hagi gent innocent que morin, amb les corresponents famílies desolades, per culpa de l'ambició de mandataris que no tenen escrúpols de cap mena. Aquesta és la lacra que no permet referir-nos a un any que es pugui incloure dintre la que anomenem normalitat.

Fa molts anys que el preu dels pisos i altre tipus d'habitatges no paren d'augmentar el preu de compra. Un augment que s'ha disparat des de fa uns cinquanta anys. Ara ens sorprèn escoltar quan algú es refereix que va comprar un pis maco i ben situat, per exemple, per 4 milions de les antigues pessetes. Avui un preu que sembla irrisori. D'aquí que ens lamentem de no haver-ne comprat un. Tanmateix aquest import també anava relacionat amb el que es guanyava, que no era molt. Per tant també s'havia de fer un sacrifici per poder-ho pagar.

Recordo que abans la gent si no tenien els diners no ho compraven, però va arribar un punt que es van adonar que si ho continuaven fent així mai tindrien res. Van començar a recórrer als "prestamistes", anomenats també usurers, uns particulars que deixaven diners a canvi d'interessos. Perquè hi havia una confiança mútua i sabien als qui els hi deixaven i perquè per norma la gent complia amb el que havien acordat, abans deixaven de menjar que de pagar. Fins que les entitats bancàries, que eren el més indicats, van entrar en el joc i van començar a deixar diners. Per a que ens fem una idea, fer una casa de tres pisos venia a costar uns tres milions de pessetes. No era fàcil aconseguir-ho però més factible que ara en què un pis et pot arribar a costar 500.000€, un equivalent d'uns vuitanta tres milions

de les antigues pessetes. Un disbarat amb majúscules. I quan hom en troba un que no arriba als 300.000 es comença a parlar que ha trobat una "ganga".

I amb els lloguers passa el mateix s'han anat pujant i han passat de ser assequibles a ser cards. Tenint en compte que alguna gent, no tothom, lloga un habitatge en unes condicions de conservació molt precàries, ni tan sols es prenen la molèstia de lliurar-lo pintat i net. De tot hi ha.

Antigament la gent es canviava de pis amb molta felicitat, només que els hi augmentessin cinc pessetes el preu del lloguer, ja era un motiu suficient com per buscar-ne un de més barat. El que estava també molt ben posicionat és que a l'habitatge li toqués el sol. Aquest, el d'anar a la recerca del sol, era un altre motiu pel qual la gent es canviava molt sovint.

I va arribar el dia que els antics lloguers que es pagaven van quedar desplaçats i el propietari només podia apujar al llogater molt poquet i van acabar quedant estancats. I com que el joves es casaven i anaven a viure a casa dels pares respectius, quan morien aquests, els fills es podien quedar-se vivint al pis pagant el mateix lloguer antic. Això va provocar que moltes vegades els propietaris, del que en treien de lloguer, no els hi arribava ni per pagar la contribució. Eren més amos els llogaters que els propietaris. Només la llei els hi retornava la propietat, a no ser que abans el llogater hagués fet obres sense tenir el consentiment de la propietat, o si demanaven l'habitatge per a un fill/a que es cassava i necessitava el pis per anar-hi a viure...

Com també es va posar de moda la permuta. Que encara es porta a terme. Uns propietaris que viuen ocupant tota una casa, se'ls hi fa una oferta per enderrocar-la i construir piso. Si la promotora i els propietaris arriben a un acord, que sempre acostuma a ser factible, un o més habitatges nous, depèn del nombre que en surtin, són a l'antiga propietat a més d'uns calerons complementaris i la resta dels habitatges pels promotors. Mai més són amos exclusius de la casa, vella en la majoria dels casos, si més no a canvi disposen d'un pis nou amb totes les comoditats i vitamines complementàries...

Esports

El Sitges que entrena Toni Salido tanca la primera volta molt ben posicionat, concretament en segona posició. I Això és degut a que només han perdut un partit davant el Gavà, un empat amb el Cubelles i la resta de partits han sumat victòries. Com aquesta darrera aconseguida en el camp de l'Espluguenc, on es va imposar per 0-2. Van marcar Jota a la primera part i Edgar Doblàs va materialitzar el penal que havien xiulat a favor del Sitges en la segona.

"*L'encantador de Sitges*", és el llibre d'en Toni Llorià que va ser presentat pel periodista Xavi Torres. La presentació va tenir lloc en un dels salons de l'Hotel Sabàtic, que registrava un ple absolut, amb la presència del regidor d'Esports Jaume Monasterio, membres dels Veterans del Sitges i també membres de la família Cruyff.

El diumenge 18 és la data escollida per celebrar el torneig d'escacs més valorat de l'Estat: el Chesable Sunway Sitges International Chess Festival, amb 400 participants inscrits, 57 països representats, 48 Grans Mestres Internacionals, Mestres Internacionals 55, 8 Grans Mestres Femenines i 8 Mestres Internacionals també Femenines. Segons informa Francesc González, director del torneig. El qual completa la informació amb que hi prendran part jugadors tan destacats com: Yangy Yu (Xina), Jorden van Foreest (Països Baixos), Ivan Cheparinov, (Bulgària), Jules Moussard (França), Andrey Espienko (FIDE), Vassily Ivanchuk (Ucraïna), Kirill Alekseenko (FIDE), Anton Koborov (Ucraïna), Mohammad A. Tabatabaie (Iran).

El nostre campió de Golf, l'Àngel Gallardo, ha estat distingit amb la medalla d'Or al Mèrit per la seva trajectòria en el Golf. Esport al qual s'hi va aficionar de des ben jove quan, al costat del seu pare, anaven a les instal·lacions del Club de Golf Terramar a fer de caddie. Als que primer va carregar la bossa amb els pals va ser a la família Gibernau, com ha explicat sempre. Amb aquest contacte tan directe amb aquest esport, no li va resultar difícil posar-se a practicar i així va ser tant a ell com els qui seguien les seves evolucions, adonar-se'n que tenia facultats per continuar amb aquest esport.

Fins arribar a competir per tot el món i aconseguir guanyar tornejos importants com: l'Open de Mèxic, el d'Itàlia, el Campionat D'Espanya i tants altres. Recordo que el seu sogre, l'Agustí Montornès Pino, per l'amistat que hi havia entre els de casa nostra, ens explicava els èxits del seu gendre i atots ens va encuriosir que una vegada, allunyat del forat, amb un únic llançament va posar la pilota a dintre del forat. Gran mèrit, aquest cop de molta precisió, que li va valer un important premi.

Va rebre el reconeixement que se li va atorgar de mans de Ramon Nogué i d'Alejandro Andreu, president i vicepresident de la Federació.

El Sitges B, l'equip que dirigeix l'Àlex Villalgordo, gràcies a l'empat de l'Olivella amb el Vilanova i a la victòria amb la Munia, li ha permès assolir la segona posició de la classificació, a 8 punts de la primera posició i a un del tercer classificat.

Per contra el Sitges de Toni Salido, perd davant el Gavà en el primer partit de la segona volta. I no acabarien aquí les conseqüències d'aquesta derrota, sinó fos perquè cauen fins a la tercera posició.

Integrada en el Club Escacs Valls, la sitgetana Martina Lázaro s'ha proclamat campiona d'Espanya per equips en la categoria sub-12. El torneig s'ha celebrat al Gran Hotel Bali de Benidorm. Cal recordar que els primers moviments de peces, damunt el tauler d'escacs, els va realitzar com a component de la Penya d'Escacs del Casino Prado i amb ells va aconseguir, quan només tenia 8 anys, va aconseguir el subcampionat de Catalunya sub-8 així, com la tercera posició en el campionat d'Espanya a la mateixa categoria. De ben jove ja va sobresortir en aquest joc i es troba davant un futur molt prometedor.

El Sitges goleja a l'equip de les Roquetes (3-0) i acaba l'any com a segon classificat, a dos punts del Cubelles que és el líder. Tot l'equip mostra la seva satisfacció perquè mostra molta regularitat des del començament de la lliga. I d'aquesta manera demostra que la derrota que va patir davant el Gavà es pot considerar un fet puntual.

Per la seva banda el Sitges B, gràcies a l'empat que va aconseguir el CD Ribes davant l'equip de

Vilanova del Camí, els sitgetans estan més a prop del lideratge.

També es troba en molt bona forma el sènior Bàsquet Sitges, com ho demostra el fet que tanca l'any com a primer classificat de la seva categoria. Després de derrotar al CE Sant Nicolau B

El sitgetà i preparador físic, Erik Roqueta, és a punt de començar la segona temporada en la Primera Divisió de Mèxic. Després de col·laborar amb el Chivas de Guadalajara, ara serà el preparador físic del primer equip del Club Puebla, que és el vuitè classificat del Torneo Apertura 2022. No hem d'oblidar del seu breu pas a Alemanya, amb l'equip juvenil del Bayer Leverkusen.

Al final del torneig d'Escacs: Chessable Sunway Chess Festival, s'ha proclamat campió el Gran Mestre rus Kirill Alekseenko, al vèncer al Súper Gran Mestre estadunidenc, Hans Niemann.

Un total de 42 partits d'hoquei patins en categoria benjamí i aleví, s'han disputat en el transcurs de la nova competició: Sunway Sitges Internacional Hockey Cup. Organitzat per aquesta marca hotelera, tan vinculada amb el joc dels escacs, i el CPS Sitges, amb la participació de 16 equips. I que s'ha desenvolupat entre el camp dels Pins Vens i el pavelló Municipal de Ribes.

Des de l'organització s'espera que a aquesta primera edició en segueixin moltes més. I sempre mantenint l'objectiu pel qual prima més la formació dels joves jugadors, que no pas el caràcter competitiu. Que també perquè al cap i a la fi és el que motiva l'estar preparant-se, si més no sense això, una bona preparació, la competició queda molt desvirtuada.

I parlant de competició, en aquesta han destacat la victòries del Vila-seca en categoria benjamí i del Cerdanyola en aleví. Que es van imposar per 9 a 3 al Sant Ramon de Vilafranca i per 9 a 2 al Sitges respectivament. El que importa, malgrat la derrota dels locals, ha estat que els nens i nenes participants s'ho han passat bé i ja pensen en l'edició de l'any vinent, segons ha informat Rubén García, que és membre de la junta del CPS Sitges. ♦

Crèdits

Autor del text:

Joan Yll Martínez

Cronista oficial de la vila

[@JoanYllMartnez](https://twitter.com/JoanYllMartnez)

Edita:

Ajuntament de Sitges

Departament de Cultura,
Tradicions i Festes

[@culturasitges](https://twitter.com/culturasitges)

Maquetació:

Yellowtee. Estudi Gràfic

Dolors López

[@yellow_tee](https://twitter.com/yellow_tee)

Ajuntament de Sitges